SAYI:494-505
CİLT
24
LeMan
SAYI: 494-505
24
Aksamsefası

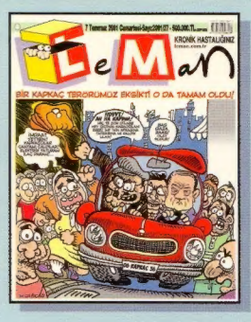

SAYI: 494-505

Akşamsefası

28 Nisan 2001 Cumartesi-Sayı:2001/17 · 450.000.TL (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

TİMSAH GERİ DÖNDÜ!.

Kriz, İşsizlik 1 Mayıs İşçinin Emekçinin Bayramı

Çok değil, yakın geçmiş tarihlerde **1 Mayıs işçi bayramını Taksim'de, Tandoğan'da, İzmir'de** her bir meydanda 500.000'ler kutlardı... Türkiye'nin miting alanlarında milyonlar toplanırdı.. Bu güç öylesine etkili ve birileri için ürkütücüydü ki 77'de derin kontrgerillanın kanlı provakatör saldırısına uğrayıp Taksim alanında 80 kişi kayıp verilmesine karşın ertesi yıllarda da aynı coşku silinmedi.. O zamanlar koskoca bir işçi örgütü DİSK vardı. Yüzlerce sivil toplum örgütü, her meslek emekçisini temsil eden dernekler, kurumlar vardı. Alanlar rengarenk, hayat coşkuluydu. Kontrgerillaların provakasyonlarıyla sistemli olarak tırmandırılan şiddet, kardeşi kardeşe vurdurtan iç savaş koşulları, şimdinin Susurluk aktörlerinin o zamanlar aldığı roller 12 Eylül cuntasını getirdi. 12 Eylül muhalif olan herkesi hapisanelerinden, işkence tezgahlarından geçirirken sivil kurumların, sendikaların, örgütlerin, derneklerin de hepsinin köküne kibrit suyu ekti, geriye iz kalmayacak denli bunları tarihten sildi.. Bugünkü DİSK, o zamanların DİSK'inin yanında karikatür bile değil.. Meslek örgütleri ve dernekler yasaklı... Sivil toplum örgütlerinin birçoğu halen takipte... İşçileri, emekçileri temsil edebilecek bir sol parti yok... Demokratik sol rüzgarları estiren Karaoğlan Ecevit kurumuş bir Şahin, CHP mesliste bile varlığı bulunmayan sağa savrulmaktan bıkmayan çizgisiyle tükenmiş.. Türkiye faturası hep emekçilere çıkarılan onca müdahaleden sonra tarihinin en büyük krizini yaşıyor ve işte yenilenme fırsatı... Alanlara, çiçeklerle, bayramlarla...

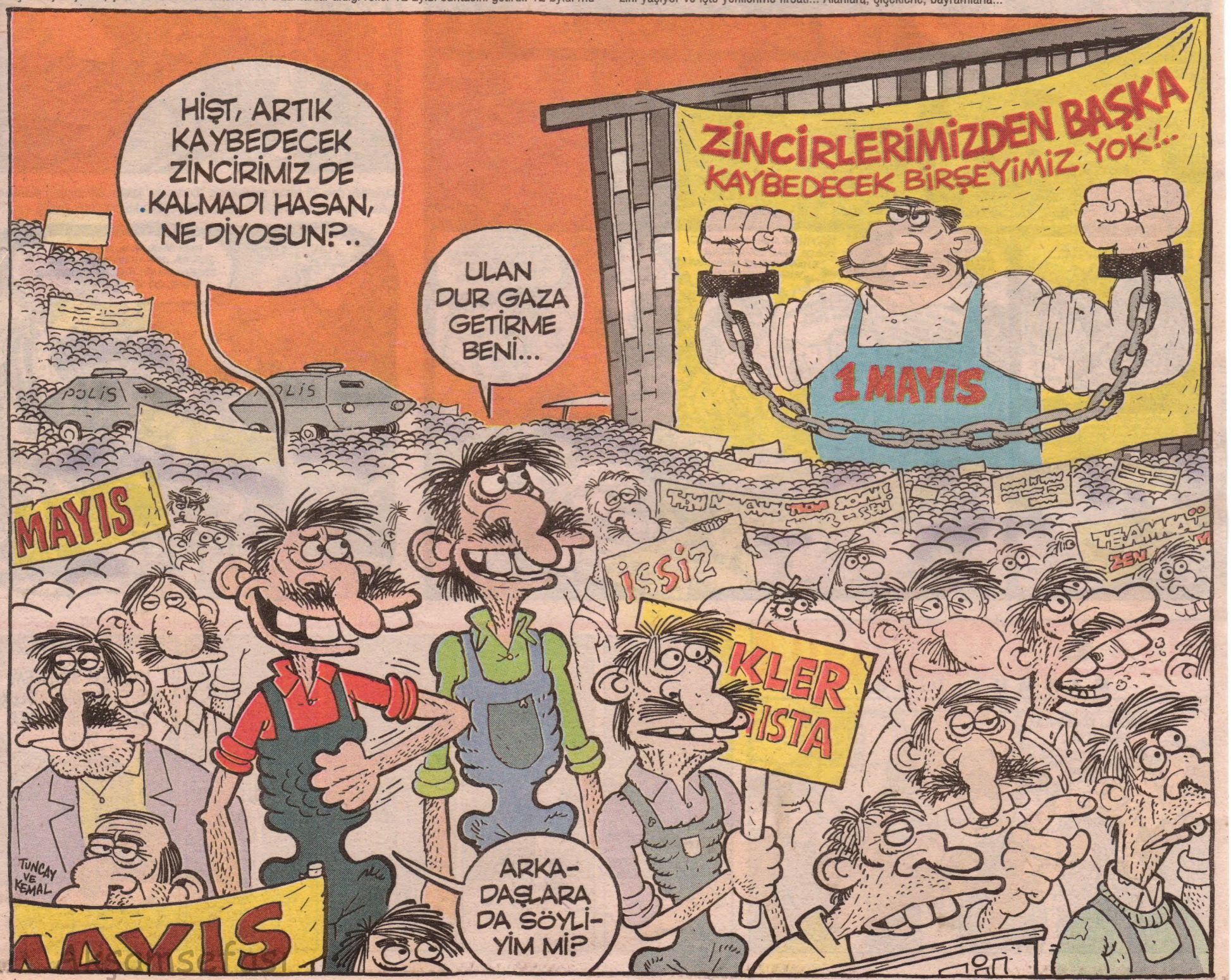

AVRUPA BİZİ GÖZETLİYOR

Alp Tamer

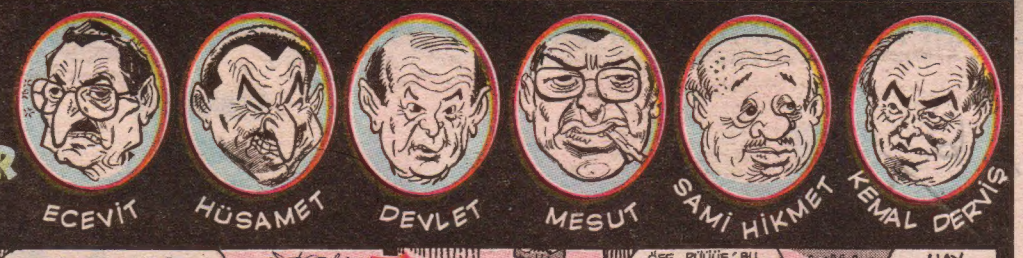

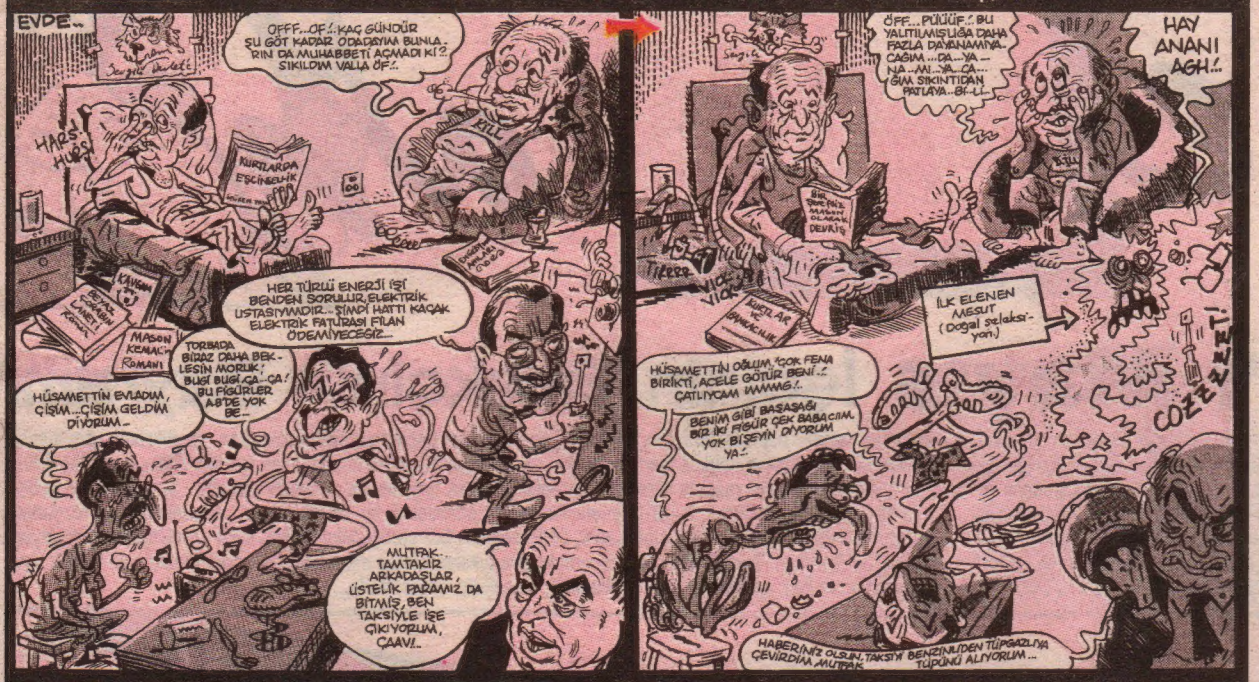

F tipine karşı ölüm orucuna başlayan tutuklulara, yaşam ışığı göründü... Tutukluların görüşmelerini engelleyen TMY'nin 16. maddesi yeniden düzenleniyor...

Geldi geçti bir film festivali daha...

Gaziantep'deki 23 Nisan şenliklerine "hortumlu" katılan öğrencilere soruşturma açıldı... Iğdır'da ise Meclis'i eleştiren Milli Eğitim Müdürü'nün ifadesi alınacak...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

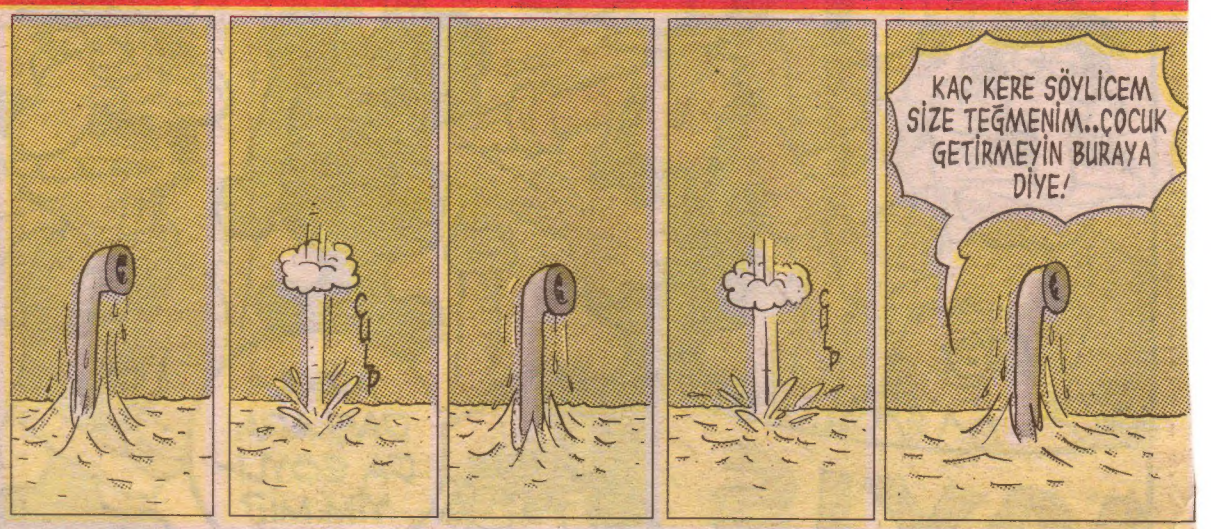

Akşamsefası

mtibet@leman.com.tr

Le Mon

Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü, bilinçkaybına uğramış, yaşamsal fonksiyonları bitmek üzere olan ölüm orucundaki tutukluların, hastanelerde de, tek kişilik odalara konulmasını istedi...

Tek tek ölüyorlar... Ölüm oruçlarında 17 kişi yaşamını yitirdi... En yetkili ağızlarda, tüyler ürpertici açıklamalar... Devlet pazarlık yapmaz...

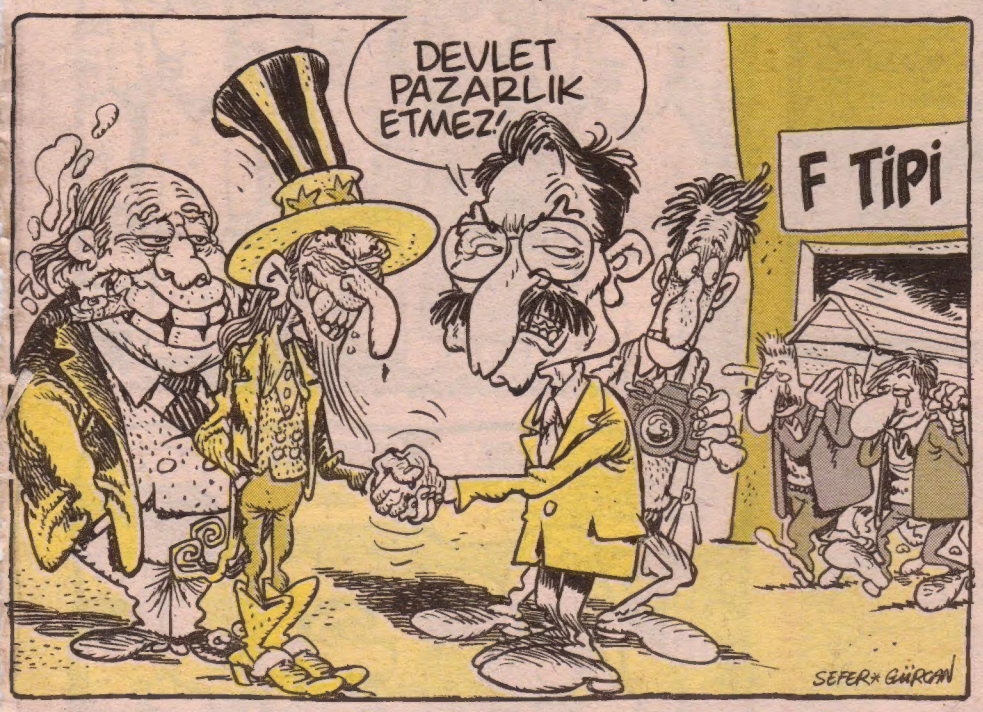

Avrasya feribotunu kaçıran Muhammed Tokcan yönetimindeki Çeçen ekibi bu kez de Swiss oteli bastı.. 943 kişiyi rehin aldıktan bir süre sonra teslim oldu... Devlet yetkilileri, İçişleri Bakanı Tantan, Emniyet Müdürü Abanoz, hükümet komik açıklamalar yaptı. Devlet Çeçen teröristleri hiçkimseye göstermediği şefkatinden mahrum etmedi.

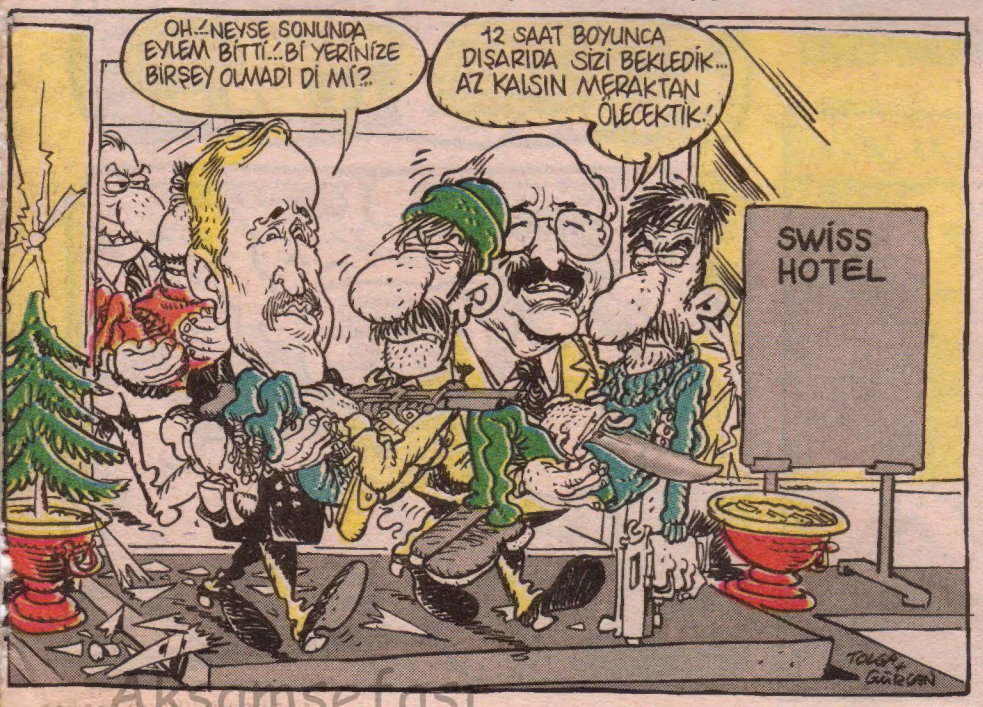

DEMİREL aile fotoğrafından yakalanmadık bir yenganım kaldı
RİÇIRD ÇAĞLAR kaçak hortum
CUMHUR ERSÜMER beyaz enerji mobydick
TANTAN ABANOZ yumuşak çeçen operasyonu
ECEVİT devlet pazarlık yapmazzz
HİKMET SAMİ TÜRK F tipine villa dedi, mezan villa
ÇEÇENCİ MEDYA terörist olayına eylemci yaklaşım
CHP istifalar 50 bini geçti
FİLİP MORİS 1. meclis binasının restarosyanı size mi kaldı
KEMAL DERVİŞ O da bu köşeye ısınacak gibi...

Deryasayın

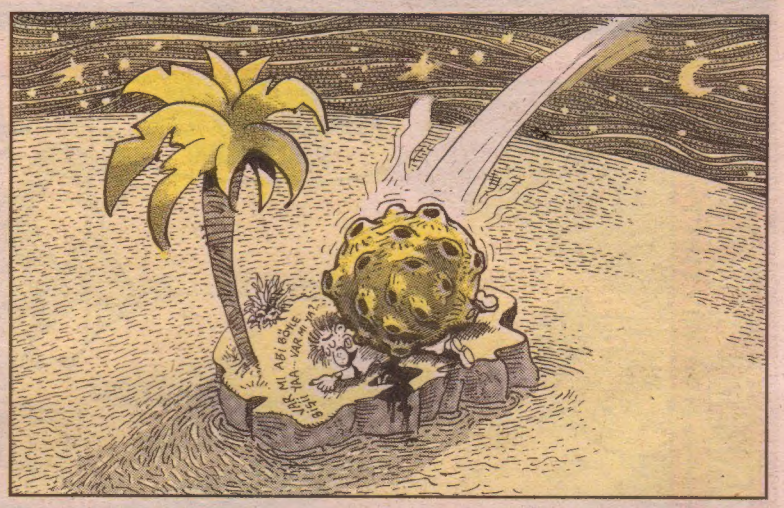

Akşamsefası

HAİN EVLAT

ÖKKEŞ

Can Barslan

Pantolon

metin FİDAN

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Paranoya

F. SOLMAZ & M. ÇAĞLAR

Akşamsefası

Açık Büfe

met üst

birliktelikler kataloğu

- aynı yolda yürüme birlikteliği
- aynı filmi seyretme birlikteliği
- aynı kişiyi sevme birlikteliği
- aynı asansörle inip-çıkma birlikteliği
- aynı deniz'e birlikteliği
- aynı dert-tasa birlikteliği
- aynı felaketler birlikteliği
- aynı antoloji birlikteliği
- aynı takımı tutma birlikteliği
- aynı partiye oy verme birlikteliği
- aynı şehirli olma birlikteliği
- aynı boyda olma birlikteliği
- aynı menfaat birlikteliği
- aynı ihtiyaç birlikteliği
- aynı kin-nefret birlikteliği
- aynı klişe ilişkiler birlikteliği
- aynı gazeteyi okuma birlikteliği
- aynı hobi-fobi birlikteliği
- aynı linç hissi birlikteliği
- aynı milletten olma birlikteliği
- aynı şarkıcıları sevme birlikteliği
- aynı taşıtla gidip-gelme birlikteliği
- aynı meyhanede içme birlikteliği
- aynı tuvazele zıçma birlikteliği
- aynı satırların altlarını çizme birlikteliği
- aynı yaş-zaman birlikteliği
- aynı katil-kurban birlikteliği
- aynı okulda okuma birlikteliği
- aynı yerlerden alışveriş yapma birlikteliği
- aynı meslekten olma birlikteliği
- aynı dünya görüşü birlikteliği
- aynı kompleksler birlikteliği
- aynı dine inanma birlikteliği
- aynı mitingde olma birlikteliği
- aynı kayan yıldızı görme birlikteliği
- aynı şeyleri sevme birlikteliği
- aynı marka eşya-araba kullanma birlikteliği
- aynı hayalleri kurma birlikteliği
- aynı davaya inanma birlikteliği
- aynı koroda olma birlikteliği
- aynı saatte işe gitme birlikteliği
- aynı piyangocudan bilet alma birlikteliği
- aynı gün ve saatte doğma birlikteliği
- aynı kadınla milli olma birlikteliği
- aynı erkekle yatma birlikteliği
- aynı hısım-akraba olma birlikteliği
- aynı hastalıktan mustarip olma birlikteliği
- aynı ruh hali birlikteliği
- aynı sigarayı içme birlikteliği
- aynı mezarlıkta yatma birlikteliği

Akşamsefası

DARAL&TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

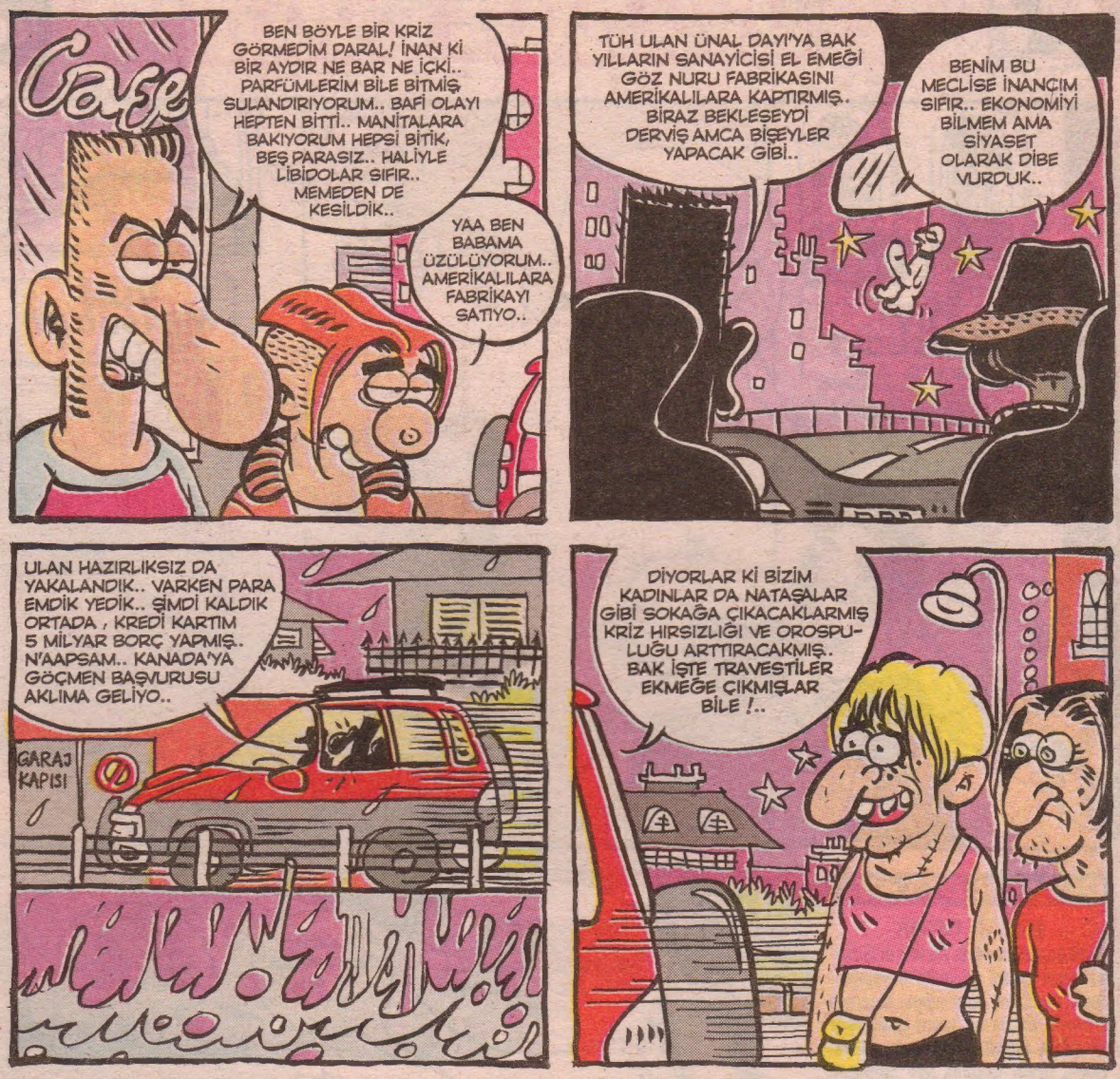

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

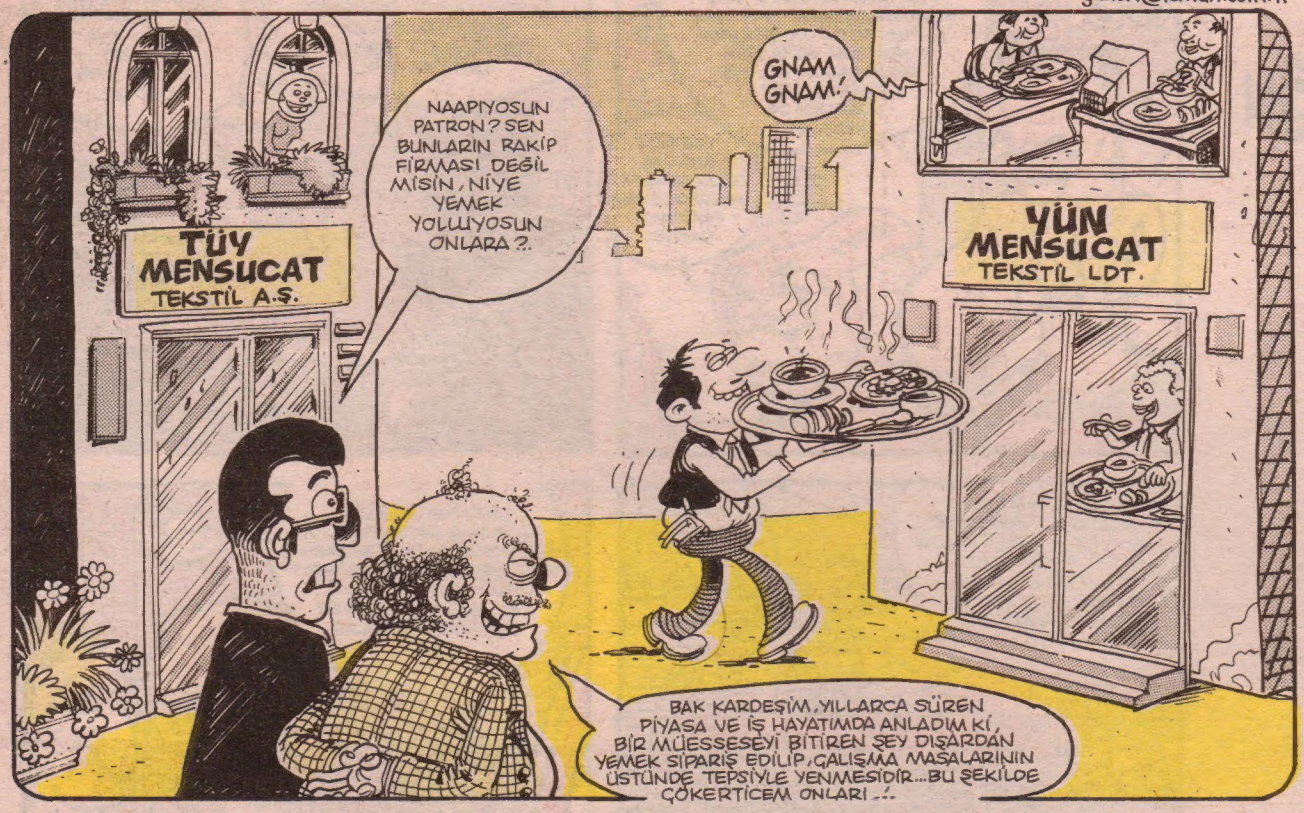

DUMUR DETAYI

PAZAR OPTİK

Semt pazarındaydım. Bu kriz ortamında sakin sakin alışverişimi yapıyordum. Pırasamı, ıspanağımı seçerken yanımda elinde bir takım gözlüklerle bir adam belirdi. **"Numaralı gözlük, yakını uzağı okumak için numaralı gözlüüük"** diye bağırarak sebze meyve tezgahlarının arasında ilerliyordu. Elimde pırasalar arkasından öylece bakakaldım. Ne numarası, kaç numara, miyop mu, astigmat mı, odak noktası?.. Ani bir dumur pazarda gafil avlamıştı beni...

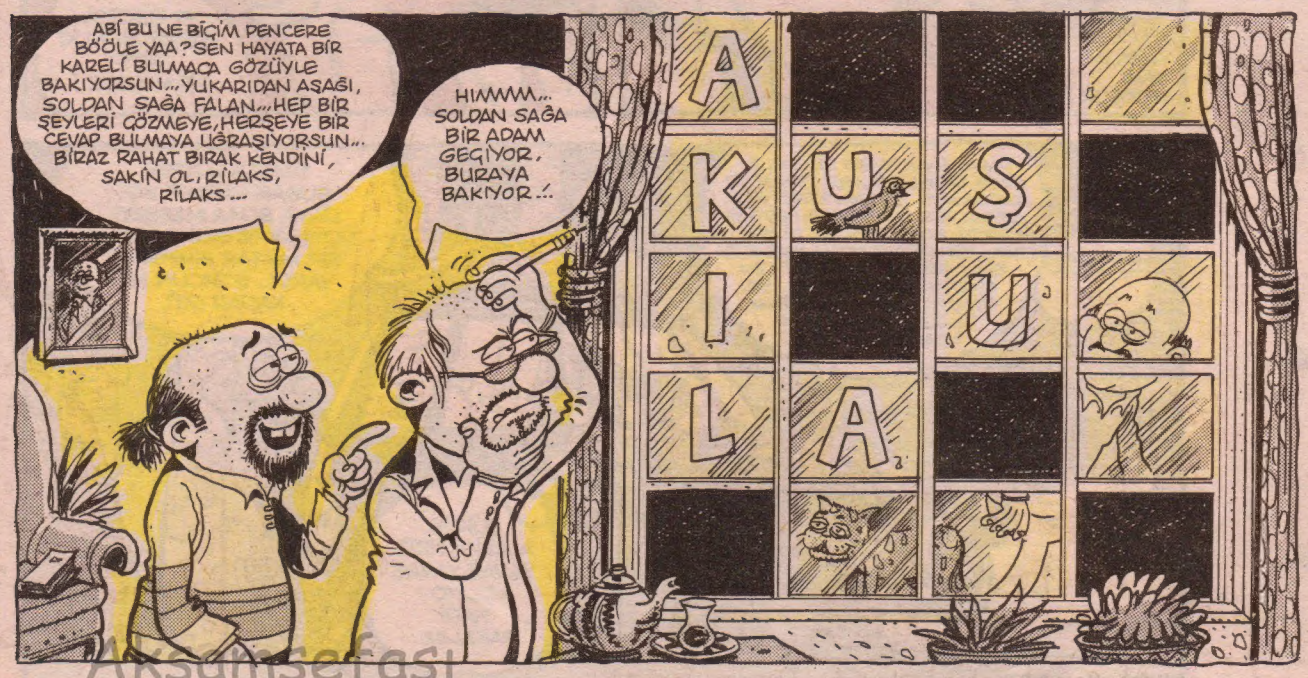

Akşamsefası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Swissotel Pazarlığı

- Alo, kimse yok mu orda, alo?.. Alo!..

- İyi günler... Swissotel'e hoşgeldiniz... Resepsiyona bağlanmak için 111'e, restaurant kısmı için 112'ye, **Çeçen teröristler için 113'e basınız!..**

- Dalga geçmeyin kardeşim, ben Turizm Bakanı'yım...

- İyi ya işte, ben de turistim... Daha doğrusu, en başta turist olarak geldim buraya... Sonra bir grup arkadaş eylem yaptık, karşılığında bir plaket verilmediği kaldı... Alışmış durumdayız, bırakamıyoruz... **Vize tarihi bitmeye yakın bi eylem yapıp Türkiye'de kalıyoruz!..**

- Bu yaptığınız terör, insanlık suçu... Cezaevine düşmekten de mi korkmuyorsunuz?..

- Korkmaz olur muyuz, korkuyoruz... İçerde bize ayrıcalıklı muamele yapıldığı için, diğer mahkumlara ayıp oluyo, onların tepkisinden korkuyoruz... Daha önce kamp tadında bi cezaevi maceramız oldu, kaçacağımız gece cezaevi yönetiminden bize spor ayakkabı dağıtıldı... Çok büyük bir tesadüf bu..

- Önce Avrasya Feribotu, şimdi de Swissotel...**Yol Çeçen Hanı yaptınız ülkeyi be!..** Eylem yapacağınız yere nasıl karar veriyosunuz ki?..

- Feribot eylemi biraz doğaçlama oldu...Yolcu olarak binmiştik, sonra bizi deniz tuttu... Baktık, diğer yolcularda bi bozukluk yok, sadece Çeçenler'in midesi bulanıyo, bu durumu tesisattaki Hristiyan teknolojisine bağladık... Sonrasını biliyosunuz...

- Peki, Swissotel olayı nerden çıktı?..

- Geçen sefer çok zor olmuştu, bi yandan feribotu idare et, bi yandan sesini dünyaya duyur...Uğur Dündar helikopterden atlar bi yandan... Bari bu kez daha hareketsiz, blok bi yer olsun istedik... Yine de Uğur Dündar'ın tek kişilik uçakla otele dalmasından korkuyoruz... Lütfen zaptedin onu...

- Swissotel'in gerektiğinde Dolmabahçe'den denize açılacak dizaynda yapıldığını bilmiyosunuz tabi...

- Sayın Bakanım, sanırım bizi eylemden vazgeçirmek için yalan söylüyosunuz...

- **Hişt, bakanlar yalan söylemez...Şaka yaptım ben!..** Şimdi hemen bitirin eylemi...

- Sayın Bakanım, çok özür dileriz... Ama Çeçenler'in sesini dünyaya duyurmak zorundayız... **Swiss Kongresi'ni yapıp dağılıcaz, söz!..**

- Kardeşim, sen sesini duyurucan diye, bütün dünya Türkiye'nin terör manyağı bi ülke olduğunu da duyuyo... Zaten durumumuz kelek, AB'nin bekleme odasında yarı aç bekliyoruz, yapmayın rica edicem...

- Biz terörist değiliz!..

- Biz de değiliz!..

- E, tamam o zaman... Swissotel'e yerleşecek halimiz yok ya... Eylemi bitirip gidicez... Çatışma istemiyoruz... Silahsız bir dünya olabilseydi keşke...Daha bir ağırlaşır uyku, çocuklar kardeş oldu mu!.. Türkiye'yi seviyoruz biz, milliyetçiyiz... En sevdiğimiz ilke milliyetçilik... En çok da laikliğe gıcığız...

- Peki, renklerden hangilerini seversin?..

- Bordo iyidir, turkuazı da severim...

- Bak ya, baya baya geyik yapıyo adam!.. Kardeşim, Türkiye'yi seviyorum diyosun, bu nasıl sevgi?.. Turizm darbe alırsa, insanlarımız işsiz kalır...Ödeyecek misin o zaman onlara maaşlarını?..

- Söz veremem o konuda... Rus turistlerden ekstra para alın... Bize karşı kullanacakları silahlara ödeyecekleri para sizde kalsın... Olur mu?..

- Olma mı?..Hepsini halledeyiz, siz yeter ki ordaki masum insanları serbest bırakın...

- Burdakilerin hepsi masum değil... **Lobide arama yaptık, otelin havlularını araklayıp valizine indirenler var...** Ayrıca bir Finli turistin cebinden, mini dolaptan aldığı eşantiyon votka çıktı...

- Üçün beşin hesabını yapmayın... Eylemi bitirmezseniz, çok sert tedbir alıcaz... Rusya'yla birleşip tek ülke bile olabiliriz, ona göre...

- Ben de yedim!..Hayatta öyle şey olmaz...

- Bak, kışkırtma beni...

- Sayın Bakanım, şimdi biz.....Aaa,dur ya... Tabi ya...

- Neye dur ya?..N'oldu, ne geldi aklına?..

- O Finli turist, aslında Finli olmayıp Rus olabilir... Korkup bizi kandırdı galiba... O votka şişesinden anlamalıydım bunu... Derhal getirin bana yalancı Finli'yi!..

- Dur, dur, bişey yapmayın adama, tanıyorum onu ben, gerçekten Finli o!.. **Swissotel kurulduğundan beri orda kalır, Finli Müjdat deriz ona biz!..** Sakın bi fenalık yapmayın...Hem votka, Rus içkisi diye, başkasının içmesi yasak mı?.. İki Hintli gelip rakı içmek isteseler, "Olmaz, bu Türkler'in resmi içeceği" mi diycez?..Hadi bitirin artık şu eylemi...

- Bi kere oldu, özür dileriz...

- Rica ederiz, olur böyle... Ama bitsin artık, bak gecenin kaçı oldu... **Birazdan toplantım var, Kemal Derviş şafak sökümüne randevu verdi!..** Hadi bitirin artık...

- Bu noktadan sonra geri dönüşümüz yok...

- İyi, o zaman, bütün insanları lobide sıraya geçirip kurşuna dizin, oteli ateşe verin, depodaki havai fişekleri de patlatıp zaferinizi kutlayın... Nedir yani?.. Siz bunları yaptınız diye Ruslar insafa mı gelecek?.. Ha?.. Aloo?!...

- Ne bağırıyosunuz ya?.. Hepimiz Müslümanız!..

- Gerektiğinde Müslümanlar arasında da gerilim çıkar...İran'la Irak yıllar yılı savaşmadılar mı?..

- Savaştılar!..

- Bak!.. Hadi eylemi bitirin...

- Tamam, bitiriyoruz...Ama karşılığında bi isteğimiz olacak...

- Buyur, ne istersen... **Yaptığınızı terör eylemi olarak değil, 23 Nisan nedeniyle ülkemize gelen Çeçen çocukların haşarılığı olarak gösteririz...** Hafif bi cezayla yırtarsınız... Kaçabiliyosanız da, ki kaçabiliyosunuz, kaçarsınız!.. Okey?..

- Bunları zaten biliyoruz...Bizim istediğimiz, Swissotel'in lobisi **"Çeçen Lobisi"** olarak anılsın bundan böyle...

- Tamam...Tamam!..

- Peki, teslim oluyoruz... Gelecek eylemde görüşmek üzere, **pompalılarımız size emanet!..**

kılservis@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

%100

LAFTAN MAMUL akıl fikir karikatürleri

canbarslan@superonline.com (İki haftadır bi hata sunucuda e-posta adresi çıkıyodu...Doğrusu budur.)

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

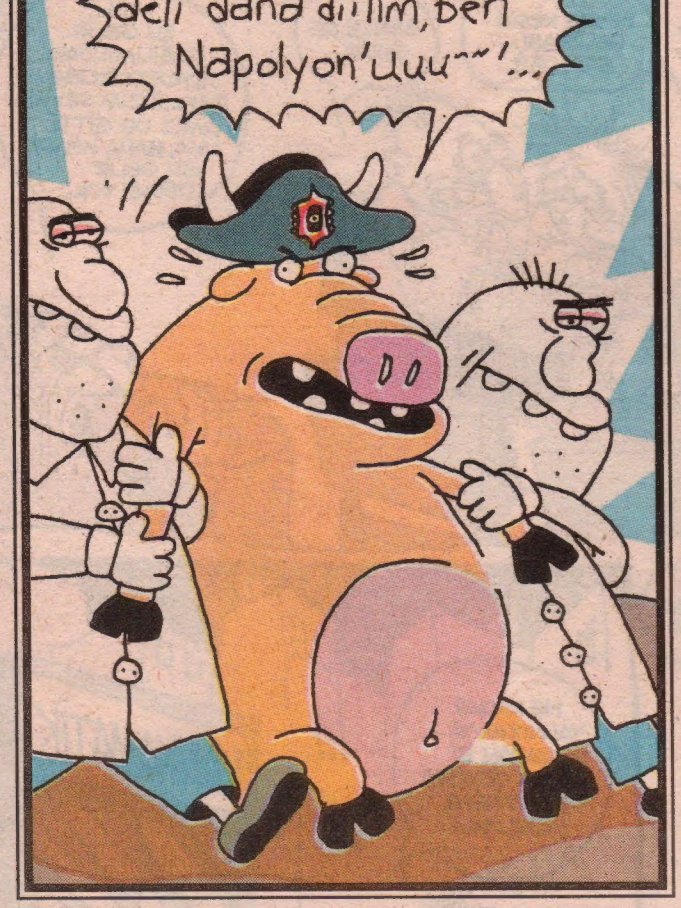

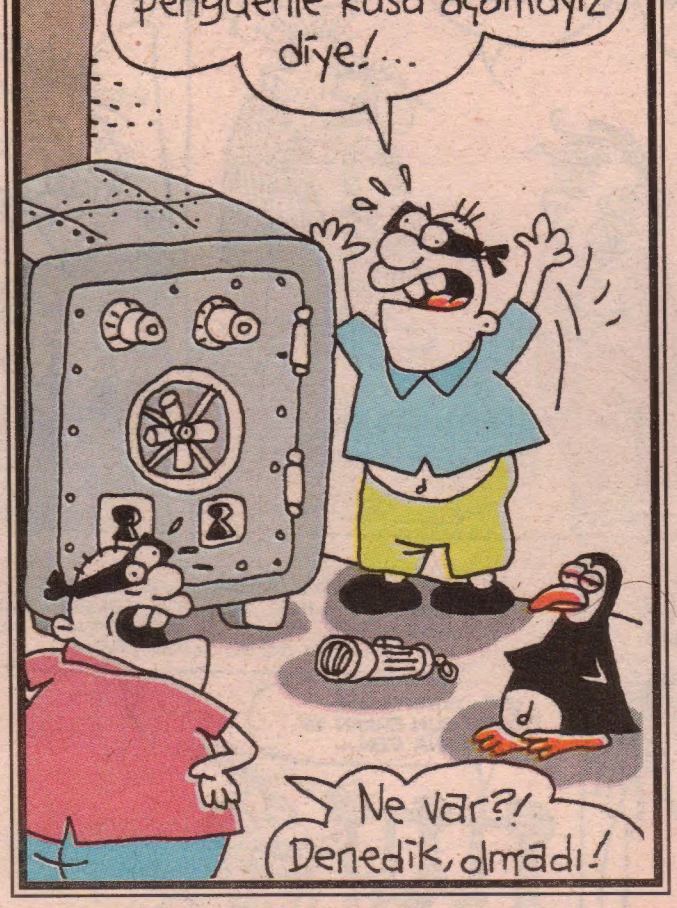

Bugün sinemaya yetişmek için acele ederken önümde ağır adımlarla yürüyen yaşlı bir kadını istemeden de olsa ittim... Aslında farkında değildim onun güçlükle yürüyen yaşlı bir kadın olduğundan... Sadece kendimin farkındaydım... Bir filme yetişmek zorunda olduğumun farkındaydım... O filme gidip biraz daha bilinçlenip, hayat hakkında biraz daha bilgi sahibi olmak niyetindeydim... Beynim her zaman olduğu gibi bilmeye açtı, anlamaya ve yorumlamaya susamıştı... Yaşlı kadının o titrek o kırılgan omzunu elimle hafifçe ittiğimi hatırlıyorum sadece... Kim bilir belki de yaşlı ve hayattan istifa etmiş insanların o trajik hayatlarını anlatan bir filme gidiyordum... Yoksa artık gerçek hayata bir türlü kendimce bir anlam ve bir düzen veremediğim için mi susuzluğumu ve açlığımı kurgulanmış gerçeklerde, karanlık sinema salonlarında arıyordum... Bilmiyordum... Filme yetişmek için sokakta, yani gerçekte güçlükle yürüyen yaşlı bir kadını omzundan hafifçe itiyor, sinemaya vaktinde giriyor, ışıkların sönmesini bekliyor, ve ne tuhaf karşıma yoksul evlerinde güçlükle yaşayan, evlatlarının kaderlerine terk ettiği, bireyci ve liberal bir toplumda hayatta kalma savaşı veren yaşlı, itilmiş ve sevilmeye muhtaç insanların öyküsünü anlatan bir film çıkıyordu... Filmi gözyaşlarıyla izlerken daha biraz önce, sinemaya gelirken yaşlı ve güçlükle yürüyen bir kadını ittiğimi bir an için unutuyorum...

Sonra evime dönüyorum... Odamın kapısını kapatıyor,perdeleri örtüyor, ışığımı yakıyorum... Odamda bütün gün neler yaşadığımı, neler hissettiğimi düşünüyorum bir bir... Yaşadığım her şeyi aklımla yorumluyorum... Başımdan geçenlere bir düzen vermeye çalışıyorum... En sıradan, en gereksiz şeylere bile bir anlam vermeye çalışıyorum... Bilinçli ve değerli bir insan sanıyorum ya kendimi , ne görmüşsem gördüğüm her şeyin, ne yaşamışsam her yaşadığımın özel ve farklı bir anlamı olması gerekir, diye düşünüyorum...

Sonra birden herkese kapattığım odamın perdesine kırılgan ve titrek bir kanın damladığını görüyorum... İşte o kan damlası kırılganlığına aldırmadan büyüyor... Küçük bir lekeyken, önce unutulması mümkün acı bir öykü , ama ardından değiştirilmesi belki de çok zor bir gerçek... Ve sonunda o küçücük kan lekesi yanlış yaşanmış hayatım oluyor...

O yaşlı kadının omzundan odamın perdesine sıçrayan kan, yanlış yaşanmış hayatım gibi gittikçe büyüyor...

Bu kanın içinden bakmaya başlıyorum hayatıma... O kana geride unuttuğum bir şeyler var mı ,diye bakıyorum... İşte o an severken öldürdüğüm insanlar geliyor aklıma... Kurbanlarım... Bana, bile bile boyunlarını uzatan, bugün yine çağırsam bir kez daha ölmeye hazır kurbanlarım geliyor... Evet, öldürdüm onları,ve hepsinde tek tek umutlarını kaldı... Yaşam sevincim... Canlığım... Sevinçlerim kaldı... Onları sadece öldürmekle kalmadım, onlarla birlikte içimdeki sevgilerde öldü...

Şimdi evimde bir başıma, karanlık ve ıssız kutuları açıp onların fotoğraflarına bakıyorum... Yüzlerindeki anlamı çözmeye çalışıyorum... Bana bakmıyorlar, gözleri bir sonsuzluk anına takılı kalmış... Anlıyorum, öldürdüğüm yerde değiller... Ben onları bir ana kaydedip dondurmak isterken, aslında onlar benim sevgilerimi bilmediğim bir sonsuzluk anına hapsetmişler... Anlıyorum o karanlık ve ıssız kutulardaki sonsuzluğa takılı kalmış gözler, benim ölü sevgilerim aslında...

Sevdiklerimin yüzlerinde donup kalan o ölü sevgilerime baktıkça bu defa, bunca yıldır nerede ve nasıl kim bilir kaç kez öldürüldüklerim aklıma geliyor... Doğruluk adına, ağır basan toplumsal

Ölürke

değerler adına, g
kez düpedüz terk
geliyor...

Bıçak çoğu k
ken gözlerine ba
dim... Kimisi hen
başıma bırakara
bıçağı ellerinden

Benim fotoğr
da duruyordur. N
mış bakışlarını
gözlerimde beni

Ama ben yi
çocukluğumda e
mu anlamazlıkta
lerimi ciddiye al
ğimle alay eder
rak, kendim olm
hoyratlıkla ezere

Ama ben yin

Evet, her şey
Kurbanlarımı, öl
Tükenişimi,yaral
tün hepsini... Se
bu amansız yas
devam edişimi...
bunları yaşarken
bile böyle yaşan
yeni cinayetlere
her an, her sani
dan... Ve kendim
tıyorum...

Ve hep kendi
vamlı yaralarımı
soruyorum... N
yerde aramak,n
kalbimdeki bıçak
aklıma geldiğinc
yor...

Hayat acıma
öyleyse soruy
ğiştiriyor...

Durmadan b
rum beynime...
yorum. Kendim

Kendimde e
kapatmaya çalış
yor bana... Konu
büyüyormuş gi
çalıştıkça kendi
yü giydiriyorum
de bir yer edine
şum gibi geliyo
ölüyü mü sunuy

İçimdeki o

*** Feyhan Güver'in Bayır Gülü 3, Bedri Baykam'ın Kemik adlı kitaplarının Musa Eroğlu'** müne göz yumuyor. Şu anda ölü sayısı 17. * 28 Nisan Cumartesi günü, saat 14:00'te, Bolu H

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

Sevdiğimin Yüzünü Görmek İstiyorum

adına ,bilenmeyen bir gelecek adına kimi
ım, bazen de onları ayrılığa zorlamalarım

daydı... Bıçağı en ölümcül yerime indirir-
k için bıçağı ellerinden hiç almak istemeürmeyerek ve beni o korkunç boşlukta bir
çok acı çekmemi istedi... Böyle anlarda
en indirdim en ölümcül yerime...
a şimdi onların karanlık ve ıssız kutularını yüzüme baksalar, sonsuzluğa takılı kallardır onlar da... Sonsuzluğa takılı kalmış
ken ölen sevgilerini görüyorlardır...
çok çocukluğumda öldürüldüm... Beni
evdiklerim öldürdüler... Başka biri olduğu, okuduğum şiirleri dinlemeyerek, hayal-
,heyecanlarımı küçümseyerek,çelimsizliğimü yok sayarken aşırı sevgiye boğaola çıkmalıydım, yola çıkma arzularımı
uler...
çok çocukluğumda öldürüldüm...
eyi hatırlıyorum... Hiç unutamıyorum ki...
erimi, ölen sevgilerimi, ölü sevgilerimi...
rarak yeniden ayağa kalkmalarını... Büe insanlar arasındaki ilişkilerin bu korkunç,
lip de böyle yaşamaya inatla yaşamaya
tırlayışta bu acıları yeniden yaşamayı, ve
iğine mutsuz olmayı, bu denli mutsuzken
azgeçmemeyi, tırnaklarımı hayata geçirip
imlere koşmayı... Evet, ben durmaksızın,
mi hatırlayarak yaşıyorum... Hiç unutmatırlayışım da yaralarımı bir kez daha kana-

uyorum; hatırlamam, hiç unutmamam, deam hayatımda neyi değiştiriyor, diye hep
ğiriyor öldürdüğüm insanları öldürdüğüm
a nasıl öldüğümü anlamak için durmadan
mı takip etmem, ya da ölü sevgilerim her
kluğuma yolculuk etmem, neyi değiştiri-

et güçlüden yana ve bu hep böyle olacak,
dime, hayatın yasalarını bilmem neyi de-

öğreniyorum... Durmadan bilgi depoluyoan hatırlıyor, durmadan benliğimi geliştiriadan eksik bir şeyler buluyorum...
şeyler buldukça güçlü olmaya, eksiklerimi
... Sanki hep yanlış yoldaymışım gibi gelim ama, sözlerimin altındaki boşluk giderek
r... Güçlü olmaya, eksiklerimi kapatmaya
zaklaşıyormuş gibi geliyor bana... Bir ölü
rmadan, bir ölüyü süslüyorum... Kendim durmadan bir ölüyü hayata hazırlıyormu
Hep soruyorum kendime, ben diye bir
caba beni tanıyanlara...
yaşamaktan hep mahrum ederken, onu hep orada saklarken; buradaki , bu hayattaki benliğimin büyük hayatlara olan özlemi daha çok artıyor...

Oysa yaşadım,yaşamadım değil, büyük hayat sadece uzaktan güzel görünüyor... İnsan sürgünse kendisinden büyük hayat dedikleri anlık zaferleri varolmak saymaktan başka bir şey değil... İnsan içindeki inancı öldürmüşse, büyük hayat demek, hep tanınma beklentisi içinde ve başkalarının onayına durmadan muhtaç olmak başka bir şey değil; insan bir türlü kendini bulamıyorsa, büyük hayat, hep başkalarının sevgisine,başkalarının enerjisine rezilce köle olmak demekten başka bir şey değil... Yaşadım, biliyorum...

Başkalarının onayına bu denli muhtaçsam neye yarardı ki durmadan bilgi depolamam beynime... Giderek artan tanınma beklentilerimi ve anlık zaferleri yaşamak sayacaksam ne anlamı vardı ki durmadan eksiklerimi giderip güçlü olmaya çalışmamın...

Bu hayatta yaşamak için ne gerekiyorsa onları ediniyorum durmadan... Telaş içinde, açıklarımı kapatmaya çalışıyordum... Her şeyi en ince detayına kadar analiz eden, sorgulayan bir bilincim vardı... İyi savunabiliyordum kendimi... O güçlü görünen, ama hep kendine kanayan bir bıçağa benzeyen bilincimle düşmanlarımı korkutup püskürtebiliyordum... Ve asıl önemlisi kaybetmişliğimi güzel saklıyordum... Öğrenmiştim artık, hiçbir zaman iyileşmeyecek yaralarımı iyi gizlemeyi öğrenmiştim... Kimi zaman, geceler üzerime amansız geliyordu, sabah olmak bilmiyordu... Böyle geceler içimdeki mezarlığın içinden ıslık çalarak, neşeli şarkılar söyleyerek, kalabalık sokaklara çıkarak, insanlara umut dolu öyküler anlatarak çıkıyordum...

Ama bütün bunlar neye yarardı ki, içimde yaşamaktan mahrum bir yer varken... Durmadan öldürmeye ya da ölmeye yazgılıysam neye yarardı ki hayatın yasalarını iyi gizliyor olmam... İçimdeki sese rağmen yaşıyorsam neye anlamı vardı ki tanınmış olmamın, hangi sırrı açıklardı kanıtlanmış başarılarım...

Ve bunları yaşarken ne zaman o sesi duysam hep susturdum onu... O sesin çağrısı yüzünden hayatım hep kayalıklara çarptı... O küçük teknem hep parçalandı... O sesin çağrısı yüzünden ne kendime, ne umutlarıma inanabildim...

Çünkü o ses bana durmaksızın **inan**, diyordu, **inan... İnan ve kurtul bu sahte benliğinden... İnan ve bu hayatın yasalarına göre yaşamaktan vazgeç...** O ses bana, **bir kez öl ve sonra bir başka hayata uyan, başka bir anlama uyan**, diyordu... **Ama o bir kez ölmeyi başar... Bu hayatı, bu hayatın o korkunç yasalarını ve bu hayattaki kendini bir kez olsun unutarak öl**, diyordu...

Ve bu ölümün aşk için olsun... Kendini, o bütün işlediğin cinayetlerini, o durmadan ölümünü, o bıçak gibi işleyen bilincini, o gizlediğin yaralarını, o kimi geceler şarkılar söyleyerek geçtiğin içindeki mezarlığı, kalbindeki yaraları, o sonsuzluğa takılı kalmış gözleri ve gözlerini unut ve aşkına inan ve onun için öl bir kez, diyordu...

Ne zaman içimdeki bu sesi duysam aklıma hep o kız arkadaşım gelir... Yıllar önce bu ölümü yaşayan ve sonra bir başka boyutta yeniden doğan kız arkadaşım... Yıllar önce bir adama aşık oldu ve öldü... Bu hayattaki benliğini terk edip, bu hayatta ilgili bütün bildiklerini, ardından o ana dek işlediği bütün o tutku suçlarını unutup, öldü...

Günlerce evinden çıkmadığı oluyor... Yaz kış üzerindeki solgun bir hırkayla dolaşıyor... Ve bazen çok acı çektiğini söylüyor... Dostları, arkadaşları onun için çok üzülüyor... Çünkü karşılıksız bir aşk yaşıyor... Çektiği acının bu yüzden olduğunu sanıyoruz... Bazı geceler evinde birlikte içki içiyoruz... Konuşurken bir ara gözleri uzaklara, bilinmedik bir boyuta takılıyor... Sonra susuyoruz... Sonra o gittiği yerde geri geliyor ve **çok, ama çok acı çekiyorum**, diyor... O böyle deyince içim burkuluyor... **Kendine yazık ediyorsun**, diyorum... **Bu böyle ne zamana kadar sürecek, artık onu unutup toparlanmasın...** Ben böyle deyince o yüzüme çok uzak bir yerden, ama bağışlayıcı bir gülümsemeyle bakıyor: **Çektiğim acının ne denli güzel ve derin olduğunu bilseydin böyle konuşmazdın,** diyor... **Ama karşılıksız bir aşk** diyorum ona, **sonu yok, anlamı yok...** İnanmış insanlara özgü olan o berrak gülümsemesiyle yine bakıp şöyle diyor bana: **Karşılıksız olduğu için bu denli güzel, karşılıksız olduğu için bu aşk hiç bilmediğim derinliklere, daha önce hiç yaşamadığım o büyüleyici anlamlarla buluşturdu beni... Ben aşkı kendimden kaçış olarak yaşasaydım hep bir karşılık beklerdim... Ama değil, hiç öyle değil... Düşünsene karşılıklı olsaydı ben bu denli kendim olabilecek miydim...**

Sonra içindeki o derin, o büyüleyici acısına sarılır gibi, sonra öldükten sonra onu yeniden doğuran o büyük aşkına sarılır gibi üzerindeki solgun hırkasına sarılıyor... Ve sonra bir kez daha bana o berrak ve o bağışlayan gülümsemesiyle bakıyor.

Ve ben işte o an bu bakışı tanıdığımı hatırlıyorum... Sinemaya yetişmek için omzundan hafifçe ittiğim, o güçlükle yürüyen yaşlı kadının bakışıydı bu... Bağışlayan bir gülümsemeyle, **hadi geç kalma, bak geri çekiliyorum, gitmek istediğin yere bir an önce git, ama yine de düşün bir kez kendini... Düşün bir kez kim olduğunu ve niye yaşadığını, bir yerlere yetişirken aslında nelerden kaçtığını bir kez düşün,** diyen o bakıştı bu...

Ve o an yaşlı kadının omzundan perdeme sıçrayan kanın, yıllardır karşılıksız seven arkadaşımın kanı olduğunu anlıyorum... Bu kana dokunduğumda anlıyorum ki ben değil ,yıllardır o yaşıyor..

Ben değil o, her ölüme yattığında sevgilisinin yüzünü ışık altında gören...

Bu hayatın bütün nimetlerini elinin tersiyle itip, kalbine aşkı dışında hiçbir şey kabul etmediği için herkes onu merak ediyor... Oysa bütün nimetler ona koşmaya hazır... Tanrı durmadan ona gülümsüyor... O ise aşkına sımsıkı sarılmış, o kalbinin derinliklerine inerken dışarıda bütün vaatler, bütün gelecekler, bütün başka yollar boşu boşuna onu bekliyor...

O bu hayatla ilgili bütün bildiklerini yakmış... Bütün öğrendiklerini... Onca yıl hiçbir karşılık beklemeden sevdiği adam varlığı sayesinde kalbinin bütün kilitlerini açmış... Onca yıl hiçbir karşılık beklemeden sevdiği adam içindeki kimsesiz cenneti açmış ona... Şimdi o cennette sevdiğinin yüzünü sonsuz bir ışık altında görebiliyor... Çünkü o aşkı için bu hayatta bildiği her şeyi unutarak sevdiği insanın Tanrı olduğunu keşfetmiş... Bu yüzden çektikleri onu acının o en güzel derinliğine indirdikten sonra sevinçten göklere uçuyor...

Onu düşünürken, bu hayatta varolmak adına hep ertelediğim, hep sakladığım, gizlediğim bir düşüm aklıma geliyor ... Ölürken sevdiğimin yüzünü doyasıya görebilmek düşü bu... Bunu her şeyden çok istiyorum... Sadece o çok sevdiğimin yüzünü... Uzun uzun... İlk gibi, ama sonsuza dek... Bu düş beni gittiğim her yerden geri çağırıyor...

İşte o zaman anlıyorum... Bu hayatta gördüğüm her şey beni yeniden doğmak için ölmeye çağırıyor...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

an Sonu Görünüyor adlı türküsünün ve **Kolluk Sevdası** adlı dizinin yasaklanmasını protesto ediyorum. * Demokrasiden nasibini almayan devlet cezaevlerindeki yüzlerce insanın ölüdeyim. * 10 Mayıs saat 14:00'de **Eskişehir**'de **Anadolu Üniversitesi**'ndeyim. * **Sezai Sarıoğlu.** Nar Taneleri. Gayriresmi Portreler. İletişim Yay.

Kırıklar Çıkmazı

SUAT ÖZKAN

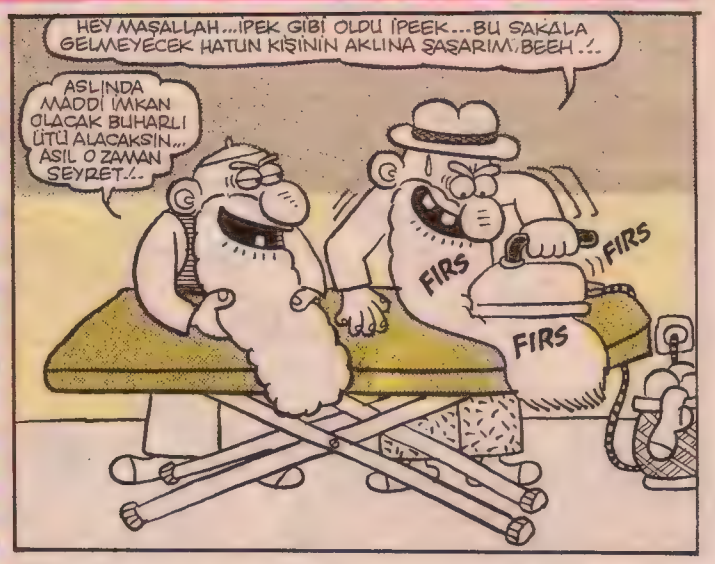

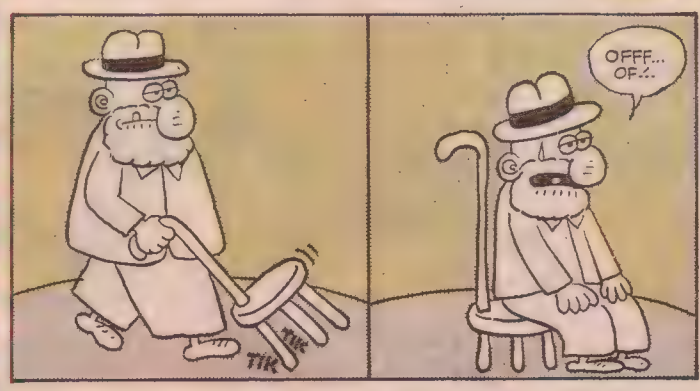

NOT:RAHATSIZLIĞIM NEDENİ İLE İKİ HAFTADIR KÖŞEMİ ÇİZEMEDİM ÖZÜR ... S.ÖZKAN

kiriklabi@laman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Batandaş!

Yumurtasız omlet olur ise, işçisiz işçi bayramı da olur!

Olamayacağına göre, bizdeki **1 Mayıs İşsiz Bayramı!**

Çünkü tarihimizin en ağır ekonomik krizi sonucu ülkede neredeyse işçi kalmadı.

İşsizler ordusunun sayısı kabardıkça kabardı.

Onun için bu yılki 1 Mayıs, İşsiz Bayramı olarak kutlanmalı!

Ve kutlamalarda şu slogan atılmalı, şu pankart açılmalı:

"Avrupa Avrupa duy sesimizi, bu gelen işsizler ordumuzun ayak sesleri!"

"En büyük ordu bizim ordu. İmza: İşsizler ordusu!"

Gerçi bu yılki 1 Mayıs İşsiz Bayramı olarak kutlansın diyoruz da, son yıllardaki 1 Mayıs'lar ne olarak kutlanıyordu?

%1 Mayıs olarak kutlanıyordu!

Çünkü işçi, emekçi sınıfımızın ancak %1'inde sınıf bilinci vardı.

Emekçi sınıfı bilincine göre, **üreten kimse yöneten de o olmalı.**

Oysa bizi üretenler değil tüketenler yönetti.

Tüketenler toplumu da kendilerine benzetti.

Ürettiğinden çok tüketmek, kazandığından çok harcamak yaşam tarzımız oldu.

Almadan vermek Allah'a mahsustu; **üretmeden tüketmek de Türkler'e mahsus!**

Üretmeden tüketmek için vatandaşlar da, vatan da habire borçlandırılıyordu.

Yarınlar satılarak bugünler yaşanıyordu!

Sonunda vatan oldu **batan;** vatandaş oldu **batandaş!**

Artık üretenin yönetmesi, üretenin tüketmesi gerektiğini kavrayan bir bilinç olmalı beynimizin kumandanı.

Ve de bu ülke her yıl **%1 Mayıs** kutlamaktan kurtulmalı!

KİLİTLİ ADAM

AHMET YILMAZ

Akşam Servisi

Fahrettin Paşa (Çöl Kaplanı)

Kelimesi kelimesine Yakın Tarihimiz'in dört cildinden faydalandığım "Medine'nin Savunması" hikayesini her okuduğumda tıkanarak, boğularak ağlıyorum. Tarihte okuduğum hiçbir "hikaye" beni bu denli ağlatmadı. İstedim ki; tarihimizin en karanlık, en acıklı sahnelerine yeni yetişen nesil öğrensin, birlikte ağlayalım.

1. Dünya Savaşı'nda İttihat Terakki'nin üç büyük paşası Talat, Enver, Cemal Paşalar, tüm cephelerde savaşmakta. Çanakkale'de ikiyüzbin, Sarıkamış'ta yüzbin şehid, Irak'ta, bingazi'de, Filistin'de sayısı bilinmiyor, Polonya sınırı Galiçya'da dahi yirmibin Türk askeri savaşmakta.

Cemal Paşa komutasında Süveyş'te, İngilizler'e karşı elde ayakta ne kalmışsa, Anadolu çocukları son neferine kadar cephelere koşmakta. Tarihin en güçlü ordularına karşı bütün sınırlarında birkaç yıldan beri, kıran kırana savaş vermiş komutanlar-askerler nefes almadan, yıkanmadan, elbise değiştirmeden, bir cepheden diğerine koşmakta.

Güney cephesinde Cemal Paşa, Adana'dan Yemen'e kadar uzanan yolda askeri birlikleri Süveş'e yığmak telaşı içinde. Yol yok, at yok, deve yok, bir de üstüne Lawrens'in kandırdığı irili ufaklı Bedeviler her yerde ayaklanıp yolları kesmekte!

Şam'dan Mekke'ye uzanan demiryolunun uzunluğu 1300 km. İngilizler'den konserve, altın, çikolota yardımı alan Araplar demiryolunun her mıntıkasını, ray ray dinamitlemekte. Tamamen çölün içinden geçen Mekke'ye kadar uzanan 600 km.lik hat "ateş altında", saldırılara uğramakta. Dünya tarihi bu kadar uzun bir cephe, bu kadar büyük bir "ateş hattı" yazmadı. Tüm bu ıssız bucaksız çölleri koruyacak olan İstanbul, Çankırı, Trabzon doğumlu Anadolu çocuklarıdır!

Cemal Paşa bu uzun demiryolu müdafasının imkansızlığını anlayıp, Yemen'e, kadar uzanan tüm birlikleri geri çekip, Süveyş cephesine göndermek istiyor.

Ancak, peygamber kabrinin bulunduğu Mekke'nin savunulması, Osmanlı için İstanbul'dan da önemli, Anadolu çocuklarını başka cephelere göndersen bile, peygamberin mezarından asla uzaklaşmak istemiyor, Hicaz çöllerini kesinlikle bırakmak niyetinde değiller.

Yıllardır bizim adamımız gibi görünen Mekke Emiri Şerif Hüseyin, Cemal Paşa'ya derin bir saygı ve nezaket içinde mektuplar göndermekte. Ancak, İngiliz altınlarına, konservelerine, çikolatalarına dayanamaz "başkaldırır".

Mekke'nin komutası Fahrettin Paşa'daydı ve hiç değilse üç-beş bin kişilik bir kuvveti yalvararak istiyordu. Cemal Paşa, Mustafa Kemal ve sonra tarihçiler de, bu sonsuz çöllerde boşu boşuna 20 bin askerin açlıktan ölmesinin gereği olmadığını, tüm birliklerin acil olarak Süveş'te toplanılmasının doğru olacağına inanıyordu.

Ancak, savaşta haberleşmeler, yolların uzunluğu, geceden geceye değişen taktikler, o denli yorgunluk, toz, telaş, kan, ter içindeydi ki, emirlerin bir yere gitmesi, komutanların fikirlerinin alınması zaman alıyordu. Hatta, Cemal Paşa, Fahrettin Paşa'nın yerine İsmet İnönü'yü teklif etti, İnönü, daha çok küçük dediler, sonra, Enver Paşa telgrafla, Mustafa Kemal'i gönderiyorum dedi. Mustafa Kemal acilen Filistin'e Cemal Paşa'nın yanına geldi, son fikir olarak, Fahri Paşa'nın bölgeyi iyi bildiği, ne kadar gücü varsa, o kadarıyla savaşması kararına Mustafa Kemal'de katıldı. Bu, şu demekti, Fahri Paşa'ya, ne asker, ne yardım, ne iaşe, gönderilemeyecek, artık elinden ne gelirse?

Çöllerin ortasında yirmi-yirmibeşbin Anadolu çocuğu, altı yüz kilometrelik demiryolu hattını, Mekke'yi ve Medine'yi koruyacak. Fahrettin Paşa, çoktan işe başlamış, ayaklanan Bedevi şeyhlerini, Cehennem Tepesi denilen yerde neye uğradıklarını şaşırtmış, çok geçmeden, efsanesini uçsuz bucaksız çöllere yaymıştı!

Araplar'ın Türkler'i arkadan vurması, Türkler'in dünya tarihine adım attıkları günden beri yaşadıkları en büyük kalleşlik idi. Müslümanlar tek milletti, müslüman müslümana arkasına gavuru alıp, isyan edemezdi. Emir Şerif Hüseyin'in isyan bildirisinde, niçin başkaldırdığının mazeretleri saklı...

(...) İttihat Terakki iktidara gelmiş, ülkeyi kötü yönetmekte. İstanbul'da yayınlanan "içtihat" dergisi, peygamberimiz hakkında hürmetsiz sözler kullanmakta. Halifeliğin hükmü kalmamış, yerine meclis kurulmuş.

En ilginci de hukukla ilgili, (..) kadılar yalnız mahkeme huzurundaki belgeleri "vesika" kabul edecek, gıyabında oluşmuş belgeleri delil gösteremeyecek, bu da Kur'an'ın Bakara suresine aykırıdır, deniliyor.

İsyan sebeplerini madde madde iyice inceleyin, iki yüzyıl karanlıkta kalmış ve sürekli yenilip çürümekte olan bir toplumun "modernleşme" çabalarına isyandır bu! İslam'dan uzaklaşma kabul edilen halifeliğin sınırlandırılması, hukuk reformları, basın, yayın özgürlüğüne tahammül edilemeyişidir.

Ülkemizde İslamcı hareket de, aynen Emir Şerif Hüseyin'in dilini, üslubunu kullanarak, aynı delilleri kullanarak yüzyıllık muhalefetine bu beyannamelerle başlamıştır. İslamcı hareket de Emir Hüseyin gibi bütün suçu "reformlarda" gördü. Şerif Hüseyin gibi, her modernleşme çabasını "İslam'dan uzaklaşma" olarak anladı.

Oysa, bugün dünya çapında müslüman aydınlar bu reformların asla İslam'a aykırılık taşımadığı, hatta, meclisin, hatta birey ve basın özgürlüklerinin İslam'ın ruhunda varolduğu iddiasıyla yüzlerce kitap yazmışlardır. Ancak, iş işten geçti, mal batıya çoktan kaydı. Arabistan petrolleri dünyanın en büyük imparatorluklarına bir kat daha zenginlikler katarken, bizler o topraklardan bir kandil yakacak kadar "gaz" dahi almadan, geri döndük!

Oysa, Osmanlı'nın, Anadolu topraklarına beşkuruşluk hayrı (yatırımı) olmamışken, yüzyıllarca, Sürre alayı denilen, süslenmiş develerle her yıl Osmanlı'nın hediyelerini-

Devamı 13 Sayfada

Akşamserası

harala gürele

MEHMET ÇAĞÇAĞ

23 Nisan'ın ardından mini öykü: "Ben Saşa'yı sevmiştim

DENGELİ BESLENME

kaanertem
@
leman.com.tr

LEVENT BEY BU SABAH İŞE NİYE GEÇ GELDİNİZ?.

SANA NE ULAN!..

EE TABİİ... BUYRUNUZ, GEÇİNİZ!..

EKONOMİK KRİZDEN DOLAYI KİMSENİN PATRON MATRON DİNLEDİĞİ YOK --BİRAZ DAHA ÜSTÜNE VARSAM KAFAMA BİŞEY İNDİRECEK... HERİFİ KOVSAM TAZMİNATI VAR... BU KRİZ ELİMİ KOLUMU BAĞLADI BE!..

Lasvegas fatihi Aytemur.

ZARARINIZ BİR MİLYON DOLARI BULLIYOR MİSTER AYTEMUR.. OYNAMAYA DEVAM EDECEK MİSİNİZ?.

BE... BEN... BEN... YANİ...

Bİ SORUN MU VAR MİSTER AYTEMUR? BİR İÇKİ İSTER MİSİ-

HAYIR... BEN... AAAH!.. IIIHHH!..

OYNAMAK İSTİYORUM AMA ÜLKEMDE HORTUMLAYACAK NE BİR BANKA, NE DE BİR MÜESSESE KALDI! KİMSE KREDİ FİLAN DA VERMİYOR!.. BEN NERDEN PARA BULACAM!

MİSTER AYTEMUR?

BİZ SİZE KREDİ VERİRİZ!..

HALDUN ABİİ!.. TRAPEZCİ HİLMİ, SENİN MANİTAYI YALIYO ABİ!..

ULAN NE ZAMAN ŞU TELE ÇIKSAM MANİTAYI YALIYORLAR!.. NE PİS KUMPANYAYA GİRMİŞİM BE?! SOYTARISI AYRI ŞARKAR, ASLAN TERBİYECİSİ AYRI ŞARKAR, BİR MAYMUN KALDI ŞARKINTILIK ETMEYEN, O DA BU HAFTA İÇİNDE BENİM DÖTE SULANIRSA HİÇ ŞAŞIRMAM!..

Siz hiç birşey yapmasanız bile, o sizi uzaktan uzağa süzer... Çünkü o: **ERDENER ABİ**'dir. Beklenen albümü çıktı!.. Leman kitapçılarında!

Yusuf Hayaloğlu şiirleriyle, Cansu Koç ve Ahmet Koç müzikleriyle... 29 Nisan pazar günü saat 17.00'da Kemancı Kültür'de...

GÖKHAN DABAK

agdabak
@leman.com.tr

AYNA AYNA TILSIMLI AYNA SÖYLE BANA, VAR MI BENDEN GÜZEL BU DÜNYADA?!

SKTR GİT YAA, HASTA MISIN NESİN?!

BİLMEM HATIRLAR MISIN, BİR ZAMANLAR KAPIDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA, ONURLU BİR GENÇ VARDI!..

A-AAA? CEVDEEET!..

BİZ ALEMSİNİZ KRALİÇEM EKİ Kİ Kİ!

ULAN İHTİYARLADIKÇA MANYAKLAŞTI... Bİ DOKTORA GÖTÜRSEK... AMA...

CEVDET DİYİL CEVRİYE! ARTIK NE AR KALDI NE NAMUS, ÖNÜME GELENE VERİYORUM... PARAYA PARA DEMİYORUM!.. NIHAHAHAA!..

GENE ÖYLE BİRDENBİRE SEVİNMİŞTİM DURDUK YERE. GOŞMUŞ VE DEVİRMİŞTİM SAKSIYI MAVİ BİR TEKMEYLE. PENCEREDEN KALMIŞ BAHÇEYE ÇIKMIŞTIM GECENİN BİR VAKTİ.. AĞACIN TEPESİNDE ŞARKILAR SÖYLEMİŞTİM BİR HAYLİ. GÜN DOĞARKEN AY SESLENDİ... (HOŞÇAKAL..) MEVSİMLERDEN YAZ'DI, RENKLERDEN PORTAKAL.....

ERDENER ABİ

—Abi dediğim gibi... A...be...kusu...Öööğaaakk! Öööhh...

—Allah müstehakını versin!..

—Kocam beni her akşam eşek sudan gelene kadar dövüyo, ben yine de ayaklarına kapanıyorum Erdener abi--Ne de olsa beyimdir...

—Beyine başlarım senin!..

K. ERTEM

Akşam'dan arşivi

11. Sayfadan Devam altınlarını, ipeklerini, altın işlemeli Kabe örtülerini, en yoksul anında bile, develerle Kabe'ye göndermişti!

Falih Rıfkı o günlerde Fahrettin Paşa ve askerlerine Akşam Gazetesi'nde şunları yazar: "Hakikaten kaç gündür sizi merak ediyorum. Şimdi siz neredesiniz? İskorpitten dişleri düşen, çeneleri kopan askerlerimiz nerede?"

".. Siz ki, Medine kalesinden padişah bayrağını kendi elimle indirtmem" diyordunuz!..", "Siz, bir tayyarenin bile birkaç defa yere inmeden gidemeyeceği kadar uzak çöllerde kalmıştınız"

(..) Şam'dan Medine'ye kadar bin şu kadar kilometre çöl var. Bu yolu trenle üç gün üç gecede zor geçebilmiştik; badiyelerde, şehirden, köyden, ekinden ve hayvandan eser olmadığını görmüştüm. Anadolu bir avuç erkeğini hangi hududa yetiştirebilir, çıplak, nihayetsiz iki demiryolu parçasını uzun çöller ortasında ne kadar asker muhafaza edebilir?

(..) Raylar, bombalarla atıldı, bir suikastin tamiri günlerce sürdü, lokomotifler oduna muhtaçtı. Eğer trenler muntazam işlerse, yalnız Suriye'nin bütün ağaçlarını değil, şehirlerin bütün ahşap evlerini, eşyasını da yakmak lazım gelecekti, trenler gittikçe yavaş yürüdü. Üç gün üç gece, süren yol, bazen bir ay devam etti!

(...) Birgün karargahınızdan gelen genç zabitlerden birine "Fahri Paşa ne yapıyor?" dedim. "-Hiç.. birkaç siper.. Bir avuç asker. Etrafta Faysal'ın hecinsuvarları.. aşiretler, kabileler, Fransız ve İngiliz zabitleri var. Su içen, yemek yiyen, bütün faydasız ahaliyi Şam'a gönderdik, dedi.

(..) Siperlerin kısım kısım haftada bir izinleri vardır. Fahri Paşa bunları evvela Medine'nin küçük bahçesine götürür ve Karagöz seyrettirir. Askerlerin Karagöz sevgisini iyi bilen Fahri Paşa, orduya vereceği tüm emirleri, Karagöz konuşmaları vasıtasıyla verdirir.

(..) Eğer bazı sözleri varsa, Karagöz vasıtasıyla askerlerine bildirir. Zira anlaşılıyor ki, bu köylüler Karagöz'ün sözüne, gazetelerden, beyannamelerden, nutuklardan ziyade inanıyorlar. Eğlence bittikten sonra paşa, askerlerini alıp, peygamber mezarına götürür, sonra hepsini birer birer alınlarından öperek siperlerine yerleştirir.."

(..) Birgün, zabitlerinden biri bir torba getirdi. O nedir dedim, Efendim, siz çekirge tavası yemediniz mi? Hayır? Çok lezzetlidir. Aç kahramanlarınız muhakkak üç dört günde Afrika'nın bütün çekirgelerini bitirmişlerdir.

(..) Siz, en bahtsız günlerde, Sultan Selim'in astığı bayrağı, bana elimle indirtmeyiz, dediniz. Medine için kaç asker feda edersiniz? Bir mi, bin mi, üç bin mi, bana ne bırakırsanız bırakınız, peygamber mezarının kubbesi başıma yıkılmadıkça, mezara, hiçbir yabancıyı sokmam, dediniz..

(...) Cepheler bozuldu. Galiçya'da öldürecek onbinden fazla Türk bulan biz, sevgili Kudüs'e dörtbinden fazla asker veremedik. Filistin'de, Süriye'de şehirler bizden günler gibi arka arkaya ayrıldı...

(...) Askerleriniz şimdi hangi hastanelerede yatıyor? Siz askerlerinizle Plevne kahramanlarısınız. O kahramanlar ki, bizi Avrupa'nın kalbine yerleştirdiler!

Şimdi de, 4. Ordu Erkanıharp Reisi Org.Ali Fuat Erdem'in anılarından okuyalım:

(...) Lawrence, kendi masalını dünyaya yaydı. Bütün dillere çevrildi. Alemin hayranlığını çekti ve efsane kahraman oldu. Türk destanı meçhul kaldı. Oysa ki, asıl destan odur, gerçek iman, eşsiz şehamet destanı. Yüzlerce kilometrelik hat üzerinde, her tepede, bir avuç Türk askerinin süngüsü parıldar, Hicaz'ın göklerinde çizilirdi.. (...) Parça parça olmuş raylar, arka arkaya onarmalardan sonra, artık tamir edilemez, bir birine eklenemez hale gelirdi. 70, 80 derece sıcaklıktaki güneşin altında bu ray parçaları, el dokunmayacak derecede kızarırdı. (Elinizin derisi yapışır, rayda kalırdı) Bu demir parçalarını mehmetçiklerimiz, yani demiryolu taburları erleri elle tutabilmek için başlarındaki, kabalakları (başlıkları) eldiven gibi kullanmağa mecbur olurken, kızgın rayları, kızgın güneş altında, güneş çarpması, ölüm pahasına başları açık olarak tamir ederlerdi!

(...) Tabiat düşmandı, güneş düşmandı. Asıl düşman sinsi dinamit ve taşların arasına saklanmış dinamitçilerdi. Karakollarımız yoksulluk içinde idiler. Demiryolu üzerinde su noktaları çok azdı. Karakollara lazım olan su, özel su vagonları vasıtasıyla haftada bir dağıtılırdı ve depolar içinde saklanırdı. Taze sebze ve taze yemiş nadirdi... Yakıcı güneş altında, bazen sabahtan akşama kadar devam eden çarpışmalarda bu genç subayların dudakları parçalanır, burunları çatlar...

(..) Medine demiryolu binlerce Türk askerinin şehit olduğu ve gömüldüğü yerlerin uzayıp gidişini gösteren bir güzergah oldu. Hicaz hattı şehitlerinin mezarı yoktur."

Mekke Emiri Şerif Hüseyin 'kıble' adlı bir gazete çıkarttı, yığın yığın dergileri, Hindistan'a, Mısır'a, Sudan'a İslam memleketlerine gönderip, Türk askerlerine karşı her cephede savaşa çağırdı.

Şerif'in askerleri, Medine'nin kırk kilometre batısındaki "biriderviş" bölgesinde vuku bulan savaşta, 15, 20 km. daha gerilemeğe mecbur oldu. Sonra, önlerine çıkan sırtlarda tutunmak istedilerse de, Mehmetçiklerin insanı adeta kavuran müthiş sıcağa ve o nisbette bunaltıcı susuzluğa kulak bile asmayarak indirdikleri darbelere dayanamayarak geri çekildiler.

Yani, hiçbir cephede kaybedilmiş savaşımız yok. Fahrettin Paşa, Medine'den yüz kilometre mesafedeki Biriabbas ve Gayır'a kadarki harekatı yapmak için demiryolundaki muhafız taburunu bile çekip, bu yolu şimendifer bölüklerinin muhafazasına bıraktı. Bu bölükleri takviye için ordudan istediği kuvveti de alamayan Fahrettin Paşa, artık daha ileriye gitmenin doğru olmayacağını anladı. Medine ile Mekke arasında demiryolu yoktu ve bu susuz çöl yolu üçyüz kilometre uzunluğunda idi.

Fahrettin Paşa, demiryolunda nöbet tutan askerlerin hergün üçer beşer güneş çarpmasından (beyin sulanmasından) öldüğünü görür. Önce nöbet saatini yarım saate kadar indirir. Sonra, her nöbetçi askerin yanına bir (saka) su taşıyıcısı koyar. Yani nöbete iki kişi çıkılır, biri saka, diğeri nöbetçi asker, sonra, nöbetçi askerlerin üstünden ağırlık yapan fişek sayılarını da indirir.

Bir de "samyeli" korkusu, tehlikesi vardı. Serinlemek için akşamları göğsünüzü açtığınızda; vücudunuza giren mızrak gibi yel, öldürücü hastalıklara dönüşüyor. Bir de, incecik, sıcacık çöl kumu, boğaz ve burun deliklerinden kupkuru tabaka oluşturup, nefes almayı imkansızlaştırır.

Fahri Paşa, Medine ve çevresine mevsiminde sık sık yağan çekirgeden zarar yerine faydalanmanın yolunu buldu. O zamana kadar her yağışında mahsülü kemirip yok eden çekirgeleri daha mahsüle dokunmadan toplatıp, başta kendisi olmak üzere askerine yedirmeğe koyuldu. Çekirgenin tavasını, kavurmasını, salatasını, karargah tabldotuna koyduran Paşa, kıtalara yaptığı emirlerde herkese bu pek lezzetli yemekleri tavsiye eder ve "elinizde fazla kalır da bana hediye gönderirseniz, memnun olurum" diye askerlerin mümkün olduğu kadar çok çekirge toplamasını teşvik ederdi.

Aynı zamanda, İngiliz altınlarının adeta oluk gibi aktığını gören ve hele bu alabildiğine yayılıp giden kupkuru çöllerin belli başlı yiyeceği olan pirinç ve unun da ancak İngilizler'in hakim oldukları deniz yollarından bol bol gelebileceğini, gelmekte olduğunu gören Bedeviler, başlarında şeyhleri, reisleri olduğu halde, bizden yüz çevirip, kafile kafile Şerif kuvvetlerine katılmak suretiyle, sayıca kuvvetleniyorlardı.

Her karakolumuza günde ancak birkaç matara su verilebiliyordu. Hurma sepetleri şemsiye diye kullanılıyor!

Devamı 14.Sayfada

selcukerdem@ekman.com.tr

Cumhur Cemaat

AHMET YILMAZ

13. Sayfadan Devam

Fahrettin Paşa'nın günlük emirlerine baktığımızda, başta sıtmanın yüzlerce hastalığın kol gezdiğini anlıyoruz;

(..) Ağız yaralarından diş etleri çürüyor ve dişler dökülüyor. Yemekler layıkı ile öğütülemiyor. Mide ve bağırsak hastalıkları, hazımsızlar, ishaller baş gösteriyor. Vücut zayıf düşüyor. Bu sebeple aşağıdaki gibi emrederim: "Her hafta bütün erlerin ağızları doktorlar tarafından muayene edilecek. Ağız yaralarının tesirleri erlere akılları ereceği gibi anlatılacak.. Ağızları kirli ve yaralı askerlere günde iki üç defa koku giderici ilaçlar ile, sulandırılmış tendürdiyot gibi karışımlarla gargaralar yaptırılacak.

Kış, sıtma mevsimi de yaklaşıyor, onun için gelecek ayın onbeşinden itibaren bütün erlere haftada iki defa ve birer gram hesap edilmek üzere kinin içirilecek. Kinin içirilir içirilmez bir laf söyletmelidir ki, kinini yutması temin edilsin.

(..) Askerlerin ellerinde, yüzlerinde bacaklarında sebepsiz birçok çıbanlara tesadüf ediliyor. Erlerin her bölgede hiç olmazsa haftada bir yıkanmaları temin için sabun yoksa, mutfak külünden faydalanmalı.

(...) Erlerini nöbetleşe iki günde bir su başına götürüp, orada, ceket ve gömleklerini çıkartıktan sonra, başlarını, yüzlerini, vücutlarının üst kısmını, gözleri önünde, kül çamuru, yahut toprak çamuru, yahut ıslak kum ile uğduracak, sonra birkaç maşraba su ile de bu çamuru temizletecek, ondan sonra gömlek ve çeketler giydirilecek...

Fahrettin Paşa, develere yedirilmek üzere, kırkbin kilo hurma çekirdeğini pazardan satın alır ve mukabilinde avuçlar dolusu para öder. (Takrur: Hicaz'a başka yerlerden gelmiş kuzguni siyah, göçebe ve kocaları gibi ayak işlerinde çalışan, Arap, demek.) Takruri kadınlarının hurma çekirdeklerini toplayarak sattıklarını işitip müteessir olur ve emirlerinde:

(...) Bizim yere attığımız her hurma çekirdeği Hecin veya develerimizi bir adım daha yürütebilir. Bu surette kıymetini bileceğimiz her hurma çekirdeği, iktisadi muharebede bize zaferi kazandıracak bir mermidir.

(...) Develer hurma çekirdeklerinden pek hoşlanıyorlar, seve seve yiyorlar. Bu sebeple bütün zabit arkadaşlarımdan rica ederim, yediğimiz hurmaların çekirdekleri için birer kutu veya sepet bulunduralım. Neferlerimiz yedikleri hurmaların çekirdeklerini veya şurada burada gördüklerini ceplerinde veya bir torba içerisinde toplayarak zabitlere teslim etsinler. Ben de asker evlatlarıma buna mukabil, bir okka hurma çekirdeği için yirmi paralık bir tütün paketi veya iki okka hurma çekirdeği için bir kuruşluk tütün paketi verilmesini emrettim.

Hurma ve hurma çekirdeği, birincisi askerin, ikincisi, devenin belli başlı besin maddesi. Fahrettin Paşa, ekmek bulunmadığı zamanlarda bile yeteri kadar hurma bulmuş, açlıktan ölümün önüne geçmişti. Gerçi dört beş tanesi yendiği zaman baygınlık verecek kadar tatlı olan hurmadan bıkkınlık gelir. Fahrettin Paşa bizzat kendisi örnek olarak, et gibi çeşitli yemeklerini yaptırır hurmanın, hurmanın haşlaması, fıstıklısı, kızartmasını, hatta salatasını.

Çöl ortasında kalmış bir avuç askerin nasıl zaruret içinde kaldığını yine Fahri Paşa'nın şu emirleri bize iyi anlatıyor:

"Bugünkü harpte hiçbir şey zayi etmeyerek herşeyden istifade etmek maksadıyla aşağıdaki hususları emrediyorum: Odun, çalı vesaire yakacaklardan husule gelen kül zaruret halinde sabun gibi kullanılabilir. Mahrukattan husule gelen külliyetli toz, yüzde beş nisbetinde potası havi (havi: içinde) olduğundan, kül ile çamaşır yıkamak ve karavana temizlemek usulü tatbik edilecek. Kıtalarda yeteri kadar odun külü bulunmadığı takdirde en yakın şehirlerden kül tedarik edilecek.

(..) Kesilen hayvanlarla ölenlerin kemiklerinden yağlı maddeler, tutkal ve kemik tozu istihsal edileceğine göre, husule gelen kemikler toplanarak ordu menziline sevkedilecek. Kemiklerin yağlı maddeleri, tutkal istihsal edildikten sonra, yüzde yirmi nisbetinde fosfor havi olan bu kemikler toz haline getirilerek ziraatte kullanılacak.

Çekirgenin tavası, hurma çekirdeği, kemik tozu, kül ve bir matara su ve yarısının çenesi kopup düşmüş, yarısının vücudu yaralarla kaplı hastane revirlerinde yatan on-onbeş bin askeriyle Fahrettin Paşa toprak üstünde yatmakta, yaralıları kucaklayıp taşımakta ve en ileri hatlarda muharebeye bizzat iştirak etmekte. Ve ağızlarında diş kalmamış, çeneleri çürümüş bu İstanbul doğumlu, 16, 17 yaşındaki asker çocuklar, en çokta İstanbul yemeklerini özlemekte.

Fahri Paşa, Medine'de bir avuç askerle direnirken, Osmanlı İmparatorluğu'nun kayıtsız şartsız topyekün teslim olduğu haberi gelir. Türk ordu komutanlarına gönderilen telgraflarda, silahların düşmana verilerek bulundukları mevzileri terketmeleri emri verilir.

İngilizler esir aldıkları askerleri Mısır'a götürecektir. Ancak, dünya savaş tarihinde eşine rastlanmayan tuhaf bir olay olur. Fahrettin Paşa, padişahtan "teslim olun" emri aldığı halde, teslim olmak istemez.

Teslim olma maddeleri karşılıklı hazırlanır. Silah teslim töreni dahi madde madde yazılır. Yıllardır savaşmaktan bitkin düşmüş çaresiz askerlerimizin birçoğu teslim olmaya başlamıştır bile.

Fahrettin Paşa, askerin önüne geçer ve bağırır: "(...) Bir köpek bile tasmayı kolay boynuna geçirtmez... (...) Karavanamızın az çıktığını biliyoruz. Fakat ne vakitten beri mahsur bulunduğumuzu da takdir ediyoruz. Size afiyet olsun, esaret ekmeği bizim boğazımızdan geçmez. Silah arkadaşlarım, din kardeşlerim, biçare hastalarımızı bırakıp nereye gidiyorsunuz? Onları kime emanet ediyoruz. Buraya hep beraber gelmedik im? Yine hep birlikte gitmek gerekmez mi? Bunca zaman bir karavana yedik, omuz omuza bi siperde harbettik. Şimdi onları sıtma ateşi içinde nasıl terkediyoruz. Humma ile kendilerini kaybeden bu zavallılarla helallaşmaksızın nereye kaçıyoruz?

Bu olacak şey değildi, Fahri Paşa, padişaha karşı gelemezdi, teslim şartnamesi 20 madde önüne getirilmiş, çoktan imzalanması ve 48 saat içinde tahliyeyi yapmak zorundaydı.

Tüm komutanları yalvar yakar Fahri Paşa'yı iknaya çalıştı. Fahri Paşa'yı ikna başlı başına bir mesele oldu. Sonunda önüne getirilen teslim şartlarını okuyan Fahri Paşa, ıstırap içinde, usulca "peki" dedi.

Teslim olma şartnamesini yerine getirmiş olmak için, düşman karargahına doğru yola çıkması gerekiyordu. Kalktı, karşısında renkleri atmış, boyunları bükülmüş, nefesleri kesilmiş, dilleri tutulmuş bir halde, selam vaziyetinde duran her rütbeden silah arkadaşlarıyla, teessür ve heyecandan sarsıla sarsıla kucaklaşarak, kapının önünde bekleyen emektar otomobiline bindi. Yanına yaveri ile emir zabitini de aldı. Otomobil hareket ederken, şoföre, ters bir emir verdi: "Haremi Şerife!", "peygamber mezarına veda ziyaretimizi yapalım da öyle gidelim" dedi.

Fahri Paşa, işte bu son veda ziyaretini yapıyor. Fakat bu yolları daima sağda solda saygı ile durup kendisini selamlayanlara yüzünü bambaşka bir asalet veren ve pak, tatlı gülümseyişle karşılık vererek geçen paşa, şimdi, kimseyi görmeden, görünmeden geçmek istiyormuş gibi son derece dalgın ve mahzun bir halde bulunuyor!

Haremi Şerife'de öyle bir iki saat içinde, yıllarca yaşlanmış hissini verecek yorgun ve mecalsiz görünerek girip, ağır ağır kabre yaklaşan Fahri Paşa, tam kabrin gümüş parlaklığı önüne gelince kendinden geçer bir hal almıştı.

O hal ile el bağlayıp saygı duruşu yapan paşa yaşaran gözlerini yummuş dakikalarca duaya dalmıştı. Duasını bitirince kabrin pırıl pırıl gümüş parmaklığına dokunmaktan çekinircesine hafif hafif okşayan elleri titriyordu. Yakından görenler, onun böylesine tepeden tırnağa duygulu ve üzgün göründüğü bir zaman hatırlamadıklarını söylüyorlar.

Ziyareti sona erince, birden bire kendine gelmişcesine bir dirilik ve canlılıkla şöyle bir dimdik durdu. Önüne, çıkış kapısına doğru baktı. Ve birkaç adım attı. Lakin bir türlü iler

...an, çıkmak, uzaklaşmak, gitmek, elinden gelmiyor. İçinde, ruhun...ığında bir tereddüt kıyameti kopuyordu.

...yerde bir müddet böyle nefes nefese ve dalgın ve müteredditt durduktan ...birkaç adım gerisinde duran yaveriyle, emir zabitine her zamanki sıcak ve ...his baba sesiyle: "Burada kalacağız" dedi ve ilave etti: (Mucavir: Mezara, kabre, ...kkeye sığınıp orada kalan insanlar, demek). Ve ilave etti: Mücaviriz! Buradan ayrılamayız. Onun şefaatine sığınıyoruz.

Paşanın bu kararı kesin idi, yer yerinden oynadı. Dışarda teslim almayı bekleyen düşman askerleri, komutanlar, tören, herşey hazır. Fahri Paşa "teslim olmam" diye diretiyor.

Nitekim, artık her sıfattan sıyrılmış, herhangi bir müslüman gibi, oracıkta, o kandiller ve avizelerle bezenmiş sütunlar altındaki halılar üstünde bağdaş kurup oturdu. Yaveri ile emir zabiti derhal, koşturdukları neferlerle paşanın, esaret yoluna çıkmak üzere hazırlanmış, özel eşyasıyla yatağını getirttiler.

Yatak, münasip bir köşeye serildi. Dışarda teslim almak için düşman ordusu hazır bekliyor. Dışarı haber uçuruldu: "Fahri Paşa ziyaret esnasında fenalık geçirerek ...stalandığından bir müddet orada yatacaktır"

Bu "bir müddet" uzayınca, tüm karargah komutanları önce meraka, sonra telaşa kapıldı. Düşmana haber gönderilerek "teslimin" gecikeceğini bildirdiler, "teslimin" diğer maddelerine başlansın, dediler. İngilizlerin kral saydığı Şerif Hüseyin'in büyük oğlu "teslim" maddelerini mümkün değil Fahri Paşa'yı almadan tatbike başlamayız" dedi. Yani düşman kuvvetleri Medine'ye hücümla girip, yağma ve talandan başka ortalığı kana bulamaları kaçınılmaz bir felaket gibi bekleniyor.

Fahri Paşa, Haremi Şerif'ten çıkmamak kararında direnince, düşman nezdinde yeni bir teşebbüs maksadıyle "yola çıkamayacak kadar hasta olduğu tesbit için bir rapor tanzimi"ne gidildi. Seferi kuvvetler karargahı başhekimi Dr.Kemal, Medine'deki Kızılay hastanesi başhekimi, Dr. Seyfettin Beyler, Fahri Paşa'yı muayene için haremi şerife geldiler.

Fahri Paşa: "Ooo maşallah! Bir heyeti Sıhhiye-i müçtemia! Hoşgeldiniz, ama, aradığınız hasta kim?"

Ve etrafındaki kumandanlar, doktorlar Fahri Paşa'ya yalvararak iknaya çalıştılar: "Zader Paşam, takdiri ilahi Paşam! Siz, vatan ve millete karşı vazifenizi değme kumandanlara nasip olmamış bir kahramanlıkla yapmış olduğunuza Allah şahiddir" diye etrafını çevirdiler.

Bu "iknalar" Paşa'ya yaklaşmak için bir tuzaktı, Fahri Paşa'nın kendi kumandanları, yaveri, emir subayı hıçkırarak ağlayarak, Fahri paşa'ya saldırıp, yaka-paça Fahri Paşa'yı çucaklayıp, sarmaladılar..

Fahri Paşa, o güne kadar kendisine, büyük bir saygı ile tam bir itaatle bağlı kumandanlarının toplu hareketini görünce, yapacak başka şey bulamayıp, boynunu büküyor.

Fahri Paşa için esir çadırını hazırladılar, İstanbul yemekleri yaptılar. Fakat çölde tuhaf şeyler oluyordu. Karınca sürüleri gibi bedeviler haberi alır almaz çadıra koşmaya başladılar. O mahşeri bedevi kalabalığı, çadırdan bir hayli uzakta tutulmuş oldukları halde Paşa hazretlerinin yüzünü gördükleri anda, yıldırımla vurulmuşcasına "Fahri, Fahri" çığlıklarıyla ters yüzü dönüp öylesine kaçışmaya başladılar.

Bu "İnanılmaz adamın yakalanabileceğine hiçbir bedevi aklının ucundan dahi geçiremiyordu! Fahri Paşa korkusu çölü sarmıştı, hiçbir bedevi bu insan üstü yaratığın esir olabileceğini düşünemiyordu.

Fahrettin Paşa'nın boşalan karargahı önünde terkedilmiş duran eski otomobili, şehre giren bedevilerin ziyaretgahı haline geldi. Bedeviler sanki içinde hala Paşa varmış gibi, otomobile yaklaşmaktan korkar ve birkaç metre uzağında durarak, birlerine: "İşte şurada otururmuş" diye ürke ürke gösterirdi.

İngilizler Paşa'yı önce Mısır'a sonra, Malta'ya götürdü. Mısır'da esir şartları gereği, Paşa'nın otomobille haftada birgün hava almak için dışarı çıkmasına müsaade edildi. Fahri Paşa'yı otomobilde gören halk, hayranlıkla hücum etti, galeyana geldi.. İngilizler, bir daha dışarı çıkarmamak kararı aldı.

Bir de Malta'da, içtima için her sabah, akşam kapıya çıkıp sayılmaları gerekiyor! Ama her defasında bir kişi eksik ve cezası çok ağır içtimaya çıkmamanın. İngilizler ...maya çıkmayan kimdir deyip, odalara baktılar, Fahri Paşa, asker elbiseleriyle ...ruyor, hiçbir içtimaya çıkmadı. Ve, "sivil elbiseyi de reddedip, asker elbiselerini ...kartmadı, "Ben doğduğum günden beri giydiğim bu elbiseleri ancak öldüğümde ...ıkartırım diyerek!

Ve Fahri ismi çölün atasözlerine karıştı. Bedevi yalakta su içirirken hayvanının ...rktüğünü görünce, hayvanına bağırır: "Ne o yalakta Fahri'yi mi gördün" diye hırsla dürter hayvanı...

Sarıkamış'da doksan bin asker donarak ölürken, aynı anda çölde onbinlerce askerimiz güneşten kavrularak ölüyordu.

Bankaları boşaltanlar, çekirge yiyerek çöl ortasında ölmüş İstanbul, Edirne, Tokat doğumlu 16 yaşındaki bu çocukların hikayelerini biliyorlar mı? Hepsi gitti, bir, ...kışlanın önünde redif sesi var, bakın çantasına acep nesi var" türküsü yadigar kal...ı bize. Güneş altında ölmüş onaltı yaşındaki asker...erlerimizin kurumuş ke...niklerinden sarı yeli girip ...ey gibi ses verdi bütün ta...ibimize. Bu inanılmaz me...odiyi Türk halkının yüreğine işte bu askerlerin kurumuş kemiklerine kaval gibi ...iren çöl rüzgarları kazıdı... ...arihimizde hiçbir türkü, ...ürk halkının üstünde bu ...enli ilahi, derin bir etki bırakamadı.

Redif, demek, acemi ...birliğinden gelip, kıtalara ...ağılmakta olan asker, demek. Ancak, gün geçtikçe asker tükendi, "redif" demek küçük askerler demek, oldu... Küçücük askerdiler, bu yüzden çölde, "karagöz" tek tesellileri, oyuncakları idi... Fahri Paşalar, Mustafa Kemaller, ...öllerde (küçük askerlerin) redif seslerini o kadar çok duydular ki, Cumhuriyet kurulduğunda akıllarına ilk gelen bir çocuk bayramı ...an etmek oldu..

NİHAT GENÇ
KÜLLİYATI
YENİ ÇIKTI!
Arkası Karanlık Ağaçlar
• Köpekleşmenin Tarihi .....5. Baskı
• Soğuk Sabun .....3. Baskı
• Kompile Hikâyeler .....2. Baskı
• Modern Çağın Canileri .....3. Baskı
• Ofli Hoca .....7. Baskı
• Dün Korkusu .....4. Baskı
• Bu Çağın Soylusu .....3. Baskı
İLETİŞİM YAYINLARI

Bergama köylülerinin direnişi onuncu yılında.

Bergama'da siyanürle altın çıkarmak isteyen şirkete karşı yürütülen mücadele onuncu yılını doldurdu. Köylüler on yıldır Bergama topraklarına siyanürün akmasını, hukuki, barışçı yollarla ve şiddet içermeyen, çok renkli yöntemlerle engellediler.

Son yıl içinde, ülkenin yabancılara satılma girişimlerinin bir parçası olarak Bergama'da da çok oyunlar oynandı. Önce tahkim kabul edildi, sonra bu ülkenin başbakanı yabancı sermayedarların gönlünü hoş etmek için, hukuku hiçe sayarak Bergama'da yabancı oyunlarına zemin hazırladı. Geçtiğimiz ay matbu olarak hazırlatılan iş başvuru metinleri dağıtıldı. Yurdun heryerinden yapılan iş talepleri Bergama köylüleri altın madenini istiyor şeklinde yansıtıldı. Oysaki, Bergama köylüsü bu oyunları biliyordu; önceki yıllarda, siyanürcü şirket ramazanda lokantalarda bedava yemek dağıtmıştı. Bergama köylüsü o günlerde bu yemeği yemediği gibi, hala hafta pazarında yemek vermeyi kabul eden lokantada yemek yemez. Gene o günlerde bayramda dağıtılan erzağı köylüler, götürüp siyanürcü şirketin telinden içeriye atmış, kutu kutu dağıtılan çikolataları şirketin önüne yığmıştı.

Son günlerde Bergama Çevre Yürütme Kurulu Başkanı Oktay Konyar hakkında yürütülen mahkemeler karar aşamasına geldi. Yani Konyar'ın hapise girmesi söz konusu. Başkanlarının hapise atılmasına tepki olarak Bergama Köylüleri ellerinde meşalelerle tesisin etrafını sarıp siyanürcü şirketten gitmesini istediler.

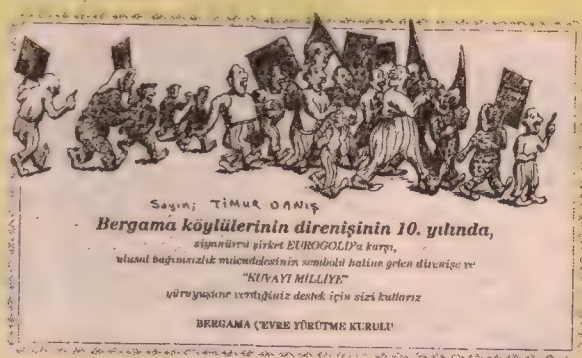

Ardından da, bütün ülkedeki siyanür karşıtlarını kendileri ile dayanışmaya çağırdılar.

22 Ekim'de Bergama Tepeköy'de, köy meydanında yemek masaları, konuşma kürsüleri kuruldu, yurdun her yanından gelen Bergama dostları, köylülerin teşekkürü olan ekmeklerini ve zeytin dallarını aldılar. Gün boyu süren bu anlamlı tören boyunca, insanlar Bergama mücadelesine olan desteklerini dile getirdiler.

Bergama Köylüleri'nin direnişinin yanında, Kuvayı Milliye yürüyüşünün ardında olan Git Dergisi'ne de bir ödül veren köylüler bizi de onurlandırdılar.

Yurdun her yanından destek amacı ile gelenlerden bir tanesi çok özel bir önlem taşıyordu; Orta Doğu Teknik Üniversitesi ODTÜ'lü öğrenciler, hem okullarındaki hamburgerciye karşı yürüttükleri mücadeleyi anlatmak, hem de Bergamalılar'a destek olmak için, bir otobüse dolarak Tepeköy'e gelmişlerdi. Onlar okullarında dükkan açan Amerikalı kötteci ile, Bergama'da altın çıkarmak isteyen çok uluslu tekelin aynı amaca hizmet ettiğini söylediler. Yabancılar, kültürleri ile, yeme biçimleri ile, siyanürleri ile bizim bağımsızlığımızı almaya gelmişlerdi.

Bergama köylüsü kendi dertlerine sahip çıkan öğrenci gençleri bağırlarına basıp onları ödüllendirdiler.

On yıldır Bergama köylerinden bütün dünyaya seslerini duyuran köylüler, yeni bir güçle altıncı şirkete karşı yürüttükleri mücadeleyi yükseltecek, başkanlarına sahip çıkacaklar. Biz de Bergama köylüsünün ve Oktay Konyar'ın yanında olduğumuzu bildiriyoruz.

Destek mesajlarınızı timurdan@yahoo.com aracı ile Bergamalılar'a iletebilirsiniz.

Timur Danış

Selam!

Bugünün doğum günüm olmasının verdiği gaz olmasaydı, size yazmaya cesaret edemezdim.

Ben öyle edebiyattan, dilbilgisinden, mektup yazmaktan falan anlamam. Hatta, ekonomiden, sanayiden, siyasetten, ilimden, bilimden, mutlu olmaktan, yaşamaktan, vs. anlamayan, sevmeyi sevilmeyi beceremeyen küçük bir kızım. Sadece okurum ve yazarım. Beceriksizce...

Deli hayranınızım. Cesaretinize, içinizdeki sevgiye hayranım. Yaşadığımız ülkenin ve tepemizdeki insanların iğrençliğini önüme karikatür olarak getirebilmenize hayranım. Karikatürlerinizle, beni ağlatabilmenize, içime işlemenize hayranım.

Size baktıkça, acizliğimden utanıyorum. Keşke ben de birşeyler yapabilsem, en azından tepkimi gösterebilsem...

Yaşadığım dünyayı sizinle tanıdım. Sizler öğrettiniz bana bildiğim **gerçekleri!** Bir yalanın içinde bomboş yaşadığımı, aynı yerde, gidip gidip geldiğimi öyle bir vurdunuz ki yüzüme.. Daha bir yıl öncesine kadar, devletin o üç kuruşu esirgeye esirgeye, kıyamaya kıyamaya verdiği öğretmen annem ve babama "iki aydır aynı ayakkabıyı giyiyorum" diye isyan eden ben, sizinle öğrendim nice insanın ayakkabısı olmadığını.

Dedim ya, edebiyat yeteneğim yok, o yüzden bitti işte mektup. Yalnız şu zamlarınızla beni çıldırtıyorsunuz işte. Her hafta Leman almak için bakkala gitmeden önce, annemin bu derginin çok pahalı oluşu konusundaki nutkunu dinliyorum. Leman'ı bizden esirgemeyin. Sizi çok seviyorum!!

Ece

LeMan
SAYI: 494
28 NİSAN 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak
● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

feyhan@leman.com.tr

Bayır Bayır

FEYHAN GÜVER

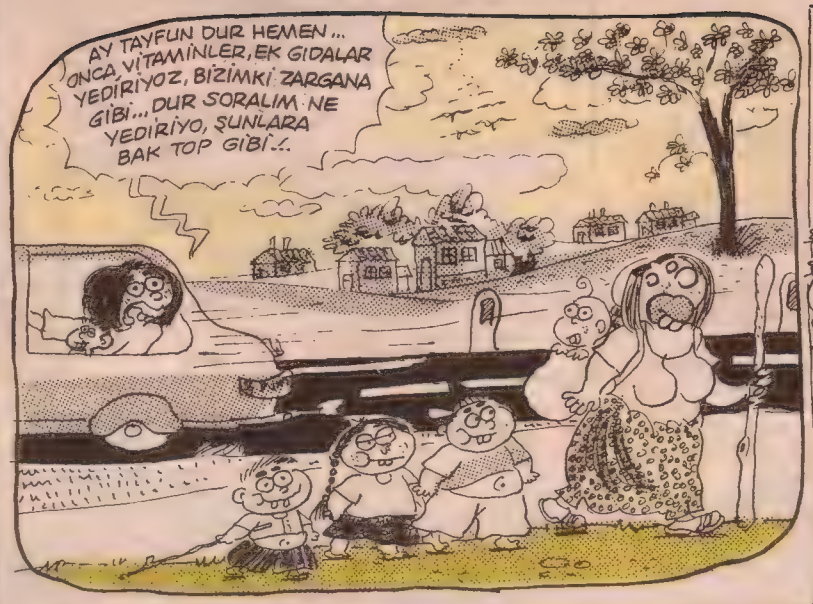

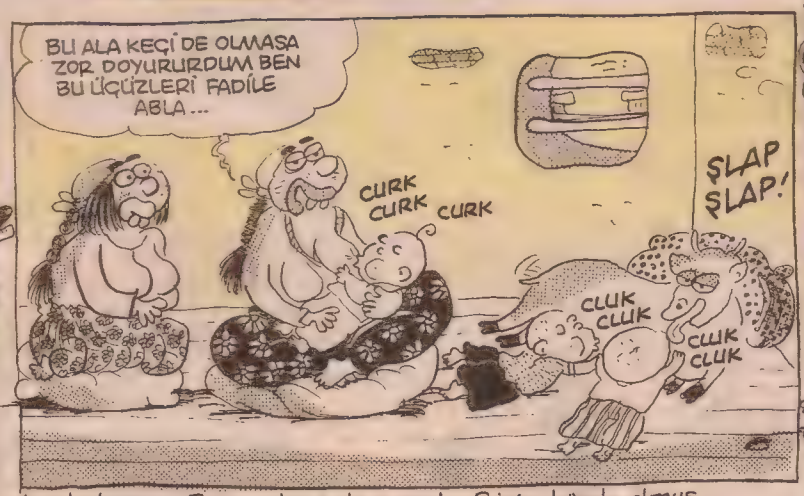

Bugerçek... Eskiden tarlada yılan sokmasın diye bebekleri böyle bırakırlarmış... Bu yan kare de gerçek... Bizim köyde olmuş...

Yelloz Gelin Lili Soner Günday • Robinson&Cuma Gürcan Yurt • **Hatıralar Geçidi Memcoş** • Konu Salağı Fatih Solmaz • **Vahap Galip Tekin Kemal Aratan** • Dedektif Sanh Can Barslan • **Zalak Mahmut Behiç Pek** • Katırhan Gökhan Dabak • **Fotoğraf Albümü Kemal Kenan** • Mr. Fuçır Tens Ahmet Yılmaz • **Zıçan Adam Kaan Ertem** • Islak Köpek Bahadır Boysal • **Boing Burhan Kadir Yılmaz** • Cabbar Cengiz Akın Gürcan Yurt • **Şarkıcı Altuğ Kaan Ertem**

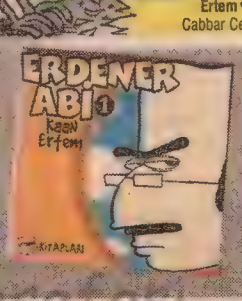

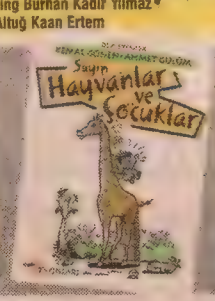

TÜM GAZETE BAYİLERİNDE

Akşam Gazetesi

5 Mayıs 2001 Cumartesi-Sayı:2001/18 • 450.000.TL

LeMan

KRONİ leman.

PIRIL PIRIL MAYIS SAYISI

UZERİNDEN KİMLİK ÇIKMADI, GÖZALTINA ALINDI...

Kelepçe takılınca intihara kalkıştı

15 yaşındaki Döndü Erdoğan, önce karakolda bileğini kesti. Serbest kaldıktan sonra da kendini 4. kattan attı

POLİSİ SUÇLADI
Kelepçe takılmasını hazmedemeyen Döndü Erdoğan, ölümle pençeleşiyor
Genç kızın ablası Tijen Çeker (gözlüklü) polisi suçlayarak "Kız kardeşim yaşadıklarına çok üzüldüğünü söyledi. olaydan polisler sorumlu. Suç duyurusunda bulunacağız" dedi

Gönç kız hastan gençine gösterildi

Çağlar: Şefkat için sakal bıraktım

TUTUKLU bulunduğu Kartal Özel Tip Cezaevi'nden Hürriyet'e bir mektup yazan Cavit Çağlar, her gün düzenli olarak tıraş olan biri olduğunu ama sırf ABD'deki insan hakları ihlallerine dikkat çekmek ve Türkiye'de iş dünyasına sevgi ve şefkat gösterilmesi gerektiğini vurgulamak için 12 günlük sakal bıraktığını savundu. Çağlar, "Şimdi Kartal'da misafir gibiyim" dedi

"Amerikalılar ne yapmış, 11 gün boyunca portakal rengi bir tulum giydirip, ellerimden ve ayaklarımdan zincirler ve kelepçelerle bağlamışlar. Dünyanın en büyük canisi terörist Bin Ladin'in Kenya'da ABD Büyükelçiliği'ni bombalayan üç terörist canî ile aynı muameleye tutmuşlar. Şu anda Kartal Cezaevi'ndeyim. Burada insana insanca muamele ediyorlar. Kendimi şu anda bir misafirlikte kabul ediyorum."

New York'ta uçağa kelepçeyle bindirilen Çağlar, İstanbul'da kelepçesiz indirildi.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

sevişenler

ihanete uğradığınızda yapmanız gerekenler

- ihanete karşı koymaya veya onu alt etmeye çalışmayın
- **sakin olun, paniğe kapılmayın, sakin olduğunuz takdirde ihanetin sizi yaralama olasılığı azlaşır**
- geceleri yalnız sevişmeyin, yanınızda mutlaka bir sevgili bulundurun
- **sevişirken her zaman uyanık olun, sağa-sola, tavana, etrafınıza bakın**
- ihanetin eşgalini iyice belirleyin, yaşı, kilosu, boyu posu, ırkı, giysileri, sözleri ne, aklınızda tutmaya çalışın
- **en kısa zamanda bir arkadaşınıza haber verin**
- değerli hislerinizi yanınızda taşımayın, ille de taşımanız gerekiyorsa değerli hislerinizi en ayıp yerlerinize saklayın
- **unutmayın ihanet en az üç kişiliktir, ve gece ihanete en büyük gerekçedir**
- kalbinizi çalanın kim olduğunu bilmeden hemen kalbinizin sürgülerini açmayın
- **bir arkadaşınıza durumunuzu anlatın, ona sarılın, için, sıçın, ağlayın, zırlayın, mümkünse gece ona bir kere verin**
- hayatta ve dünyada ilk ihanete uğrayan siz değilsiniz, mümkünse araştırın ve hem hemcins'lerinizi, hem de hemhis'lerinizi bulun, sivil bir insiyatif oluşturun
- **yeni partnerinizle sevişirken onu yataktan itmeye kalkışmayın**
- her acının en iyi ilacı zamandır, zaman zaman bize de gelin, bize de verin
- **yanınızda mutlaka bir düdük bulundurun, paranız olmasa da çalarsınız** - elinizi, kolunuzu sallayarak gezmeyin, elinizi sallasanız ellisi, kolunuzu sallasanız tellisi durumu ortaya çıkabilir
- **meydanlarda-otobüs duraklarında gözünüzü dört açın, mutlaka eski bir okul arkadaşınıza veya eski bir sevgilinize rastlayın olmazsa bize gelin**
- ihanete ihanetle karşılık vermek ancak abazanları sevindirir, yapmayın, bize gelin, biz 24 saat açığız
- **size ihanet edenin tüm cinslerine karşı düşman olmayın, cins cins cins var, biz öyle değiliz**
- bir ihanet yüzünden hayatınızı karartmayın, bu aslında sizin değil ihanet edenin intiharıdır, size göre yâr mı yok, siz en iyisi yine bize gelin
- **ihanete uğradığınızda hemen konu komşulara, hısım akrabalara haber vermeyin, araya bir de anneleri töreleri sokmayın, bize gelin**
- yeni partnerinizle kestirmeden sevişmeyin, uzattıkça uzatın, partnerinizin iflahını kesin, ihanet eden size ihanet etmekle ne büyük eşşeklik yapmış bunu yeni partnerinize esktra numaralar yaparak gösterin, bize de gelin
- **her ihanet insanı olduğundan daha olgun yapar ve biz olgun insanları çok severiz, bize gelin**
- ihanet şart değil canım, ihanet sözkonusu olmasa da, bize gelin
- **ihanet her ilişkide rezerv bir seçenek olarak vardır, siz en iyisi sevdiğiniz ihanet etmeden önce siz ona ihanet edin ve bize gelin**
- allah hepimize zihin açıklığı versin, amin

LeMan

Yirmi milyon Dolar harcayarak uzaya giden ilk turist olma ünvanını kazanan Dennis Tito, "verdiğim paraya değdi" dedi.

Dünyasayın

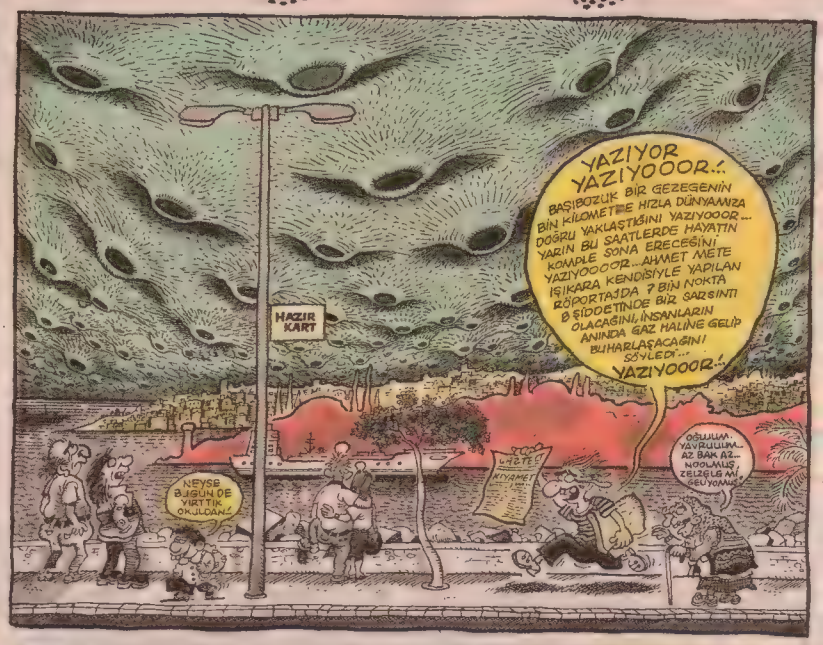

Bakan H.Sami Türk, boş zamanlarını tenis oynayarak değerlendiriyor...

Yeşil kart uygulamasının 9. yılı... Resmi yoksul sayısı 12 milyon!..

Tek adam ve tek leydili DSP kongresinde iddiası bile olmayan genel başkan adayı Sema Pişkinsüt, üst-baş aramasından geçirildi, konuşma hakkı tanınmadı. Oğlu hastanelik edilene kadar dövüldü

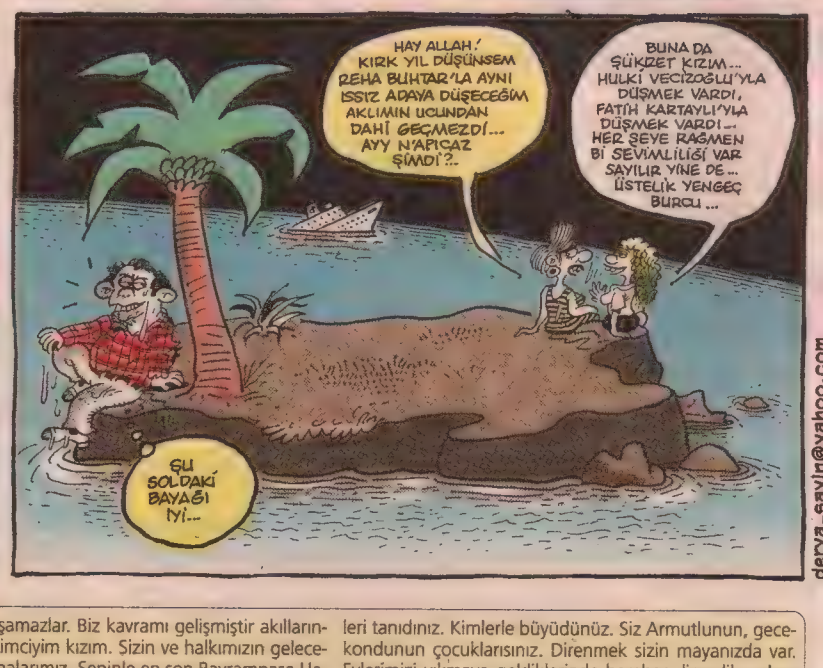

derya_sayin@yahoo.com

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Dışarıdaki ölüm orucunda yaşamını yitiren TAYAD'lı Şenay HANOĞLU'nun yaşamını yitirmeden bir süre önce çocuklarına yazdığı mektubudur:

Herşey Sizin Geleceğiniz İçin

Canım kızım Pınar, yavrum Erdem, belki şimdi küçüksünüz. Annem bizi bırakıp gitti diye kızıp ağlıyorsunuz. Ama bilin ki ananız sizlerin daha iyi koşullarda büyümesi için bedenini ölüme yatırdı. Canım kızım ve oğlum sizler kundaktan beri devrimci abi ve ablalarınızın kucaklarında büyüdünüz. Aslında sizinle birlikte büyüdük. Canım Pınarım ve Erdemim inanıyorum ki yarın büyüdüğünüz, ana-baba olduğunuzda siz de anneniz gibi aynı fedakarlığı göstereceksinizdir. Bu düzende zulüm ve acı sürdükçe, bizim düşlediğimiz vatan topraklarında yaşayamayacaksınız. Latif abini hatırla. Neden onu çok sevdiğini düşün. Hani bir defasında hasta olmuştun. Seni hastaneye üç defa götürmüştü. Baban o zaman cezaevindeydi. Bize kızdığında, merak ettiğin bir şey olduğunda seninle sürekli konuşurdu, hep anlatırdı. Seni çok seven Latif abin. Sen de onun için hep, iyi insan derdin, onu çok sevdiğini söylerdin. Canım kızım benim, devrimcilik böyle bir şeydir işte. En zorda olduğun günlerde senin yanındadır, en sevinçli gününde de seninle birliktedir. Ya Şefinur ablan. Seninle oyun oynardı, yemeğini yedirir, üstünü değiştirirdi. Sen hep onu arardın. Neden gelmedi? diye sorardın. Şefinur ablan senin için bir taneydi. Kızım devrimciler hep böyle iyi insanlardır. Devrimciler herkesi düşünürler. Sadece kendileri için yaşamazlar. Biz kavramı gelişmiştir akıllarında. Ben de devrimciyim kızım. Sizin ve halkımızın geleceği için bütün çabalarımız. Seninle en son Bayrampaşa Hapishanesinde açık görüşe gitmiştik. Bizim ne kadar sevinçli olduğumuzu görmüştün değil mi? Bantlı abilerin ve ablalarınla sımsıkı kucaklaşmıştık. İşte orada siz bizim ailemizi görmüştünüz. Ailemiz diyorum çünkü onlar senin gerçek ailen kızım. Seni ne kadar çok sevdikleri gözlerinden okunuyordu. Erdem'e ve sana ne kadar değerli, güzel şeyler yapmışlardı değil mi? Elleriyle örmüşler. Değer verdikleri ni anlayabiliyorsundur. Çiçeğim benim bir tanem. Güzel gözlerinle bak dünyaya . Bak ki bizi anla ve insanları düşün. Çöplüklerde ekmek toplayan arkadaşlarını düşün. Onlar ne çileler çekiyorlar. İşte bizim mücadelemiz kimsenin bu halde olmaması içindir. Anlam veremiyorsun belki, neden? diyorsun. Siz mi değiştireceksiniz? diyorsun. Bil ki kızım biz değiştireceğiz. Buna inan. Sen de büyüyünce devrimci olacaksın ve o zaman beni ve bizi çok daha iyi anlayacaksın. Erdem de öyle . Hem de öyle bir olacaksınız ki siz bizi de geçeceksiniz. Çünkü siz kimleri tanıdınız. Kimlerle büyüdünüz. Siz Armutlunun, gecekondunun çocuklarısınız. Direnmek sizin mayanızda var. Evlerimizi yıkmaya geldiklerinde beraber direndik onlara karşı. Canlarım benim. Sakın ola ki sizi bırakıp gittiğimi düşünmeyin. Her şey sizin geleceğiniz içindir. Daha rahat, daha güzel bir yaşam sunabilmek için. Ve sizler benimle, babanızla gurur duyacaksınız. Başınız her zaman dik olsun. Biz utanılacak bir şey yapmadık, yapmayız da bir tanem. Aslında Pınarcığım, Erdemim size anlatmak istediğim çok şey var. Biz kendimizden başka herkesin acısını acımız olarak düşündük, sevincini sevincimiz bildik. Kuşların cıvıltısı bile bizi sevindirir, senin kendini sevmen gibi. Yavrularım biz de yaşamayı çok seviyoruz. Bu vatana da, uğruna ölecek kadar değer veriyoruz.Sizin ve insanlarımızın gelecek güzel günlerde yaşaması için her şeyi özgür vatanı armağan edeceğiz size. Babanla ve benimle, yoldaşlarımla her zaman gurur duymanızı istiyorum. Başınız her zaman dik olsun. Sizleri kucaklıyor ve öpüyorum, sevgili yavrularım benim...

Anneniz Şenay Hanoğlu

Akşamsefası

HAİN EVLAT

ÖKKEŞ

Can Barslan

Paranoya

fatih Solmaz çağçağ

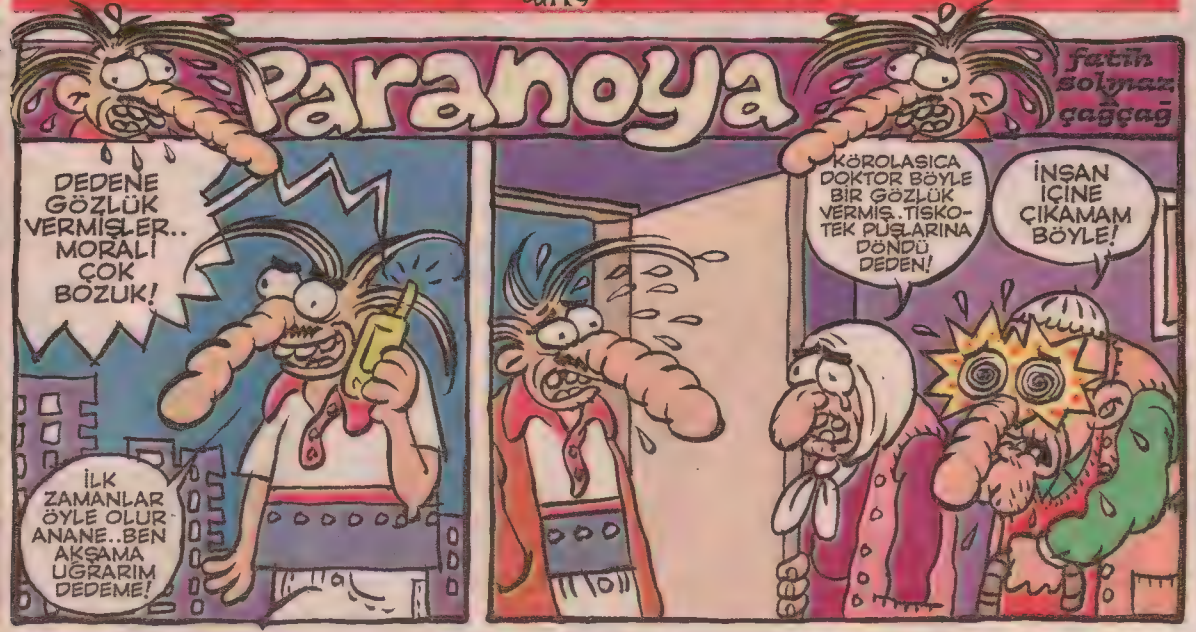

HAMDİ YÜZBAŞI

KAMUFLİNİT

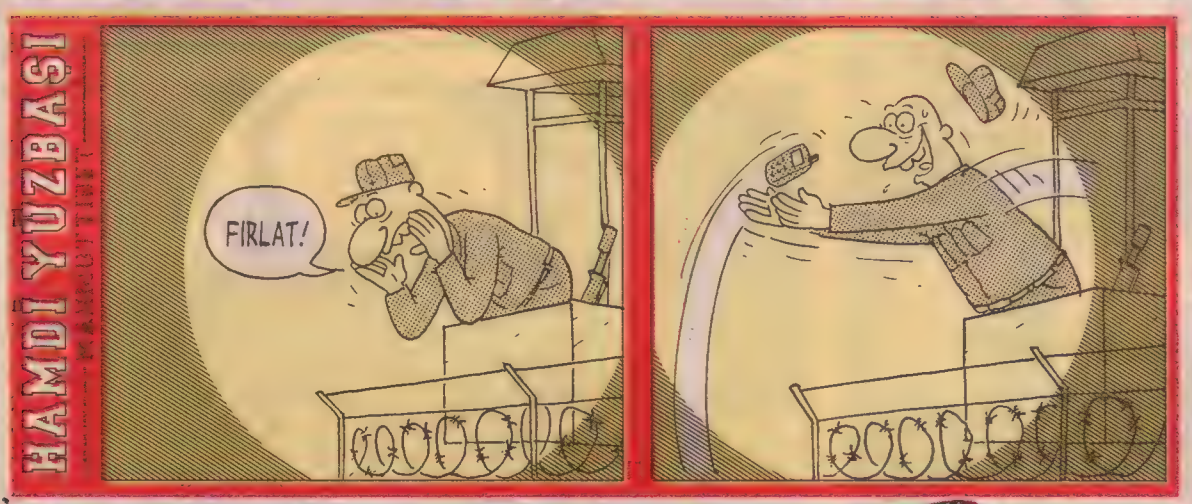

Çağrışım Kardeşler

Aslan Özdemir

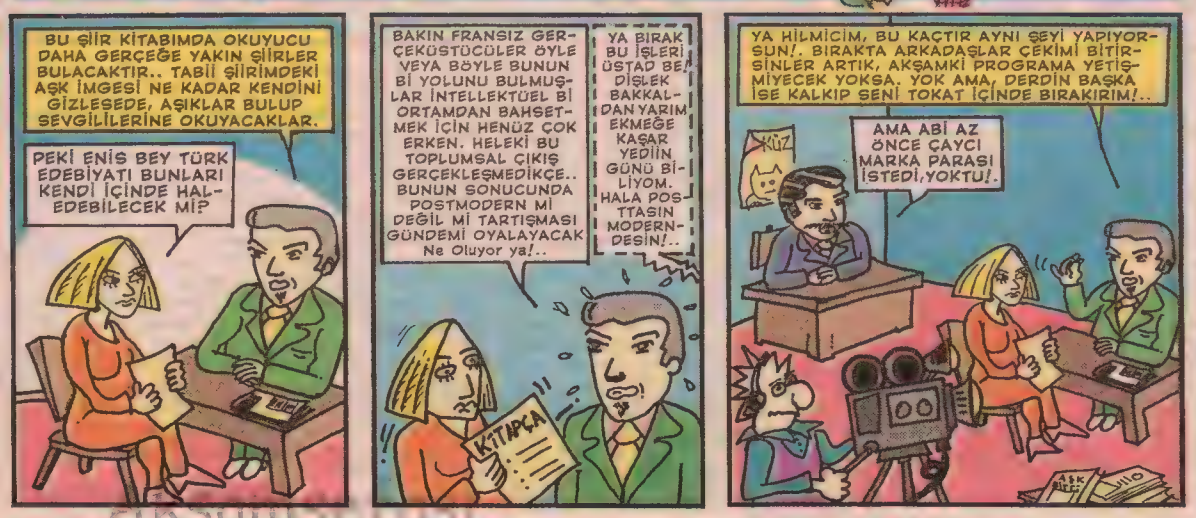

aslan@leman.com.tr

PANTOLON

METİN FİDAN

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Son Dakika!

● IMF'den gelecek 10 milyar doların kullanılacağı öncelikli ödemeler listesi yapıldı. "İlk planda çözülecek" ekonomik problemler şunlar:

- **"Çeyize endeksli"** olduğu için beyaz eşya biriktirmekte zorluk çeken Devlet Bahçeli'ye borç verilecek...

- 1968'den beri elbise almadığı tespit edilen Rahşan Ecevit için "Komser Şekspir" filminde Kadir İnanır'ın giydiği kraliçe kostümünün aynısı Devlet Dikimevi'ne diktirilecek...

- Büyük ikramiyeyi kıl payı kaçıranlar verilen **"amorti"** geleneği kapsamında, Mesut Yılmaz'ın bir yıllık elektrik parası ödenecek...

- Kemal Derviş'e ülkenin selameti açısından dimağı hep açık olsun diye akide şekeri yardımı yapılacak...

● Ecevit'ten dayaklı DSP kongresine tepki: "Partili arkadaşlarıma kırgınım... Sema hanımı tartaklamaya sağ omzundan başladılar... Oysa nezaket kuralları gereği, bayan tartaklama sol omuzda başlar... **Bana göre Pişkinsüt, onlara göre şikolata!..**"

● Demirel sert çıktı: "Benim için 'Katarakt matarakt yalan, Amerika'ya Cavit'i almak için gitti' diyenler iftiracı... Tam tersine, Cavit'in 'Murat Demirel beni dolandırdı' demesi canımı sıktı... Bugün kendisine **'Çağlar Çağlar, kurban olam, yol ver geçem, yeğenimi son bir olsun yakından görem!'** mesajını yolladım!.." Öte yandan Çağlar'ın Türkiye'ye gelirken, uçakta izlediği 'Onurlu Adam' filmini zulüm olarak niteleyip dava açacağı öğrenildi...

● Talat Şalk'ın iddianamesinde yer aldığı ileri sürülen "Pe.....nk bakan burada olduğu sürece işlerimiz yürümez" ifadesinin **'artçı küfürleri'** bulundu... Bu ifadeler şöyle:

- İmzayı atmamak için bugün de bahane uydurup gitti, Battal Ense!...

- Bu Cumhur eskidi, bakanlığa **"İkinci Cumhur"** şart!...

- Gürbüz bünyelerle birlikte yola çıkarsan, başın illa ki ağrır aga!..

Öte yandan sinirli olduğu gözlenen Mesut Yılmaz savcıyı, **"Şalk Tov"** yapmakla suçladı...

● "Milat'tan Sonra'nın en büyük yalanı ödülü" Türkiye'ye verildi... Ödülün verilme gerekçesinin "Horoz döğüştürürken yakalanınca **'Döğüşle bi ilgimiz yok. Burası Kümes Hayvanları'nı Koruma Derneği!'** şeklinde savunma yapan acar vatandaşlarımız olduğu açıklandı...

● İsmail Türüt, aşırı terleyerek yaptığı basın toplantısında "Davut Güloğlu sahtekardır... Onun gerçek adı David'dir, masondur!... Arkasında karanlık lobiler var, menajerinin adı da **Lobi Hasan!**" şeklinde konutu... Öte yandan Güloğlu'nun **"Küçikhanim'ın Şoförü"** adlı bir tv dizisine başlayacağı belirlendi...

● Çağla Şikel'den şok açıklama: "Evet, beyaz'a aşığım ama Zekeriya Beyaz'a!... Gerçek mutluluğu onun ruhanî söyleminde buldum... **Mayıs sonunda Beyoğlu Miğfer Karafaki'de nişanlanacağız!..**" Konu hakkında fikri sorulan Yaşar Nuri Öztürk ise "Gıybete girer, yorum yapmam" dedi...

● Milenyum derbisi öncesi şok iddia!.. Fenerbahçe ve Galatasaray'ın ortam iyice gerginleşsin, insanlar iyice hırpalansın, futbol iyice futbol olmaktan çıksın diye, birbirlerine **teşvik primi** verdikleri öne sürüldü!.. Ömer Çavuşoğlu, canlı yayında tartışırken sinirlenen İlyas Tüfekçi'ye **"Sen daha doğmamaş bir çocuksun!"** diye bağırdı...

● Kozmik hortum!.. Amerikalı milyoner Dennis Tito'nun dünyadayken Ruslar'a ödediği paraların sahte çıkması Putin'i deli etti... Acilen bir kapsüle konularak uluslararası Uzay İstasyonu'na gönderilen Gorik ve Gabri Gabri adlı iki yağız, eğitimli maymun Tito'yu fena halde dövdü... Sahte milyoner Tito **"Şu ahir yaşımda dünyayı dışardan seyretmek bana nasip oldu ya, uzay boşluğuna atsanız gam yemem!"** şeklinde konuşurken, iki Rus kozmonotun gözlerinin dolduğu tespit edildi...

VÖ'nün Notu: *'Biri Bizi Gözetliyor' adlı saçma programda Leman'daki yazılarım izin alınmadan ve isim verilmeden okunuyor. Diyecek laf bulamıyorum, denyo eğlencesine katkıda bulunsun diye yazmadım ben o yazıları, Bu iş çok sıkıcı oldu artık.*

Akşamsefası

kulservis@leman.com.tr

DARAL&TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

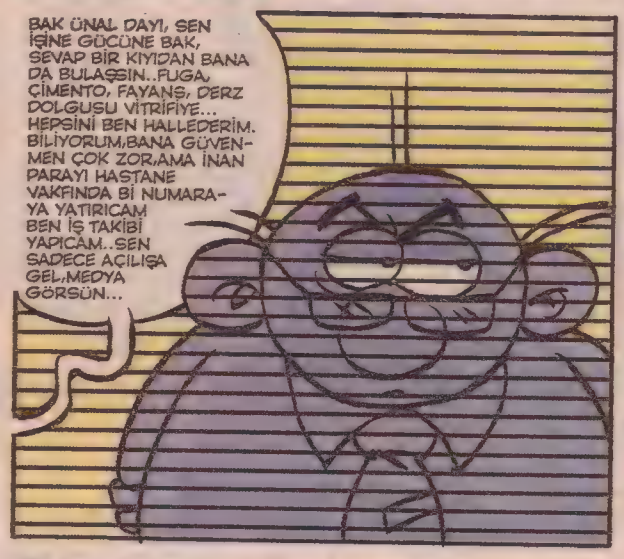

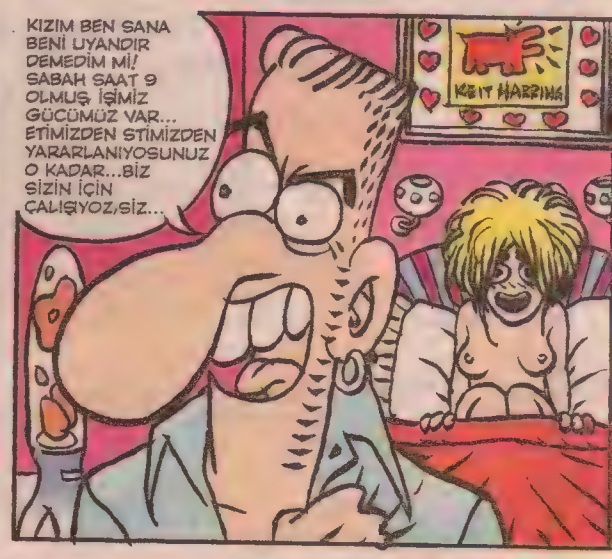

EŞREF : DOKTOR SUAT ÖZKAN

FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN

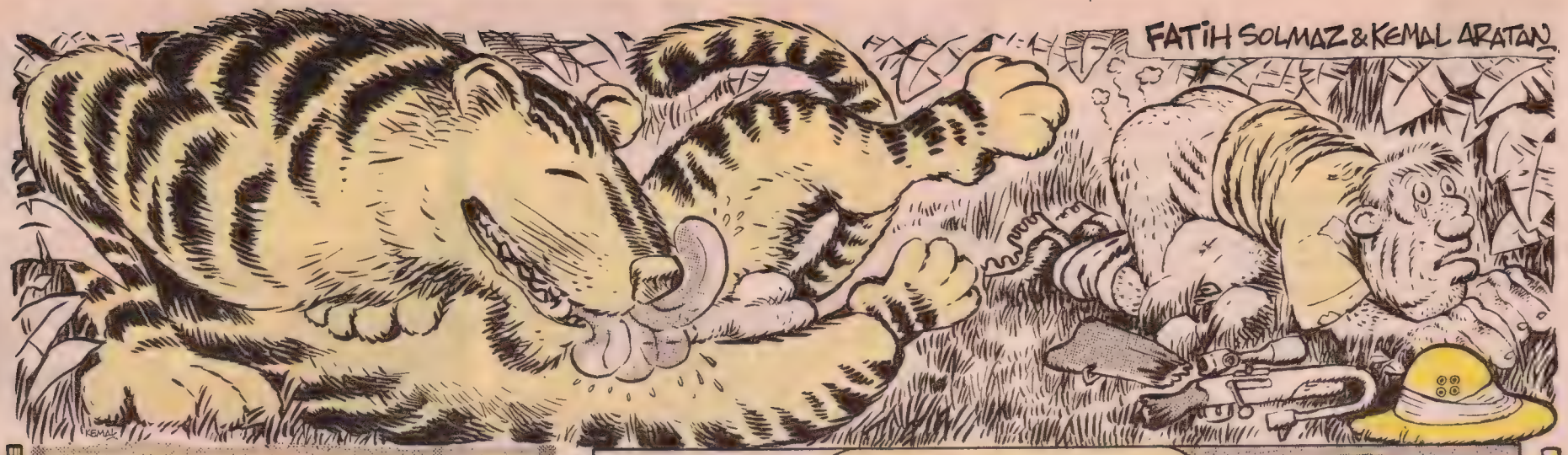

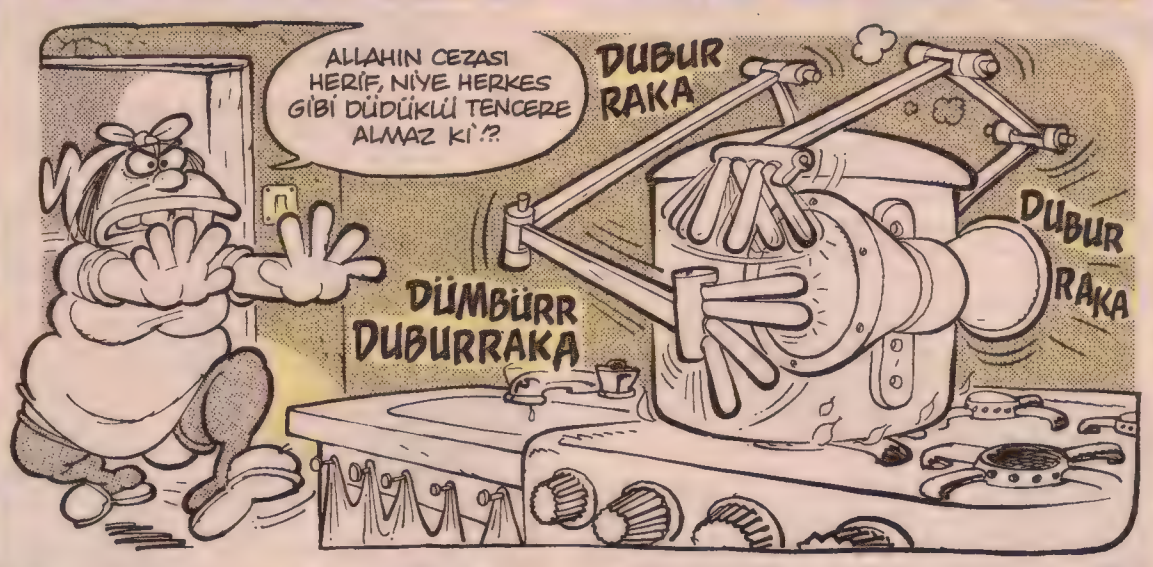

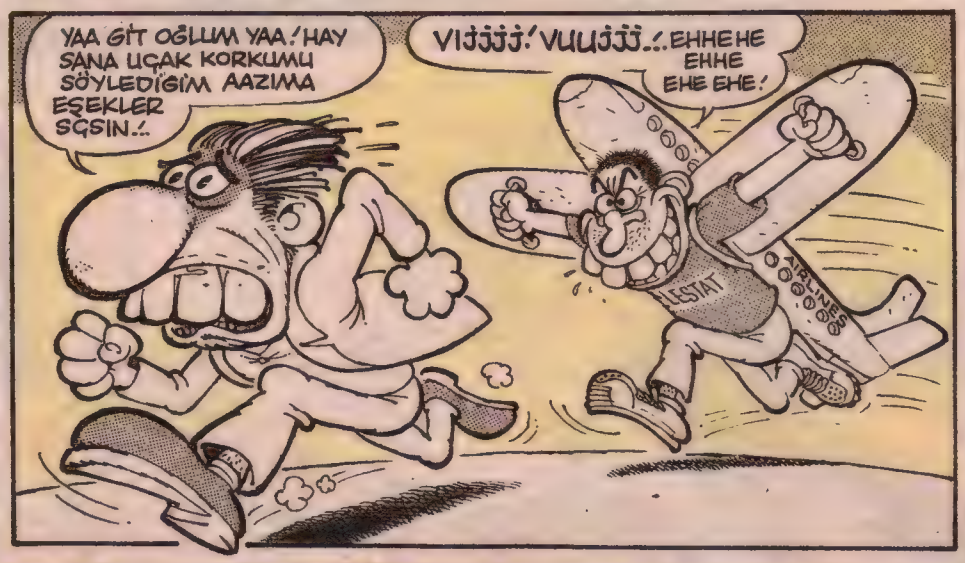

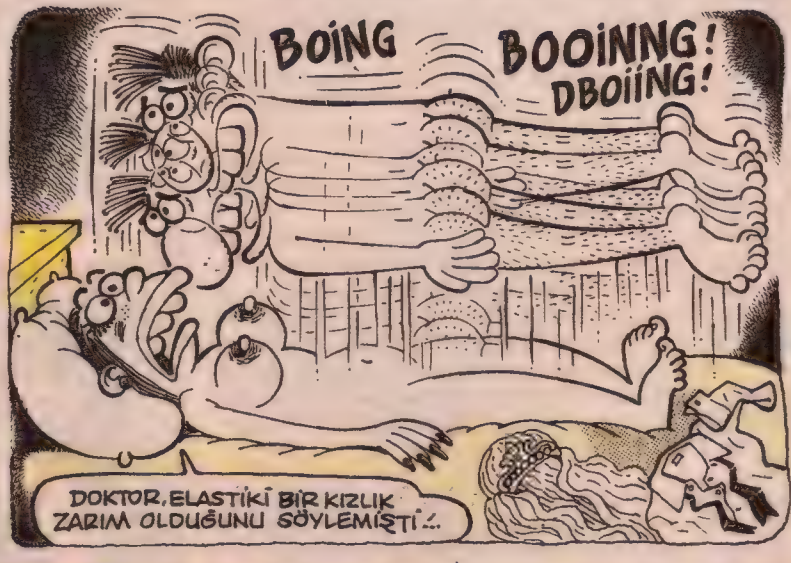

Arşumserası

TEREDDÜTLÜ

PICTURES

CAN BARSIAN

İKİ ÖYKÜDEN 1 İNCİSİ

ÖRGÜTLÜ TOPLUM

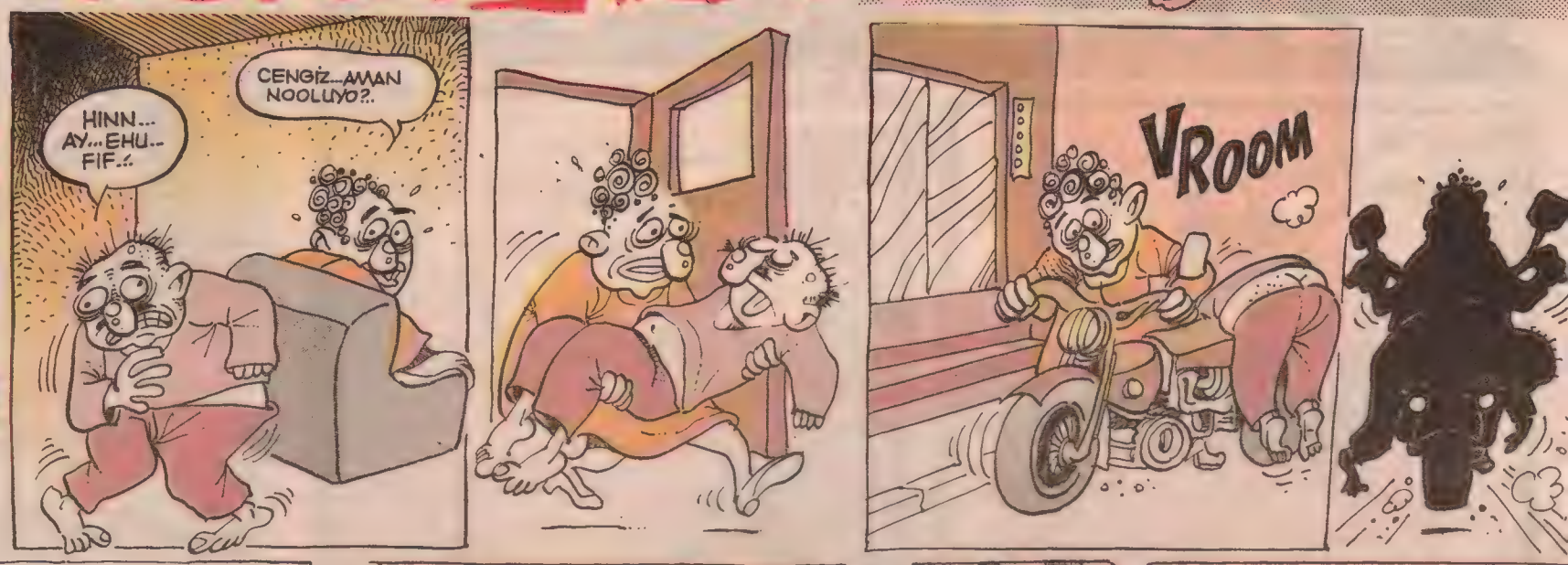

İKİ ÖYKÜDEN 2 NCİSİ

TOPLUMLU ÖRGÜT

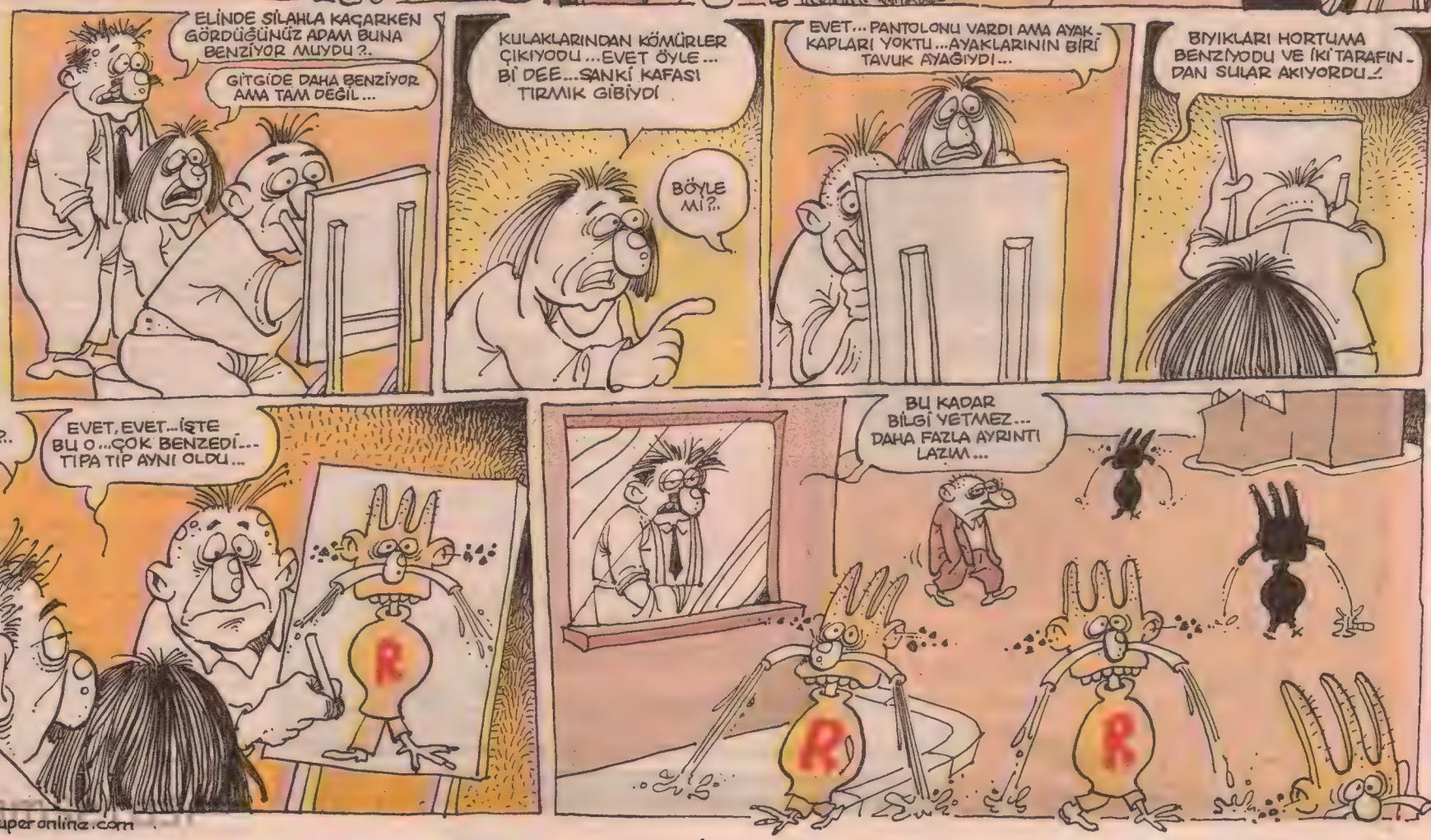

canbarslan@superonline.com

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Hürriyet İstedi Diye Babamızı Boşamayız!

Geçen hafta Hürriyet Pazar'ın manşetiydi: **"BOŞA BU BABAYI."** **Ayşe Arman**, babalarından yakınan dört ünlüyle konuşmuş.

Konuklarıyla, **"Batıda bir kavram var. Babanızı, annenizi boşamayı hiç düşündünüz mü"** tiyatralinde söyleşi yapıyor. Yanıt verenlerden biri **Nükhet Duru**. Duru, babasından **sözederken "'Vicdanına mani olamazsan ömür boyu çekersin"** diyor...

Bebekleşmiş aç bi aç babası onyıllarca sonra o çok sevdiği **Reha Muhtarlar**'ın, **Sayın Ali Kırcalar**'ın eline oyuncak olmuş ya, hanımefendinin yaşadığı kahır o... Temizlikçisinden, uşağından yakınır ruhla içleniyor babasından. Saraydan değilmiş, görüldü ya, elit cemaatinde yeniden köklerindeki yoksulluk. Kaldıramıyor.

Bir diğeri Özcan Deniz daha fütursuz! **"Babam"** diyor, **"Para versek üç beş çocuk daha yapacak, vermesek olmayacak. Hayırsız, vicdansız, bilinçsiz biri."**. Bunları söyleyen adam, aylar önce televole barış elçisi **Savaş Ay**'ın programında babasının elini öpüp kaset promasyonu yapmamıştı sanki. Problem, sorun, sıkıntı varsa babalarımızı boşayalım istiyorlar. İlk boşayan da ünlü olacak, Hürriyet Pazar'a Ayşe Arman'ın elinden kapak olacak. Nur içinde yatsın, Leman'ın ölümsüz şairi **Can Yücel**'in klasiğidir, **"Hayatta ben ençok babamı sevdim"** şiiri. Biz işçi, memur, köfteci, marangoz, öğretmen, terzi çocukları, hayatta en çok babamızı sevdik. **Hürriyet** istedi diye babamızı boşamayız...

Yine Geldiler mi Oğul?

Aslında çok da karamsar değilim... Çünkü günlerdir yollardaydım... Yola düşmek bana çok iyi geliyor... Bu son günlerde üç gün peş peşe evimde uyuduğum azdır... Uzun bir yoldan birkaç saat önce döndüm... Çantamı daha yeni boşalttım... Ve birkaç gün sonra yine yollara düşeceğim... **Eskişehir, Çanakkale, İzmir, Marmara Ereğlisi, Ankara**, belki **Mersin**, belki **Zonguldak**, belki **Burdur**... Son bir, bir buçuk ay içinde on dört kente gitmişim... Umudu olmayan, yılgın bir insan bunca yol gider mi? Karamsar olsam evimden çok yollarda geçer miydi ömrüm? Paylaşımı seviyorum... Bildiklerimi, yaşadıklarımı, düşlerimi paylaşmaktan büyük bir sevinç duyuyorum...

Gittiğim kentlerde beni büyük bir umutla bekleyen o genç insanların yüzlerindeki ışık veriyor bana bu direnci... Bu ışıkla çoğalıyorum...Bu ışıkla dönüyorum evime... Ben bile kendime hayret ediyorum, nasıl bunca uykusuzluğa ve gerginliğe dayanabiliyorum, diye... Ama insan bir mucizedir...Ve bu mucize hiçbir kurala, hiçbir akılcı gerekçeye uymaz... Hayat ne kadar parçalanmış olursa olsun mucizeler hiç beklemediğimiz bir anda çıkıp gelir... Ve ona inanmak gerekir... İnsan bütün kabuklarından sıyrılıp hayatla ilgili her şeye açık bırakmalıdır kendini... İşte benim yola çıkmam böyle bir şeydir... Konuşmam ve yazmam böyle bir şeydir... Aşktır aşkla yola çıkmak, aşktır aşkla konuşmak ve aşktır kanla yazmak...Varsın kırsınlar, varsın kabul etmesinler... Her yenilgi yeni bir aşktır, yeni bir yolculuğun başlangıcıdır...

Mücadele kaçağı dostlarım var... Geçmişte devrim adına, insanlık adına çok şey yapmışlar, şimdiyse yorgunlar, inançsızlar, güvenmiyor ve inanmıyorlar hiçbir şeye... Güvensiz ve inançsız insanlar bir gün gelir her şeyden korkmaya başlar... Gün gelir, parayı ve gücü sevmeye başlarlar... Ve onlara kendi geçmişlerini, o inançlı, o başkaldıran, o deli günlerini hatırlatan insanları küçümserler, onları **Donkişot**'tan daha aptal bulurlar... Bugün beni eski mücadele arkadaşlarım böyle görüyorlar... Elimde bavulum, bir kentten bir başka kente giderken, onlara zavallı bir **Donkişot** gibi görünüyorum... Çünkü o zavallı gördükleri **Donkişot**, yıllar önce yitirdikleri masumiyetlerini ve öfkelerini kanatıyor... Onlar bu zamansız kanamaya kızıyorlar... Onlar kendilerinden hesap soran kalplerine kızıyorlar... Bütün gün içiyorlar, kalplerinin sesini susturmak için durmadan içiyorlar... Hayatı, yitirdikleri umutları gibi görmek istiyorlar...

Oysa her aydının, her sanatçının yollara düşme zamanı bu zaman... Cumhuriyetin ilk yıllarındaki o cesur öğretmenler gibi, o fedakar münevverler gibi, her şeyi göze alarak yollara düşme zamanı... Bu ülkeye hepimiz borçluyuz... Kaçmayı değil, karanlıkla savaşmayı düşünmeliyiz... Evet, battık; evet, bu ülke bu toplum dibe battı... Ama batıran bizler değiliz... Peki, öyleyse neden üniversiteyi bitiren her üç kişiden biri bu ülkeyi terk etmek istiyor? Bu ülkeyi bırakıp gitmek çözüm mü? Yaşananların ağır olduğunu kabul ediyorum... Peki, biz gidersek kim kuracak bu ülkede özgür ve demokratik bir hayatı? Kim kuracak aydınlık Türkiye'yi? Peki kaçın, diyorum onlara ben, çok istiyorsanız gidin... Peki, kalıp da bedel ödeyen insanlara karşı bir minnet borcunuz olmayacak mı? Olmayacaksa ve böyleyse, yok mu sayalım bu ülkeyi? Hiç yaşanmamış mı sayalım onca yılı? Onca anıyı... Onca aşkı...Topyekün bu ülkeyi terk mi edelim? Söyleyin, ne yapalım...

* 10 Mayıs saat 14:00'de **Eskişehir**'de **Anadolu Üniversitesi**'ndeyim. * 12 Mayıs **Gamze İşgüden, Özlem Er, Fuat Özdemir, Nurgül Sevinç, Dilek Yetim, Aysev Sakın**

Le

Deniz Ak... Bab...

Denizcilik İşletmel... **Muzaffer Akkaya**, 42... mında, zatalilerinin 5... na çomak sokmuş v... Bunu açıklayan kim?... mının gizli kamerasın... sahiplerinden AKTAŞ... Akova! AKTAŞ kim? ... elektrik paralarıyla sc... kim? Manken **Deniz**... kimse, ilkokul öğretm... bu bürokratı sayfaların...

Plaza medyasın... lal başlangıç'ın... malarda ideoloj...

Oysa hiçbi... kalmadı artık v... hükmünde... H... olduğunu anlar... ler gelir...

12 Eylül' de... sığındıkları yer... rist güçleri, bu... almak amacınd... lığı hiç de fena... çak için olabil... aşağılık teklifi... satmamış... h... **zi seviyoruz, Tekliflerinizi...**

Bence her... Ülkeme ve Tür... ilk kurşunu si... rim... Ve ne ac... ülkemizi sevi... nda insanlar, ... denildi... Bu s... lar en çok... ... rarken hiç ut... ken, işkenc... lar...Bu ülked... için çekmedi...

Doğruyu v... du bu ülkede... kanadıkça bu... rum... **Diyarb...** işlek sokakları... lulu tüfekleri... **kan**'ı... Peki, ... lar ve devlet... ben buna ina... sunu derin d... için inanmıyo... let tarafından... yonla ömrü b... örgüt, emniy... da emniyet... soruda bu ... lanıyla ilgiyi h... ceği ve kade... ilginç tarafı h... pistir, belk... ri düşünedu... ci evlerini ba... **sizi kurtarsın...**

Bu sorula... büyük bir ihti... kım güçleri... değiştirebi...

Ama diyo... Türkçe'ye aş... katillerini...

Çünkü **Ga...** bozdu... Yılla... ilk insanca v... davranışı, iş...

ya'nın Bir ! Var

(DİTAŞ) Genel Müdürü ön dolarlık bir gemi alı- on dolarlık rüşvet çarkı- madağın etmiş ortalığı. i D'de **Çok Özel** progra- kalanan, pastanın küçük el Koordinatörü Cevat oul'un Anadolu yakasını irket. Muzaffer Akkaya ya'nın babası... Neden z kadar dürüst ve içten şımaz?

Takım Arkadaşının Yaptığı!

Gaffar Okkan suikastinin ardından **Diyarbakır**'a maça giden ünlü simalardan şarkıcı **Ferhat Tunç**'un son kasedi, **Olağanüstü Hal Bölge Valiliği** tarafından yasaklanmış. Tunç'un kasedini yasaklayan kişi ise o maçtaki takım arkadaşı, Diyarbakır Valisi Cemil **Serhadlı**'ymış. **(T.A)**

gazeteci kıyımı sürüyor. Radikal'de aralarında Ce- bulunduğu 25 kişinin işine son verildi.. İşten atıl- rcihlerin belirleyici olduğunu öne sürülüyor...

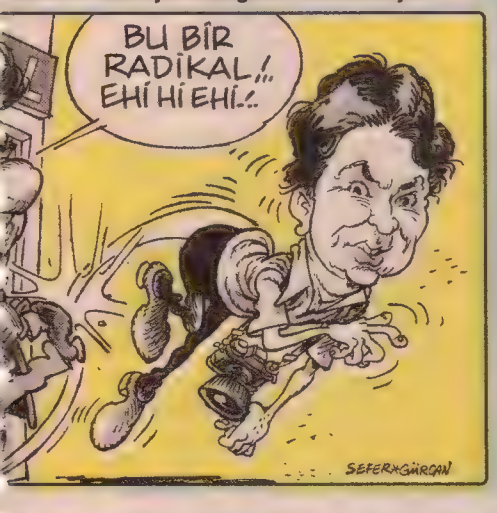

Marmara Üniversitesi İktisadi Ve İdari Akrabalar Akademisi

YÖK, kuruluşundan bu yana, öğrenim sisteminin kabusu. Kamuoyunda tartışılan üniversiteler ile ilgili sorunlar bir yana, öğretim üyelerinin bir isyanı da, akademik atamalar ve yükselmelerde herhangi bir kriter bulunmaması, var olan kriterlerin de keyfiliği. Üniversitelerdeki kadrolaşmaların siyasal olduğu kadar,ahbap-çavuş ilişkilerine yaslandığı da vurgulanıyor.. Örnek mi? Alın size, Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi:.. Fakültede, çeşitli kaynaklara dayanarak derlenen eş-dost-akraba kadrolaşmasına kısaca bakalım:

1- Kayıtdışı ekonomi kavramıyla popüler, Prof.Dr **Osman Altuğ**, doçentken evlendiği **eşi Nurhan Altuğ**'u mesleğe kazandırmış. Nurhan Altuğ, iktisat bölümünde prof, oğulları **Murat Altuğ** ise babasının kürsüsünde araştırma görevlisi. **2-** İşletme bölümünün eski üyelerinden Prof. **Osman Yozgat** ile aynı bölümden Prof. **Uğur Yozgat** baba oğul. **3-** Marmara Üniversitesi Rektör Yardımcısı,İşletme Bölümü öğretim üyesi Prof. **Ümit Ataman**'ın kızları **Başak** ve **Göksel** babasının bölümünde öğretim üyesi. **4-** Üniversitenin kurucu rektörü Prof. **Orhan Oğuz**'un kızı **Sedefhan Oğuz** İngilizce bölümünde prof. **5-** İşletme bölümünden Prof. **Ali Sait Yüksel**'in kızı **Aslı**, Prof. **Vural Akarçay**'ın kızı **Ayça**, okullarını 4 yılda başarıyla tamamlayarak, aynı bölüme araştırma görevlisi olarak girdiler. **6-Fakültenin eski dekanlarından Prof.** Ahmet Hayri Durmuş**'un kızı İngilizce bölümünde, eşi ise işletme bölümünde araştırma görevlisi. 7-Marmara Üniversitesi'nden emekli olan İTO Genel Sekreteri Prof.** İsmail Özaslan**'ın kızı da fakültede öğretim üyeliği yapıyor.**

MUTLU GÜNLERİNDE!..

Solbaştan itibaren: Hüsamettin Özkan **(Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı- yakın zamanda Ecevitler tarafından kadro dışı kalıyor)**, Sumer Oral **(Maliye Bakanı- Çağlar soruşturmasına müdahale ettiği gerekçesiyle başı çok ağrıyacak)** Dinç Bilgin **(Sabah Gurubu ve Etibank'ın sahibi, cezaevinde)**, Zeki Ünal **(Etibank Genel Müdürü-cezaevinde)**

KUTLU ESENDEMİR (k.esendemir@superposta.com)

bizi cennet beklemiyor... Hiçbir yerde niş topraklar... Artık her yer kapitalizmin üncü dünyalıysan, hele onlara muhtaç ıele yitirmişsen düşlerini gör başına ne-

ce ve zulümden kaçan sosyalistlerin ilk istan'dı...Ve Yunan gizli servisleri, militardan faydalanarak ülkemizle ilgili bilgi Bu jeopolitik ve stratejik bilgilerin karşı- ... Para, pasaport, aylık maaş ve bir kaiyi imkanlar... Ancak hiçbir sosyalist bu etmemiş ve ülkesini üç beş kuruş için epsinin söylediği şu olmuş: **Biz ülkemimize değil, ülkedeki rejime karşıyız... ul edemeyiz...**

t yurtsever olmalı... Ben yurtseverim... aşığım...Kurtuluş Savaşı'nda işgalcilere **an Tahsin** gibi sosyalist bir yurtsevevargılandığımız mahkemelerde hep bize iğimiz soruldu... Bize hep, kökü dışa- . Yabancılardan destek alıyor musunuz, bu ülkenin yazarlarına, şairlerine sordu- ı yüz akı insanlarına sordular... Ve so- r... Yazarı, şairi, düşünürü hapse atarirken, mahvederken, hiç utanmadıları, gerçekleri, haksızlıkları söyledikleri kalmadı bu insanların...

ği söylemek ne büyük acılara sebep ol- ve gerçek denince içim kanıyor, içim durmadan **Gaffar Okkan**'ı düşünüyo- Emniyet müdürünü... **Diyarbakır**'ın en irinde, yığınla katil tarafından, uzun namlalarıyla birlikte öldürülen **Gaffar Ok-** öldürdü onu?... Gazeteler, televizyon- **bullah**'ın öldürdüğünü söylüyor... İşte m... **Hizbullah** denen çapulcular ordu- izzat kendisinin kurdurduğunu bildiğim **Hizbullah** belli örgütlere karşı, derin dev- ve işlevi bittikten sonra basit bir operas- Liderleri ve kurmay heyeti yok edilen bir a birkaç yüz metre uzaklıkta, nasıl olur korumalarıyla birlikte öldürebilir? Bu halkın, bu halkın geleceğiyle ve umut- ılar saklıdır... Bu ülkenin,bu halkın gelen elindedir? Hayati soru budur... Ve işin sormanın bile bedeli yargıdır, belki ha- unun 'belki'si çoktur... Biz bu belkile- **ar Okkan** öldürüldükten sonra, öğren- polisler**, hadi gelsin de Gaffar babanız** ağırırlar orada...

sini üzerini çizip, **Gaffar Okkan**'ın katili erin devlettir, derin devlet içindeki birta- bu ülkenin, bu halkın kaderini ne kadar

te... Çünkü bu ülkenin yazarıyım ben... Türkçe'mle yazıyorum bu cinayetin olası

kan Diyarbakır'da derin devletin ezberini anan, ezilen, incitilen **Diyarbakır** halkına yaklaşımı o sergiledi... Öncelikle kötü ve rüşveti önledi... Rant peşinde koşan kimi üniformalı kesimlerin korkulu rüyası oldu...: Emrindeki polislere, bir hukuk devletinde bir memur halkına nasıl davranması gerekiyorsa öyle davranmayı öğretti... Zor oldu, ama bunu başardı... **Diyarbakır** gibi bir yerde polisin mafyalaşmasının önünü kesti... Halka kötü davranan, rüşvet alan polisi sürgüne, **İstanbul**'a gönderdi!

Bu bir devrimdi... Ve bu devrim en çok **Diyarbakır**'a yakıştırdı... Bilenler bilir, ben **Diyarbakır**'a başka bir sevdalıyımdır... **Diyarbakır** yaralı, ama hep onurlu bir kenttir... Orada, acının en büyüğünü ve coşkunun en güzelini hep yan yana yaşamışımdır... Ben, onur ve özgürlük kavgası veren kentleri, hep sevgilim kadar çok, sevgilim kadar derinden sevmişimdir... **Diyarbakır** gibi sevmişimdir...

Diyarbakır benim için onca baskıya ve zulme rağmen sonunda dimdik ayağa kalkmanın tarihidir... Vurdular, kıydılar, kaybettirdiler, kaçırdılar, olmadık yöntemler denediler... Ama sonunda kazanan hep o **Diyarbakır** oldu... Onca yarasına ve onca yoksulluğuna rağmen... Geçen **Newroz**'da beş yüz bin insan, evet şaka değil, beş yüz bin insan hep birlikte halay çekti orada... Orada olmalıydım, olamadım, ama çok kıskandım... Görmeliydim, o cesur türkülerin, o kahraman ve inatçı zılgıtların her şeye rağmen varolduğunu görmeliydim... Bugün dünyanın hiçbir yerinde beş yüz bin insanı, amaç ne olursa olsun bir araya getiremezsiniz... Ama orası **Diyarbakır**'dır... Kavganın ve direnişin kentidir... Orada olur... Orada, onca ölüme ve zulme karşın halaylar ve zılgıtlar hep hayatı, hep direnişi olumlar, hep yaşama sevincini...

Ama yıllarca resmi araçlarla eroin kaçıran zihniyet bu yaşama sevincini, bu halayları, bu zılgıtları kendi varlığına karşı bir tehdit olarak görür... Savaş sürerse ancak yürüyüp gider eroine ve ranta adanan bu karanlık düzen... Biz de vardır elbette... Sistem, bu otoriter yapı çürürken halkını da çürütüyor... Kendi çürürken halkının değer yargılarını da çürütüyor... Direnen, savaşan, bu çürümüşlükten uzak kalıyor; bu çürümüşlüğü görmezlikten gelen milyonlarca insan, adım adım sahip olduğu bütün değerleri yitiriyor, durmadan yitiriyor...

Ama her şeye rağmen değerlerini yitirmeyen insanlar var bu ülkede... Ve bu bedel ödeyen, hatta en sevdiklerini, evlatlarını yitiren anneler var... Evlatlarını yitiren anneler hiçbir yalana inanmazlar... Çünkü bu hayattaki en derin acıdır evlat acısı, bu acı dünyayı aydınlatır... Susan da bilir, çıkıp meydanlara bağıran da... Evlatları birbirine kırdıran birdir... O anneler çok iyi bilir ki, savaşta hep birileri kazanır, ama kaybeden hep annelerdir... Adı ister Türk, ister Kürt olsun, savaşta en çok anneler kaybeder...

Bugün **Diyarbakır**'da birçok insan, ki birkaç hafta önce oradaydım, **Gaffar Okkan**'ı aslında kimin öldürdüğünü çok iyi biliyor... **Gaffar Okkan**'ı kimin öldürttüğünü, en çok evlatlarını kirli savaşta kara toprağa veren anneler biliyor...

O hiçbir okula gitmemiş, ama hayat bilgesi anneler biliyor... Ve onca acı, ve onca savaştan sonra ellerinde kalan oğullarına sarılıp, **yine geldiler mi oğul, yine geldiler mi oğul**, diye sarılıp ağlıyorlar...

Bu bir anlamda **Diyarbakır** ve ona benzeyen bütün kentlerin acı ama çarpıcı bir özeti gibidir... Barış, onca akan kanın sonunda gelir; insanlar, barış geldi, diye sokağa ve umuda çıkarlar; ama ansızın, ama hiç beklenmedik bir anda çok sevilen biri öldürülür... İşte böyle bir anda analar evlatlarına sorar, **yine geldiler mi oğul?...** Yine geldiler mi oğul, döktükleri onca kan yetmedi mi, demektir; onca evladımı aldılar, doymadılar mı, demektir; onca akan kandan onca kazanç elde ettiler, yetmedi mi, diye sormaktır... Yine geldiler mi oğul, demek, artık hiçbir evladımı vermem, demektir...

Gittiğimde daha iyi anladım... İnsan bir mucizedir, demiştim ya, işte ölse de, öldürülse de **Gaffar Okkan Diyarbakır**'da gerçek, yaşanmış bir mucizeydi... Sanal değil, yaptıklan gerçekti... **Diyarbakır**'daki bütün yaya kaldırımlarına, özürlüler ve tekerlekli sandalyeyle dolaşanlar rahatça inip çıkabilsinler diye rampalar, eğimler yaptırtmıştı... Tek tek öpesim geldi kaldırımlardaki o eğimleri... **Diyarbakır**'da oluyordu bu... Çok eski değil, daha 90'lı yıllarda odasının duvarlarında **Tarkan**'ın afişleri olan gençlerin bile 'terörist' diye evlerinin basılıp tarandığı bir kentte oluyordu bu...

1994 yılında **Diyarbakır Sağlık-Sen**'e konuşma yapmak için davet edilmiştim... Ben konuşurken, kapı her açıldığında, dinleyenler hafifce ayağa kalkıp kapıya doğru yöneliyorlardı... Bu yöneliş, taranıyor muyuz, ölecek miyiz, yönelişiydi... Ölüm bu kadar basit, bu kadar anlık ve gündelik bir uğraş gibiydi orada... Duvarda onlarca yüz bakıyordu bana... Kim, niye öldürebilir o sağlık memurlarını, insanlara kızamık aşısı yapmak için gelen o fedakar memurları, diye bana sormayın... İşte o kirli savaşta bir şekilde onlar da şehit olmuştu...

İşte böyle bir kentte birinin yardımı olmaksızın evinden çıkamayan yaşlı ve düşkün insanları da düşünmüştü **Gaffar Okkan**... Çünkü şefkate ve yakınlığa çocuklar kadar ihtiyacı vardır yaşlıların...: Gençlik çok kısa sürer, ama uzun ve bitmek bilmez bir gecedir yaşlılık, karanlık bir ömürdür elden ayaktan düşüp terk edilmek...

Bu gerçeği iyi bilmiş olacak ki, emrindeki bir grup polisi, kimsesi olmayan, evinden yalnız başına çıkamayan bu insanları haftanın belli günlerinde evlerinden alıp parklara, sokaklara, yakınlarına, alışveriş merkezlerine götürüp gezdirmesi için görevlendiren yine **Gaffar Okkan**'dı...

Öyle bir devlet düşünün ki, halkını ve ülkesini seven birisi o devlet için tehlikeli ve sakıncalı bulunsun... Tıpkı yurtsever yazarların kaderleri gibi oldu onun kaderi, **Gaffar Okkan** da bu sevgi ve sorumluluk yüzünden karanlık ve silahlı ilahlar tarafından suçlu bulundu... Ve bilen bilir, onca yıl gittim bilirim; **Diyarbakır**'da metrekareye üç sivil polis düşer... Böyle bir yerde, bir emniyet müdürünün en işlek caddelerden birinde, uzun namlulu silahlarla öldürülmesini kimse başka bir şeye yormasın...

Ne acı değil mi, her şeye rağmen kalmak ve bir şeyler yapmak için direndiğiniz ülkenin kaderi, kim olduğunu tam olarak bilmediğiniz silahlı ve acımasız bir karanlık örgütün elinde...

Bunu bile bile yaşamak gerçekten acı...

Bu, insanın deliler gibi sevdiği sevgilisinin birilerinin elinde rehin oluşuna benziyor...

Ve en acısı, o deliler gibi sevdiğiniz, her geçen gün kendisini rehin alan o karanlık, o zorba insanlara benziyor...

Ama olsun, hayatta iki şeye inandım ben: Bir analara, bir de romantik delilere...

Bir ülke ne kadar kötülüğe batmış olursa olsun, orada mutlaka evladına ve ülkesine aşık insanlar vardır...

Böyle bir ülkede yeni Gaffarlar doğuracak analar mutlaka vardır...

Ne olur bırakıp gitmeyin bu fakir ülkeyi... Ne olur, analara, yine geldiler mi oğul, dedirtmeyin... Ne olur, sevgilinizi karanlık katillerin elinde bırakıp gitmeyin... Ne olur, siz de yola çıkın, karamsarlığa iyi gelir... Bu ülkede yola çıkmak güzeldir...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@teman.com.tr

KIRTIK LABİLABİ

SUAT ÖZKAN

kirliblabi@kamer.com.tr

esi günü saat 15:00'de **Sapanca Kırkpınar'da Denes Cafe**'deyim. (Sağlıkocağı'nın karşısı) Tel: 0532 287 88 99* Zeze, Uğur Sert, Serap Peker, Belgin Akış, Şirin Yılmaz, Seda Uçak, Yıldırım, Esra Şahin, Öykü Toros, Zeliha Aras, Dilara Akyapı, Özge Özen, Yasemin Sancar, Demet Koyuncu, Yeliz Sevgili, Deniz Kılıç, Annabelle... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

MUSTAFA ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yasaroğlu. Her hakkı saklıdır

Lütfü Oflaz

lofleman.com.tr

Doktoralı amele!

Yurt dışında eğitim görüp doktora yaptım; beş dil biliyorum; amelelik arıyorum!

İşsizlik biraz daha tırmanırsa bu tip ilanlarla karşılaşılacak.

Ancak bu tür ilanlarla iş arayanların sadece bir kısmı aradığını bulacak.

Geri kalanlar ise kahve köşelerinde pinekleyip duracak.

Ama kabahat onlarda.

Yurt dışında doktora yapana, birkaç dil öğrenene kadar Türkiye'de işe yarar konularda uzmanlaşsalardı ya.

Örneğin devletin, milletin parasını hortumlama konusunda uzmanlaşsalardı hiç işsiz kalmazlardı!

Hatta şu gibi ilanlarla eleman arayan şirketlerden hangi birine başvuracaklarına şaşırırlardı:

Şirketimiz devleti soyma konusunda deneyimli elemanlar aramaktadır.

Özellikle hayali ihracat, banka boşaltma türü yolsuzluklara adı karışanlar tercih edilecektir.

Ayrıca "soy, tüket, devret" **konusunda doktora yapanlara, devleti soymanın kitabını yazanlara işe girişte öncelik tanınacaktır.**

Hele de Cavit Ağlar, Murat Emirel, Dinç İlgin gibilerden referans getirenler hiç sınavsız işe alınacaktır.

Ücret fevkalade tatminkar olup ödemeler kara para ile yapılacaktır.

Devleti en yüksek oranda soyacak yöntemleri bulacak elemanlarımıza ayrıca ikramiye, prim, komisyon verilecektir.

Taliplilerin soygun, talan, rüşvet konusundaki özgeçmişlerini anlatan bir dilekçeyle şirketimize başvurmaları gerekmektedir.

Devleti Soy Paraya Doy Adi Komandit Şirketi!

Sakın Devleti Soy Paraya Doy türü şirketlerden birkaçının patronunun tutuklanması sizi yanıltmasın.

Onların tutuklanmasının birkaç sivrisineğin peşine düşmekten başka birşey olduğu sanılmasın.

Asıl peşine düşülüp yok edilmesi gereken milletin parasını emen sivrisinekler değil, onları üreten bu düzenin ta kendisi.

Yoksa bu düzen yok olmadıkça yok olmaz **Devleti Soy Paraya Doy Adi Komandit Şirketleri!**

Akşamserası

Aksi

Ender Öztarraman
enderoz@leman.com.tr

Hakkâri'de Yunus adında mensucat ticareti yapan Siirtli bir tüccar vardır.

TAMAM-MI ABLA?

ABLA SANA DİYORUM, TAMAM MI?

?!

Bu dükkânda bir resim asılıdır: Yunus'un babası Hacı Nezir'in portresidir bu!..

HA?.. TAMAM TAMAM...

BORCUM NE YAPTI?

ON İKİ MİLYON BEŞ YÜZ BİN!..

TAMAM, AL!

Dükkâna gelen her kimse, Yunus-tan evvel Hacı Nezir'in bu aksi aksi bakan yüzüyle muhatab olur ve parayı tıkır tıkır Yunus'un eline sayar...

BEREKET VERSİN ABLA, GÜLE GÜLE..

N'OOLDU, VERESİYE VERMİYOR MU?

BOŞVER, İÇİMDEN PEŞİN ÖDEMEK GELDİ... HADİ RESİMLERİ ALMAK İÇİN FOTOĞRAFÇIYA GİDELİM!

İdris adında bir de fotoğrafçı vardır Hakkâri'de...

VERESİYEMİZ YOKTUR

ORÇ STEME ENDE DOĞU ENDE

SELAMIN ALEYKÜM!

EVELSİ GÜN Bİ FİLM VERMİŞTİK HAZIRDIR İNŞALLAH?..

SİYEMİZ KTUR

BORÇ İŞ TEME BENDEN SOĞURUM SENDEN

HAZIR ABLA!..

Foto İdris'in babası Hacı Ali'nin portresi de burada; bu dükkanda asılıdır.

BORCUMUZ NE KADAR?

ALTI MİLYON YETER ABLA!

35-40 yıl evvel Nezir bey, bölgenin tek fotoğrafçısı Ali'nin sandalyesinde oturmaktadır: Bir portre fotoğrafı çektirmek için!..

BİRAZ GÜLSEN N'OLUR YAV?

ÇEK SEN ÇEK!..

NEZİR EFENDİ BİRAZCIK TEBESSÜM ETMEN KÂFİ OLACAK, BİRAZCIK...

BÖYLE İYİYİM ÇEK SEN!

YAV, BİRAZCIK...

E UZATMA ÇEK İŞTE!

BENİM POZUMDAN SANA NE... SEN İŞİNE BAK!

Daha fazla diretmez ve başar deklanşöre Ali... Fakat, hemen bırakmaz müşterisini; o'na kendi portresini gösterir:

AH, AH AAH!..

GÜLÜYORSUN?

HALİNE GÜLÜYO-RUM!..

Şu an Hacı Nezir'in aksi bakışlı portresi, dükkânının bereketini gözeten bir güneş gibi parıldarken...

..Hacı Ali'nin bu munis portresine ne demeli bilmem... Ona kimsenin gözü takılmaz bile!..

Takılsa bile sakinlik yayan bu suratın müşteri üzerinde bıraktığı etki, dükkânındaki veresiye defterlerinin sayısı ile ters orantılıdır ne yazık ki!..

HADİ HAYIRLI İŞLER!

DEFTERE YAZ, AYBAŞINDA ÖDEYECEĞ, TAMAM?

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

GARİP AMA ZENCİ

Bir kaç yıl önce bi tanıdık Avrupa'daki polis arşivlerinden ayıklanmış, elaltından yasadışı video kasetlere aktarılmış bir takım görüntüleri göstermişti... mekan Amerika'nın böğründe bir eyalette bir stadyum... rap konseri... ama beyazların girmesi kesinlikle yasak... paso zenci... beyazın bi tanesi eline kamerayı alıp gizlice uzunca bir ağaca çıkmış... meğer olay şu... konser esnasında bir ara solist, seyircilerin arasından bir iki kadını sahneye çıkarıp onları domaltarak falan sex yapıyor, bir yandanda şarkıya devam... seyirciler çoşmuş delirmiş, çığlık çığlığa... öze dönen zenciler... köye dönüş gibi... Ekvator'daki ilkel kabile ayini yani... (tamammıyla ibret-i hakkikat)

(Necasetten taharet)

SANAL SİMGE & KOFTİ ANARŞİST (Güz gülleri)

Katkı... Üstad Ahmet Yılmaz

KAP KAÇ (emsalden)

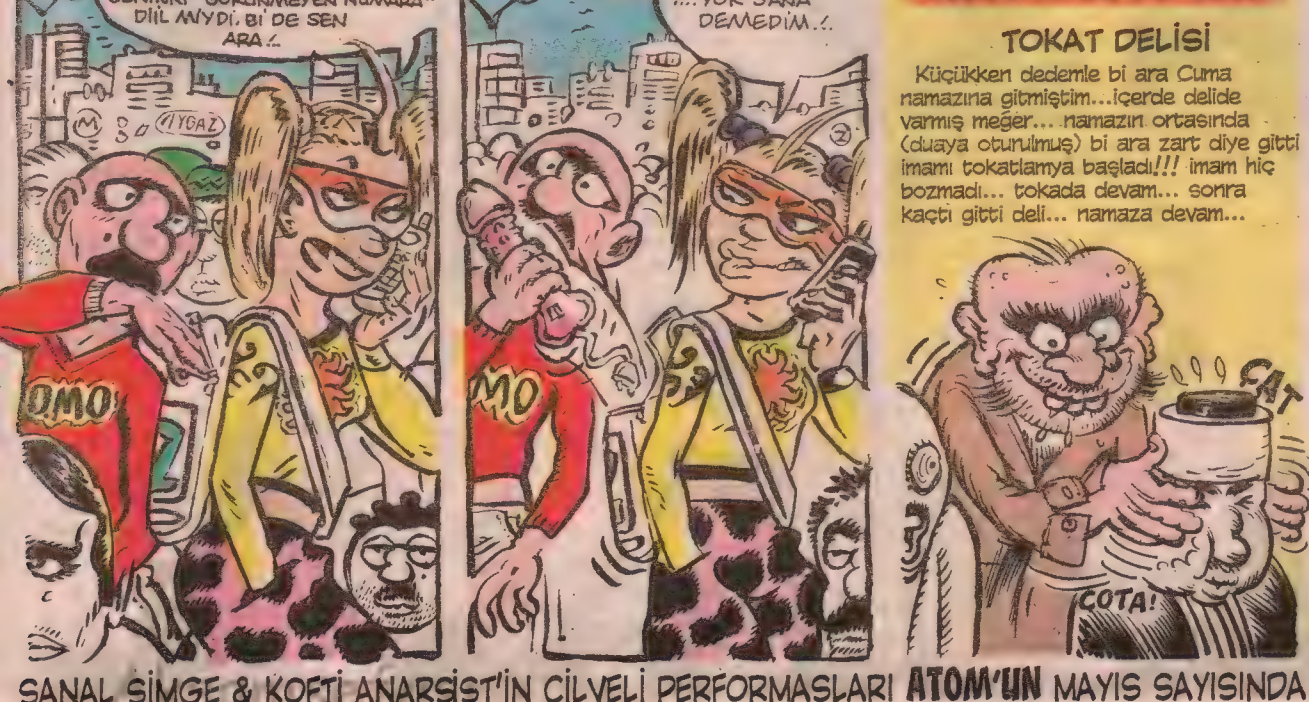

BAHADIR BOYSAL'DAN İNCİLER

TOKAT DELİSİ

Küçükken dedemle bi ara Cuma namazına gitmiştim...içerde delide varmış meğer... namazın ortasında (duaya oturulmuş) bi ara zart diye gitti imamı tokatlamya başladı!!! imam hiç bozmadı... tokada devam... sonra kaçtı gitti deli... namaza devam...

SANAL SİMGE & KOFTİ ANARŞİST'İN CİLVELİ PERFORMASLARI **ATOM'UN** MAYIS SAYISINDA

Çaresizliğin Komikleştirilmesi

NİHAT GENÇ

Devlet Bakanı Kemal Derviş, geçtiğimiz yıla oranla bu yılın geçen üç ayı ihracaatda yüzde 10'luk artış olduğunu söyledi. Hürriyet Gazetesi'nden Enis Berberoğlu Gümrük Müsteşarı Nevzat Saygılıoğlu'na bunun doğru olup olmadığını sordu. Müsteşar: "Gürbulak'taydım, döviz kurlarındaki artışın yarattığı avantajdan yararlanma ve taahhütleri kapatma adına o kapılarda yine hayali ihracaat zorlanıyor. O kadar çok sinyal geliyor ki... Araç kuyrukları 5-10 kilometreyi buldu.."

Ve (hayali ihracatcılar) neden Gürbulak'ı zorluyor sorusuna: Saygılıoğlu: "Altyapı koşullarının kötülüğünden ve personel azlığından yararlanmak istiyorlar" cevabını veriyor.

Yani, batı cephesinde değişen birşey yok, aynı tas, aynı hamam. İnsan soruyor, yabancılar devalüasyondan dolayı geçtiğimiz senenin tam yarı fiatına Türk mallarını alacaklarına göre, ihracatta neden bir patlama yaşanmıyor? Bedava satıyoruz, yine alan yok. Yoksa yıllardan beri sattığımız falan yok da, ekonomimiz hayali ihracaatcıların rakamlarıyla mı idare ediyor. Hayali de olsa ihracaat, ihracaattır, bize hayalisi gerçeği değil, kayıtlara geçireceğimiz rakamlar lazım...

Çünkü devlet, bütün rakamsal göstergeler iflası gösterdiğinden, bütün rakamlardan nefret eder hale geldi. Hoşuna gidecek tek rakam var o da, ihracaat rakamları. İşte sanayicimiz, devletimize hayali de olsa, kayıtlara geçirmesi için rakamlarını veriyor, teşviklerini de alıyorlar, fena da olmuyor. Hayali rakamların gazına bindirilen ekonomimize "umut" aşılanıyor.

Bu "hayali" rakamlara fazlasıyla düşkün Kemal Derviş'in Dünya Bankası'ndaki yirmi yıllık tecrübesine de kuşkuyla bakmaya başladım. Bu adam da, Özal ve Demirel gibi rakamların "hayalisini" "şişkinini" pek seviyor, gözüm tutmadı. Üstelik, Dünya Bankası'ndaki arkadaşları geçtiğimiz hafta yine "moral" kazanalım diye olacak, Türk ekonomisini dünyanın en iyi 22 ülkesi içine koymuş. Bu kıyağa hem Derviş'in hem bizlerin fazlasıyla ihtiyacı var! Rakamlara karşı bu topluca-arkadaşça hinoğluhinlikler hayra alamet değil.

Bu topraklar üstünde yaşadığım en büyük acılardan biri Konya'da, 49 üniversite gencinin mercedes otobus içinde cayır cayır yanmasıdır. Sonunda mahkeme karar verdi, Mercedes'i hatalı bulup, Mercedes yonetim kuruluna ceza verdi. Mercedesciler Alman! Hemen Koç'u aradılar. Koç, Ertuğrul Özkök'ü ve Fatih Altaylı'yı aradı. Hürriyet'te sekiz sütuna manşet:"Bakın şu mahkemenin yaptığına, adamlar ülkemize yatırımda yapacakmış, verdiği şu ilkel karara bakın, bu mahkemeler ne yapıyor, sermayeyi kaçıracak" gibi yazılar yazdılar. Yabancı sermaye kaçacakmış diye 49 gencin cayır cayır yanmasını sineye çekeceğiz! Diyelim Almanya'da kırmızı ışıkta geçtiniz, Alman, Avrupalı sizi affeder mi? Yabancı yatırım artık bir tehdite, şantaja dönüştü. Bizi öldürün, bizi yokedin, yeterki yatırım yapın. Bu kadar kitap okudum, hayatımda bu denli aşağılık, iğrenç karakterde insanoğlu tanımadım. Ülkemize yabancı sermaye gelecekse gelsin, para verecekse versin, bunu, emperyalist, sömürgecilik diye asla tanımlamam. Ama gelenlerden "hukuk" sorulmayacaksa, işte, "sömürgecilik" bu. Yabancı sermaye getirenler ki, getirdikleri falan da yok, hastalığımızı bildikleri için, kendilerini böyle savunup mahkemenin karar değiştirmesini istiyorlar, aynı şeyi tekrarlamaktan bıktım, Türk solcuları, işte bu adamların dergilerinde yazıyorsunuz, işte bu adamlardan maaş alıyorsunuz, işte bu adamlardan ödül alıyorsunuz!..

Papa, Amerika'da idam olacak gencin affı için Bush'a mektup yazar. Dindar da bir adam olan Bush gibi bir öküz dahi, Papa'ya şöyle cevap verir: "Mahkemenin kararı sizi aşar!"... Yabancıları korumak için Hürriyet Gazetesi elinden geleni ardına koymuyor. Logonuzda Türkiye Türkler'indir yazıyor, biraz da Türk çocuklarının haklarını korusanız, ki, hukuğun Türk'ü, Alman'ı olmaz. Ülkemizde Ford fabrika kuruyor. Üstelik devlet arazisine, izinsiz, gübek atıp ulusal bayram ilan ediyoruz. Buğdayı, çayı, kaysıyı, fındığı yetiştiren, Toroslar'ı, zeytinleri, ladin ağaçları, Kastamonu'nun kestane ağaçlarını yetiştiren bu toprakları nasıl oldu da bu denli hastalıklı ruhların boyvermesine izin verdi?

Hülya Avşar sanatçılar arasında vergi rekortmeni çıktı. Ve, paramı çar-çur edecekseniz vergi vermem, benim paramı okul, eğitim gibi hayırlı işlerde kullanın, deyip ahlak dersi veriyor. Vergi rekortmeni nasıl oluyor? Erol Aksoy gibi TV ve banka sahipleri bir uzun dönem devletten çırptıkları paraları bol kepçeden dağıtmışlar. Bir yıllık TV programına otuz-kırk milyon dolar gibi. Yani, paranın kaynağı, batırılan devlet bankasından geliyor. Dünyada sana bu parayı başka kim verir?

Devletten soyup vermişler işte, sus otur aşağı. Gerçek fiatının ne olduğunu sen de biliyorsun. Bir programında telekız rolüne girip otobanda beklemeye başlar. Güya, telekızların başından geçenleri halka gösterecek! Arabalarla pazarlık konuşmaları aynen kayıtta ve tüm Türkiye izler. Bir araba durur, Hülya Avşar'a; "kaç liraya olur?" der, Hülya Avşar "beş milyon!" der.. Arabadaki genç: "Beş milyon ver, sen beni .ik!" der. Bu da aynen yayınlanır. Velhasıl telekızlık yapsa beşmilyona müşteri bulamayacak bir kadın, soyulmuş bankaların bonkör TV sahiplerinden vergi rekortmeni oluyor ve halka ahlak dersi veriyor!

12 Eylül öncesi militan sağcı dergiler çıkartıyorduk, solcu dergilerle aynı matbaada. Matbaa sahibi bizden çok korkuyordu, ikide bir yanıma gelip, "solculardan aldığım paradan hayır gelmez, hepsi Allahsız komünist, ben o paraları pavyonda yiyorum. Ama sizden aldığım paraları çoluk-çocuğa harcıyorum" diyordu. 12 Eylül oldu, birgün yolda gördüm matbaa sahibini... Artık korku ortadan kalkmış, benimle rahat konuşuyor: "Lan puştlar Amerika'dan gelen banknotları koyuyordunuz önüme, o paralardan hayır gelir mi, hepsini Kızılırmak pavyonda yedim... Ama solcu çocukların paraları, beş lira, beş lira, yani halktan toplanmış dilenci parası gibi, onları da alıp çoluk çocuğuma yediriyordum...

Bir ofli hoca fıkrasıyla başlayalım. Ofli hoca camiide Kur'an'dan ayetler vererek kadın-erkek ilişkilerini konuşur. Bu sırada camiinin kadınlara ayrılan kısmında gülüşmeler duyulur: "Hi hi hi iiii".. Ofli hoca sinirlenerek cevap verir "hi hi hi de, s.kiminbaşı, ben mi diyrim, kitap yazay!..

Bir fıkra daha. Ofli hoca sinirlenip namazı kıldırmaz, arka saflara geçer. Cemaatten biri namazı kıldırmak zorunda kalır. Ancak nerde nasıl dua okutulacak bilmez, secde de okutacağı (ettihiyatı) duasını Rüku'da (ayakta) okutur.

Secdede okunacak duayı ayakta okuttuğunu gören ofli hoca arkadan hocaya seslenir: "Şimdi secdeye vardığında s.kimi mi okuyacağın!..

Devlet, ağaçla, parkla, bahçeyle dahi nasıl ilişkiye gireceğimizin hukuğunu belirlemiştir. İstediğiniz ağacı kesemez, istediğiniz çimenlerin üstünde yürüyemezsiniz. Devlet kan-kor ilişkisini de hukukla düzenlemiştir. Ancak devlet, arkadaşlığın hukuğunu boş bırakmıştır. Arkadaşlık gönüllü bir beraberliktir, küser ya da barışırsanız, devlet buna karışmaz. Arkadaşlık devletin burnunu sokmadığı bir alan olarak bize kalıyor. İşte Türk politikacısı da devleti, boş bıraktığı bu alanda çürütmüş, yoketmiştir.

Ülkemiz siyaseti liderlerden çok, "arkadaşlıklar" sultasıdır, diyelim Demirel-Çağlar ikilisi.. İki kafadar şeffaf karakol diye miting meydanlarına koşup iktidara geldiler. Demirel, Çağlar'ın bankalara ikiyüz milyon dolar borcu olduğu halde bankalardan sorumlu devlet bakanı yapıverdi. Şimdi Çağlar içerde Demirel'e küs, Demirel'de Çağlar'ı savunamıyor!

Ülkemiz politikasının sınırları "arkadaşlık" alanı içinde biter.

Arkadaşlığın hukuğu yoktur, Mesut Yılmaz-Cavit, Kavak-Mustafa Taşar dünyanın hangi mahkemesini kursanız da, "ağızlarından" laf alamazsınız! Yediklerini kendileri biliyorlar, uzay boşluğu gibi, bu inanılmaz serbest alan onlara kafadarlık gücü verip bismillah deyip soyguna başlamışlar!

Nasreddin Hoca'nın çoğu fıkrası "karısıyla" geçer, "arkadaşıyla" ilgili fıkrası yoktur. Temel ve Dursun ise arkadaş, Hacivat ve Karagöz de arkadaştır. Tüm espriler "didişme" üzerine kurulu bir çatışmadan geçer, birbirini mat etme, faka bastırma üzerine kurulu. Birbirlerini affetmezler, birbirlerine torpil geçmezler! Çünkü her birinin bir kişiliği vardır!..

nihatg@leman.com.tr

Birbirimizle nasıl konuştuğumuz bütün siyasi, sosyal yapılanmıza şeklini verdiği için, didişmemizin tarihini iyice inceleyelim.

Karagöz oyunları, Hacivat'a karşı Karagöz'ün bir oyunu, bir karşı atağıdır. Karagöz ve Hacivat baş karakterlerdir, birbirlerine laf geçirerek, şaplayarak, karşı tarafı utandırıp, galip gelecek, bir plan üzerine kuruludur.

Ancak, yüzyıldır Temel ve Dursun fıkralarından daha çok hoşlanmaya başladık. Temel ile Dursun'un bir didişmesi-çatışması yoktur. Birbirlerine zekice düzenlenmiş bir oyun kurma, bu fıkralarda hiç yok. Ayrıca fıkraların kısalığı oyun kurulamayacak kadar ani ve hızlı gelişir. Bu yüzden Temel ve Dursun iki ayrı karakter değildir. Aynı espriyi Dursun da yapsa farketmez, Temel de... Dursun da Temel'in aynısıdır.

Temel ve Dursun kişilikli bir karşıtlık oluşturmaz, "soyut bir karşıtlıktır". Fıkradaki zekayı veya aptallığı ortaya çıkartmak için teknik bir zorunluluk.

Üstelik Temel, sıradan, basit bir Karadenizlidir, onun zekasını ya da aptallığını ortaya çıkartmak için, onun zekası-aptallığı ölçeğinde bir Dursun bulmak zorundayız. Karagöz ile Hacivat'da çatışmadan doğan birbirlerini tamamlayıcı karşıtlıklar içinde bir uyum sözkonusudur. Temel ile Dursun'da "uyum" oluşturamayacak kadar belirsizdir roller.

(Aynı "buğday saplarından" yüzlerce toplayarak bir "uyum", elde edemezsiniz, uyum için "başka renkler", "başka şekiller" şarttır. Orkestrada hiç kimse aynı sesi çıkartmaz, farklı melodiler bir büyük bütün içinde "ahenge" sokulur. Bizim sazımız, türkümüz, sanat müziğimiz, hepsi aynı sesi çalan yüzlerce sazdan oluşur, çünkü, tek sesli melodik yapıdadır... "uyum"un (ahengin) şartı, farklı sesleri yanyana getirebilmektir!)

Ancak çok kullanışlıdır Temel fıkraları, her meslekten, her coğrafyadan olabilir, her durumda karşınıza çıkabilir, bütün kitleyi içine alır. Kitleye uzanabilmek için de böyle basit bir ortalamadan hareket etmek zorundayız.

Halk, kişiliğini, karakterini kaybettikçe, Nasreddin Hoca'dan, Karagöz'den uzaklaşıp, "Temel" gibi fıkralara uzanır, çünkü halk, soyut kalabalıklara, "kitleye" dönüşmüştür.

Burada Temel ve Dursun'un yerel özellikleri değil, evrensel zeka ve aptallık örnekleri bizi ilgilendirir. Soyut bir zeka, soyut bir aptallık, her cins, her mezhep, her coğrafyaya taşar.

Tanzimat'la başlayan yüzyıl içinde aydınlar ortaoyundan, Karagöz'den iğrenmeye başlamıştı, her ikisi de bir kültürü temsil ediyordu, o kültürün sıradan, basit, boş ve küfürlü konuşmaları aydınları rahatsız ediyordu! Aydınlar, kahramanlarımızın batı tiyatrosundaki gibi beliğ ve kahramanvari ve soylu replikleriyle konuşmasını istiyordu.

Oysa, aynı aydınlar bugün Temel fıkrası anlatmadan söze başlamıyor. Temel'den utanan, sıkılan yok, Temel bir kültürü temsil etmiyor, zekasına sahip çıkıyor gerçi ama, onun aptallığından suçluluk duymuyor.

Temel'in ve Dursun'un zekası-aptallığı kimsenin ağrına gitmez, kimse dertlenmez, gülmüş çimakla yetiniriz, bu kafidir. Temel-Dursun fıkralarından "ders" çıkartmak, hayata, bilgeliğe, kültürümüze bir derinlik oluşturmasını ise hiç beklemeyiz. Soyut bir gülme aleti gibidir Temel fıkraları.

Etnik kültürlerin kaybolduğu modern dünyada, mahalli fıkralar geniş kitleleri neden eğlendiriyor? Çünkü kitlenin kendisi de Karadenizliler gibi hareketli, telaşlı, hızlı, ani, şaşkın, birdenbire, ağzına hemen gelen bir tempoyla dönen modern trafiğin içindedir. Modern, sosyal hayatın hızı, temposu, sürprizleri, şanslan, beklenmedik olaylarıyla dönen gündemi tamı tamına Karadenizli karakteriyle örtüşmüştür. Karadenizliler'in modern hayata hızla bulaşması, hızla modern rolleri üstlenmesinin sebebi de bu.

Nasreddin Hoca fıkralarında apartman olamazdı. Karagöz de hayatında mini etekli bir kızla hiç karşılaşmadı, bu yüzden bu kahramanlar modern hayatı tasvirde zorlanır. Oysa, Temel'i uzaya dahi gönderebiliriz.

Ancak, Nasreddin Hoca fıkralarında mucizevi bir "gerçeklik" vardır. Yani, hocadan komşuları mutlaka tencere istemiştir, hoca fillerle mutlaka karşılaşmıştır, ki, tarihçiler Timur'un fillerinin o tarihte Anadolu'da olduğunu söyler.

Temel fıkralarında hiçbir "gerçeklik" yoktur, bu yüzden Temel ile Dursun arasında bir hukuk da yoktur. Diyelim Çağlar içeri düştüğünde Demirel'in umrunda değildir, diyelim Dinç Bilgin içeri düştüğünde en yakın arkadaşı oralı bile olmaz. Toplum değiştikçe, Temel fıkraları da toplumun zevklerine-karşılaşmalarına göre hızla evrilir, mesela, son yirmi sene içinde Temel fıkralarında artık Temel'in Dursun'un kansını düzdüğünü, hatta tüm ailenin düzüldüğünü görürüz.

Tekrar başa dönelim, Temel ya da Dursun farketmez, soyut bir arkadaşlık, gerçeklik taşımadığı için hukuk da oluşturmaz. İşte tam da Reha Muhtar'ın Ateş Hattı programı. Reha Muhtar bu soyut-silik karşıtlıkları bir zamanlar Savaş Ay'ın yaptığı gibi bulup akşamları bizi eğlendirmek için sahneye koyuyor! Türk tiyatrosunun komedilerini okumuş biri olarak söylüyorum, bazı programlarındaki yüksek dozda kaliteli mizahı, değme sanat eserlerimizde bulamazsınız.

Zekeriya Beyaz ya da İsmail Nacar, Doğu Perinçek ya da Besim Tibuk, Mehmet Barlas ya da Bedri Baykam. Hangisi neyle suçlanırsa suçlansın gerçeklikle ilişkisi yok, gülmemize yarıyor. Fikirlerin tarihsel sürecinden sorumlu değiller, düşünce namusuyla ilgileri yok, aralarındaki tartışma nasıl cereyan ederse etsin, bu tür programların dramatik yapısı için malzeme olmaktan öte gitmiyor. Ha Temel, ha dursun, temsil ettikleri kemalist, devrimci, liberal, sağcı, İslamcı başlıklarındaki yarım-yamalak sloganlarla süslenmiş düşünceler, "sembolik" anlamlar taşıyor. Yani, haa, şu solcuymuş, haa şu sağcıymış, diyorsun o kadar. Yani, film başlamadan rol dağıtımını iyice anlamamız için herşey kolaylaştırılmış, hepsinin rolünü, ne söyleyeceğini önceden biliyoruz, ama, yine de eğleniyoruz. Çünkü, sakinleştirici yerine geçiyor, günboyu yaşadığımız büyük hayalkırıklıklarını unutmamıza yarıyor.

Önceden düşünülmüş öfke nöbetlerini oyuncular başarıyla sahneye koyuyor, gerçek bir sanat eseri inandırıcılığıyla program akıyor.

Türkiye, koca tarihi, kültürü, felsefesi, siyaseti, darbeleri, iç savaşları, yüzbinlerin kardeş kanıyla, yanıbaşımızdan akarken, tüm bunlara sebep olmuş fikirler nasıl oluyor da her akşam Reha Muhtar'ın güldürüsüne, sirkine "oyuncu" olabiliyor!

Oysa Reha Muhtar, haberlerini bir cüce, bir çok uzun boylu, bir de şarlatandan kurulu minatür bir sirkle idare edip gül gibi geçiniyor, ancak, "üretim fazlası eğlencesini" Ateş Hattı'na taşıyıp, işte bu isimlerle kitleleri eğlendiriyor. Fazlasıyla da başarıyor, Kemal Sunal'ı bininci defa seyreden kitleler için inanılmaz bir şenlik.

Didişmeyi sanat haline getiren Karagöz kadarcık bir öfke, Karagöz kadarcık bir kurnazlık becerdiklerinde ise, bu kadarcık zeka gösterisi karşısında dahi koltuğumuzdan hop oturup, hop kalkıyoruz!

Ve tartışmaya katılanlar fanatik bir duygusal coşkunluğun komedisi içinde tuhaf bir yakınlaşma kuruyorlar! Besim Tibuk, "Doğucum" diye söze başlıyor, aynı sahneye defalarca birlikte çıkmaktan aralarındaki sevgi bağları örülüyor, tartıştıkça, arkadaşlaşıyorlar ve bir zaman sonra, birbirlerini nerde sinirlendireceklerini iyice öğrenip ve programın heyecan yükünü zorlamak için önceden düşünülmüş, planlanmış laflar atıyorlar!.

Mecliste, partilerde politikanın sınırları gelip, parti başkanlarının "arkadaşlık" çemberi dışında kalır, içeri sızmaz, üç dönem milletvekili olsanız dahi bu arkadaşlığa sızamadığınız için, siyaset yapmanız imkansızlaşır.

Siyasi fikirlerinizi kitlelere anlatmak istiyorsanız da, ekranda kurulmuş bu "sirk" sahnelerinde "Temel-Dursun" rollerini ve arkadaşlığınızı üstlenmek zorundasınız, başka türlü politika yapmanız imkansızdır.

Yüzde birin altında oy almış her iki partinin başkanları etrafında okumuş-yazmış yirmi-yirmibeş binlik faal parti üyesi olduğu halde, liderler yalnızlıklarını aşamıyor, egemenliklerini kurabilmek için, ötekilere (kitleye) ulaşmak istiyorlar, bunun tek aracı da, TV'lerde kurulmuş komik eğlencelere sığınmak!

Ülkemiz ve bizler uçurumdan düşerken, ölümün, kanın, açlığın, eşsizliğin kan gölünde yüzerken, bize tek kurtarıcı olarak bu "programlar" salık veriliyor, tek imkan, tek çözüm, bu programlara katılmak, bu programlarda tartışmak olduğu söyleniyor!

Çaresizliğimizle eğlenip, çaresizliğimiz komikleştiriliyor! Hepimiz bir Temel-Dursun fıkrası içinde kaynaşıyoruz! Artık hiçbirimizden bir düşünce, bir eylem adamı olamaz! Tüm direnme gücümüz kırılıyor! Çözülmeyeceğine inanıp boyun eğerek iddialarımızdan vazgeçiyoruz. Her türlü kimliği, fikri, düşünceyi, karakteri, öfkeyi, kini, itirazı, başkaldırıyı bozup parçalayan, sikleştirip, tarihten silen bir sirkin içine yuvarlanıyoruz. İn-

Devamı 14.Sayfada

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

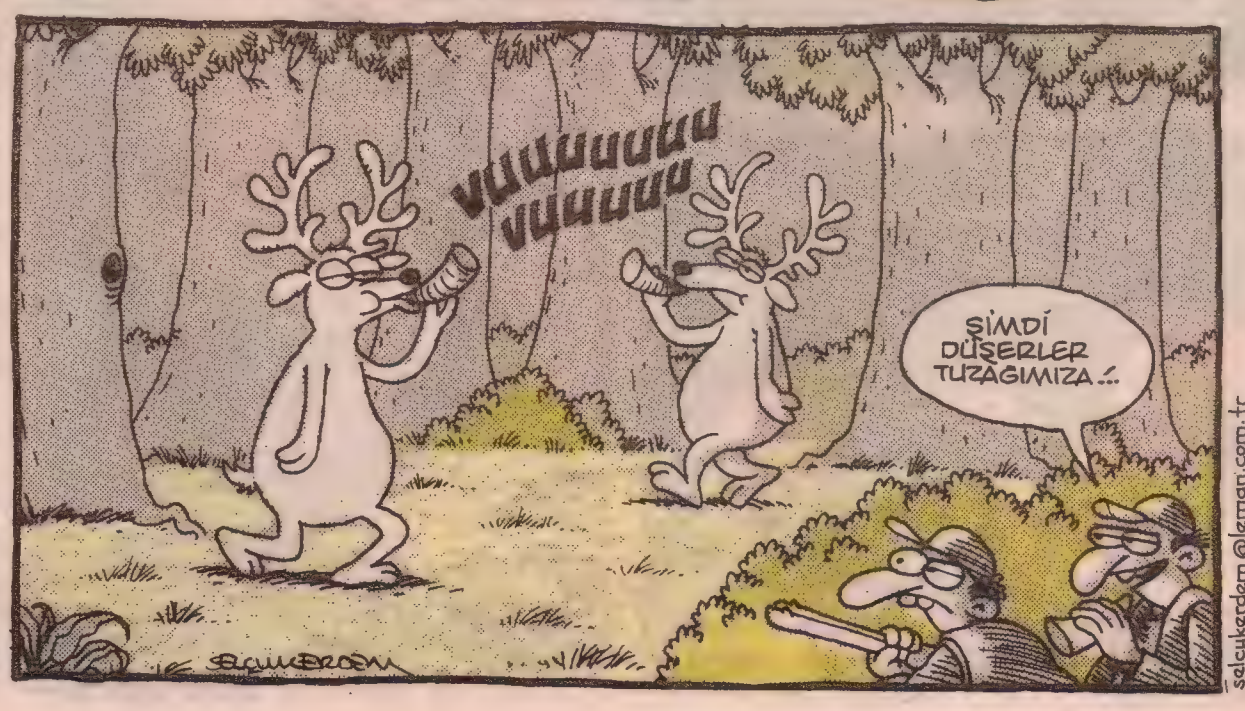

selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

İÇ MİMAR KENAN VE DEKARASYON DÜNYASI...

DERBY MAÇLARININ ÇOCUĞU ORTA HAKEM BUMİN..!.

TIP DÜNYASI

-TAVUKTA DELİ DANA HASTALIĞI VARMIDIR?
- HAYIR YOKTUR
- TEŞEKKÜR EDERİM

- PEKİ SON Bİ SORU; ARI'DA VARMIDIR?
- ARI'NIN BALINI YİYEBİLİRSİNİZ
- OK! ÇOK SAĞOL...

Ahmet Yılmaz 2001

Akşamsefası

13. Sayfadan Devam

lığın tarihine dair tüm soylu değerleri fareler gibi çar-çur ederek, eğleniyoruz. İnsanları, kitleleri denetim altına alabilmek için tüm değerlerini, tüm ahlakı, tüm iddiaları, tüm projelerini yarım-yamalak sloganlarla oyuncaklaştırıp güldürü nesnesi haline getirin! Ürkütücü bir boşluğa düşüyoruz. Uçurumdan hep birlikte düşerken, birisi bizi uçurumun ortasında gıdıklayıp, gülerek ölmemizi sağlamaya çalışıyor! Artık ve belki de, tüm fikirler sadece "eğlence", "sirk" için, tüm siyaset, tüm felsefe sadece bir fıkra lezzeti versin diye kullanıyoruz teknolojiyi, siyasi partileri, demokrasiyi! Ünlü yönetmen Strinberg'in oyuncak gremlinleri gibi tüm dünyaya iğrenç sırıtışlarla yokediyoruz!

Ve bu komik sirk içinde bazı insanlar güç ve kuvvet yaratırlar. Pasifleşmiş ve yarcahil kitleler eğlenirken, birileri soyut, hayali fillerin altına yatar, kitleyi heyecanlandırıp, aşırı uyarımlara sebep olurlar! Bu şov programlarının büyük insan kitleleri üzerine yaptığı etkiyi iyi hesaplayan Besim Tibuk, kumarhanesinden fırlayıp siyasi bir parti kurdu! Bir iktisada giriş kitabı kadar kültürüyle tüm dünya ekonomisini, tüm dünya tarihini hep biliyor hem de hepsini bir günde değiştirebilecek konuşmalarla, komik şovlarını sokaklara taşıdı. Bizler, şaklabanlar ekranda birbirlerine takılıyorlar, Temel ve Dursun zekasıyla dalgalarını geçip eğleniyorlar, derken, Besim Tibuk'un Liberal Partisi bugün Ankara'da en çok kapısı çalınan, en hareketli parti binası haline geldi.

Kanat takmış gibi inanılmaz bir rüzgar uçuruyor Besim Tibuk'u! Anketler Liberal Parti'yi % 6'nın üstünde gösteriyor, CHP'yi geçerse, şaşırmayalım. Zekasını, abartılı, karikatür, muzip bulan bizler, bugün hayretler içinde tüm siyasi tarihimize soğuk bir duş etkisi yapacak denli ilgi görüp, kitleleşiyor! Temel fıkrasından fırlamış bu adam, halk arasında büyüdükçe büyüyor! Biz onu ekrandan şakacı, nüktedan diye dinlerken, parti binasında hayranları "soğukkanlı" gözlerle takip ediyor!

Besim Tibuk, şüphesiz, Nejat Uygur'dan, Levent Kırca'dan, Kemal Sunal'dan çok daha başarılı... Onların metodunu kullanıp, cahil kalabalıkların düşük beyinlerini iyi hesaplayıp, keyifle, sinir bozucu bir kahkahayla kitleleri kumanda etmeye başladı!

Ne diyelim artık, Özal'ın milli marşıyla cevap verelim: "Malatya Malatya bulunmaz eşin... / Malatya'yı baştan sona çiçek bürümüş... / Malatya'nın gençleri almış yürümüş"...

İki yüz yıldır süren sağcı hastalığın sonucudur, şaşırmayalım, vatana, millete hayırlı olsun. 1862 yılında modern tıp mektebi kuran, kendisi de Avrupa'da tıp tahsil eden, yabancı tıp kitaplarını dilimize çeviren ve sonra Tıp bakanlığı yapan Hekimbaşı Mustafa Behçet Efendi; inanmayacaksınız, "Hezar Esrar" adında saçma sapan ilaçların tarifiyle bin sır açıklar. 61 numaralı sırda, "suçlu bir kimseye bıldırcın kuşunun dili yedirilirse suçlarını itiraf eder, deniyor, 295 nolu sır'da, hıçkırık tutan adamın ağzına kazın ağzı tutulsa hıçkırık kaza geçer, kaz ölür ve böylece yedinci kaz ölünce hıçkırık insandan da geçer!" Tarihçiler, Osmanlı'nın bilgi sefaletini anlatmak için hep Mustafa Behçet Efendi'den örnekler verirler, böyle cahillik olur mu diye!..

Aradan yüzelli yıl geçti, yedi kaz değil, milyonlarca kaz öldü, bu sağcı liberal hastalık geçmedi!

Temel ve Dursun'un gerçek olmayan uç fıkralarına gülmeyi öğrendik nasılsa, çünkü, sembolik de olsa gerçeklik taşırlar. Temsil ettikleri, anlatıldıkları kitlenin de artık birbirinin kanına atlıyor oluşu, herkesin birbirine atlamakta oluşu, Çağlar'ın, Demirel'in, herkesin herkese hergün atlamakta oluşu, en uç, paranoyik bozulmayı normalleştirir, alıştırır, öğretir, kabullendirir. Besim Tibuk'a da alışınız.

Modern hayat bizleri değiştirdikçe, bizler de, ahlak, düşünce hiç tanımayan Temel fıkralarını-şov programlarını-burada tartışan liderleri, modern meşrebimize göre değiştiririz...

Temeller mi bizi değiştiriyor, biz mi Temelleşiyoruz...

Bilmiyorum. Horoza sormuşlar "tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuktan?" Horoz: "Ben anlamam arkadaş, ben yalnız s.kerim"..

Temelleştiğimizi gören bazıları, bizlere Temel gibi görünerek eski siyasilerimiz gibi, düzmeye aday olmuş.. Hoşgeldin Besim Tibuk! Tavuk ve kaz sürülerimiz seninle de gurur duymak için sabırsızlıkla bekliyor.

Kardeşlerim! Bu topraklarda varlığımızı sürdürebilmemiz için, kendimize ve halkımıza çok sert sorular soralım. Halkımız yüzyıldır neden ahmak, alık siyasetçilerin birinden kurtulup, diğerine kapılanıyor.

Bakın, aydınlarımız iki yüz yıldır geri kalmışlığımızın temel sebeplerinin başında "matbaanın" ülkemize geç gelişi, okuma-yazmanın geç öğrenilmesiyle açıklar. Oysa bu ahmaklara koşanların okuma-yazmaları fazlasıyla vardır ve çoğu Amerika'da okumuş, çoğu mühendis, mimar, doktordur, okumuş olmak, aydınlak için kafi değil!

Okuma-yazmayı geç öğrenmiş olmak, doğru gibi görünen şablon bir sözdür, fazlasıyla eksiktir, bu yüzden, okuma-yazmanın geç başlamasının sonuçlarından konuşmamız gerekir. Yani, gazetenin topluma geç girişi, ülkemizde kamuoyunun oluşmasını geciktirmiştir. Devletin, burjuvanın, halkın, sivilkurumların düşünceleri, yazarları, ancak, yüz yıl süren büyük bir tarih içinde yerlerini alır. Kamuoyunun oluşması için, devletin, burjuvanın, halkın, haklarının neler olduğu, nasıl savunulması gerektiği, hangi örgüt ve kurumlarca dile getirilmesi gerektiği çoktan belirlenmiş olmalıydı ve tümümüz bir "sirk"in içine, bir Temel-dursun fıkrasına topyekün tıkılmamalıydık. Yeniden bir kamuoyu oluşturmamız demek, eğitimi, gazeteleri, TV'leri, yazarları, liderleri, sivil kurumları yerli yerine oturtmamız demektir.

Geç kaldığımız şey, okuma yazmanın gecikmesi değil, kamuoyunu oluşturacak modern kurumların inşa edilmeyişi, edilseler dahi darbelerle, işkencelerle sık sık paramparça edilip ülkeden, tarihten kovulmalarıdır.

Ancak, biz bunları akıl edene kadar, "MALATYA'NIN GENÇLERİ ALMIŞ YÜRÜMÜŞ..."

NİHAT GENÇ
KÜLLİYATI
YENİ ÇIKTI
Arkası Karanlık Ağaçlar
- Köpekleşmenin Tarihi ..... 5. Baskı
- Soğuk Sabun ..... 3. Baskı
- Kompile Hikâyeler ..... 2. Baskı
- Modern Çağın Canileri ..... 3. Baskı
- Ofli Hoca ..... 7. Baskı
- Dün Korkusu ..... 4. Baskı
- Bu Çağın Soylusu ..... 3. Baskı
İLETİŞİM YAYINLARI

LeMan
Sayı: 495
5 Mayıs 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Birlik Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

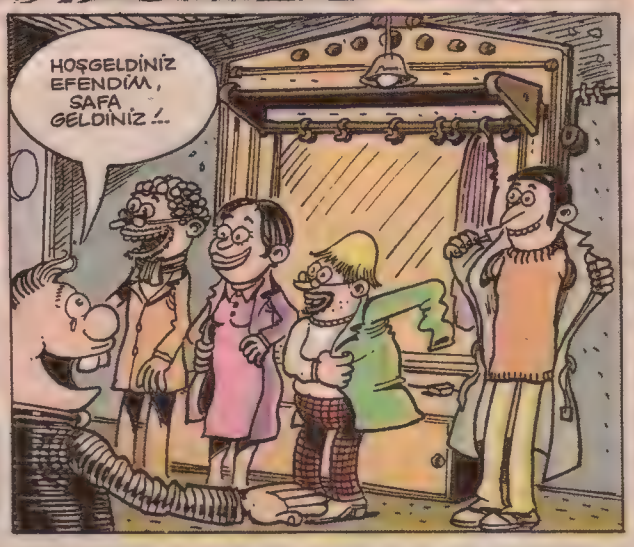

*Ne yapıyoruz ?!

DUMUR DETAYI

Geçen gün kafam feci halde bozuktu. Galata Mevlevihanesi'ne gittim. Moralim bozuk diye kız kardeşim de benimle geldi.

Ben içerde bir köşede otururken kardeşim camdan görmüş; turistin biri yakın ahbabına sanır gibi bir mezar taşına sanlarak böyle bir poz vermiş, arkadaşı da fotoğrafını çekmiş.

Bu arada az sonra aynı mezarlıkta , bulunan İbrahim Müteferrika'nın mezarının başında yığıldım kaldım. Uzun bir süre oturduktan sonra kardeşimin şu sesiyle irkildim. **"Naapıyosun burda, hadi kalk. Rahat bırak, derdinle yorma adamcağızı. Hem dergi matbaaya gidecek, seni bekliyorlar, git de köşeni çiz, yazını yaz...**

Detay tespiti : Raziye

Bayır gülü

feyhan@leman.com.tr

FEYHAN GÜVER

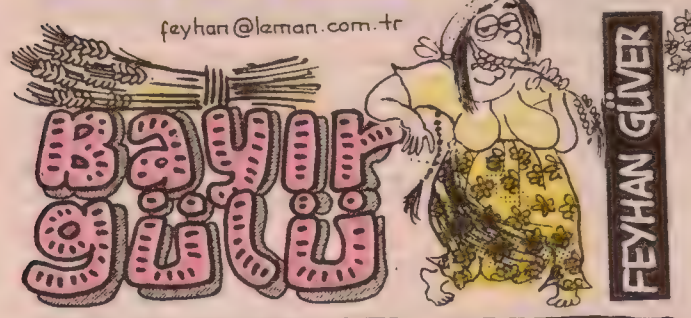

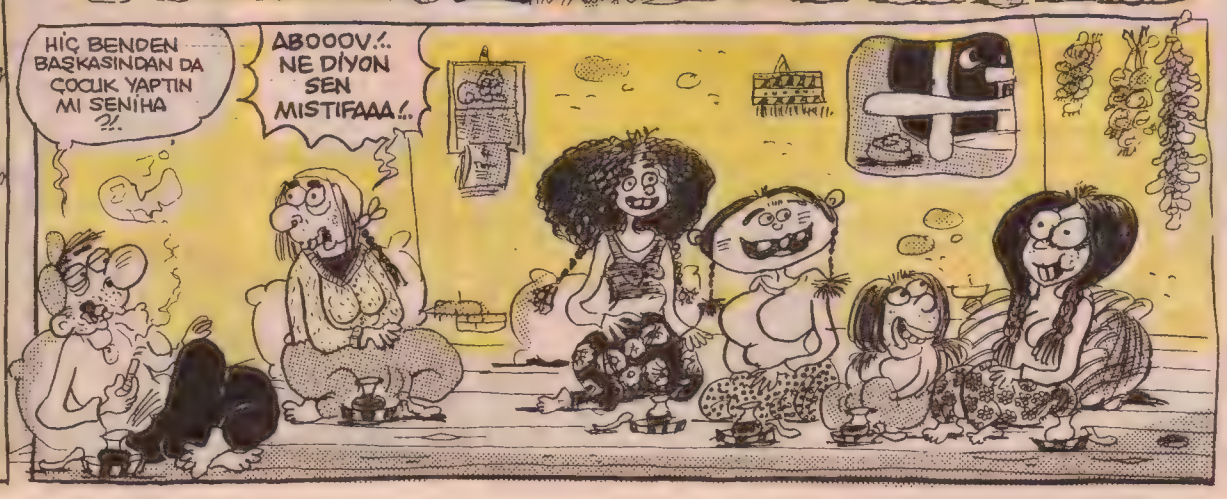

Akşamsefası

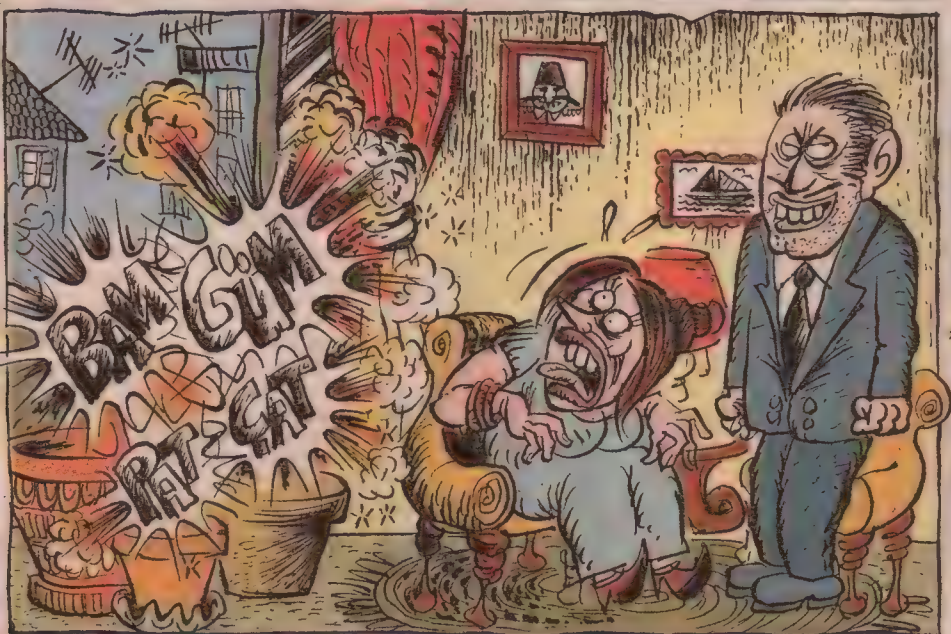

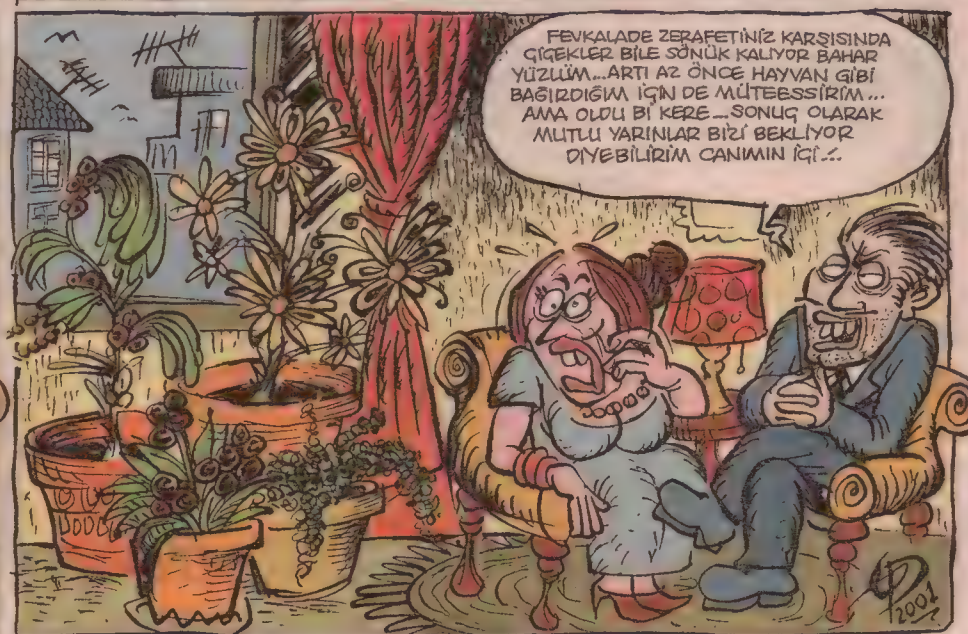

ARANTILAR

Selâm... Ben bile işin içinden çıkamadım; bi turist gelse baksa, o hiç bi bok anlayamazdı. Karmakarışık bi tabela!. Arasıra Haydarpaşa'da iner, istasyona girip, o tren tarifelerine bakarım.. Bakalım, yataklı vagon ne kadar olmuş; birinci sınıf, ikinci sınıf falan; doğu ekspresi, toros, meram, başkent; taşıma ücreti, öğrenci, yaşlı!.. Ulan hepsi birbirine girmiş!. Kim hazırlıyo ki bu çizelgeyi!?. Bunnar, istemiyolar mı yolcu falan taşımayı yoksa?!. İyice salmışlar kendilerini. Bi broşürleri bile yok hiç! Şurda, danışma gibi bi yer ama; şimdi giderim, danışırım oraya bişiy, hır çıkar!. Belli bişiy canım; "danışma hiç, sigtiret!" der gibi oturuyolar orda, camın ardında!. Yataklı vagon, bi kişi ne kadar, iki kişi ne kadar, çizelgede o pek belli diil; belki bunu danışmak isterdim ama neyse, şindilik gitmeyi düşünmüyorum.

Yukarda, üç tane, ışıklı, kocaman fotoğraf var. Tren fotoğrafları. Tünelden çıkarken falan, artistik pozda çekilmişler. Demiryollarının geldii son aşamayı simgeleyen, yeni, modern trenlerin fotoğrafları...Yahu, ordaki trenner bile leş gibi, insan, fotoğrafını çekmeden önce bi yıkar, boyar bari!. Zaten, şehir hatları vapurları gibi, bunnar da zararday-mış gâlba; öyle bişiyden bahsedildiini duymuştum. E ama, yani, nası kâr edebilir ki diye düşündüm. Trene binemiyo ki insan; tarife karmaşık, broşür yok! Danışcak bi allaan kulu yok!. Bi işte ses duyuluyo arasıra: Bilmem ne ekspresi, dördüncü yolun sonunda, saat 10'da hareket edecektir!.. Bi de zemin cilâlı, ve kırmızı, yuvarlak ışıklar var, peron kenarlarında, bi iki tane!.

Çok modern, bi alışveriş ve eğlence merkezi gibi bir istasyon olması, elbette işin tadını bile kaçırabilirdi de, ne bileyim, biraz canlılık olsaydı bari ama!. Büfeler yine var tabi, su, sigara, kalempil, sandviç falan alabilmek için... Onnar da; altı yedi tane büfe, yanyana asker gibi dizilmişler.. Hepsi aynı!. Vitrinneri bile farklı diil. Lan, bi tane büfeci, demiyo mu acaba, 'şöyle değişik bişiy yapıyım, şunu satıyım, şöyle bi hizmet sünuyım'!.. Gofret, köfte, pet şişe su, kutu kola, selpak, sosisli, sakız!.. Sekiz büfe, aynı şeyi satıyo, aynı biçimde bağırarak!.. Bi tanesi limonata satsaydı, bardakta, o foşurdayan limonata şeyi içinde; o büfe benim için farklı olurdu en azından.. Hepsi, kutu içecek satıyo!.. Kimsenin artık ne temiz bi tren fotoğrafını çekecek hali kaldı, ne de bi iki kilo limon alıp, ekşi bi limonata yapacak gücü...

Şurda, ilerde, restoranlı trennere, yemek hazırlanan bi bina var!. Dolmalar, pilavlar falan taşınıyo ordan, peronlara.. Bi gün; kapımı çalmıştı görevli; kıllandım aniden, o olduunu bilmiyodum!.. Bişeyi saklamam gerekiyodu. Bi halı altı falan var mı diye baktım, dolabı düşündüm, sonra, elimdekini nereye sakladımı hatırlamıyorum, açtım kapıyı! "Yemek servisimiz, tren hareket ettikten bi saat sonra.. Siparişiniz varsa, alabilirim?".. demişti adam. "Yok, sağol" dedim, ben de. Bişiyler hazırlamıştım evde, ekmek arası falan.. Sonra, perdeyi kapatmıştım. Tek kişilik küçük bi kompartımandaysa bi insan, ve daa tren hareket etmemişse, onun odası gibi oluyo orası. Evin içersi gözüksün istemem!.

O mutfak binasına giden rampanın yanından, çıkış merdivenlerine yürüdüm, aşağıya, taksilerin oraya indim.. Ellerinde bavullarla bu tarafa, gar'a doğru yürüyen, tek tük insannar var.. Karşı kaldırıma geçtim; otoparkın veya, ne olduu belirsiz, o sonradan doldurulan deniz kısmındaki parmaklıkların önünden yürümeye başladım.. O yol bitene kadar; bi herif vardı, ya da bi çocuk, bilmiyorum, arkama bakmadım; gerilerden birisi; "çtroak!. çatenng!" yapa yapa, bi boş pet şişeyi herhalde, yol boyunca tekmeledi durdu!.. Ne zaman sıkılcak diye bekledim fekat, halinden memnun olmalı, vurduu pet şişenin yanına tekrar ulaşınca, bi "çotark!" sesi daha duyuluyordu.. Köşedeki caminin ordan kıvrılıp, iskele tarafına doğru saptım.. Bi yenilik vardı burda ama; hmm? Evet!.. Bi iki küçük, yeni baraka var kenardal.. "Et, balık büfe!" yazıyo üstlerinde. Köşedeki, yılların et ve balık kurumu, ek iş olsun diye, bi iki tane de büfe açmış demek!.. Aa, limonata da var.. "Bi bardak aldım hemen.. Fekat, berbattı. Belki de artık, dibi diye.. O saatte, o dolap gibi şey, foşurdamıyodu artık.. Kenardaki küçük koridora girip, et ve balık kurumunun vitrinine bi göz attım.. Belki, fiyatlar makulsa, kediye ve kendime ciğer, buradan alırım.. Ama pek bi şey göremedim camın ardından.. Etiketler çok geride kalıyodu. Yarın felan bi uğrar, o zaman bakarım..

Minibüslerin ordan, karşıya geçip, otobüs yazıhanelerinin bulunduu kaldırıma geçtim.. Vapurlar, minibüsler, trenler, otobüsler!.. Buralarda yürüyünce de, insanın çekip bi yere gidesi geliyo!.. Acentaların önünde bavullarıyla felan bekleşenlerin, daha yakın bi yere gitmek için, "üsküdar minibüsü" kuyruunda olanların kenarından ilerledim, vitrinnere, satıcılara filan göz atarak.. Bi adam, kilot satıyodu. İlgimi çekmedi. Üç tanesini bi milyona almıştım zaten yeraltı geçidinden. Cep telefonu kılıfı satan bi adam vardı; pırıl pırıl; renkli naylonnar!. Bi herif görmlek satıyodu!. Bi de, o gizemli tezgâhlardan vardı yol boyunca, bi iki tane!.. Yanına yaklaşmayınca, ne olduu annaşılmayan, küçük tezgâhlar!. Kalempil, tane sigara, çengelli iğne, tespih, Japon yapıştırıcı, çorap, telefon kartı; bi arada olmasının bir anlamı olmayan yığınla abuk subuk şey! Gofrette koysa oraya, ya da kültablası satsa, yine de saçma olmaz!. O tezgâhların özellii bu! Ne isterse, kafasına göre satabiliyo işte!.. Hemen iyi günner diliyorum!..

12 Mayıs 2001 Cumartesi-Sayı:2001/19 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Manisalı Çocukların Çilesi Bitmez!

Manisa'da okulun duvarına slogan yazıldığı için öğretmenler polise ihbar yaptı... Okula gelen güvenlik güçleri 14 yaşındaki **B.G.**'yi suçlu bularak gözaltına aldı. Derin araştırmaya göre **B.G.**'yi tırnaklarının arasındaki boya rengi ele vermişti! Çünkü 14 yaşındaki çocuğun tırnaklarının arasındaki boya rengiyle, slogan yazılan boyanın rengi benziyordu! **B.G.** yasadışı örgüt üyesi olmaktan yargılanacak... **"Manisalı çocuklar"** olarak tarihe geçen davada daha önce de yine aynı ilde tren vagonlarına çimenle yazı yazdıkları için çocuk yaştaki öğrenciler gözaltına alındı, ağır işkencelerden geçirildi, yıllarca hapis cezasına çarptırıldı, kararlar bozuldu, suçsuz oldukları anlaşıldı... Ancak ağır işkenceler nedeniyle hepsi ruhsal tedavi görmek zorunda kaldı..

sevişenler

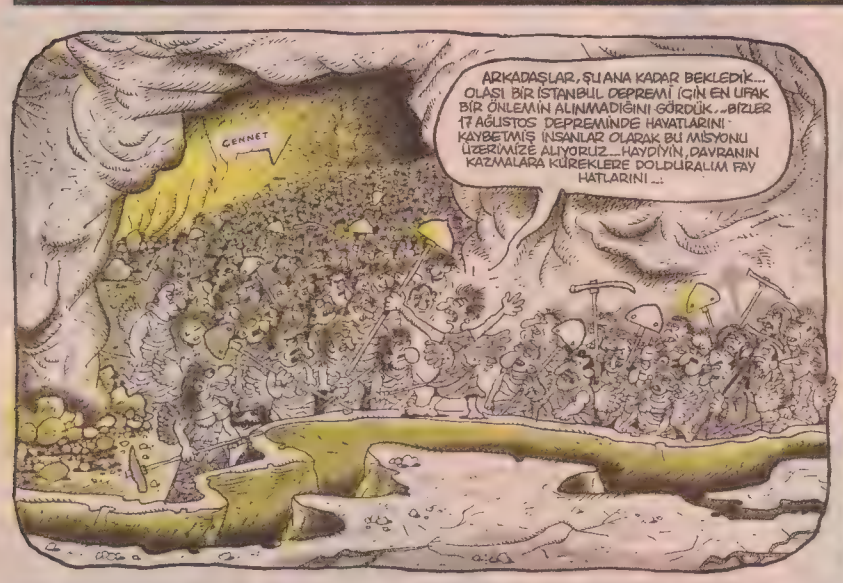

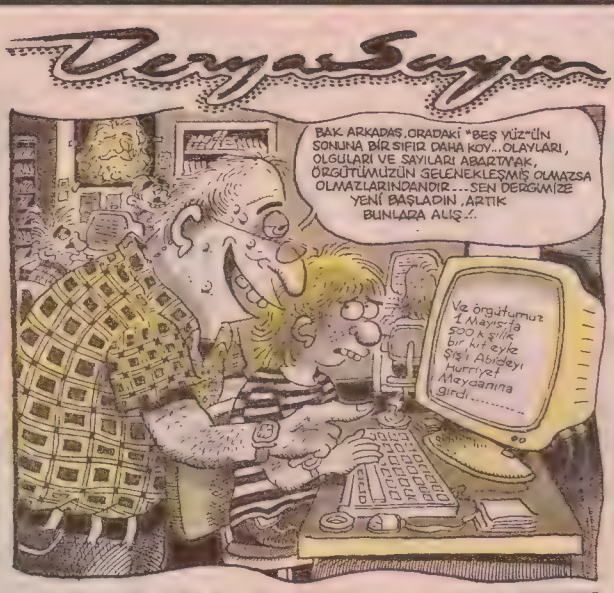

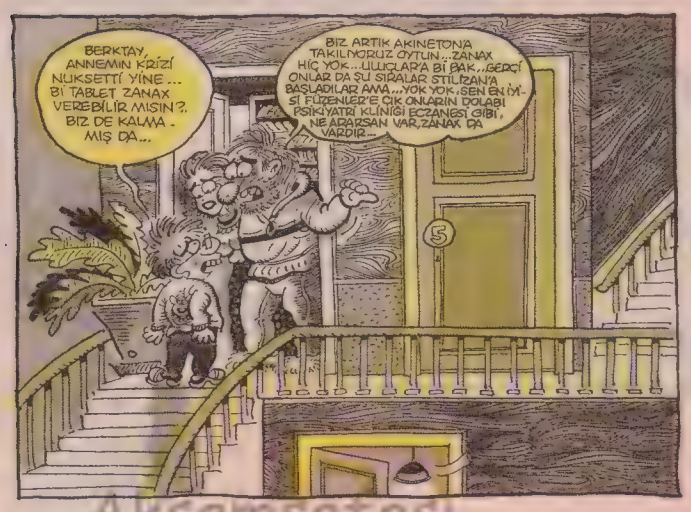

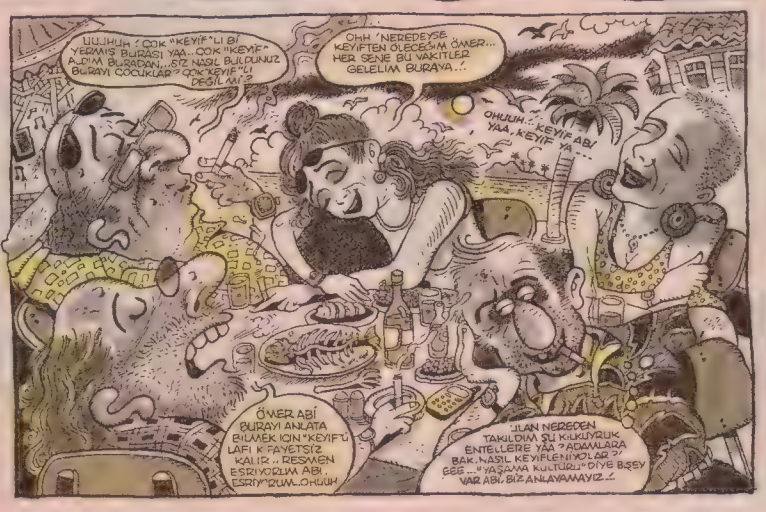

Akşamsetası

LEMAN

Kurtarıcı(!) Bakan Kemal Derviş, Türkiye'ye uyum sürecini tamamladı! Derviş, Türk-İş'le ücretler konusunda anlaşamayınca "asker gelir" tehditini savurdu.

Ekonomik kriz emniyet teşkilatını da tasarrufa yöneltti... Elektrik, telefon, su gibi harcamalarda tasarrufu arttırıcı önlemler alınıyor...

Derviş'in Fikri Neyse Zammı O'dur.

SEKA son 1,5 ay içinde kağıda üçüncü kez %20 oranında zam yaptı. Peşpeşe üç kez %20'şer oranında zam.. Bu petrol fiyatlarındaki artışların da ötesinde... Baskı giderleri zaten dövize endeksli.. Dergi-yayın çıkarmak dayanılmaz ağır koşullar altında yalnızca inat için gerçekleştirilebilir durumda.. Tekelci, holdingçi, enerji ihaleci, bankacı, hortumcu medya için söylemiyoruz bunları elbet.. Hiç yatırım yapmadan bir kerede katrilyonluk enerji ihalelerinin 5 büyük medya grubuna verildiği belirtiliyor.. Bizim de değil Beyoğlu, Leman'ın çalışma ofisinin bulunduğu İmam Adnan sokak elektrik şebekesinin fatura veznesi elimizde olsa hiç zam falan yapmadan yıllarca dayanabilirdik kuşkusuz.. Herşey ortada, fazla lafa gerek yok.. 50.000 liralık kriz zammını günler, geceler boyu ve on yıllardır araya uyku sokmaksızın, gözbebeklerini beyaz kağıtlara rehin bırakarak çalışan onca çizerin emeği için hoşgörün..

TBMM Başkanlığınca gazetecilere konulan kulis yasağı, gazetecilerin yoğun tepkisi ve Meclis haberlerini boykot etmesi üzerine kaldırıldı.

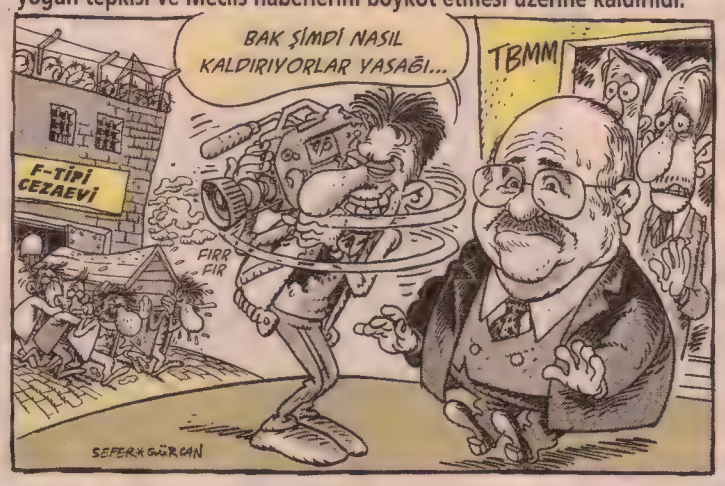

Adalet Bakanlığı F Tipi cezaevi yapmak için 4 trilyon liraya Silivri'de arazi satın aldı. Üstelik bir yargı mensubunun devreye girmesiyle, değerinin iki katı bedel ödedi.

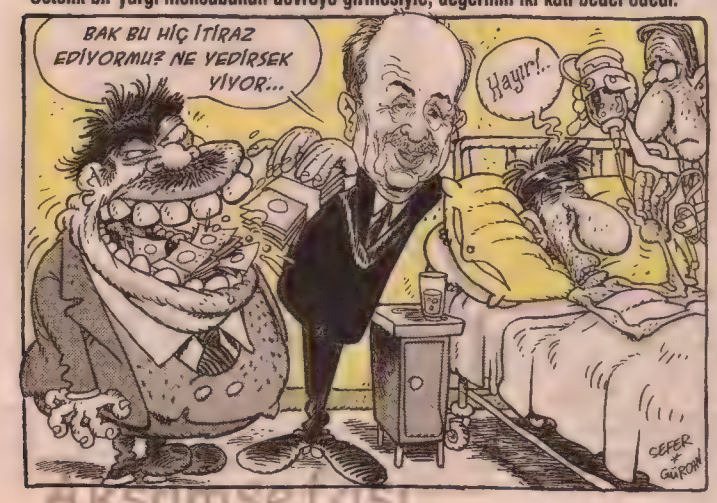

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Ankara Geyikleri!

• Kemal Derviş, Türk-İş Başkanı Bayram Meral'le yaptığı görüşmede "Kamu işçilerine zam istemeyin, işler düzelmezse asker gelir" demiş... Meral cevap olarak "Asker gelse ne yapacak, ekonominin başına küresel alemin güvenini kazanmış birini oturtacak.. E, zaten durum bu!.. Siz Türk-İş'i **Türkiş Lokum** mu sandınız kardeşim" diyememiş!..

• Kriz ortamında devlete gelir getirmek için, dinlenen telefonlardan kaydedilen ilginç bölümlerin yayınlanacağı, Televole'ye rakip **"Telekulak"** isimli bir televizyon programı gündeme gelmiş... TRT, olaya sıcak bakmamış... Programı Gülben Ergen'in sunması koşuluyla TGRT ile görüşmeler sürüyormuş...

• Süleyman Demirel, Güniz Sokak'taki evine kapanmış, **"Yavuz Donat'ın son 30 yılı"** adlı bir kitap hazırlıyormuş...

• Jandarma ile Mesut Yılmaz arasındaki gerginlik artıyormuş... Yılmaz, aracılarıyla haber yollayıp "Jandarma Genel Komutanı ile 201'de biten pişti oynayalım, kaybeden çekilsin... Tek şartım, **son kâğıt pişti olmaz!"** demiş... Henüz yanıt gelmemiş.. Bu arada Tansu Çiller sağda solda "Mesut Yılmaz'ın asıl hedefi jandarma değil, Jandark olan benim... Aklı sıra 'Rize yöresinden kelime oyunları' yapıyor alenen" şeklinde konuşuyormuş!..

• Meclis kulisine muhabir girmesinin yasaklanması, tepkiler üzerine kaldırılmış.. Fakat hükümet, yeni bir karar alarak, iki yıllık **"Kulis Akademisi"**ni bitirmeyen muhabirlere yasağı devam ettirmeye hazırlanıyormuş...

• Kemal Derviş, Dünya Bankası Başkanı Wolfenson'a yazdığı elektronik postada "İnanamıyorum, burada tartışılmaz bir **'beyti realitesi'** var.. Gece-gündüz, sabah-akşam, en kritik toplantılarda bile durmadan beyti kebap, güğüm ayran, künefe ısmarlamak isteyen bir güruhla karşı karşıyayım... Şaşırmış durumdayım" demiş!..

• Olaylı-tokatlı son DSP kongresine sirilendikleri için, mavi rengi protesto amacıyla toplu halde Meclis'e gelen ve renklerini değiştirme girişiminde bulunan **Şirin Baba** ve beraberindeki **Şirinler,** Hüsamettin Özkan'ın hışmına uğramış.. Özkan'ın Şirinler'i haklamak için meclis koridorlarına kurduğu kapanlardan birine Tunca Toskay'ın yakalanması, zirvede minik bir krize yol açmış... **Gargamel,** Baykal'la Kuğulu Park'ta buluşmuş.

• Murat Belge'nin **"sütlü malibu"** hastası olduğunu açıklaması, bir kısım Ankara entelektüelinde depresyona yol açmış.. "Malibuyla, Memoli'yle bi yere varamayız" diyen Neo-Rakıcılar sert tavır alırken, bürokrat kesim Belge'ye destek vererek Cinnah Caddesi'ndeki bir evde buluşup sabaha kadar Malibu içmiş... Evden sık sık **"İçelim özelleşelim, içelim küreselleşelim"** naraları duyulmuş!..

• Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sabih Kanadoğlu'nun "Fazilet Partisi, Refah'ın devamıdır, kapatılması gerekir" açıklamasına Kutan'dan **"Kapanırsak türbana gideriz, bu da laikliğe aykırıdır"** cevabı gelmiş!..

• Ecevit'in yakınlarına "Siyaset miyaset diye koca ömrü boşa geçirdim... Keşke özel sektörde çalışıp para yapsaydım, **Dennis Tito** gibi ben de uzaya çıksaydım... Böylece gerçek yalnızlığa ulaşabilirdim" diye dert yanmış.. Öte yandan Doğu Perinçek; "Tito'nun yolculuğunun baştan sona kurmaca olduğunu, yaşlı milyonerin bir haftayı uzay istasyonunda değil Moskova yakınlarındaki İgor Bobrin Stüdyoları'nda geçirdiğini" anlatan bir iddiayı hazırlıyormuş.. Tito'ya göktaşı gibi gösterilen grapor kağıtları eline geçtiğinde, Perinçek kamuoyuna açıklama yapacakmış!..

• Hakkı Devrim'in sunduğu "Hakkı'yla Sohbet" programına önce konuk olarak çağrılıp, sonra vazgeçilen Turizm Bakanı Erkan Mumcu çok kırgınmış ve her yerde **"Hakkı'yla sohbeti kestim"** diyormuş!.

• Taktırdığı mutluluk çubuğunun 2,5 milyar liralık masrafı Meclis tarafından ödenen 76 yaşındaki eski milletvekili, bu kez de Türkiye'nin Moldova büyükelçiliği'nde **'maslahatgüzar'** olmak için dilekçe vermiş!..

• Medyanın ilgisizliğinden yakınan Kamer Genç, Hürriyet'e **"Ben Olsam"** başlığıyla bir mesaj yazmış... Genç mesajında "Yani nasıl ki siz kısıtlarsınız 20 kelimeyle bir insanın fikriyatın da, bu tip antidedektif tutumu yakıştıramadım asla, holigan şiddetine son!" satırlarına yer vermiş!..

• Aşık olduğu Asyalı kadının lezbiyen çıkması üzerine kedere boğulan çilli müsteşar, **"Yapılır mı lan bana bu, keranacı kadın!"** diye bağırarak, komşu apartmanın terasındaki kurutulmuş biberlere ateş etmiş!..

• Enis Öksüz, özelleştirme zirvesinde "Telekom'a dokundurtmam... Ben Telekom'u Anneler Günü'nde Seval Türkeş'e hediye edicem, söz verdim" demiş..

V.Ö.'nün Notları

• 15 Mayıs salı günü, saat 13:00'te Gürcan Yurt, Mesut Ceylan ve ben Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde olacakmışız...

•16 Mayıs'ta kafama göre takılıcam!...

ODTÜ'lü öğrencilerin McDonald's'a karşı yürüttükleri kampanyaya, aydınlardan da destek geldi; "McDonald's ODTÜ'ye yakışmıyor"

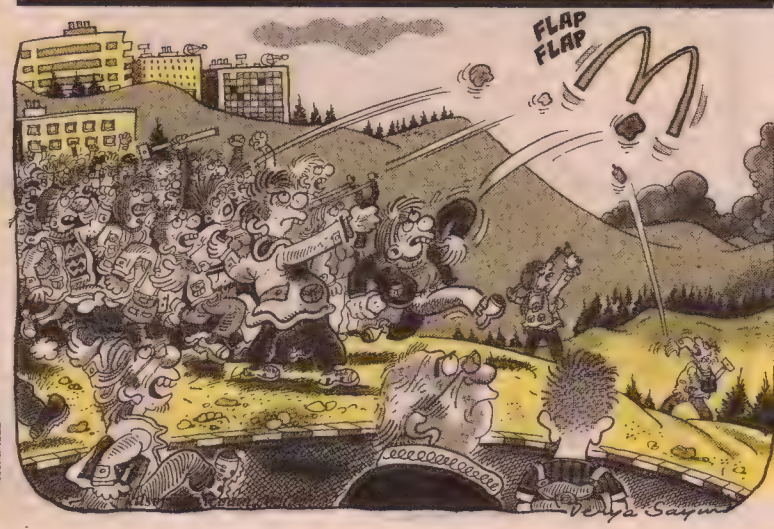

Akşam Servisi

UMPAHA

FATİH SOLMAZ & KEMAL AKATAN

UM PAHA!..

UMMM... PAHA! UM PAHA UMPAHA UMPAHA!

PAHA! PAHA! UM PAHA!

..PAHA! UM PAHA!..

UMM...UM.. UM PAHA!

PAHA! UM PAHA! UM PAHA! UM PAHA!

UMPAHAH HAHHAHHAA UM PAHA!..

UMM... UMMM..

UM PPAHA!

UMPAHA! UMM... ..UM. UM UMPAHA! UMPAHA!

1

YAZAR KASADA BİR ADET TRAŞ FİŞİ KESİL-MİŞ AMA, BURADA 3 FARKLI SAÇ KESİLDİĞİNİ GÖRÜ-YORUM... KIVIRCIK, DÜZ, DALGALI SAÇLAR TRAŞ EDİLMİŞ... CEZA YAZIYORUM SANA...

MALİYE

MALİYE

2

CEP TELEFONUNU BURADA UNUTMUŞUM DA USTA .:.

ALLAAM, ALTIN YUMURTLAMADI-ĞIM ANLAŞIL-MAZ İNŞALLAH !?

BU YAPTIĞIN Bİ GÜN ANLAŞILACAK VE SEN ŞİNİTZEL OLACAKSIN .:.

ALTIN SUYU

DİŞ DOKTORU Ergin Avcı

DOKTOR BEY DİŞİMDEN BIÇAK-LANDIM .:.

BEN DE DİŞ KIZAMIĞINA YAKALANDIM DOKTOR...

DİŞ NEZLESİ OLDUM DOKTOR BEY .:.

ÜHÜ ÜHÜÜ... SEVGİLİMİ KESTİLER, ZATEN BABAMI DA YENİ KESMİŞ-LERDİ... MÖÖÖ .:. ÜHÜ ÜHÜ .:.

ACILI ADANA İÇİN ŞU UYGUNMUŞ... ONU KESELİM...

MEZBAHA

MARKUS ÜZGÜNÜM,.. NAAPİYM KARA MURAT'I SEVİYOM .:.

VAY OROSBUU .:. PEKİ BUNLARDAN HANGİSİ KARA MURAT!

BEN!

BEN!

BEN!

BEN!..

BEN!..

met üst

vahşi kapitalizm romantik sosyalizm

beş parmağın beşi de birbirine benzemez..
-aralarını açalım-
(vahşi kapitalizm)

beş parmağın beşi de birbirine benzemez..
-aralarını bulalım-
(romantik sosyalizm)

* * *

kasaba mihnet edeceğime
-keser zikimi yerim-
(romantik sosyalizm)

kasaba mihnet edeceğime
-gider bakkala sevişirim-
(vahşi kapitalizm)

* * *

birimiz hepimiz
-hepimiz birimiz için-
(romantik sosyalizm)

birimiz hepimiz
-hepimiz en irimiz için-
(vahşi kapitalizm)

* * *

dünyada on milyar
-güzel insan var-
(romantik sosyalizm)

dünyada on milyar
-tüketici adayı var-
(vahşi kapitalizm)

* * *

vakit -nakittir-
(vahşi kapitalizm)

vakit -likittir-
(romantik sosyalizm)

* * *

hepimiz kardeşiz
-düşmanlık ne diye-
(romantik sosyalizm)

hepimiz kardeşiz
-bok mu var-
(vahşi kapitalizm)

* * *

mutlu -aşk- yoktur
(romantik sosyalizm)

mutlu-muamele-vardır
(vahşi kapitalizm)

* * *

hayat kısa
-değer bir kıza-
(romantik sosyalizm)

hayat kısa
-değdir her kıza-
(vahşi kapitalizm)

* * *

yeryüzü aşkın yüzü olana dek -savaşalım-
(romantik sosyalizm)

yeryüzü McDonald's şubesi olana dek -
vuruşalım-
(vahşi kapitalizm)

* * *

anlatılan -senin hikayendir-
(romantik sosyalizm)

anlattığım -senin hikayendir-
(vahşi kapitalizm)

* * *

ofsayt -kaldırılsın-
(vahşi kapitalizm)

üç ofsayt -bir penaltı etsin-
(romantik sosyalizm)

* * *

bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşcesine
(romantik sosyalizm)

bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi hepsi kereste
(vahşi kapitalizm)

* * *

savaşma
-seviş-
(romantik sosyalizm)

savaştır -sıvış-
(vahşi kapitalizm)

* * *

yaşasın halkların
-kardeşliği-
(romantik sosyalizm)

yaşasın halkların
-kalleşliği-
(vahşi kapitalizm)

* * *

dünyanın bütün işçileri
-birleşin-
(romantik sosyalizm)

dünyanın bütün işçileri
-hırlaşın-
(vahşi kapitalizm)

* * *

bir.. iki.. üç..
daha fazla
-vietnam-
(romantik sosyalizm)

bir.. iki.. üç.. olsun
çıkarması güç olsun
(vahşi kapitalizm)

* * *

yenildik ama
-ezilmedik-
(romantik sosyalizm)

öyle de koduk
böyle de koduk
(vahşi kapitalizm)

* * *

akıl kapitalist
yürek sosyalist
(bu şarkı bitmez)

Akşamsefası

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

mehmet çağçağ

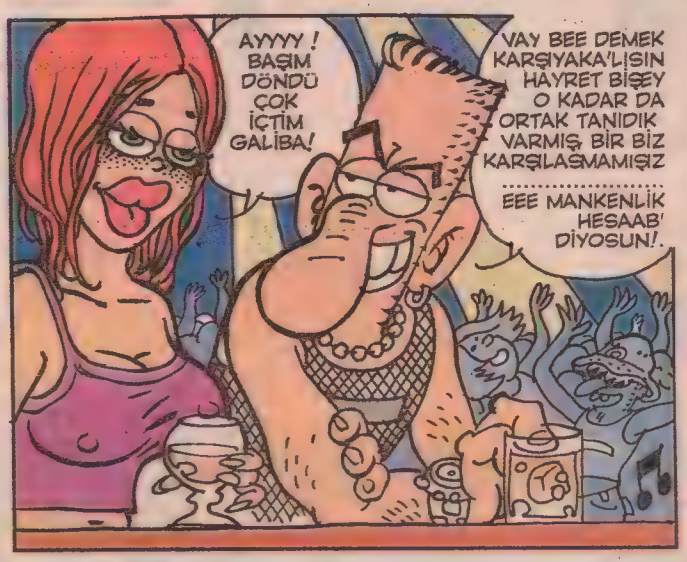

Gecenin ilerleyen saatleri.. Timsah olaylara akmaktadır.

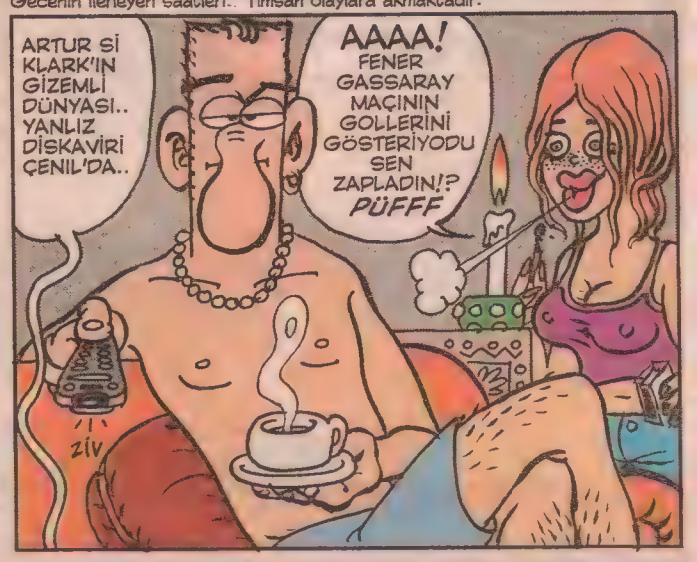

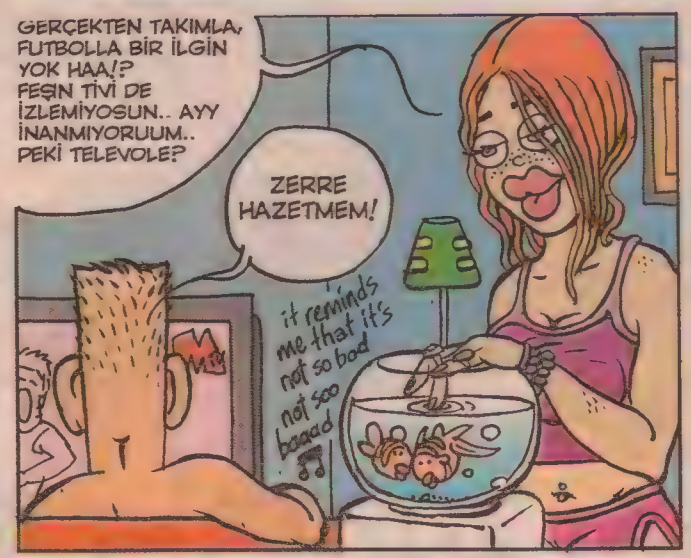

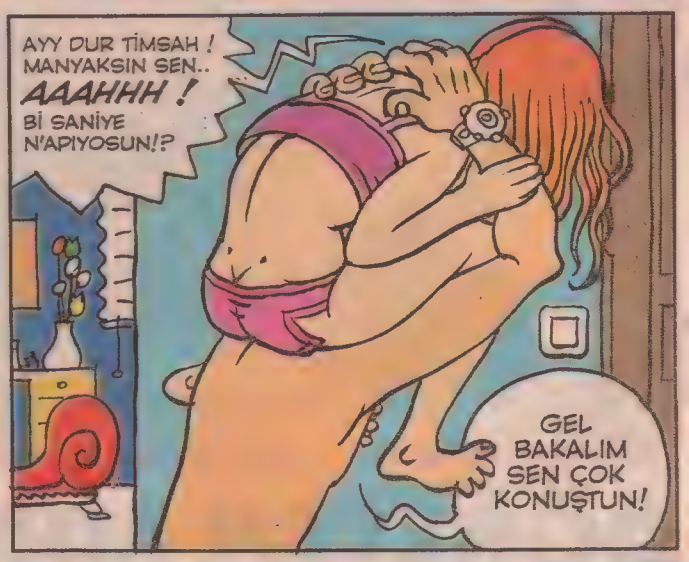

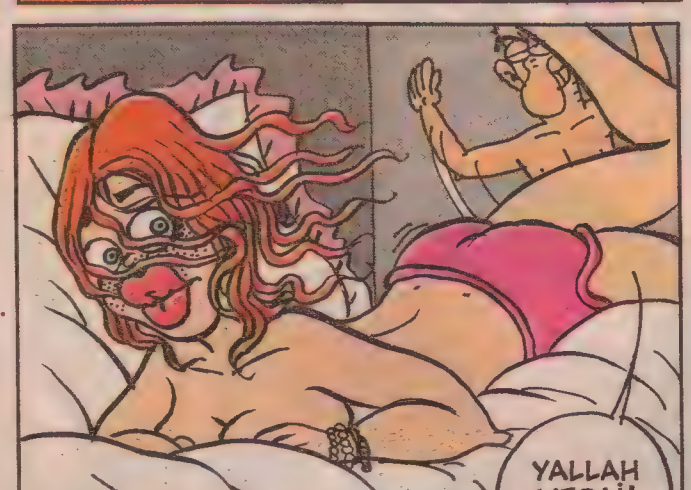

Mayıs 2001

HAİN EVLAT

ÖKKEŞ

Can Barslan

Pantolon

METİN FİDAN

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

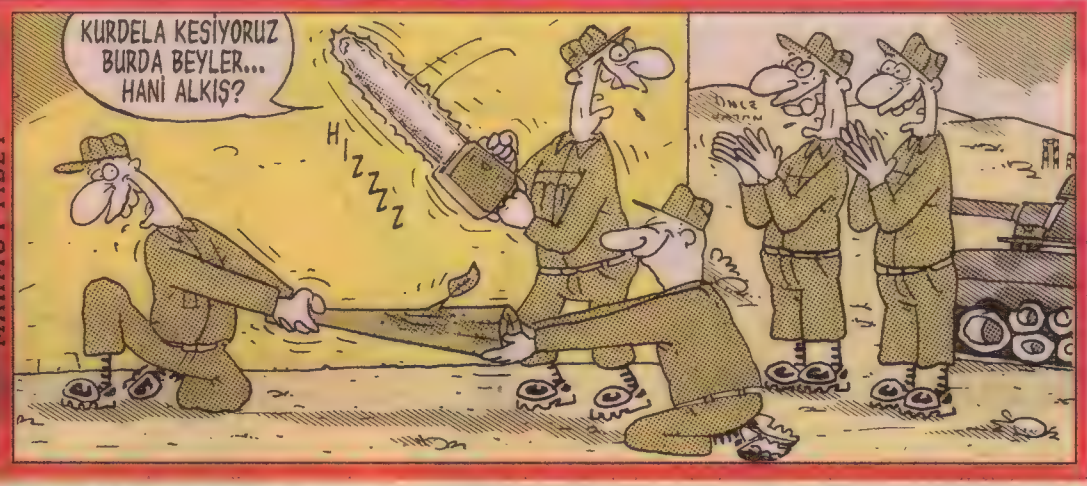

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM OĞLU

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşam Ertesi

TEREFELLİ

PICTURES

ÇAN BARSIAN

FUTBOL İLE İLGİLİ YAŞANMIŞ ŞEELER

Şu sıralar ortalık futbol diye yıkılıyo ya...İki ayrı arkadaştan duyduğum iki ayrı gerçek olay...

İlkini dergiden Şevki anlattı... 1989 yılında Fenerbahçe'nin şampiyon olduğu yıl, otobüsler dolusu taraftar Bursa deplasmanına gidiyor...Şevki de aralarında...

GEMLİK

Maç ertesi gün...Binlerce fenerli taraftar önce Bursa'yı dolaşıyorlar...Dolaş dolaş bitiyor...

Çay bahçelerine oturuyorlar...Çaylar da içildi...Ee, şimdi?..

Gece stadın önüne gidiyorlar ve orada yatıyorlar..Fakat emniyet açısından sakıncalı...

A KAPISI

Bursa emniyeti gece yarısı stadı açtırıyor ve taraftarları tribünlere alıyor...Maç saatine kadar orada bekleyecekler...Saatler geçmek bilmiyor ve sabahın aydınlığında başlıyorlar...

LALALALAAAY...FEENERBAHÇE
LALALALAA...FEEENERBAAHÇE...

İKİNCİ OLAY

daha yakın bir zamanda. Adeta bu hafta... Yasin Küçük anlattı.. Son Fener-Cimbom maçı...

İstanbul'un Ramî semtinde birahane...Taraftarlar Dijitürk'ten maçı izlemekteler...Ramî Kadıköy'e çok uzak...

HADİ BEE!..

REVİVOO!

AAH!

Ve Revivo'nun derin pasıyla Ali Güneş topla buluşuyor...

GOOOLL!

Sonra 2-0 ve derken 2-1..Maçın son dakikaları geçmek bilmiyor... Fenerlilerde sıkıntı stres...

HADİ BE!.. MAÇ BİTTİ BEE!..

HAKEM ONLARDAN YA..BİTİRMİ-YO ADAM YAA...

DÜÜRT...DÜÜRT... DÜÜÜÜRRT...

Vee maç bitiyor... Fener taraftarları ayaktayız..Ay!..Ayakta..

HEYOO!

YENDİK BEE!..

Statta devam eden tezahürata eşlik ederek dışarı çıkıyorlar... Uzaklaşıyorlar... Ramî semtinde.

BURASII KADIKÖÖY BURDAAN ÇIKIŞ YOOK...BURASI KADIKÖÖY BURDAN ÇIKIŞ YOOK!..

BİRAHA

canbarslan@superonline.com

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

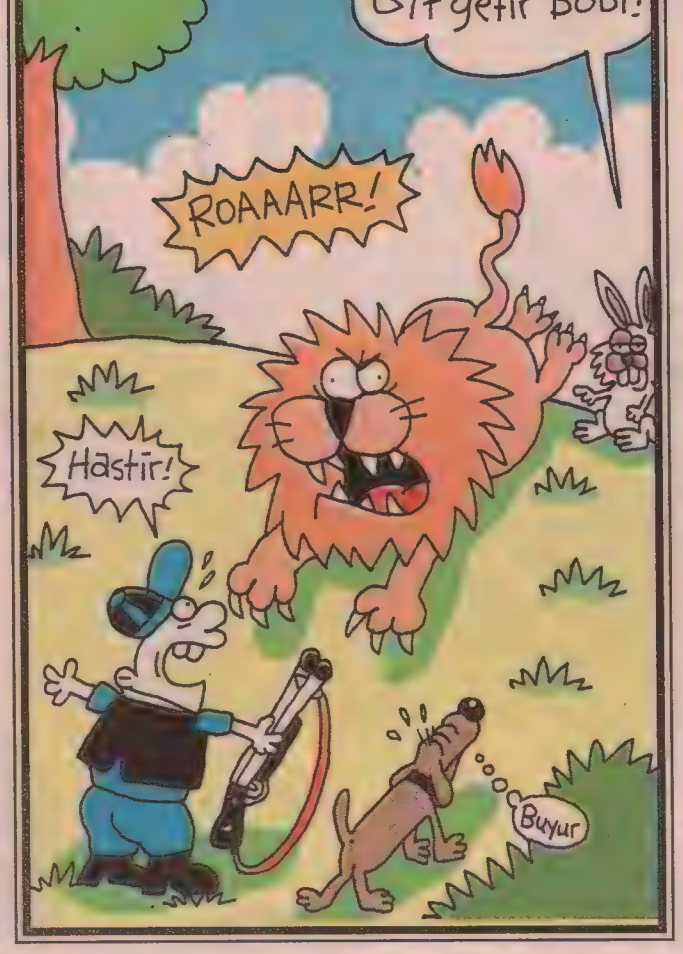

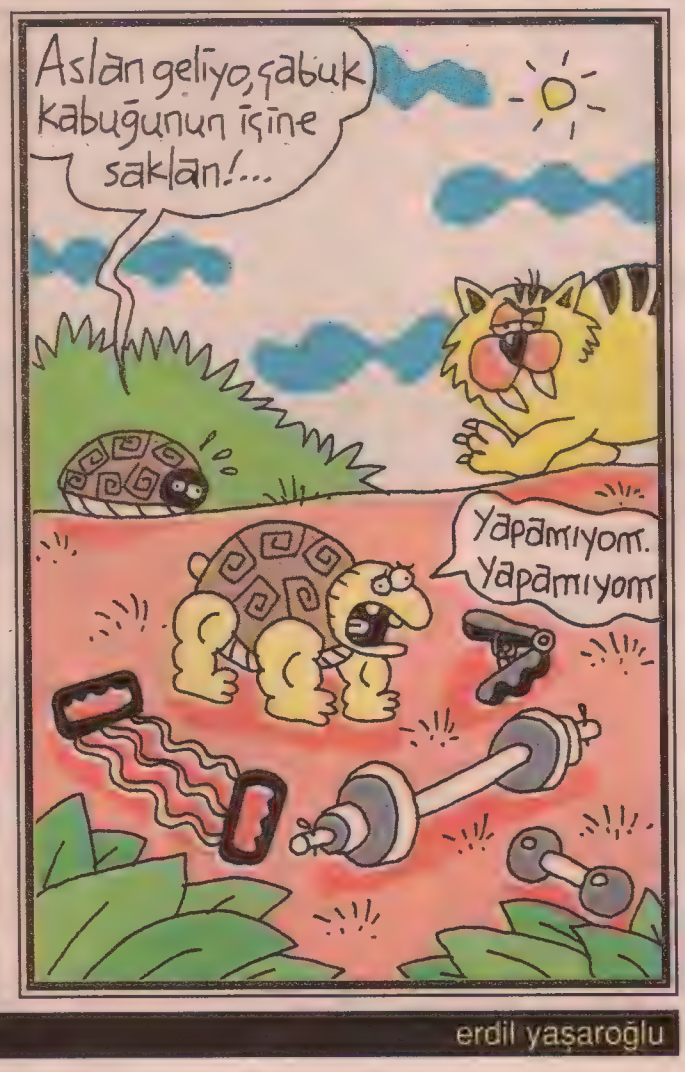

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Le Manti N

Postacı

Eskiden bir PTT'miz vardı, futbolda, voleybolda takımları vardı, "bak postacı geliyor" diye çocuk şarkımız vardı, telgraf direklerimiz vardı, kuşlar konardı, ELT, Yıldırım, Acele fiyatlandırmasıyla telgraflar çekerdik, sonra, telefonlar bağlandı evlerimize, üstüne kanaviçe tığ işi örtüler koyduk, sonra Özal geldi! Bir büyük yabancı firmaya tüm telefon şebekesini yenilettirdi. Köylerde törenle gazlambası kırılıp ampullar yaktırıldı. Zübük kılıklı milletvekilleri mahalli basına poz verip "Alo orası Ankara mı, Turgut Özalla mı görüşüyorum" diye ilk telefonlarını muhtarın ve çiftçilerin alkışlarıyla yaptılar. Ve sonra, PTT'nin T'si gitti, sonra ne olduysa kafalar karıştı. Telekom diye yeni bir yapılanma! Satılsın, satılmasın, önceden satsaydık çok kazanacaktık, şimdi satsak bile kimse almaz, kampanyaları başladı. Son yıllarda "çalıştıralım, üretelim, kazanalım, kâra geçirelim" diyen kalmadı, hangi şirket sözkonusuysa koro halinde bağırıyoruz: SATALIM. Sivil odalar şimdi satsanız 3 milyar etmez, Telekom üç yılda üç milyarı zaten kazanıyor diyor, basında yer almıyor! Herkesin kafası Enis Öksüz'ün kafası gibi irileşti. Enis Öksüz medya tarafından yılın "kalın kafalısı" ilan edildi. Telekom değil, dertli dolap! Bu dertli dolap birden Estergon Kalesi oluverdi. Birileri satarsak Türkiye'yi satmış oluruz diyor diğerleri satmazsak IMF, Amerika, Türkiye'yi asla kurtarmaz diyor. Ağzı sulanarak satın almak için kapıda bekleyen şirketler postacı şarkımızı "bak pastamız geliyor" diye çoktan değiştirdi. Derken dijital teknoloji gelişmesi uyduların fırlatılması, Türkiye çağı uzaydan yakalıyor törenlerini izledik. Zaten istihbaratın tüm dallamaları medyada başyazarlık yapmaya başlamıştı! Uzay teknolojisini dallamalar tepe tepe kullanmaya başladı. Meğerse herkes herkesin telefonunu dinliyormuş. Asker, polis, medya, partiler dijital işinden anlayan uyanık girişimc
başlamış. Ve artık hal
dinlediğinin geyiğini çe
dedikodusu da kahvele
günlerde bir büyük ga
lis dinliyormuş diye m
ülkede, bir daha "ska
den belgeleri istedi,
açıklamaz" diye kahra
büyük gazete patronu
kurtarınız diye toplant
li hırsızımızla görüşmü
yakınlarıyla bir büyük
yasına polisler işte bu
ların metnini koymuş
geçmiş, "vay bizi nası
se herkesin silahı, mil
gün başka bir manşet
ye dinlemek istediğin
ğer ertesi gün, dinlen
gün süreyle yayınland
sında yokolma savaş
sessizlik kol geziyor
kara, deniz, hava, me
kes, herkesi hergün d
tek bir kişinin dahi te
diye normal bir arkada
madığı ortaya çıkmış.

Bir tarafta IMF ve
inceliklerini sergiliyor,
dar sanatını", dinleme
ve "korku" ve "takip"

Velhasıl, Malatya'

Ne

Yüzü acıdan yanmış gibiydi... Gözlerinin kirli beyazı bakanı dipsiz bir boşluğa çekiyordu... Göz göze gelmeyi sevmiyordu... Bakmak için hep boşluğu seçiyor ve oraya doğru konuşuyordu... Bedeninde ve yüzünde beslenme bozukluğunun bütün izleri vardı... **Türkiye**'nin birçok hapishanesinde yıllarca yatmıştı... İçerde görmediği çile, yaşamadığı işkence kalmamıştı... Aylarca süren ölüm oruçlarından birçok organı ağır tahribatlar almıştı... İçerden çıkalı birkaç yıl olmuştu... Yeniden içine döndüğü toplum hiç beklemediği kadar değişmişti... İnsanlar içeri girerken tanıdığı o insanlara hiç benzemiyordu artık... İlişkiler değişmiş, aşklar tuhaflaşmış, arkadaşlıkların altından biraz kurcalandığında gizli veya açık menfaatler çıkar olmuştu...

Aylarca işsiz ve parasız dolaşmıştı... Eğitimi yarım kaldığından ve en önemlisi sabıkalı olduğundan kimse ona iş vermek istememişti... Arkadaşlarının çoğu ya değişmiş, bu düzene ayak uydurmuş, ya da yurtdışına kaçmak zorunda kalmışlardı... Bir iki hapishane arkadaşıyla iş kurmaya çalışmış, varını yoğunu ortaya koymuş, ama aynı koğuşu paylaştığı arkadaşları tarafından hiç ummadığı bir anda dolandırılmış; ardından da, geldiği sokaklara, işsizliğe, yalnızlığa yüzüstü bırakılmıştı...

Onunla bir meyhanede tanıştım. Tek başına içiyordu. Bir ara göz göze geldik. Başıyla selam verdi bana... Ben de karşılık verdim. Yalnız içki içen insanlar içimi burkar... Düşünürüm onları... Kanayan bir içtenlik duyarım hayat maceralarına... Benimle beraber içen insanlar bir film galasına davetli oldukları için gitmek zorunda kaldılar. Şimdi ben de onun gibi yalnız içiyordum. Yeniden göz göze geldik... Bu defa içkisini alıp yanıma geldi. Hapishanedeyken yazılarımı okurmuş... Hatta bir keresinde mektup bile yazmış, ben de ona kitap göndermişim... Konuşurken zaman zaman hırçınlaşıyordu... Gözleri boşluğa takılıyor, orada bir süre duruyor, baktığı boşluğu anlamaya çalışıyor, işte tam da bu anlarda yüzüne yırtıcı bir kuş ifadesi geliyordu. Bir ara soluğu hızlanıyor, ardından o boşluğun anlamını çözemeyeceğini anlıyor, tekrar yukarı çıkıyor ve benimle kaldığı yerden sohbete devam ediyordu...

Şimdi ne yapıyorsun peki, dedim.

Yaralı bir gülümseme belirdi yüzünde... Sonra gülümsemesi bir anda dondu, acıyla kararmış yüzü sanki o an bir kez daha yandı: **"Eski bir dava arkadaşımın tetikçisiyim..."**

"Tetikçi mi?..Nasıl?.."

"Silahla çözülebilecek işleri olursa ben çözüyorum..."

"Eski dava arkadaşın kim?.."

"Şu an çok zengin... Arazileri, konfeksiyon atölyeleri ve bir sürü gayrimenkulü var... Aynı okuldaydık, aynı siyasetteydik... Fakat akıllı çocuktu... Bizim gibi içeri düşmedi... Babası uyanıklık edip, olayların tırmandığı günlerde onu yurtdışına gönderdi... Ve artık bu düzenin bir adamı o... Benimse cebimdeki silahımdan başka kaybedecek hiçbir şeyim yok... O da bunu çok iyi biliyor..."

Garson içkilerimizi tazeledi.... Bir ara ikimiz de sustuk; kendi içimize döndük... Meyhanenin bahçe duvarına asılı sardunyaları seyretmeye başladım... Rüzgar kapıdaki lambayı salladıkça sardunyalar sanki ışıklı bir dalgada yüzer gibiydiler... O an kendimi öylesine yorgun hissettim ki; günler ve geceler boyunca, hiçbir şey düşünmeden ve yapmadan, suların altında dans eder gibi duran o sardunyaları seyretmeyi istedim... Seyretmek... Sadece sardunyaları... Suların altında dans eden...

Sessizliği masamıza gelen o küçük kız bozdu: **"Abiler gül ister misiniz?"** Hemen atıldı: **"Bütün bu güller, hepsi kaç para?..."** Küçük kız şaşırdı: **"Tanesi bir milyon abi..."**

Kaç tane var burada, diyerek gülleri saymaya başladı: **18 tane... Al hepsinin parası... Ver gülleri bana... Hadi sen de evine git, yat uyu... Hadi dolaşma artık...**

Küçük kız aldığı paraları minicik avuçlarında saklamaya çalışırken, korku ve hayranlık dolu gözlerle bakıyordu bize... Masamız bir anda kıpkırmızı güllerle dolmuştu...

Daha gülcü kız kapıdan çıkmamıştı ki, **hay Allah, unuttum, bu gece beni bekleyen bir çocuk vardı,** deyip toparlanmaya başladı... Sonra da bana dönüp, **hocam oraya yalnız gitmek istemiyorum, içim sıkılıyor bu gece, benimle gelir misin, hem orayı sen de mutlaka görmelisin,** dedi.

Nereye gidiyorsun, nereyi görmeliyim, diye sordum...

"Alibeyköy'e, çok yoksul bir evi ziyarete... Hadi gel benimle, niye gittiğimizi yolda açıklarım..." Ne kadar ısrar etsem de hesabı o ödedi. Ve hemen bir taksi çevirdi.

"O sefaleti görmelisin, korkunç... Küçük bir çocuk babaannesiyle birlikte yaşıyor. O küçük çocuk, benim hapishane arkadaşlarımın çocuğu. Anasıyla babası, o daha iyi üç aylıkken içe-

ri girdi. Ve geçe
arayla... Ve o ç
madı bu hayatta
olmasam ikisi
sun... Yarın öbü
onlara, hep bu
Din,iman para..
rum bazen. Geç
ni o eski dava
mak istiyormuş
dedi. Neyse evi
yı adamın karıs
Beyaz saçlı, göz
tiniz, dedi. Bak
tıyorsunuz, yok
dedi, çok mahc
ni bir eve çıkam
var, ama söz ve
mez kira borçla
ğım, bir an göz
dık. Sen, dedi
kavrayan parma
şim benim, diy
önünde hıçkırık
çarpıştığım yol
nı koğuşu payla
ra izini kaybetm

Hayatımda
bancamı çıkart
ben yaşamaya
şına üç kuruş
nim belamı ve
zorla o aldı. So
leştirmeye çalı
Daha sonra ka
meye çağırdıla
ne olur beni a
parlamam lazı
kendime. Bir a
bile düşündüm
rersem o hept
kana bulamakt

Sonra taksi
di... Bazı sokak
Evin içi karanlık
basının dışarı d
beklemesini sö
haf bakışıyla ba
faleti göstermek
le yüz yüze ge
doğrulanacak,
gör şimdi, ded
seçemiyordu. B
bakıp bizi tanım
vesiyle, vay Se
den razı olsun
ye başladı. Yaş
girdik. Ve girer
kusu hemen ça

Karanlık bir
du mu, diye so

"Seni çok b
Bütün gün seni
man gelecek,

"Uyandırm
rim; gelirsem

Tam bu sır
Ulaş seslere u
geldin mi?

Seyfi koşar
Ulaşım, affet b
ye başladı.

şekilde dinlemeye
ıl kimlerin kimi niye
vaşladı. Bugünlerin "moda"
şlenerek anlatılıyor. Geçtiğimiz
büyük valinin telefonunu po-
en "skandal" patlattı, sanki bu
bilirmiş gibi. Polis gazeteci-
"basın hürdür, kaynaklarını
savundu kendini. Meğerse bir
yük milli hırsız bakanı nasıl
aya başlamış, Londra'da mil-
ra İstanbul'da milli hırsızımızın
yapmış.. Hırsız bakanın dos-
tıda olup biten tüm konuşma-
ayı okuyanlar, karşı saldırıya
rsiniz" diye. Aslında ve meğer-
ncağı olmuş "dinlemek". Ertesi
in bir eski bakanı neden ve ni-
keme kararları yayınlandı.. Di-
efon listeleri manşetlerden üç-
te, şaşkınlıkla, uçurumun kıyı-
bu ülkede neden ölümcül bir
laşlanıp duruyorduk. Meğerse
apu kadastro, meteoroloji, her-
kteymiş.. Yani, Özal'dan sonra
aldırıp, "nasılsınız, işler nasıl"
erhaba" konuşması dahi yap-

rogramı "sömürme sanatının"
tarafta tüm kurumlarımız "ikti-
elikleriyle yepyeni bir "siyaset"
le geliştirmiş!
çleri almış yürümüş... N.

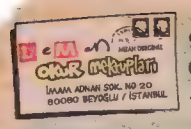

Sus-Pus Oldular

- Sn. Schrempp ve Mercedes-Benz'in diğer yöneticileri 30.04.2001 tarihindeki konsere yetişiyorlar...
- Sn. Ertuğrul Özkök ve paralelindeki medyanın-basının gözü aydın..
- Üstlerine düşen görevi başardılar...
- 3 yılı aşan bir süreden bu yana her zeminde ve yasal prosedür içinde anlatmaya çalıştığımız "nüfuz suistimali" olayının çarpıcı bir örneğini son hafta içinde bütün çıplaklığıyla yaşadık.

● Bilindiği gibi; Karapınar Asliye Ceza Mahkemesi 18.04.2001 tarihli kararıyla, abartmadan ifade ediyoruz; hukuk tarihimize geçecek emsal bir karar verdi. Bu karara göre; yargılamadan kaçtıkları, yargılamaya icabet etmedikleri, yargılamayı savsakladıkları ve böylece savunma hakkını kötüye kullandıkları açıklık kazanan Mercedes-Benz Türk A.Ş.'nin; Alman ve Suudi Arabistan uyruklu 9 yöneticisinin kimliklerinin tespiti-sorgulamalarının yapılması ve böylece yargılamaya devam olunması, bu işlemler yapıldıktan sonra sözü edilenlerin serbest bırakılmasını sağlayacak şekilde; CMUK'nun 223-229 ve sair ilgili mevzuata istinaden tutuklama kararı verdi. Bu karara ilgili firma yöneticileri yasal haklarının kullanarak, itiraz mahkemesi nezdinde yasal başvurularını yaptılar.

● İtirazı inceleyecek merci; 15 klasöre yakın olan ve bir çuval içinde kendisine 26.04.2001 tarihinde saat 16:00 sularında intikal eden bu dosyayı ve itirazı, 27.04.2001 tarihinde saat 10:30-11:00 civarında karara bağlamış, bu dosyanın aynı gün saat 14:00-15:00 civarında Karapınar C.Başsavcılığı'na intikalini sağlamıştır. Hiçbir yorum yapmıyoruz; süreci zaman olarak aktarıyoruz.

● 3 kişilik Mahkeme Heyeti ve C.Savcısı; her nasıl incelemişler ise, 1 çuvaldan ibaret olan bu dosyanın incelemesi, 4-5 saatlik (bu Heyetin ve C.Savcısı'nın bu arada başka hiçbir iş ve işlem yapmadıkları anlaşılıyor) sürede bitirilmiş ve dosya Karapınar C.Savcılığı'na intikal etmiştir. Hiçbir yorum yapmadan süreci bilgilerinize sunuyoruz

● Üretici firma yetkilileri; maalesef, yatırım yapılan ülkenin resmi mercilerini-yargı organlarını hafife alıp, 1 yılı aşan bir süre içinde savunma yapmaktan kaçınıp, olayı ve davayı zaman aşımına uğratmak için hukuk dışı yollara başvurduktan sonra; son derece çirkin ve düzeysiz bir şekilde ve ülkemiz kamuoyunu hafife alır bir şekilde; olayı, "yabancı yatırımcı-sermaye istiyor musunuz, istemiyor musunuz?" noktasına çekip; bu aşamada ve kendilerince sonuç almışlar.

● Olayın; yabancı sermayeye karşı olup-olmamayla hiçbir ilgisi yoktur. İstihdam yaratan-çağdaş teknoloji getiren-üretim ve ihracaat sağlayan yabancı sermayeye günümüzde karşı çıkmak; "ilkelliktir-çağdışılıktır".

● Ancak ve her halde; yabancı yatırımcı hiçbir şart altında kendisine imtiyaz ayrıcalık tanınmasını isteyemez, bu söz konusu olamaz. Yabancı yatırımcının her halükarda; hukuki-yasal-sosyal ve insani sorumlulukları vardır. Hiçbir gerekçe bu sorumlulukların bertaraf edilmesini haklı gösteremez.

● Maalesef ve üzülerek ifade ediyoruz; ülkemiz kamuoyu-basın-medyanın bir bölümü; üretici firmanın bilinçli bir şekilde yapmış olduğu propagandaya ve yönlendirmeye alet olmuştur. "Böylesine haksız yargılama yapılırsa, yatırımlarımızı Balkan'lara taşırız, Türkiye'yi yatırım üssü yapmaktan çıkarırız" tavrını sergilemeye başlamışlar; bu tavrı, bir takım sivil toplum örgütleriyle birlikte (Tüsiad, Otomotiv Sanayicileri, Yased gibi) birlikte kamuoyuna yansıtmışlar; ve sonuçta; kendi ölçüleri içinde başarılı da olmuşlardır.

Kazada Ölen 49 Kişinin Ailelerini Temsil Eden 27 Müdahil Vekilleri

Not: Yukarıdaki metin basın bülteni olarak bütün gazetelere ve medya kuruluşlarına gönderilmiş, hiçbirinde kullanılmamış, sonunda bize bir okur mektubu olarak fakslanmıştır...

Mutlu Türküm Diyene!..

a ölüm orucunda ikisi de öldü. Birer gün babaannesinden başka hiçkimsesi kalnafta uğrayıp biraz para bırakıyorum. Ben ktan ölecek. Kimseleri yok, biliyor mubaşım polisle derde girerse kim bakacak şünüyorum. Her şey para olmuş artık. hapisten çıkmasaydım, diye düşünüyone oldu, biliyor musun; bizim patron, yaşım; bir kiracısı varmış, evinden çıkartdamın gözünü korkut, bir an önce çıksın, m, cebimde silahım, kapıyı çaldım. Kapı-Adamı istedim. Biraz sonra adam geldi. çökmüş bir adam... Buyrun, ne istemişş, dedim, yarından tezi yok bu evi boşalyi şeyler olmaz, dedim. Şu an çıkamam, esi adeta titriyordu: İşten çıkarıldım, yeücüm yok. Biliyorum, iki aylık kira borcum bir yerlerden para bekliyorum, gelir geldeyeceğim. Tam silahı yüzüne dayayacaıldık, ikimiz de aynı anda birbirimizi tanıen Antepli Seyfi değil misin? Tabancayı bir anda gevşedi. Edirneli Hasan, kardeıkı sarıldım. O da bana sarıldı. Kapının ğlamaya başladık. Yıllarca omuz omuza . Hatta Bursa E tipi cezaevinde bir yıl ayk. O benden önce çıkmıştı. Çıktıktan son-

.

utandığımı hatırlamıyorum. Cebimden tandi alnıma dayadım. Gecenin o saatinde, r adam değilim, lanet olsun bana, yoldain silah çeken bir insanım ben, Allah beiye bağırmaya başladım. Silahı elimden nının önüne çöktük, beni durmadan sakin. Aslında onun için de büyük bir şoktu bu. arısı ve çocukları çıktı: Beni içeri, çay içsine kötü olmuştum ki, gelemem, dedim, ama birkaç gün sonra belki, kendimi togece sabaha kadar içtim, lanetler ettim ip o tetikçiliğini yaptığım alçağı vurmayı bu küçük çocuk geldi aklıma; ben içeri giesiz kalacak. Onun için vazgeçtim elimi

sokaklara girdi. Sokaklar çamur içindeyış ışık yoktu. Tek katlı evin önünde durduk. i, ama biraz daha dikkatli bakınca gaz lamzan o titrek ışığı göze çarpıyordu. Taksiye ayı çaldı. Kapı açılmadan evvel yine o tuGör, dedi, **sefaleti gör**... Sanki bana se bir zevk alıyor gibiydi. Sanki ben o sefaletiçindeki bu topluma karşı biriktirdiği hınç kazanacak gibiydi. **İnsanlığım bittiği noktayı** bir kadın açtı kapıyı. Belli ki gözleri pek iyi gaz lambasının üzerinden kısık gözleriyle lışıyordu. Ve tanır tanımaz da, o Anadolu şi**rum, sen miydin, tanıyamadım, Allah sen**m, bizi arayıp soran bir sen kaldın, demeın arkasından gaz lambasının ışığında içeri , yoksulluğun o acı, o hiç unutulmayan korınuma.

girdik. **Seyfi** girer girmez; **anne, Ulaş uyu-**

Seyfi oğlum, sonra umudu kesince uyudu. layıp durdu, Seyfi amcam gelecekti, ne zactersen uyandırayım, görürse sevinir seni."
ne olursun uyandırma, ben yarın da gelikeh gelirim."

şede, bir şiltenin üzerinde kıvrılmış uyuyan ve ilk sözü, **Seyfi amca**, oldu.: **Seyfi amca**

anına ve eğilip kucağına aldı **Ulaş**'ı. **Canım kaldım, canım benim**, diye sarılıp öpme-

"Seyfi amca, ben seni çok özlüyorum,biliyor musun..."

Seyfi, Ulaş'ın kulağına bir şeyler fısıldadı ve onu uyumaya ikna etti. Küçük çocuğun, onu, bu mahvolmuş hayatının tek anlamı yaptığı çok belliydi. **Seyfi** ise bütün günahlarını **Ulaş**'ın varlığında temize çekiyordu sanki...

Ardından cüzdanından çıkarttığı bütün paraları yaşlı kadına verdi. **Al anacığım**, dedi, **ele güne muhtaç olmayın, evlatların benim yoldaşlarımdı, siz bana onlardan kalan tek yadigarsınız...**

Yaşlı kadın önce parayı almadı. **Seyfi**'yi hafifçe itip, acılı bir türkü okumaya başladı. Türkünün içinde ölen evlatlarının adı geçiyordu. Yaşlı kadının elindeki lambanın ışığı **Seyfi**'nin gözlerindeki o deli beyaza vuruyordu... **Seyfi**, belli ki, içinde birikmiş o korkunç hınçla, o kimsesiz kalmış, çılgın sevgisi arasında gidip gidip geliyordu...

Sonra elindeki parayı biraz da zorla verdi yaşlı kadına. Kadın parayı gizli bir utançla alıp, göğsüne soktu. Sonra elindeki lambayı yere koyup, **Seyfi**'ye, **yavrum, Allah senden razı olsun, senden başka kimsemiz kalmadı**, diyerek sarıldı. Ulaş, o karanlık köşede yeniden uykuya dalmıştı. Benimse o anda, onlar için varlığımla yokluğum birdi...

Bu korkunç acıları ve sefaletleri bana göstermek isteyen **Seyfi**, bir süre sonra tüm o göstermek istedikleri şeylerden büyük bir acı duyuyor ve bir an önce oralardan kaçmak istiyordu. Sinirleri harap bir vaziyetteydi. Zevk aldığı şeylerden bir süre sonra acı çekmeye başlıyor, acı çektiği şeylerden bir süre sonra hastalıklı bir zevk almaya başlıyordu.

Bizi kapıda bekleyen taksiye binip onunla ilk tanıştığımız meyhaneye geri döndük. Yolda ikide bir yüzüme bakmasından, bütün bu anlattıklarından ve gördüklerimden sonra neler düşündüğümü merak ettiğini hissettim. Aklıma takılı kalan bir çok şeyi sormak istiyor, ama onu kırmaktan korktuğum için soramıyordum. Bu yüzden hep o itiraf etmek zorunda kalıyordu: **"Biliyor musun, bu gece o yaşlı kadına verdiğim para nereden geldi bana... Nereden geldi, sorsana..."**

Tetikçiliğini yaptığın adamdan gelmiştir, diye yanıtladım onu.

"Hayır, ondan değil... Solcu bir türkücüden aldım o parayı. Daha doğrusu kendine solcu süsü veren bir türkücüden. Biliyor musun, hepsinin dini imanı para olmuş. Özürlülerin yararına yapılan bir konsere çağırmışlar bu türkücüyü. Duyan gelmiş... O ise gelen kalabalığı görünce, havalara girip, on bin dolar vermezseniz sahneye çıkmam, diye tutturmuş. Yalvar yakar olmuş geceyi organize edenler; borcumuz olsun, şu an bu kadar toplayabildik, sonra tamamlarız, demişler, ama herif, Nuh, demiş, peygamber dememiş. Sonunda ne olmuş biliyor musun, çıkmamış sahneye, konser iptal olmuş, o kadar insan geri dönmüş... Bunu haber alınca deliye döndüm. Takıldığı yerleri öğrendim. Takip ettim. Sonra bir gün çöktüm gırtlağına, silahı görünce altına kaçırdı. Oğlum dedim, ben zaten ölmüşüm, kaybedecek hiçbir şeyim yok, gerisini sen düşün... Seni adım adım takip ediyorum. Bundan böyle kazancının yüzde onunu bana vereceksin, yoksa alnına sıkarım, hiç acımam... Tamam abi, dedi, yalvardı, yakardı; ayağını öpeyim, ben ettim sen etme, dedi. Söyle lan, dedim, söyle, ben aşağılık bir herifim, diye söyle duyayım, söyle, dedim. Defalarca, ben aşağılık bir insanım, diye bağırdı... Bizim kavgamızın, bizim yoldaşların türkülerini okuyup köşeyi dönmek var mı ulan; söyle, ben aşağılık bir insanım de, de bana duymak istiyorum, diye defalarca bağırdım suratına. Ben aşağılık bir insanım diye ne kadar bağırsa da hıncımı alamıyordum. Ama o gece ilk komisyonumu aldım. Ondan sonra her ay tıkır tıkır ödemeye başladı. Ondan aldığım paraya hiç dokunmuyorum, o para Ulaş'la o yaşlı ananın parası..."

Sonra tanıştığımız o meyhaneye geldik... Masamıza yeni içkiler geldi. Ve biz, annesiyle babası ölüm orucunda birer gün arayla ölen **Ulaş**'a, onun o uzun ömrüne kaldırdık kadehlerimizi... **Ulaş**, bu toplumun lanetlenmiş masumiyetiydi... Korkuyordu bu toplum masumiyetten ve onu görür görmez lanetliyordu, ondan tiksiniyordu. İşte bu yüzden, bu toplum evlatlarını bir türlü sevemiyordu. Sevemediği için onları acıya ve unutuluşa mahkum ediyordu. O masumiyetle birlikte yok sayılan hayatımızdı aslında... Bu toplum, masumiyetini gördüğü yerde öldürüyordu... İşte en çok bu yüzden, bu toplumun lanetlenmiş evlatlarına kaldırdık kadehlerimizi; onları hiç, ama hiç unutmamak adına kaldırdık...

Yan masada.bir grup insan vardı. İçlerinde ikimizin de ortak tanıdıkları çıktı. Sonra masaları birleştirdik, birlikte içmeye başladık. Ardından heryerin kapanma saati geldi. O bir grup insan bizi evlerine davet ettiler. Gidecek hiçbir yerimiz yoktu. Kalktık, onların bekar evine gittik. Birileri bakkala gidip, içki aldı. Kadehler yeniden doldu...Yanlışlar, o eksik umutlar, o bitmeyen kahırlar yeniden doldu... Onların da aralarında cezaevinden çıkmışlar vardı. Onlar da hınç doluydular bu topluma...

Sonra, söz nasıl olduysa dönüp dolaşıp **Mustafa Kemal**'e geldi... Bizi evlerine çağıranların büyük bir çoğunluğu ülkenin bugünkü durumundan onu sorumlu tutuyordu. Hele içlerinde o sıcakta bere takan **Stalin** bıyıklı biri vardı ki, **Mustafa Kemal**'e demedik laf bırakmıyordu. **Seyfi**'nin aklı, o karanlık gecekonduda onu özleyerek uyuyan **Ulaş**'ta kalmış olacak ki, lafa pek karışmıyordu. Ben bir iki kez söylediklerine itiraz edecek oldum, ama söylediklerim arada kaynayıp gitti. **Stalin** bıyıklı adam, girdiği odalardan birinden bir kitapla döndü. Elindeki **Rıza Nur**'un kitabıydı. Bize bu kitaptan **Atatürk**'le ilgili bazı bölümler okudu. Ağza alınmayacak ağır hakaretlerdi yazılanlar. **Mustafa Kemal**'in kişiliği ve sözde kimi ilişkilerinin uluorta ve kaba bir dille yazılmış olduğu bu kitaptan, ne kadarı gerçeği yansıttığı, ne kadarı hastalıklı ve hınç dolu bir hayalin ürünleri belli olmayan bazı bölümler okuyup duruyordu...

Bu denli büyük bir haksızlığa dayanamayıp sonunda isyan ettim. **Yeter**, dedim, **bu insanın hataları, eksikleri, yanlışları olabilir; ama yapılanları da yok sayamazsınız, bu ülkede emperyalistlere karşı çok büyük bir savaş verildi, onca şehit verildi, bunu yok sayamazsınız... Ve bu savaşın başında bu insan vardı...**

İşte bu sırada **Seyfi** kanayan dalgınlığından uyanıp; **evet, yok sayamazsınız onca şehidi, bu ülkede bir Kurtuluş Savaşı verildi**, diye itiraz etti benim gibi....

Kurtuluş Savaşı, denince **Stalin** bıyıklı adam hemen atıldı: **Bize o Kurtuluş Savaşı diye yutturulan savaşta topu topu on iki bin insan öldü. Bu sayı bizim bir-iki yılda trafik kazalarında ölen insanlarımıza eşit bir sayı.** Ve sonra **Seyfi**'ye dönüp, **hem sen unutma, hapishane günlerini, İstiklal Marşı'nı düzgün söyleyemedin diye bok çukuruna atıldığın günleri, unutma**, dedi...

Bok çukurunu duyunca bir anda değişti **Seyfi**, beni savunmaktan anında vazgeçti ve bu topluma karşı içinde onca yıl biriktiği kin yeniden açığa çıktı: **Evet, haklısın, İstiklal Marşı'nı doğru söyleyemedik diye ettikleri onca küfür yetmezmiş gibi, akşam olunca askerler bizi bok çukuruna atarlardı,** dedi **Stalin** bıyıklıya...

Ve oradaki herkes kendince öylesine yaralıydı ki, bütün bunların birbiriyle ilgisi nedir, diye sormak kimsenin aklına gelmedi...

Sonra uyuduk. Rüyalarımızdan yorgun ve düşlerimizden pişman uyandık...

Gece bizi konuk edenler, sabah, evlerinin biraz ilersindeki durağa kadar uğurlamaya geldiler bizi... Durağın hemen yakınında küçük bir çay bahçesi vardı. Orada günün ilk çaylarını içmeye karar verdik. Çay bahçesinin ilersinde, denizin kenarında küçük bir **Atatürk** büstü gözüme çarptı. Büstün üzerinde, **Ne Mutlu Türküm Diyene**, yazılıydı...

Çaylarımızı içerken, gece boyu **Atatürk**'ü yerden yere vuran o **Stalin** bıyıklı adam, bize dönüp, **biliyor musunuz, bu büstü ben yaptırdım**,dedi...

Nasıl, nasıl sen yaptırdın, diye aynı anda atıldık **Seyfi**'yle...

"Paraya ihtiyacım vardı. Belediye başkanı, bu işten kim anlar, diye sormuş... **Topkapı'da fiberglas kalıpçılık yapan bir arkadaşım vardı. Gittim başkanın makamına, ben yaparım, dedim. Fiyat verdim, iş bende kaldı. Birkaç günlük basit bir işti..."**

Peki, ama, dedim, **bütün gece Mustafa Kemal'e söylemediğini bırakmadın... Onun büstünü nasıl yaparsın?**

Beresini hafifçe kaldırıp, terli saçlarını taradı: **Ama o ayrı, bu ayrı**, dedi... **Hem dün gece içilen bütün şarapların parası bu büstten geldi...**

Seyfi hiçbir şey söylemedi... Sonra hiçkimseye veda etmeden masadan kalkıp, oradan geçen bir taksiye binip gitti...

Yanımda kalanlar bana bir şeyler sordular, ama sordukları hiçbir soruya cevap vermedim... Sonra onlar da gitti... Bir başıma kaldım... Ve onların ardından bardaktan boşanırcasına bir yağmur başladı... Çay bahçesindeki herkes kaçtı, yağmurun altında bir başıma kaldım... Yağmur öyle hızla yağıyordu ki, büstün üzerindeki, **Ne Mutlu Türküm Diyene**, yazısı yerinden sökülüp çamura, oradan da yağmura karıştı...

Yağmur bu ülkede öylesine hızla yağıyordu ki...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@eman.com.tr

KIRTIK DEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

TUNCAY AKGÜN

BEZGİN BEKİR

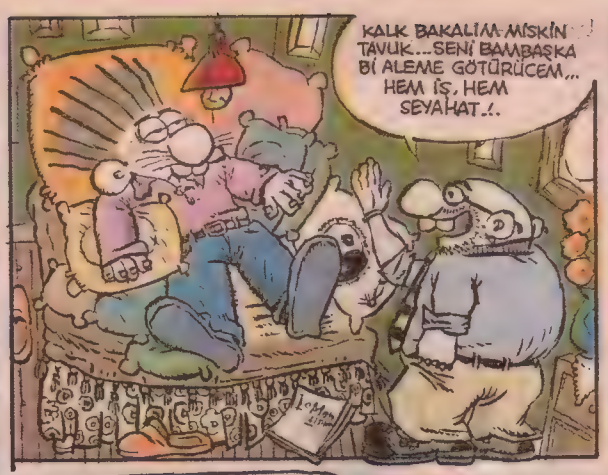

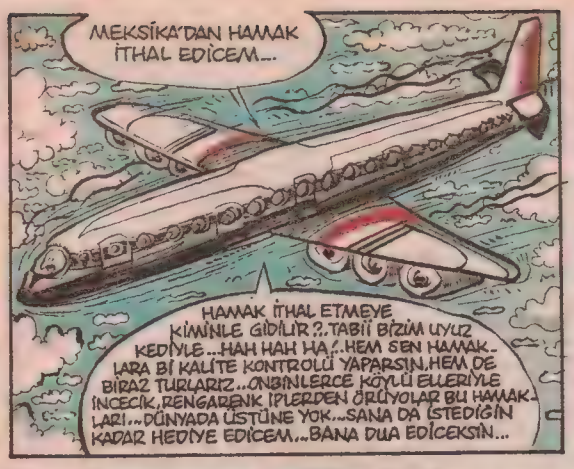

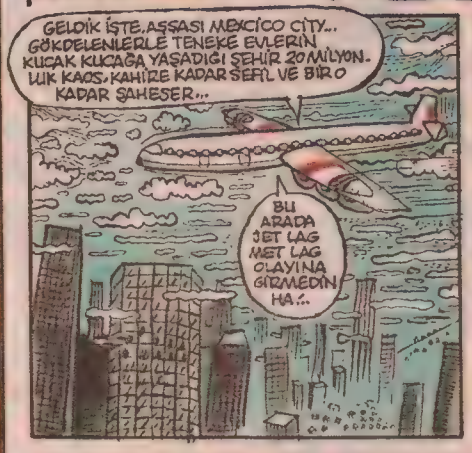

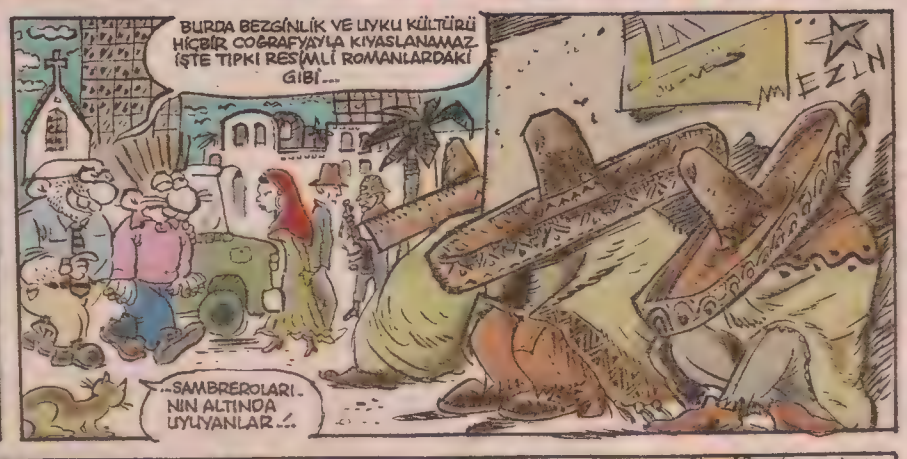

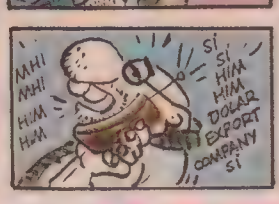

MİLYARDER ADAM

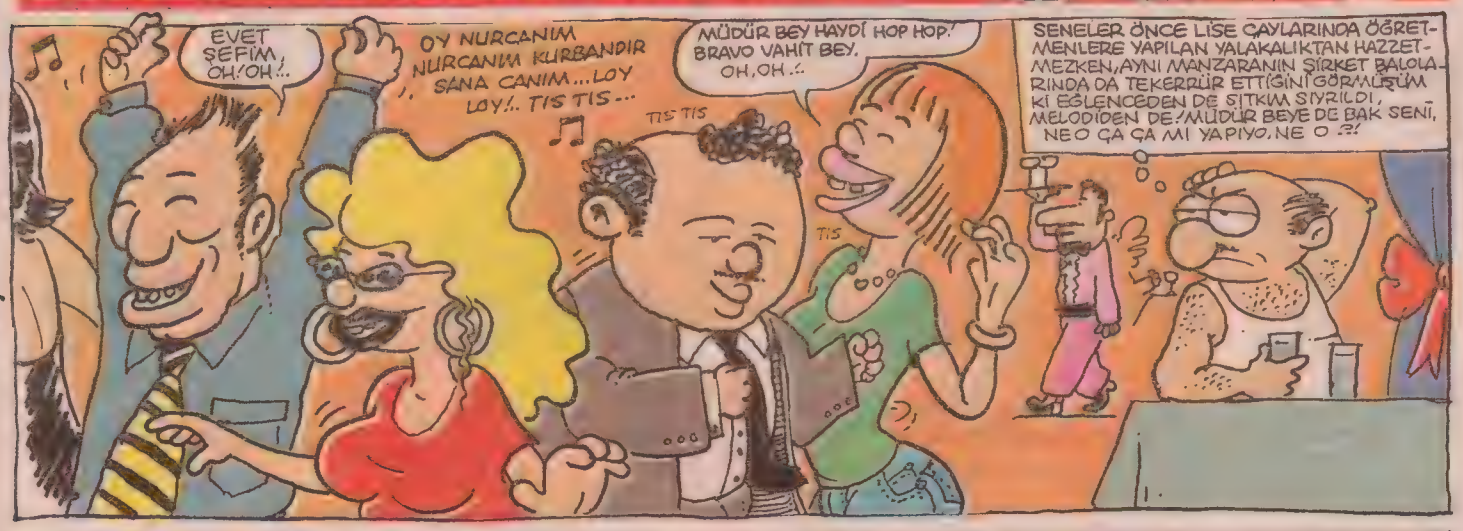

MARLON

Ölümleri ölümsüz!

Lütfü Oflaz
lofleman.com.tr

Direnen değil **dilenen** olmayı tercih ettiniz!

Emperyalistlere direneceğinize, kapılarında "kredi" diye dilendiniz.

Sizin bu yaptığınız kre**dilenme!**

Sizler kre**dilenci!**

Hani bir zamanlar emperyalistleri kapısından kovan fakir ama onurlu bir ülke vardı hatırlıyor musunuz?

O ülke bugün hem fakir hem onursuz.

Fakir kalacaksanız bari onurunuzu korusaydınız.

Dilenen değil **direnen** bir ülke olsaydınız.

Örneğin Küba **direnen** bir ülke.

Acımasız ambargolara rağmen emperyalizme direniyor.

Ve emperyalistlerin gözünde bile hayranlık kazanıyor.

Bakın Dünya Bankası Başkanı bir hafta önce Küba için şunları söylüyor:

"Küba'nın hiç dış yardım almadan eğitim, sağlık gibi sosyal alanlarda dünyanın pek çok ülkesini geride bırakması hayranlık uyandırıyor."

Direnen Küba için bunları söyleyen Dünya Bankası Başkanı, **dilenen Türkiye**'yi ise şamaroğlanına çeviriyor.

İşte Türkiye'nin bu durumdan kurtulması için direnişe geçmişlerdi Deniz Gezmiş gibi bu ülkenin devrimci gençleri.

Ülke onurlu olsun, emperyalizmin şamaroğlanı olmasın istemişlerdi.

Bu yüzden bazıları idam edildi, bazıları katledildi.

Hayatlarının ilkbaharı sonbaharı oldu!

Ancak onlar Küba'nın Che'si gibi **ölürken ölümsüzleşenlerden.**

Onların **ölümleri ölümsüz!**

Bu ölümsüz insanların düşlediği ülkenin gerçekleşmesi isteniyorsa, iktidara getirilmesi gerekenler **dilenenler** değil **direnenler!**

Arşivi

Peri

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

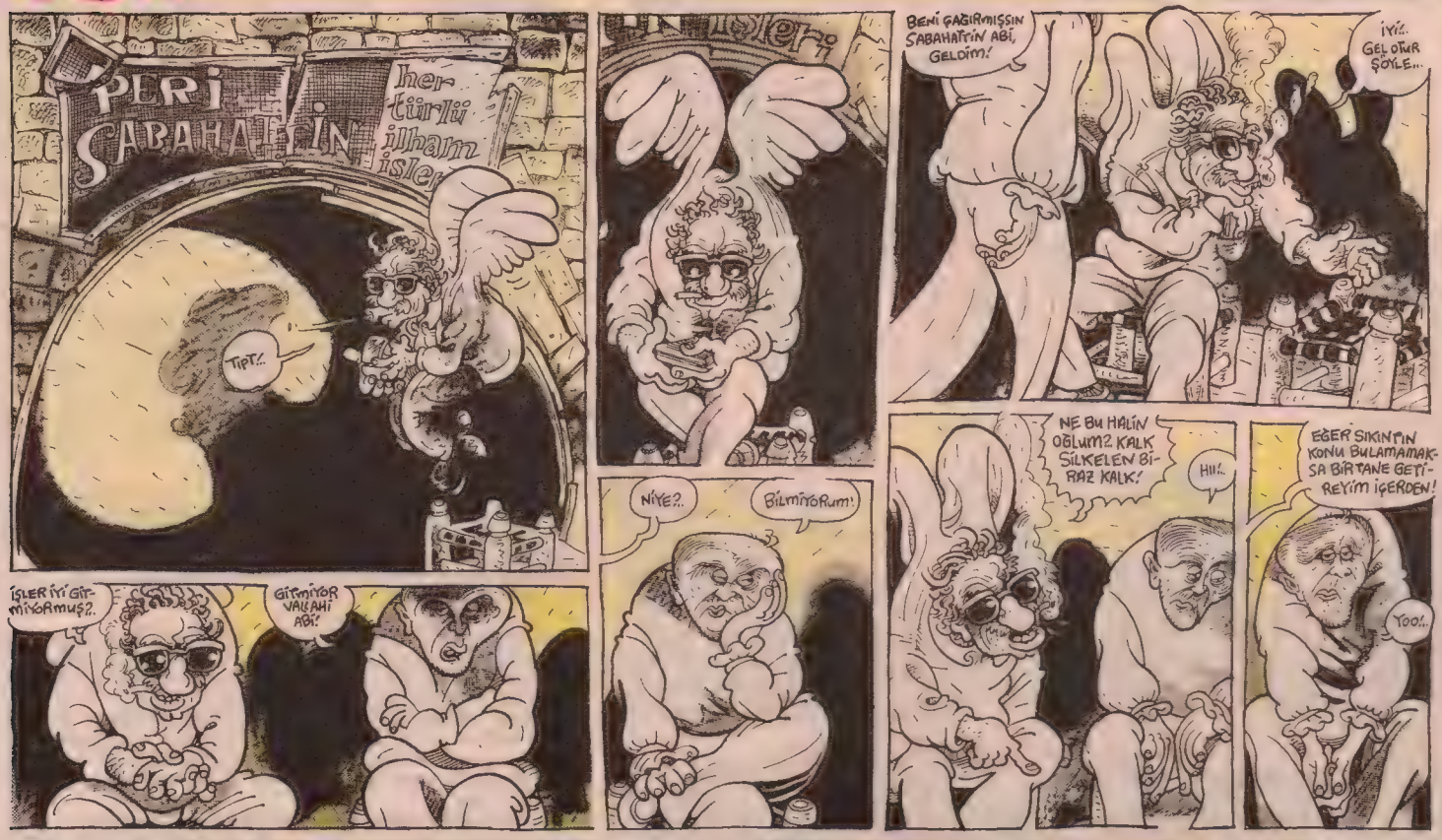

Gürcan Yurt'un Yalnızlık Savaşçıları Robinson&Cuma.. Mem-Coş'un Hatıralar Geçidi.. Fatih Solmaz'dan Ayın Konu Salaklar!.. Galip Tekin Kemal Aratan'dan Vahap.. Behiç Pek Zalak Mahmut. Gökhan Dabak'ın maniyak aromalı savaşçısı Katırhan.. Kem-Ken'in Fotoğraf Albümü-Hayal Bilgisi.. Kaan Ertem'den Enstrameneler Zıçan Adam. Can Baraları'dan Dedektif Sanlı.. Bahadır Boysal/Islak Köpek.. Ahmet Yılmaz/Mr Fuçir Tens'le yedi günde İngilizce sekizinci gün kraliyetin bahçesinde kahvaltıdasın! Kadir Yılmaz Boing Burnan Mem-Coş'un Tebessüm Cezası.. Soner Günday-Levend Çanga Yelloz Gelin Cenifir.. Cengiz Akın-Gürcan Yurt/0070Cabbar Baba.. Fatih Solmaz Mehmet Çağçağ'ın Ottam Virusleri'yle..

balkaymak!!

Maniyak

Bahadır Boysal'dan "Kofti Anarşist-Sanal Simge" Kem-Ken'den "Bohabo Evcil Porno", Gökhan Dabak'tan tam beş sayfa "PSYCHEDELİC" Mem-Coş'tan "Ninja Nejat" dünyaca ünlü işkenceler Uluk Uyanık'tan "Viagraman" Kelepir Alternatif Prezidint Konfuçyus Tens Kem-Ken'den Diskoveriy Çenli/vahşi fotoroman (oynayan:kem ken kamera:cem yılmaz) Sibel Gökce ATOM'a döktürdü.. CIVIL CIVIL ORTAMLARIN EN KUDUZHAN DERGİSİ!!!

HEPSİ GAZETE BAYİİLERİNDE!!

ATOM

Akşamserası

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selam:... Geçen gün yolda yine, ona benzeyen birisini gördüm, yürürken. İçim şey oldu elimde olmadan, kıpır kıpır mı diyim, ya da pıtır pıtır mı, işte her ne sigimse ondan oldu!.. Böyle bir şeyi, bazen yaşarım. Birisi geçer yanımdan, ona benzetirim, ve kıp! pıt! diye basitçe de diil belki, Zobarenk! çatonk! gibi ifade edebileceğim, abuk subuk bir duygulanış aanı meydana gelir!.. hayret bişiy!. Demek, insannar birbirine benzer diyolar ya, doğruymuş. En çok da, kışın benziyolar gibi geldi bana! Yani, birisinin yüzü felan, onunkini andırır, bu tamam da, bi ara, arkadan, profilden, üstten, kenardan, herkes ona benzemeye başladı!. Hassigtir dedim, çok saçma!. Kesin, ben abartıyorum. Herhalde ondan çok etkilenmişim, herkeste onu görüyorum, onu hayalimde yaşatıyorum felan hesabı, böyle bişiy oluyo!. Sonra, tesadüfen farkettim; ulan, herkes öyle giyinyomuş yaa!. Kışın o döneminde, dikkat ettim, çalışan genç kadınnar, aynı şeyi giyiyo çoğu!. Ütülü, düzgün, koyu renk bi kumaş pantolon; yine ona yakın tonnarda, koyu renk bi, ne deniyo ona, kalçaları da örten bi tür kadın ceketi, elde bi çanta, ve hafif uzun, düzgün saçlar!. Bunu annadıktan sonra dikkat ettim, harbiden, günde elli dört tane, ona benzeyenle karşılaşıyordum, kenardan, arkadan felan görünce!. Sonra sıkıldım benzetmekten yavaş yavaş. Zaten, kışın sert dönemi de geçmişti, elbiseler biraz farklılaştı. Ben de onu, o dönemde, o giysileriyle tanıdığım için, etkilenme biraz azaldı.. Bu arada onun, kim olduunu da söylemem gerekir.. O, kolayca birilerine benzetilebilen birisidir!. Andırmak denen bişiy var ya hani!.. "Aa, bak, şu adam, Taner'e benzemiyo mu ya?!" dersiniz, televizyonda falan bi şey seyrederken. Öbürü der ki: "Yok lan hiç benzemiyo!.." "Oğlum benziyo lan andırıyo biraz!.." İşte bu; sadece biraz andırabilmesi bile yeterlidir. Ona hiç benzemeyen, hiç ilgisi olmayan sekiz kişi koysunlar önüme, içlerinden bi tanesi mutlaka, ona en çok benzeyendir, bilimsel olarak!..

Bu önlenemez, acayip bişeydir. Bazen inat eder insan. İlk aşkımı yaşadığım kadına, çocukça: "Seni yıllarca unutamıycam, sen beni sevmesende ben seni hep..." felan diye devam eden, bi yığın şey zırvalamıştım!.. Evet, bayaa bi süre öyle devam etti. Yollarımız ayrıldıında, takriben, bi dört sene felan, bütün kolu sıvanmış kot ceket giyon, lüle saçlı kadınları, ona benzettim!.. Seksenli yıllardı. Bi çok kişi öyle giyiniyodu. Bel hizası ve üstünde, kısa kot montlar, kolu sıvanan şeyler, spor ayakkaplar, beyaz havlu çoraplar!. Saçları lüle lüle dökülen başka kadınlar da vardı ayrıca, vücudunun biçimi de onunkini andıran!.. Aslında, yıllar sonra, onu evlenmiş, ve yanında küçük çocuklarıyla gördüümde, yine etkilendim. Ona çok benziyodu o. Değişmişti bayaa ama, ona en çok benzeyen, kendisiydi heralde. Böyle bir durumda da zaten, "o" denen kişi, sadece kendisi olmuşsa artık; iki seçenek vardır: ya unutulmuş sayılabilecek biri; ya da, çok farklı; kimselere benzemeyen birisidir.

O ikinci tanım, yine tehlikelidir tabi!.. Belirli dönemler için geçerli bi saçmalama süreci diyelim buna!.. Kurtuluşu pek mümkün diil.. Aynı şeyden, defalarca olur.. Uzun bi manto giyen, kot pantolonlu, önüne bakarak yürüyen, uzun saçlı kişileri de, bi ara hep, diğer "o"ya benzettim!. Sadece sokakta da olmaz bu!.. Bir başka "o", televizyondaki bi haber spikerine benzemekteydi maalesef.. Her akşam onu karşımda görüyodum!.. Haberleri felan dinnemiyo, sesi kısıyor, konuşmasına bakıyodum. Sonra, biraz da şansım yaver gitti; başka bi spiker gelince, onu kanalın diğer haber bültenlerine verdiler, her akşam eve döndüümde, yemeği mutfakta yakıp, içeri geçip ekranda onu takip etmekten kurtuldum..

Bu böylece sürüp gidebilir ve, bazı dönemlerde de, düşüncedeki görüntüyü oluşturacak, onu andırıp biçimlendirecek bi gerçekliğin bulunmadıı günlerde, herkes, sadece kendisine benzer; en son yolda yürürken, kalabalın içinde, hiçkimseye benzeyen kişiler gördüümde, hiçbişiy olmamış gibi yürüyüp geçtiim gibi. Hemen iyi günner diliyorum...

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

PİCASSO ve DALİ

Picasso'yu anlatan bir kitapta okumuştum.. Baba, ününün doruğundayken bir gün genç ressam Salvador Dali, Picasso'nun kapısını çalıyor.. "Ne var?" diye kapıyı açıyor Picasso, hem de çırılçıplak.. "Resimlerimi gösterecektim" diyor Dali.. "Hasssktr lan" tarzı bişey diyerek kapatıvermiş kapıyı Pico.. Tam kapı kapanırken, arkada, yataktaki çırılçıplak kadınları farketmiş Dali.. Ve o günden sonra yemin etmiş en büyük ressam ben olucam diye sinirle!.. Dali büyük ressam oldu tabi.. Ama hiçbir zaman Picasso kadar olamadı.. Ömrü soytanlıkla geçti... Dali'nin bir de osuruk hakkında yazdığı bir kitap var.. Sonra annatırım belki..

SANAL SİMGE & ARAP BADO'YLA BADO - MALBO

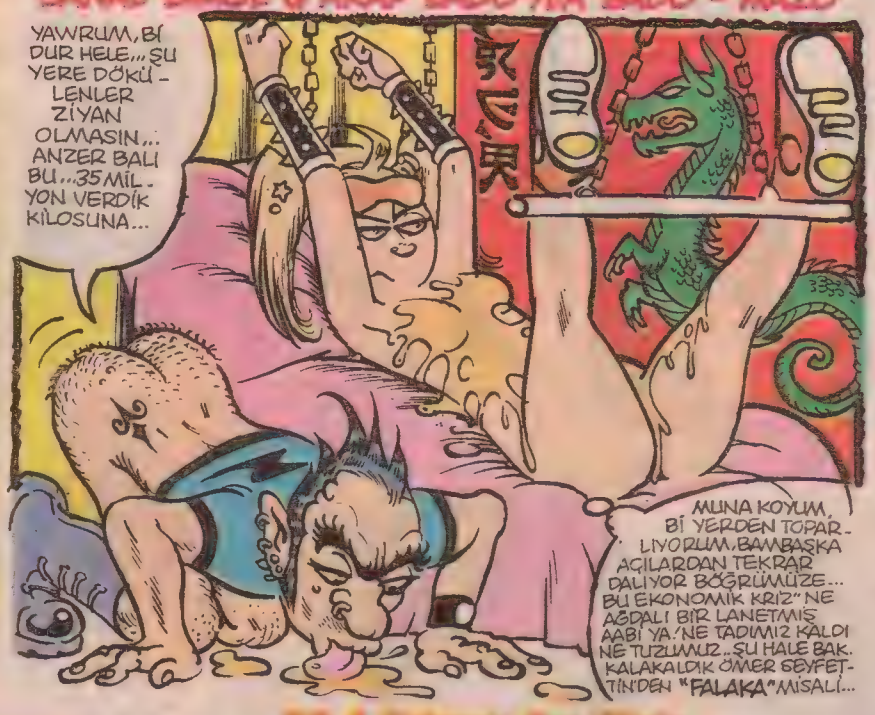

Sanal Simgeli Fırat (DEVAMI GELİYOR)

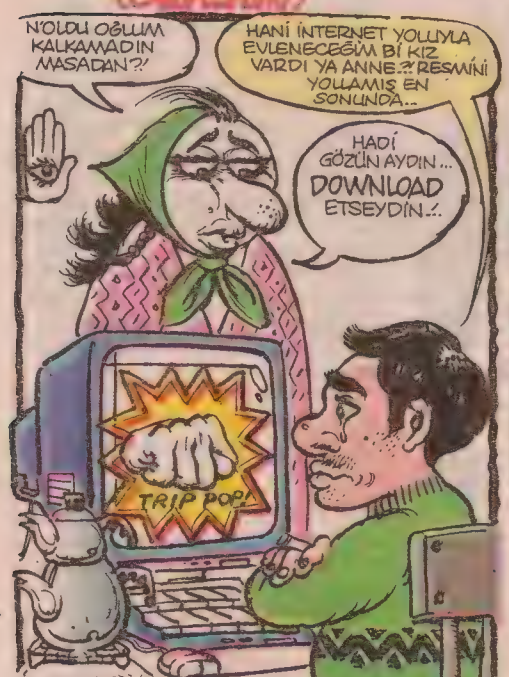

SE & SEMPOS ÖZEL (DEVAM)

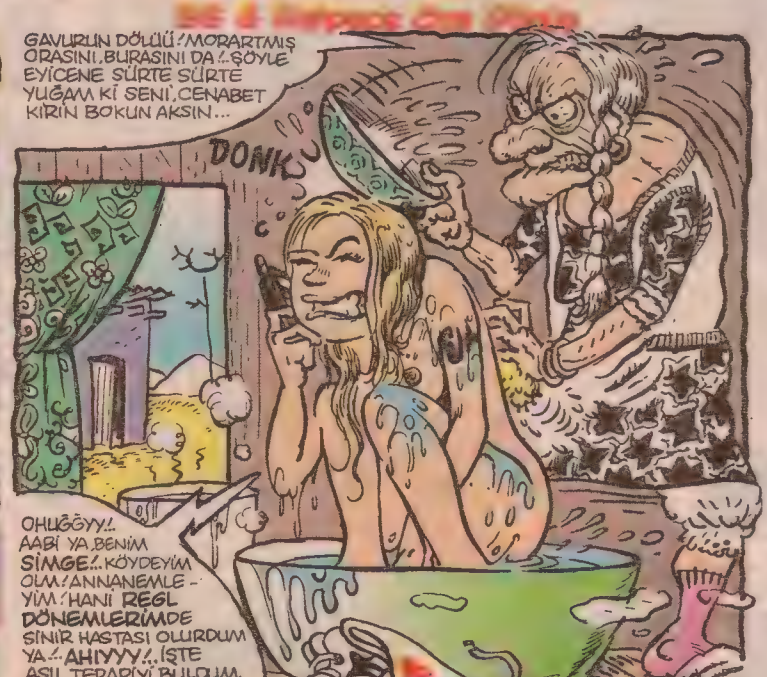

KADERİMİN ÇIRPINIŞI! (BSG'den SRA?)

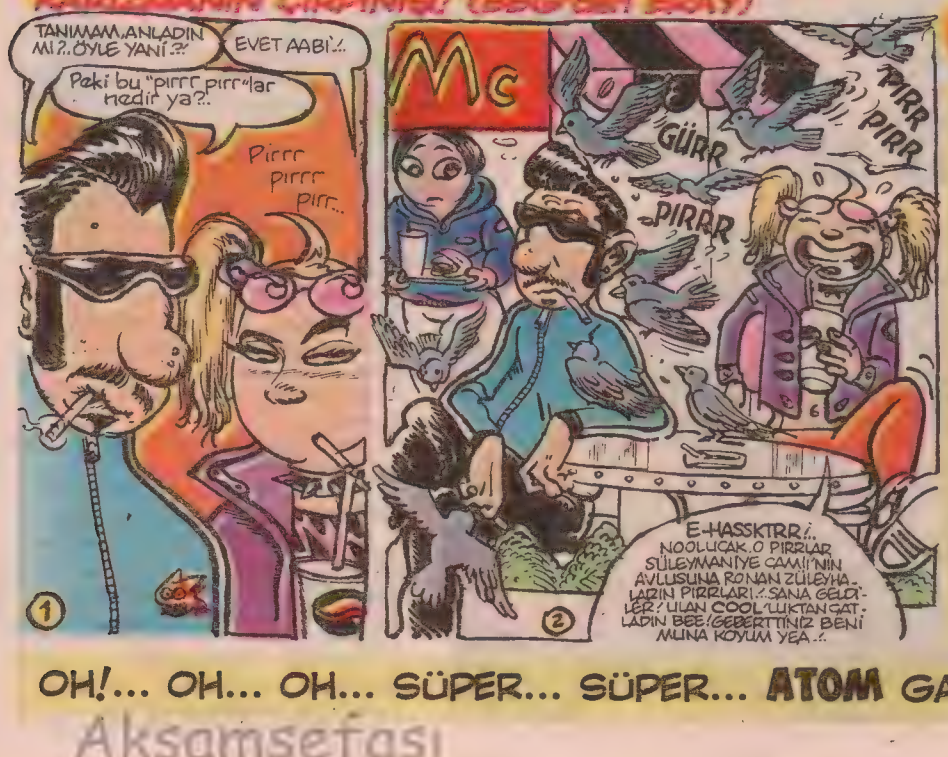

BAHADIR BOYSAL'DAN NOTLAR

Eskiden, dedemle gittiğim Cuma namazlarından birinde imamın verdiği Cuma vaazıyla bir konuda daha aydınlandığımı hatırlıyorum... "Bilir misiniz, müslümanlar niye klormatik gözlük takar?" dedi kürsüde imam.. Meğer, "nefsi korumak" içinmiş... Harama göz uzatmamak içinmiş..

Adana-Kadirli (Alacamii)

OH!... OH... OH... SÜPER... SÜPER... ATOM GASTECİLERDE...

Akşamsefası

Tarihin En Renkli Ve En Yeni Atlısı: Futbol

NİHAT GENÇ

Tüm tarih içinde verilebilecek en yüksek paralar bir sporcuya ödeniyor. Yüzbinkişilik stadlar, TV başında iki milyara yakın izleyiciyle tüm tarih içinde futbol, yeryüzü kültürünün en büyük katılımını sağlıyor. Sporun ve müsabakanın tarihi şüphesiz çok eski. İstanbul'da binyıl yaşayan Bizans'ta, bugünkü Sultanahmet Meydanı'nda Maviler ve Yeşiller arasında bitmeyen çekişme, imparatorluğun son yüzyılında "siyasete" dönüştü, spor, sağ-sol gibi, imparatorluk halkını keskin bir siyasi bıçakla ikiye ayırdı.

Müsabakanın izaha (eleştiriye) muhtaç olması, maç sonrası tüm taraftar ve spor yazarlarına yorucu işler doğurtuyor, TV'ler günde üç-dört saat, gazeteler hergün 4-5 sayfasını bu taşkır romantiklerin sloganlarla süslü futbol yazılarına ayırmak zorunda kalıyor. Gündelik hayatın tüm dedikodusu, insanların birbirleriyle nerdeyse tüm sözlü alışverişlerini belirleyici duruma geliyor. Birbirlerini acımasızca yerin dibine batıran yazarlar, hakeme, oyuna, futbolculara, antrenörlere itirazlarını hafta boyu sürdürüyor. Dik kafalı isyankarlar mı bu taşkın romantikler, yoksa, yeni bir hastalığı mı bulaştırıyorlar? Gittikçe kravatları daha süslü ve renkli, konuşmaları gittikçe cazgırlaşıyor, komik giysili hokkabazlara dönüşürken, fena halde öfkeleniyorlar. Tüm zamanlarında bıkmadan usanmadan "futbol" konuşuyorlar.

Söz ustalıklarıyla bir atı mı şaha kaldırmak istiyorlar, yoksa, angaryadan beyin tartaklaması bir muhabbet mi? Gürültülü patırtılı bu muhteşem kargaşanın büyük mutluluğunu anlamamız lazım. Yakıcı güneş ya da kar yağmur altında, kan-ter içinde bir topun peşinde koşan futbolcuların modern tarihin en büyük savaşçıları yapan şey nedir? Hangi kaba arzularımızı, hangi sanat tutkumuzu, hangi ilahi sevinçlerimizi sakhyorlar? Bir stadyum dolusu rengarenk bayraklı gençlerin topluca şarkı söylemesi, kalabalıkların birden istilacı bir düşman güruhuna dönüşmesinin altında neler yatıyor?

Tabiattan kopup, topluluk halinde yaşamaya başlayan insanlar, bulundukları şehri, alanı, tepeyi, arazileri, düşmana karşı savunmak zorundaydılar. Tüm eski şehir yapılarında kalelerin dik, yüksek, aşılmaz surlarla çevrelendiğini, korunma güvenlik sağladığı, bilinen tarih içinde, tüm savaşların kalelerin savunulması - ele geçirilmesi olduğunu biliyoruz.

Artık bazı "ideolojik" bilgilerimizi de değiştirme zamanı geldi. Sosyal bilimciler bir halkı, bir milleti oluşturan-kaynaştıran temel değerlerin dil, din, ortak tarih, ortak heyecanlar olduğunu iddia ederse de, eksiktir bu tanım. Daha da geriye, "aynı kale savunması", "aynı istilaya karşı koyma, yani, aynı kale içinde yaşayan insanların biriktirdiği korkular heyecanlardır toplulukları halklaştırıp birarada tutan.

Aynı kaleyi savunma dürtüsü, dil, din, mezhep, renk gibi ortak değerlerin daha ötesinde olduğunu bugün futbol sayesinde öğreniyoruz, mesela, yabancı, çok uzak bir ülkenin futbolcusu, bizimle aynı kaleyi savunduğu için hemen benimsenip, birlik-bizden duygusunun içine girebiliyor. Yabancıyı hızla bizleştiren bu kültürden tüm sert uluslar korkmalı. En iyi örnek Revivo'dur, o bir yahudidir, ama artık bizdendir, çünkü bizim kalemizi savunuyor. Futbolun renkleri yeni bir kan bağı, yeni bir akrabalık oluşturuyor.

Toplulukların vahşi taşkınlık, ateşli tutkular, büyük korku ve büyük sevinç anlarında yaşadıkları ortak heyecanlarla oluşturdukları bizdenlik duygusu, dil, din gibi ideolojik değerlerin ötesinde, yepyeni bir dünya kuruyor. Şehrin gururu, namusu için istilaya karşı koyabilecek kahramanlara her zaman ihtiyacımız var. Küreselleşen yeni dünyanın kapılarını futbolun değerleri ardına kadar açıyor!

Ancak kalelerimizi artık top, tüfek, bomba, mancınıkla korumuyoruz, zarif ayak oyunu, mis kokulu ara paslar, narin çalımlarla ve üniforma yerine sarı, kırmızı, lacivert, pırıl pırıl rengarenk formalarla. Kılıç ve baltaların kaybolup, yerini içi hava dolu zıplayan bir topun alması (ilkel kılıç, baltaların, döner bıçaklarının kaybolduğunu tam da söyleyemeyiz) çok şeyin değişmekte olduğunu gösteriyor. Ancak sahada dökülen kan, aynı kan, aynı korku, kale aynı kaledir. Kalenin özgürlüğü bayraklar, aynı bayraklardır. Ve çoktandır şehirler kalelerini turizme açarken, kalelerin namusunu, stadyumlarına emanet etti...

Otuzbin-elibin insanın bir stadyum içinde topluca şarkı söylemesi insanoğlunun zaferidir. Tarihin en büyük korosudur bu, yeryüzü tarihinin hiçbir döneminde insan seslerinin fırtınasıyla göklerin sarsıldığı böyle büyük bir şölen, bir bayram olmadı. Zevkin ve şiddetin doruk noktaya çıktığı, hayvanca azgınlık ve kudurmuşlukla çılgına dönen kitlelerin muhteşem bir koronun şarkıları-marşları içinde aşklarını dile getirmesi, tarihin en büyük evrensel karnavalını her hafta bizlere yaşatıyor.

Her türlü çirkinliğin, psikolojik bozuklukların, şöhret için her yolu denemenin, kirlenmişliğin şiirden tiyatroya zehirlediği sanat eserlerinin yerini artık, canlı mı canlı bu Tanrısal coşku çoktan aldı! Seyri soluğumuzu kesiyor.

Tanrı tarafından verilmiş erkek gücünün ve sertliğinin estetize edildiği ve birlikte top çevireceğimiz rakip bir oyun arkadaşımızın varlığıyla, bu tören, hepimizi kutsal bir aşkın göğüne çıkartıyor.

Dinler, ideolojiler, devlet, sanat, baskıyla ve zulümle kurdukları iktidarlarını kaybediyor. Spor, başta futbol, erkekliğin bütün sırrını yeniden stilize edip, yepyeni bir tarih yazıyor. Kuralları koyulmuş ahlaki ve adil bir dengeyi/kapışmayı yeniden yeryüzü topraklarına taşıyor. Entellektüel, sanat meraklısı, kadın, çocuk, ihtiyar, sağlıklı ve evrensel bir kuvvetle dolup taşıyor! Sihriyle manyaklaşıyoruz.

Yaşadığımız dünya, siyaset, sanat kirlendikçe, siyaset ve sanat kapalı kapılar ardına çekilip komplolara, büyük güçlerin eline geçip kalleşleştikçe, kitleler gözleriyle takip ettikleri daha dobra daha "erkekce" bir oyunun peşine düşüyor! Hatta siyaset, sanat, iktisat çileden çıkarttıkça insanları, futbol daha çocuksu, saf, meleksi ve çok daha dürüst, mertçe bir oyun sunuyor!

Bütün çağların bu en kirli çağında, bilincimizde-benliğimizde tarihin depoladığı hangi zevkler, hangi arzular, hangi duygulardır, karmakarışık hayatın içinden sıyrılıp-kurtarılıp futbol maçında yanyana getiren! Tribüne oturduğunuzda şehrin başka yerinde göremeyeceğiniz dümdüz ve yemyeşil bir boşluk, yığınlar burada neyi temize çeker?

Gençlerbirliği, ya da Tofaş gibi şehri temsil etmeyen takımlar başarılı olsa da taraftar bulamıyor. Ezeli rakip arayışının aynı şehirden çıkması (derby), en sert taraftarlığın Göztepe-Karşıyaka, FB-GS gibi aynı sokaktan seçilmesi, gündelik hayatımızda birebir öfkeleneceğimiz-kızacağımız-övüneceğimiz insanların burnumuzun dibinde olması, ruhumuzun en hoş arzusunu ortaya koyar, o, konuşabilmek için "insan" arar. TV ve gazetelerin sanal dünyasından değil, münzevi yalnızların hayal dünyasından değil, canlı canlı sokağın içinden görünen-tanınan kahramanlar ister! Hayatımızın en güzel sayfasıdır sokak!

Fatih, fetih duygusunu, bozguncu, yıkıcı neşesini, barbar, narasını duyuracağı kadar yakın olmalıdır rakip! Çok uzak bir diyarın takımını yenmek şüphesiz gurur verir, yaşlanıp, sevinçlerimizi kaslarımızdan zihnimize taşıdığımızda daha da zevk duyarız, ama gençlerin kaslarını tatmin etmez, genç insanlar, günbegün görüştükleri sıcak ilişkiler arasından seçer dövüşçüsünü! Gerçek heyecan "annemizin ligindedir".

Futbol oyunu, duygularımızı tiyatro, sinema, kitap gibi akıla, hayalle bağdaştırmayı sevmez ve daha sahici bir çatışma kurar. Ruh dünyamızı ayaklandıran futbolcunun seri, zarif egzersizleri, topu anlık kararlarla hızla yönlendirebilme ve karşı oyuncuyu geçebilme becerisi.

Maçın, tüm sanat ve gösteri dünyasını aşan gücü, orada hemen canlı canlı gerçekleşmesi. Heyecanın-gerilimin "sonuca" bağlı olması. Tarihi birkaç maç dışında o hafta oynanan tüm maçlar hızla bayatlar, iki hafta sonra tamamen unutulur, sonucu dışında iz bırakmaz.

Maçı kaçırmamak, dakik bir keskinlikle orda hazır olmak, sonradan anlatılan maçın, kaçırılan pozisyonun gerilimini üzerimize giymek zordur. Bir gösteriye-hikayeye izleyenin katılması zordur.Futbol maçı olup biteni sert bakışların ayrıntılarıyla göstermesiyle tüm izleyenleri şehvetle içine alır. Çok geçmeden sahadaki oyuncular gibi refleksler vermeye başlarız, oyuncuların ayakları-kafaları trübinlerle büyük bir organ gibi birleşir, oyuncu-taraftar büyük bir ruhun içinde bütünleşir!

Sanat eserini aşan sırrı, "maçın henüz bitmemiş" olması, bitmiş olsa dahi, rövanşı var, gelecek senesi var deyip, iddiayı-kapışmayı sonsuz bir geleceğe uzatır. Birgün mutlaka karşılaş

nihatg@leman.com.tr

olmamız, gündelik hayatımızda bize "genişlik" verir, intikam saatini zihnimiz kollamaya başlar!

Geçmiş hikayelerin-tarihin heyecan verici büyüklüğü tartışılmaz, ancak artık bizim uzağımızdadır, nostalji tadı verir. Bedenimizin coşması için olup bitene girmesi gerekir. Yağmura tutulmak, çamuruna gömülmek sahada destan yazılırken o an trübinde bağırmak, tarihine şahid olmak, bizi şiddetli bir taraftar yapıverir.

Modern insan herşeyi hızla tüketir, modern uygarlık bu iştahı yenilerle "azdırmak" ister, yeni bir şarkı, yeni bir miman, yeni bir şov, hergün yeni birşey bulmak zorunda. Maç, uygarlığın arayıpta bulamadığı sonsuz sayıda "yeni" sunar, maç, "bitmeyen yeni"dir sonsuz sayıda yenidir, her hafta tıka-basa yeni heyecan sunar topluma. Toplumu değiştirmek isteyen, siyaset, sanat, bilim adamları bu hızlı yeniye ayak uyduramaz, çekingen, tereddütlü, içe dönük eski adamlar gibi bu hızın karşısında "muhafazakar" tepki vermeye başlarlar! Oysa, pet şişeleri gaz bombaları gibi, bayraklar alevli mızraklar gibi ve gençlerin bedenleri trübinlerde tutkunun aleviyle çoktan tutuşmaya başladı, onlar çoktan takımları için ölmeye geldiler.

Futbol nükleden uzaktır! Sululuk, uyuşukluk, yalakalık, şımarıklık asla kaldırmaz, affedilmez bir ciddilik ve gerginlik, din gibi, devlet gibi ordu gibi. Çok ciddi ve sert bu yapılanmanın şakaya gelir tarafı yok. Sersem, budala, kaba saba adamların işi hiç değil. İnsanoğlu heyecan ve coşkunun yüksek aleviyle pişebilmek için çok soylu hünerler, çok soylu duygular arıyor, gladyatör tadında sert zevkler kovalıyor! Siyaset, sanat ve meydanlar kitlelere kapatıldıkça, insanoğlu kendiyle ve tarihle hesaplaşacak bir delik, bir boşluk bulup, fırlıyor tarihin tekerleklerinin altına!

Taraftar, sert-tekmeci oyuncusunu da, top tekniği yüksek zarif oyuncusunu da çok sever. Bu "delice" hayranlık tasavvufta da aynıdır. Tanrı sevgisi ya güzellik (cemal) ya da öfke-gazabıyla (celal) gerçekleşir. Tüm stadyum kahraman, savaşçı oyuncusunu göklere çıkartır, eskiden Erzurum'da atılan slogandı, "bokuni yiyim", "yaragini yiyim".. Maçın doruk heyecanında şuursuzlaşma yaşanır. Bilinç bütünüyle kaybolup, bilinç dışı tarih öncesi dürtüler ortaya fırlar. Şuursuzlaşma halinde seyircilerin ve futbolcuların tüm davranışları şempanzeleşir. Futbolcular, taraftarlar çığlıklarla hergün görüştükeri arkadaşlarına tekmeler, küfürler savurur. Taraftar yaka paça birbirine girer, trübinler birbiri üstüne düşer, tel örgüler parçalanır. Aynı mahalleden, hatta aynı aile içinden karşı takım taraftarıyla gözünü kırpmadan boğaz boğaza çatışmaya girer. Üstelik dünyaya nefes aldığı müddetçe bu çatışmalardan ruh varlığı hiç bir zaman allak bullak olmayacak, ben ne yaptım, demeyecektir.

Ruhlarımıza bu savaşçılığı öğreten nedir? Zincirlerimizi koparmak için bahane mi arıyoruz. Aslında arzulanan, o orgazm-şuursuzlaşma hali. Kimse kendine bu cinnet halini yakıştırmaz, ama, çıplak insan işte budur. Dar kılıfından kurtulan bedenimiz her yöne her şekilde saldırır. Şuursuzlaşma halinin hukuki bahanesi hakemin kötü yönetimidir. Hakem, (Allah'ın sıfatlarından biri de, "hakim"dir) insanoğlunun yenilgisine bahane için icad ettiği şeytanın ta kendisi. Devletler düşman, dinler şeytan, taraftar da kötü hakemlerin varlığı olmadan mutlu olamaz.

Mağlup bedenimizi ıstırabından kurtarabilmek için tüm beceriksizlik ve günahlarımızı yıkabileceğimiz bir hakem bulmak zorundayız. Aşkın güzelliği, iyileri ve kötüleri hiçbir zaman ayırt edemeyişidir.

Oysa, şeytan da cinler de hakem de asırların-dinlerin-devletlerin bahanesidir. Taşkın ruhların manevi gerilimin uçsuz bucaksız heyecanını insan bedeni kaldıramaz. Bu çırılçıplak sarhoşluktan daha güzel ne vardır dünyada?

Bedenimizden sıyrılıp fırlayan bu gürültülü kurt adamın deliliklerini, cinlerle, şeytanla, perilerle ilişkisi yoktur. Boş ve gülünç deliliklermiş gibi, boş ve gülünç batıl inaçlarmış gibi bu bedeni kaç asırdır yargılıyoruz. Yeterince ürkmedi mi insanoğlu, öfkesini ve sevincini yeterince panik atak gibi hastalıktan saymadı mı?

İnsan denen yaratık ruhunu çırılçıplak nerde ne zaman ortaya dökse, uygarlık, dinler, devlet paniğe kapılır!

Bu kendinden geçme anında, tüm sporcuların müslüman, hristiyan, zenci, beyaz oluşundan uzaklaşıp tarih öncesi ortak insani bir vücut dili kullandığını görürüz, işaret parmağıyla itiraz eden, şaşkınlığı, anlamadığını, tepkisini, aynı el, kol, yüz işaretleriyle dile getiren futbolcu, gol kaçırınca avuçiçleriyle kafatasını örter, gol atınca dar gelen vücuduna yapışmış formasını hırsla yırtarak çıkartmak ister, her faul yapanın, ben yapmadım diye ellerini kaldırması. İsa'nın son akşam yemeğinde ihbarcı havarinin ondan bahsedilmediği halde aynı şekilde ellerini kaldırıp ben yapmadım demesinin aynısıdır.

Ve gol atan, başaran her gencin sevincini kucaklaşarak, sarılarak gerçekleştirmesi, eski-yeni bütün dünyalıların mutluluk şeklidir. Yükselen seslerle çığ gibi büyüyen bu sevinç, hayatımızın geri kalan taraflarında bilmece gibi saklanmıştır bizden.

Dünya çocuğu olmak! Yarattığı heyecanın büyük müjdesini sarılarak, birleşerek, arkadaşlarıyla üst üste yıkılarak kutlamak! Sonsuz maviliklere açılmış bembeyaz bir yelkenli gibi, sarıldıkça birbirimize rüzgar doldurur içimizi.

Sarılmak, depresyon çağına girmiş, kitleden, topluluktan kopup, yalnızlaşan bireylere gösterebileceğimiz en kahramanca duygumuzdur hala! Heyecanlı boğulmaklı sesiyle sevinçten ağlayan insanların kucaklaşma sahneleri, hergün biraz daha tiksindiğimiz, iğrendiğimiz dünyanın çok ötelerinde aradığımız Tanrısal bir sağlıktır. İnsanlığımızın, ruhumuzun aşın uyanlmasına sebep olan gol sahneleri, doğuştan getirdiğimiz tüm niteliklerimizi çürütüp kokutan bu dünyaya karşı, balların balı, sevgilinin, cennetin, hayalin, hayatın ta kendisidir!

Şimdi lütfen bir de çocuklarımıza bahsettiğimiz sosyal, siyasi hayatlara bakın, kan dökücü, yokedici bir bıkkınlıkla intihara sürüklediğimiz kitleler, gol sevincindeki bu sonsuz hoş duyguyu, bu her hafta tazelenen zafer coşkusunun manevi hazzın uçuruşuna, uçurumuna fazlasıyla muhtaç, bırakın delice koşsunlar stadyumlara, kıskıvrak yakalasın, alev gibi tutuşan, tatlı seslerin en güzel ışığı tempolu alkışları.

Totem etrafında dans eden ilkeller, uçsuz bucaksız bozkırda şaman büyücülerinin törenleri, mayıs ağacı etrafında baharı kutlayan kavimler, ateş üzerinden baharın müjdesiyle atlayanlar, kutsal sayılan ağaç ya da dikilitaş etrafına toplanmış kasabalılar, büyük şehirlerin meydanlarına sığmayan kitleler, kilise ve camiilere doluşmuş inanmışlar, Yunan tiyatrosu'ndan günümüze tüm seyir, temaşa sanatlarını da içine alan, gösteri, müsabaka, bayram, tören, şenlik ve kutlamaların hepsini bir araya toplayan, hepsini özetleyen evrensel bir ortalamayla hepsinden birşeyler saklıyor futbol maçı. Neşeli bir tempoyla tarihin bir küçük tekrarı gibi.

Tarihin ve insanın derininde ve temelinde maddi, manevi, Tanrı, şeytan, savaş, büyü, ayin, çatışma, kutsallık, kahramanlık, dans, koro, trans, eğlence, şamata hepsinin bir potada elenip, en vurucu, en çarpıcı en etkileyici renkleri bir futbol maçında buluşmuş olması, tüm kıtalarda insanoğlunun aynı coşkuyla yaktığı dünyanın meşalesi haline getiriyor futbolu!

Sıkı bir romanın etkileyici yönü "akıcı" oluşudur, dedektif romanları daha keskinleşmiş bir merak duygusu içine sokar sizi, ancak hiçbir sanat eserinde futbol maçındaki tedirgin edici gergin bekleyişi bulamazsınız. Karşı takıma meydan okuma, alaya alma, hor görme, küfretmeden sonra karşı takımdan yenilecek golün hüsranı gerçekten yıkıcıdır. Ve ölümsüz kahramanlar gibi marşlar-sloganlarla övdüğümüz oyuncuların tel tel dökülüşü "kahredicidir". Bu denli acıklı bir manzaraya şahit olmak en acayip arzularımızı dahi paramparça yapıverir. Kanlı bir süpürge ruhumuzdaki tüm öfkeleri gözlerimizden, şahdamarımızdan dışarı fırlatır, bir kemik parçası için birbirini parçalayan köpeklerden beter bu ruh haline dünyada başka hiçbir heyecan sokamaz.

Galibiyet için taraftar, çok yoğun bir transa topluca girilmesi, tören gereği şart koşar. Maç başlar başlamaz trübinler alkış ve yoğun tezahüratla takımı "transa" hazırlar. Oyuncular kötü oynandığında "kendini veremedi" denir, yani, tezahürat oyuncuyu, yorulmaz, yıkılmaz, bitmeyen bir enerji kütlesi yapmak zorunda. Oyuncunun ve trübinlerin kendilerini tüm benlikleriyle maça vermesi için, trübin coşturucuları homurdanarak, bağırarak, küfrederk herkesi yoğun tezahüratın içine sokar.

Trübinlerin büyücülüğüne artık herkes iman ediyor, zaten günümüzde Fatih Terim gibi coşturucu konuşmalarla oyuncuyu transa sokabilen teknik adamların modası gittikçe büyüyor. Oyunculara soyunma odasında milli tarihin savaş sahnelerinden ve makus tarihimizden örnekler veriliyor. Tıpkı bir milli savaş gibi. Kur'an'da Yusuf, tasavvufta Mecnun, aşkta Ferhat ne ise, efsanenin oluşturulması için Lefter, Metin gibi isimler dinleştirilir. Macera tadı, oyun zevki, hızlı tekmelerin serbest olduğu, her türlü puştluğun, tükürmenin, itme-kakmanın meşrulaştığı bir arenaya dönüştürülür.

Maçın savaşa benzeyen en dobra tarafı, maçı, tüm milli gelenek ve ilkel törenlerden ayırdedici tarafı, maç sonucu bütün insanları mutlu kılmaz. Bazıları stadyumu mutsuz terkeder. Bütün insanların mutluluğu imkansızdır, mağluplar öldürücü bir alayla dışlanıp, aşağılanarak kovalanır, maçta, alay ve kü-

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

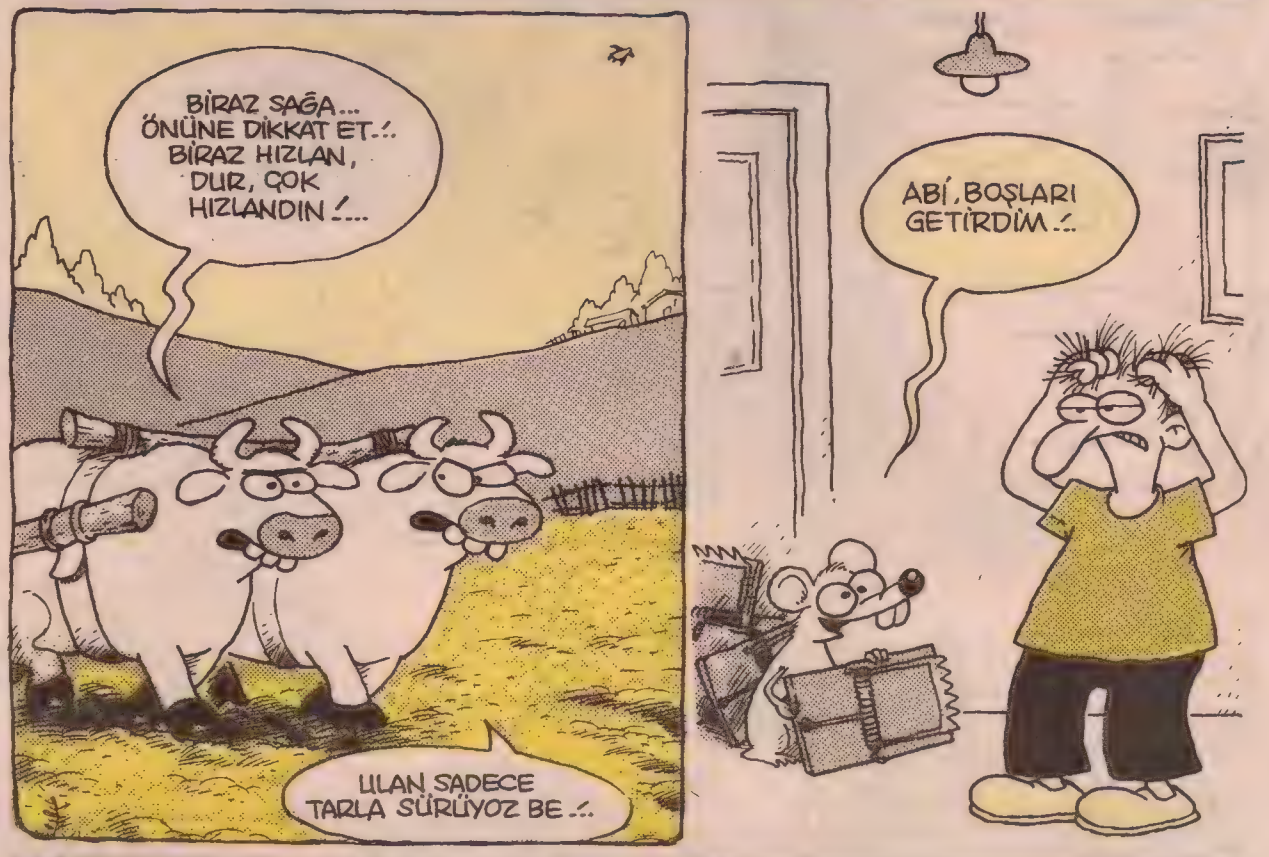

selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

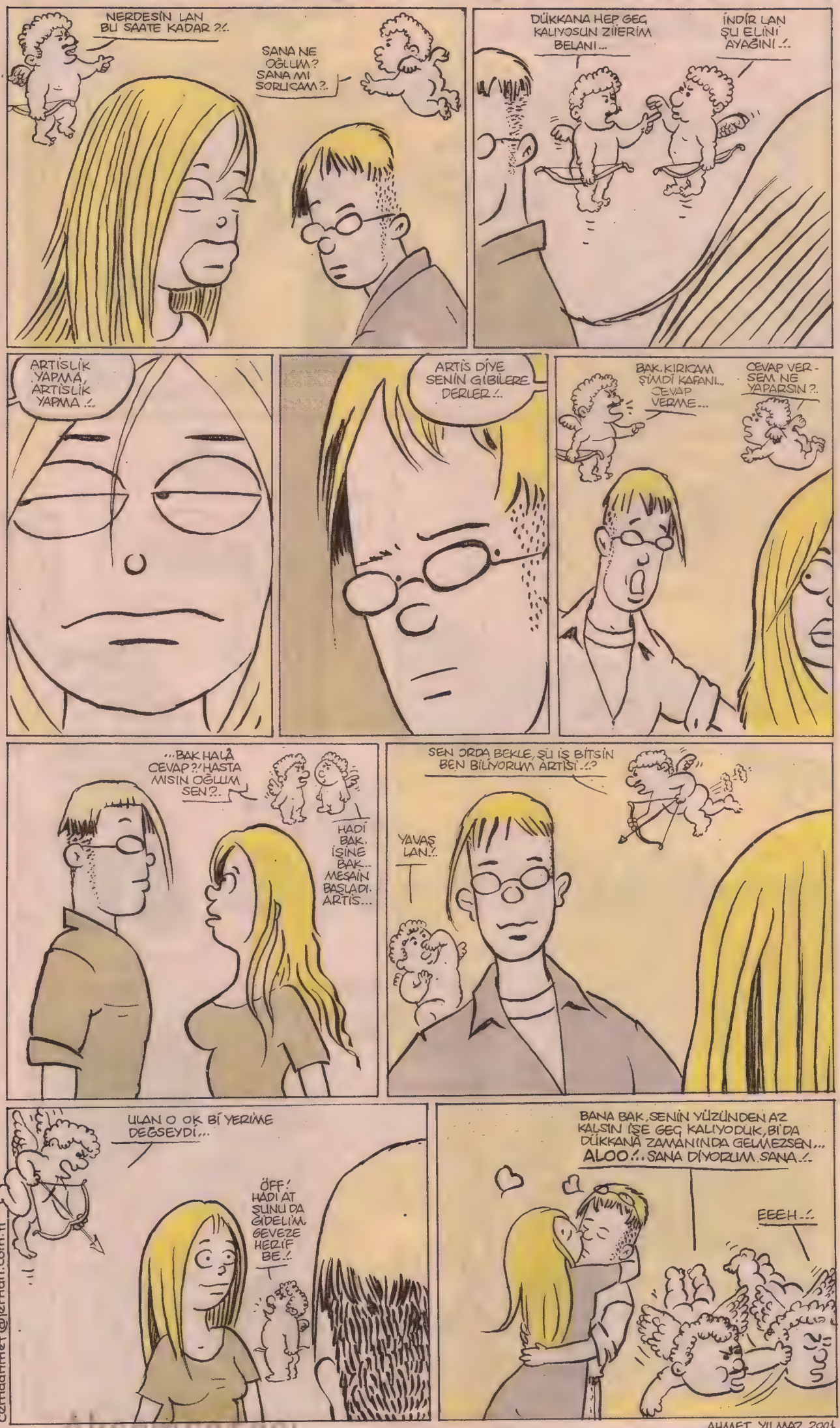

cemahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

für için merhamet, sınır yoktur. Gücün ve zaferin tek sahibi olmak zorundasın. Yenilmez bir şövalye, hiçbir kılıç darbesinden korkmayan bir gladyatör, tüm gücü-enerjisini kanına, sinirlerine taşımış, adım atamayacak kadar yorulmuş bir savaşçı olmak zorundasınız..

Eski şaman törenleri, tarikat ayinleri gibi kendini paralamak, içinde ne varsa ortaya dökülmenin ötesinde, aynen ilkel insan gibi, büyü yaparak dünyayı, gerçeği, talihi değiştirmek ister, tıpkı tasavvufta olduğu gibi, durmaksızın dua edip, yalvararak, maçı kazanmak ister. Eskilerden hiçbir farkımız yoktur, "iyi bir yaşam", "şansın bize güldüğü" bir hayat istiyorsak, hayatta olup bitenlerin yerlerini mutlaka ya dua, ya da büyüyle değiştirmek zorundayız!

Taraftar maç anında aceleci ve sabırsızdır, gol geciktikçe perişanlaşır, aşıkların (taraftarın) ulaşmak istediği son nokta: gol'dur, gol aslında bütün maçın görülmesi gereken yüzüdür, maçı özetleyen gol'dür, geçmişe dönüp baktığımızda, ya da hayatımızı özetlediğimizde orada seri goller görmek isteriz, sevgilinin yüzü, evrendeki tüm güzelliklerin içimize doluşmasıdır, gol! Ve takım oyunu, paslaşma, hatlar arasında topun düzenli ve güvenli gidiş-gelişi, bek, ortasaha ve forvetin birbiriyle sihirbazvari ilişkisi, "mükemmel bir uyum" duygusu oluşturur, mükemmel uyum, hayatımıza güven, rahatlık getirir, bu yüzden sıkı oyun becerisinin ötesinde taraftar oyuncularından "arkadaşlık" ister!

Futbol maçı, rakip-sevgili çatışması üzerine kurulu, taraftar ikiye ayrılır, manzara inceliğinde temaşa olarak görenler, kavga-savaş arenası olarak görenler, bir taraf oyunun şiirsel güzelliğinden tad alırken, diğer traf, parçalanma, dağıtma, kol, kafa kırmadan! Rakip aynı zamanda sapıktır, yavşaktır, puşttur, hakemle işbirliği içindedir, rakip, günahkarlar topluluğu, hainlerdir.

Futbol maçı, kale ağlarının dişilik organına, golün-şutun erkeklik organına benzetilmesiyle, düzme-düzülme, geçirme-koymanın cinsel heyecanını taklit (sembolize) edip taşıdığı, bu yüzden hayata küsen erkeklere dahi canlılık, iktidar verdiği iddia edilebilir.

Dünyanın en büyük spor organizasyonu Amerika NBA liginde kale arkaları penis şeklinde şişirilmiş yüzlerce balonla süslenir. Balonlar penis gibi sallanarak rakip ürkütülmeye çalışılır, milyonlarca seyirci çoktan alışmış bu görüntülere. Şutu, ok, mızrak, gülle gibi azgın erkekliğin silahına benzetip, gol yemenin, yenilmenin namus duygusuyla sıkı ilişkisini kurup, eski kan davaları gibi namusu vazgeçilmez bir haysiyet olarak hayatın önüne koyup, egonun-kişiliğin sert tepkisinin bir çatışması, patlaması olarak anlamaya çalışabiliriz.

Ancak çok eksik bir tanım, sıkı bir duzeltme yapmak zorundayız. Bu kuramı tersine çevirelim. Dişinin de zevk alması için, oyunun kurallarını değiştirelim, Azgın kızlardan kurulu bir takım, kale filesini küçültüp, her bir oyuncunun eline, safaride kelebek avlayanın ağı gibi fileler, kızlar, topun kendi filesine girmesi için ter dökse, kim filesine kapıp, içine alırsa, o zaman gol olsa. Dişinin galibiyeti içine almak ise, bu oyunun çoktan moda olup, dişileri mutlu etmesi, yaygınlaşması, bir şekilde taklit edilmesi gerekirdi. Futbol çok daha köklü, tarih öncesi dürtülerin oluşturduğu çok daha derin korkuların sembolize edildiği bir oyundur.

Ormandaki hayatımıza, ya da kale içinde hapsolduğumuz çok eski çağlarımıza geri dönelim. Çıplak doğadaki kanlı çatışmanın bu denli başarıyla taklit edildiği başka bir spor yoktur. Futbol, tam anlamıyla tecavüz ve saldın üzerine kuruludur. Erkeğin erkeğe tecavüzü, yaşanabilecek en büyük korkudur. Erkeğin diğer erkeğe saldırısı, yaşanabilecek en büyük kahramanlık, soyluluk.. Birlikte korunma, müdafaa ve birlikte karşı saldırı. Tecavüzü başarırsak toplumda prestij kazanacağız, erkeklik gururumuzla özdeşleşmiş şehrin kahramanı olacağız. Tecavüzden birlikte korunabilirsek, erkeklikle özdeşleşmiş vatanseverliğimiz büyüyecek.Futbol, vahşi ve disiplinsiz bu en temel korkularımızı estetize etmeyi başarmış. Milyon çağdır insanların insanlara karşı saldın ve tecavüzlerini estetize ederek, kültür kıvamına sokmuştur. Ancak, tecavüz aynı tecavüz, saldın aynı saldın, kaybedilen, aynı erkeklik gururudur!

Ve bugün de insanoğlu tarihin en büyük tecavüzü ve tehdidi altındadır. Ancak bu tecavüzü artık azgın canavarlar, üç başlı düşmanlar, rakip futbolcular değil, siyasiler-ordular-dinler-polisler-işadamları gerçekleştirmekte. Gün geçtikçe namus, haysiyet, korunma duygularını sokaktan, siyasetten, sanattan bütünüyle iptal edip, stadyumlara transfer ediyoruz. Artık bir namusumuz kalmışsa, stadyumlarda korunacak, o da bir oyun içinde olup bitecek.

Kötülerin, şeytanların, vahşi canavarların tecavüzünden kurtulmak istiyorsak, hepimiz, hayatı bir kenara bırakıp, stadyumlara koşmalıyız. Çünkü namusumuzu elimizden alanlar, başedemeyeceğimiz kadar büyüktür. Bizim de mutlaka bir karşı saldırı, bir galibiyete ihtiyacımız var..

Bakalım, tarihin bu yorulmaz avcısı, bu neşeli, sevimli erkeği, bu oyuna kaç asır dayanabilecek! Kocaman tarihi ve evrenden tüm isteklerimizi bu stadyuma sığdırmak mümkün olacak mı?

Ruhlarımız işte bu dar sahaya sıkıştırılmıştır. Bu daracık alan dahi kirli ve katil siyasilerin, mafyatik ve çakal işadamlarının göbek attığı, hızla satın aldığı, gün geçtikçe şarlatanlaştırdığı bir arazi parçasına dönüşmekte. Tarihin bir soylu arenası daha, hokkabazların keyfince eğlendikleri sirke çevrilmekte!

Erkekliğin konuşulduğu, erkekçe kapışılan bütün meydanlar gibi tarihten yavaş yavaş silinecek stadyumlar. Bizim maça çıkamayışımız, yalnızlıktan ve kimseyi beğenmeyişimizden değil.. Vuruşacak gözüpek yiğit oyun arkadaşı, vuruşacak gözükara bir gladyatör keskinliğinde rakip bulamayışımız. Hepsi puşt! Rakip, dediğimiz adamlar, Singapur kerhanesinden fırlamış travesti tavşanlar! Bu medyayı, bu siyasileri 10/0 yensek, 20/0 yensek ne olur? Özkan Sümer'in futbol kültürümüze kattığı bir güzel özdeyiştir, kenardan, ortasahada topu oyalayan oyuncusu Raci'ye bağırır: "Raciii, oğlum, topun sübabını mı arıyorsun, topu mu .ikeceksin" medyası, işadamı, yöneticisi, çakal siyasetçisi, hepsi topun sübabını arıyor..

NİHAT GENÇ
KÜLLİYATI

YENİ ÇIKTI
Arkası Karanlık Ağaçlar

- Memleket Hikayeleri 10.Baskı
- Köpekleşmenin Tarihi ..... 5. Baskı
- Soğuk Sabun ..... 3. Baskı
- Kompile Hikâyeler ..... 2. Baskı
- Modern Çağın Canileri ..... 3. Baskı
- Ofli Hoca ..... 7. Baskı
- Dün Korkusu ..... 4. Baskı
- Bu Çağın Soylusu ..... 3. Baskı

İLETİŞİM YAYINLARI

Sayı: 496
12 Mayıs 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No. 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

Firavunun Laneti

BAHAR GÜNÜ SAKIN BİR HATA YAPIP AYRILMAYINIZ, BİRBİRİNİZİ SEVİNİZ...

UÇ UÇ BÖCEĞİ ANNEM SANA TERLİK, PABUÇ ALICAAK. GEL ELİME, GEL HADİ..!

NE GELİCEM BE, RAHAT BIRAK BENİ, ARMUT HERİF..!

SURAYA BAK BE..! ULAN UÇ UÇ BÖCEĞİ BİLE GELMİYO ELİMİZE... GÜZELİM BAHAR GÜNÜ TERKEDİLİP SAP GİBİ KALDIM... SANKİ KEDİLER, PAPATYALAR, BÖCEKLER, BÜTÜN DOĞA KAÇIYOR BENDEN... AŞKSIZ ADAMDAN HAYIR GELMEZMİŞ, ŞİMDİ ANLADIM..!

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

YORGANCI NUSRET

YEKTACIĞIM, KEPENK DEĞİL YORGAN İNDİRDİM,.. BÖYLECE BELKİ YORGANI GÖRÜP BEĞENENLER AYNISINDAN SİPARİŞ EDERLER DE BU KRİZDE ÜÇ BEŞ KURUŞ GÖRÜR ELİMİZ...

İLAHİ NUSRET AMCA..!

feyhan@leman.com.tr

Bayık Gülü

FEYHAN GÜVER

HADİİ... SEN DE BİLİYORSUN Kİ ÖLÜMDEN ÖTE KÖY YOKTUR... MUZİP BİRİ YAPMIŞTIR...

KIZILAĞAÇ KÖYÜ

ÖLÜMDEN ÖTE KÖYÜ

BİLEMİYORUM... BİZ YİNE DE ORAYA GİTMEYELİM...

GÖRÜNÜŞE GÖRE BU YILDA EVLENEMİYECEZ SELVİYE..!

SENİ TERKEDİYORUM RAMADAN..! KÜSTÜM BOZ..!

BUYUR GÜLÇAN ABLA... SANİYE YENGENİN İLK ORGAZIM HELVASI...

AMANİİİN... OLMUŞ MU KIIIZ..!. DAHA GEÇEN GÜN HİÇ OLAMİYOM DEYİDİ YA..!

YAV RIFAT... BİR KERENCİKTE YATMADAN ÖNCE BANA SARILSAN... BİR İKİ GÜZEL LAF ETSEN...

HIII?!

BU SENE MAYIS YAĞMURLARI BÖYLE GİDERSE HUBUBAT BİRE BEŞ VERECEK NACİYE...

ÖF!

Akşamsefası

KAPTAN ZEGRO, WİLİTYUM GEZEGENİNDEN Bİ TAKIM SİNYALLER ALIYORUZ... BİR ARAŞTIRMA MODÜLÜ GÖNDERELİM Mİ .?.

BOŞVER OOLUM YAA, ARAŞTIRICAZ DA NE OLUCAK...GENE ÇIKICAK KARŞIMIZA ABUK SUBUK YARATIKLAR SONRA UĞRAŞ DUR...SKTRET ŞİMDİ SİNYALİ FALAN DA AKŞAMA ŞÖYLE GÜZEL Bİ MANGALDA BALIK YAPALIM, YANINA DA AÇARIZ Bİ BÜYÜK, SEYRET MUHABBETİ,..UZAYI, FEZAYI SİNYALE BOĞARIZ ANASINI SATIYIM, ÇAKTIN M! DALGAYI .?!

FAKAT KAPTAN .!

SUS ULENN...

RÜKNETTİN AABİ, NE ZAMAN-DIR YOKTUN ORTALIKLARDA, ANLATSANA NE İŞ?.

SORMA CEVDET, SAAT TAMİRCİDEYDİ, ÇIKAMADIM EVDEN .!

BAK ÇEKİRGE, SAYGIDEĞER YOMATO CAMİASININ BAŞARILI BİR ÜYESİ OLARAK EĞİTİMİNİ TAMAMLAMIŞ BULUNUYORSUN...VE ŞUNU UNUTMAKI .!- YOMATA VURUŞUNU SADECE ÇARESİZ KALINCA YAPMALISIN ...HADİ YOLUN AÇIK OLSUN .!

On yı soona...

ALO USTA BEN ÇEKİRGE, AYIPTIR SÖÖLEMESİ ŞU ANDA BENİ-AY AYY- BENİ DOMALTTILAR STİYOLAR. BU ÇARESİZ Bİ DURUM SAYILUR MI? KULLANIYIM MI! YOMATO VURUŞUNU....NE DİYOSUN ?! AY AY AYY .!.

ALO ALO USTA ORDA MISIN ?.. AY-AYY .!..

BEN NEFİS KAFA ÇİZERİM AMA, GÖVDELERİ BİR TÜRLÜ ÇİZEMİYORUM .!.

VALLA FAİK ABİ SEN BU ROBOTU YAPTIN AMA NE NEFES ALIYO, NE KONUŞUYO, NE BİLİŞİM. İNSANA ÖZGÜ HİÇ BİŞİ YAPMIYO...ÇOK YAPAY BİŞİ...BİR SICAKLIK, BİR DOKU YOK..

ANLADIĞIM KADARIYLA BENDEN CİNSİ MÜNASEBETTE BULUNABİLECEĞİN BİR ROBOT YAPMAMI TALEP EDİYORSUN ?!..

YOK ABİ NE MÜNASE-BET YANLIŞ ANLADIN .!.

YANLIŞINI MANLIŞINI SİTERİM SENİN .!.. DALGA MI GEÇİ-YORSUN LAN SEN BENLE ?.

...MİNA KODUĞUMUN BUZULU .!. ŞİMDİ İŞİN YOKSA BEŞBİN METRE AŞAĞIYA YUVARLAN, SONRA TEKRAR ÇIK .!.

HALDIR! HULDUR! HALDIR! DULDUR!

ALDIKLARININ PARASINI NİYE VERMİYORSUN KARDEŞİM ?.

BEN PARA VERMEM... SADECE ALIR VE GİDERİM.

SEN KİMSİN ULAN ?..

BEN HİÇBİR ŞEYE PARA VERMEM .!.

DELİRTME ULAN BENİ .!.

NİYE DELİRİYOR-SUN Kİ ?.

Valla Bertuğ bey, benoz adamın üzerine fazla varma-sanız iyi olur...Bak-sanıza bir acayip... Yani nasıl desem bir deli de olabilir, bir derviş de..

ONUN RAKİBİ YİNE KENDİSİDİR .!..

ERDENER ABİ

Albümü çıktı .!.

LEMAN kitapları satan her yerde bulabilirsiniz .!.

Ve de Gazete bayilerinde...

TÜRKİYE'DE MÜZİKALİTEYİ YARATAN DAVULCULAR...
(Konser) 29 Mayıs pazar saat: 21:30 Kemancı Kültür...
Giriş: 3 milyon Tl.
Cem Aksel, Cezmi Başeğmez, Asım Ekren, Engin Yörükoğlu, Atilla Şimşek, İskender Paydaş, Cengiz Baysal, Cengiz Teoman, Volkan Öktem...Ve daha bir çok değerli isim...

kaanertem@leman.com.tr

19 Mayıs 2001 Cumartesi-Sayı:2001/20 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

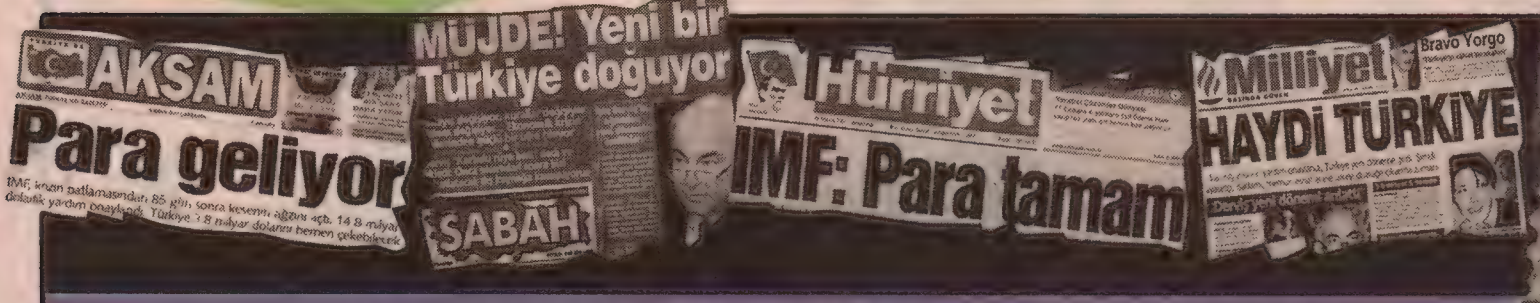

IMF ORTAKLARI ONAY VERDİ, PARA GELİYOR!
HÜKÜMET ORTAKLARI 2 REKAT

"ŞÜKÜR NAMAZI" KILDI.

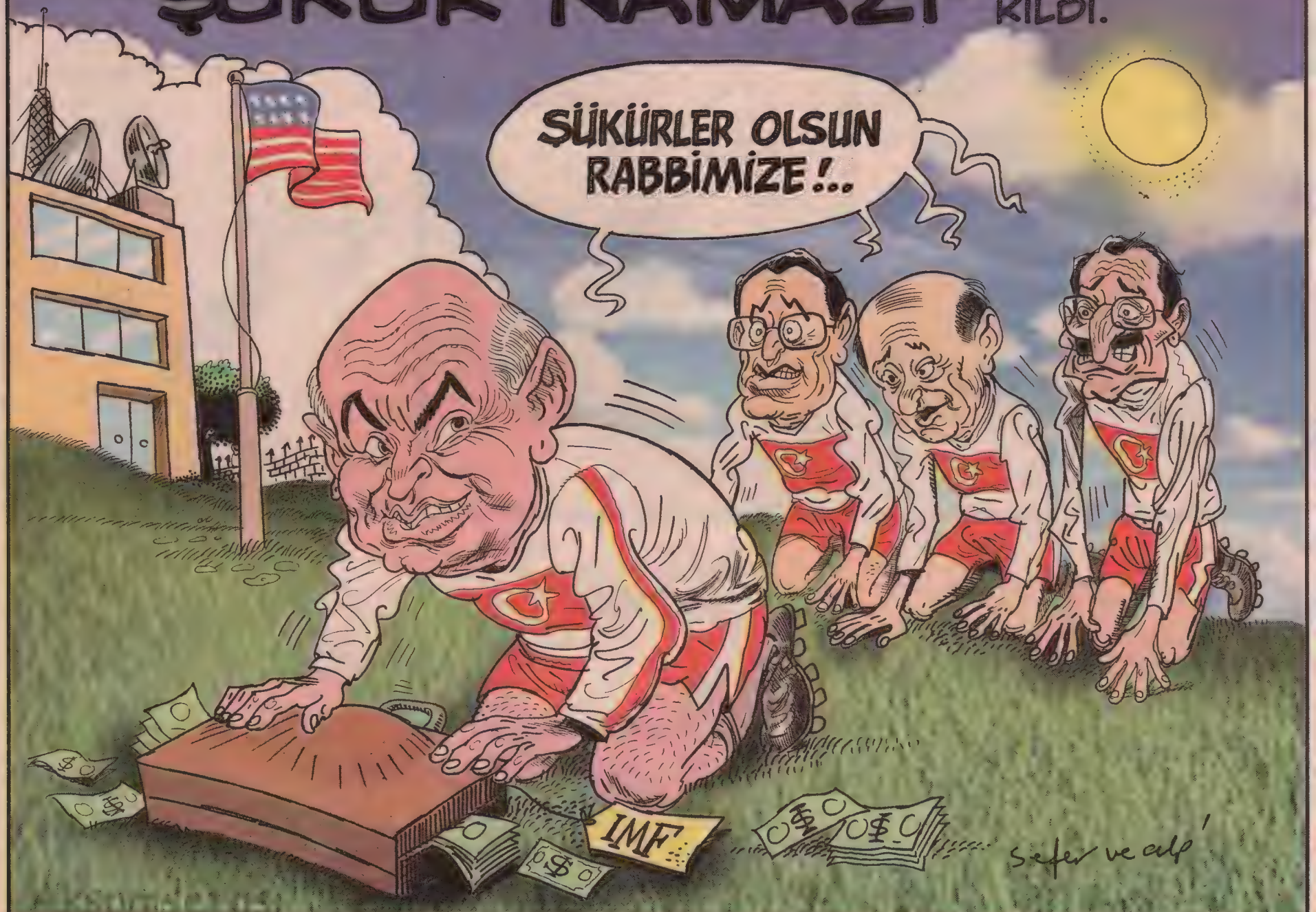

LM Araştırma Servisi Sunar

Kim Kimin Neresini Seviyor?

Alp Tamer

Hikmet Sami Türk

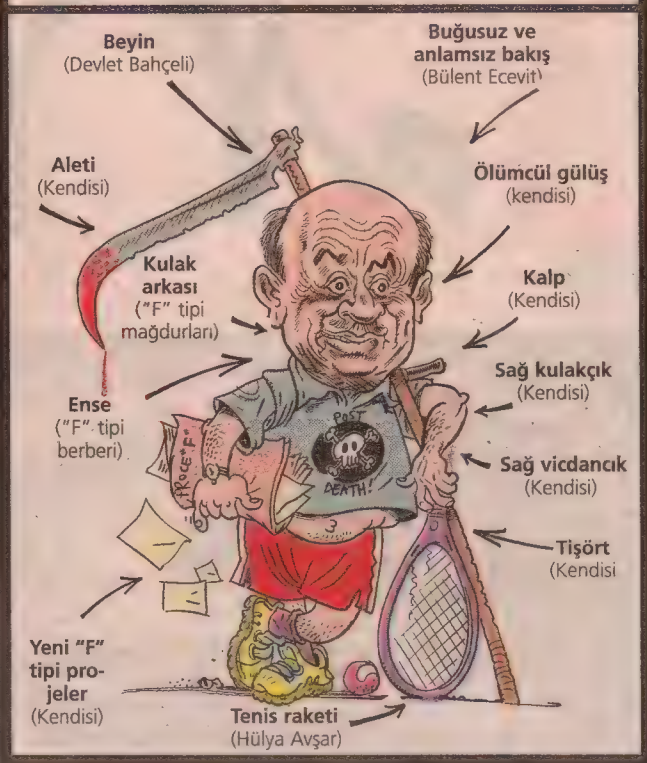

Mesuth Yılmaz

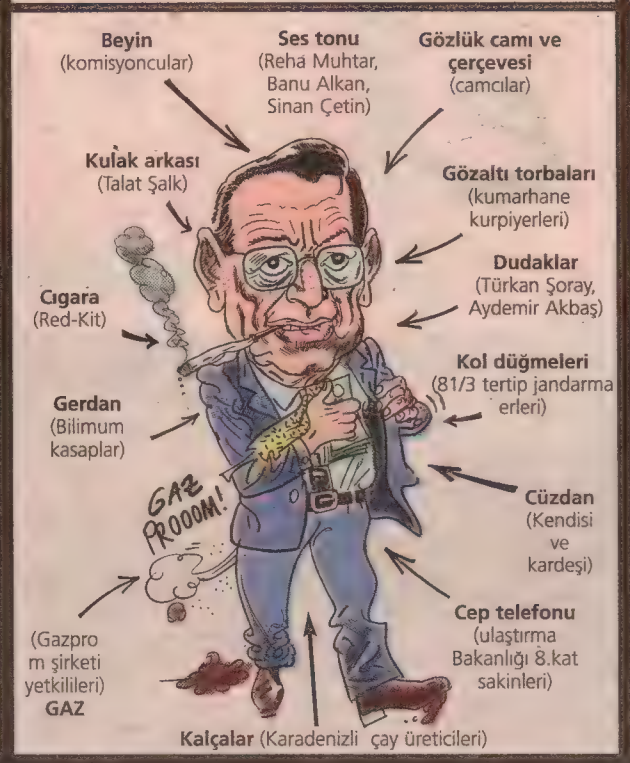

Mehmet Zül

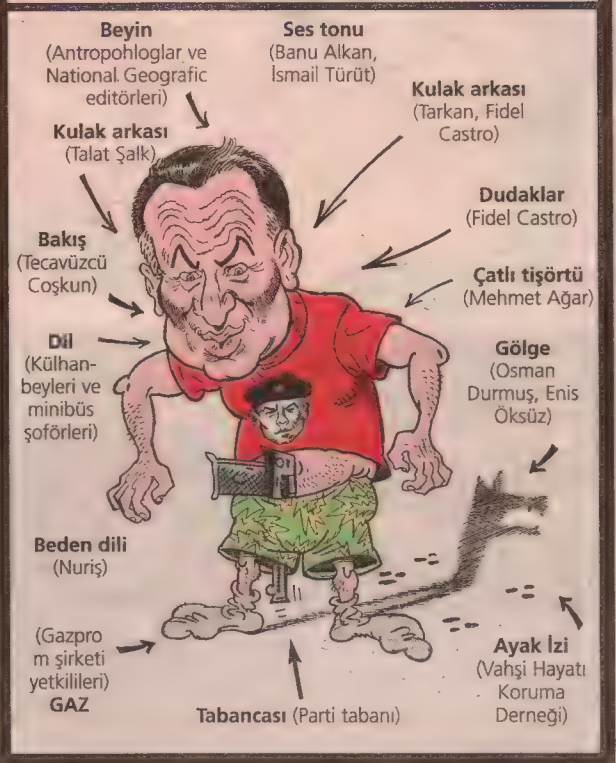

Kemal Derwish

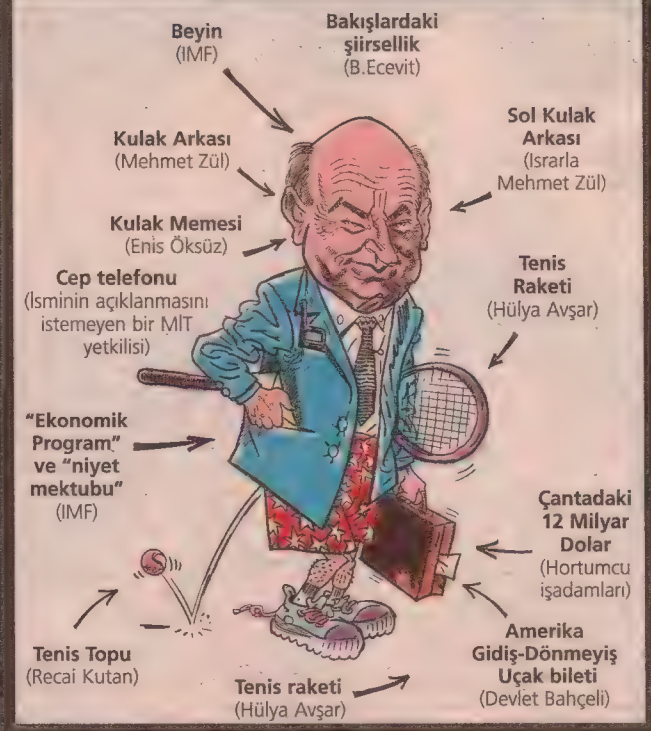

Bülent Ecevit

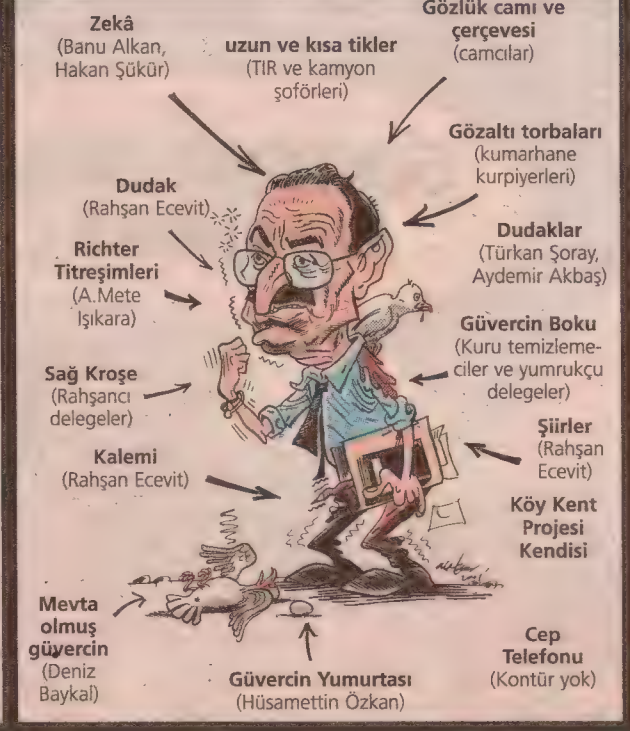

Asgari Ücretlioğlu

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

LeMan

Ankara DGM Savcısı Hakan Kızılaslan, Buffalo operasyonuyla ilgili hazırladığı iddianamede; "siyasi iradeye bağlı kolluk teşkilatıyla (polis) suç örgütlerine karşı mücadele etmek mümkün değildir" sözlerine yer verdi...

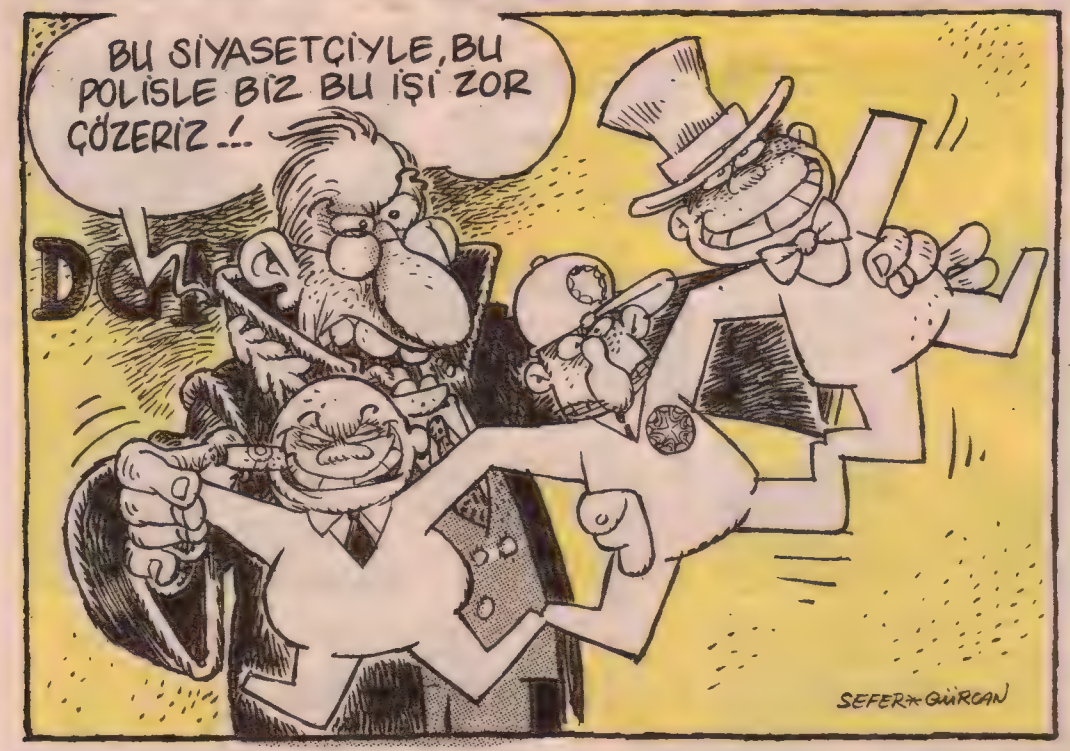

Muğla'nın Yeşilyurt beldesinde jandarmanın gençleri türbeye götürerek dayak attığı iddia edildi. Şikayet üzerine soruşturma başlatıldı...

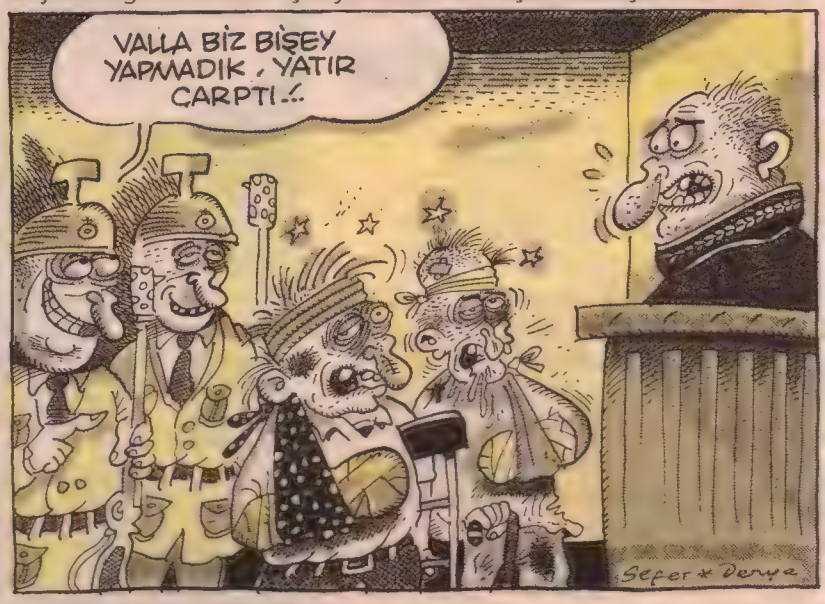

Türkiye, çocuk işçi çalıştırmada her zaman olduğu gibi dünya klasmanına girerek 4. sıraya yerleşti...

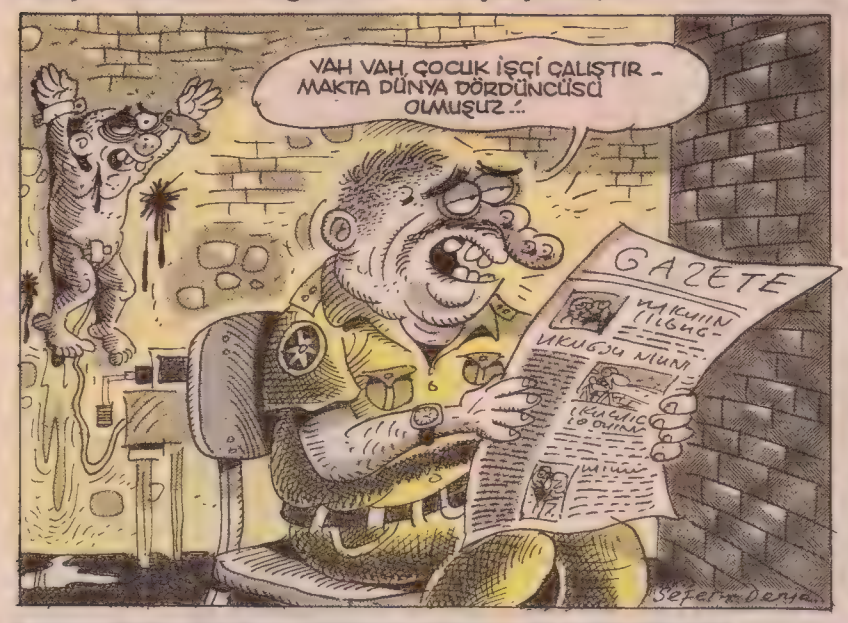

Jandarma, politikacıdan, işadamına, bürokrata, gazeteci, yazar her meslekten kişilerin telefonlarını dinlemiş...

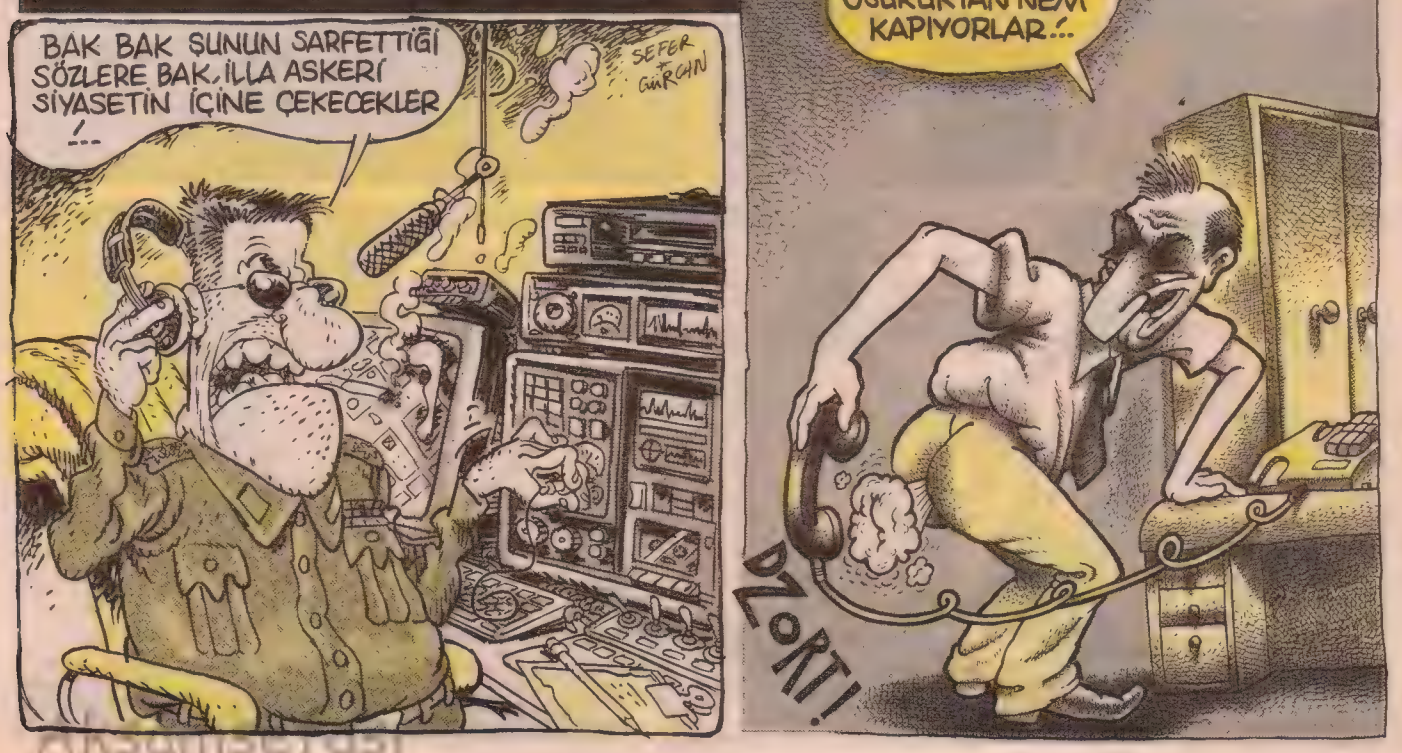

Ergenekon, Telekom

Hürriyet Gazetesi'nde ilginç asparasgalar çıkıyor. Geçtiğimiz hafta, Telekom'un satışı yüzünden Enis Öksüz'ün, Hüsamettin Özkan'ın odasında Derviş Kemal'e ağzına ne gelirse hakaret ederek bağırdığını, "sen kimin adamısın.. kime çalışıyorsun, sen de sıradan bir bakansın, hadini bil" diye etmediğini bırakmadığını yazdı. Kemal Derviş'in, Öksüz'ün sözleriyle bir güzel pataklandığı haberini hayretle okuduk. Ertesi gün Samsun'a giden Devlet Bahçeli ve şürekası, kitlesi tarafından, işte bu kahramanlığından, (Telekom'u sattırmam) malkaçoğluluğundan dolayı çılgınca alkışlayıp, kükreyip esdiler. Yani, MHP kitlesine, "burada devleti satıyorlar, biz karşı koyuyoruz" imajını vermeye çalışıyor. Oysa gerçek tamamen farklı. Ertesi gün gazeteciler hem Öksüz'e, hem de Kemal Derviş'e böyle bir tartışma aranızda geçti mi diye sordu. Kemal Derviş, "bahsi geçen toplantıda yanyana gelmedik, aynı toplantıda olmadık bile" dedi, Öksüz, aynı soruyu geçiştirip, cevap vermedi, (hani, 'böyle bilsinler', işine geldi.) Yani koalisyon içinde 'kınalı kuzu gibi herşeye boyun eğen, koalisyon dağılmasın diye ülkeyi dahi satan, soyulmuş bankalara bile susan MHP, kitlesine döndüğünde, mangalda kül bırakmıyor. Peki, bu haberi Hürriyet gazetesi nerden uydurup verdi, niçin verdi. Demek ki Aydın Doğan tayfası, MHP'nin kitlesiyle iyi geçinmesi oy kaybetmemesi için onun erkek görüntüsünü yaşatabilmek için tüm sayfalarını seferber etmiş. Kimbilir, tarihte böyle yazıldı, diyelim, Malkaçoğlu, Bizans'ın güzel kızlarıyla beraber olabilmek için, kılıcını, kalkanını satar, saçlarına fön çeker, ama, arkada bıraktığı halkına, bir yığın kahramanlık hikayesi uydurur, bilemeyiz artık.

Keşke MHP bu ülkede olup bitenlerin farkına varabilse. Ne hazin, Ülkeyi satmak onlara nasip oldu. Doğdukları günden beri ona buna vatan haini diyen bağıranlara nasipmiş, ülkeyi peşkeş çekmek. Bu farelerden Malkaçoğlu, Karaoğlanlar yaratmak için, Hürriyet Gazetesi'nin yazarları hayalgüçlerini çok daha abartmak zorunda...

Batı, yüzelli yıldır bize, demokratikleşmek için, onu değiştirin bunu yapın, şunu kaldırın, deyip duruyor. Habire yasa çıkartıyor, habire değiştiriyoruz. Yine de demokratikleşemiyoruz. Batının bizi demokratikleştirme hastalığı sonunda geldi Telekom'a dayandı. Telekom'u satarsanız, işte şimdi demokrat olacaksınız diye biz fakirleri sevindiriyor. Tüm basın, tüm ekonomistler de, 'yahu satalım Telekom'u, kısa yoldan demokratlaşalım', 'ayağımıza kadar gelmiş bu demokrat olma şansını kaçırmayalım' diye yüzlerce yazı yazdılar. Telekom'u satsak demokrat mı olacağız, satmasak, olamayacak mıyız? Hem Bush, hem Blair mektup gönderip, telefon etmiş 'kutlarım sizi, Telekom'u satlığa çıkardınız. İşte şimdi demokrat oluyorsunuz' diye. Vay be, birkaç günlük de olsa bu 'demokrat olmanın' tadı başkaymış. Demokrat olmanın mutluluğu bize yeter. Satalım anasını satayım, ne güzelmiş demokrat olmak, satalım... Sıradaki...

N.

AÇIK met üst BÜFE

aklımda kalanlar

- yalnızlık bir ilçe'dir!
- doruk da bir duraktır!
- dün ile bugün, yarını harcar!
- her kalp sahibine göre esner!
- zaman maymunu dünya!
- aşk, mikser!
- ne demek istiyorsun!
- hayat sadece önsöz!
- zor yoktur, şifresi vardır!
- kaç aşkının altında imzan var!
- atlas okyanusunu henüz görmedim daha!
- pasifik okyanusu beni ne kadar ipler ki!
- her şey'de bir şey var!
- hayattan soğumak, ya ne'ye ısınmaktır!
- siz bir hastalığı seviyorsunuz!
- ne demek istiyorsun!
- yaşayarak dünyayı kirletme!
- her yenilmek, bir midir!
- kızılderililer doğuştan köse mi!
- hayatın malısın, kendine pay çıkarma!
- ölsen de kurtulamazsın hayattan!
- kum torbası değilim ben!
- güzel olan her zaman adil olmuyor!
- ne demek istiyorsun!
- hep kendisinden bahsediyor televizyon!
- bizi iyi hatırlayan kaç tane coğrafya var!
- gel, git - git, gel - gel, git!..
- kaos, risk, endişe - kaos, risk endişe!.
- sevişmek de bir haberleşme çeşidi!
- ne demek istiyorsun!
- 150 kişi içinden seçebilir misin sesimi!
- mecnun hep aynı, çöller değişik!
- adem ile havva ilk nasıl sevişmişlerdi!
- müfredata uygun aşk olmaz!
- olta mı akıllı, balık mı aç!
- ne demek istiyorsun!
- başlatmak mühim değil!
- zor olan sürdürmektir başlamış olanı!
- her başlar, şey bitirir!
- vakit hiçbir zaman boş olmaz!
- düşümün önünden çekil!
- doğada tiksinme yok!
- ölü ter kokmaz!
- salılar, perşembeler sürüyle!
- olta girmemiş deniz!
- yürek değmemiş duygu!
- ne susacaksan türkçe sus!
- şu an içimizde kanser yürüyor!
- evler, kurtarılmış bölgeler!
- unut-hatırla-unut-hatırla-unut!
- ne demek istiyorsun!
- orlon dünya, sar sar bitmez!
- dünün ne çok çocuğu var!
- bugünün ne çok tasası-endişesi!
- yarının ne çok ölüsü olacak!
- ne demek istiyorsun!
- aklımda kalanlar, aklımı alanlar!
- sus artık ve zıbar yat!

daral&timsah

t r i p a n a z o m i g a m b i y e t s i z l e r

mehmet çağçağ

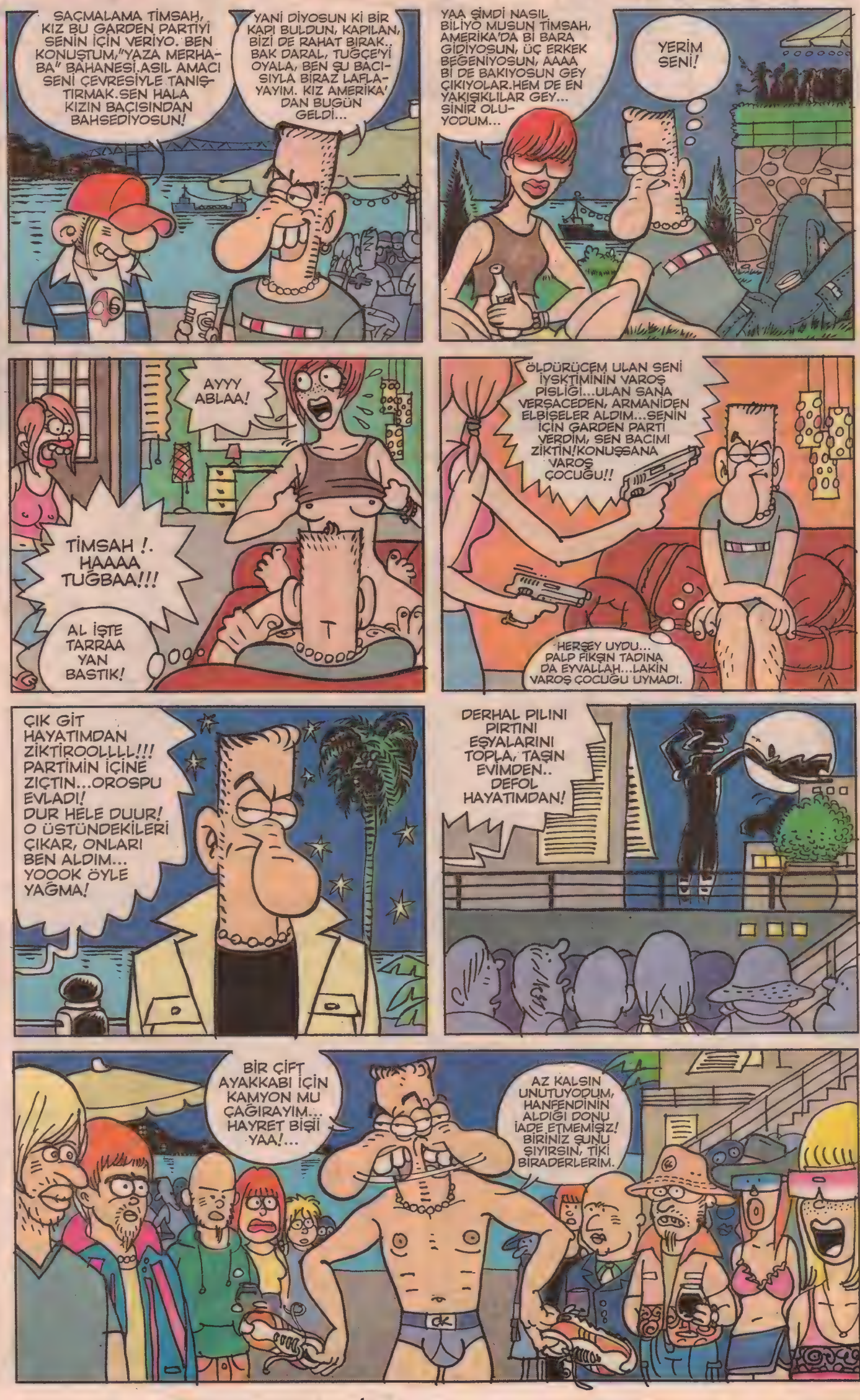

Akşamsetası

UM PAHA

FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN

ALO MERKEZ BANKANIN ÖNÜNE BOMBALI HOROZ KOYMUŞLAR!.. GÜN IŞIMADAN ÇABUK BİR BOMBA İMHA EKİBİ GÖNDERİN!..

MİLENYUM
ODUN SANAYİ AŞ.

BU GÖRDÜĞÜN MODERİN ODUN ENTEGRE TESİSİNİ KURDUM RESULCUĞUM!.. TEKNOLOJİ BAMBAŞKA BİŞEY BE!..

ÇAAT! ÇUUT! ÇAT! ÇUT! ÇOT! VIR VIR VIR VIR VIR VIR ÇAAT!

DÖN SUSAM, DÖN..!

HEEY ÇEKİLİN BENİM KARIM O AĞAÇTAKİ!

İTFAİYE

OLMAZ YAKLAŞAMAZSIN ORAYA, BİR DE SENLE UĞRAŞMAYALIM ŞİMDİ!..

TEKRARLIYORUZ! OOOHH! HAARİKASIN ERKEĞİM!

M.E.R.
ORGAZM TAKLİDİ KURSU
KURULUŞ 1992

OOOHH! HARİKASIN ERKEĞİM!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

metİNFİDAN

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Paranoya

Fatih Solmaz Çağçağ

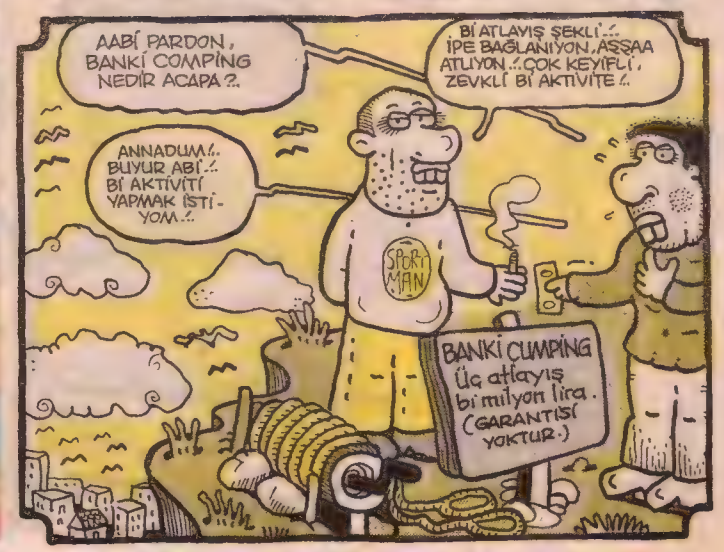

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

2 ÖYKÜ TOPLUMSAL SOSYOLOJİK 1 ÖRGÜTLÜ TOPLUM

HAAA...HA...HAA.!.

KLASÖRÜ VER HAAA...HAA...HA...

HAA... HANGİ KLASÖR... HAAA!

HAA.HA.HA..HAA!

HAA...HAA.!. ÇAYLAR GELDİ... HAA-HAAAA.!.

ÇAY.'HAA VERSENE HA...HAA.!.

AY, DUR... HAAA...HAA... HAAA.!.

HAPŞIIIIIIİİİ!..

N'A...NAPTIM BEN... HAPŞIRDIM...EVET HAPŞIRDIM...

BU DURUMDA AYRILMAN GEREKİYO...MUHASEBEYE GİT, HESABINI KESSİNLER.!.

HAA.!. BİR KİŞİ...HAA... DAHA AYRILDI... HA...HAA.!.

HAA...BU DURUMDA HAA,HA...HAPŞIRAMAYAN BİR ÇAYCI...HAA.!. BULMAK LAZIM HAA.!.

TAM LİCİNA GELİP DE BİR TÜRLÜ HAPŞIRAMAYANLAR DERNEĞİ

TUĞBİTHAP-DER 1995.

BU DA 2 DERİN DEVLET

İŞTE BURADA BULDUK.!.

ALALIM HEMEN... KARŞI KOYMA SAKIN.!.

BANA BAK, BU MEKTUBU SEN Mİ YAZDIN DENYO.!.

EE...EVET AMA SUÇUM NEDİR?.

DEMİŞSİN Kİ EN SONUNDA...BÜYÜKLERİN ELLERİNDEN, KÜÇÜKLERİN GÖZLERİNDEN ÖPERİM...

EE?.

YAŞITLARINIZDAN İHBAR GELDİ...ONLARA NİYE BİŞEY YOK?.

NE?.

YAŞITLARIN DİYORUM ULAN.!. BÜYÜKLERE VAR, KÜÇÜKLERE VAR, YAŞITLARA NİYE BİŞEY YOK.!.

YAŞITLARINA KASTIN NE HA.!. AMACIN NE SENİN AMACIN.!. BÖLÜCÜLÜK MÜ ?!

Bu karede adamı dövüyolar...

YAŞITLARINA İLGİSİZ KALMAKTAN VE ONLARI GÖRMEZDEN GELEREK MANEVİ ŞAHSİYETLERİNİ RENCİDE ETMEKTEN DOLAYI SAVCILIĞA SEVKEDİYORUZ SENİ.!.

YÜRÜÜ.!..KODUMUN HERİFİ.!.

ÇOT!

Bitti

canbarslan@superonline.com.(Pek yakında tamamen okur akıl-fikirleri.)

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Demirel Sinirli, Kral Cıscıbıl Kalabilir

Bütün yollar ona çıkıyor. Bütün kirler, bütün pislikler, sanki koltuğunun altından kayıp gözlerimizin önüne akıyor. 50 yıldır, gerek kişisel, gerek kadro olarak iktidarını sürdürüyor. Oysa kendi global artığı **Suhartolar**, **Markoslar**, **Peronlar**, **İdi Aminler**, **Ortegalar** alaşağı olup, tarihin çöplüğüne gömüldü yıllar önce. Hala söyleyeceği sözü, cebimizdeki on kuruş parada gözü olan böyle bir bünyeyi, insanoğlu milyon dolarlar harcayıp yeryüzünü, galaksiyi arasa tarasa, koklasa yalasa bizim coğrafyadan başka hiçbir yerde bulamaz.

1954 yılında, dünya enerji tröstlerinin **"yüksek seviyede dost edinmek"** amacıyla verdikleri **EFF** bursuyla **Birleşik Devletler**'in öğreniminden geçen bu zat, o gündür bugündür, memleketin başına musallat. Son enerji operasyonuyla, yavaş yavaş onun da suyu ısınmaya, ayrıntı kabarmaya, hapishaneye verdiği her yakınıyla, eşiyle, dostuyla, akrabasıyla yaldızı dökülmeye başladı.

O, Süleyman Demirel! **"Morrison"** Demirel... **"Baba"** Demirel. Babaların babası, o bu ülkenin babası. **Hakkari**'de uçan kuştan, **Edirne**'de sıçan kargaya dek herşeyden haberi olan yine o! 50 yıldır enerji diye yırtınır, gezer, 50 yıldır iktidardadır, 2001 yılında elektrikler kesilir memlekette, milyarlarca dolar, enerji hırsızlarının cebinde gezer!

Geçen Pazartesi günü bir üniversitede konferans veririken, öğrencilerden biri, bir pusula yazıp, **"yeğen Murat Demirel'in, manevi evlat Cavit Çağlar'ın hapishanede olduğunu"** anımsatmış kendisine. Kızarmış, yüzü değişmiş. Ve o soru kağıdını, avucunun içinde buruşturup yere atmış hiddetle. Bu hiddeti hayra alamet değil.

Ankara'dan üst düzey bir kadronun aktardığı ve birkaç yerden de doğruluğu onaylanan veriye göre, İnterbank'ın yasal çöküşünün ardından, **Maliye Bakanlığı**'na bağlı uzmanlar, geçen yıl bankanın sahibi **Cavit Çağlar**'a ait **Bursa**'daki **Nergis Holding**'de inceleme başlattı. Holdingteki belgeler, faturalar, bilançolar 3 ay boyunca didik didik edildi. Ve temel noktaya varıldığında, Ankara'dan, ta tepelerden bir telefon geldi. Uzmanların karşısındaki isim Maliye Bakanı **Sümer Oral**'dı. Oral, emrindeki bürokratlara, **"yeter artık"** dedi, **"tamamlayın raporunuzu. Yetkili mercilere de iletin."**

Bu emirle inceleme noktalandı. Çağlar, holdingten ayrılmak üzereyken, Maliye Bakanlığı uzmanlarını ofisine davet etti. Mesafeli bi biçimde bilenler, kend di artık. Rahattı kendi da farkındaydı. Nayla lar, yanlış bilançolar, değildi sorun olan.

Bu konuya burada günlerin tartışma kon girmek gerekiyor. Tel karar, yine Demirel'in da; Ankara DGM Sav rilmişti. DGM'yi bu k rel'in manevi evlatları

Şimdi kendi silah rel'in 13 Kasım 2000 konuşması dinlenmiş sıdı.

Bu görüşmede, enerji operasyonunda vet verdiği iddiasıyla sahibi **Hüseyin Arabu** na göre holding pa Azerbeycan Cumhur için, bir de mektup v iş takibi ya da iş orta

(Yakında Demirel'i günde yaşayan mane ğeni Murat ile olası t den söylemesi.)

Demirel'in Cavit herhangi bir ticari ort

Barmek Holding s ailesi arasında bir ek Bakanı Oral, Çağlar s miştir? Demirel'in po neğin Şefika Demirel lığı döneminde KKTC Bu bankanın kasası kredilerle doldurulmu fika hanım Demirel'in

Demirel bu sorula bir kağıtlı mendil gib çöpe fırlatacak.

Sen, seni kaybetmenin ne demek olduğunu bilemezsin... Sen seni hiç paylaşmadın ki... Hiç sensiz kalmadın ki... Hayır, sakın içindeki o amansız sürgünden bahsetme bana... O büyük yalnızlığından, seni çocukluğunda terkeden ve dönüp içine her baktığında o koca boşluğunda yeniden ve hep yeniden kaybolduğun benliğinin o karanlık kuyusundan sakın sözetme... Sakın bana sensizliğinden bahsetme... Çünkü o dipsiz karanlık sensin. O bulamadığın kendinsin sen... Bütün kayıplarınla, intiharlarınla, vazgeçişlerinle, savruluşlarınla, ruhunun sürgünlerine yaptığın bitmeyen yolculuklarınla sensin o... O sensin işte. Ben onu sevdim. Ben senin içindeki o yakıcı yokluğu sevdim. İçindeki o sonsuz boşluğu, o özlediğin benliğini sevdim. Sen hiç senden mahrum kalmadın sevgilim...

Hayat ellerimin arasından kayıp gidiyor... Ellerimizin arasından. Aşkımız gözlerinden silinip gidiyor... İçindeki okyanusun sularını taşıran unutuluş rüzgarları adımı fısıldıyor hayatın kıyılarına...

Yavaş yavaş eskiyor gözlerim gözlerinde, tenim teninde, adım dudaklarında... Yavaş yavaş siliniyorum hayatın gerçekliğinden... Yokluğun ürperten rüzgarında savrulup duran o sahipsiz uçurtmayım artık... Ya da **Kız Kulesi**'nin önünden süzülüp geçen o hayalet gemi...

Yaşarım sandım...Her şeye ve hayata rağmen. Karanlıklara karışırım, sonra nasılsa hep sabah olur... Elimi kendi kanıma batırır, sonra gider yıkarım... Geçip gider sandım her şey... Geçip gider yaşadıklarım, öldüklerim... İyiliklerim ve o en çok kendimi acıtan kötülüklerim... Hepsi geride kalır ve ben her sabah aşkınla yeniden doğarım.

Oysa şimdi ne kadar da iyi anlıyorum, geçmişin uçurumlarına ittiğimiz o anlar hiç kaybolmuyormuş. Hep bir gölge gibi takipteymiş arkamızda... Aldığımız her solukta içimize çektiğimiz o hayat, dünden bir türlü kopamıyormuş.

Ne yaşasam hep seni kaybetmişim ben... Kime sığınsam hep senmişsin yitirdiğim... Beni, şehirlerce, yollarca, aşklarca uzağında, o hiç tanımadığım sana bağlayan mektuplarınmış seni yitirmek... Hayatının o hızlı döngüsünde yalnızca küçücük anlara sıkıştırdığın ve belki de yüzlercesine yazdığın gibi yazıp gönderdiğin o birkaç satırı okurken Tanrı'yla konuşur gibi titremem ve kendimi aşkın "sev" diyen o ilahi vahyini alan son peygamber gibi hissetmemmiş... Sev!...

Ah sevgilim, seni sevmek seni kaybetmekmiş aslında... O uzak kentteki hayatımı öldürüp, senin göğünün altında, senin şehrinde, senin sokaklarında yeni bir hayata doğmakmış... Seni tanıdığım o Nisan gecesinde sarhoş hayallerimizin üzerine yağan o incecik kar, bu aşkın kutsallığına Tanrısal bir işaret gibi beni inandırırken, aslında "onu kaybettin" diye fısıldıyormuş kulaklarıma... "İşte tam da

O k

bu anda onu k

Bilmem sen neyi... Yıllar g sokağında, he mızın o savru oraya bir dah kez o masada seyen çocuklu tü dudakların nan ve yalnız seninle... " İşt mızın... Ve be duğum anda mın... Nasıl d tek bir gecey ölümsüz kılac sonsuzluğa u liydi o bir gec ğan güneşle b uyanmalı, ayrı cesi incecik bi ellerin yıllardır lerin düşlerim ğun çocukluğ tenimi... Sen dokunmak as miş sevgili.

Ya sonra?

Şimdi ne ka seni kaybetm yere gitmek, her evde uyu kak solumak, den geçen o tine sığınıp kucaklayıp ar ğın sevgilin o dört duvar ve de unuttuğu ama yokluğu san da bir tü gün terk etti mak, gözyaşl kınlık duyduğ tını paylaştığı lerini, sözleri mi zaman k vazgeçemedi likte büyüdü mak, kendinl lır gibi sarıld olmak... Hep

Hayat sen

* Cezaevlerinde hemen hergün ölen bir insanla vicdanımızdan da bir parça ölüyor. * **İzmir, 26 M**
nal Resim Sergisi, **"Adsız"**, Emlak Sanat Galerisi, Beyoğlu. * Gamze İçke, Ebru Çoksever, Zeliha Ar

ti MEDYA

bet başladı. Herşeyini en açık
yöneticileri dışında bu kişiler-
uzmanların nereye ulaştığının
alar, yurtdışına aktarılan para-
enlarda" uçup giden faturalar

koyduktan sonra, hemen son
elefonların dinlenmesi olayına
ının dinlenmesiyle ilgili yasal
e oturduğu sırada, 1996 yılın-
usret Demiral tarafından ve-
almaya iten neden de, Demi-
Mehmet Ağar'ın talebiydi.
endilerine geri döndü. Demi-
saat:15.41'de yaptığı telefon
konuşma da gazetelere yan-

in karşısındaki isim, beyaz
bakanlığı bürokratlarına rüş-
ltına alınan **Barmek Holding**
nirel, görüşmeden anlaşıldığı-
u **Azerbeycan**'a gönderiyor.
nı Haydar Aliyev'e iletmesi
Demirel'in yaptığı açıkça bir
Mektubun içeriği bilinmiyor.
dönem kaçak Amerika'da sür-
u Çağlar, cezaevinde yatan ye-
görüşmeleri de dökülür, ben-

r ile kağıt üzerine dökülmüş
var mıdır? Azerbeycan
Hüseyin Arabul ile Demirel ve
ık ilişki olmuş mudur? Maliye
urmasına neden müdahale et-
olmayan akrabaları da var. Ör-
yılında, Demirel'in başbakan-
bir banka almış Şefika hanım.
e Halk Bankası'ndan aktarılan
ardından batırılmış. Acaba Şe-
oksa bizim yengemiz mi?
yanıt verecek ya da, sümüklü
etlenip avucunun içinde ezip,

Kutlu Esendemir

...an ki Senin Ruhundur

...ettin"...
...natırlıyor musun o salaş meyha-
...ramızdan ve biz bu kentin her
...arında, her meyhanesinde aşkı-
...asından kırıntılar bıraktık. Ama
... gitmedik seninle... Seninle ilk
...muş, gözlerinden bana gülüm-
...a şaşırırken şu sözler dökülmüş-
...belli belirsiz: "Sonsuzluğa uza-
...oktada kesişen iki tren yoluyuz
...gece o kesişme anıydı hayatları-
...sıl da farkındaydım sana dokun-
...adan sonsuza kadar uyanacağı-
...kındaydım, sonsuzluğu yalnızca
...alnız o geceye sığdırırsam onu
...ın... Belki de o tren yolları gibi
...n hayatlarımız yetinmeyi bilme-
...kesişmeyle... Belki de, hayat do-
...e üzerimize ışımadan o rüyadan
...ydık. Ama olmadı... O Nisan ge-
...olup üzerimize yağarken, çocuk
...en ellerimi kutsadı... Sonra düş-
...adı... Ömrün ömrümü, çocuklu-
..., dudakların dudaklarımı, tenin
...n mucizemdin. İşte o mucizeye
... onu sonsuza kadar kaybetmek-

... hayat bitmiş, aşkın başlamış...
...da iyi anlıyorum, sana aşık olmak
...ş sevgili... Bu aşkın seslendiği her
...apıyı çalmak, adının yankılandığı
...o parça parça hayatını sokak so-
...bul olmak, Kız Kulesi'nin önün-
...let gemi olmak, o sonsuz şevka-
...un olmak, o yitik çocukluğunu
... olmak, tutkunun ateşiyle yaktı-
..., o bencil ikilemlerinde savrulup
...alnızlıktan ibaret rutubetli bir ev-
...ak, birgün yeniden hatırladığın
...eçen gecelerin yaralarını ne yap-
...üreğimde silemediğin olmak, bir
...ertesi gün Tanrı gibi taptığın ol-
...yanında saklamayacak kadar ya-
...elki de tek kadının olmak, haya-
...meğini paylaştığın, kalemini, şiir-
...laştığın olmak, hesaplaştığın, ki-
...n, sıkıldığın, boğulduğun ama
...olmak, birlikte çocuklaştığın, bir-
... birlikte yavaş yavaş öldüğün ol-
...uşur gibi konuşup, kendine sarı-
... kendini öldürür gibi öldürdüğün
...epsi seni kaybetmekmiş...
...betmekmiş aslında. Adına kader

dedikleri, içinde hapsolduğumuz, ne akışını, ne sonunu, ne de bize biçilen rolleri bir türlü değiştiremediğimiz o acımasız öyküde benim rolüm seni hep kaybetmekmiş sevgili...

Şimdi kusursuz bir aşk romanının kaybetmeye mahkum kahramanı gibiyim. Sonu başından belli bir kaybediş öyküsünde hapsolmuş, çaresizce çırpınıyorum bu aşkın kaderini değiştirebilmek için... O çocuksu umutlarım ve ardından gelen kaçınılmaz ve korkunç yıkımlarım yalnızca acımasız bir heyecan katabiliyor bu öyküye... Sürükleyicilik katıyor. Ama okuyan herkes biliyor bunun bir kaybediş hikayesi olduğunu... Yıllardır bir tek ben inanmak istemiyorum.

Sense bir yanınla öykünün, bir yanınla da dışardaki hayatın içindesin. Kopamamışsın sokaktan... Ara sıra başka öykülere karışmak, başka öykülerin kahramanı olmak, başka aşklarda kaybolup kendinden kurtulmak istiyorsun. Bunun adına da "özgürlük" diyorsun.

Söylesene sence ben neden vazgeçtim hayatın o tatlı şurubundan, o çileksi tadından, o gelgeç kokusundan... Neden vazgeçtim yaşamaktan? Neden silahsız neferi oldum bu aşkın? Neden hep savunmasını ben verdim? Neden bir öyküye hapsettim kendimi? Şimdi aldığım her soluk seni benden biraz daha uzaklaştırırken neden artık nefes almak istemiyorum? Seni benden çalan o hayatı neden istemiyorum?

Gerçekliğin içinde kaybolmuş bir hayalden farksızım artık. Aşkım yalnız sözcüklerinde, o kendi kanına batırarak yazdığın öykülerinde soluk alabiliyor. Bense karıştırıyorum öykülerinle o bir türlü parçası olamadığım gerçekliği... Öykülerindeki sevdana inanıyorum, öykülerindeki aşkımıza ağlıyorum. Aşkın beni çocukluğuma götürüyor. Öykülerinde yarattığın imgelerle büyülediğin hayat, o imgelerin içinde kendini bulan ve yazgısını seninle birleştirmeye hazır kadınlar, her an başka bir aşka kapılıp, beni yine o dört duvar ve bir yalnızlıktan ibaret rutubetli evimde geri dönüşü olmayan bir yalnızlığa terk etme ihtimalin, beni o savunmasız çocukluğuma geri götürüyor; beni hayatın dengeleri içinde kendine bir yer bulması imkansız bir roman kahramanı yapıyor.

Bu şizofren halim ancak bir öykü malzemesi olarak heyecanlandırabiliyor seni. Öykülerinde ağlıyorsun uyumsuz varlığıma. Öykülerinde bu aşkın önünde eğiliyor, beni yitirmeyi kendini yitirmek gibi yaşıyorsun. Beni kaybetmenin telaşını yalnız öykülerinde yaşıyor, ama hayatındaki varlığımdan ürküyorsun. Gerçekliğin içinde yaşayan ve en az hayat kadar bencil olan o yanın sana olan tutkumu delilikle bir tutuyor. Senin uğruna hayattan vazgeçişim, bu şizofren sevdam günlük hayatını aksatıyor çünkü... Benimle birlikte hayata yabancılaşmaktan korkuyorsun. Aslında gerçek özgürlüğün bir aşk uğruna kendinden vazgeçmek, aşkınsa o Tanrı-sevgiliyi bir ölümlü gibi sevmek olduğunu sana hiç durmadan hatırlatan bu şizofren sevdam korkutuyor seni...

Şaşırıyorsun sevgilim... Öykülerini okurken, satır aralarında bir başka ruhun varlığını sezdiğim anda gözyaşlarına boğulmama şaşırıyorsun... "Bu sadece bir öykü" diyorsun bana... "Sadece bir kurgu bu... Neden ağlıyorsun?" Beni gerçekten sevdiğine inandığım tek yerin artık sadece öykülerin olduğunu, artık yalnız öykülerinde soluk alabildiğimi, ve seni hayatla paylaşmaktan yorgun düşen yüreğimin öykülerinde de seni paylaşmaya tahammülünün olmadığını anlamak istemiyorsun...

Şaşırıyorsun... Sabaha karşı sessizce yanımdan kalkıp gitmeni, o tek cennetim olan uykularımızda beni yapayalnız bırakmanı sonsuz bir yitiriş gibi yaşamama şaşırıyorsun... Beni yalnız bırakıp, başka bir odada uykuna devam ettiğinde rüyalarım kabusa dönüşüyor. Seni rüyalarımda da yitiriyorum, sana ulaşamıyorum, ağlıyorum, herkes gülüyor halime... Hep gözyaşlarıyla uyanıyorum o kabuslardan. Sense çıldırdığımı düşünüyor, bu uyumsuz halimden sıkılıyor, davranışlarımı o bir türlü vazgeçemediğin dışardaki hayata ait bulmuyorsun.. Aşkının yalnız ömrümü ve ölümümü değil bilinçaltımı da ele geçirdiğine inanmak istemiyorsun...

Günler geçip gidiyor... Hayat o dayanılmaz hoyratlığıyla akıp gidiyor aramızdan... Gerçeklik her geçen gün aramıza gizli duvarlar örüyor. Ne aşkım ne de ben bu hayatın içine sığamıyoruz artık. Ve seni her an bir öncekinden daha fazla kaybediyorum. Gözlerim gözlerinden, tenim teninden, adım dudaklarından siliniyor yavaş yavaş...

Oysa şimdi her şeyden daha iyi anlıyorum beni o bir türlü parçası olamadığım gerçekliğin içinde sevemeyeceğini... Öyleyse sevgilim, ne olur beni içine al... Hayatımdan çekilmek ve ömrümü sana vermek istiyorum. Ömrümü senin yaşamanı, senin içinde kaybolmayı, yalnız ama yalnız sen olmayı istiyorum artık.

Ne olur beni içine al... O karanlık ruhuna, o büyük yalnızlığına, o seni çocukluğunda terkeden ve dönüp içine her baktığında boşluğunda yeniden ve hep yeniden kaybolduğun benliğine al beni... O kendinden sürgün kendine al... Yüreğinde arınıp öykülerine akan, kalemini hiç sakınmadan batırdığın o sıcak kanına al beni... O kan ki senin ruhundur... Beni ruhunda sakla.

Yeter ki bu sevdalı ömrüm, böyle yavaş yavaş silinmesin gözlerinden...

Kız Kulesi'nin önünden geçen o hayalet gemi gibi...

CEZMİ ERSÖZ
ezmier@leman.com.tr

...umartesi günü, saat 14.00-19.00 arası İzmir'de, Sevgi Yolu'ndayım. * Marmaris, 2 Haziran Cumartesi günü, saat 14.00-18.00 arası, Marmaris'te, Analiz Kitabevi'ndeyim. Tel: 0252 412 81 47. * Hüseyin Özi-
... Keskin, Laden, Semra Çelik, Merve Yenice, Sanem Oalay, Yılmaz Doğan, Başak, M.Yavuz Arıtürk, Öner Kaya, Özlem Er, Özge Evcin, Evrim Asanoğlu, Sevgi Turan, İlknur İpek, mektuplarınızı aldım, sevgiyle...

Kırıtık Lebleri

SUAT ÖZKAN

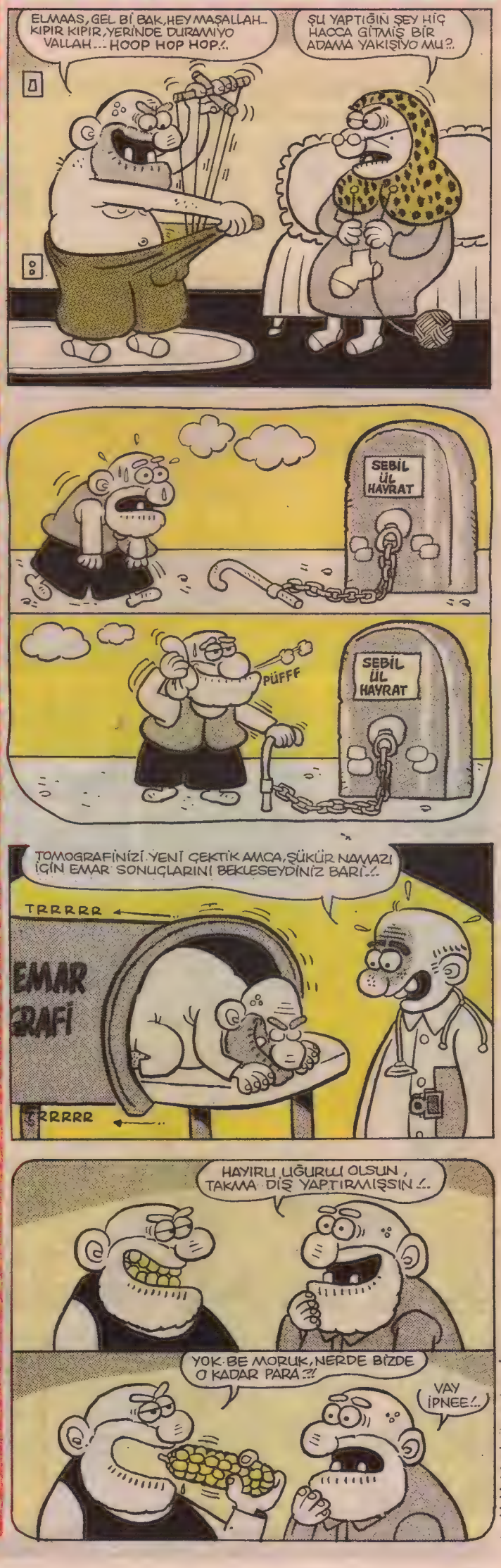

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ÖZET: Hamak ithalatçısı arkadaşı BEKİR'i Meksika'ya götürür. Mexcico City'de dolaşırken BEKİR aniden kaybolur. Arkadaşı bir yerde uyuyup kaldığını düşünürken BEKİR'i, ZAPATİSTA'LARIN bölgesi CHİAPAS'ta Zapatista komutan yardımcısı subcomandante MARCOS'u selamlarken görürüz... Subcomandante Marcos ve 23 gerilla liderinin 24şubatta başlayan ve 12 eyaleti aşarak gerçekleştirdikleri "ZAPATUR 2001" adındaki yürüyüş, 20 bine yakın yerel ve milyonlarca dünya çeşitli ülkelerindeki müthiş destekçinin çılgın tezahüratları arasında, 11 Mart tarihinde başkent Mexcico-City'deki ZÓCOLA meydanında sona erdi... Subcomandante Marcos, Zapatistaların kumandanı, stratejisti ve sözcüsü ama rütbesi kumandan vekili olarak geçiyor. Ordunun asıl komutanı halk. Diğer tüm Zapatistalar gibi o da yüzünü kar maskesiyle saklıyor. Güvenlikleri dışında bu onlara anonimlik hali veriyor... Yüzünü kimsenin görmediği ve kendisi hakkında hiç sır vermeyen MARCOS'u dünya yalnızca yazdıklarından tanıyor... O barışçı bir savaşçı, ünlü yazar Manquez'in kendisiyle yaptığı röportajdan ve internette yayınlanan bildirilerinden edebiyatı bilen ve çok iyi kullanan birisi olduğunu, futbol düşkünlüğünü biliyoruz.

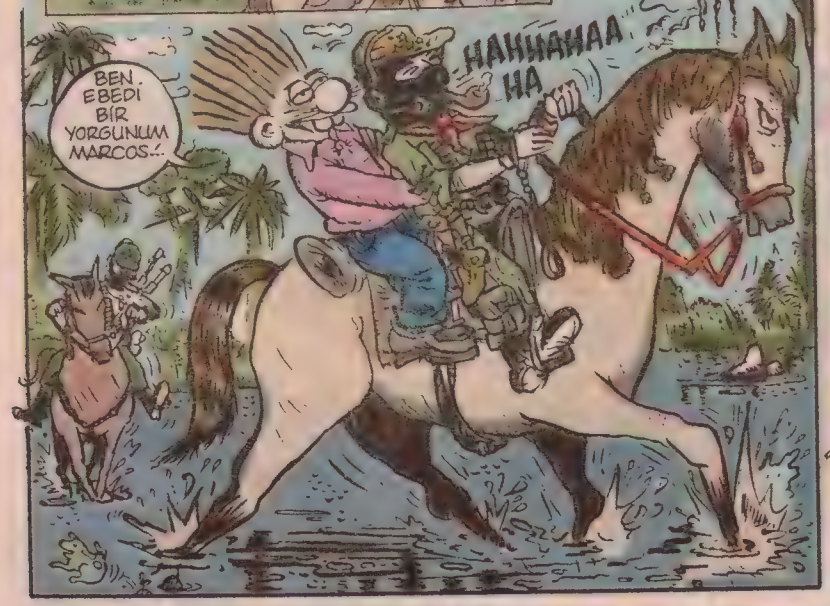

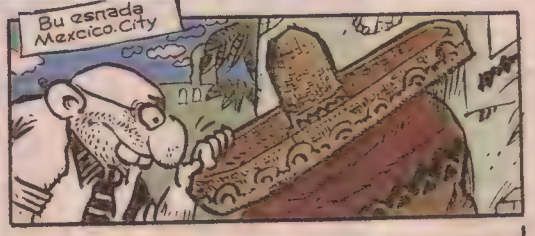

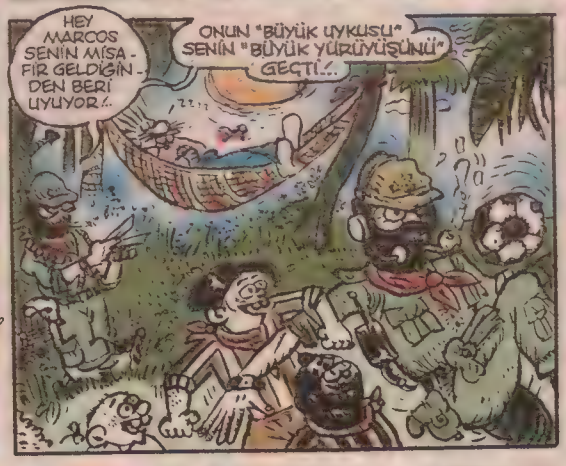

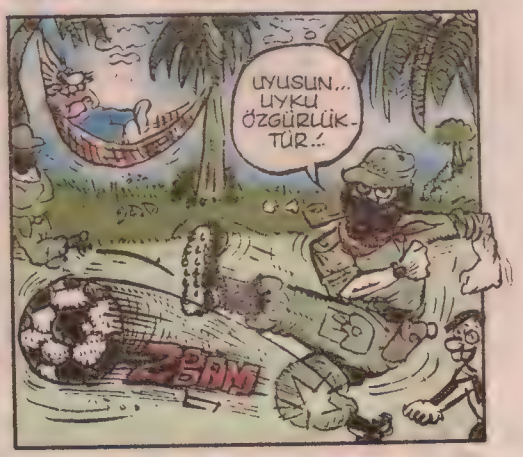

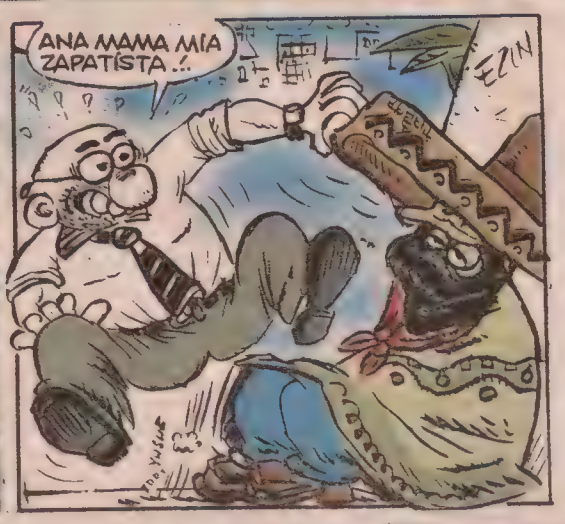

200 verip 10 al !

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Hay aklınıza dolar sıkayım sizin!

Emperyalizmin oyununa gelip 200 milyar doları silah tacirlerine kaptırıyorsunuz, sonra da 10 milyar dolar borç alabilmek için onlara yalvarıyorsunuz.

Bir türlü akıllanmıyorsunuz.

Güneydoğu sorunu savaşa değil konuşa konuşa çözülsün diyenleri dinlemediniz.

Emperyalistlerin silah satabilmek için kardeşi kardeşe vurdurtması oyununa geldiniz.

Sonuçta 200 milyar dolarımız, 30 bin insanımız yok olup gitti.

Ve akılsız başa Kemal Derviş geldi!

Akılsızlığınız Kemal Derviş'e "kurtar bizi baba" demenizden de belli.

Kemal Derviş'i Amerika'dan Türkiye'ye gönderen Sam Amca değil mi?

Öyleyse elbette size değil ona hizmet edecek.

Türkiye'ye oltadaki yem misali 10 milyar dolar getirip, kimbilir kaç 10 milyar doları da Amerika'ya götürecek.

Elin babası sizi kurtarmaz!

Elin babasıyla gerdeğe girilmez!

Ayrıca siz baba diye sarıldıklarınızın huyunu suyunu iyi bilirsiniz.

Her babaya sarıldığınızda makatınızda derin bir acı hissedersiniz!

"Her geleninki gideninkinden iriydi" diye de şikayet edersiniz!

Ancak her "kurtar bizi" diye sarıldığınız baba size bunları yaptığı halde yine de babalardan vazgeçmezsiniz.

Çünkü başınızın içinde beyin var, akıl yok.

Hele kemale ermiş akıl hiç yok.

Kemale ermiş aklınız olsaydı başınıza Kemal Derviş gelmezdi!

Başınıza Kemal Derviş yerine kemale ermiş akıl gelmedikçe kurtuluş yok size!

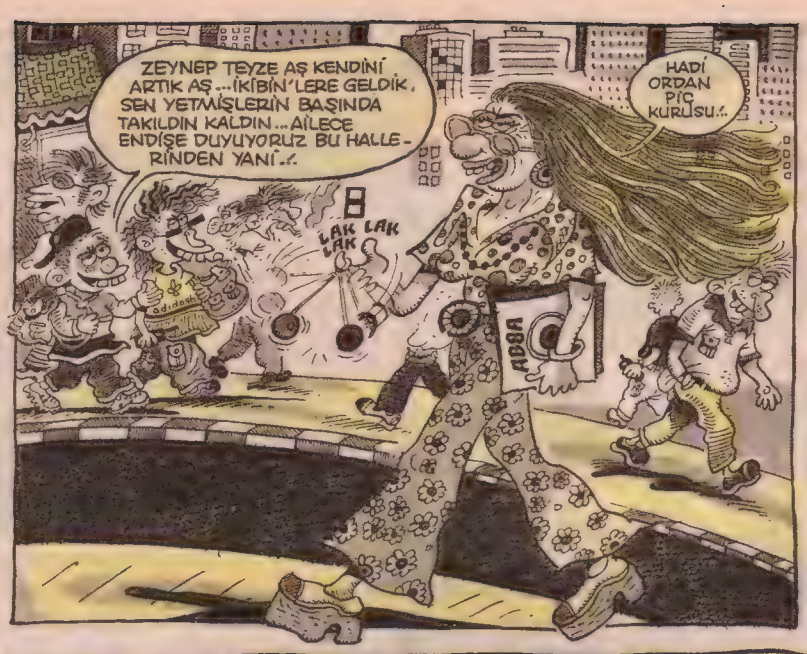

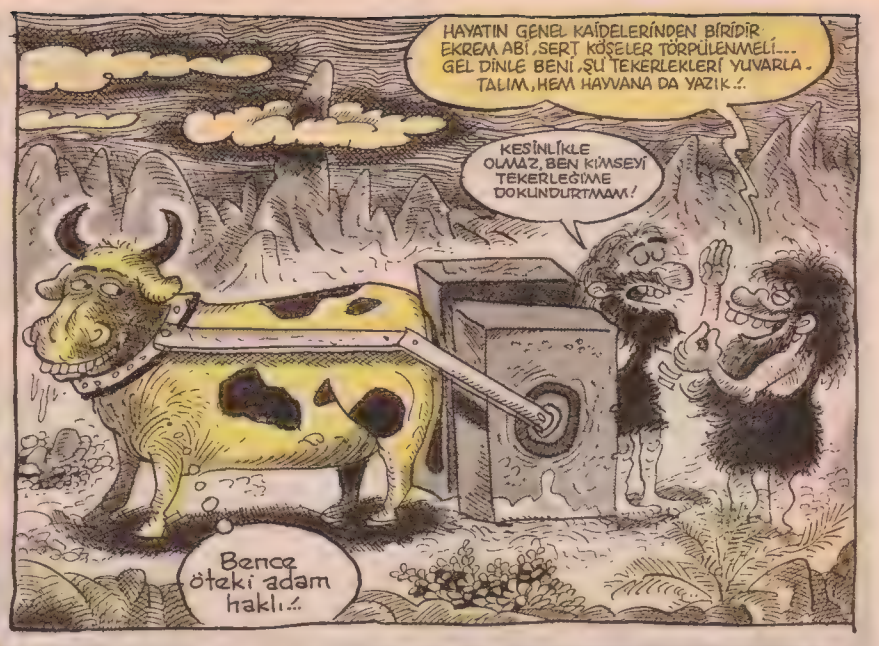

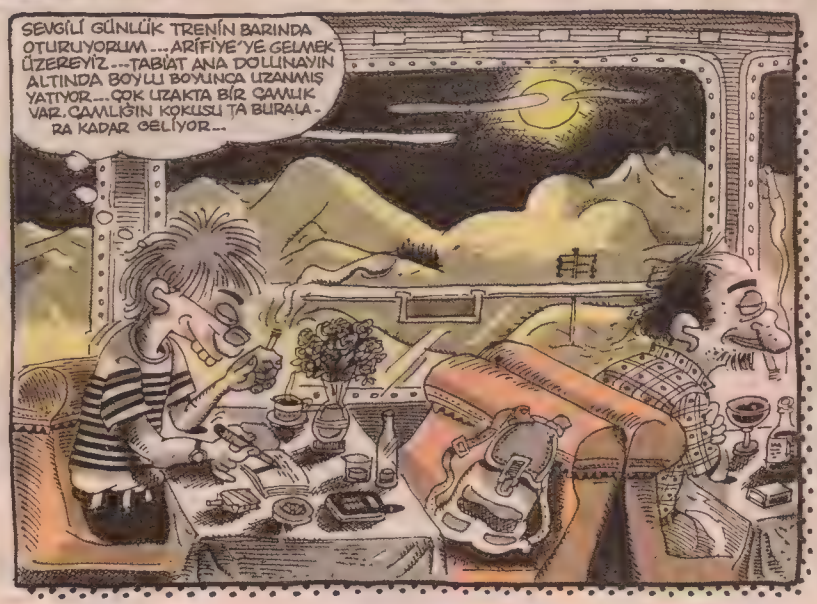

derya_sayin@yahoo.com

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

İSTANBUL SOKAKLARI

•Aynen yaşanmıştır.

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selâm... Ufak tefek ve çoğu gereksiz, en azından, aciliyeti olmayan şeyler almak için dışarı çıkıp gezinmek, bazen günün iyi ve kolay geçmesini sağlıyor!.. Belli bi tempoda sürdürmem gerekken şeyler değil sonuçta; akışına bırakmam yeterli. Daha önemli durumlarda, gerçekten yorulup, bu kadar basit şeylerin bile üstesinden gelemeyip beynimi patlatırım. Birisiyle buluşup, bişiy konuşmam gerekiyo, saat bilmem kaçta. Ondan önce, şuraya da gidip, geçerken şu işi hallederim. Hatta daha sonra gelirken de, ordan döner, burdan kıvrılır, şu meseleyi de hallederim! Bi de, şu faturayı da alıyım yanıma, giderken bi uğrar yatırırım, derken; bazen hiçbiri olmuyo!.. Bi oyun oynar gibi, hepsini sırayla, nefis bi şekilde hallebilsem bile, elimde olmadan, bi makineymiş gibi davrandımı hissedince, ya sigortalar atıyo akşam, ya da, aşın keyfe gelemiyorum! Harbiden, saçma bi durum!. İnsan hergün, en az, bi şeye sevinmeli!. Sevinecek, iki durum olduu zamannar, hatta bazen, üç şeyi aynı günde hallebildiim nefis günnerde, bu acayip karmaşıklık yüzünden, neyin ne olduunu annamaya çalışırken, gereksiz yere daha da çok yoruyorum beynimi!.. Bu aynı saçma formül, sıkıntılar ve berbat günner için geçerli olmuyo ama. Beş aptalca şey bile, birleşip, tek bir sıkıntı, bütünnük halindeki bir tek saçmalığa dönüşebilir!.. Hayat denen şey de, harbiden karmaşık ve zor olduu için, böylece annamaya da fazla çalışmayıp, "aa! ne boktan bi gündü!" derim, yatarım aşşaaya!. Ve en tehlikelisi; üç iyi şeyin, ya da dört iyi şeyin diyelim; yanında da iki kötü şeyin; ve iyi mi kötü mü belli olmayan bi tane de tuhaf şeyin yaşandı günnerdir!.. Öyle bi durumda bunnan sorgulamaya bile gerek kalmadan, daha ilk tesbitte, tırlatırım zaten!.

Bunlann hiçbirinin söz konusu olmadı, küçük şeylerin plânlandı basit anlar yaşamak lazım ara sıra!.. Önce, tuhafiyeciye bi uğradım!. İki üç tane makara iplii almam lazım. Aslında, mavi ve kırmızı yeterliydi ama, indirim yapınca, bi tane de siyah aldım!. Güzel ipliklerdi; Ören Bayan!.. İçersi de, bişeyler örmeyi plânlayan bayannarla doluydu. Birisi, fermuar seçiyodu. Bi tanesi, fır fır mı pırpır mı, her ne ise, bi metre kadar ondan ve, iki üç tane çıt çıt aldı! Ben de o sırada, camlı tezgâhın içindeki renkli makaralara baktım. İçersi gerçekten, nefisti! Sanki, bütün mesele bunlardan ibaretmiş gibi, insannarın tek derdi, iplik, çıt çıt, bi metre fırfır o an!. Herkes renkli şeylere bakıyo, onu bırakıyo, bunu seçiyo, kırmızısı var mı diyo, daa değişik bi düğme arıyo!.. Mümkün olsa, bi saat orda dikilir, oturur izlerim!. Fekat orda o an bulunmam bile, yeterince tuhaftı. Traş falan da olmamışım. Üzerimde de, kirli, dağınık elbiseler! Yağlı, iğrenç bi şekilde yana yatmış, parlayan saçlarıyla; kısa gelen ceketinin kolundan dışarı fırlayan gömleğini de arasıra içeriye sokuşturmaya çalışan ve arkada direk gibi sessizce dikilen bi tip, tedirgin edici olabilirdi. Neyse sıra bana geldi ve; ipliklerimi ve üç tane iğne aldım yuvarlak hesap. Tuhafiyeci, iyi birisiydi! Bana, pasajın dışına kadar eşlik edip, sokakları gösterdi ve, boncukcunun yerini tarif etti!..

Acayip bi gündü!. Boncuklara bakmayı da plânlamıştım!. taksi şoförü filminde, fahişelik yapan küçük Judi Fostır'ın, Travis'le konuştuu bi sahne var. Odasının girişinde, ışığı geçiren, şeffaf, renkli boncuklardan oluşan o ipli şeylerden asılıydı. Nalburcular sokağında falan, bu tür boncuk dizili şeylerden satılıyo ama, öylesi diil. Ben de zaten, kendim yapmayı plânlamıştım. 700 tane renkli boncuk, belki yeter bu iş için!. Kafayı taktım bi şeyde diildi aslında. olursa olur!. Zaten, pek de mümkün olmadı!. Hazınndan daa pahalıya geliyomuş! Yine de, boncukçu, çok ilginç bi yerdi!. Kocaman bi dükkan ve, her çeşitten, cam, tahta, taş; kocaman, bit kadar, renkli, abuk subuk, milyonlarca boncuk kutularda!. İçersi yine, ellerinde özel, oyuklu tabaklarıyla, boncuk seçen kadınlarla doluydu!. Boncuk süpermarketi gibi bi yer!. Tezgâhtar kadın, onnarın, kilo hesabı satıldını, seçtiim boncuun tanesinin, yaklaşık otuzbeş bin liraya felan geldiini söyledi. Kaba bi hesapla, bu oldukça yüksek bi meblağdı. Ona, bi filimde bunu gördüğümü belirttim. Daha fazla bişey de belirtmek istemiyodum, filimin adını da vermedim; çünkü bu işi ertelemiştim!. Gereksiz bi dekorasyon olmak üzereydi. Almıycaam şeyler hakkında da, boş yere soru sormayı sevmem!.. Zaten, en başından beri bi saçmalık vardı.. Benim, girişini o boncuklu şeyle örteceğim, fazla bi odam yok ki!. Yatağımı koyduum bi bölme var arkada; onun da girişi biraz alçak.. Zaten, kafamı felan eğmek zorunda kalıyorum geçerken, bi de, boncuklu ipi aralamakla uğraşamam!. erteleyişimi, işin bu tarafıyla da destekleyince, mesele şındılık hallolmuştu. Belki ilerde... Yine de, biraz daa bakınıp; çünkü zevkliydi; sonra daa fazla dokunup kurcalamadım boncukları, çıktım dışarı!.

Pasajın ordaki çakmakçıya uğramalıyım bi de.. Kibritle olmuyo hep. Bi çakmak bulunsun. Vardı zaten; ama eski bişiydi. Onu götürdüm, gaz ve taş koyması için!. Doldurdu adam, sonra, havaya kaldırdı, bi yakıp denedi, çort, çuft!. Sonra verdi bana. Kendime hâkim olup, bi çuft! da ben yapmadım denemek için. Aldım, attım cebime; yürüdüm gittim.. Akşam eve döndüümde, cebimdekileri felan çıkarınca sehpaya; ilk yaptım şeylerden biri, bu oldu niyeyse: çuft! çuft! çıft! çff! çuft!.. çuffot!. Hemen iyi günner diliyorum!..

Sevişenler Evi

dışarı çıkmak şart değil ki, farzet şimdi yürüyoruz, ikimiz de beyoğlundayız...

dur, etrafa bakalım biraz

alo, kahcılım nerdesin.. ha.. toplantı biraz uzadı.. geç kalıcam akşam, öptüm..

tamam.. benim de biraz işim var komşuda.. görüşürüz sonra.. öptüüm

nedir bu ya hesaplar, kitaplar, bir kısım ince ayarlar.. bazen hayvan gibi zart diye sevişmek istiyorum.. asıl ayıp olan bu.. hayvanların yaptığı değil..

kimse beni sevmiyo, benim istediğim gibi..

herkes beni seviyo, kendi istediği gibi.. ben de işte arada sebepleniyom, onlardan..

elin taş devri adamı tekerleği buldu, sen hâlâ ava bile çıkamıyon..

ileriki çağlarda türk adam oluucam belki

bir şeyi en başta belirteyim, koyacağınız hiçbir tanı umurumda değil.. ben buraya sadece ruhumu okşatmak için, muhabbet etmek için geliyorum.. olaylar böyle gelişirse çok mesut olurum..

ERDENER ABİ'nin ALBÜMÜ ÇIKTI!.. Leman kitapçıları ve gazete bayilerinde!.
ERDENER ABİ 1
Kaan Erfem
KİTAPLARI

Akşamsefası

Zavallı İnsanlar Kulübü (İsimler Tarikatı)

NİHAT GENÇ

Yıllardır bayi-kitapçı vitrinlerinde sırtını sonsuz imkanlara dayamış Hürriyet'in Gösteri Sanat, Milliyet'in Milliyet-Sanat, sırtını sonsuz banka imkanlarına vermiş Yapı Kredi'nin "sanat" dergileri, ya da yıllardır çıkan adam Sanat, Cumhuriyet Kitap Dergi, E Dergisi gibi, edebiyatla, sanatla ilgili sözde dergiler.. Yıllardır gazete köşelerinde sanatla ilgilendiği söyleyen hacivat kılıklı Doğan Hızlan, Ülkü Tamer gibi isimler görürsünüz. Bu dergilerde bir yazı okumuşsanız, Orhan Veli, II. Yeni, Necatigil, Edip Cansever gibi onlarca isme, bir daha bir daha bir daha rastlamaktan gına gelir. Bunun üstüne, yetmiş üniversitenin yetmiş tane Edebiyat Fakültesi, onlarca kendi imkanlarıyla çıkan oyuncak edebiyat dergileri, yarışmalar, taşrada düzenlenen kültür programları, TRT 2'nin kültür-sanat programları, paneller, seminerler, dört köşe bir edebiyat dünyasının yaygınlığına işaret eder.

Arasıra kitap fuarlarında görüyorum bu adamları, bir zamanlar Yeşilçam'ın düştüğü hazin durumu göstermek için Sami Hazinses'in zavallı yüzünü gösterirdi kameralar. Tek bir kitap imzalamadan kokmuş peynir gibi, piyaz tabağındaki sona kalmış pilaki gibi orda otururlar. Fuar, budalalar panayırına dönüşür. Hepsi, televizyonların-gazetelerin tüm imkanlarını tanınmak için kullanmışlar, ahlak diye birşey sormadan, her kurumun paneline, her TV'nin, her ideolojinin tartışmasına ilgili-ilgisiz koşarak, uçarak atlamışlardır, oysa. Edebiyat konuşmak için hiçbir fırsatı kaçırmayan, her birinin suratı kirli çarşaflarla dolu eskimiş plastik selelere benzeyen bu insanlar her zaman önemli adamlarmış gibi poz vermeyi de ihmal etmezler.

Bu dergileri, bu isimlerden herhangi birini görmek insanda artık derin ve tarifsiz bir tiksinti duygusu uyandırıyor. Fethi Naci, Füsun Akatlı, Tahsin Yücel ve onlarcası, bir takım insanların sıkıntılı, acı çeken ve her boku bilen yüzlerini mutlaka bir dergide görürüz, neden acı çektiklerini, bilemeyiz.

Siyasi, sosyal, edebi tarihimiz ya da gündelik hayatımızla hesaplaşmış bir yazılarını okumuş değiliz, yine de, ciddi bir kaygısızlık içinde görünmeyi marifet bilirler, nedense büyük edebiyatçı pozu vermek, bu poz içinde tarihin bir yerinde heykelleşmek gibi bir dertleri var. Oysa, zahmet gösterdikleri tek bir çalışmalarını okumadık. Bunların kırk-elli yılda yaptıklarını bir master öğrencisi biraz ıkınsa, altı-yedi ayda yapabilir. Öfkeden gözleri dönmüş, ya da gözlerinin kan çanağına dönmüş bir hallerini hatırlamıyoruz.

Dahice bir fikirlerine, akıl almaz ustalıklarına hiç şahit olamadık. Ülkemiz hakkında hiç bilgileri olmayan bu tayfaya, insanlar hakkında soru sorulduğunda gözlüklerini çıkartıp, bir müddet gözlerini oğuştururlar... Vicdan ve sorumluluklarını bütünüyle kaybetmiş, neşeden, felsefeden, hüzünden, coşkudan habersiz tuhaf bir tarikatla karşı karşıyayız. Bu kadar okumuş insanın biraraya gelip dangıl-dungul bir salaklar-öküzler operası gerçekleştirmesinin sebepleri üzerine bu topraklarda tek bir insan yazı yazmadı!

Edebiyat, ülkemizin ve tarihin ve evrenin tüm köşelerini koklamak, insanlığın tüm neşesinin, ya da korkunç huzursuzluğundan bizi haberdar eden canlı bir ateştir. Öfkeyle dünyaya meydan okuyan, sonsuz imkanları olan ebedi bir maceradır, uzay boşluğunda sadece dünya gezegeninde kelebeklerin yaşadığını iddia eder. Bu ülke, bu denli paslı, sıkıcı metinleri haketmiyor. Bu yüzden, açlık, soğuk, işsizlik ve kangölünden çıkmış bu halkın edebiyatını hiçbir zaman temsil edemediler. Üstüne, hali vakti yerinde kolejli çocukların davranışlarını soylu duygularla törpüleyecek, şekilleyecek bir edebiyatın da temsilcisi olamadılar.

Meclisten pop müziğe, spor taraftarlığından fındık tarım kooperatiflerine, bu ülkede en çürümüş, en acıklı kurum neden edebiyattır. Çünkü, üretmeden ancak edebiyatla varolabilirsin. Bir takım boş gevezelikler, afra-tafra, şekil-imajla, ancak edebiyat torpiliyle ismini duyurabilirsin. Oysa, sanat, gerçekten, götünle havada kuş tutmak gibi çok zor ve çok yorucu bir iştir! İnsanoğlunun işitmediği, tadmadığı bir duyguyu her defasında bulup ortaya çıkarmak.. Duyguların ve zekanın aşırı derece uyanılması, kellik ilacından beter bu yazarların boyunu aşar. Hemen her şeye yaptım oldu, yazdım oldu kolaylığında reklam edenler, sahiden yazmaya, farklı, orijinal fikirler, düşünceler sergilemeye gelince, kabızlıkla kanınlarının şiştiğini görürüz.

Edebiyatımızın özenti kültürü üzerine oturması, ikiyüz yıllık Hacivat kültüründen kurtulamayışımız hastalıklardır. Batıya hayran büyüyen bu insanların en büyük hastalığı da batıyı anlayamamalarıdır. Ülkemizde yaşayan bir edebiyattan asla sözedemeyiz; ama, bir çeviri kültüründen gururla bahsedebiliriz. (Binbir geceyi hala hakkıyla çeviremediğimiz, hatta kendi divan edebiyatımızı dahi kendi dilimize çevirememiş olsak bile) tüm edebiyat tayfası içinde akıllı denilecek, ortalama zekayı tutturanlar, yalnız çevirmenlerimizdir. Çünkü çevirmen, nihayetinde batılı bir eserle başbaşa kalabilmeyi başarmıştır! Hayatlarımıza dair evrensel bir yaygara koparan bu eserler, edebiyatçılarımıza hep "tuğla" şeklinde görülmüştür. Serveti Fünun günlerinde Tevfik Fikret'in "Beyler, bizim dergilerimizde hayat yok" çığlığı, yüzyirmi sene sonra hala geçerlidir. Yanımızdan Susurluk geçti, deprem geçti, doğudan otuzbin kişinin öldüğü savaş geçti, edebiyatçılarımız hala, alnı kırış kırış pozlar verip, tarihin dışına kaygılmış gözleriyle dergi sayfalarını süslerler.

Ve sadece edebiyat "boş", "bomboş" bir gururla övünme şansını bize verir. Hayatlarının tek bir gününü, tek bir anını dahi kelimelerle anlatamamış bu insanlar bize hergün dünya tarihinin eşsiz yazarlarından bahsederler. Oysa, kahvede, stadta, sokakta, sıradan insanların hayatlarından ne kadar basit anlattığını görürüz, hemen hikayeye girerler, "dün evde oturuyordum, telefon çaldı, eski bir arkadaşım..." diye söze girer, inanılmaz basitlik içinde büyülü bir öykü gibi başından geçeni her insan anlatabilir, bir tek "edebiyatçılarımız" anlatamaz!

Elimin altında bir derginin sayfalarını çevirip, hızla bu yazarların adlarını okuyorum. Selim İleri. İyi bir insan, hayatı boyunca vasat bir zekayı aşamadı. Ama, adı edebiyatçıdır. Oysa biz, insanların yüzleri kızaracak kadar hayal güçleri olmasını bekleriz. Cevat Çapan, o da çok iyi, çok ince bir insan. Binlerce çevirisini nafile okuduk. Hepsi katır-kutur, tek bir iyi şiir çevirisini bulursam mutlu olacağım, etrafındaki tüm dostları bu maceranın bomboş kabak tadını verdiğini ona söyleyemeyecek kadar iyi insan. Nermi Uygur. Kırkyıl felsefe yapmış bu adamın hala tek bir maden çıkaramayışı içler acısı. Ancak o da alçakgönüllü, saf, temiz, çalışkan bir insan, ülkemizi yaşlanınca farketmiş olması da kârdan sayılmalı. Türkçenin yalınlığı, sadeliğiyle çalımlar atayım derken, kupkuru formika deseni gibi yazılar çıkıyor ortaya. İhtiyarlık neşesi, bırakalım eğlensin.

Salah Birsel, rahmetli bir takım cici, argo, duyulmamış lafların gargarasıyla amatör tarihçilik yaptı. O zamanlar fena görünmüyordu, şimdi basit ve komik geliyor insana, yazarlık kelime palyaçoluğu kaldırmıyor. Hulki Aktunç. Reklam metni yazan, reklam metinlerinden üretim fazlası mısralarla şiirler yazıyor. Onu, hor bile görmüyorum. Haydar Ergülen, şiiri eh işte. Acı çekmek için çırpınıyor, beceremiyor. Kültürümüzü kurtarmak gibi kardeşçe dertler de edinmiş, ağır hasta!

Fethi Naci. Dokrinel bir ciddiliği taşımaya gayret ederek baş köşelere kuruluyor. Öfkesini kaybetmiş, yaşlı bir tamirci, pasajların bodrum katlarında küçük dükkanları olur ya. Nafile, eski kumaşlar sentetik iplikle dikilmez! Ona buna takılsa bile ses getiremiyor artık. Yazıları kundura pençesi ve at kestanesi tadında. Bu beyler, 40'lı yıllarda Yahya Kemal'i beğenmediler, şimdi tapıyorlar. 50'li yıllarda Tanpınar'dan hiç sözetmediler, nefrette kaçtılar, şimdi tapıyorlar. 60'lı yıllarda Kemal Tahir'i kovdular, şimdi biz ne bok yedik diye hayıflanıyorlar. 70'li yıllarda Oğuz Atay'ı hiç görmediler, şimdi baştacı ediyorlar. Dikkat ederseniz hep sağcı yazarların değerlerini 80'den sonra kavradılar. Bu kadar hayal kırıklığı başka yazara da nasip olmaz.

Tahsin Yücel. Fransızca bilgisi ve beyefendiliğiyle kendini aşmayı deniyor, her defasında çuvallıyor. Ya yetmiş milyon onu anlamıyor, ya o! Edebiyat asla onun inceliğinde bir insana göre bir iş değil. Emre Kongar, çok ince, uygar bir insan, sosyoloji profesörü, ne sosyolojinin farkında, ne bilimin, tatsız mı tatsız, yazık ki yazık, ülkenin düzeyi en düşük Özer Özankaya gibi bilimadamlarıyla aynı takımdan. Leyla Erbil. İçlerinde ortalamayı yakalamış biri nihayet. Fena değile ancak yükselebilmiş. Adalet Ağaoğlu, işte Radikal'de okuyorsunuz yazılarını, bin defa röportaj, yüzbin tane ödül verseniz, okuyucuyu ikna edecek tek bir cümle kuramıyor. Bu insanın mesleği de: Büyük Edebiyatçılık! Bankacılar öyle diyor! Pınar Kür, Nazlı Eray bu isimlerin edebiyat dergilerinde anılmaları dahi faciadan sayılır.

Füsun Akatlı, eh işte, yıllarca ona buna atladı, zıpladı, hayatımda bir polemik, bir öfkeli yazı olsun istedi, beceremedi. tanımasanız bir yeriniz şişmez. Bir de, Semih Gümüş, Feridun Andaç var. İkisinin yazıları da yüzlerine benziyor. Hilmi Yavuz, hüznün kofti şairi... Ki, hepsi iyi niyetli, edebiyata hayatlarını vakfetmiş. Şimdi edebiyat dergilerinde camii kapısında dilenciler gibi, "sadaka" bekliyorlar. Acıklı durumlarından endişe ve tedirginlik duyacak kadar bile niçin yaşayıp, niçin yazdıklarının

Devamı 14. Sayfada

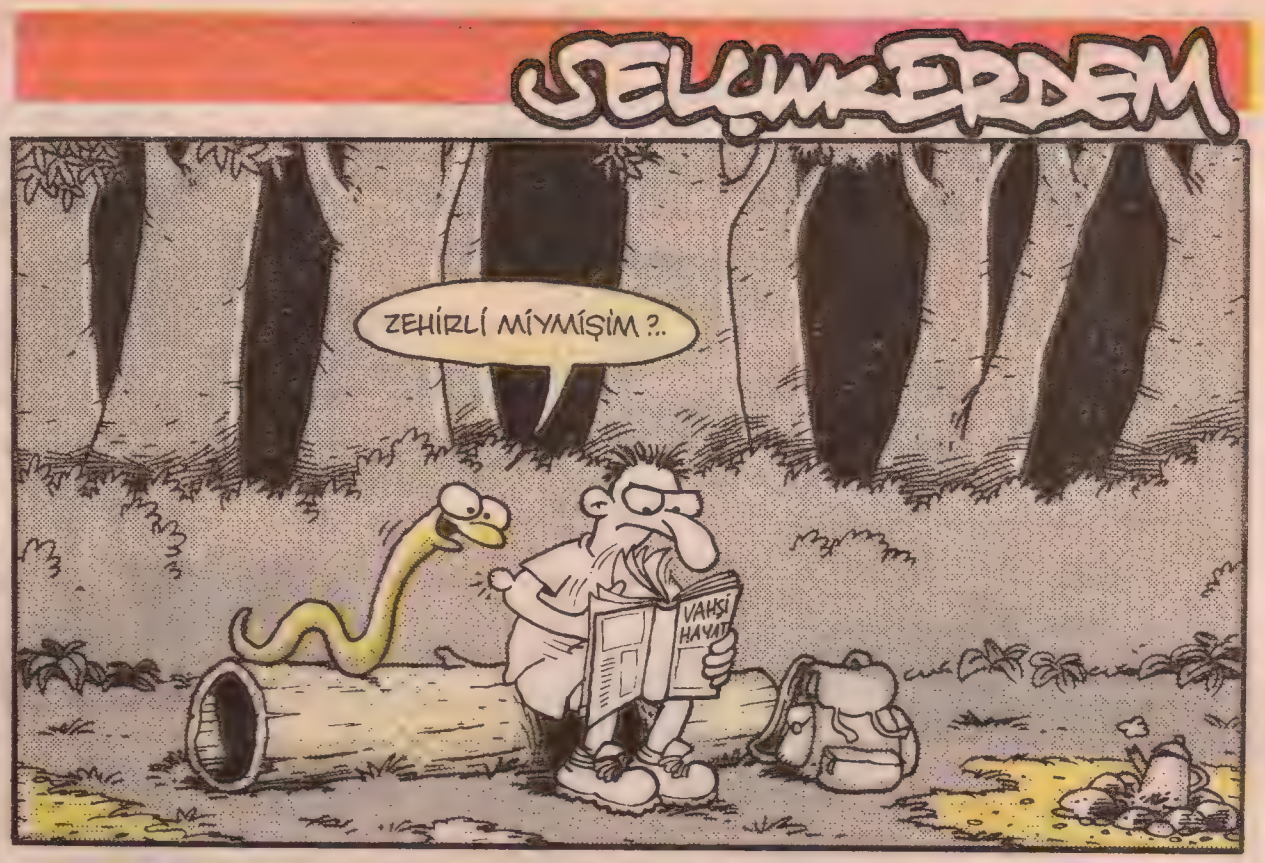

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

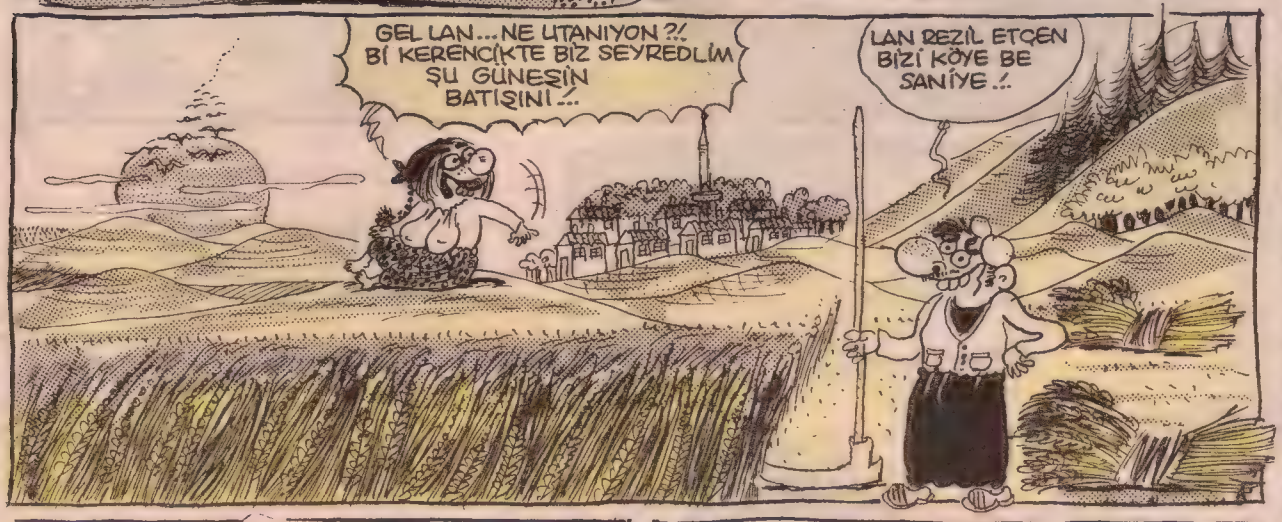

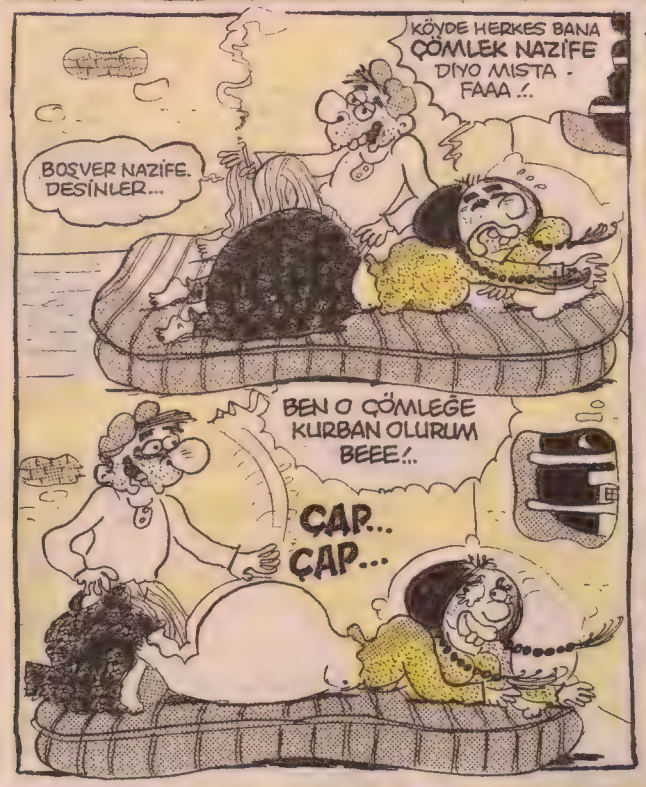

13. Sayfadan Devam

farkında olamamışlar!

Edebiyatımızın Refik Halid, Haşim, Yakup Kadri, Yahya Kemal, Nazım Hikmet, Sebahattin Ali, Kemal Tahir, Orhan Kemal, Aziz Nesin, Oğuz Atay, Haldun Taner gibi çok soylu ismi vardır. Bu dergilerin ve adı geçen bu insanların bu soylu isimlerle hiçbir ilişkisi yoktur. Ancak, bu soylu isimlerin eski gömlek, gardolaplarına sızmış güve, bit gibidirler. Görgüsüz, cahil insanlardır. Bu soylu yazarların duygu derinliği ve ruh sarhoşluklarından hiçbir şey anlamamışlardır.

Ve o soylu yazarlarla aynı hedefe yöneldikleri gibi yanyana duruyorlarmış gibi bir izlenim yaratmanın peşindedirler. Bunun yolu, derin bir merakla kendi içimize bakmaktır, hadi bakalım metinlerine, boktan püsürükten, curuftan bir yığın talaş kelime. Bu soylu emaneti kendi keyifleri için çarçur ediyorlar. Utanmıyorlar, kederli ossuruklarının sıcaklığıyla gömüldükleri havasız dergi odalarında insan kalbini inceleyen bir küçük mektup dahi yazabilmiş değiller. Soylu yazarların ruhunu lime lime etmek için, bokuyla oynayan çocuklar rahatlığında dergi sayfalarını cıvımış bu yeşil kokuyla süsleyip, bahçıvan makasıyla yazarlar. Ne elif demeyi bilirler, ne be... Ne sağa bakmayı bilirler, ne sola, ne de kimseyi ısıracak güçleri vardır. Mide kaldırmaz bayat balık tadında bir edebiyatın kemiklerini ezip bulamaca döndüren aşağılık metinler! Saygısızlıklarının, küstahlıklarının adını "edebiyat" sanıyorlar. Saçlarını özenle tarayan tek bir şair, tek bir yazar, bulup getirmiş, tanıştırmış değiller. Kuyruklarıyla birbirlerine bağlanmış kağıttan fareler. Deniz kıyısında otursalar, deniz sıklır bu heriflerden!

Yerli yersiz her hatırayı "edebiyat" sanırlar. Kendi gençliklerinde yolda tanıdıkları meşhur bir edebiyatçıyla ayaküstü geçirdikleri üç-dört cümlecik dakikayı, yalnız kendilerinin değil tüm insanlığın en mutlu dakikalarıymış gibi onbin defa anlatırlar! Günde bin kez ağızlarından II. Yeni lafı çıkar. İçlerini kemiren karanlık bir tarikatın müridleri gibi dar kafalarının vurdumduymazlığıyla yaşarlar. Orijinal bir haset, kıskançlığın ağnısıyla demir parmaklıkların zindanları arkasında sıkışıp kalmayı "edebiyat acısı-sevdası" diye yutturmaya çalışıyorlar.

Bunlarla 17 yaşında karşılaşmış bir edebiyat heveslisi genç kız, delikanlı, bu karşılaşmanın zehriyle, hayatını bitirmiş, yoketmiş demektir. Genç yaşta bozuk bir edebiyatçıyla tanışmak kadar tehlikeli bir hastalık yoktur. Ömür boyu artık bu tuhaf insanları övecek, silik, bomboş bu insanlarda tuhaf hünerler keşfedip, daha neresine hayran olayım diye gece gündüz çalışacaktır. Neden? Kendi ismini de bir yere yazabilmek için. Bütün yeni edebiyat dergilerinde işte bu bozuk hayranlığın, "ismini bir yere geçirmek" telaşıyla ortaya fırlamış onlarca genç çocuk, hiçbir anlamı olmayan bu tınşkadan dedikoduların kokusuyla vakit geçirmeye başlar. İnsan coşkusunu ve kalpleri ve insan beynini bu denli hızla kokuşturma kabiliyetinde patalojik bir uğraş dünyada yoktur. Cüneyt Arkın'ın Dünyayı Kurtaran Adam estetiğinde yüzlerce şiir, sakar cümlelerle yere çakılmış kazıktan bir beyin yetiştirirler. Hiçbir aşkın harekete geçiremeyeceği, insanlığın, savaşların, ölümlerin hiçbir siyasi-sosyal depremin kımıldatamadığı buzlaşmış beton kalıbında bir zeka! Kendilerini tanıtmak derdinden başka sanat bilmezler. Bu alemde kendini en iyi tanıtan da Orhan Pamuk'tur. Pamuk'un en sevdiğim yanı da budur, tüm bu tayfayı tarzıyla tarih dışına sürmüştür.

Bu edebiyat dergileri ve orada boy gösteren yazarlar dışında bu ülkede daha çirkin birşey gösteremezsiniz. Dağlar arasında çalılıklar içinde gizlenmiş timarhanede yaşıyor gibiler. Onu-bunu kayırmanın dışında hiçbir yetenekleri yoktur!

Oysa bir yazarı tanımak, tanrıyı tanımak gibidir. İyi yürekli, gönüllü bir köle gibi girersiniz, sayfalarının-kollarının arasına. Oysa bir yazarı tanımak, gücünüze neşeyle bir irade daha katmaktır. Çünkü, sadelik içinde bir yazar, basit bir köylünün çift sürmesi gibi, en zorlu bilgileri, en karmaşık duyguların gerçek yüzlerini ışıldatarak çıkartır ortaya.

Bu yazarlar, kesilmemiş, kirli ayak tırnaklarıyla delinmiş paçavraya dönmüş, eskimiş çoraplar gibi dergilerde yazarlar. Hala neyin İmajını korumaya çalışırlar. Bildikleri ve ısrarla düzdükleri tek edebi aygıt, dergide yazmak, kültür programlarında cakayla, bilmişlikle konuşmak, ahh, biraz daha fazla yer açın onlara. Suç işleseler, rezil şovlar yapsalar dahi dönüp bakanları kalmadı. Ömürlerini edebiyatı ayakoyunlarıyla tekellerine alma gayretiyle geçti, yüzlerce torpilli jüride rol aldılar.

Bir büyük yalana tüm okuyucuları, hatta ülkeyi inandırmışlar ve bu yalanın keyfiyle sefa sürmekteler: "İyi kitaplar az okunur!". Bu ülkede az okunmuş kaç tane iyi kitap var, sorun onlara. çok ıkınsanız birkaç istisna dahi bulamazsınız. Oysa bu zavallılar, üçyüz tane satamadıkları için, on yıl geçiyor, yirmi yıl geçiyor, beşyüz tane satamıyorlar, tüm listelerde torpille en çok satanlara koyuyorlar, yine satamıyorlar, işte bu bomboş kitaplarının gururunu korumak için, topluca bu yalanı göklere çıkartmış, herkese inandırmışlardır. Yalanın devamı da çok sıkıdır. "popüler eserler çok satar, biz popüler yazmıyoruz". Bir bakışta doğru gibi görünen bu savunmaya da inanmak mümkün değil, oysa, popüler olmak için spor sayfalarına, en cici dergilere koşarlar, her zengin otelin lobisine koşarlar, her artist şovda başköşeye otururlar. Evet, popüler iktaplar çok satar, ama, sıkı, sert, sağlam eserler de iki baskıyı çoktan devirmiştir. Bu küçücük yalanı, ülkemizin bir gerçeğiymiş gibi satmayı pek severler. Bu avuntunun arkasında yaşarlar! Aslında hayatları bu avuntuyla rakı masalarında acı acı ossurmanın tarihidir. Götüboklu krallıklarını, yani, ancak üçbeş çocuğa inandırdıkları krallıklarının çökmemesi için, her yazıda, her konuşmada, gençlerin beyinlerini iste bu laflarla yıkarlar, "iyi kitaplar okunmaz!", "satmaz".. Miskin, kabız, höddük bu odun yığınlarının bu laflarını dinleyen de kalmadı, atın gübresini eşeleyen kargalar gibi, otuzyıldır bıkmaksızın II.Yeni'yi eşeleyip, hala dumanı tüten koyu yeşil bir ot parçası bulmuşlarsa, geviş getirerek sızarlar!

Ülkemizde edebiyatın perişanlığı üzerine birkaç huzursuz yazı yayınlandı. Ancak "edebi kamu"nun çöküşü üzerine tek bir cümle okuyamadık. Bu topraklara Osmanlıcılık, Türkçülük, Muhafazakarlık, 60'lı yıllarda solculuk fikrini, 80'li yıllarda yeniden İslamcılık ideolojisini geniş kitlelere taşıyan edebi kamu'dur.

Edebi kamu nedir? Kültürel ve sosyal aklın eleştirisini estetik kalıplar roman-hikaye-şiir-deneme içinde yapıp, polemikleştirip, kitlelerin gündelik hayatı anlayıp-kavramalarını sağlayan, okumuş insanların oluşturduğu tamamen bağımsız ve sivil bir yapılanmadır. Edebi kamunun olmazsa olmaz önkoşulu gazete, dergi, kitap, yani matbaa'dır.

Matbaanın tamamen medyanın eline geçmesi, edebi kamunun büyüsünü yoketmiş, onu dar bir alana sıkıştırıp, boğmaya çalışmış, ülkemizde solcu ve İslamcı ideolojilerin mağlubiyetine zemin hazırlamıştır. (Hatta Mit yazarlarının ortaya fırlaması, değme romanlardan daha heyecan verici çarpıcı-şok-skandal olayların asker-polis gazetecilerin medya başköşelerinde dile getirmesiyle, bu yokoluş hızlanmıştır.)

Ancak, Edebi kamu'yu yıkan, gazetelerin üçüncü sayfalarıdır. Buradaki cinayet ve kader öyküleri, zavallı kızın annesinin yangında ölmesi, bir ailenin peşpeşe trafik kazasında ölmesi, ya da enişteinin baldızı silahla öldürmesi haberleri, kitlenin yüzünü, edebiyattan, hayata, daha canlı olan "habere" yönlendirir.

Cinayet, ölüm, yangın, felaket haberleri "yorumsuz" verildiğinde kaderci yapar insanları. Haberlerin düz ve çıplak yorumsuz, çıplak verilişi, kitleleri sağcılaştırır, teslimiyetçi bir kültürün içine sokar. Edebiyat, insanların gündelik hayatlarını eleştirel ayrıntılarla, psikolojik ve sosyal olarak tartışmaya açar, doğuştan (kudretten) sağcı bu dünyayı, anlamaya, değiştirmeye davet eder.

Rüzgara, sele, felaketlere maruz kalmış insanlar, tüm bu felaketleri yönlendiren büyük bir öteakla (Tanrıya) ve Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcileri dinadamlarına inançlarını sağlamlaştırır. Edebiyatın varlık sebebi de budur, insana, tabiatın ortasındaki çaresizliğini anlatmaya, koyulur, Manas Destanı da bunu yapar, Dostoyevski de. Ve dinlerin, kaderci teslimiyetçi yapılarını çözümleyerek karşısına dikilmeye çalışır.

Edebi kamunun en büyük düşmanı: sözlü kültürdür! (Şifai kültür). Şifai kültürünün ne denli etkin olduğunu anlayabilirsek, edebi kamunun önemini kavrayabiliriz, şöyle: Her insanın, her toplumun yaşam öyküsünün bir gücü vardır, başınızdan geçenleri yanınızdaki arkadaşınıza anlattığınızda onu birebir etkilemek gücünüz fazlasıyla büyüktür. Toplum tarihinde de dedemizin savaşta başından geçenleri anlatması, yazılı tarihten daha etkilidir.

Hepimiz sokakta, bir apartmanda, bir aile içinde, çevre içinde büyürüz, komşumuzun, amcamızın etrafımızda olup bitenlerin bir hikayeleri vardır, çocukluğumuzdan beri bize anlatır. İşte, "dedem anlattı, II.Dünya savaşında patates kabuğu yemişler..." Ya da, "Komşumuz çok iyi bir adam, karısı onu terketti, çocukları yüzüne bakmıyor, kirasını ödeyemiyor, annem ona çorba taşıyor..?" gibi yüzlerce hikayeyle kuşatılmışızdır. Duyup gördüğümüz-yaşadığımız tüm bu hikayeleri "eleştirme" hakkımız yoktur, oldukları gibi görür, oldukları gibi bütünüyle inanırız, çünkü eleştirilemez sertlikte "sahicidirler". Ülkemizin tüm köy ve kasabaları ve sokaklarında yüzbinlerce amca,

Devamı 16. Sayfada

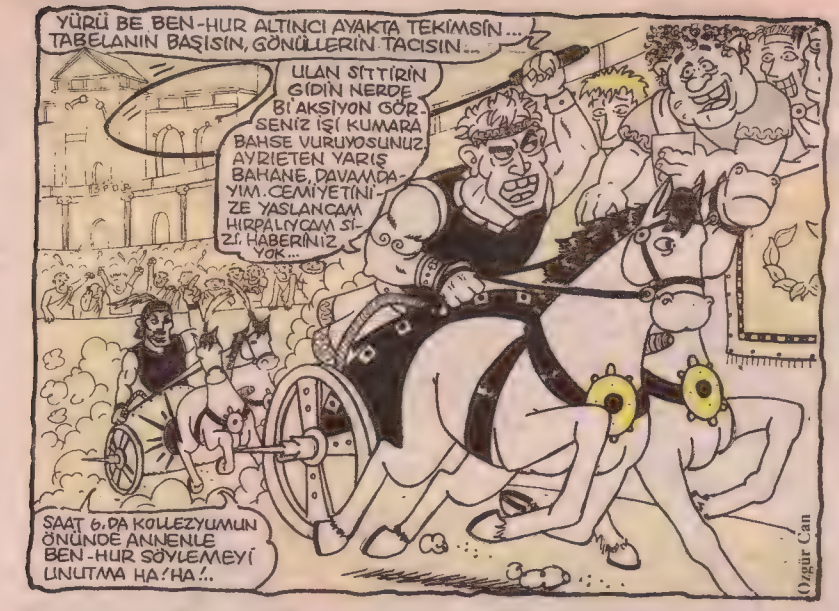

LeMan
MİZAH DERGİSİ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Beyaz Atlı Prens

Emekliyim işim yok, gücüm yok. Eşimle birlikte televizyonun önünde adeta kamp kurduk. Haber ve dizileri kaçırmama uğraşı veriyoruz. Dizilerdeki kötü huylu kimselerin çokluğuna canım sıkılınca eşime: İçinde kötü huylu insan olmayan bir dizi senaryosu yazacağım. Anasını satayım dedim. Eşim asabi bir edayla: "Yaşın altmış dört. Bir dizi senaryosu yazmak için birşey satmak gerekmediğini bilmiyor musun? Suya, sabuna ve de lavaboya dokunma ne yazarsan yaz." dedi.

Bu anasını satayım lafından bir çok kimsenin rahatsız olmasını anlayamıyorum. Adam papağan satıyormuş, alıcı papağanı beğenmeyince satıcı: "Bu papağanın anası daha usturuplu konuşur sana anasını satayım." demiş. İşte bu anasını satayım lafı yıllar yılı argo dilinde baş tacı olurken bazen yazı veya ciddi konuşma diline sızmaya ve fiille biten cümlelerin sonuna oturma eylemine yeltendikçe hep komik duruma düşmüş. Bence, bu masum lafın dramatik hayat hikayesi budur. Şimdi yokluktan dolayı sinek kanadından yağ çıkarmaya çalışan benim gibi bir emeklinin okuduklarından aldığı kıssadan hisseyi bu değirmenin suyu nereden deyip inşallah vergilendirmezler. Zaten sinirlerim öyle gerildi ki Temel beni görse beli bükük bi kemençe yayı sanacak. Sebebi eşimin bana söylediği sözleri ben bir muhtıra gibi algılayınca sabır tüketen uzun bir dizi senaryosu yerine ancak aşağıdaki mini bir aşk öyküsünü yazabildiğim içindir.

Aysel yağmuru çok severdi. Ama bugün dinmek bilmeyen yağmur Aysel'in ruhunda üzüntü ve umutsuzluk seline dönüşüyordu. Çünkü sabahleyin okuduğu gazetenin yükselen kova burcunda: "Beklediğiniz beyaz atlı prens bugün gelecek ve çektiğiniz yalnızlığa son verecektir." diye yazıyordu. Aysel gerçekten beyaz atlı prens gelecek gibi iş çıkışında kuaföre uğrayıp saçlarını yaptırdı. Vazolarına çiçek aldı ve evine gelince de pasta ve kekler hazırlayarak beklemeye başladı. Ama ne gelen vardı ne de giden. Vakit gecenin on ikisine yaklaşıyordu. Sinirleri bam teli gibi gerilmişti. Kendi kendine: "Haydi aptal kız lambaları söndür ve yat, sağanak halinde yağan bu yağmurda beyaz atlı prens değil sokak serserisi bile yola çıkmaz. Bilmem bu yalnızlığım ne zamana kadar sürecek? Bizim çaycı kızın dediği gibi: "Ortadirekten de olsa bir beyaz atlı prense razıyım." Kapanan bahtımız aynı ama benim çaycı kızdan hiç ayrıcalığım yok mu? Bulduğum her dekolte elbiseyi sırtıma geçirerek boynumda yem torbası gibi durup durmayacağını bilecek kadar modayı izliyorum.

Otomobil yarıştırarak başkasının ölmesine veya sakat kalmasına neden olan ve babalarını bir kredi kartı gibi gören gençler etrafımda dolandıklarında onları başımdan savacak kadar zeki ve cesurum. Ama bulacağım bu yalnızlığın kare kökünü! Ve çözeceğim bu yalnızlık problemini. Devrik bir diktatör gibi yalnızlığı yenmek için öğlene kadar tantanalı dönüş hayalleri kurarak öğle sonu da çok uzakların vize araştırmalarını yaparak yerimi ve yurdumu terk etmeyeceğim." Derken kapı çalındı. Aysel kapıyı açınca üstü başı ıslanmış bir genç: "Ben alt katta oturan Vedat. On gün önce kayıp olan kedinizi getirdim." dedi. Aysel kediyi kucağına alarak: "Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Yalnız bu kedinin benim kedim olduğunu nasıl anladınız?" Vedat: "Ben de sizin gibi yalnızım, bu kış kıyamet gibi bir gecenin karanlığında kedinizi tanıyacak kadar sizi taparcasına seviyorum." deyince Aysel şarkıdaki gibi bir daha söyle diye bağırmamak için kendini zor tuttu. Kedisinin elleri arasından nasıl kaydığını hissetmedi. İki eliyle Vedat'ı kolundan yakaladı ve: "İyice ıslanmışsın, dünyada seni böyle bırakmam. Sonra hasta olursun." dedi. Ve Vedat'ı sürüklercesine salona götürerek bir sandalyeye oturttu. Yanan katalitik sobayı yanına yaklaştırdı. Bir havluyla başını ve boynunu kuruladı. Sonra aceleyle hazırladığı iki büyük fincan kahveyi karşılıklı içmeye başladılar. Vedat'ın aklına: "Aysel'in bana gösterdiği bu yakın ilgi kedisini getirmemin hatırı için mi?" sorusu takılınca Vedat bakışlarını kahve fincanına indirdi. Aysel sezinlediği bu tersliği anlamak için: "Vedat bey, sizi daha önceden tanıyor ve beğeniyorum. Sakalsız Memoli gibisiniz ama bugün geç oldu. Düğünümüzün tarihini yarın birlikte kararlaştırınız." deyince Vedat sevinçten deli gibi Aysel'e doğru atıldı. Birbirlerine sarılarak bir heykel gibi sessiz ve hareketsiz kaldılar. Yağmur artık camları kırbaçlamıyordu. Camlardan süzülen yağmur damlaları mutluluktan akan gözyaşları gibiydi. Ürperten şimşekler yanıp sönen binlerce neon ve yeri göğü titreten gök gürlemeleri notaları anımsanmayan yüksek sesli bir müzikti adeta.

Abdurrahman Aybacı

Selam!

Bugünün doğum günüm olmasının verdiği gaz olmasaydı, size yazmaya cesaret edemezdim.

Ben öyle edebiyattan, dilbilgisinden, mektup yazmaktan falan anlamam. Hatta, ekonomiden, sanayiden, siyasetten, ilimden, bilimden, mutlu olmaktan, yaşamaktan, vs. anlamayan, sevmeyi sevilmeyi beceremeyen küçük bir kızım. Sadece okurum ve yazarım. Beceriksizce...

Deli hayranınızım. Cesaretinize, içinizdeki sevgiye hayranım. Yaşadığımız ülkenin ve tepemizdeki insanların iğrençliğini önüme karikatür olarak getirebilmenize hayranım. Karikatürlerinizle, beni ağlatabilmenize, içime işlemenize hayranım.

Size baktıkça, acizliğimden utanıyorum. Keşke ben de birşeyler yapabilsem, en azından tepkimi gösterebilsem...

Yaşadığım dünyayı sizinle tanıdım. Sizler öğrettiniz bana bildiğim **gerçekleri!** Bir yalanın içinde bomboş yaşadığımı, aynı yerde, gidip gidip geldiğimi öyle bir vurdunuz ki yüzüme.. Daha bir yıl öncesine kadar, devletin o üç kuruşu esirgeye esirgeye, kıyamaya kıyamaya verdiği öğretmen annem ve babama "iki aydır aynı ayakkabıyı giyiyorum" diye isyan eden ben, sizinle öğrendim nice insanın ayakkabısı olmadığını.

Dedim ya, edebiyat yeteneğim yok, o yüzden bitti işte mektup. Yalnız şu zamlarınızla beni çıldırtıyorsunuz işte. Her hafta Leman almak için bakkala gitmeden önce, annemin bu derginin çok pahalı oluşu konusundaki nutkunu dinliyorum. Leman'ı bizden esirgemeyin. Sizi çok seviyorum!!

Ece

LeMan Emekçileri, LeMan Dostları Merhaba

Bundan önce yazdığım satırlarda "...haklılığımız ayan-beyan kabul edilecek. Kabul edilecek ama, daha ölüm isteniyor... Fazla sürmeyecek bu sessizlik. Ses bizlerden, ölülerimizden gelecek, insan olmanın, insan kalmanın, insanlığı savunmanın sesi..." diye yazmıştım..

Evet, can vere vere yürüyoruz devam etmeye. Can verdikçe sessizlik dağılıyor. Sağır olanlar duymaya, kör olanlar görmeye, dilsizler dillenmeye başladı. Ölmezler diyenler, yiyorlar diyenler ise yalanları, iftiraları ile silindiler. Şu dünyada, ölümü göze almış bir iradeyi yenecek güç yok. Böyle bir irade gücünü tarihten, haklılığında alır.

"Kral Otel"in "Kral oda"larında çok olay yaşanıyor. Bunları uzun uzun anlatmak mümkün, ama zamanı değil. Kısaca anlatmak gerekirse, birgün "arama" için geldiler, kitap, gazete, dergi, bülten vb. yayınları bilekleriyle topladılar. Bize bunların birinden, sadece üç tane bıraktılar. Neden mi? Nedeni yok. Benim tahminime göre, ülkemizin okuma standartlarını aşmamız neden oldu. Öyle ya oluşan büyük dengesizliği gidermek lazımdı. Ülke insanına kitap dağıtmak, kitap sevgisini yaymak yemediğinden, bizim kitaplarımızı toplamak yolunu bulmuş. Muhterem adamlar!..

"Bu muhterem zatlarla ilgili sözler dolduru ortalığı. Denenlere bakın;

Bu hökmet IMF'nin kuklası olarak vitrine, çıkmış, deniyor

Bu hökmetin paketleri IMF damgası taşıyormuş, deniyor

Bu hökmet hapishaneleri ölümevlerinin başı yapmış, deniyor

Bu hökmet her eyleme saldırıyor, her eylemi terör bağlantılı ilan ediyormuş...

Bu hökmet yıldızlı, yaldızlı ölümevleri IMF programının parçasıymış.

IMF'nin Emperyalizmin kurumu olduğu da söyleniyor "Yeni" bir "başlangıç" olan şeker yasası vb yasalar köylünün sonu olacakmış..

Ölüm oruçlarında, ölüm oldukça alkışladıkları da söyleniyor.

Ülkenin çıkarları için çırpınan Turistik bir bakanın insan yaşamına değil de, turizm gelirini düşündüğü söyleniyor. Öyle ya bir tarafta Nazım gibi "vatan hainliği"ne devam eden bizler, bir tarafta "vatan çok yaşa" diyenler var.

Anadolu'da insanların ölümünü seyreden bir hökmet ne zaman oldu ki. Çağdaşlık için, Medeniyet için koşturan hökmet insanı defterden silmeyi düşünür mü? Silinecekse siler!..

Anadolu'da insan yaşamına zerrece değer vermeyen bir hökmet olur mu hiç! Hadi canım ne zaman görülmüş böyle bir hökmet!"

Bugün 19 Nisan. Bir sonbahar günü başlayan yolculuğumuz 6 aya geride bıraktı. Yarım yılı açlıkla yedik. Kış yaklaşırken daha kar düşmeden en iyilerimiz alev alev yürüdüler ayaza, tipiye karşı. Kar düştüğünde onlar toprağın karnına girmişlerdi bile. Günleri, aylan, mevsimleri sabırla geçip geldik bahara. Düşen karlar kalkmaya başladı. Biz yeni tohumları bahanın kıvıl kıvıl, canlı soluğuna bırakmaya başladık. Tohumlar çatlamaya, filizleri boy vermeye başladı. Onlar sabrın çiçekleri, onlar onun karanfilleri, onlar özgürlük gülleri.

Bu uzun yolculuk her düşen yiğidimizle finale daha yaklaşıyor.

Haklılığımızla, kararlılığımızla başta neyi nasıl ilan ettiysek sonuç öyle olacak. Haklı olanı, halkı bugüne kadar hiçbir güç alt edemedi, bundan sonra da edemeyecek.

Bakmayın siz bas bas bağırmalarına. O sesler çaresizliklerinin sesi.

Daha güzel, daha aydınlık günler geliyor. Görüşmek umudu ile herkese sevinçli günler diliyorum. Uyuyanlar uyanma vakti geldi! mi! Selamar...

Doğan Ünal
F Tipi Hapishane B1/7/27 Sincan-Ankara

Kutsalım

Bilirsin aslında beni, en derinimi... Bilirim aslında seni... Kendimin en uzağını da gördüm sende, en yakınını da... Sevgilerimizi paylaşırken, anlarımızı kutsarken, inançlarımızı bile süzerken neyi esirgedik birbirimizden? Neden esirgedik?

Hangi fırtınanın öfkesiydi en iç içe gecelerde bile birbirimize yansıtmaktan korktuğumuz!.. Ne vardı beynimizde, dışarı çıkıp birbirimizin yüzüne sıçrayacak diye-onca sözcüğü sustuğumuz! Adı var mıydı bunun? Adı neydi?

Tüm serüvenimizi küçümseyen o saçma sapan ve yenik çatıklığın adı neydi bilmiyorum!.. İnan ki bilmiyorum..

Ama yine de...Dostum; çok şey öğrendim senden! (Ave me cumque rapit tempestas, deferar haspes!)

Onca yanmışlığa, küle,dumana rağmen, TUTUNMAYI, "yeniden"i görmeyi ve yaşamayı öğrettin... Haketmediğimiz ne çok şey yaşadık biz.. Ve maalesef.. Ve üzgünüm... Yaşattık birbirimize...

Ama artık USLANMALIYIZ!!! Yoksa "iğrenç çark" bizi de sindirir bıliyorsun! YOZLAŞTIRIR! Oysa biz.. Biz.. "Onlar" gibi Ol-ma-ya-ca-ğız! Ne çok "ilk"i, "tek"i paylaştık biz..

Bunca paylaşıma rağmen birbirimizi hep "bi sonraki" ilân ettik kendimizde! Belki de buydu inciten!

Ama sen nerdeysen ben de hep ordaydım, seni nerde hissettiysem kendimi de orda hissediyordum??. Kendi kendime itiraf edebildiklerimi senden duyana dek inanamadım hiç! Ve şimdi.. Yeniden... DOSTUM; KURTARDIN BENİ!!

(!) Siyah

LeMan
SAYI: 497
19 MAYIS 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet.ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

am, hoca, köylü, kadın, kapıcı da, çocuklarına-etraflarına binlerce hikaye anlatır. Ayrıca, yanan hayatın tüm hikayelerini kendi inançları dahilinde gelenekleri, kendi dar zekaları doğrultusunda yorumlayarak anlatırlar. Yani, sözle anlatılan tüm hikayelerin, kaderci, teslimiyetçi, sağcı-köleci bir yapısı vardır.

Yazı böyle değildir, "yazıyı" eleştirmek, inanmamak, karşı fikrini söylemek mümkündür. Bir yazı okunduktan sonra, her okuyan tarafından zihinden eleştirilerek yeniden yazılmış olur, o da diğerlerine anlatır, törpülenerek, bir çok cümlesi değiştirilerek uzun bir yaşama çıkar insanlar arasında.. Yazıya herkesin karışması, herkesin birşey söylemesi mümkündür. Ancak, içimizde yaşamış hikayelerden duyduğumuz sözler, Tanrı emri, Tanrı yasası gibidir, hiyerarşik toplum katmanları içinde söylenmiştir, diyelim babamız söylemiştir, ona karşı çıkamayız, yani, sözlü kültürün "otoriter" bir yanı vardır.

Bu yüzden edebi kamunun görevi, gündelik hayatta olup biten işte bu hikayeleri, estetik, felsefi, psikolojik, ya da ilahiyatçı, ahlakçı gözlerle yeniden kaleme alarak, onları daha derin ve büyük bir büyüteç altında anlamaya çalışır. Bir kasaba gerçeğini tüm dünyanın genişliğine açar. Bir genç kızın dramını, tüm insanlığın, tüm tarihin sıcaklığında eleştirir. Modern toplumların büyük, sosyal, siyasi devrimlerini oluşturan kültür, işte sözlü kültürü durmaksızın-anlamaya-analiz etmeye çalışan edebi kamunun oluşturduğu bu kültürel akıl'dır.

Duyduğumuz bir haberin peşinden "hayat ne kadar kötü, yaşamaya değmez" deriz, duyduğumuz bir haberin ardından "hayat ne kadar boş, yiyip, içip, .ikip, yaşayacaksın, gerisi boş" deriz. Gündelik hayat içinde olup bitenlerin bizde oluşturduğu anlık tepkiler, bizleri şempanzenleştirir, düşünmemize, yorumlamamıza müsaade edecek geniş bir zihin açısı vermez. Ve modern toplum hergün bu tür binlerce haberin tuzağına düşüp, saldırısına uğrarız. Günümüz medyası okuyucuyu o denli fazla ve yoğun şekilde bu canlı mı canlı üçüncü sayfa haberlerinin tuzağına düşürür ki, hergün, fotoroman gibi canlı hayatların cinayetli-dondurmalı öykülerini ararız. Gazeteyle aramızda "kanlı bir alışveriş" başlar. Sen bana kremalı cinayet öyküsü ver, kardeşini nasıl boğarak öldürmüş, ayrıntısıyla anlat, ben de seni hergün okuyayım, deriz!

Yani, sağcı, kaderci, teslimiyetçi okuyucu, aynı zamanda hızlı bir ölüm haberi, kötü haber tüketicisi olmuştur. Tüketici okuyucu, ne ölüme, ne kötüye müdahale edebilecek siyasi bir akıldan yoksundur. Hiçbir yol yordam bilmez, Kitleler kitlelere, kitleler sağcı yapılara, kötü haber ve sabun köpüğü iyi haberlerle bağlanır. Hayatın ardındaki büyük sert, çarpıcı, sonsuz gelişlikleri unutur, hayatın anlamını, sorumluluklarını bilmez, bir maymun gibi oynatıldığı, kuklaştırıldığını farkedemez..

Tüm bunları değiştirecek, karşı koyacak, kültürel, siyasi, sosyal bir karşı akıl oluşturup, kitlelerin kaderci maymunluktan, insan olmaya zorlayacak, edebi kamudur, yani toplumun bekçumuşları. Tüm modern devrimleri de, bu yüzden matbaanın icadıyla bu insanlar yapmışlardır.

Edebi kamu, kitlelerin varoluşsal problemler karşısındaki tedirginlikleri giderir, tedavi eder. Diyelim, ergenlikte yaşadığımız cinsel suçluluğu kimsede görmemiş, duymamışsam, itiraf edememişsem, bu suçluluk hayatımın kalan bölümlerini zehirleyip beni piskopat bir adam yapıverecektir. Ancak, okuduğum birçok yaşam öyküsünde benzer suçluluk öyküleri, cinsel suçluluk-sapıklığın sadece bende değil, her insanda olabileceğini bana öğretir.

Ve, edebi kamu, ideolojik yanlış yapılanmaların da önüne geçer. Mesela, ülkemiz islami vakıf, tarikat, camii hocalarla kuşatılmıştır. Bulundukları çevrelerde "otorite" oluşturmuşlardır. Siyasi ve sosyal olarak hem insan hayatına hem de toplum hayatına yüzlerce yalan-yanlış bilgiyi sözlü olarak aktararak etraflarındaki insanları etkilerler. Çünkü, yüzyüze ilişkiler insan sıcaklığı taşır, birebir ilişkiler yazıdan çok daha etkilidir. Hafızaya kaydedilmesi için söz, yazıdan daha geçirgendir. Çünkü sözlerin sertlik ve yumuşaklığına, koruyucu bir şefkat ve merhamet veya cesurluk, kahramanlık, kendinden eminlik, çok daha kolayca-tiyatral olarak giydirilebilir.

Edebi kamu, annemiz, babamızdan, hocamızdan duyduğumuz yanlış bilgileri yazıya döker, eleştiriye açar. Yazı, tartışma alanıdır, böylelikle iyi, kötü, yanlış, daha aklıselim, düşüncenin ölçekleri içerisinde değerlendirilmiş olur.

Sağcı ve sözlü bir tarihin içinden geliyoruz. Gelenekten gelen insanlar birçok hatasını, yanlışını ustalıkla, ya da korkusundan gizleyebilir. Sağcı tarih-şifai kültür, birebir yüz yüze ilişkiler içinde geliştiğinden hiçkimse, kendi başından geçen utanç dolu, rezillik anlarını anlatamaz, utanır, saklar, değiştirir, ya da, babasından, hocasından çekinir, tahrip eder. Sağcı tarih saklanmanın-gizlenmenin tarihidir.

Edebi kamu, hiçbir şeyi saklamamak, hiçbir şeyi gizlememek için dikilmiştir tarihin karşısında. Bu yüzden, edebiyatın tarihi, deşifrasyonun, itirafın tarihidir. İçimizde susan herkes, bu sağcı şifai kültürün yalan-yanlış tarihin komplosunda yerini alır. Bu yanlış davranış ve duygu ve tarih bilgileriyle insanlar bozuk parçalardan ucube-robot bir organ oluşturur.Ve sonra sokağa baktığımızda kitlelerin bu düpedüz soyguncuların partilerinde hala "bu ülke sizinle gurur duyuyor" diye bağırdığı, ortaçağ ahlakına gömüldüğümüzü görürüz.

Ancak, yükseliş-inişleri çok sert olan ülkemizde talihsizliklerin günbegün çoğalıp felaketleşerek üstümüze yıkılması, yalnız kitleleri sağcılaştırmaz. Edebi kamu da kitleler gibi hızla korkaklaşarak, sağcılaşır.

Şöyle: Edebi kamunun çoğunluğunu ülkemizde akademisyen ve ancak geçinebilen çevirmenler oluşturur. Bir küçük maaşı da olsa, pipo içmeyi, kafede oturmayı, yabancı dergi satın almayı, sinema kaçırmayı, rakı masası etrafında keyiflenmeyi hayat tarzı olarak seven, eski deyimle, küçük burjuvalardır.

Edebiyatçı görüntüsü, ya da dergilerde adının çıkması, imajını hızla (modernize) toparlamaya iter onu, gittikçe keskinleşen bir haz kültürünün konformistliği varoluşsal sorunu olur. Gün geçtikçe, talihsizlikler karşısında artık kitleler gibi "olacağına varır..." "neyse halim çıksın falım" gibi sağcı dilden konuşmaya başlar.

Ancak, kitlenin karambolünde değil, kitle karşısında matbaanın arkasında, çok görünen bir yerdedir. Kendisini ifade edecek yazarlık belasına birkere bulaşılmıştır. Kitlelere bu sütundan konuşmak zorundadır. Peki artık herşey olacağına varır zihniyetiyle sağcılığa çakılmış aydınımız kitleler karşısında ne yazacaktır! Anlatayım: "Aşağılık herifler, kitap okuyun, zavallı sürüler, sinemaya gidin kültürünüz artsın, bakın aptallar filormoni orkestrasının konseri varmış, kaçırmayın".. Gün geçtikçe bu sloganlar büyür, edebiyatın, edebi kamunun kendisi olur, gidin, yapın, okuyun, kaçırmayın, bir ideoloji haline gelir...

Bugün medyada edebi kamuyu temsil eden okumuş kesimler bu sloganlarla sayfalarını süslemekte ve edebi kamuyu temsil eden tüm dergiler gittikçe "kitap okuyun", "yanında gül de veriyoruz, mutlaka kitap alın" diye bas bas bağıran kitap dergi tanıtımları yapan dergilere bırakmıştır yerini!

Kitlelerin günbegün muhatap kaldığı yaşamsal, evrenin, tarihin, günlük hayatın sorunları da Emin Çölaşan, Hasan Pulur'lar, MİT yazarları, polis gazetecilere terkedilmiştir, ancak bu yazarlardan hiçbiri koskoca uzay boşluğunda kelebeklerin ve çiçeklerin yalnızda dünya gezegeninde yaşadığını bilmez.

Ve edebi kamu, edebiyatı hızla, arkadaşlar arası bir "gettoya" döndürmüş, kendisi "kültür tüketicisi" olmuş, usanıp bıkmadan günde milyon defa İl. Yeni, Necatigil, ya da, kim ödül alacak, kimin adını geçirelim uğraşları içinde hayat ve hayatlarımız hakkında düşünmeye fırsat bulamamakta. Düşünmeye fırsat bulabilen birkaç şanslı da, nadir görülen "düşünme" vakasını Aydın Doğan'ın kucağında yapıvermekte!

Modern edebiyatımız, doğduğu Tanzimat günlerinden bugüne birçok ideolojiyi (doğru yanlış tartışarak) kitlelere bulaştırma gücünü herzaman elinde tutmuştu. Şimdi, edebiyat-kültür yerine, bir arkadaşlık soyağacından sözetmeye başlıyoruz. Edebiyat bu ülkede nedir sorusu, gün geçtikte birilerinin arkadaş tanıdıklarının soyağaçları şeklinde gelişip, antolojileşiyor.

Bu soyağacında bir yığın isim var, hergün medyanın Ülkü Tamer, Doğan Hızlan, vb. gibi köşelerinde bu isimleri bıkmaksızın görür, duyar, zihnimizin bir yerine ilişir, ancak, ortada "isim" var, "edebiyat eseri" yoktur. Kendi isimlerini ve arkadaşlarının isimlerini okuyucuya ezberleten bir "tarikat" edebi kamunun yerini almıştır! Tuhaf insanlar, "edebiyat" diye, hergün onların ismini ezberlememizi istiyorlar...

Ve utanmaksızın bu çürüyüp yıkılmış edebi kamu, bir de kitleleri belleksizlikle suçluyor. Peki belleğimizde kimleri tutacağız, kimleri hatırlayacağız. Şu yukarıda adı geçen isimleri mi?

Belleğimiz bu çöpleri kaldırmıyor artık, bu yüzden tirajları ikiyüz-üçyüz gibi, sadece resmi kurumların aldığı, en alt sınıra düştü. Gençliğimde büyük bir edebi heyecanla bu kandırmacanın tuzağına şüphesiz önce ben düştüm. Yukarıda adı geçenlerin ve çoğu adı geçmeyen onlarcasının tüm eserlerini okudum... Yeni nesle sesleniyorum, buradan bir hayat, bir dünya, bir edebiyat çıkmaz! Edebi kamu "bozulmuştur", "bozuk adamların" tarikatı haline gelmiştir! Vaktinizi, talihsiz hayatlarınızı ve talihsiz dünyamızı değiştirecek "yazı"nın soylu mesleğiyle geçirin, "isimler" tarikatıyla değil!

nihatg@leman.com.tr

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

SS & * :KABAHATLİ POPO KENDİNİ BELLİ EDER

MAZİ'DEN İBRET VESİKASI AVDET-İ AFİŞELER

SALÇA

Fi tarihinde, arkadaşlarla Kemancı'ya gitmiştik... hemen yanıbaşımızda cins bir muhabbet peydah olduydu... oğlan ısrarla kızı götürmeye çalışıyor "hadi gidelim, hadi gidelim" kız içkili uçmuş, yağlı... "olmaz" diyo "salça kaynatıyorum" "ya ne salçası, ne makarnası, hadi gidelim evde muhabbete devam" diyo çocuk. "yavrum annamıyomusun, salça kaynatıyorum" diyor kız... bizde hiçbir şey annamadık, çocukda... en sonunda kız gizlice eliyle orasını işaret etti... "salak reglim" dedi. oy oy oy..., kulak kabarttığımıza pişman olduyduk...

Kemancı Rock Bar/1998

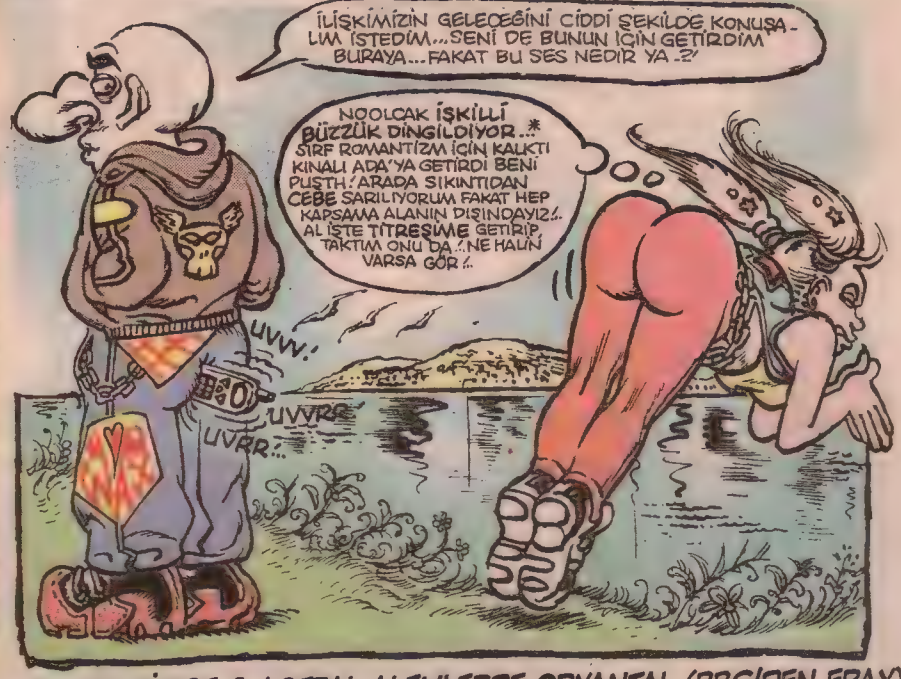

ŞANAL SİMGE & ASTRAL ALEMLERDE ORYANTAL (BBG'DEN ERAY)

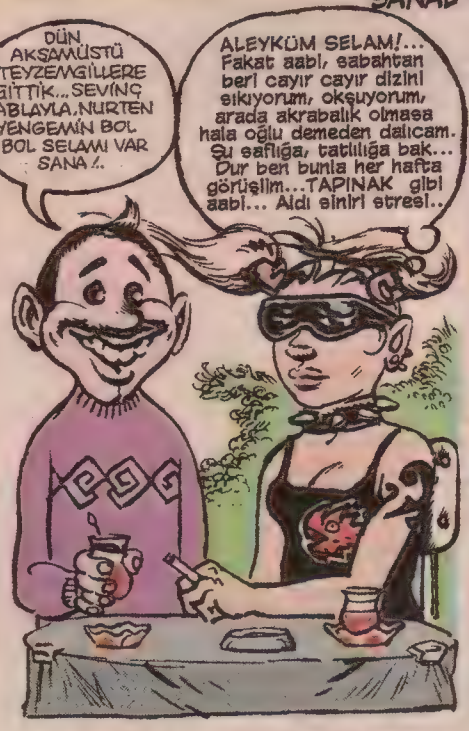

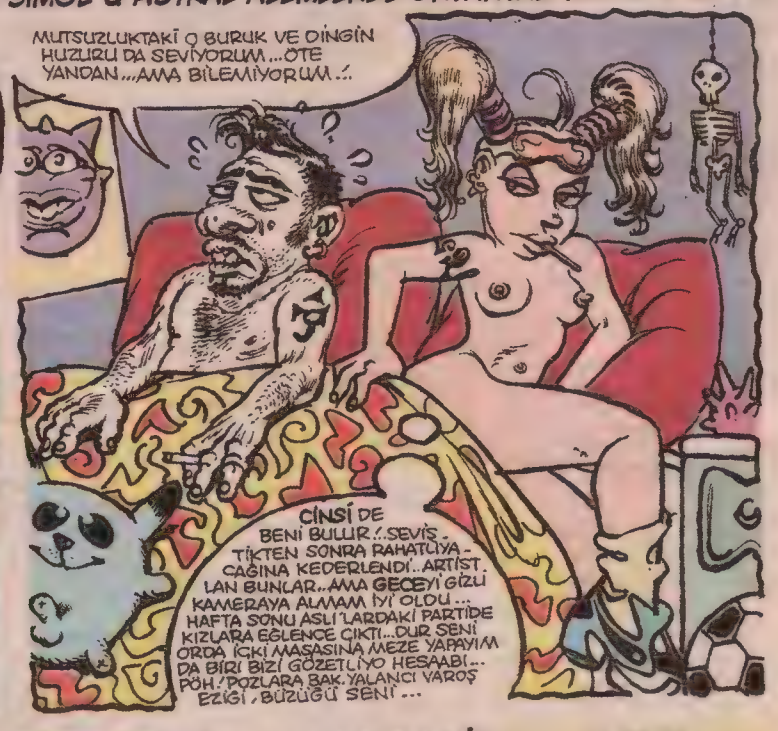

SS & TERLİ EROJEN HAYVANSİ (POP-FANTAZİ)

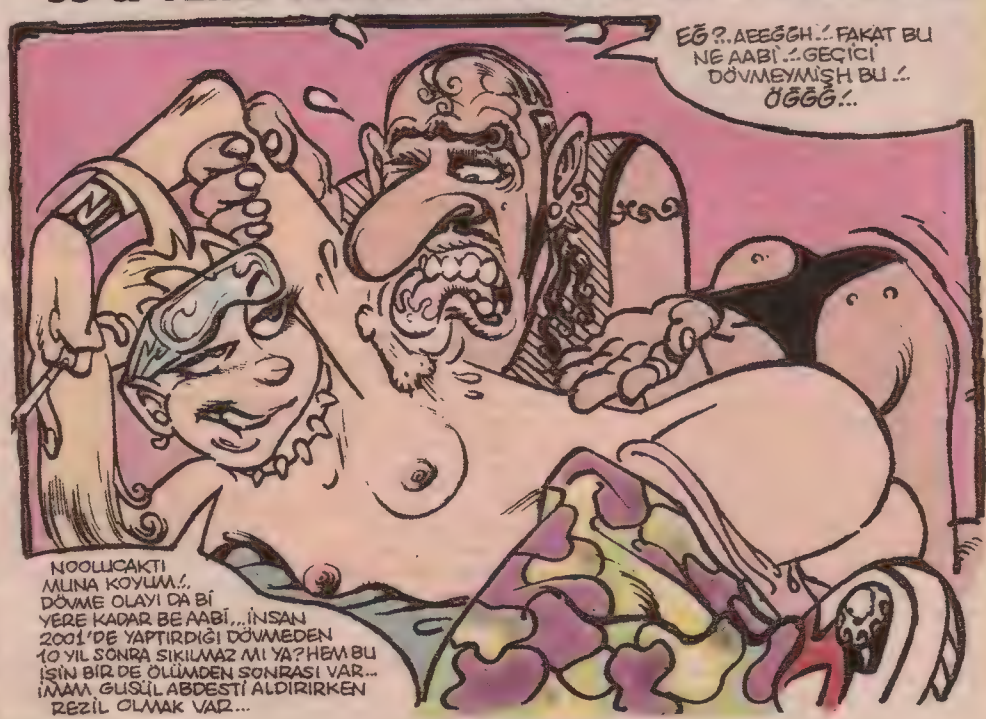

MEMO

Herkes işinde gücünde... bir dostumuzda dansçı bir hanımla beraberdi... Kız gece kulüplerinde, tatil köylerindeki animasyonlarda dansını eda eder idi... yıllar yılı... eskilerden bir yılandı ama... ve silikonluydu... kimi sohbet ortamlarında zart diye üstünü açar memeleriyle oynar dururdu, az daha memeucu görünene kadar kendince yerleştirip düzeltirdi... böyle oluyor işte silikonlu... namahrem, tılsım kayboluyor... memeler kamu malı oluyor...

26 Mayıs 2001 Cumartesi-Sayı:2001/21 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

DERVİŞ YURT GEZİSİNE BAŞLADI!

Yenge'nin Amerika'daki arkadaşına yazdığı mektubu ele geçirdik: CATHERINE DERVİŞ, TÜRKİYE'Yİ ANLATIYOR!

Sevgili Betty, Sana bu mektubu **Gaziantep Organize Sanayi Bölgesi**'nden yazıyorum... Çok şaşkın haldeyim...

Türkiye'ye geleli henüz bir hafta bile olmadı ama halk beni çok sevdi... Her geleni mi seviyolar, beni mi şirin buldular, yoksa birbirlerini hiç sevmedikleri için dışardan gelenleri seviyo gibi mi görünüyolar, anlayamadım... **Seymenler Parkı**'nda bana sarılıp ağlayan oldu!

Şu an biraz kötüyüm, çünkü **Gaziantep Belediye Başkanı Celal Doğan**'ın eşi **Aysel** Hanım, bana **kısır** ikram etti... **Kısır** tam nedir, anlayamadım, ama delirmiş gibi yedim... Üstüne **şalgam suyu** da içince baş dönmesi yaptı... Ben burada iki aya kalmaz, **Mobidik** gibi olurum, Mohini gibi olurum... Sürekli yemek, hep ikram...

Gaziantep ilinin futbol takımı **Gaziantepspor**, bi sürpriz olmazsa seneye **UEFA**'ya katılacak!.. Şimdi diyeceksin ki, ne diyorsun **Cathy**, UEFA nedir?.. Bir tür şampiyona, Avrupa ortamında düzenleniyor...

VÖ'nün yazısının devamı 2. sayfada...

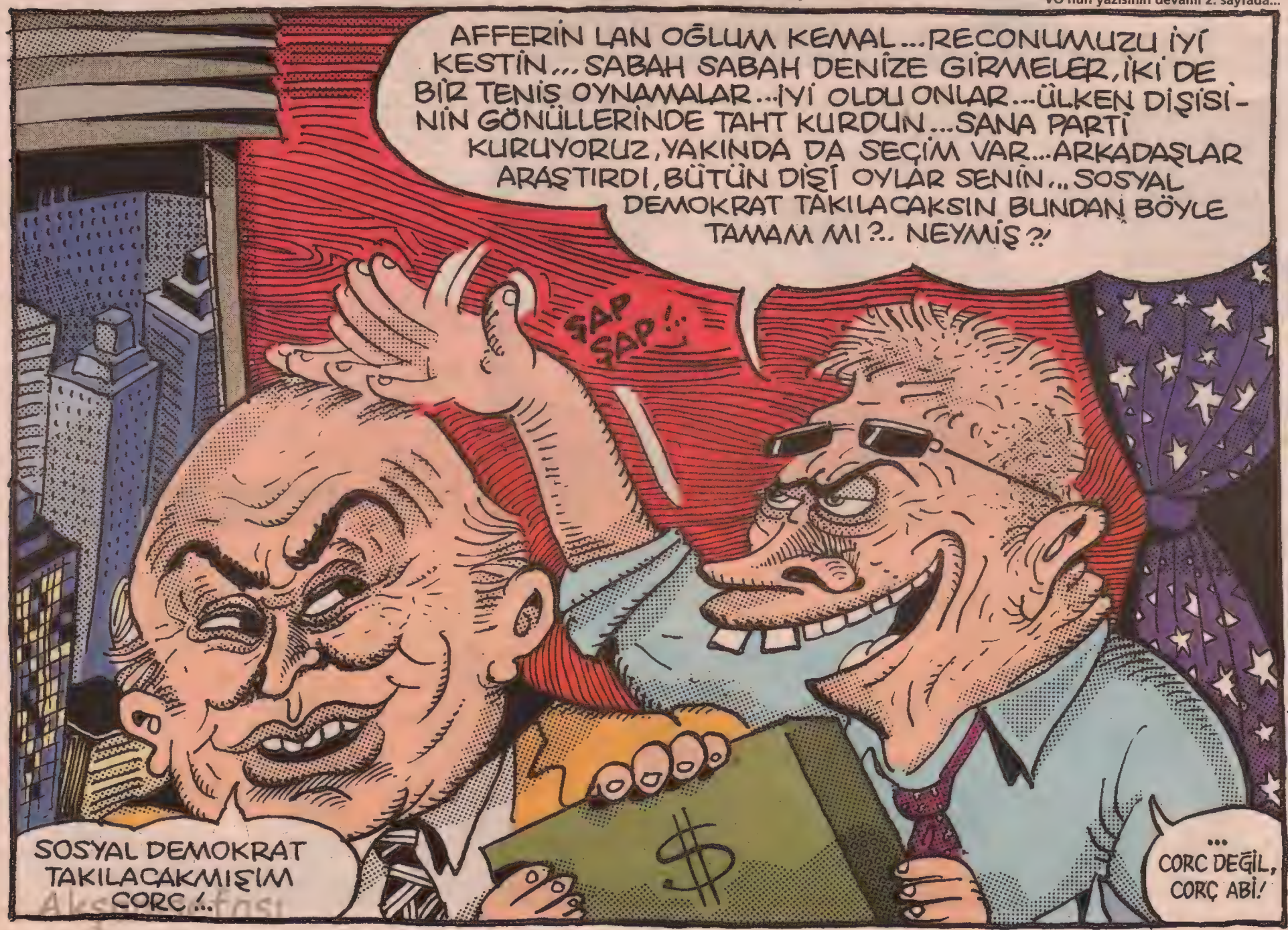

KAPAK KONUSU

Yenge'nin Amerika'daki arkadaşına yazdığı mektubu ele geçirdik: CATHERINE DERVİŞ, TÜRKİYE'Yİ ANLATIYOR!

Kapaktan Devam...

Futbol burada çok hassas bir konu... Daha uçaktan iner inmez, **VİP** salonunda bir uzman, bana Türk futbolunu detaylı şekilde anlattı... Futbola uzak kalarak, burada zirveye oynanamazmış... Eh, **Kemal'in** de durumu malum, n'apalım, uzmanın anlattıklarını can kulağıyla dinledim... **Fenerbahçe** sanırım 270 yıl sonra şampiyon oluyor, büyük bir coşku var... **Galatasaray** (ki demin bahsettiğim kupayı bir kez kazanmışlar, deliren olmuş) maddi açıdan zor durumdaymış, aylardır para alamayan kaleci **Taffarel** evindeki kaleye geçip üç atış bir milyondan penaltı attırıyomuş yoldan geçenlere... (Bayılma **Betty,** sözkonusu bir milyon dolar değil, Türk Lirası'ndan da bahsedicem birazdan) **Beşiktaş** da bi kupaya katılmaya hak kazanmış, adı neydi, Sportoto ya da benzer bişey... **Siirt Jet-Pa'lı Ceyhun** için **Trabzonspor** harekete geçmiş... Aman, ne oldu bana, gerginlikten futbol muhabbetinde coştukça coştum...

Kemal'le 19 Mayıs gösterilerine gittim... 19 Mayıs, burada gençlik bayramı... ve de spor.. Spordan kasıtları futbol sanırım... Gösteriler güzeldi, üniformalı öğrencilerle, kırmızılar giymiş kız öğrenciler romantik danslar yaptılar... **Burada asker,** önemli bir güç... Herşeyin öncüsü... **Romantizm** bile yapılacaksa önce onlar yapıyor... **Kemal,** tribünden sahaya inip tribünleri selamladı, öğretmenlerle tokalaştı... Deniz tarafındaki tribün Meksiko bile yaptı... Meksiko nedir, daha sonra detaylı anlatırım...

Halk, ekonomik krizi Kemal'in çözeceğine inanıyor... Bu çok güzel ama tuhaf olan **Kemal'i krizden** önce hiç tanımamaları... Yani sen gelsen, sana da güvenirler gibi... Üstelik Kemal ekonomiden pek anlamaz biliyorsun, buna bi keresinde orjinal diye sahte **Lacoste** satmışlardı, sahteliği anlamak bir yana, "İyi iyi, Lakost'un timsahı zayıftı biraz, bak şişmanlamış, can gelmiş kılıksıza" diye sevindiydi... Ama bunları kimseye anlatamam, şu an **Kemal**'in imajı bozulmamalı, **IMF** parayı hemen keser!..

Buranın politikacılarını televizyonda gördüm henüz... **Cumhurbaşkanı** ciddi bir insan, zaten şu kriz de onun bir toplantıda **başbakana anayasayla saldırması yüzünden çıkmış...** Ben dedim ki **Kemal'e, "o anayasanın tarihi değeri var, her sayfası açık arttırmayla satılsa ya"** dedim, yan yan bakıp **"Sus güzelim, yorma kendini"** dedi... **Kemal** biraz asabi **Betty...** Burada bensizken, tuhaf huylar edinmiş... Mesela sabah yürüyüşü yaparken zıplayıp tabelalara vuruyor, akşam işten geldiğinde gömlek, kravat ve süveterini çıkarmayıp sadece altına **pijama** giyiyor, sinirlenince **tespih** çekiyor, eve **"yüklük"** adında bişey yapmamız için ısrar ediyor ve gazetelerdeki insan fotoğraflarına türlü çeşitli bıyıklar çiziyor... Biraz **depresif** ama onu çok seviyorum... **Mavi gözlü ibişim o benim...**

Herneyse, başbakan çok nazik bir insan ama kafası dalgın... Geçen gün **Kemal** ona **Telekom** yasasından bahsederken, çıkarıp cep telefonunu vermiş, "Lafı mı olur, al istediğin yeri ara.. Tek ricam **Rahşan** duymasın" demiş... Koalisyonda iki partinin lideri daha var.. Bi tanesi **milliyetçi** bir parti... Özelleştirmelere karşı epey bi direnmişler, protesto için yasaları sol elleriyle imzalıyolar, **Kemal'e** sordum, "İmzalıyolar ya, sen ona bak!.. **Gerisi gılırımda bile diil"** dedi... Liderleri Bahçeli; kibar, ciddi bir kişi, üstelik bekar.. Aklında bulunsun Betty... (O sarı gözlüklü pizzacıyla yeniden ilişkiye girmediysen tabii... O çocuk hayırsız kızım, üstelik Norveçli, asla günün birinde benim gibi first leydi olma şansın olamayacak iyi düşün... Bul bi üçüncü dünyalı cinfikir en azından...)

Kemal sabahları yürüyor, o saatte taksi durağındakiler ayakta, hep Kemal'i durduruyorlar, içeri sokup **çay** ikram ediyorlar... Yani nasıl desem, bu adam belli ki sabah sabah sporuna çıkmış, kısmen terlemiş, adamın hızını kesip, sıcak ortamda terini üstünde kurutmanın ne anlamı var?.. Bura biraz böyle, plan-plamonje işlerini pek sevmiyo bura halkı... **"Kemal çay ikramını kabul etmesin o zaman"** dersen, ordaki altı oy da altı oydur bir yandan **Betty,** ilerde gerekecek bize... **Masal gibi kız, evlendiğim adam prensmiş meğer uzak diyarlarda!..**

Koalisyonun son ortağı **agresif** bir parti... Sağın diğer partileriyle, **jandarmayla, polisle, işadamlarıyla** ve kalanlarla kavgalı oldukları yetmiyo gibi, kendi içlerinde de kavgalılar... Liderleri **Yılmaz**, genel duruma göre genç bir insan ama bu gençliği abartmış biraz, insan ergenlik çağındaki gibi hırçın olmaz ki lider haliyle.. Bi de durmadan **"Tantan"** lafı geçiyor... Deyim midir, kişi midir, dans adı mıdır, çözemedim... Ayreten **bi politikacı kadın,** ded.kodumu yapıp **"Amerikalı, sarışın, güzel kadın imajı benden çalıntı"** diyomuş, hıç bulaşma diye uyardılar.. **Aynı kişi, Kemal'e de bi ara "pil"** demiş!.. Burada hakaretler çok **naif Betty!..**

Hoşçakal arkadaşım, birazdan halkın huzurunda **Kemal'le tenis oynayıp kaynaşacağız...** Uyku da gözumden akıyo, sabah 04.45'te kalktık! . N'apıcam bilmem... Şu ülke kurtulsa da, biz de kurtulsak...

Seni buraya bekliyorum... Mutlaka gel.. Mangalda közleme yapıcam!.. (Ne olduğunu anlatmıcam işte..) Sevgiler...

Catty

Not: Belki duymamışsındır, BBG'yi Melih kazandı, iyi oldu o efendi ...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Eski Dev-Genç'li Gaziantep Belediye Başkanı Celal Doğan'ın gölge başbakan Kemal Derviş'in kuracağı partide yer alacağı öne sürülüyor...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

mtibet@leman.com.tr

LeMan

Ölüm orucundaki mahkum yakınlarıyla görüşmek için İstanbul'dan Ankara'ya giden TAYAD'lılar kente sokulmadı...

F tipini inceleyen TBMM Cezaevleri Komisyonunun raporlarından, olayların şiddetini ve dehşetini anlatan ifadeler çıkartıldı...

Ankara'da şifre krizi hain evlat Tantan'la Firavun'un Laneti...

Mesut Yılmaz burnundan soluyor, partisinden Tantan'la olan söz düelloları manşetlerden inmiyor...

Evrensel gazetesinin Kütahya muhabirine yönelik baskılar sürüyor. Daha önce sivil polislerce dövülen muhabirim cep telefonuna tehdit mesajları gönderiliyor...

413 polis dolar üzerinden maaş alacak... Şanslı polisler, dört aşamalı sınavdan geçirilerek seçildi...

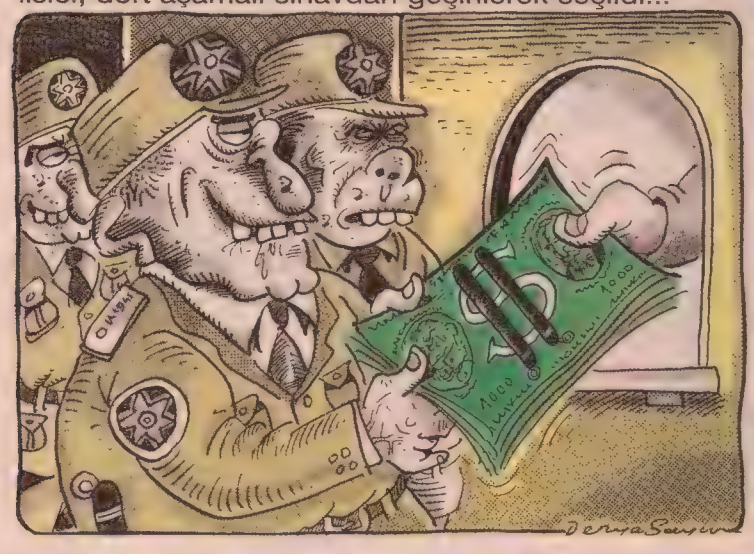

Kayıp yakınlarının acıları dinmiyor... Bir kayıp yakınının 13 yaşından 70 yaşına kadar 7 yakınının akıbeti bilinmiyor...

Bursa Tabibler Odası doktorlarının ölüm orucundaki tutuklulara B-1 vitamini kullanmaları söylemeleri suç sayıldı. Doktorlara altı aya kadar hapis istemiyle dava açıldı...

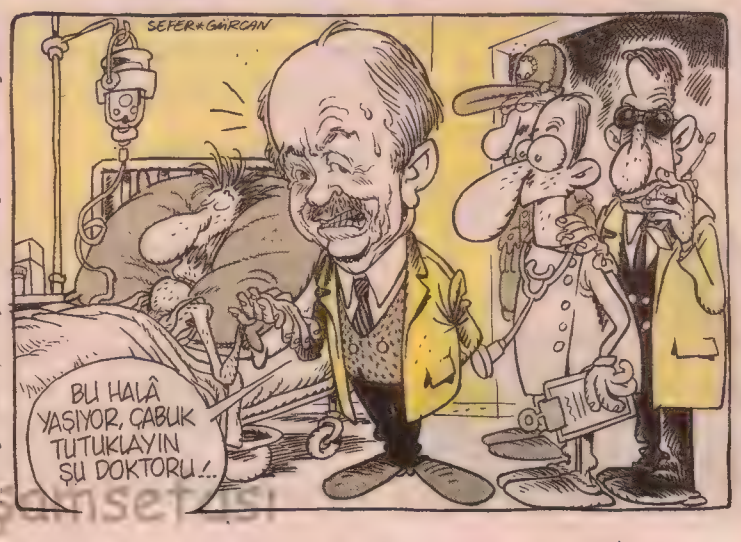

LALE
Ne zikime lale, kimi seçsek prim yapıp ihya oluyor. Türkiye onunla yatıp, onunla kalkıyor, paraya boğuluyor..
CASA
Bu CASA bir kara tabut, kapısından giren ölür..
ERCAN VURALHAN
CASA yazan kasa..
CUMHUR ERSÜMER
Aklandı, paklandı, eskisinden temiz oldu..
İŞÇİYE SADAKA
Çileden çıkaran uzlaşma..
CAVİT ÇAĞLAR
Hapiste cep telefonunu çok gördüler..
RAHMİ KOÇ
Akıl veriyor, fikir veriyor, nasihat ediyor..
BERLUSCONİ
Para medyatör iktidar, forza İtalya, güce tapan İtalya..
İRAN BARBARLIĞI
Pornocu kadını taşlayarak (recm) öldüren barbarlar, başınıza taş yağsın..
MESUT YILMAZ TANTAN TANTANASI
Bataklıkta sivrisinek vızıltısı..
BBG
Sığlık, sığırlık bitmiyor..

Arkasanet.si

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAĞÇAĞ

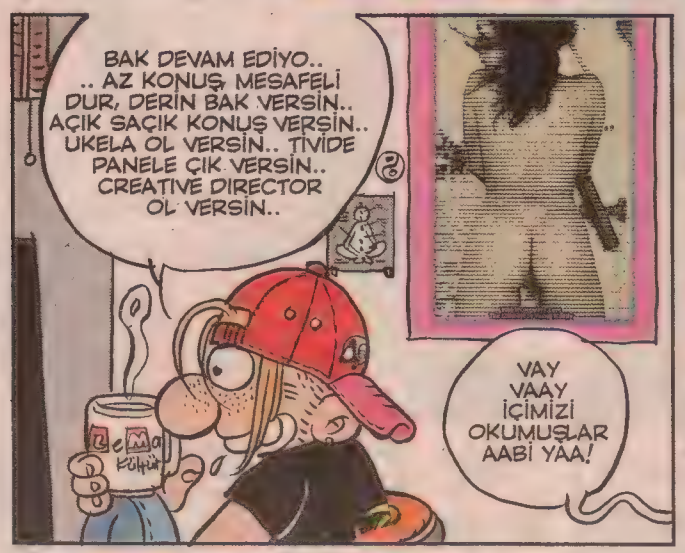

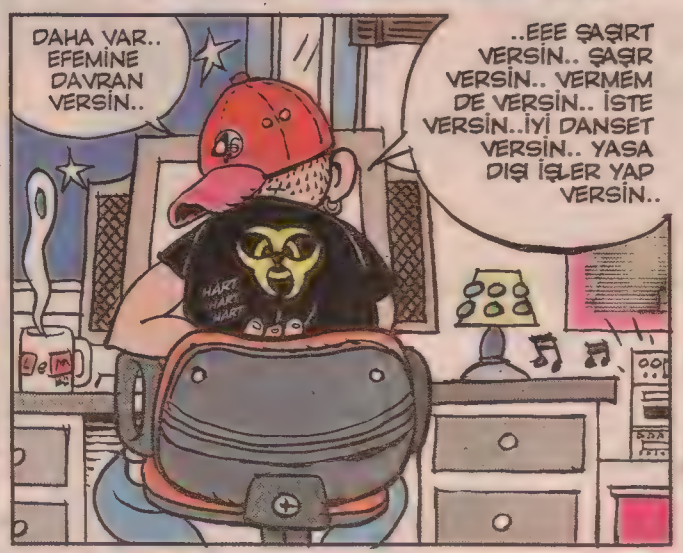

AÇIK büfe met üst

beş bira daha içersin şiyiri

sabah perdeyi aralarsın
olumsuzluklar bir karga sürüsü gibi
gelir yüzüne çarpar
bütün gazeteler balon
bütün televizyonlar yalan
onlar'dan bahseder

beş bira daha içersin

insanlar başkalarında arar çarelerini
hayatı berbat ederler birbirlerinde
paradır nefes alıp verdiğimiz
kimi fişini çeker dünyadan
kimi üçlü fiş taktırır hırsına
hormon ve naylon fatura her şey

beş bira daha içersin

bilmem yetmez yaşamaya
çözüm kalabalıktır takat ister
bilirsin bu dandik bir sisyphous kaderidir
aynı boklu derede yetmiş beş kere
kim yıkanmak ister
bile bile lades dersin yalama diyalektiğe

beş bira daha içersin

can eriği kiraz çilek çıkmış
yeşillik fışkırıyor boş bulunan her delikten
her şey lehimize çalışıyor işte belli
ama biz anlamıyoruz tabiatın dilinden
hayatın başladığı varsayılan şu cennet topraklarda
jane'siz çita'sız tarzan gibi yaşıyoruz bu yüzden

beş bira daha içersin

sahte peygamberler eline düşmüş umut
kısa vadede net bir çözüm de görünmüyor
vakit günü kurtarma vakti
vakit şike hortum ve topyekün hile
bütün sorunlar katmerli geleceğe ihale
bile bile lades dersin milli irade'ye

beş bira daha içersin

telefon açarsın sevgilin gelir
uzun uzun konuşur
ağır ağır sevişir
heceleye heceleye sızarsın
bu sefer mutluluktan
bu sefer film kopmaktan

beş bira daha içersin

UM PAHA

FATİH SOLMAZ & YAVUZ ARATAŞ

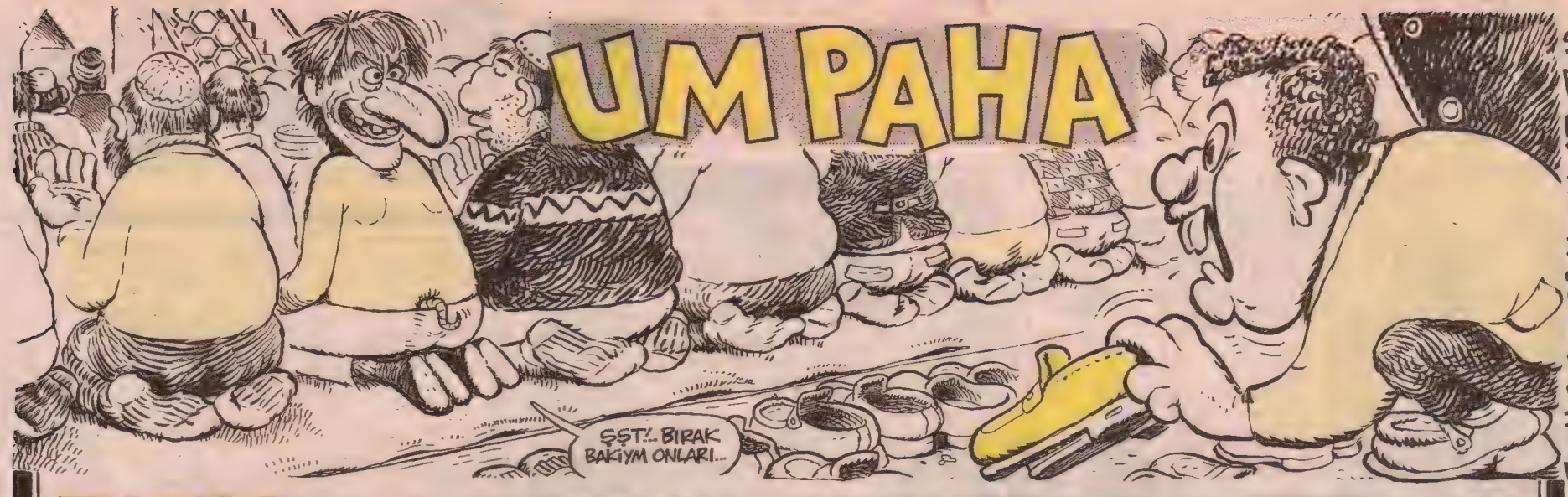

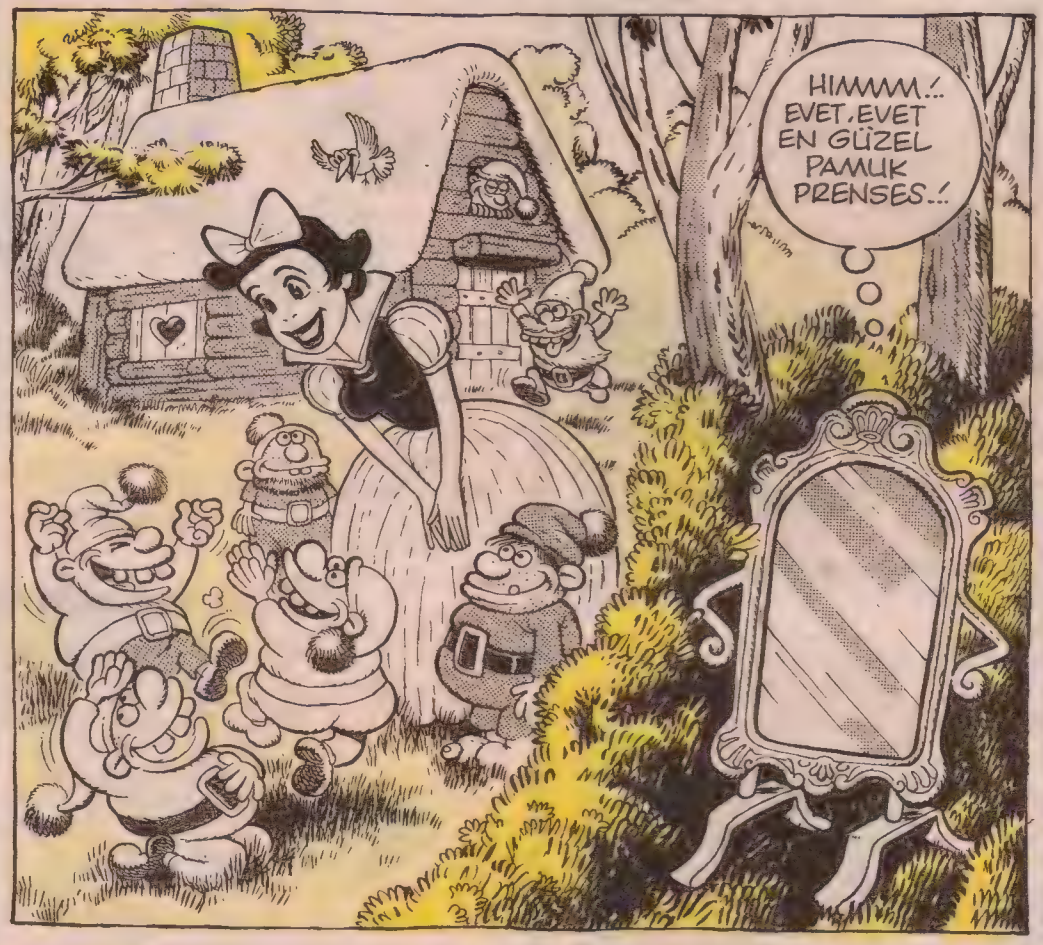

Akşam Sefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

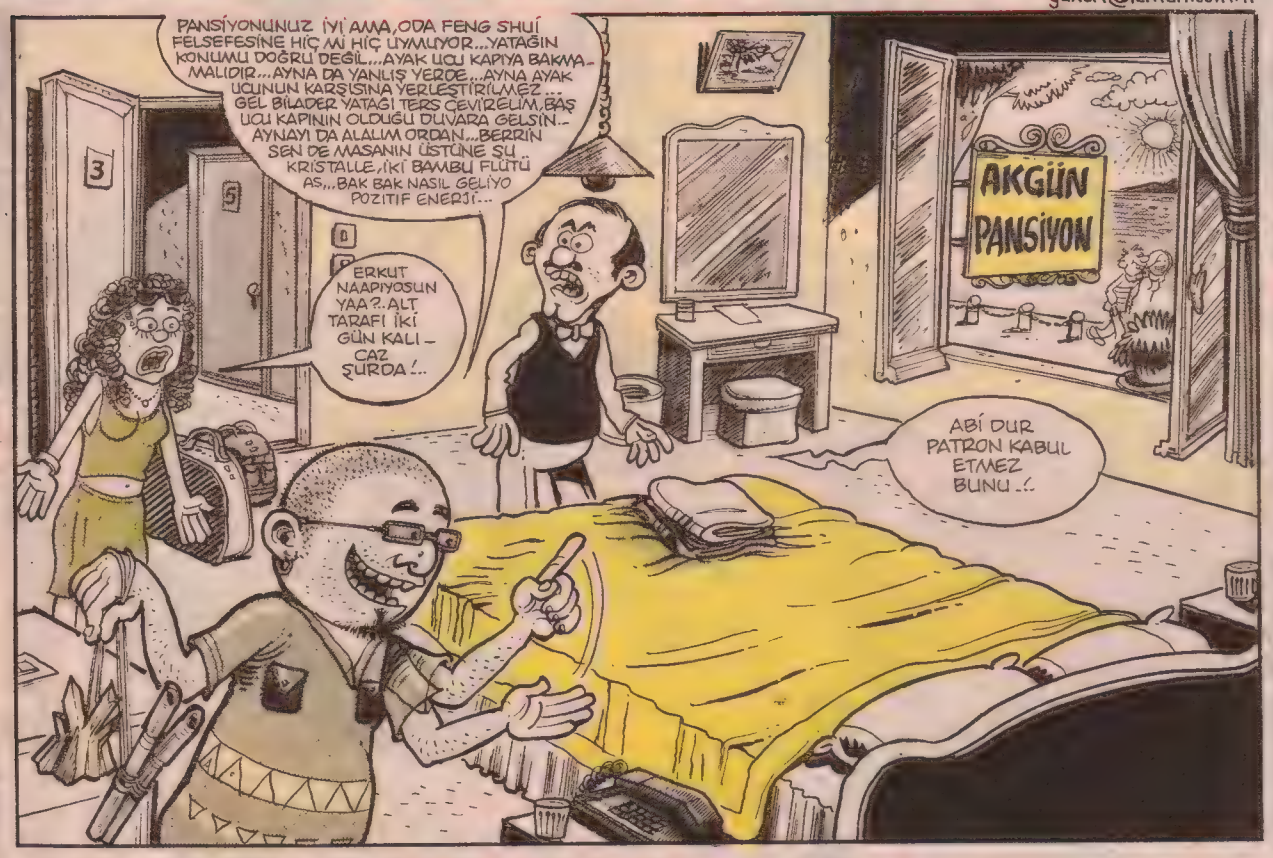

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES — CAN BARSIAN

% LAFTAN MAMUL "OKUR" FİKİR KARİKATÜRLERİ

Katkıda bulunanlar:
-İlker Ekiz
-Tarky
-Funda Alpaslan
-Fahrettin.

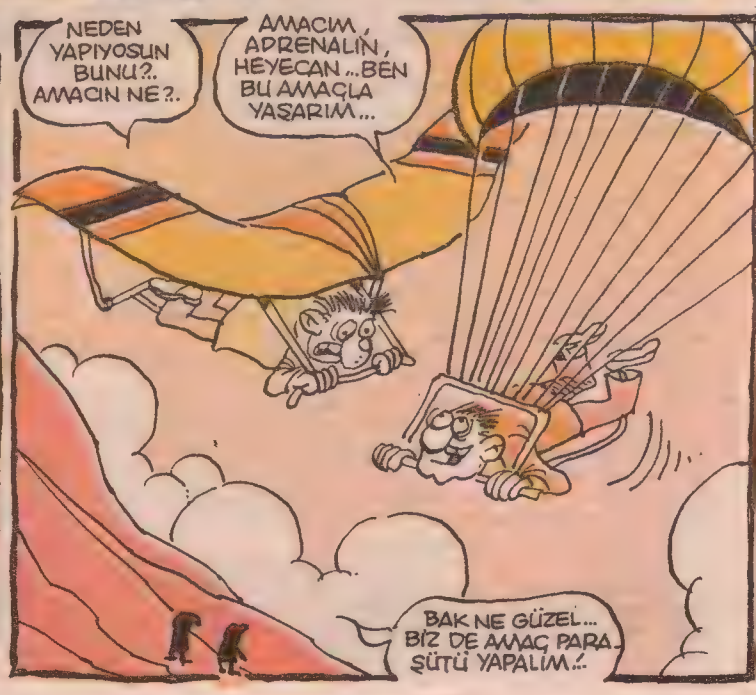

canbarsian@superonline.com.

LeManti MEDYA

TÜRK BASININDA İLK KEZ YALNIZCA LeMan'da

SİZ ONU BİR DE GENÇLİĞİNDE GÖRECEKTİNİZ! DERVİŞ'LE AMERİKALI EŞİ CATHERİNE'İN GENÇLİK FOTOĞRAFINI ELE GEÇİRDİK...

Bütün kadınların hayran olduğu **Kemal Derviş** gençliğinde de zehir gibi yakışıklıydı. Fotoğrafta **Derviş** 24 yaşındayken, ilk evliliğinden önce flört ettiği **Catherine**'yle...

Reha Muhtar Görevde

- İyi akşamlar sayın seyirciler... Bu akşam burada, dürüst gazeteciliğin zirve noktasını göreceksiniz... Bu akşam burada, torpilsiz, kayırmasız hesap sormanın en cesur örneğine tanık olacaksınız... Bu akşam ölürüm, beni kimse tutamaz... Evet, konuğum sevgili Nilüfer... Ama sevgilim Nülifer değil, sevgili Nilüfer... O ayrı, bu ayrı... Hoşgeldin Nilüfer... Nilo hoşgeldin...

- Hoşbulduk Rehacım..

- Nilüfer, sen kamuoyuna malolmuş bir sanatçısın, yılların divası olarak duayen gibi... Bu halk seni sevmiş, bağrına basmış, sana en güzel sevinçleri yaşatmış.. Sen de onlara kalbini açmışsın, dürüst bir ilişki kurmuşsunuz... Haa, arada küçük şeyler olur... Ufak tefek yalanların mühim değil olur canım...

- Yalan derken ne gibi Reha?..

- Ne biliim, mesela "Acı var mı" adlı bestemi kasetine al diye ısrar ettiğimde, "Kaset tamam. Bütün şarkılar yapıldı" demiştin... Ama bugün öğrendim ki boşluk varmış B yüzünde... Bana bunu niye yaptın?..

- Şaka yaptın sandım ben... Öyle şarkı mı olur?..

- Şarkıdan, müzikten bi tek sen anlarsın di mi?.. Biz odunuz, kütüğüz biz!.. Son 19 Mayıs'ta Samsun'a çıkıp Gençliğe Hitabe'yi okumuş adamım... Haddini bil!..

- Reha saçmalama!..

- Ezik miyiz lan biz.. Hakkı Devrim yazmış, seni beğeniyo, beni eleştiriyo... Antenimin ombusdsmanı!.. Bu ilişkiyi gözden geçirmenin zamanı geldi Nilo!..

- Şaka mı bu?.. Reha, nedir?..

- Sen, Nilüfer, sen, bu ülkenin önde gelen şa gençler seni örnek alıyor, sen, nasıl olur da nikahsız beraber olursun?!. Bu erkek ben bi görevimi yapmak zorundayım... Hiç mi utan halkın gözüne baka baka yasak ilişki yaşamak

- Niye yasak ilişki olsun ki?..

Küçükarmutlu'daki Ev... Canan... Zehra... Ve Bizim Hikayemiz

Dün işe giderken cep telefonunu bende unutmuşsun... Masamın üzerinde durdu bütün gün...Yeşil ışığı yanıp söndü durmadan... Çalışırken arada bir ona takılıyordu gözüm... En çok da o yeşil ışığına... Bu koca şehirde kaybolmamak için kısa, kesik, zorlu çığlıklar atan bir insana benziyordu... Çaresiz değildi, güçlü de değildi, umutlu değil, ama umutsuz hiç değildi...

Sadece senin gibiydi... Bütün gün kimse aramadı onu... Bir kez bile çalmadı o biraz buruk, o biraz küskün, ama neşesi hep içinde saklı müziği.. Tıpkı senin gibi.

Bu güzel, ama güzelliği bile ürkütücü olan şehre geldin geleli tek düşüncen, tek saplantın, tek yolculuğun bendim... Bu yüzden başkalarına yeterince vakit ayıramamıştın... Bu şehirde olmadığım zamanlarda geceleri yatıya gidip kaldığın birkaç arkadaşın vardı ama, benim yüzünden onlara da gereken ilgiyi gösteremiyordun... Bu yüzden onlar da birer birer uzaklaşmışlardı senden... Bana gösterdiğin ilgiyi kıskanmışlardı belki de...

İnsan cansız bir nesneyi nasıl sever, nasıl ona karşı kendisini mahcup hisseder... Benim yüzümden dostlarından, arkadaşlarından uzak kaldığın için ve gün boyu bir kez bile çalmadığı için hep mahcup hissettim kendimi telefonuna karşı ve mahcup bir sevgiyle sevdim onu...

Sadece bana ulaşabilmek için almıştın onu... Senin ilk ve son umudun, senin kimsesizliğindi bu cep telefonu... Bana umutsuzca kendini adayışındı... Ve bu güzelliği bile korkunç olan şehirde, cebinde belki birkaç günlük paranla ve ardına sadece o çok iyi bildiğin yalnızlığını ve ölümünü alıp yürürken sokaklarda, beni derin bir sancıyla her özlediğinde sarılıp numaramı çevirdiğin belki de tek arkadaşındı o... Bütün hayatını onun içine saklamıştın ve şimdi onu da bende unutmuştun...

Sonra şehrin çok uzak bir yerinden telefon geldi bana... Kanayan bir telefon... Birileri dostları, sevdikleri, yoldaşları için, onların istekleri için gerekirse ölmeye karar vermişlerdi... Bu koca şehirde benim için kimsesiz, dostsuz kalmayı ve hatta kaybolmayı göze alman benliğimi öylesine zayıflatmıştı ki, bir an hiç beklemediğim kadar içim titredi... Hani insan kendisini çok güçlü hissederken ansızın içinde açılan o boşluk derin bir ürperişle sarsılır ya... İşte öyle titredi...

Telefonunu çantama koydum ve şehrin o uzak köşesine doğru yola çıktım... **Küçükarmutlu**'daki bir gecekonduya doğru...

Tek katlı, sıvasız, yoksul bir evin balkonundaki tahta bir masanın çevresine oturmuşlardı... Aylardan mayıstı... İnsanlar değil belki ama doğa hiç olmadığı kadar güzel ayaklanmıştı... Dışarıda dizginlerinden kopmuş bir cumartesi gecesi vardı... Hemen ilk aklıma gelen, böyle bir zamanda ölünür mü, sorusu oldu... Oysa bu soruyu onlara öyle çok insan sormuştu ki, ve onlar ziyaretlerine gelip giden öyle çok insana bunun yanıtını vermişlerdi ki... Artık kimse onlara ne böyle bir soru soruyor, ne de onlar böyle bir soruyu yanıtlıyorlardı...

Küçükarmutlu'daki bu yoksul ev geçen ay ölüm orucunda hayatını kaybeden **Şenay Hanoğlu**'nun eviydi... **Şenay Hanoğlu**'nu aylar önce **TAYAD**'da (Tutuklu Aileleri Yardımlaşma Derneği) tanımıştım. Kendisiyle birlikte ölüm orucuna başlayan **Gülsüman Ada**'yla birlikte hep el ele duruyor ve hiç konuşmuyorlardı... Elleri kınalıydı ikisinin de, ve ikisi de evlere temizliğe gidiyorlardı... Gözleri öyle güzel gülüyordu ki... Birbirlerinden hiç ayrılmıyorlardı... Sanki ölmek üzere gibi değil de, birlikte gidecekleri o çok esrarengiz ve sürprizle dolu ülkenin yerini bizlerden çocuksu bir utançla saklıyor gibiydiler...

Eğer içerdeki yakınları, yoldaşları o kahrolası hücrelerden kurtulurlarsa, bu ülkeye gitmekten vazgeçecek ve sırayla gidip onlara destek veren insanların evlerini sabunlu sularla baştan aşağı yıkayacak, tertemiz yapacaklardı... Hem de tek kuruş almadan... Ama olmadı... İçerdeki yakınları hücrelerden çıkamadı... Günler amansızca akıp geçti, onlarsa dayanamadılar bu acımasız günlere... El ele, o ışıl ışıl ve hep masum bakan gözleriyle, kınalı elleriyle son nefeslerini birlikte verdiler... En çok o sessizlikleri, hiç konuşmadıkları aklımda kalmış. Bu insanlara terörist diyenler **Şenay**'la, **Gülsüman**'ın o ışıl ışıl gözlerine, o kınalı ellerine bir kez olsun içtenlikle bakabilselerdi çok derinden utanacaklardı, eminim...Tanıdım onları, kalplerine sonsuza dek kefilim... Söz verdiler, duydum; istedikleri olsaydı, yakınları hücrelerden çıksalardı, dostlarının evlerini tepeden tırnağa yıkayacaklardı...

Onlar belki yoksul, belki evlere giden çilekeş temizlikçi kadınlardı, ama onlar bunların hepsinden daha çok yeni bir hayatı özleyen ve bu özlemin devrimci yaptığı insanlardı... Onların dostluğu, birbirleri için ödedikleri bedel çok büyüktü ve asıl önemlisi onların ilişkileri bizim çevremizdeki insanların ilişkilerine hiç benzemiyordu.

Onlar yaptıkları hiçbir şeyi abartmadan, sessiz sedasız yapıyor, usul usul ama çok büyük bir hayat yaşıyorlardı... İnsanlarının büyük bir çoğunluğunun böyle duyarsız, böyle kimliğini yitirmiş, böylesi zavallı olduğu bir ülkede dostlukların hiç eskimeyen ilk gününü yaşıyorlardı... Onlar ölürken bile sonsuza dek sürmesini istedikleri bir yaşam cenneti için ölüyorlardı... Kitaplardan çok, birbirleri için ödedikleri bedel öğretiyordu onlara böylesi kararlı ve irade sahibi olmayı...

Bir cumartesi gecesi **Küçükarmutlu**'daki evin balkonundaydım onlarla... Tahta bir masanın etrafında... Karşımda 22 yaşındaki **Zehra Kulaksız** oturuyordu tekerlekli sandalyesinin üzerinde... İktisat Fakültesi öğrencisi... Altı ayı aşkındır ölüm orucunda... Yüz sekseninci günün sonlarında... Yaklaşık bir ay önce aynı evde, aynı odada 19 yaşındaki kardeşi ölüm orucundaki **Canan**'ı kaybetmiş, gözleri önünde... Bir nisan gününde **Canan**'ın kalbi ansızın durmuş... Boşuna dememiş şair, **aylardan en zalimidir nisan ayı**, diye... Doğanın, yaşıtlarını aşka, çılgınlığa, koşup eğlenmeye çağırdığı bir ayda, nisan ayında son nefesini vermiş **Canan**... Üniversite öğrencisiymiş, **Ege Üniversitesi**'nde Biyoloji okuyormuş... **Canan**'ın içerdeki ablası ve bütün dostları için taşıdığı umudunu ablası **Zehra** devralmış... Babası **Ahmet Kulaksız** benim yaşımda... Ve hep kızı **Zehra**'nın yanında... Gözlerim sık sık gözleriyle buluşuyor... O bir kızını kendi elleriyle gömmüş, ve şimdi öbür kızının ölümünü bekliyor... Nasıl bir acıdır bu, nasıl bir dayanma ve tükenmeme gücüdür, anlamakta, hissetmekte çok zorluk çekiyorum... İnsan böyle bir acıyı neresine görmebilir, nasıl gizleyebilir... **Canan** benim de kızım olabilirdi, **Zehra** ölümü bekleyen ikinci canım olabilirdi... Şimdi artık yaşımdan utanıyorum, sakalıma düşen beyazlardan, bu güne dek yazdıklarımdan, ve aydın kimliğimden utanıyorum... **Canan**'ın ve **Zehra**'nın amcası şimdi bir hücrede açlık grevinde... Ama **Zehra** sadece amcası için değil, amcası gibi düşünceleri ve inançları adına mücadele veren; tanımasa da, yüzlerini belki de hiç görmemiş olsa da, yüzlerce dostu, yakını, yoldaşı saydıkları için eriyor usulca... Cezaevlerinden gelen hasret dolu mektuplar için, bir tanıştırma anında ona hesapsızca gülen bir çift göz için; bir gün bir yerde hesapsız, yürekten söylenilen bir merhaba için eriyor o... Kimseden bir emir almış filan değil, babasının, annesinin, arkadaşlarının gözü önünde eriyor; ama yaşama sevincini asla yitirmeden, üstelik hayata giderek daha çok bağlanarak, onun sırrını ölüme yaklaştıkça daha iyi hissederek eriyor... Bedeni zayıfladıkça, gücü azaldıkça, hiç olmadığı kadar duyarlı oluyor çevresine karşı... Ölüme yaklaştıkça bütün korkularından kurtulup, onun bu eylemini saçma, gereksiz, akıldışı bulanları derinden tedirgin edecek ve ürkütecek kadar duyarlı bakıyor baktığı her yere.

Zehra kendisini ziyaret edenlere hediye etmek için fotoğraf çerçeveleri, etrafı çiçeklerle süslü kartlar yapıyor... Belleğini koruyabilmek için durmadan bulmaca çözmeye çalışıyor... Ve eğer içerdeki yoldaşları hücrelerden bir gün kurtulursa, ölüm orucuna o an son verip o çok özlediği **Karadeniz**'i, doğum yeri olan **Rize**'den çıkarak baştan başa dolaşmak istiyor... Ama bütün bu umutlarına rağmen durmadan eriyor o... Ve o eridikçe, o buruk, insanın içini acıtan gülümseyişi daha çok ortaya çıkıyor...

Ve kim bilir, belki de siz bu satırları okurken o... Söylemek istemiyorum, susuyor ve sadece utanıyorum...

Karşımda oturan o mağrur, o zarif adam ise **Reşit Sarı**... 42 yaşında... Uzun yıllar denizlerde yaşamış, kaptanlık yapmış... Yurtdışından gelen gazeteciler ve televizyoncularla o tok sesi ve düzgün Türkçesi'yle en çok o konuşuyor... O da aylardır ölüm orucunda... Ama ölecek birine hiç benzemiyor... Durmadan rengarenk fenerler yapıyor... Hücreler kapanırsa hayalindeki bir tekneyle birlikte o tutkuyla bağlandığı denizlere açılmak istiyor... Eğer olmaz, hücreler kapanmaz, ve bir sabah ansızın kalbi dururs a bunun için de hiç üzülmüyor... Ölümünü bir ilkbahar günü, ansızın ortaya çıkan sert bir fırtınada bir ağacın kınlan dalına benzetiyor... **Bir kaç dal kırılabilir, ama o fırtına çiçek tozlarını, polenleri alıp uzaklara savurur, savurduğu yerde yeni çiçekler, yeni ağaçlar filizlenir, doğa bu fırtınalarla çoğalıp, güzelleşir**, diyor... **Birkaç dal kırılmış çok mu; ben bir sabah ansızın ölmüşüm çok mu**, diyor.

Çok söylendi, çok yazıldı, ben de bekleyip durdum, başlarındaki o kırmızı bantla ölümü bekleyen insanlardan bir kez olsun, ölümü yüceltmelerini bekledim... Ama, belki birkaç saat, belki birkaç gün sonra, belki siz bu satırları okurken çoktan ölmüş olacak bu insanların ağzından ölümü yücelten tek bir kelime işitmedim..

Ölümü yücelten bir insan kaldığı evin bahçesine çiçek ekmeyi hiç düşünür müydü... 22 yaşında felsefe öğrencisi olan **Fatma Şener**, artık yaşamın ucunda olduğunu hiç düşünmeden o solgun ve açlıktan üşüyen elleriyle durmadan toprağı okşuyor ve ölürse ardından insanlara sevgiyle gülümsesin, diye çiçekler ekiyordu... Ölüm, sadece içinde yaşamak kelimesi de geçen cümlelerle çıkıyordu ağızlarından... Yaşatmak ve özgürce yaşamak için ölmek.

Hülya Şimşek ise **Deniz**'ler asıldığında, **6 Mayıs 1972**'de söz vermişti... O yaslı günde henüz 9 yaşındaydı, ama kendine verdiği söz çok büyüktü... Bundan böy-

Aksamsefasi

* İzmir, 26 Mayıs Cumartesi günü, saat 14.00-19.00 arası İzmir'de, Alsancak'taki Sevgi Yolu'ndayım. * Marmaris, 2 Haziran Cumartesi günü, saat 14.00-18.00 arası, Marmaris'te, Önaliz Kitabevi'ndeyim. Tel: 0252 412 81 47. * Bandırma, 6 Haziran Çarşamba günü saat 14:00-18:00 ardası Bandırma'daki Bizimev'deyim.

!

- Hani nerde nikah, nerde yüzük.. Nerde bu devlet?.. Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?. Ne yapıyoruz biz Nilüfer?.. Utanmaz bir şekilde düzeyli ilişki yaşamak nereye kadar?.. Bu halkın manevi duygularını incitmekten hicap duymuyor musun?.. Hiç mi saygı kalmadı yüce halkımızın kimi değerlerine?.. Ha?.. Konuşsana!..

- Dayanamıcam ben Reha, gidiyorum!..

- Git bakalım... Sen de git!.. Nikahsız yaşamaya devam edersen silerim seni bu alemden!.. Ar-haya diye bişey var be... Gidersen git... Ben buradayım, yalnızım ben!.. Sayın seyirciler, biz habercilerin özel hayatı yoktur... Görev aşkı, kalp aşkından üstündür... Caddelerde rüzgar, aklımda iş var... Gece yarısında güzel konuklar çekip gidiyorlar, sessiz usulca.. İyi akşamlar Türkiye, her nerede daralıyorsan!..

Vedat Özdemiroğlu

Samsun'a Selam Sahtekara Kelam!

Eey Samsun'da bizlerden izin alınmadan 2. bir LeMan Kültür açmakta olan girişimci ruuh, hürteşebbüs evladı; bu yaptığınız saygısızlık yanına kâr kalmasın istiyosan titre ve kendine dön. Okurlarımızın LeMan'a olan sevgisinden beslenmek yerine kendi emeğiniz ve yaratıcılığınızla bir yer açmayı deneyin... Ya da bizden izin almayı... Hukukçularımız gerekeni yapıyor bizden uyarması.

KUVAYI-MİLLİYE
NAZIM HİKMET
NURİ KUTRCEBE
ÇOK YAKINDA

ü dünya cennetinin kurulmasına adayacaktı... Ve şimdi aylar süren ölüm
an sonra o güçsüz, takatsiz kalan çelimsiz bedenini dünya cennetinin ku-
çin adıyordu... Öyle sıkı, öyle soluksuz bir inançtı ki onunki, soluksuz kal-
birkaç gün kala bile o yoksul gecekondularına destek için gelen konukla-
ekli, kuşlu, üzümlü panolar hazırlıyordu titrek parmaklarıyla...
lan mayıstı, dizginlerinden boşalmış bir cumartesi gecesiydi... **Küçükar-**
yoksul bir gecekondunun balkonunda, tahta bir masanın etrafında ölüm-
söz etmeden, hatta tam aksine çiçeklerden, kurtuluş gününde çekilecek
an ve atılacak zılgıtlardan, bir gün elbet engin maviliklere açılacak olan
den, rengarenk fenerlerden, **Karadeniz**'in o yemyeşil vadilerine yapılacak
uluklardan konuşup durduk...
Zehra'ydı, **Fatma**'ydı, **Reşit**'ti, **Hülya**'ydı... Dostları, yoldaşları, onlara
rinden hasret ve içtenlik dolu mektuplar gönderen ve hatta yüzlerini bile
deri tutsak arkadaşları için yaşamın ucuna yolculuk yapan bu insanlara
üzülmedim...
ayıs gecesinde, bu dizginlerinden boşanmış cumartesi gecesinde en çok
ve sana üzüldüm sevgili...
me üzüldüm çünkü bu yaşıma dek benim onlar gibi gerçek dostum ol-
hiç... Bu yaşıma dek benim için, özgürlüğüm ve düşüncelerim için, her
edikten sonra hayatlarını ortaya koyan ve gerekirse ölümü göze alan hiç-
m olmamıştı... Sonra bir kez daha düşündüm, benim de içerde ya da dı-
üşünceleriyle özgür ve mutlu olması için uğruna ölümü göze alacağım
stum yoktu...
nra senin için üzüldüm sevgili... En çok senin için... Bana duyduğun de-
yüzünden bu korkunç şehirde seni kimsesiz, arkadaşsız, dostsuz bırak-
n...
insana neler öğretiyor: Belki birkaç gün, belki birkaç saat sonra bu ha-
yrılacak olan bu insanları en çok bu yüzden derinden kıskandım sevgi-
en bile bana dostluğun, arkadaşlığın ne kadar değerli, ne kadar ağır be-
kazanılabildiğini gösterebildikleri için...
yasi fikirleri, ne ideolojileri ne de onlarla aramdaki bağlar ya da ayrılıklar
in önemli artık... Ölürken bile bana ne kadar hayattan kopuk, ne kadar
ve dostluktan ne denli uzak yaşadığımı hatırlattılar ya, işte beni en çok
or, bunca yıl nelerden mahrum kaldığımı gösteriyor bana... Şimdi, hiçbir
emeden kazandığım ve bu yüzden de hiç beklemediğim bir anda yitirdi-
an dostluklarımı yeniden kazanmaya başlıyorum seninle.
ur şehrin neresindeysen bekle beni... Ne olur kaybolma, ne olur umutsuz-
me... Çantamda yanıp sönen o kimsesiz kalbinle geliyorum sana, dost-
alıp geliyorum... Sen aşkını koru yeter... Bana **Küçükarmutlu**'da, o yok-
ki insanlar ölürken hatırlattı, aşk dostluksuz, dostluksa aşk...İkisi birbi-
sıla ayrılmazmış... Ne olur bekle beni, ne olur sakın kaybolma... Şehrin her
eysen bekle beni, yitirdiğin bütün dostlukları getiriyorum sana... Ölümü-
şamına aşklar çıkacak içinden... Ne olur kaybolma, ne olur bekle beni...

karmutlu'daki evin telefonu: **0212 229 92 59**. **Canan** ve **Zehra**'nın babası **Ah-**
ksız'ın cep telefonu: **0532 257 33 48**. Sadece bir
a", sadece bir "nasılsınız" sözü onlara yetecektir...
çin, aşk için, özgürce yaşamak için.)

CEZMİ ERSÖZ
cezmiersoleman.com.tr

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

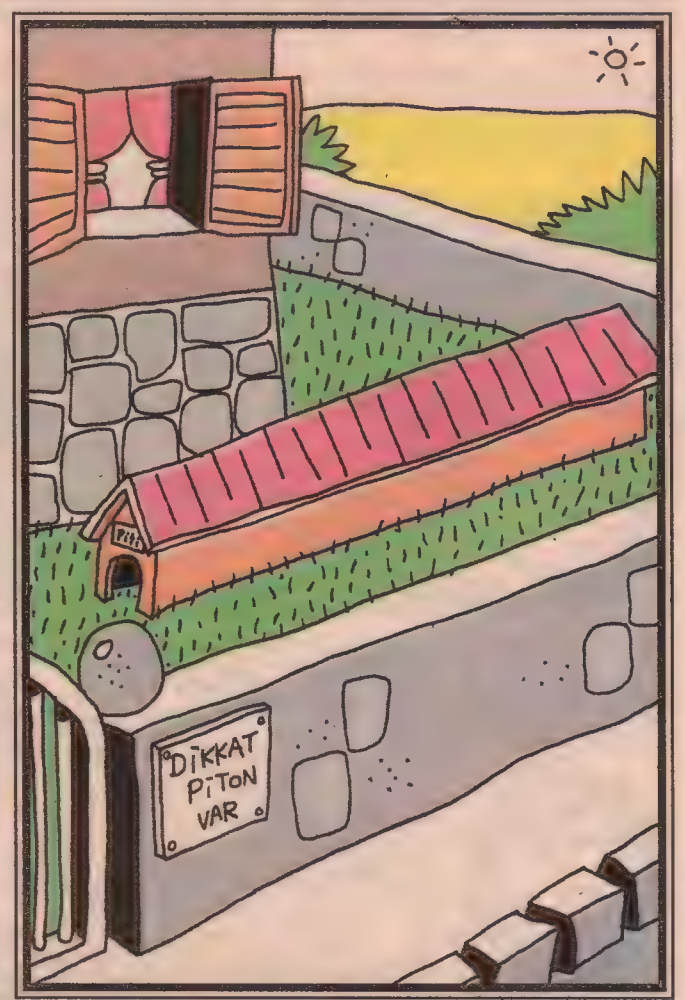

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net erdil yaşaroğlu

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

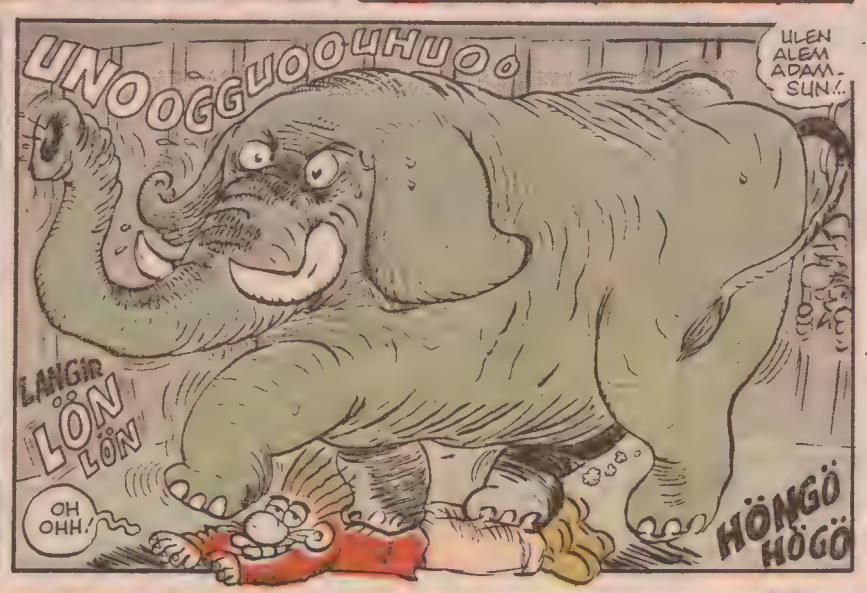

bezginbekir@leman.com.tr

ERDENER ABİ

Lütfü Oflaz

lutfuoflaz@leman.com.tr

Nükteer santral!

Ülkenin suyu çıktı diyenler yanılmış; çünkü barajlardaki su seviyesi düşmüş!

Bu espriyi fazla sulu bulanlar bilsinler ki sulu bir adam değilim.

Sulu bir adam olmamak için sulu yemek bile yemem!

Su deyince aklıma yeşillik gelir, ağaç gelir.

Şimdiki çocukların aklına ise saksı deyince ağaç geliyor!

Ne yazık ki şimdiki çocuklar ağacı saksıda görüyor!

Çünkü ağaçlık, ormanlık alanlar giderek yok oluyor.

Sonuçta dünyamız ısınıp iklimler değişiyor.

İşte bu gerçekten hareketle Birleşmiş Milletlerce İklim Değişimini Önleme Anlaşması hazırlandı.

Ancak ABD Başkanı Bush bu anlaşmayı tanımadı ve doğanın ölüm fermanı sayılacak bir karar aldı.

Buna göre ormanlık alanlarda nükleer santraller kurulacak.

Bu Bush'un başkanlık seçiminde kendisini destekleyen nükleerci lobiye, petrol lobisine yaptığı bir kıyak.

Zaten çevre deyince dünyayı yönetenlerin aklına kendilerini destekleyen çevre gelmekte!

Mümkün olsa da insanoğlunu **lobi**ler değil **hobi**ler yönetse!

Çevreye ölüm saçan nükleer santrallerin yerine çevreye neşe, nükte saçan **nükte**er santraller kurulsa!

Silah lobisi istedi diye dünyanın çeşitli yerlerinde savaşlar çıkartılıp doğa tahrip edilir.

Kimyevi lobinin hırsı sonucunda ozon tabakası delinir.

Çünkü lobiler için insanın, doğanın değil doların önemi var.

Korkarız ki yakında "yeşili sev, doğayı koru" diyen levhalar da söktürülecek.

Ve sökülenlerin yerine şu levha dikilecek:

"Yeşili sev, doları koru"!

HER ZAMAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

Akşamsefası

Devam et...

Ender Özkan Arman

enderoz@leman.com.tr

Bir ses duyulur:

Şşt!..

ŞŞT!

„ve işaretten sonra 'çıt' çıkmayacak kimseden...

Sessizlik bu karede başlar

ve bundan sonrakilerde de devam eder.

Biraz sonra çekecekleri ses şölenini beklemektedir burada insanlar...

ÖHHM!

ŞŞT!

Biraz sonra:

DIAA, DIYAAAA AYiii...

SERii ÇIYAAAHH HONCORNOOOO HONCORNOOOO GOLO GIVIYAAAA ALEY, ALEEYYY... HELLE LE-Yİ..LE-Yİİİ

GEVERE..EEELEEYY.. ELE, ELEEY. HUUAAEYYY.. DELALEEYY..ELEEY... ELEEYYİ ELEEY... ELEEY... ELEEEYYİİİİ

YEE..HUAYEEEEEEY!.. DELALİİİİ.. DELAAL ELEY!..

„NOO, HONCORNOO...

?!!

N'OLDU?.. NİYE DURDUK?

BİŞE OLMADI, DEVAM ET!

Bir işaret daha verilir...ve...

YOKSA?.. PAZARA MI GELDİK ULA?

YAV NE ALAKASI VAR!..

KLİPP!

Önceden hazırlanmış teybin, ozanı aldatan kısık sesi duyulur.

HADİİ İKİ KUTUU Bİ MİCYDON... İKİ KUTU Bİ... DİNN DONN...

PAZAR, TEPENİN ARDINDA! DUYMUYORSUN SESLERİ?

Şöleni devam eder...

DERKETEMEE..ELEYLE LEYLEE... HONCORNOO HONCORNOO.. HONCORNOOO..

ELEYİİİ... DELALİİİİ.. DELALİİİİ.. HUAYEEE.. ELEY.. ELEY.. ELEY.. EY!..

Bazı ozanlar vardır; ne halkın önünde türkü okuturabilirsiniz, ne de bir cihaza alabilirsiniz sesini... Kimi bunu 'medeni cesaret' eksikliğine yorar, kimi de ozanın kaprisine...

GİTTİ Mİ?..

GİTTİ... BAS HELE!

Bir müzik sever, ancak özel bir çaba göstererek alabilir bu sesi koleksiyonuna...

OFF!

HELE LEYİİ... LEYİİİİİ, LEYİİİ.. LEE... LEYİİİ HONCOR NOO!..

„NOO, HONCORNO..

Hele de bu ses kör bir ozana ait ise işleri biraz daha kolaydır o zaman...

N'OLDU?.. NİYE DURDUK?

BİŞE OLMADI, DEVAM ET...

Bitar...

Akşam Servisi

GÖKHAN DABAK ZİFTLİ SÜTLAÇ

agdabak@leman.com.tr

Dengeli Beslenme

Kaanertem@leman.com.tr

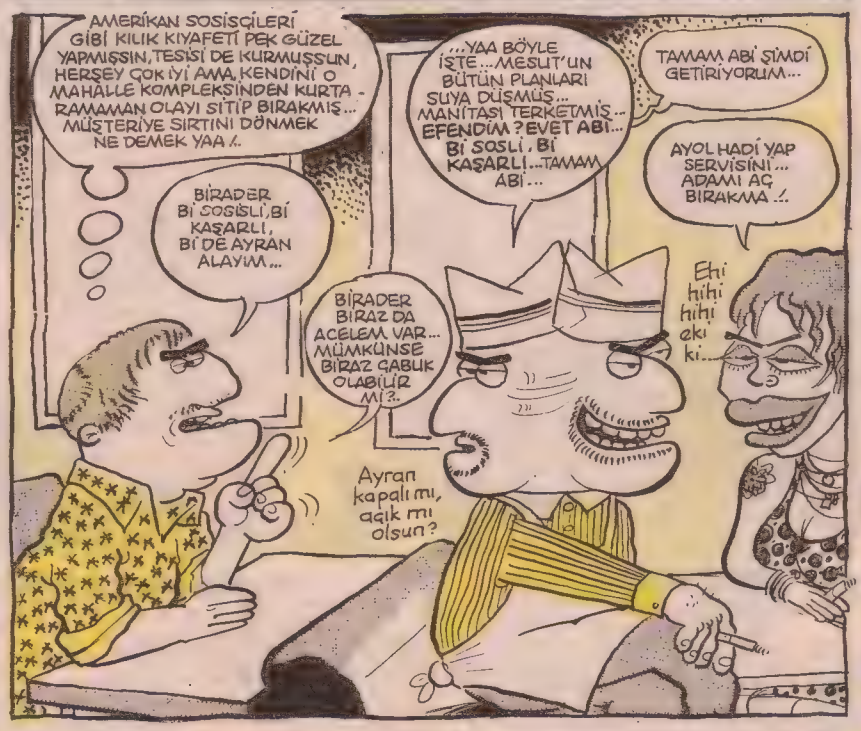

AVAM TİYATRO "BECERİKSİZLER"
31 Mayıs Perşembe Saat 21:00 Barış Manço Kültür Merkezi - Kadıköy

Aziz dostum Mahmut tibet'in ikiz çocukları can ve deniz'e hoşgeldiniz der, hayatları boyunca sağlık, mutluluk dilerim

MÜZĞİN KALBİNİ ATTIRAN DAVULCULAR (Salim AĞIRBAŞ anısına canlı performans) 27 Mayıs Pazar Kemancı Kültür saat:20:30 Hazırlayan ve Sunan:Akın OK. Biletler: 3 milyon TL

Aydın KARABULUT, Alpay ŞALT, Güven ŞANCI, Utku ÜNAL, Berke ÖZGÜMÜŞ Hüseyin HACIOĞLU, Burak GÜRPINAR ve daha birçok değerli isim...

YOLDA GİDERKEN SAĞA-SOLA BAKINMADAN YÜRÜYEN BİRİNİ GÖRÜRSENİZ BİLİN Kİ O: **ERDENER ABİ'DİR!!!** Erdener Abi albümü tüm LeMan kitapçılarında ve gazete bayiilerinde...

Akşamsefası

selcukerdem@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

sevişgenler metüsü

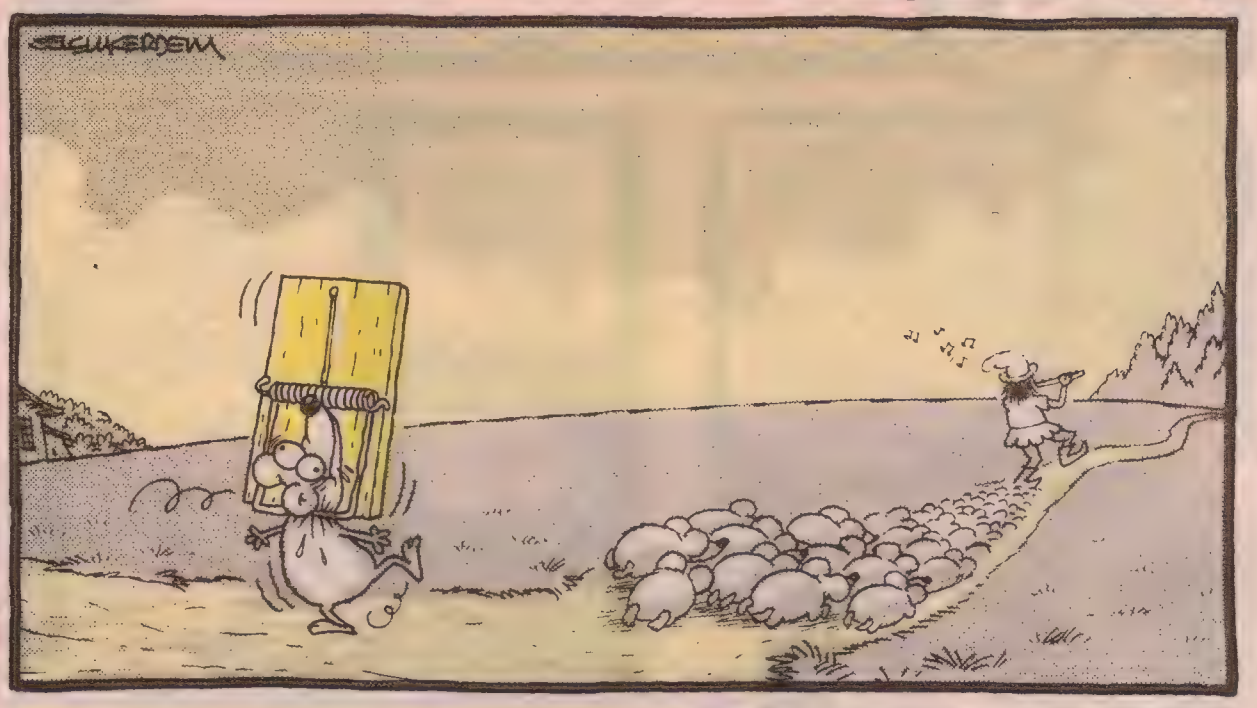

Akşamserası

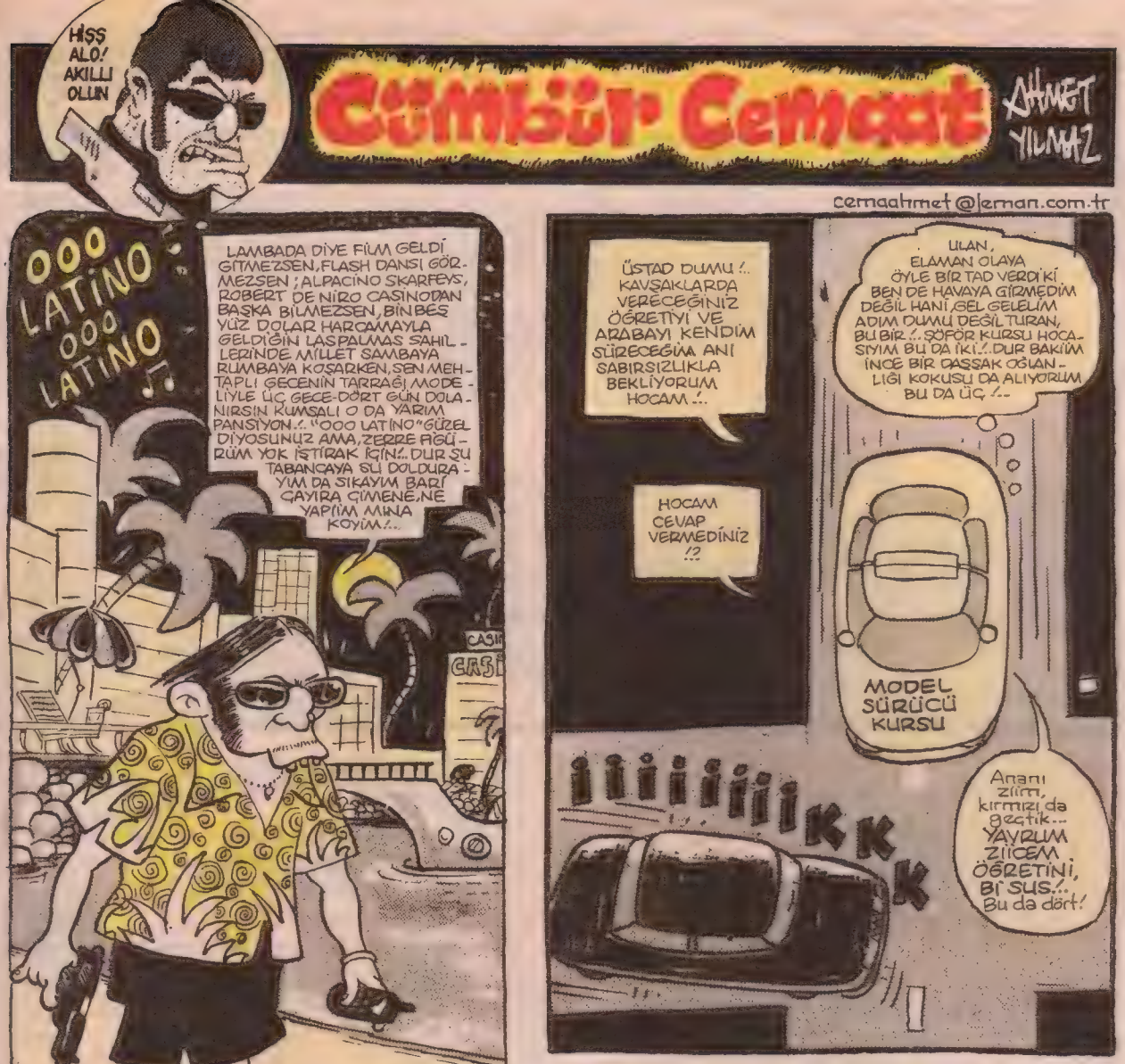

DÜŞEN CASA, MHP TABUTLUĞU

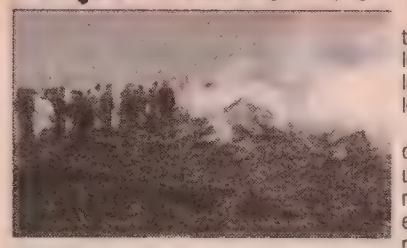

Bir devlet düşünün ki; tankı, topu, tüfeği, uçağıyla ilgili ihaleleri; başkentinin çiçekçi dükkanlarının üç metrekarelik özel ofislerinde, işportaya düşsün

Milyonlarca dolar rüşvet döndükten sonra satın aldıkları uçaklar, onlarca insanımıza, paramparça kemiklerinin, yanmış etlerinin cımbızla toplanıp doldurulduğu tabut olsun. Ve sonra da kükresinler, **"Şehitler ölmez, vatan bölünmez"**, **"Herşey vatan için"** diye..

2 hafta önce üstüste gelen 2 uçak kazasıyla 38 askere tabut olan **CASA** uçaklarla ilgili gelişmeleri televizyonlardan, gazetelerden okuyorsunuz. Belki de tüyleriniz diken diken oluyor.

12 Eylül cunta şeflerinden **Tahsin Şahinkayalar**'la, **ANAP**'ın ve dönemin **Milli Savunma Bakanı Ercan Vuralhanlar**'la mayalanan bu kutsal ittifak ihalecileri, buyursunlar kalksınlar, anne baba kokusuyla yıkanmış bu cenazelerimizin altından

Elimdeki rapor, **27 Mayıs 1998** günü, **Milli Savunma Bakanlığı**'na **bağlı Savunma Sanayi Müsteşarlığı**'nca (SSM) hazırlanmış. Kamuoyunda ilk kez duyulacak bu raporun konusu: **İLAVE 9 ADET CN-235** (CASA) **UÇAĞI ALIMI**

Deniz Kuvvetleri Komutanlığı, 1990 yılının ardından 6 adet deniz karakol uçağına, 3 adet de sahil güvenlik uçağına gereksinim duydu. Yapılan ön incelemede kamuoyunda CASA uçakları olarak bilinen **"CN-235 uçağının ihtiyacı karşılayıp karşılamayacağı hususunda tereddütler"** ortaya çıktı. Öncelikli tereddüt, ekonomikti. Bu tür alımlarda yurtdışına yapılan dövizin geri belli oranda geri dönmesi için, belirli anlaşmalar yapılıyordu ve buna da **"offset"** deniyordu. Örneğin uçağını satın aldığınız ülkeye, en azından verdiğiniz dövizin bir kısmını geri almak için burada ürettiğiniz yedek parçasını satıyordunuz. Oysa İspanya firması CASA, bu konuda hep **"şüpheli"** davranıyordu:

"CASA firması ile ilave alımlarla ilgili ön görüşmelerin yapıldığı ilk günden itibaren offset paketi hazırlamaları istenmiş fakat bugüne kadar hiçbir sonuç alınamamıştır... Bu haktan taviz verildiği taktirde yalnız offset ceza oranları düşüldüğünde firmaya yaklaşık 10 milyon dolar haksız kazanç temin edilmiş olacaktır. Firmanın sunduğu işçilik formülü kabul edilecek olursa, firmaya yüzde 10 civarında haksız kazanç sağlayacaktır.... Savunma Sanayii Müsteşarlığı teknik ekibi tarafından uçağın performansının harekat ihtiyaçlarını karşılamayacağı değerlendirilmektedir. Dökümantasyon temini bu projenin gerçekleştirilmesi açısından hayati önem taşımaktadır. Aksi takdirde CASA firmasının eline düşülecek olup, şimdiden astronomik rakamlara doğru gittiği görülen projede fiyatlar hiçbir şekilde kontrol edilemeyecektir."

Rapora göre, uçağın performansıyla ilgili kaygılar da yoğundu. Firma, uçak ağırlığında ve havada kalma sürelerinde hatalı ve eksik bilgiler veriyordu. Yine bu uçaklarda, malzemeden kaynaklanan kimyasal bozulmalar yaşanıyordu . Bu saptamaların ardından rapor şöyle devam ediyor:

"CN 235 uçağına görev techizatı yüklendiğinde personel için dinlenecek yer kalmamaktadır... Büyük bir hacim problemi vardır. CASA performans sınırlarının altına düşmüştür... Özellikle acil bir durumda kabin içerisinden torpedonun kolay atılamayacak olması personel için büyük riskler doğuracaktır. Bu maksatla kullanılan hiçbir uçak platformunda böyle bir uygulama bulunmamaktadır. Acil durumlarda, özellikle uçağın kalkışta tek motora kalması durumunda (Hava Kuvvetleri Komutanlığı filosunda iki kere yaşanmıştır) rampa açılıp silah yükü boşaltılamayacağı için, uçak çok büyük bir riskle karşı karşıya kalacaktır... CASA'nın verdiği limitler çıplak uçaklar için geçerlidir. Görev ekpmanlarının takılması ayrıca uçağı daha da hantal hale getirecektir... Verilen teknik izahat ışığında bu uçaklar Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın ihtiyacını karşılamaz... Projenin entegrasyon aşamasında başarısız olması durumunda yaklaşık 250-300 milyon dolar ve en az 3-4 sene zaman kaybı söz konusu olacaktır."

Bu rapor, 28 Mayıs 1998 günü Milli Savunma Bakanlığı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na iletildi. Aradan uzun bir süre geçti. 2. CASA ihalesi ile ilgili gelişmeler bir dönem sessizliğe büründü. 19 Mayıs 1999 günü DSP-ANAP-MHP koalisyonu kuruldu..

Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nın bu raporu görmezden gelinirken, MHP'li Milli Savunma Bakanı Sabahattin Çakmakoğlu, 9 parça ikinci CASA ihalesi için 23 Temmuz 1999 günü kararını verdi. Daha önceden alınan uçaklardan biri 34 insanımıza Malatya'da mezar olurken, Çakmakoğlu'nun onayıyla alınan uçaklardan biri de Ankara yakınlarındaki deneme uçuşunda 3'ü İspanyalı, biri Türkiyeli dört havacının katili oldu!

DEMİREL'İN MADALYALILARI

İstanbul'un Anadolu yakasını 11 yıldır, elektrik paralarıyla soyup soğana çeviren **AKTAŞ**'ın sahibi **Sabri Artam, 21 Aralık 1999** günü yine dönemin cumhurbaşkanı Demirel tarafından üstün hizmet madalyası ile ödüllendirilen önemli şahsiyetlerimizden.

Bu kişinin, kendisi hakkında soruşturmalar yürütürken **Birleşik Devletler**'den, dönemin mafya babalarından birine ait, üzerinde onlarca mermi çekirdeği bulunan **1929 model** bir otomobil satın alarak Türkiye'ye getirdiğini aktarmıştım ve herkes bu güç gösterisini anlamakta güçlük çekmişti. Bu otomobil, İstanbul Trafik Sicil Müdürlüğü'nde **34 AC 779** nolu plakayla tescil edilmişti. Artam'ın otomobili geçen hafta **Bodrum**'da bir antik araba yarışında ortaya çıktı. İnanmayacaksınız ama, her nedense plakası **34 AC 101** olarak değiştirilmişti. Bu mafyoz arabasını kullanan isim ise oğul **Cengiz Artam**'dı. İstanbullular'ın elektrik paralarını 11 yıldır cukkalarına indirenler, artık televizyonlarda, gazetelerde, bizimle, hukukla dalga geçiyor. Keyif sürüyor. İzliyoruz.

Kutlu Esendemir (e-posta: k.esendemir@superposta.com)

LeMan
Sayı: 498 - 26 Mayıs 2001 Cumartesi Haftada bir yayımlanır
● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazişleri Müdürü:** Zafer Aknar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

DUMUR DETAYLARI

Güneri İçoğlu

1993 senesinde çöplüğe bırakılmış bir televizyon görüp dumur kayıtlarıma geçirmiştim.* Geçenlerde bir hurdacının arabasında, demirlerin, bakırların üstünde, klavyesiyle bir bilgisayar gördüm. **"Hah şimdi oldu"** dedim. Bakalım bir hurdacı arabasında kolu bacağı kırılmış bir saybörgü ne zaman görücem. Bu yazının altına düşeceğim not şudur; **"Süper teknoloji var ama, hala hurdacılar da var"**

* Bkz. Dumur detayları, Leman yayınları 1999, s.19.

Hava çok güzeldi, Gürcan Özkan'la dergiden çıkıp Tünel'e doğru yürüyelim dedik.. Biraz yürüdükten sonra bir kitabevine girdik.. Gürcan çizgiroman kitaplarına öyle sardırmıştı ki, dışarı çıkıp bir sigara içeyim dedim.. Kitabevinin kapısında hem sigaramı içiyor hem de gelen geçeni seyrediyordum. Bir ara parmaklarımın arasından sigaramın yok olduğunu hissettim. Ve hemen önümden sigaramın markasını inceleyerek yürüyen tinerci çocuğu gördüm. Uzun uzun sigaramın markasını anlamaya çalıştıktan sonra getirip geri verdi. Çünkü sigaram yerli markaydı.

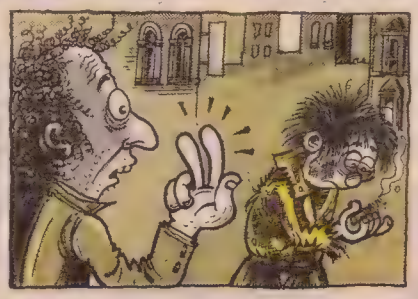

Derya Sayın

Beyoğlu'nda bir sinemada "BALKONA TEK NOLAR" yazan bir levha gördüm. Yazı böylesine bitişik yazılmıştı. Bileti tek numaralı olanlar değil de tekno şahıslar balkonun bu kısmında seyretsin şeklinde algıladım bir an için...

Dört sayı önce yazdığım **"Pazarda numaralı gözlük satan adam"**ın benzerini Fatih Solmaz başka bir pazarda görmüş. Bu kez gözlükçü elinde tuttuğu harfleri belli bir mesafeden okutup, sattığı gözlüğü denettiriyormuş. Yani bir nevi muayene yapıyormuş.

Ek detay tespiti: Fatih Solmaz..

Akşamsefası

bahadirboysan@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAN

HAMİLE

Hele.. hele! kardeşim bir aydır internette çok acaib bi muhabbet dönüyor... ayrı ayrı yerlerden e-mailler geliyor, şimdi İstanbul'da Ankara'da sevgililer sırf oyun olsun diye birbirini hamile bırakıyormuş... Sırf o hamilelik sürecini yaşama fantazisi yani.. Kızın biyolojisi değişiyor, memeleri büyüyor, çiftler bu organik değişimi yaşamaktan hazz alıyor.. Taki son raddede kürtaj oluncaya kadar... inceden sessiz ve derinden seyreden bir zevk silsilesi... Şimdilik pek yaygın bi olay diil.. ister inan ister inanma... Zaten vericek bi mesajım da yok...

Sanal Simge & Başka Türlü Gendinden Geçişler

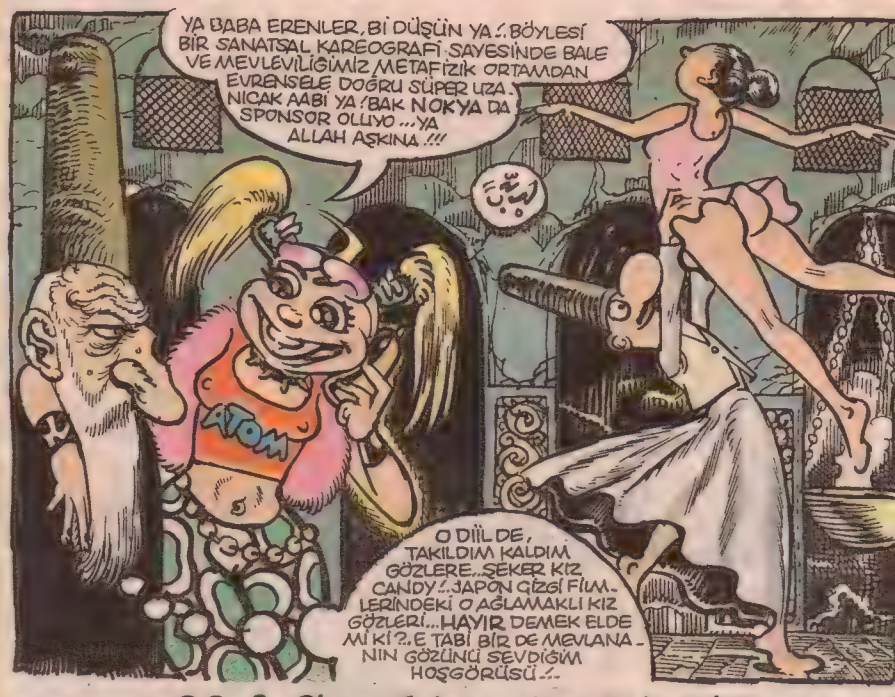

SS & Chat Tokuş-Hop Buluş (Son espri)

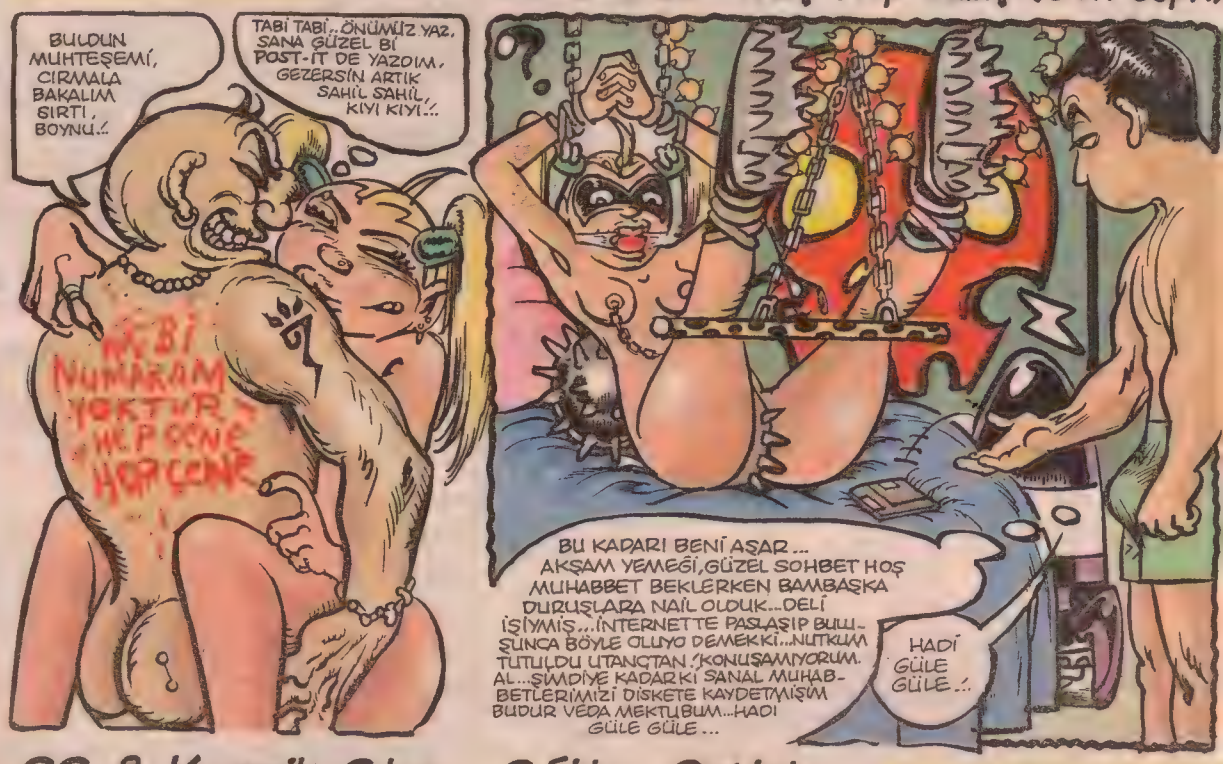

SS & Kozmik Çıkış.. Çığlık.. Cırtlak..

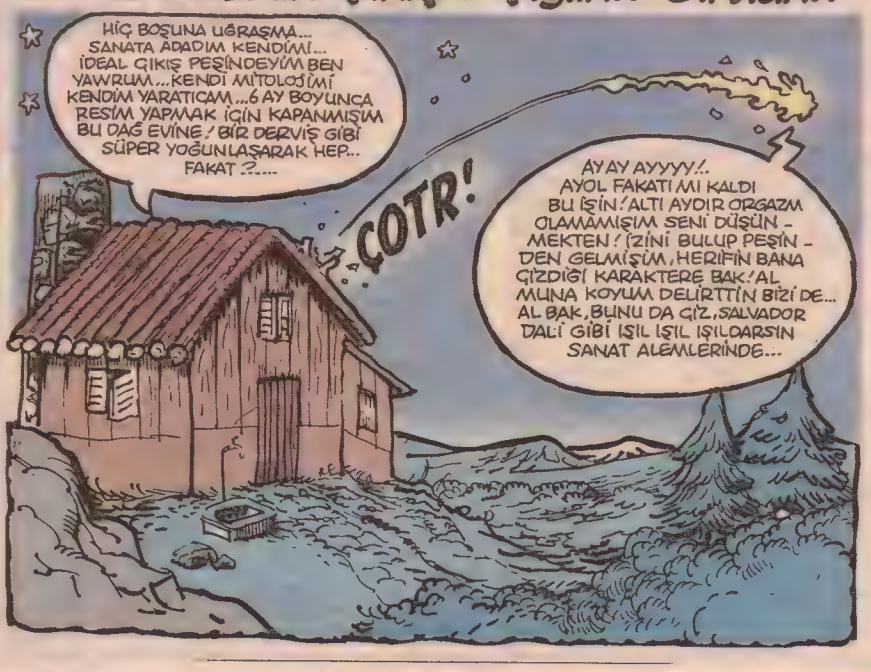

PATİ PATİ

Misafirliğe bayramlaşmaya giderkene dış kapının önüne ayakkabıları sapır sapır çıkarma huyu vardır özümün... Bu böyledir... böyledir Anadolu... Neyse işte... MSÜ Akademi'den fotoğrafçı dostumuz Sinan Koca, iki yıl boyunca kapı kapı dolaşmış, bu kapı önüne çıkarılmış renk renk, irili ufaklı, sevimli patileri fotoğraflamış, şimdi de sergi açıyor... İki hafta sonra Galata'da sürpriz bi açılış ve farklı, eğlenceli bi konseptle patlatıcak sergiyi... Detaylı bilgi 2 hafta sonra

PANTOLON

METİN FİDAN

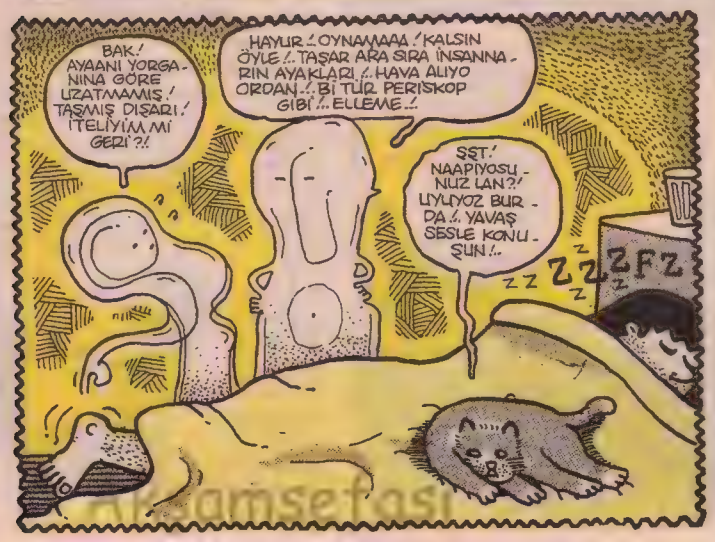

HAİN EVLAT OKKEŞ

Can Barslan

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

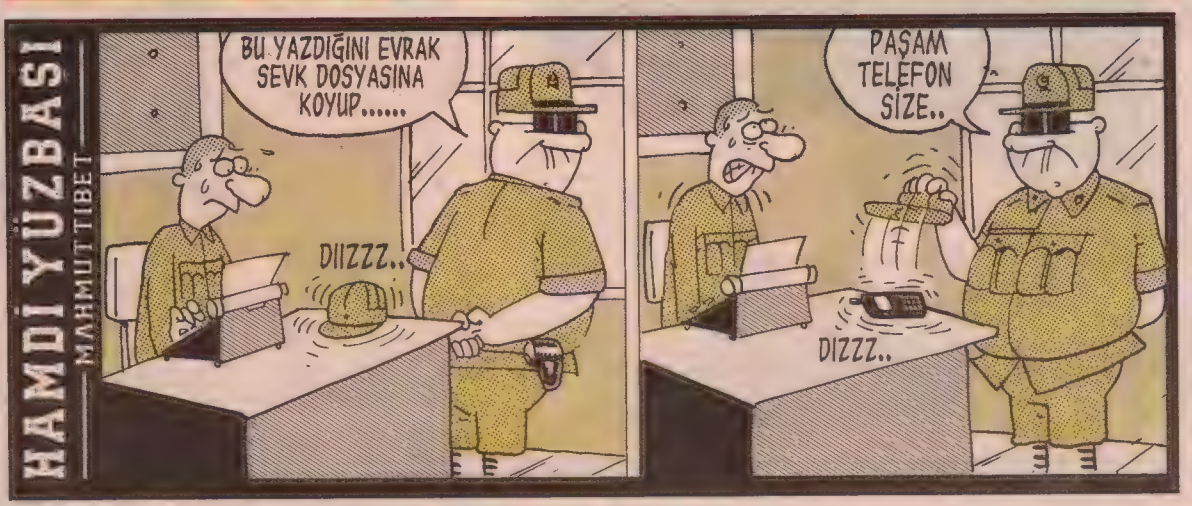

AYRINTILAR

metin fidan

Selâm... Evde bi açacak yoktu hiç. Bira, gazoz falan içilirken, şişenin kapaanı dayayıp vuracak bi yer anyodum. Çatallan filan da yapılıyo bu iş ama, yavaş oluyo, bi yere yaslayıp, çot! diye üstten, avucumun kenarıylan vurunca, daa iyi. Yine de bi açacak gerekli; durmalı bi köşede, lazım olur. Pazardan bi tane buldum. Çok eski model açacaklardan!.. Paslıydı ama bayaa.. Vimle falan temizledim biraz, bişeye benzedi.. İşte bu bahaneylen, bu hafta, "açmak"la ilgili şeylerden bahsetmek istiyorum müsaadenizle!

Meselâ, yıllardır, bisküvi, makarna poşetlerimiz de bi türlü açılmaz adam gibi!. Ya dibinde püsküüt kalır pakedin, ya hepsi yere düşer! Makarna filan desen, o daa berbat. Naylonu, üstten bi yanıyım dersin hafifçe, çort! diye aşaa dooru kayar yırtık! Kelebekler, borular, fiyonk, her ne ise, hepsi saçılır etrafa! Son zamannarda, bazı paketlere, burdan açın! ibaaresi koyup, bi de açılma şeriti yapabiliyolar, ucu kırmızı işaretli naylon parçası şeklinde.. Hepsinde yok fekat.. Geçen gün, söylemesi ayıp, salçalı bulgur almıştım bi paket; yarısını yapıyım, gerisi dursun dedim... Ve aynı şey yine oldu!. Dişimlen falan yırtıyodum, crrrr! etti, aşaa kaydı yırtık aniden!. Bulgur tabi bu alt tarafı, malbora, kemıl diil ki! Adamlar açma şeridi yapıp, küçük kırmızı işaret naylonundan niye koysunlar ki!. Dardanel ton falan alsan, nefis açma mekanizmaları vardır o gutuların! Bulguru kim önemser!. Adam açamasın, dökülsün tezgâha! Toplasın, işi ne?!. Bi sürü püsküvi fabrikamız falan var ama, daa bi paket yapmayı öğrenemedik. Gerek yok.. Sevmiyoruz açmayı.. Parçalamak daa nefis!

Bi hediyeyi, bi gutuyu falan açarken de böyle oluyo.. Dayanamıyo; hemen açmak istiyo insanoolu!. Bantları falan koparıyon, zımbaları söküyon, varsa! Elini araya sokup çekiyon,kopartıyon! Elbette, daa kibarca ve düzgün açma zamannarımız da var.. Meselâ; o kurdelâ gibi süsün ucundan, bi çekip, hoop, yavaşcana, bi kuğu zeraafetiyle açılıvermesi gibi!.. Hiç rastlamadım öyle bişeye fekat!. Genelde, bant hastalı vardır insanda! Selotepp de deriz! Seksensekiz yerinden bantlayınca bişeyi, içimiz raat olur!. Bi gün gelcek açcaz onu, umursamayız o an, gözümüz kararır.. Cırt! bi tene de şuraya! Oh, nefis oldu, hiç açılmaz!.. Ayrıca bir de, "açtırtma kutuyu, söyletme kötüyü" lafımız vardır.. burda kutu, gizli şeyler annamındadır. Saklanan bişey, bilinçaltı felan, sırlar, hepsi işte!. Her zaman açılmaz.. Birisi tahrik edince açılır.. Bi de bunun tam tersi, olumlu şekli bulunur; yani, birisine açılmak!. Gidersiniz, açılırsınız, dinner sizi.. Ya da, kasıyosanız kendinizi, gapalıysanız, o sizi açmaya çalışır!.. "Naaber?. Nası gidiyo? felan der.. Fekat burda, açılmayı, dökülmekle karıştırmamak lâzım!. Çünkü hassas bi şeydir.. Bi anda, makarna pakedi gibi, çorttaa! diye açılıverip, dökülmeye başlarsanız gereksiz bi şekilde, toparlayamazsınız sonra kendinizi!.. Açıkçası, hafiflik olur bu!.: Ayrıca, "bu renk seni açıyo!" lafını ise, pek sevmem doğrusu!.. Demek ben hıyarın tekiyim; lâvuk bi renk, beni hemencik açabilcek?! Golay mı lan! Sekiz tane renk aynı anda gelse, belki?!. Ölmedik daa!.

Yenen bi şey olarak da, "açma!" çıkar karşımıza!. Simit'den daa şişkin, çatal'dan daa yumuşaktır.. Geçen gün bi tane almıştım vapura binerken. Aslında çatal alcaktım ama, bi değişiklik olsun, açma alıyım dedim!. Kocamanmış yahu! Pide gibi bişiy! Abartmışlar açarken... Günnük hayatta, açılma eylemine en çok konu olan şeyler ise, tv, radyo, teyp ve sokak kapısıdır!. Tv'ler, genelde, kumandadan açılıp kapatılır.. Kapanınca, bi stand by ışıı yanar gırmızı, köşesinde!. Tekrar açılınca "zoiiynk! öter, çrrfs! felan yapar, bişiy olur, ve açılır!.. Bazı radyoların açılımı ise, daa nefistir! Küçük radyolarda olur bu daha çok.. Açma düğmesi, aynı zamanda ses düğmesidir de. Açar açmaz bi sesle karşılaşılır hemen!. Parmak, tırtırlı yanım yuvarlak üzerinde gezindikçe, uzaktan kumandadan daa hoş bi dokunma duygusu ve, aktif olma durumu hissedilir!.. Çıt! diye, çok kibar ve sakin bir açılış sesi vardır bu düğmenin.. Sokak kapıları ise, "groodnçk!" gibi karmaşık bi sesle açılmaktadır!. Cam; ağır demir, zincir, kilit felan, bi sürü şeyden oluştuu için, tahta bir bahçe kapısının açılış tadını vermez tabi apartman kapıları!.. Ayrıca, pistonlu oldukları için siz açtıkça o kapanıyodur ardınızdan!. Sırtını, kolunu falan çarparak; can havliyle dışan atar insan kendini!.. Hemen iyi günner diliyorum!...

2 Haziran 2001 Cumartesi-Sayı:2001/22 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

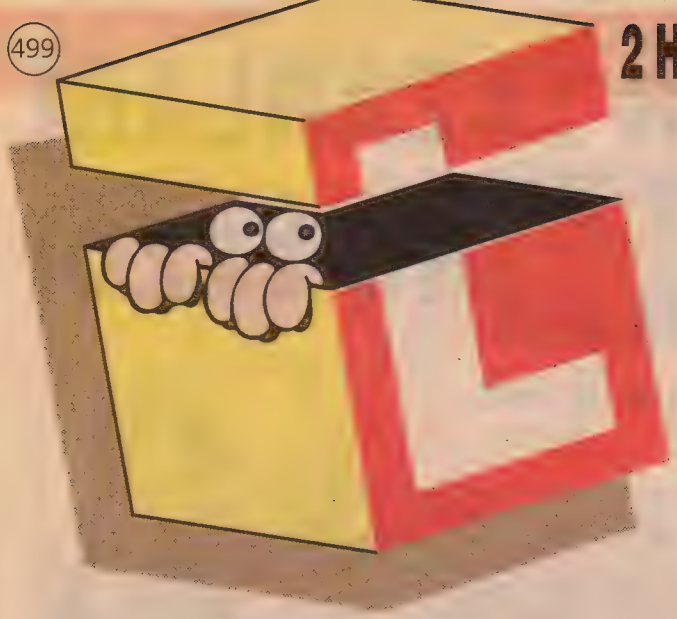

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

MHP'yi Kadrolaşırken Bastılar...

SEZER, TELEKOM'DAKİ MHP KADROLAŞMASINI TAKİBE ALDIRDI

Cumhurbaşkanı Sezer mektup yazdı. Başbakan Ecevit soruşturmaya izin vererek yolu açtı. Telekom Genel Müdür Yardımcısı Muharrem Beşir'in Telekom'da 10 bin dolar karşılığında işe adam aldırdığı ve 'MHP, kadrolaşmasına yol açtığı' ihbarlarını ciddi bulan Sezer soruşturma istedi. MHP'nin ilk iktidara gelişi 20 yıldan fazla. Milliyetçi Cephe (M.C) döneminde koalisyonda Adalet, İçişleri ve Milli Eğitim Bakanlıkları'nda ısrarcı olan MHP, bu kurumlarda öylesine kadrolaştı ki, onlardan habersiz kıpırdanmaz oldu. Bu kurumlardan yolu geçenlerin neler çektiklerini yaşayan bilir. Aslında ismi geçen kurumlar devletin de neredeyse can damarı. Bu kez kendi tarihlerinin en büyük seçim zaferiyle iktidara gelen MHP, yeni imajında arpalık Bakanlık olarak bilinen Ulaştırma, Sağlık vb. bakanlıklara fit oldu. Uzun süre medya gazıyla MHP'nin o bilinen arka yüzü gizlendi... MHP yine rahat durmuyor, sahibi olduğu bakanlıklara ait kurum ve kuruluşlarda hızla örgütleniyordu.. Özellikle Sağlık Bakanlığına bağlı hastahanelerde durum içler acısıydı.. Bakanlıklar'daki bu kıyım üzerine kurulu, MHP'li kadrolaşmaya yoğun tepki ve şikayet geldi... Düğmeye basan yine Cumhurbaşkanı, Sezer oldu... Sezer, Türk Telekom Genel Müdür Yardımcısı MHP'li Muharrem Beşir hakkında,"10 bin dolar karşılığı işe adam almak ve MHP'li kadrolaşmaya yol açmak" iddiasıyla soruşturma başlattı... MHP'nin değişen yüzünde iş bulmak için sadece vatan uğruna kurşun atmak da yetmiyordu artık...

Leman'ın tarafsız spor yazarları Ahmet Yılmaz, Can Barslan, Tuncay Akgün FENERBAHÇE'NİN ŞAMPİYONLUĞUNU DEĞERLENDİRDİ...

Haberi 2.Sayfada

LEMAN'IN TARAFSIZ SPOR YAZARLARI

FENER'İN ŞAMPİYONLUĞU NU YAZDI

Yazarlarımız şampiyonluğu masaya yatırmış tartışırlarken..

AHMET YILMAZ

Fenerbahçe Bu, Çocuk Oyuncağı Değil..

Öncelikle Fenerbahçe'nin şampiyonluğunun tüm evrene hayırlı olmasını dilerim ki Fenerbahçemiz ülke sınırlarıyla sınırlandırılacak bir sevgi ve dostluk elçisi değildir. Fenerbahçemiz doğal olarak Pentagon'dan da, Yüntagon'dan da taraftar desteği bulacaktır. Bakın burada evrenden söz ediyorum, yarın şanlı bayrağımız Merih gezegeninde görüyor olursanız sakın şaşırmayın, Fenerbahçe bu, çocuk oyuncağı değil!..

Ayrıca bu, klubün yıllarca formasını giymiş eski bir futbolcusu olarak, şimdi spor yazarlığı yapıyor olmam Fenerbahçe'nin lehinde yazı yazacağım anlamına gelmez, ben Fenerbahçe yazarı değil spor yazarıyım. Kimse benden böyle bir şey beklemesin. Gerekirse eleştirimi de yaparım hiç çekinmem. hatta yapayım;. Fenerbahçe'nin bu yıl ki şampiyonluk kutlamalarını yeterli bulmuyorum, **kıskananlar çatlasın, kıskaaananlar çatlasın** şeklindeki tezahuratı da tasvip etmiyorum, o çatlasın bu patlasın olmaz öyle şey!..

Fenerbahçe'nin şampiyonluğu bir Pentagon-İsrail-siyonist operasyonudur.

Fenerbahçe'nin şampiyonluğunu kutlarız. Krizden bunalan ülkemizde 4 yıldır Galatasaray başarılarından ezilen milyonlarca Fener taraftarı için bu şampiyonluk sağaltıcı olmuştur. Türkiye'de kupa bırakmayıp, Avrupa'nın ne kadar devi varsa dize getirmekten yorgun düşmüştük. Avrupa basınında **'yok mu bu Galatasaray'ı durduracak takım'** diye başlıklar atılıyordu. Lucescu'nun da dediği gibi Galatasaray bütün mazlumların doğunun, Balkanların, müslüman alemin gururu olmuştu.. Galatasaray'ı Avrupa'da durduracak takım yoktu ama Pentagon bu işe el koymuştu. Hem Avrupalı kulüpler tarafından Galatasaray kadrosu yağmalanacak hem de İsrail eliyle Türkiye'de akıl almaz bir operasyona girişilecekti. Fenerbahçe'nin şampiyonluğunun tek bir kahramanı var halkın ve Fenerli taraftarın gözünde.. Ne Aziz Yıldırım, ne Uğur Dündar, ne Mustafa Denizli, ne de diğer futbolcular, Rapaiç, Baliç, Ogün, Abdullah, Kennett Andersson.

Bu kahramanın adı **Haim Revivo**'dur. Fenerbahçe döve döve aleyhinde tek bir penaltı verilmeden şampiyon oldu. Fenerbahçe'nin şampiyon olacağına karar veren **kutsal ittifak** sakın **Pentagon-İsrail-Siyonist** ittifak, olmasın. Kendisi de bir albay olan George Hagi ligin ortasında kendi askeri kaynakları ve devlet ilişkileriyle sağladığı bu bilgi nedeniyle çıldırmış 6 maç ceza almış olmasın. Milyonlarca Fener taraftarının sevgilisi İsrailli futbolcu **Haim Revivo** Fenerbahçe'ye bu yıl başında Celta-Vigo'dan geldi. İlk yarı hemen hemen hiç doğru dürüst oynamadı. Gizli kahraman 2. yarı ortaya çıktı. Pentagon'da özel eğitimle 6 dil bilecek şekilde yetiştirilmiş olan bu ajan rövaşataları da aynı kamplarda özel olarak çalıştırılarak öğrendi. En kritik maçlarda golleri attı, son maçlarda patlama yaptı. Türk halkının arabesk bilinç altını en iyi ifade eden **"Güz gülleri şarkısını"** her fırsatta söyledi. Türkçe konuştu. İstiklal marşını okudu. Türk halkının sempatisini gönlünü kazanacak ne varsa hepsini yaptı.

İsrail'den her maça 3000 taraftar getirdi. Amerika'daki Yahudi lobisinin bile Fenerbahçeli olduğu söylendi. Medya da emrindeydi. **Ertuğrul Özkök** elinde çiçeklerle onu karşıladı. Özkök, Clinton gelse bunu yapmazdı. Bütün bunlar olurken Aziz Yıldırım'ın askeri ihaleler alan bir işadamı olduğunun altını çizelim. Yalnız Mustafa Denizli'nin hiçbir şeyden haberi yoktur ve tertemizdir. İlk eşinin Yahudi asıllı olması da tamamen tesadüftür. Olayın farkında olan ve bütün bunları hazmedemeyen **Şadan Kalkavan**'la **Selim Soydan** onun için takımdan dışlanmıştır. Şampiyonluğa rağmen uçakta bu yüzden durgun olan Kalkavan, Uğur Dündar tarafından kinayeli bir şekilde iğnelenmiştir. Fenerbahçe kongre kararı aldı. Bu yöneticiler yönetimden atılacak. Haim Revivo'yla ise 5 yıllık sözleşme imzalanacak. Süleyman mührünün 5 köşesi olduğunu ve Pentagon'un da aynı anlama geldiğini unutmayın.

TUNCAY AKGÜN

CAN BARSLAN

Kralını Eze Eze,, Getirdik Bak İşte Dize...

Objektif olarak Fenerbahçe'nin şampiyonluğunu değerlendirirsek, önce şu Tuncay Akgün adlı malum kişinin yazısını okumak gerekir... uydurduğu komplo teorilerine ne kadar da alışığız... Bahane tanrısı Lucescu'nun yıl boyunca sergilediği ağlak söylemlere bakınız... "UEFA bizim şampiyon olmamızı istemiyor"... "Futbol Federasyonu bizi şampiyon yapmak istemez".. "Medya bizi şampiyon yapmaz"... "Evin ana bizim şampiyon olmamızı istemiyor..." Eh be birader, sen kendi kendini şampiyon yapamamışsan suçu başkalarına yükleyip durma... Sadece bu da değil... Kutsal ittifaktan tutun da, yan hakemlere kadar herkese mana bulundu... Sonuç ne oldu?.. Kralını eze eze, getirdik bak işte dize, ne gerek var başka söze, şampiyonsun Fenerbahçe!..

Fotoğraflar: Sinan Göksel

Leman Mutbakından Notlar

Geçtiğimiz Cuma günü Çağdaş Gazeteciler Derneği'nin verdiği onur ödülünü almaya Ankara'ya gittik.. İstanbul'dan kalkan ekip Tuncay Akgün, Güneri İçoğlu,Vedat Özdemiroğlu'ndan oluşuyordu. Aslında ekipten sayabileceğimiz canımız abimiz Eşber abi'de bizle beraberdi. Yola çıkıldı. Şahane bir ödül töreniydi. En güzeli de ödülü Eşber abi'nin (Yağmurdereli) elinden almaktı. Tam bir sürpriz oldu.. Çünkü yol boyunca ne Eşber abi bundan bahsetti, ne de bizim önceden haberimiz vardı. Ç.G.D. büyük ödülünü Leman'a vererek bizi gerçekten çok onurlandırdı. Ödülü sunarlarken yazdıkları konuşma metnini okuduklarında göğsümüz kabardı, çok gururlandık. Ankara'da orada bulanan Leman'cı arkadaşımız Kutlu Esendemir bizi ağırladı ve tören sırasında bize katıldı. Diğer Ankara'lı Leman'cılarımızdan Nihat Genç bir konuşması olduğundan İstanbul'daydı, Gökhan Dabak'a ise ulaşamadık. Ödül töreni, Ankara'da geçirdiğimiz hafta sonuyla ilgili izlenimler ve en önemlisi Eşber Abi'yle yaşadığımız unutulmaz anları haftaya anlatmayı düşünüyoruz.

✔ Bir ödülde bir gün öncesi Boğaziçi Üniversitesi'nden aldık.. İşletme Kulubü'nün yaptığı ankette en çok okunan dergi olduğumuz için.. Tuncay Akgün ödülü alırken, Leman adına arkadaşlara teşekkür etti.

✔ Bizim için çok mutlu ve neşeli bir haber de geçtiğimiz hafta geldi.. Gez Göz Mahmutçuk ve Yüzbaşı Hamdi'nin çizeri arkadaşımız Mahmut Tibet'le eşi Gül'ün ikizleri oldu.. Yüzbaşı Mahmut Tibet'in mangasına hoşgeldin diyoruz.

✔ Bir o kadar mutlu haber daha bizim için.. İkizlerden birkaç gün önce Leman coğrafik derginin tek başına dev kadrosu Timur Danış'la, eşi Barbara'nın da nur topu gibi çevreci bir oğulları oldu.. Allah onu radyasyondan, baz istasyonlarından uzak alternatif bir yaşamda analı babalı büyütsün.

✔ Kötü haber de var.. Arkadaşımız Suat Özkan.. dede, çize çize bel fıtığı oldu.. Suat'ın nasıl hissederek çizdiğini anlayın artık.. Bazı tıp otoritelerine göre ise 8 aylık oğlu Ali'yi günde 800 kere hoplatmaktan ve ana kucağında gezdirmekten de kaynaklanıyor olabilirmiş rahatsızlık..

✔ Bu arada ne çok çocuk oldu iki senede... Leman Kültür'ün giriş katını kreş yapma fikri rağbet görmeye başladı arkadaşlar arasında..

✔ Ortaokullu, liseli arkadaşlar karneniz boktan diye üzülmeyin L-Manyak en kötü karneye bi ton scooter veriyo... İlgisiz kalmayın, moralinizi düzeltin.

✔ Fener'in şampiyonluğundan gaza gelen eski trübün çocuğu Ahmet Yılmaz dergi balkonuyla karşı binadaki terzi Artin Usta arasına bayrağı çekti..

✔ En sonunda Japon devlet televizyonu da Leman'la ilgili bir belgesel hazırladı. Önceden de Dubai, Yunanistan, BAE, Avusturya, Fransa, Bangladeş, İngiltere, Almanya, Amerika'dan bir sürü tv kanalı ve bu ülkelerin en prestijli dergileriyle gazetelerinde röportajlarımız çıkmıştı... Nerdeyse Taliban bile gelicek bizim medyadan tık yok...: Tık olmadığı gibi bi de eserlerimizi yağmalıyorlar..

Leman

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

LeMan

Ölüm orucunda kalıcı hafıza kaybı hastası olan Eylem Demirbaş, cezası ertelenerek tahliye edildi...Daha önce tahliye olan Uğur Türkem'in yaşamını yitirmesiyle ölenlerin sayısı 23'e çıktı...

Birbirinden ilginç eylemlerle siyanürlü altın çıkaran şirket Normandy (Eurogold)'a kan kusturan Bergama köylülerine jandarma dayağı; yüzlerini komando gibi boyayan köylüler deneme üretimi yapan madene benzin bidonlarıyla yürüdü. Protestocular kendilerini yakacaklarını ifade etti. Jandarmanın sert tutumu ve Oktay Kanar'ın gözaltına alınmasıyla taşlı coplu çatışma çıktı. Çok sayıda köylü yaralandı...

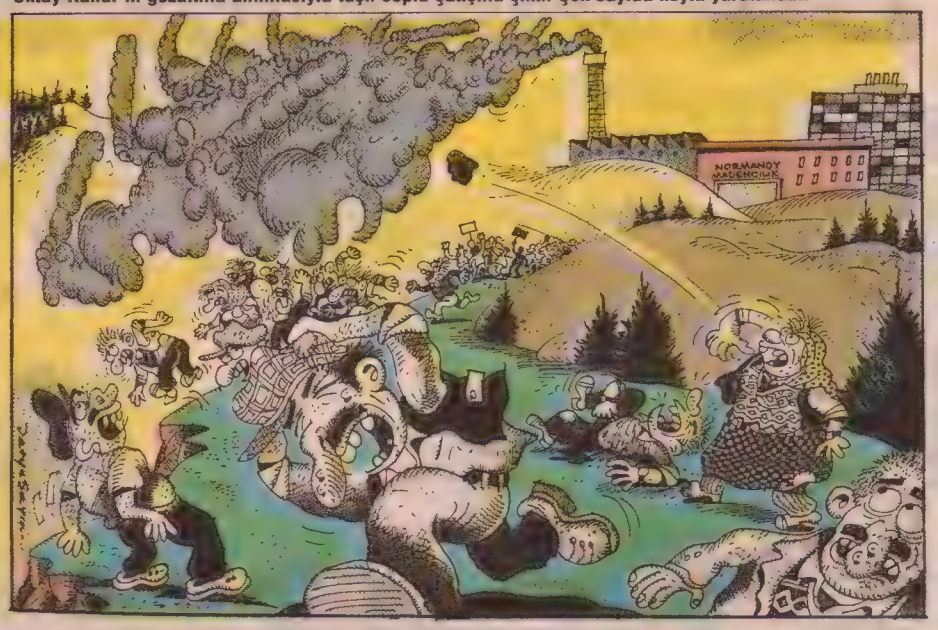

HUBUBAT KRİZİ
Embesil bunalım baydıran seçim hesaplı, yapay kavga

İNTERNET YASASI
Orman kanunu.:

BULANCAK DALLAMALARI, ESNAFI, İLKÖĞRETİM OKULU YÖNETİCİLERİ
8.sınıf öğrencisi DT.'ye tecavüz eden Mehmet T.; sonrasında tehdit etti, evini taşlattı, Bulancak esnafına ailesinin alışverişlerini kestirtti, en sonunda da okulundan attırdı. Lanet olsun böyle iğrenç taşra zihniyetine.

DAYAKÇI MÜDÜR YARDIMCISI ÖZCAN G.
Gaziantep Yunus emre ilköğretim Okulunda gürültü yaptıkları gerekçesiyle sıra dayağı çeken hoca

SERAR TURGUT
MC domalts'ın deli dana kafalısı, ODTÜ'lü çocukların eylemine bulaşmayasın.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü, polis tarafından gözaltına alındıktan sonra serbest bırakılan öğrencilerin üniversite yönetimi tarafından okul panolarında örgüt üyeleri olarak tanıtılmasında bir sakınca olmadığını savundu...

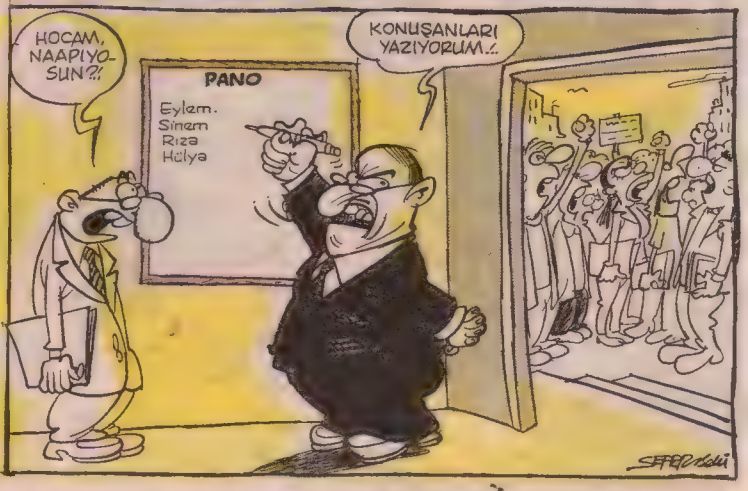

AMERİKA'NIN AYA İNİŞİ BÜYÜK PALAVRA İMİŞ..RUSYA'NIN AYA LAİKA'YI (aya ulaşan ilk canlı köpek laika) GÖNDERİŞİNİ KISKANAN AMERİKANIN AYA ASTRONOTLARLA İNİŞİNİN HOLLVOOD TARZI BİR GİDİŞ OLDUĞU İDDİALARI ARTIK İNTERNETİN YA DA MARJİNAL YAYINLARIN GEYİĞİ OLMAKTAN ÇIKIP BİLİM ADAMLARININ, FOTOĞRAFÇILARIN GÖKBİLİMCİLERİN İDDİALARI OLDU.

Adalet Bakanlığı F tipinde ortak alanların kullanılması için yayınladığı genelge askeri kurallar gibi.

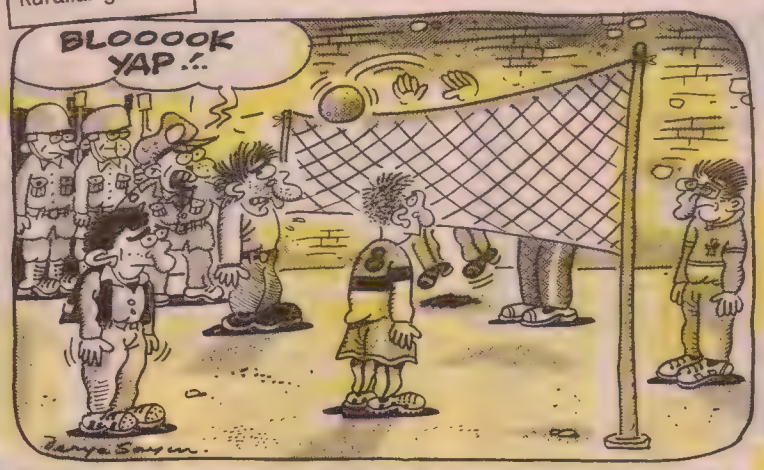

F tipi cezaevinde ortak alanları kullanan 88 mahkumdan 80'i çete suçlamasıyla ceza alanlar.

Yeni RTÜK yasası, medya patronlarına devlet ihalesi yolunu açtı. Ancak son dakikada komisyonda yapılan bir müdahaleyle basına uygulanan para cezaları iki katına çıktı. Suçun niteliğine göre uygulanacak para cezası trilyonlara kadar çıkabiliyor...

Resmi gazetede yayınlanan yeni yönetmelik, hayat kadınlarına sığınma evlerini yasaklıyor...

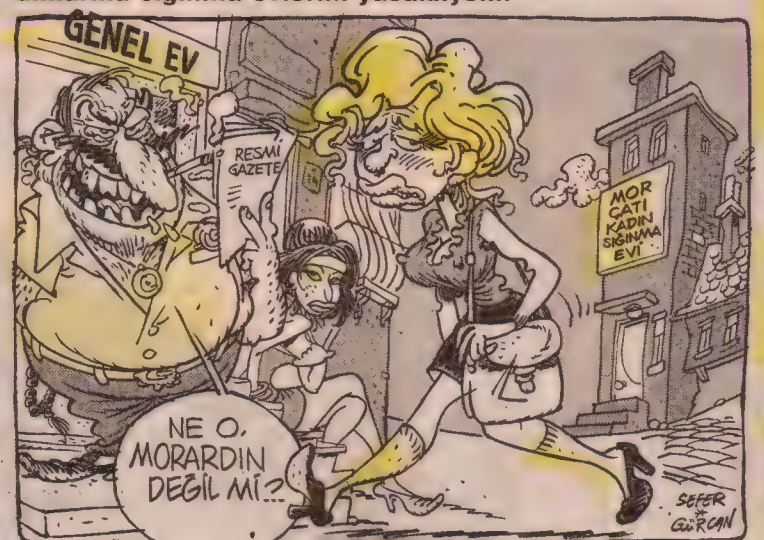

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAĞAÇAĞ

daral@leman.com.tr

AÇIK BÜFE

met üst

memleket havası

ülkemiz geceleri güzeldir
şarkıları olumsuzluğu
yüceltir

bakar-tapar-sakar halk
avutur-öğütür-soğutur
ucube hayat

memlekette yetkili tek ağız: kötülük
-günümüz şairlerinden-

yıkıntı-sıkıntı-
çöküntü
-en yeni yapıtları

yeter ama artık
akıl ovaya insin
haydi yürek gözlerini
dört aç da
bizim filmimiz başlasın

bir fotoğraf okuması

yanyana oturuyoruz
böyle bir kaç milenyum

sizin bir eliniz dizinizde
bir eliniz ise yüzümü avuçlamış
yoğurt kâsesi gibi

siz beni bir dekor olarak
kullanıyorsunuz sanki
ben ise kendime
açılmadan iade duruyorum
-ayaklarım doğduğum ilk hâlde-

bir elimi omuzunuza atmışım ben
bir elim ise sizsiz olduğu için
boşlukta
hissiz ve önemsiz

mutluluktan gen'ç'leşmişiz burada
ve etrafta içerisinde - her zaman-
sevişme fikri de bulunan
mahmur bir yatılı vakit
revaçta

fakat siz ayakkabılarınızı giymişsiniz
belli ki birazdan gideceksiniz
benim ise şu bizim son zom hâlimizi
tiner gibi içime çeker

UM PAHA

FATİH SOLMAZ

KEMAL ARSLAN

GIRAT! GIRAT!

IYYY! ALLAH CEZANI VERSİN KADIN..!. NİMET YALIYO-RUZ BURDA DİMİ..?!

OBUMM!

şokella

ANK

ALO MERKEZ, BANKANIN ÖNÜNE SAATLİ ADAM KOYMUŞ-LAR...SÖYLE NAAPİM MERKEZ ?.

SİCİL NUMARANI SÖYLE, BİZ GERE-KENİ YAPARIZ CANIM...ARTIK KARS MI OLUR, HAKKARİ Mİ BAKACAZ?!

NE LAN BU GÖMLEK!? GÖĞÜS MÖĞÜS AÇIK ÖYLE EŞSOĞLUEŞEK!

ŞYERİNDE GREV VAR

BU İŞYER GREV VA!

GREV GÖZCÜ

GREV GÖZCÜSÜ

ABİ LÜTFEN, BU GREV ÖNLÜ-GÜ..NAAPİM ÜSTÜME GÖRE-Sİ YOKTU..!

VAY AADİİİ..!..KİM BİLİR NE ETİ DİYE ŞÜPHELENİ-YORDUM ZATEN..!

BİSMİLLAH..!

KÖFTE ÇIKMEK

ROOARR! RORRRR RRRR!

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

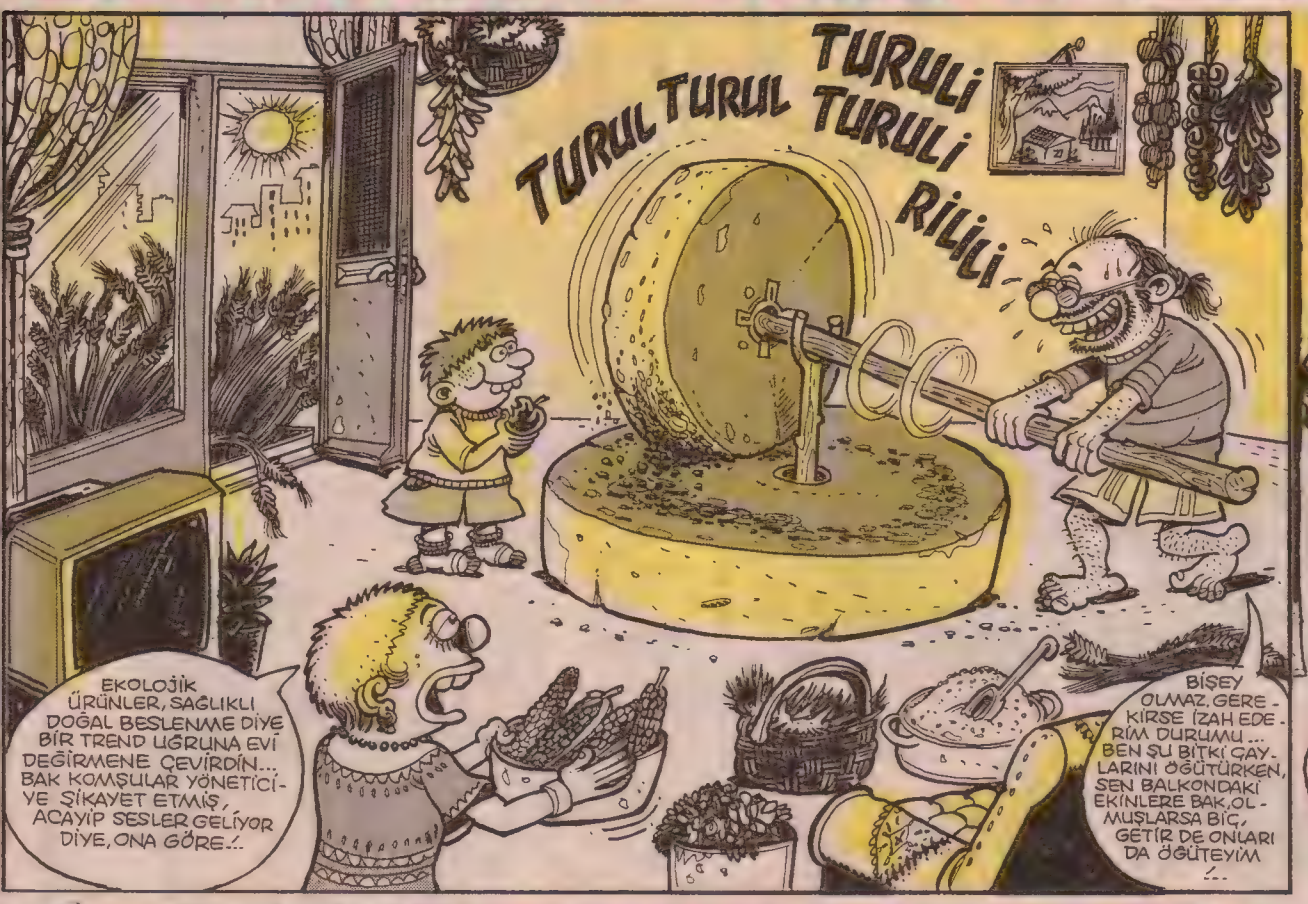

Bayıp Gülü

FEYHAN GÜVER

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

TEREGALLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

ŞAMPİYON FENER

ÇAKMAĞIMI UNUTMUŞUM YAA...TAA NERDEN DÖNDÜM.!.

HİÎ.!. EFSANE GERİ DÖNDÜ.!.

5 yıl arkadaşlar ya... Bizim için gerçekten çok uzun bi süre... Gerçi, beterin de beteri var... 14 yıl gibi... He he...

UFF... YAA... BEN ACIYORUM YA, İŞKENCE EDEMİYCEM YAZIKTIR GÜNAHTIR.!.

NAPIYON LA ALOO.!. GÖREVİNİ İYİYE KULLANMAK-TAN DOLAYI AÇIĞA ALINIRSIN, ONA GÖRE...

Değerli Cimbomlu arkadaşım Suat Özkan şampiyonluğumuzu kutluyor ve hediye olar bana bu espriSini veriyor...

GEH PİSİ PİSİ... PİSİ PİSİ GEH PİSİ PİSİ.!.

MİAAVOOO

ÇATIRR!

GEH PİSİ PİSİ... Pİ... AAH!

PİSİ PİSİNE GİTTİ ADAM YA.!.

OOLUM GİT AMELİYAT MI OLUCAN NAAPIÇAN, ŞUNLARI DÜZELTTİR... Bİ GÜN TOPUĞUNDAN VURACAKLAR SENİ HA.!.

YAA NAPIYİM ŞEKLİ ÖYLEYSE.! SİNİRLENEN BAKMASIN !?

KOLESTEROL ÇOK FAZLA... TANSİYONUNUZ YÜKSEK... KİLO FAZLA-NIZ VAR... HER YERE UÇARAK GİTMEYİN... YÜRÜYÜN BİRAZ.!.

GÜN IŞIYO.., VE VAMPİRLE-RİN EN GARİBANI YATIYO... ELİME PARA GEÇER GEÇMEZ Bİ TABUT YAPTIRIYM KENDİME... ÇEK-YATLA OLMUYO BU İŞ... KOMİK YANİ.!.

İSTİKBAL

canbarslan@superonline.com (Not: Bursalı ve Uludağ Üniversiteli arkadaşlardan özür dilerim. Ama ben masumum, haberim yoktu.)

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

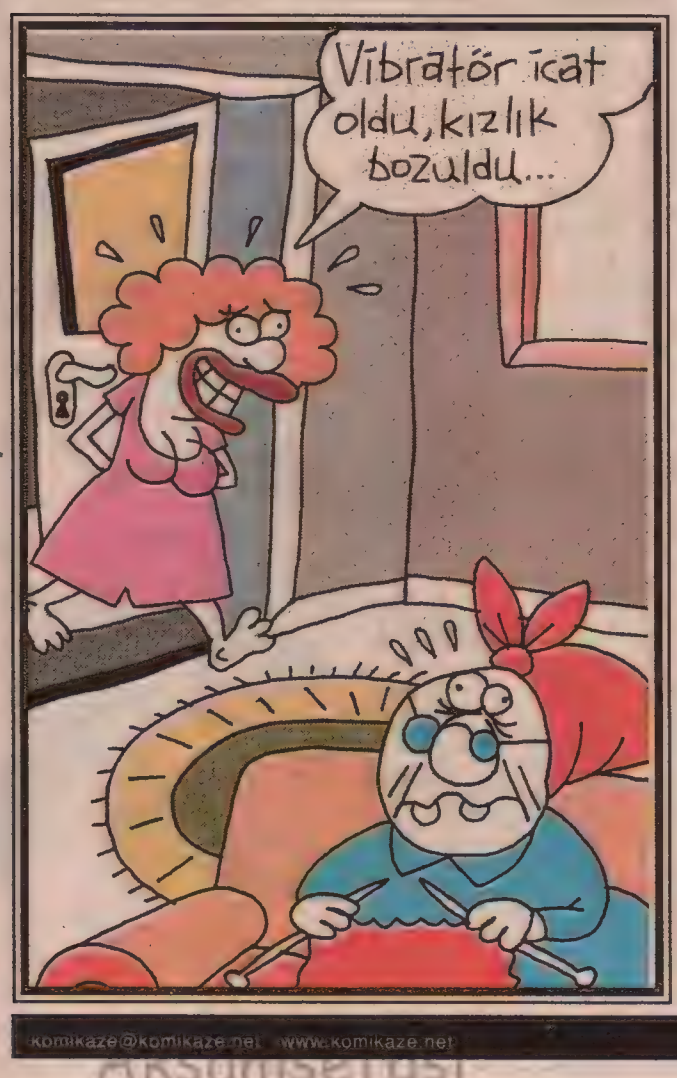

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

EDEBİYAT DÜNYAMIZDAN: Ahmet Altan'ın

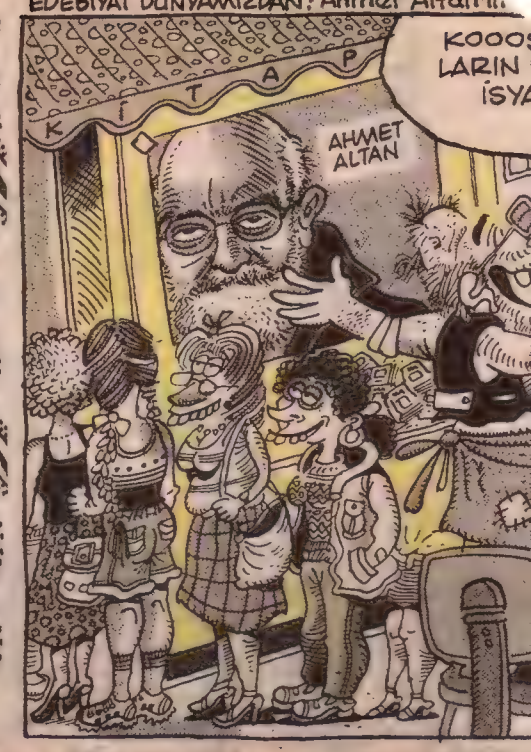

Duyuşsuz

Bir Gün Anneler Eş

Sen şimdi suratıma kapat telefonları... Kapat ve o karanlık ormanına dön... Uzun ve zehirli gecene... Çocukluğunun o soğuk, o yalnızlığı bitmek bilmez gecelerini birkaç gecede kurtarmaya çalış... Kapat telefonları suratıma ve çocukluğunun yaralarını sarmak için, benim yaralarımı yeniden aç... Tenin, hazzın karanlığında titrerken, o acı rüzgarlarını yeniden hatırlat bana... Hatırlat... Bir kapının yıkılması yeter, bilirsin, sonrası gelir zaten... Hazırda bekler, bir kapının yıkılmasını bekler diğer kapılarını... Acı bir rüzgar yeter.

Hiç unutmuyorum, **dünyanın bütün sevgileri beni sevse, bütün insanlar sevgilerini bana akıtsa yine de bana yetmez, yine bir şeyler eksik kalır,** demiştin bir gün bana... Bilirim bu boşluğu ben...Bilirim bu derin yarayla yaşamanın ne büyük bir ıstırap olduğunu...Bilirim tek bir rüzgarın bile neden bütün kapılarını nasıl ardı ardına yıktığını...Benim için dünyanın en önemsiz insanının bile, **seni sevmiyorum, seni beğenmiyorum,** demesinin bütün ömrümü nasıl acı ve korkuyla titrettiğini bilirim...Onun tek bir kötü bakışıyla bile o güne dek kazandığım bütün başarılarımın, içimde saklı bütün sevinçlerimin iskambilden yapılmış kuleler gibi neden anında yıkıldığını iyi bilirim...Beni bir kez olsun, bir an olsun onaylasın, anlasın , beni bir an için olsa bile sevsin diye, bu insanın peşinden günlerce ,gecelerce neden koştuğumu bir tek ben iyi bilirim...

Sen yine ben arayınca kapat telefonları...Yık ömrümün bütün kapılarını...Bütün gece ömrünün karanlıkta kalan o büyük boşluklarını kapatmaya çalış...Kendini unut ve kimsesiz bir hazla durmadan titre...Her geceni son gecen gibi yaşa...Ve bu yüzden acele et...Acele et, biliyorsun ki sabah çabuk oluyor...Çünkü sen sabahlara kolay dayanamazsın...Sabah olunca sen çocukluğunu hatırlarsın...Sabah olunca sen o hiç kapanmayacak yaranı hatırlarsın...Sabah olunca sen durmadan kanarsın, durmadan kanarsın.

Bütün bunları nereden mi biliyorum, çünkü benimde bir annem vardı...Vanilya kokulu...Annemin teninin en küçük zerresinde bile büyük bir kalp çarpardı...Pembe, beyaz, şeffaf bir kadındı...Öyle inceydi ki yanıma, beni uyutmaya gelirken giydiği geceliğin altında kalbi görünürdü, o geceliğin altında ömrüm görünürdü, kaderim görünürdü...

O beni doğurduğunu ve bu dünyaya getirip bıraktığını sanıyordu...Oysa ben daha doğmamıştım, bir adım, bir yüzüm vardı ama, ben bu dünyayı tanımamıştım...Bu dünyayı daha tanımadığım için çocuksu bir mutlulukla alabildiğine açıktaydı kalbim...Daha doğmamış olmanın sevincinden öylesine dönerdi ki başım, kalbimi gizlersem, o sonsuz coşkumu gizlersem hayat ve insanlar ışıksız kalır sanırdım...Kalbimi ve sevgimi gizlersem yeryüzü hiçbir zaman bu kadar yakın olmaz sanırdım...

Sonra o giderdi, o vanilya kokulu, o teninin her bir zerresinde büyük bir kalp çarpan annem geldiği gibi giderdi...Çünkü onun da bir hayatı vardı...Kocası, başka çocukları, komşuları, işleri, sıkıntıları vardı...Onun da sevgi açlığı vardı...Onun da kayıp bir cenneti vardı, onun da pembe beyaz bir annesi vardı...O da annesinin geceliğinin altında kendi yüzünü görmüştü, kendi kalbini, ömrümü ve kaderini... Onu da bırakıp gitmişlerdi bu ıssız, bu kimsesiz dünyaya... Onu da benim gibi kopartmışlardı cennetinden... Ve onu da ayırmışlardı senin gibi o sonsuz, o lekesiz sevgilerinden.

Dün gece, sen telefonunu yüzüme kapattıktan sonra yollara çıktım... **İstanbul**'un karanlık yollarına... Birilerine anlatmak istedim seni... Seni birilerine anlatırken kendimi anlatmak istedim... Ama bulamadım beni gerçekten dinleyecek birini... Herkes o kadar yaralı, herkes o kadar kendiyle doluydu ki... Ve şehirde öyle amansız bir hız vardı ki, sanki herkesin ömrü tek bir geceye sığmıştı... Sabah olana dek herkes yitip gitmiş ömrünü yeniden geri kazanmak istiyordu... Araba
çıp gittiler önümd
di... İnsanlar du
boşlukta doğma
umutsuzca uzak,
da dönüp duruy
sözcüklerin ağızla
kimsesiz ruhlar gi
boşluğa karıştığın

Bütün gece do
çok o kayıp ruhla
rah ve hiç iyileşm
kez buraya, bu h
tim... İnanıp gelm
kendimi anlatmalı
lıp ölmüş hayvan
şey öyle hızlıydı k
sonra da yol kena
şamadan, bu dün
bir kez olsun anla
Çoğunun ağzı açı
parlıyordu... Biz d
bizde arasın yitird
zaman ötesi boş
müşse çocukluğu
karşıdan karşıya
siz bir köpek gibi
kenarına öylece
ona bakmaya, y
ti bile olmamıştır.
yeryüzü daha da
gülümsemesi yar
larında... Gecenin
mek için açılmış

O yol kenarları
lu yüzlerinde ken

Tam isteğim g
edilişlerimi gördü
kadaşım, deyip,
tum yollara, ama
kaybetmişlik geli
hemen, o anda, o
le ediyorlardı ki v
men bense o de
dan karşıya geçe
lun kenarına... Ö
son kez gülmek
annem, dediğim,
de bir insanmış...
gibi getirilmiş, so
sonra bir gece or
larında eğer bir
yolun kenarına at
şayacaklardı... O
luklarını hatırlaya

Ben yolun ken
çocukluğuma sar
dostumun da yiti
ce bu dünyanın
ölüp gitmiş yarım
şım gibi sarılıp ö

O ölü hayvanı
dünyada kimi se
Ben bu dünyada
süne sarılıp ağla
tonlar olmadı... A

* **Marmaris, 2 Haziran Cumartesi** günü, **saat 14.00-18.00** arası, **Marmaris**'te, **Analiz Kitabevi**'ndeyim.
* **Burdur-Isparta.** 9 Haziran Cumartesi günü **Burdur**'daki **Bilim Kitabevi**'ndeyim. Ve aynı gün **Isparta**'d

Akşamsefası

; Olacak

zler, bedenler ölümcül bir hızla ge-
Kimseyi durdurmak mümkün değil-
n boşluğa konuşuyor, sözcükler
olmuş çocuklar gibi, birbirinden
ni hiç görmeden ve kendi etrafın-
... İşin acı tarafı kimse söylediği
n çıktığı anda hemen öldüğünü ve
nsesiz çocukluklar gibi hemen o an
anda değildi...
yollarda... Gökyüzünde yıldızlardan
sesiz çocukluklar dolaşıyordu... Ya-
k ruhlar... Bir kez doğmuştum... Bir
madığım gezegene inanıp gelmiş-
ve gitmiyorsam buradan, birilerine
.Yol boyunca arabaların altında ka-
tlerine rastladım... Bu şehirde her
gece yüzlerce hayvan ezilip ölüyor,
a atılıyorlardı... Bir kez olsun konu-
gördüklerin, hissettiklerini, düşlerini
lan... Tek tek sarılıp öptüm onları...
... Gecenin öksüz ışıkları dişlerinde
m sırrını çok aradık, şimdi insanlar
bütün sırlarını, der gibi bakıyorlardı
Tek tek sarılıp öptüm onları... Öl-
böyle ölmüştür, dedim... Ölmüşse,
en bir arabanın altında kalan sahip-
tür çocukluğum, ve sonra da yolun
tır... Bir an için bile olsa kimsenin
gelip onu yürekten okşamaya vak-
kluğum prada öylece kalakalmıştır,
laşmıştır gözlerinden...Gözlerindeki
mıştır...Donup kalmıştır ömrü bakış-
sırrı o zavallı, o son kez gülümse-
a parlamaktadır...
atılıp atılmış ölü hayvanların sır do-
ukluğumu gördüm hep bu gece...
ilirken, hiç beklemediğim anda terk
t... Annem , sevgilim, dostum, ar-
ka da hiçbir şey düşünmeden koş-
den öyle çok mutsuzluk, öyle çok
k, ve insanlar o büyük boşluklarını
de kapatmak için öylesine çok ace-
şey öylesine hızlıydı ki, bu hıza rağ-
katsız ve savunmasızdım ki, karşı-
zilip fırlatılmıştım işte ıssız bir yo-
hayatımın ve gecenin bütün sırrı
çılan ağzıma dolarken anlamıştım,
im, arkadaşım, dostum dediklerim-
mıştım, onlar da bu dünyaya benim
öylece kimsesiz bırakılmışlardı ve
kendileri anlatmak için yola çıktık-
ın altında kalıp ezilmeyeceklerse,
lü bir hayvanı benim gibi öpüp ok-
yvanda kendi yaşanmamış çocuk-
i...
atılmış her ölü hayvanda kendi yitik
annemin, sevgilimin, arkadaşımın,
ıkluğuna sarılıyorum... Ben her ge-
rine göre imkansız sevdiği için o
em gibi, sevgilim, dostum, arkada-
ım...
en bir kez daha anlıyorum, ben bu
nnemin beni sevdiği gibi sevdim...
evsem ya çok sevdim, ya onun ölü-
Bu yüzden benim hayatımda gri
umlar, bekleyip görmeler, sınama-

lar, yumuşak geçişler, gündelik unutuşlar olmadı...

Bu yüzden benim hayatım ya hep, ya hiçti... Ya aşkın, sevginin en mükemmelini, en büyüğünü yaşardım, eğer yaşamıyorsam, anında bir hiç olurdu ömrüm... Anında bütün kapılarım yıkılır, ömrüm tek bir rüzgarda son umuduna kadar savrulup titrerdi...

Bu yüzden ben mükemmel biri olamazsam, mükemmel biri gibi davranamazsam dünyanın en zavallı, en becerik-siz, en değersiz insanı olur çıkardım...

Hem zaten ben en mükemmel olmayı ruhumda o kapanmak bilmez yaraları, içinden çocukluğumun bütün sırları, bütün eksik kalmış düşleri sızan çatlaklarını kapatabilmek için isterdim... Ben hep mükemmel, kusursuz, hep en çok sevilip, beğenilen biri olmayı, içimdeki o kimsesiz, o ya çok, ya da hiç sevilmemiş çocuğu kimseler görmesin, diye isterdim... Öyle zayıftı ki o yaralı çocukluğumu gizleyen kapılarım, düşmanım saydığım insanların bile beni sevip onaylamasını beklerdim...

Hakkımda dava açan bir savcı, düşüncelerime karşı bir polis, yazılarımı beğenmeyen bir yazı işleri müdürü, hakkımda durmadan dedikodu yapan o karanlık komşum, bir kez olsun bana selam versin, hatta evine çay içmeye çağırsın, ya da alışkanlıktan gelişigüzel bir şekilde omzuma dokunsun, anında bütün düşmanlıklarım biter, bana gülümseyen o yüzü, omzuma dokunan eli, beni onaylayan, kabul eden o insanı yaptığı onca şeyi unutup büyük bir sevgiyle sarılıp kucaklamak ister, geçmişte onun hakkında düşündüklerimden dolayı derinden utanır, daha birkaç gün önce korkup çekindiğim insan bir anda benim için dünyanın en iyi insanı olurdu...

Çocukluğumun o çok zayıf, o en küçük rüzgarda bile yıkılacak kapılarını koruyabilmek için durmadan düşmanlarımla dostlarımı birbirine karıştırırdım... O ya hep, ya hiçi yaşamak isterken hayatımın anlamını hep yanlış yerlerde, yanlış insanlarda arardım... Bazen öyle anlar olurdu ki hayatımın aşkını ararken, beni hiç tanımayan, tanıma şansı olmayan birinin peşinde yıllarca koşardım... Beni hiç tanıma şansı olmayan bir insanın kalbinde kaybolmak isterdim... Benim zayıflığımı, o tek bir rüzgarda iskambil kağıtları gibi devrilebilecek ömrümü hiç bilmeyen bir insana ömrümü adamak isterdim...Beni gerçekten sevmenin o tek bir rüzgarda bile yıkılabilecek ömrümü sevebilmek olduğunu bilmeyen bir insana her şeyimi adamak isterdim...

Ben çektiğim o derin korku ve acı yüzünden kendimden nasıl kurtulmak istiyorsam, beni çok sevdiğini söylediği halde aslında beni hiç tanımayan birine ömrümü adamak isterdim...

Böyle geçti hayatım... Hep kendimi saklayarak... Savunarak... Birini delice, umutsuzca sevmek isteğimin altında hep kendimden, o yaralı çocukluğumdan kurtulup gitmek vardı... Çocukluğumu yol kenarına atılmış, ölü bir köpek gibi orada bırakıp hep uzaklara gitme isteğim vardı...

İşte bu yüzdendi bana yazgımı kim en çok unuttursa onu çok sevdiğimi sanmam...

Denemedim değil, denedim... Ne zaman kendim olarak sevmeye kalksam, o tek bir rüzgarda yıkılabilecek kapılarımı anlatsam, o mükemmeli arayan insanın aslında dünyanın en korkak, en zavallı insanı olduğunu sevdiğime göstersem, sevgisizlik ve bencillikle suçlanıyor, o yıkılmaya her an hazır kapılarım yüzüme bir kez daha kapanıyor, ve ben bana ait olmayan, hiç işlemeyi düşünmediğim suçlarla yargılanıyordum...

Ve ne tuhaftı ki beni böyle suçlayanlar bana en çok benzeyenler, çocukluğu benim kadar yaralı, ya çok, ya da hiç sevilmemiş, gökyüzüne çıkartıldıktan hemen sonra acının ve yokluğun kucağına itilmiş ve sırf bu yüzden dünyanın en zavallı insanları oldukları halde hep mükemmelin peşinde koşanlar oluyordu...

Nasıl ben kendi kırılgan kapılarımı gizliyorsam, onlar da tıpkı benim gibi severken o savunmasız, o tek bir rüzgarla yıkılabilecek kapılarını gizleyerek sevmek istiyorlardı...Çünkü onlar da benim gibi kimi sevseler, bu sevgilerinin bedelini hiç ummadıkları kadar ağır bir bedelle ödemişlerdi... Yaralarını gizlemek için bağlandıkları sevdikleri onlardan daha yaralı çıkmışlardı...Herkes sevsin diye uğraştıkları o yaralı benlikleri, hiç önemsemedikleri biri tarafından bile beğenilip seyilmediği için dünyaları başlarına yıkılmıştı onların da... Ve yalnızca o biri için, onun kendilerini sevmesi için bile her şeylerinden ödün verip çırpınıp durmuşlardı.

Onlar da başarılarından, hayatlarındaki sevinçli, iyi ve güzel anılarından çok kaybedişlerini, kötü ve başarısız günlerini hep daha çok hatırlamış, onları hiç olmadığı kadar abartmış, kendilerini hep yenilgiye layık görmüşlerdi... Ve küçük bir yenilgi, o güne dek kazandıkları bütün başarıları anında silip götürmüştü...

Onlar da kendilerini biraz olsun sevebilmek için hep dışardan, hep başkalarından, hep en yabancılardan gelecek ilgi ve onaylamayı beklemişlerdi...Onlar da geceler boyu telefonlarının başından hiç ayrılmayıp, evlerine gelen mektupları hastalıklı bir hasretle okuyup durmuşlardı...

Telefonlarda ve mektuplarda hastalıklı bir arzuyla arayıp durdukları hep aynı cümleydi: **Kim olursan ol... Ne yaparsan yap... Ben her durumda seni seveceğim...**

Ama ne yapsalar, kim onları sevse, onlar kimi sevse ruhlarındaki o derin yaraları kapanmak bilmezdi... Dünyanın bütün sevgileri içlerine aksa bile tek bir, **"seni sevmiyorum,"** cümlesi, tek bir kötü bakış yeterdi onların o gizledikleri yaralarını hiç olmadığı kadar derinden açıp sonsuza dek kanatmaya...

Bu yüzden hiç yalnız kalamazlardı... Hatta yalnız kalmaktan ölesiye korkarlardı... İçleri sonsuz bir kıştı... İçlerindeki o sonsuz kışı bahara dönüştürebilmek için hep başkalarına, başkalarının o sonsuza dek dilendikleri sevgi ve onaylarına ihtiyaçları vardı...

Ve bu insanlar kendilerinden, bu yaralı geçmişlerinden kaçmak için ne kadar uğraşsalar da en sonunda yine kendi gibi birilerini seçerlerdi... Aşk diye inandıkları neyse onu ancak kendi gibilerinde bulurlardı...Kendilerinden kaçtıkça hep yine kendileriyle karşılaşırlardı...

Başkalarının ışığına muhtaçken, başkalarının ışığına muhtaç birine deliler gibi aşık olurlardı...

Dünyanın en büyük imkansızlığına aşk diye sarılırlardı...

İşte ben seni böyle bir imkansızlıkta sevdim sevgili...

Bu dünyada bizim gibilerin kaderine böylesi yazılmıştı...

Öyle ıssızdı ki dünya...Biliyorduk, onca iflah olmaz yaralarımıza rağmen sevgisizlikleriyle ömrümüzün o kırılgan kapılarını her gün yıkıp geçenler bile bir gece, başları hızdan ve aramaktan yorulmuş, birilerine ya da evlerine dönerken ansızın arabalarını durduracak ve yol kenarındaki ölü hayvanlara sarılıp günah çıkartacaklardı...

Oysa aslında biliyorduk ki bir gün gelecek bütün anneler birbirine benzeyecekti... Bir gün gelecek bütün anneler kaybolmuş kendilerini bulmak için yollara çıkacaklardı... Ve bir gün bütün anneler, bütün sevgililer eşit olacak, bir gün bütün anneler, bütün sevgililer kendilerini ararken yol kenarındaki ölmüş hayvanlara sarılıp ağlayan çocuklarını bulacaklar...

Sen yine kapat telefonları suratıma... Seni sevdim, bütün imkansızlığımla senin umutsuz sevgini sevdim... Sen de benim annemdin... Vanilya kokulu... Teninin her bir zerresinde büyük bir kalp çarpan...Sen de benim annemdin, sevgisiyle beni önce gökyüzüne çıkartıp, sonra da acının ve yokluğun kucağına atan...

Kapat telefonlarını yüzüme... Kapat...Ama biliyorum ki , bir gün bütün anneler, bütün sevgililer yol kenarlarındaki ölü hayvanlara sarılıp ağlarken buluşacaklar....

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

52 412 81 47. * **Bandırma.** 6 Haziran Çarşamba günü saat 14:00-18:00 arası **Bandırma**'daki **Bizimev**'deyim.

Akşam Arşivi

Kırık Kalemler

ŞUAT ÖZKAN

kırıklalebi@leman.com.tr

B. BEKİR

TUNCAY AKGÜN

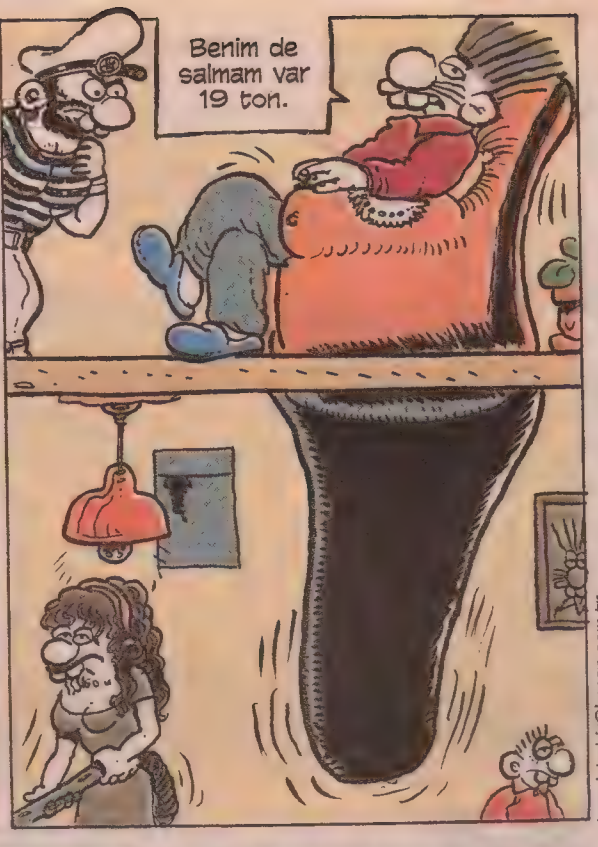

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

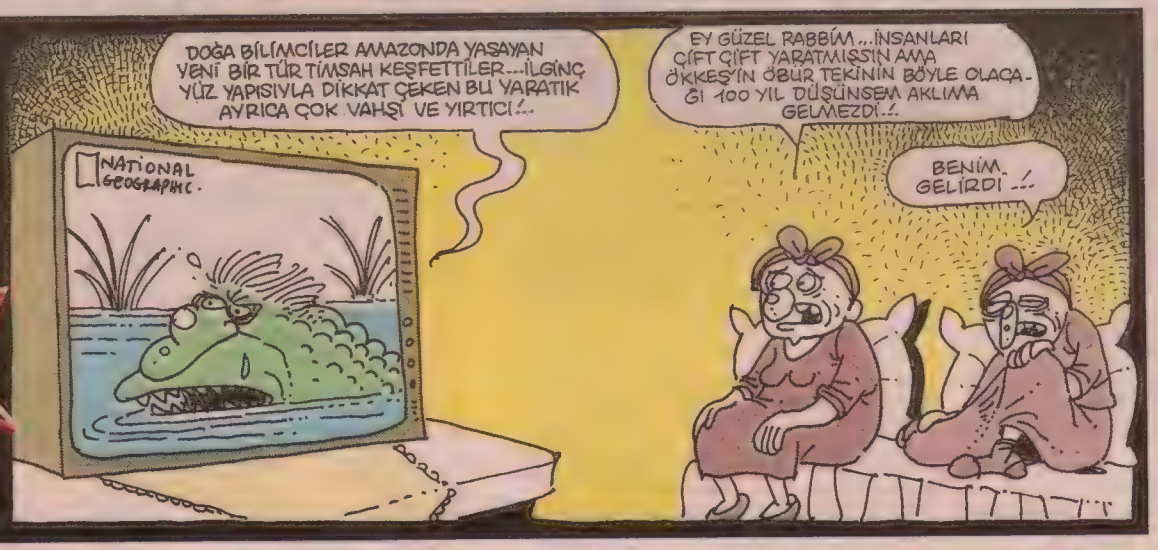

HELAL'İN ADAM

AHMET YILMAZ

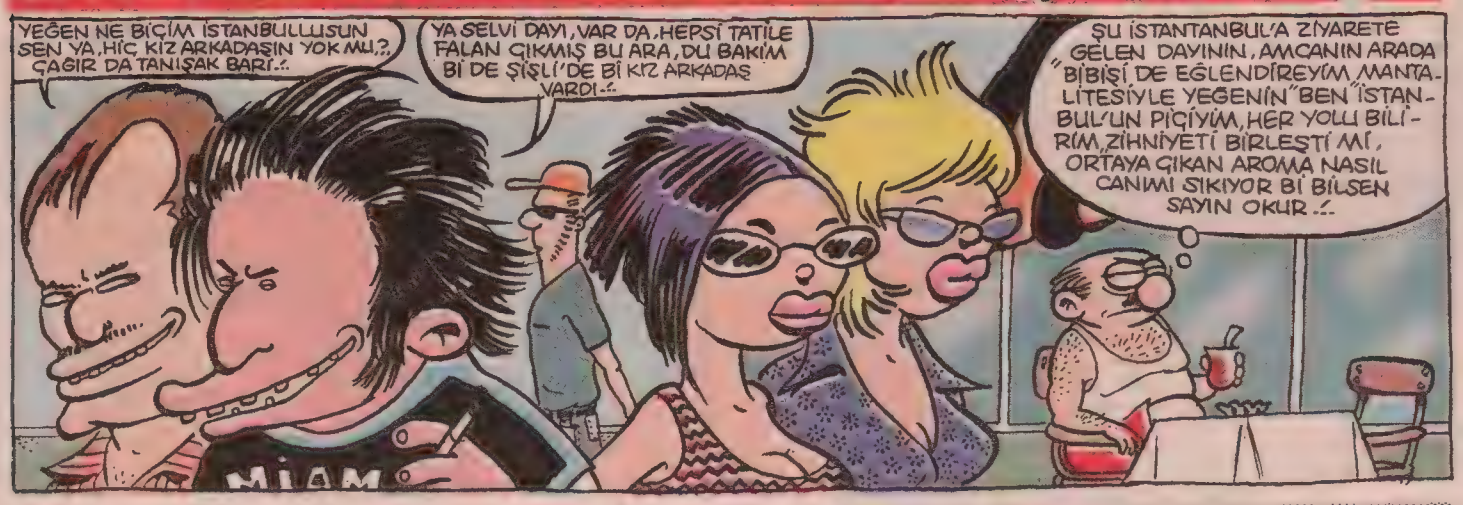

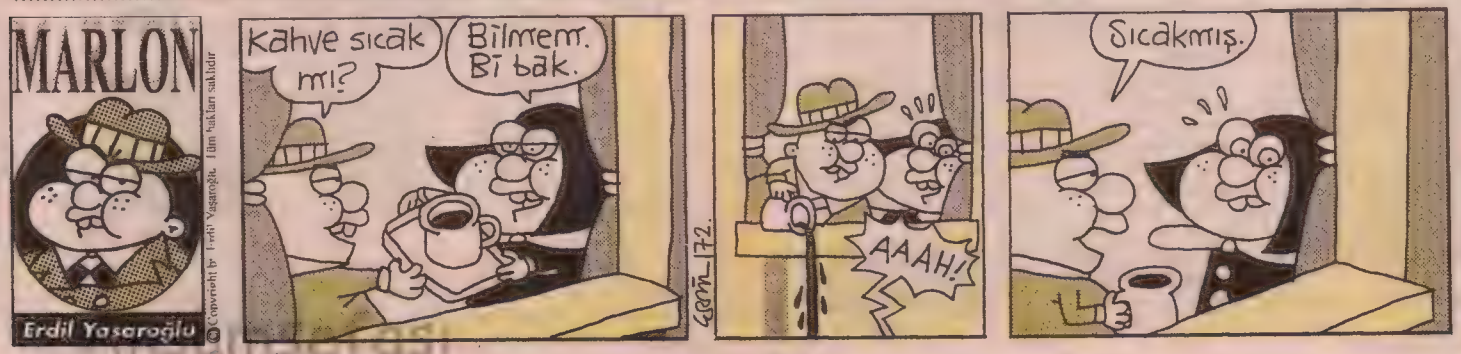

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Deli manda!

Artık kurtuluş, milli egemenlik türü günler, bayramlar kutlanmasın!

Bu ülke kendi kendini daha fazla kandırmasın.

Emperyalizmin valisince yönetilen bir ülkede "düşman işgalinden kurtuluş günü" türü kutlamalar komik kaçmıyor mu?

ABD egemenliğindeki bir ülkede "milli egemenlik bayramı" kutlamak züğürt tesellisi olmuyor mu?

Amerikan mandası bir ülkede İstiklal Marşı da okunmamalı!

Onun yerini Manda Marşı almalı!

Okullardaki törenlerde çocuklar **"Türk'üm, köleyim, bağımlıyım"** diye bağırtılmalı!

Ayrıca Meclis'in baş köşesine **"Hakimiyet kayıtsız şartsız ABD'nindir"** cümlesi asılmalı!

Acaba Mustafa Kemal'in dediği gibi bağımsızlık bizim karakterimiz mi?

Öyleyse nerde ülkenin böylesine işgaline tepki?

Bırakın siyasi, kültürel işgali, Amerikan tarım ürünleri bile ülkemizi işgal etti.

Bir zamanlar Türkiye kendi kendini besleyen dünyadaki yedi ülkeden biriydi.

Bugün buğdayı, milli yemeği kurufasülyeyi bile Amerika'dan, şurdan burdan alır hale getirildi.

Tarımımız bitkisel hayata girdi!

Hayvancılık bitti, mandacılık bitmedi!

Korkarım ki mandacılar Türkçe adların Amerikan adlarıyla değiştirilmesini de isterler!

Hatta Türk bayrağının yerine Amerikan bayrağı çekilsin de derler!

Emperyalizme böylesine teslimiyet bayrağı çeken bir ülkeye Amerikan bayrağı da çekerler!

Mandacılığın delicesine at koşturduğu bir ülkede korkulması gereken asıl hastalık deli dana değil **deli manda!**

nazım hikmet
kuvayi milliye
nuri kurtcebe
ÇOK YAKINDA
en kötü karneye scooter veriyor. Tafsilat 'ta

Ortalama Bir Entelektüelin Evinde Bulunması Gereken Kültür Öğeleri!

•"Biz dünyayı atalarımızdan miras değil, çocuklarımızdan ödünç aldık" şeklindeki Afrika atasözünün yazılı olduğu kartpostal gibi bişey...

•Eski bir tramvay durağı levhası veya bir trafik işareti...

•Munch'un "Çığlık" resminin kartpostalı veya Miro'dan çerçeveli bir resim...

•"Pulp Fiction" afişi...

•"Gülün Adı" adlı kitap... (Sakın "bi arkadaştan" alınıp geri verilmemiş olmasın?!)

•Hint tipi tütsü benzeri bişey...

•Atatürk'ün salıncakta sallanırkenki fotoğrafının basılı olduğu kartpostal...

•Nazar boncuğu...

•"Yüreğinin Götürdüğü Yere Git" adlı kitap...

•Peri Bacaları motifiyle süslü, içi boş Kapadokya şarabı...

•Sinema Dergisi'nin promosyon olarak verdiği minik klaket...

•Küçük bi kum saati...

•"Polis Devleti" adlı kitap...

•"Bodrum" yazılı, üzerinde çiçekli bir beyaz Bodrum evinin çizilmiş olduğu seramik kültablası... (İki tanedir, biri kırılmıştır!)

•Bir maket uçak...

•Bir askerî matara, kasatura ve/veya sırt çantası...

•"Komiklik olsun" amacıyla asılmış "Dünyayı Kurtaran Adam" afişi...

•Bir makrome saksılık ve içinde genellikle menekşeli saksı...

•Bacakları sağa sola sallanabilen Charlie Chaplin'li saat... (Bu saat yoksa, Chaplin'in "The Kid" filmindeki kız çocuğu ile yanyana oturduğu fotoğraf vardır!)

•Bir Şavrole ya da Buik maketi...

•Mantar panoya iliştirilmiş, eski bir Ahmet Altan yazısı. (Can Dündar da olurmuş!)

•Aynı panoda, -eski adıyla- Sedat Simavi Karikatür Yarışması'nda mansiyon almış bir veya iki karikatür... (Hürriyet'in en arka sayfasından kesilmiştir!)

•Son bienalde bedava dağıtılan "I hate sex" yazılı afiş...

•"Godfather" afişi...

•Şile bezi bir yazma...

•Bir Che fotoğrafı...

•Hollagram bir plaka...

•Birini çekip bırakınca, epey bir süre birbirlerine çarpan, dört metal toptan oluşan düzenek.

•Saatli Maarif Takvimi ya da onun komiği varsayılan bir başka takvim...

•Dişçi koltuğu falan gibi 'normalde olmayacak' bişey...

•Eski bir Kızılderili Reisi'nin, dönemin ABD Başkanı'na yazdığı uzun mektup...

•Küçük bi kum saati...

•"Felsefenin Temel İlkeleri" adlı kitap...

•Balık Ayhan kasetleri veya Ciguli CD'leri... (Artı, Baba Zula-Yansımalar!)

•Eski yıllardan kalma bir Pirelli takvimi...

•Siyah kil vazo...

•Mini etekli annesinin bacakları arasından bakan bebek fotoğrafı... (Olmadı, papyon takmış, gülümseyen gürbüz bebek fotoğrafı!)

•Sepete konulmuş üç yavru kedinin bulunduğu kartpostal...

•Leman ürünlerinden bir mause-pad... (Tercihen Timsah!)

•Aynı zamanda kadın vücudu da içeren Sigmund Freud portresi...

•Küçük, hediyelik bi nargile...

•"Taocu Seks" adlı kitap.

•"Arkadaş şakası" kapsamında eve giren "Kellik Beratı" tipi bir kâğıt...

•Eski Hayat dergilerinden kesilmiş birkaç sinema yıldızı, araba reklamı, vs. fotoğrafı... (Yukarıda bahsedilen mantar panoya renkli iğnelerle iliştirilmiştir!)

•80'li yıllardaki Tan Gazetesi'nden kesilmiş bir küpür... ("Arabınkini gördü, dudağı uçukladı", "Okan'ınkini yiyen ölür" veya benzer bi 'haber!')

•Sahaftan alınmış bir kutu dolusu, eski National Geographic dergisi.

•Bir adet pipo... (Ortamda 'payp' diye anılır!)

•İçine bozuk paraların atıldığı küçük bi kavanoz... (Bu paraların içinde, üç ya da dört tane de yabancı metal para bulunur!)

•'Nostalji' amaçlı, renkli boncuklardan müteşekkil bir sayaç...

•İki adet fötr şapka...

•Bir kâğıda özenilerek yazılmış bir şiir... (Bir ihtimal 'Lavinia!')

•"Gürültü patırtının içinde sükûnetle dolaş" diye başlayan,

Uzakdoğu kökenli öneriler bütünü...

•Tutulan üç büyük takımdan birinin "Forza" yazılı kaşkolu...

İllüstrasyon: Levend Çanga

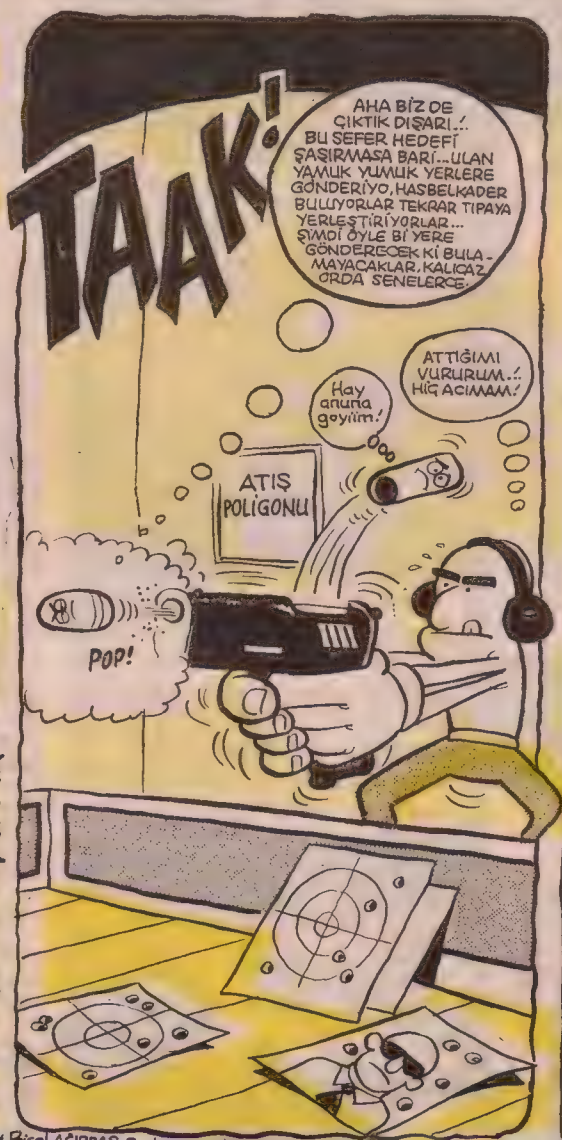

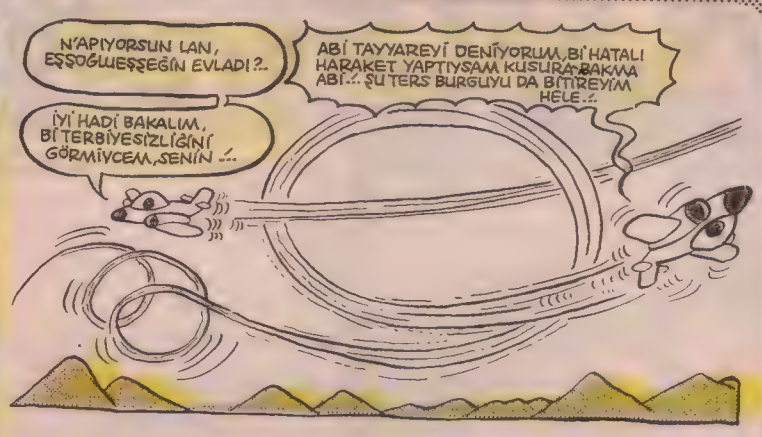

Ziftli Sütlaç

gökhan dabak

ve karşınızda... met üst

Geçirme Üzerine

NİHAT GENÇ

Can Kozanoğlu, "Yenişehir Notları" adlı kitabının girişinde "hiçbir kişi ve kurum adı ver medim, çünkü insanlar, kitabı okumaktan çok, kim kime geçirdi, nasıl geçirdim ile uğ raşıyorlar" diyor. Geçirme muhabbetini sevmediğini, asıl tartışılan konuları unutturdu ğunu, söylüyor. Ve bu düşüncesi, magazinleşen hayatımıza hızla giriveren yeni değerleri sa kin bir üslupla ve pek zekice tartışmaya çalışan Kozanoğlu'nun kitabını yavanlaştırıyor. Ya ni Kozanoğlu, bir kötülük, husumet olmasın, ben usul usul entellektüel analizlerimi yapa çeker giderim, diyor. Oysa, kitabının on-onbeş sayfası Leman üzerine güzellemelerle dolu

Kişi ve kurum adı vermek istemeyen, geçirme'den rahatsız olan sadece iyi niyetli-gö gülü tavrıyla Kozanoğlu'nun düşüncesi değil. Kaç zamandır Leman yazarları, Metin Üstün dağ, Vedat Özdemiroğlu'nun şiir, esprilerini sütunlarına taşıyan yazarlar, "ismi lazım değil "anonimmiş" ya da "çok güzelmiş ama, müellifi bilinmiyor" ya da "internette dolaşıyor" g bi bir cümle düştükten sonra, kişi ve kurum adı vermeden yazar arkadaşlarımızın eserleri çalıp çırpıyorlar. Mesela, sizin eserinizden yaptıkları çalıntı tam bir sayfa tutuyor, düzeltme leri ise ertesi gün, nüfus cüzdanımı kaybettim gibi, sayfanın dibinde bir minik cümle!

Geçiren sürekli siz olduğunuzda, kişi ve kurum adları verilmemesi artık bir yüksek ba sın görgü kuralı olur, unutmayın. Alıntı yapılan eserler sürekli sizin olunca, "çalıntı"nın a anonim olur, bunu da unutmayın. Ödül alan sürekli siz olunca, kişi kurum adları verilmeme si gelenekselleşir, bunu da unutmayın. En çok okunan dergi, yazar siz olduğunuzda, ilginç tir, soru anketlerine sizin adınız yazılmaz, neden benden çok okunuyormuş diye sorduğu nuzda, "siz haftalık yazıyorsunuz biz gündelik yazarları sormuştuk" gibi hileleri boldur, b sürü yalan uydururlar. Anket neticesinde "Türkiye'de en çok okunan yazar bizimkisi" diy bağırırlar. Başarı, ödül, geçirme, çok okunma, siz olunca, kişi ve kurum adları verilmez, a sine, bir takım masabaşı oyunları-anketleriyle "yaygara" koparırlar. Biz bileğimizin gücüy varız, onlar, parayla satın aldıkları anketler, torpille kurdukları "ençok okunan" sütunlarıyl Bu anketler belli kurumlar adına çalışır, "Türkiye..." gibi genelleyici bir ifade kullanmala "suçtur". Rekabet kuruluna suç duyurusunda bulunmak gerekir. Yapılanların hepsi şaibe dir, hepsi düpedüz o... çocuğudur. Kasıtla yapıyorlar, çünkü, ticari bir piyasa vardır, okuyu cunun çoğunluğu ticari bir gücü de temsil ediyor. Mahkeme kapılarında onlarla uğraşac gücümüz sınırlı. En kısa yoldan bu sütundan o anketcilere, o yazarların yedi sülalesine ho ri meydan diyorum, hangi panel, toplantı ise, istedikleri yerde, istedikleri şekilde benim ya nımda söylesinler! Bu yalanlarını ancak kuzu kuzu gazete okuyan ahmaklara söylerler. İtira zı olmayan, sessiz kitlelere söylerler. Biz de bu laflan günübirlik .ötlerine sokmak zorunda yız. Çünkü, hem, otuz-kırk yıl sonra bu sütunları okuyacak araştırmacılar pekala bu yala lara gömülü bu karanlık adamların yaygaralarına inanabilir, hem de, yurtdışında, Türkiye' tanımayan kişi ve kuruluşlar da, bu yalanları okuyup, onların ticari kurumlarına inanabilir. B yüzden bu sütunda şimdi benim yazdığım bu cümleler de, "ticari" bir zorunluluktur!

Başa dönelim, "geçirme"ye. Kozanoğlu, soğukkanlı çözümlemeleri, analitik düşünceleri daha uygar buluyor olmalı, tam da burada "yanılıyor". Toplum yaşantısı, edebiyat, sana "geçirme" üzerine kuruludur, fikir ve düşünce ve felsefe tarihi birbirinin "yanlışını", "hatası nı" kollayan, eleştiren insanların tarihidir. Dünyanın varoluş sebebidir, geçirme. Tüm erkek ler-dişiler birbirine geçirir. Her hafta stadyumlarda milyonlarca insan topluca birbirine geç rir. Filozoflar birbirlerine geçirir. Bunlar da yetmez, ülkemizde yüzbinin üstünde kahve, tavl kağıt oyunlarıyla sıradan insanların da gündelik geçirmelerini sağlar. Herkes, hergün birin geçirebilmek için bir hile, bir oyun, bir şans, bir küfür, bir düşünce, bir bahane, bir fıkra p şindedir. Tam tersine dünyayı anlayabilmemiz için "geçirme"nin zevkleri üzerine konuşm mız gerekir. Güzeldir, geçirmek! Her şekilde harikadır!

Neden birilerine "geçirme" ihtiyacı duyarız, geçirme'nin kökenlerinde hangi insani du gularımız yatıyor, "geçirme" tamamen kaba arzularımızın vahşi ve iptal edilmesi gereke çağımıza yakışmayan bir uzantısı mı, hayvanlığımızın dışavurumu mudur?

Cevabı çok basit, eğer, yazarlar iyi geçirenlerlerse, kitleler azgınlaşır, hayvanlaşır. Eğ yazarlar, birer "geçirme" ustası olursa, kitleler, zarifleşir! Çünkü vahşi duyguları sembolle edip estetik bir dille ifade edebilmek kitlelerin üzerindeki azgınlaşmış elektiriği yumuşatır.

Kabalcı Yayınları'ndan çıkan Arthur Schopenhauer (Şopınhavır) 18. yüz yılın ünlü fil zofudur, kitaplarından biri "Manifestolar"da gündelik hayatın ahlakı üzerine uzun uzun kon şur. Sözü, ağırlıklı olarak, o günlerin belası sayılan "düello kültürü" ve kökeni, "Şövalye a lakı"na getirir.

Çok sık yaptığı tartışmalar yüzünden Sokrates'e çok çirkin davranılmış, Sokrates bu k ba davranışlara katlanmış, bir defasında kendisine tekme atıldığında sabırla sineye çekmi kendisine şaşıran birine : "Beni bir eşek çifteleseydi, onu dava mı edecektim" demişti. B başka kez, birisi ona "bu adam sana küfür ve hakaret etmiyor mu?" diye sorduğunda, So rates: "Hayır, çünkü onun söylediklerini duymuyorum" yanıtını verir.

Bilge kişiler eski Yunan'da mahkemeye gitmekten başka yöntem bilmiyordu, çoğu ma kemeye de tenezzül etmiyordu. Atina Sokakları'nda sarhoş serseriler ya da kaba zübbeler tükürdükleri, tokat attıkları bir bilge kendilerine yapılanı "aşağılama" olarak görmüyor, bir k çük fiziksel darbe olarak geçiştiriyordu.

Ancak bu durum, hakaretleri sineye çektikleri anlamına gelmez, Sokrates gibi mutlak veciz bir lafla kendisine yapılanı "eşşeklikle" değerlendiren karşı bir cevapla bilgeler "sözü gücüne sığınırlardı.

"Ancak yüzyıllar sonra diyelim Paris Ulusal Meclisi'nde atılan bir tokatın yankısı tüm A rupa'da duyulurdu. Binyıl süren karanlık ortaçağ boyunca, burjuvanın, soylu insanların, ke dilerine yapılan hakaretleri hiç affetmediklerini görürüz. Onurlarını koruma adına, tüm serv lerini, hayatlarını hiçe sayıp, hakaret edenin karşısına (canıyla) dikilip düelloya davet eder.

Düello hukuku bir şövalye onuru olarak yaygınlaştı ve önce subaylarda, sonra sırad halka, sokaklara kadar genişledi. 18. yüzyıldan itibaren modern bir hukuk kuran Avrupa yüzlerce insanın ölümüne sebep olan düelloyu yasaklamaya başladı. Avrupa kültürü, düe loyu iğrenç, tiksindirici, insanlık dışı unsuru olarak görmeye başladı. Kendilerine yapılan h karetleri mahkemede cezalandırma kültürünü öğrenebilmeleri yüzyıllar aldı. Şövalye onur na göre "bana küfreden ve hatta bana vuran, ölmeli" ilkesi vardı. Şövalye onuruna göre k für yemek bir utançtır, ama küfür etmek ise, bir onurdur.

Batılının şövalye ahlakını kabalık olarak görmesi, 17.-18. yüzyıl burjuva yazarlarının soylu kültürden neden "aşağılık kompleksine kapılmaya, öğrenmeye, tiksinmeye başladık rının tarihini iyice öğrenmek, batı hukukunu basmakalıp düşüncelerle öğrenmiş Türk aydı nın kafa yapısını topyekün değiştirecektir. Yani, birey hak ve özgürlüklerini burju yazarlarının armağan ettiğini sanırlar.

Şövalyeler, kilisenin, derebeylerin, aristokratların askerleriydi, yüzyıl savaşları sonra birbirine topyekün saldıran halklar çapulcu sürülerini, köylüleri de "asker" yapmaya mecb kaldı. Böylelikle sıradan insanlar da bu "soylu" mesleğin kadrolarını doldurmaya başladı. 1 yüzyılın sonuna geldiğimizde sıradan insanların "düello" daveti çıkarttığını, basit insanla da "meydan okumaya" başladığını görürüz. Ortaçağ boyunca şövalyeliğin soylu nişan kimseye kaptırmayan üst sınıfların bu 'onuru" kaybetme tehlikelerini yaşadığını görün Oğullarını, babalarını, sokak serserilerinin, sıradan askerlerin kılıçlarına teslim ettiklerini g rürüz, yüzlerce köyü olan bir derebeyi, bir subayın kılıcı altında ölüyordu, bu haksızlığın ön ne geçilmeliydi. "Düello" öyle bir salgındır ki, aristokratlar artık kendilerini kılıçla savunam hale geldi. Canı, bedeni zaten değersiz yoksulların, askeri sınıfa kaydolup, aynı okulda o

nihatg@leman.com.tr

yük bir haksızlık, sosyal belaların en büyüğüydü.

Yani, birey hak ve özgürlükleri Fransız ihtilaliyle kabul gördü, basmakalıp düşüncesi bize, "hakların" yukardan verildiğini, burjuvanın verdiğini anlatmaya çalışır. Oysa, zengin sınıflar onurlarını kılıçlarıyla koruyamaz hale geldi, bu yüzden şövalye kültüründen iğrenmeye başlayıp, kendi mal varlıklarını ve aile isimlerini yani, hak ve imtiyazlarını "mahkemeyle" korumak zorunda-

-dı. 17.-18. yüzyıl yazarları bu yüzden "hukukla" korunmanın "uygarlığından" bahsetmeye başladılar. Kılıcı çeken artık ne idiği belirsiz, ansız-şansız insanlar olunca soyluluk kültürünün en büyük kalesi de değişime uğramış, "hukukun" üstünlüğü vurgulanmaya, meslek onuru ya da imtiyazlarının diyetinin "mahkemede" alınmaya başlamasının kültürü benimsenmiştir.

Az okuyan, okuduğunu anlamayan, Türk aydını, bütün çağların en büyük edebiyat eseri kabul edilen Don Kişot'u da çözememiştir. Don Kişot, geçmişteki atalarının şövalye ruhunun hayaliyle yel değirmenlerine kılıç çeken sıradan, soylu bir geçmişi olmayan bir adamın deliliğini anlatır. Roman kahramınıyla dalga geçilir, "delilikle" suçlanır. Bu bütün çağların en büyük "onur" kavgasını vermiş, şövalye kültürünün amansız eleştirisi, burjuvaya, aristokrasiye, bunun, bir boş hayal olduğunu, üstelik, sıradan, basit insanların da bu hayali ne hale getirip paranoyalaştırdığını öğretir. Don Kişot'da insanlık dersleri fazlasıyla boldur, ancak, Türk aydınının gözünden kaçan, "onuru" üstlenen, şövalye ahlakına özenen artık sıradan basit insan olunca, "onur" savaşının komediye, şarlatanlığa, fantastik bir eğlenceye dönüştüğünü gizlice tüm kitlelere öğretir. Yani, basit insanların "onuru" üstlenmesiyle dalga geçilir, "Donkişotluk" oluverir. Tüm dünyaya bu düşünce tüm eğitim müfredatlarında, tüm yazarların diliyle kabul ettirildi. Hala tüm kıtalarda, tüm üniversitelerde, hangi sıradan insan büyük güçlere karşı onur mücadelesi vermeye kalksa, Tann emri gibi karşısına çıkılıp, "Donkişotlukla" suçlanır, alaya alınır.

Eğer, burjuva, aristokrasi, yüksek sınıflar, kendi onurlarını kılıçla almaya devam edebilseydi, soylu olmayan sıradan insanların yüksek askeri sınıflara girmesini engelleyebilseydi, "Don Kişot" gibi bir romanı tüm dünya tanımayacaktı. Yine bize, şövalye ahlakının romanları-hikayeleri, kültürü satılacaktı!

Burjuvanın, halka karşı kendisini, servetini, onurunu, malikanelerini koruma altına alması, işte hukuk böyle gelişti. Yalnız servet değil, aydınlanmayla birlikte okuyup, bilgilenen burjuva, "bilginin" kılıcıyla toplum önderleri çıkartmışlardı. Oysa, şövalye, bir küfür ederek, aydının hakikatle, bilgiyle, akılla inşa ettiğini yerle bir eder, rakibinin onurunu sıfırlar. Ve bu onuru akılla, hukukla değil, kurşunla ve kılıçla yeniden oluşturması gerekir. Burjuvanın yeni silahıdır "aydın", onu sokak serserisinin ya da sıradan bir askerin düellosunda kaybetmek istemez. Mesela, bir tartışmada bir insan daha iyi konuşup, hakikati daha etraflıca ortaya koyabilir, sağlıklı yargılara varıp, bizi gölgede bırakabilir, siz, hakaret edip kabalaşarak, üstün duruma geçebilirsiniz, Sopınhavır işte bunu eleştiriyor. Çünkü kabalık her türlü tezi alt eder, tüm aklı felç eder, rakibimiz de bize aynı kabalıkla cevap vermezse, soylu bir kavgada avantaj bize geçer, yenen taraf olur, onur bizim olur.

Bu yüzden, şövalye ruhlular (onur adamları) bir kimse kendi görüşlerinden daha akıllıca fikirler ileri sürdüğünde yapacakları tek şey, hemen kavgaya girmektir. Onur sözkonusu olduğunda şövalyenin başvurabileceği en yüksek, yargı makamı fiziksel şiddet, yani hayvanlık. Şövalye onuruna bu yüzden "yumruk hukuku" denir. Gücü, şiddeti geniş kitlelerin ele geçirmesi, şövalyeliği ayağa düşürdü, yapılacak şey, şövalyeliği geniş kitlelerin elinden almak, yargı gücünü inşa edip, yargı gücünün arkasına askeri,polisi yerleştirmek.

Eski bir Alman deyişi: Bir tokata bir hançer yakışır. Batılılar, şövalye onurunun tarihin hiçbir döneminde başka bir kültürde olmadığını ve insanın doğasına ters düştüğünü iddia edip, düelloyu yasakladılar. Şövalye onurunu, namussuzluk, kötülük, saygısızlık, küstahlık için güvenli bir sığınak olarak konuşmaya başladılar. Küfürler, hakaretler, hatta yumruklar konuya uygun bir karşılıkla cezalansın deyip, yalancılık, aptallık ya da korkaklık suçlamasını ölümle cezalandırmanın önüne geçtiler. Modern hukuk, şövalyenin "bana hakaret edeni" oracıkta öldürürüm ilkesine karşı koydu. Şövalye, onurunu, kılıcının keskinliğiyle bir imtiyaza dönüştürmüştü. Modern hukuk, şövalyenin elinden bu onurlu imtiyazı alıp, güya onu, toplumda yaşayan herkese kişilik hakları olarak bölüştürdü.

Şövalyeler çoktan tarihten silindi, şövalyeliğin hala tartışılan sert bir ahlak oluşu, şövalyenin rakibine bir kılıç, bir silah verip, onunla kavgaya eşit şartlarda başlaması. Modern hukukun inşa edildiği 17. yüzyılla birlikte bu "ütopik" savaşçıların "onur" kavgası sona erdi.Çok geçmeden dünün derebeyleri, bugün büyük firmaları, zenginleri, avukatları arkasına alanlar, mahkemeleri, hukuku canları istedikleri gibi titretmeye devam ediyorlar. Başıboş, karambol çağların içine düştük. Para sahibinin, güçlünün, neden bu kadar insafsız, bu kadar gözü dönmüş olduğunu insanlık adına hala anlamakta zorluk çekiyoruz.

Çetin Altan'ın muhtemelen Şopınhavır'ın kitabından aşırdığı doğulular pusu kurar, Batılılar "düello", lafı da Türk aydınını aşağılık kompleksini dile getiriyor, bilinmesi gereken, "batılılar" "imtiyaz" kurar, hızla, tüm kurumları "imtiyazları etrafında şekillendirir" bundan da insanoğluna karşı kurulmuş daha kalleşçe "pusu" yoktur!

Asıl şaşırtıcı olan, kilisenin ve dini emirlerin en kasvetli ve en sertçe yaşandığı "ortaçağ" karanlığında Şövalyeliğin, "düellonun" ortaya çıkmış olması. Düello, ilahi bir adalet arayışının sonucu muydu? Ya onurumla yaşarım, ya da ölürüm, diyenler, neden Hristiyanlık kültürü içinde boyverdi. Neden aristokrasi, burjuva, derebeyleri, kiliseye boyun eğmiş, yalvarıp, ağlayan milyonlarca dua eden müridler gibi davranmadılar. Dünyaya ve kiliseye meydan okuyup "ya sen, ya ben" bu dünyada yaşayabilmek için "iki kişi fazla" dediler. Çünkü, ortaçağın "kılıçları" onlardaydı, Tann'nın yargıçları kiliseden Tann'dan bir parça koparmak istiyordu, "ilahi adalet"i gücün kılıcıyla kiliseyle bölüşmek istediler. Yıkılmaz, yenilmez, hakaret edilmez, korkulur, hayatını onuru için tehlikeye atar, yanında konuşulmaz, ondan çok şey bilinmez, ondan akıllı olunmaz, o konuşulurken susulur, onun arkasından gidilir, bir yeryüzü krallığı kurdular...

Papazlar, kiliselerinde milyonlarca hristiyanı zavallılaştırıp-köleleştirip-silikleştirirken, şövalyeler Tanrı adına yola çıkıp, Tann adına sayaşan, ilahi adalet dağıtan, gücün, kudretin, onurun sembolleri oldular. Kitleler, "kiliselerinden" kurtulduğunda, "onurun", "kişiliğin" , "imtiyazların", "ilahi adaletin" tüm dengeleri altüst oldu.

Modern hukukla kitleleri yeniden bertaraf etmeye koyuldular. Şövalyeliği sözde "yurttaşlığa" indirgemeye çalıştılar, ama, bunu sadece yoksul kalabalıklara inandırıp, "imtiyazlarıyla" yeni bir onur inşa ettiler! Zenginliğin vahşi imkanlarıyla, tüm ödülleri, kahramanlıkları, tüm hakimleri, avukatları satın alarak kullanmaya devam ettiler.

Bilgelikle, hoşgörüyle, bilimle, görgüyle, hiçbir ilişkileri yoktur. Önlerinde hergün küfredip aşağıladıkları haklar, ideolojiler, rezilleştirdikleri milyonlarca mağdur işçi, mağdur gazeteci, mağdur kitleler bıraktılar. Anası, dini, tarihi .ikilmiş milyonlar!

Kapalı kapılar ardında kirayla tuttukları gazeteler, şirketler, devletler, bakanlar, hergün "insan haklarından" bahsederek, zenginlikle, puştlukla, hileyle herşeyi darmaduman ederek ele geçirirler!

Bütün bu sosyal, kurumsal yoksunluklara rağmen, hayat bir şekilde devam ediyor ve bu karambol çağlarında mağdurların onurlarını korumak için, hakaretten, küfürden başka güçleri yoktur.Onurumuzu korumak, onların fiyakasını, cilasını, şeklini bozmak, her kelimeyle, onları itin köpeğin götüne sokmak zorundayız.

Patronlarının sıcacık kucaklarında oturmuş ibişler ve şamaroğlanları, o sıcacık kucaktan bir dakikalığına inmiyorlar ki, onlarla "insanlık" ya da "onur" adına birşeyler konuşalım. Şövalyeliğin tarihi, onur sözkonusu olduğunda soğukkanlı davranılmayacağını öğretir. Şövalyenin ne denli parası, malı, serveti, olursa olsun, onurunu korumak için tüm bunları tehlikeye atar. Patronlarının sıcacık kucaklarını tehlikeye atamayacak "ibişler", ancak, içinde bulundukları rezil durumu yeniden yorumlamaya, "yeni değerler" oluşturmaya başlarlar! Öncelikle, eski Yunan bilgeleri gibi, "görgülü, zarif, soğukkanlı" görünmeye gayret ederler...

Ayrıntı Yayınları'ndan çıkan "Duygu Ötesi Toplum"da, yazar, modern insanın duygularının ortadan kaldırılamayacağı, ancak, yer değiştirilerek iptal edilebileceğini anlatır. Şöyle, "duygularımızın paketlendiği", "ambalajlandığı" ve "tüketici" kültürüne dönüştüğü yeni bir dünyada yaşıyoruz. Walt Disney çizgi filmleri gibi bir dünya. Bir lunapark eğlencesi, tüm duygularımız, yapay korkular, yapay sevinçler, yapay tedirginliklerle yaşanan bir başka dünya: "Disneyland". Bu Disneyland'ın çizgi filmleri, gazeteleri, şov programları, çizgi film karakterleri, hepsi bizi insan yapan, bir aile, bir sevgili, bir arkadaş yapan, tüm duygu çeşitleri-alışverişlerini-çatışmalarını seri bir şekilde kurguları Hergün televizyonlar-gazetelerde bu

Devamı 14. Sayfada

selcukerdem@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

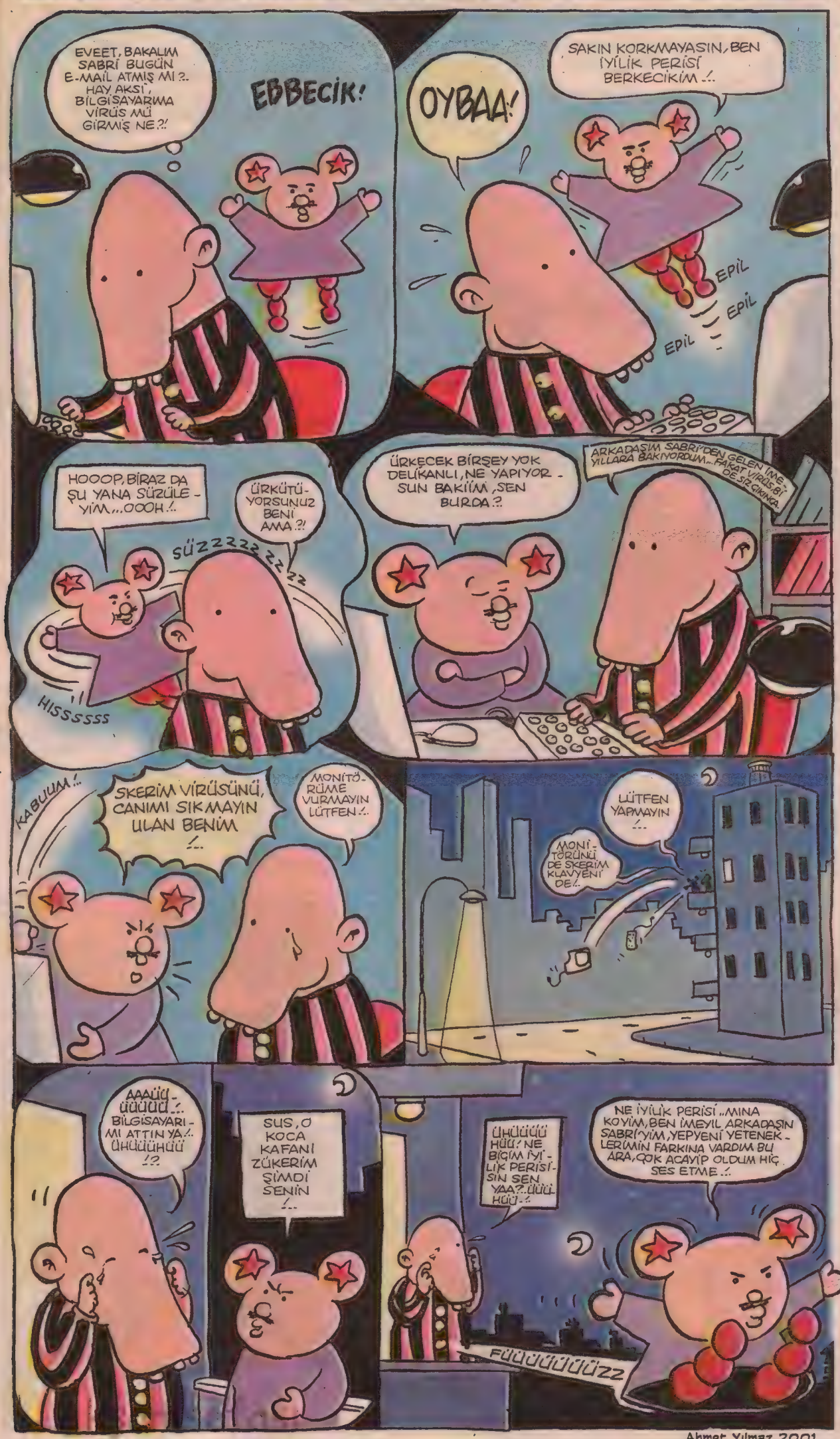

13. Sayfadan Devam

övünür, gurur duyar, ya da üzülürüz. Ancak yanıbaşımızda Bosna katliamı, ya da sosyal bir felaket üzerine bu denli yoğunlaşamaz, duygularımızı hareketlendiremeyiz. Bedenimizi siyasi alana taşıyamayız. Modern uluslararası ilişkiler bize "heyecanlarımızı" "görgüyle" aşmamızı, katliamlar karşısında duymazlık-görmezlikten gelmeyi soğukkanlı bir nezaket, adı altında öğretir! Yani, kendisine hakaret edilse dahi kişiliğini oluşturan böyle bir duygudan habersizdir.

İşte en güzeli, biri bizi gözetliyor programında, tamamen soyut bir mekanda, akvaryum içinde, hiçbir tartışma, kültür, toplumsal olay olmadan, sırf yarışmayla "duygular" hareketlendirilmek isteniyor. Duygularımız insanlarla çevrili bir büyük evrenin hareketleri içinde değil, soyut bir mekanda, paketlenip, ambalajlanıp, hayatın dışına, uzay boşluğuna çöp diye atılıyor.

Kişiliğiniz, onurunuz, aileniz, ülkeniz sözkonusu olduğunda hiçbir duygusal tepki vermeyeceksiniz, sizi bir akvaryuma kapattıklarında, 'çayı neden sen koymadın' diye, zoraki yapay duygular vereceksiniz.. Yani, tüm insani duygularınızı lunapark eğlenceleri içinde yaşayın, hayatın kendisine, dünyaya, insanlığa karışmayın!

Patronların sıcacık kucağına ibişler ve şamaroğlanları bu akvaryum fidanlıklarında böyle yetiştirilir.

Kendilerine yapılan "hakaretlere" medya yazarlarının cevap veremeyişi "duyguların" iptaliyle, yani, bir zamanlar ağızlarının suyunu akıtan "onur" gibi payeleri hızla, "kayıtsızlığa" dönüştürüp, yapay heyecanlarla bedenlerini tatmin ettiklerini görürüz!

Bu yapaylık, kayıtsızlık, Türk aydınlarının batı edebiyatını tamamen yanlış yerden okumasıyla hızla büyümüş, efendilerinin beklemedikleri şekilde "kölelikleri" kolay ve ucuza malolmuştur.

Şöyle: Modern edebiyatçı, bozuk bir edebiyatçıdır, depresiftir, kişiliğini, bedenini, içindeki arzu ve neşeyi anlayamamış, lüzumsuz adamdır. Tam da "uluslararası şirketlerin" ağız tadında. Mesela, hiçbir yazar, kendini övmez, mesela, hiçbir yazar rakiplerine meydan okuyamaz. Ancak modern edebiyatçı, hızla kendini övecek kurumlar-ilişkiler arar, kendisi hiç zahmet çekmeden kendini "ünlü yapacak mekanizmaları zorlar!" Kendini övse, "kendini beğenmiş" diyecekler, bu zehirle korkutulmuştur. Başkasına meydan okusa, "onu çok kıskanıyor" denecek, bu nezaket gibi görülen cümleyle zehirlenmiş kilitlenmiştir. Ancak, içinde saklı büyük beni onure ettirmek için, edebiyat çevrelerinde ayak oyunlarıyla gezer, durur, dedikodulara karışır, çürür, gider.

Başkasının kendisini övmesini beklemek, edebiyatımız için modern bir durumdur. Divan edebiyatının en güzide şairleri kendilerini övmüştür, "benim kelimelerim denizlerdeki nadide inciler gibidir", "benim mısralarım ayla, mehtapla yarışır", "ben İran'ın Camisi, Sadisi gibi kutubum" diyen, şiirler göreceksiniz, övgü, aynı zamanda meydan okumadır. Divan edebiyatında, hem de halk edebiyatında çok açık bir meydan okuma geleneği vardır. Köroğlu, Dadaloğlu, Pir Sultan, şiirlerini naralaşmış mısralarıyla dile getirir. "Kendini övme" tasavvufta dahi görülür. Ünlü din bilgini Muhiddin Arabi, "Eşariler" yazdıklarını anlamaz diye meydan okur. Yere göre koyamadığımız Yunus Emre dahi, "şeriat taraftarları bunları anlamaz" anlamında, meydan okur, aşağılar, küçümser! Yüzyılımızda yaşamış nurculuğun ünlu ismi Saidi Nursi, kendi yazdığı kitaplar için, hakikat, bilim, herşeyin en güzelinin kendi kitaplarında olduğunu ısrarla, defalarca söyler. Bektaşi edebiyatı, halk aşıklarının atışmaları, sözustalıkları, sanat becerileriyle övgüleri şaheserleşmiş mucizevi eserler oluşturmuşlardır. Modern edebiyatımızın büyük İslamcı şairi, Necip Fazıl, kibrini, bir numara olduğunu hiçbir zaman, hiçbir yerde saklamadı, her yerde çekinmeden söyledi. Babıali kitabında, Yahya Kemal, Mehmet Akif, Nazım Hikmet gibi isimleri dahi yerden yere vurdu, ortada bir tek kendisini şair diye bıraktı. Üstelik bir mürşide bağlanmış, tasavvufi-manevi olgunluğu kendine rehber edinmiş bu büyük şairin kendine toz kondurtmayışı, rakiplerini aşağılaması, kitleler tarafından fazlasıyla beğenilmiştir..

Ancak, modern edebiyatçı, kendini beğendiğini, üstünlüğünü ancak rakı masası toplantılarında dillendirir, "yazıya" gelince bu yürekliliği gösteremez. Bu şu demektir, insan kibrin sahibidir, öfkenin sahibidir, övülmek ister, bunların yeri "eseridir", eser: hodri-meydandır! İsminiz etrafında kayıtsız duruşunuz, güya nezaketle, uygarlıkla "sakin" kalışınız bir hastalık türüdür, övgüleri "başkalarından beklemeniz" bir hastalık türüdür, modern edebiyatçıya vurulmuş bir kilitdir. Matbaayı ele geçirenler, seni ancak biz şöhret yaparız" derler, eseriniz olsun olmasın sizi şöhret yaparlar ve şöhret için (eser) "meydan okuma" gerekmez! Aksine, uysallık, sessizlik, derinlikli bir ağırbaşlılığın olgunluğuyla övülür.

Ben, henüz, kendi yazısını, kendi şiirini, kendi kalemiyle öven tek bir yazar görmedim. Bu kadar korkutulmuş, tımar edilmiş yazardan ne bok olur. Övgüden, ya da insan oluşumuzun hastalıklı arzularından kaçamayız, kendimizi, "kendimiz reddedemeyiz". Batı, bilimi ve sanatı "milli değeri" haline sokmuştur, bunun için bağımsız kurumları şart koşar, "değer" karşısında eli ayağı tutulur, kimden, nereden gelirse gelsin "değeri" kültürüne katmak için savaşır. Bizim, ibiş, bankacı, tüccar şamaroğlanlarından bağımsız eleştiri beklememiz, Türk edebiyatının neden kilitlendiğinin de cevabıdır. Kelimelerine kılıcı gibi güvenenler ortaya çıkar ve narasını atar!

Başkasının övgüsünü bekleyenler hiçbir şey üretemez,değil sanat eseri, ülkemiz fasulye, mercimek, buğday, nohutu ithal etmeye başladı. Ülkemizde yüzlerce sanat mektebi, yüzlerce organize sanayi sitesi var, tırmık, şu basit tırmığı, bahçe makaslarını, tarla sulayan küçük döner fıskıyelere milyonlarca dolar ödeyip ithal ediyor! İthalatçı firmaya, bir "tırmık" nedir, her demirci yapabilir bunu, neden dışardan alıyorsunuz, dedim, "bir, ucuz.. iki, vakumlanmış ambalaj satıyorlar.." dedi. Yazarı fasulyeyi, filmi, mercimeği, tırmığı, hortumu, herşeyi "ucuz" diye dışardan ithal edersiniz, peki, "onları bizim üretmiş olmamızın hiç mi değeri yok!"

Bir malı ve eseri, "bizim üretmiş" olmamızın değeri vardır, bizim olan şey, onurumuz, gururumuzdur! Bunun için de başkalarının yaptıklarına "meydan okuyacak" bir güç! Elinize ithal tırmıkları alıp, "bunun âlâsını ben yaparım, en güzelini yaparım" diye karşısına dikilecek bir güç! Ancak, elimize kendimiz ürettiğimiz ne alırsak utanç duyuyor, eziliyoruz! İşte bu sesini (narasını) kaybetmiş kültürün çocuklarıyız.

Medya insanların onurlarını koruyamayacağını bize öğretti, kendi eserine, kendi malına güvenemeyen milyonlarca ezik, mağdur yarattı ve birileri hala, soğukkanlı, nazik, zarif görünmeye çalışıyor! Öfke gibi, meydan okuma gibi, neşe gibi, coşku gibi tüm insani değerleri bedeninden, ruhundan çıkartıp atmaya, yoketmeye çalışıyor!

Ve tüm hayatımızı uğrunda vereceğimiz bir onur kalmıyor! Mesela, bizler, 8-9 sene önce Leman'da yola çıkarken, bir köftecinin oğlu, Tuncay Akgün, bir şoför çocuğu ben, bugüne değin Don Kişot'lukla suçlandık! Bu dergi yarın sabah kapansa dahi, onbinlerce gencin zihniyetini, bakış açısını, dünyayı algılamasını değiştirmeye çalıştı. Hiç de boşa geçmemiş zaman. Bu düpedüz kılıç kılıca, kıran kırana bir şövalye kavgası, bu toprakların genç çocuklarının onur kavgası. Halkın çocukları onura sahip çıkınca, onları imkansızlıkla, ütopyacılıkla, Don Kişot'lukla suçluyoruz. Geçtiğimiz on sene yazdığımız yazılar hiç mi işe yaramadı. o halde, onlar da, siz de, öbürleri de, yalın kılıç tek başlarına yola çıkabilir, bunun adı, Don Kişot'luk değil, adınızı alnınıza yazıp, Baba İshak gibi, Karayazıcı gibi, Patrona gibi, İstanbul'un kapılarına dayanmaktır!

Köpekliği bize "nezaket, uygarlık" diye öğreten, İstanbul medyasının karşısına dikilmektir! Kime meydan okuyacaksın, kişiliksiz, zayıf, ibiş, şamaroğlanı insanlar, adam mı var karşında. Bazen Fransız, Alman dergileri okuyorum, "çalışanların hakları" diyorlar başka birşey demiyorlar. Bir de bizim eşşeklere bakıyorum, onlarca arkadaşı atılmış, tıss yok. 49 genç Mercedes içinde yanıyor, Mercedes'in patronunu övüyorlar.

Aydın Doğan'ın babası, Gümüşhane eşrafından İrfani Bey'dir. Hikayeleri hala halk arasında anlatılır. Komutanlar, vali, bu köylü ağasının şivesini, rahat konuşma tarzını pek sever, her toplantıya mutlaka İrfani Bey'i çağırırlarmış. Bir cumhuriyet balosuna davet edilmiş, Baloda birbirinden güzel kadınlar dansediyor. İrfani Bey, kadınlan şöyle bir güzel süzmüş, ağzı açık kalmış. Sonra komutanın kulağına eğilip: "Gomutanım bu gozel gadınları görünce, insan diyo ki kendine, biz şimdiye kadar eşek .ikmişiz..."

Ben de, Avrupalı yazarları görünce, İrfani Bey gibi hayıflanmaya başladım, biz şimdiye kadar, eşşek .ikmişiz...

cemahmet@leman.com.tr

Ahmet Yılmaz 2001

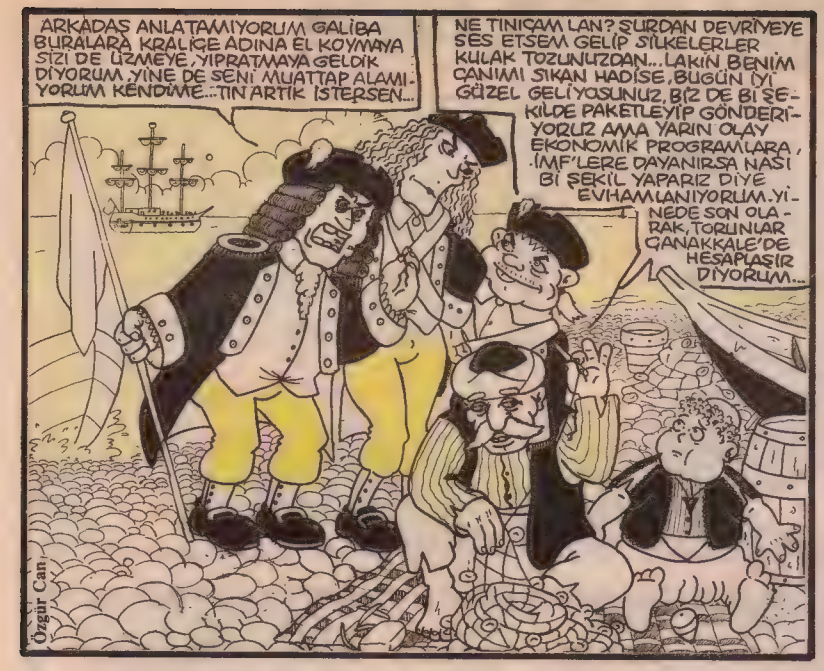

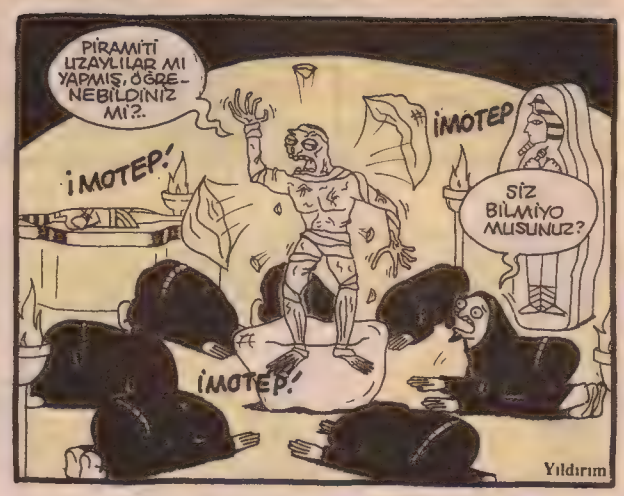

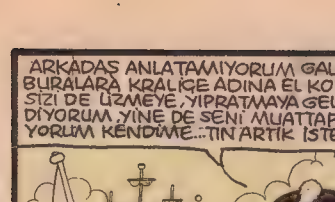

Selam;

ODTÜ'lü öğrenciler olarak, Türkiye'deki ilk kampüs şubesini okulumuzda açma gafletine düşen McDonalds'a "anca gidersin!" demeye hazırlanıyoruz. Emperyalizme karşı verilecek mücadelenin ülkemizin her karışıyla içine çekildiği bağımlılık bataklığından kurtulmak için önemli olduğunu ve McDonalds'ların on binlerce restoranıyla dünya çapında bu bağımlılığı temsil eden bir ideolojik ve kültürel yozlaşmanın jandarmalığını yaptığını düşünüyoruz. Bu yüzden ODTÜ'nün devrimci geleneğine çirkin bir saldırı olan bu şirketi geldiği yere göndermek üzere dönem başında bir kampanya başlattık. "McDonalds ODTÜ'den Gidecek!" sloganıyla başlayan kampanyada bir yandan okul içerisinde yaptığımız etkinlik ve eylemlerle öğrenci ve hocaların desteğini alırken, diğer yandan, hazırladığımız imza metnine yüzlerce aydının ve sanatçının imza koymasıyla birlikte kampanyayı tam da kurguladığımız biçimde toplumsallaştırdık. Topraklarını emperyalistlerin aç gözlülüğüne bırakmamak için direnen Bergamalı köylülerle kurduğumuz münasebet(sizlik)in çok anlamlı olduğuna inanıyoruz, ki onların bize verdikleri ödüldeki daha evvel bu satırlarda bahsedilmişti.

Kampanya çerçevesinde geçtiğimiz haftalarda pek çok önemli olay yaşandı. Bunlardan ilki stadyuma mumlarla "Devrim" ve "Mc Defol" yazdıktan sonra McDonalds'ın önüne yürüyerek burada gerçekleştirdiğimiz eylem oldu. 1000'in üzerinde ODTÜ'lünün katıldığı bu eylemde McDonalds çürük yumurta yağmuruna tutuldu ve uyarı mahiyetinde aydınlatma fişekleri atıldı. (Yumurtaların deve kuşu yumurtası olduğu yolunda rivayetler duydu iseniz itibar etmeyiniz, çürümeye bırakılmış halis muhlis köy yumurtasıydılar.)

Ve şubenin kapatılmasına dönük belki de en önemli adımlardan biri geçtiğimiz hafta içinde atıldı. McDonalds ile yapılmış olan sözleşmeyi görmek ve bunun üzerinden McDonalds'ın gönderilmesinin yollarını birlikte aramak için Rektör Ural Akbulut'a yaptığımız görüşme çağrısının yanıtsız bırakılması üzerine her bölümden temsilci arkadaşların katılımıyla McDonalds'ın önünde 2 gün süren bir oturma eylemi yaptık. Serdar Turgut efendinin deyimiyle "bir avuç zibidinin" yaptığı bu eylemi hocalarımız ve kimi aydınlarımız ziyaret ederek desteklerini sundular. Daha öncesinde yapılan binlerce kişilik konserleri, etkinlikleri vs. iyi bilen, biz "zibidi"lerin bir avucun çok çok üstünde bir sayıda olduğunu gören rektörlüğün fazla direnemeyeceği açıktı. Sonucunda görüşme talebimizin kabul edildiği eylem oldukça başarılı ve renkli geçti. "Bu ne biçim oturma eylemi, siz de amma oynakmışsınız" şeklinde medyanın diline düşmek pahasına çektiğimiz halaylara "hadi biz oturmaya geldikti güya da, size ne oluyor" diyerek şirket çalışanlarını da davet ettik, nedendir bilinmez gelmediler. İnsan veda partilerinde duygusallaşıyor mu ne?

Velhasıl özellikle bu son eylemle görüldü ki, McDonalds ODTÜ'den gidiyor ve son hamlelerini yapmaya çalışıyor. Düşmanca yüzünü burada da gösteren şirket meşru bir eyleme, silah bulundurarak ve jandarmayı kışkırtarak karşılık veriyor. Biz bu filmi görmüştük; yoksul mendilci kardeşimizi derin dondurucuya kapatıp bunun McDonalds'la ilişkili olmadığını, şirketin felsefesine aykırı olduğunu söylemişlerdi. Hayır, bu da, diğer örnekler de, insana, sağlığa, emeğe, çocuklara, tüm insani ve sol değerlere düşman bu şirketin felsefesidir. Hazmedemediğimiz bu felsefeyi def etmek üzereyiz, bu topraklara umut taşımak konusunda şimdi daha kararlı ve heyecanlıyız. Sonsöz olarak "McDonalds evine ODTÜ senin neyine!" diyoruz. "Neyine gerek, neyine güveniyon, dayı mısın? Yook ööle!!"

ODTÜ' lü McDonald's Karşıtı Öğrenciler

Hagi: Hayat yarın Yeniden başlıyor

Türkiye'ye adım attığı ilk günleriydi. Futbol tefecilerinin kaşarlanmış katipleri, yönetimi yeni değişmiş **Galatasaray Spor Kulübü**'nü şiddetle eleştiriyordu. Bunun nedeni ise **Barcelona**'dan transfer edilen 31 yaşındaki **Gheorghe Hagi**'ydi. Onlara göre, bu futbolcu çok yaşlıydı, ayrıca agresif ve kimilerine göre de alkolikti. Bu transferle Galatasaray, başarısız bir sezonun ardından dipsiz bir kuyuya düşebilirdi.

1996-1997 sezonun açılışıyla birlikte **Fatih Terim**'in teknik direktörlüğündeki Sarı kırmızılı takım, Hagi'nin oyun kuruculuğuyla, etkileyici gol pasları ve görkemli golleriyle, gelecekteki büyük başarıların ilk ışıklarını yansıtıyordu. Eleştiriler durulmuş, söz hakkı yavaş yavaş kendisine sunulmaya başlamıştı.

Deplasmanda oynanan ve Galatasaray'ın bu oyuncunun attığı golle 1-0 kazandığı **Vanspor** maçının ardından bir spor muhabiri kendisine, **"sahada yürüyerek oynadığı"** eleştirilerini hatırlattı. Hagi şapkasını düzeltirken birkaç saniye duraksadı, gülümsedi, sonra yanıt verdi: **"Evet! Haklılar galiba... Ben futbolcuların saha içinde koşarak yaptığını, yürüyerek yapmaya çalışıyorum."**

Ardından söylediklerini, gazeteciler önemsememişti ama aktarmak istiyorum: **"Futbol her gün başlayan yeni bir oyundur. Hayat yarın yeniden başlıyor."**

10 numaralı Hagi, **Türkiye**'de koşarak, yürüyerek, yaratarak, didişerek ama asla profosyonelliğinden, çalışkanlığından, disiplininden ödün vermeyerek oynadığı 5 yıl boyunca, hepimize eşsiz mutluluklar yaşatan bir takımın en önemli kahramanlarından biriydi.

Galatasaray, onunla birlikte, tarihte ve ülkemizde ilk kez Avrupa'nın elinden **UEFA Kupası**'nı, **Süper Kupa**'yı alıp müzesine taşıdı. 4 sezonda, 4 **Türkiye Ligi** şampiyonu oldu , sayısız kupa kazandı. 5. şampiyonluğu da, antitezi ve ezeli rakibi Fenerbahçe'ye kaptırdı.

Dünyada adı son yüzyılın en büyük futbolcuları **Peleler**'le **Maradonalar**'la anılan bu büyük futbol dehası, geçen ay **Bükreş**'te yaptığı jübileyle, Romen milli takımına veda etmişti. Futbolun gelmiş geçmiş büyük yıldızlarının bu jübileye koşmasıyla, **Romanya** halkının, **Steau Bükreş** taraftarlarının, Galatasaraylılar'ın alkışları ve gözyaşları arasında, son kez kendi ülkesinde ayrılmıştı sahadan.

Hagi, hayallerimizi yıktı, yeni büyük hayaller kurdu onun üstüne, ufuklarımızı genişletti. Biz onunla futbol denilen bu oyunu bir başka sevdik, bir başka izledik.

Aşkı vardı, inancı vardı, dehası vardı, görüyorduk sahada, diğerlerine benzemiyordu çokça. Etkilendik.

İlk etkilenen de biz değildik, son da...**1992** yılıydı. **20 Mayıs**'ta, Bükreş'te oynanan **Galler** maçı, Romanya'nın **5-1** galibiyetiyle sonlanmış, Hagi de müthiş bir performans göstermişti. Maç sonrası özel uçak, onu Madrid'e, Real'in kampına götürmek için bekliyordu. Hagi ise **Bükreş İktisadi Bilimler Fakültesi**'nden mezun olmak için sınava girmeye kararlıydı ve uçağı bekletti.

Ertesi gün sözlü sınava girdi. **"Kar"** ve **"işletme"** üzerine tezini anlatmaya koyulurken, fakültenin akademisyenleri, **"Biz bunları çok duyduk"** diye sözünü kestiler, **"Dün gece Galler'e, o golü 30 metreden nasıl attın? Onu anlat bakalım. Eleme gurubunu geçebilecek miyiz?"** Hagi, işte bu anlatımıyla mezun oldu üniversiteden.**(Kaynak: Hagi Efsanesi, Yazar:Grigore Cortianu)**

Tüm arkadaşları yabancı model arabalarıyla gezerken o tempra otosundan şaşmadı İstanbul sokaklarında.

Kendisine kart gösteren, karizma yarışına giren nice hakemler, formasını kapmak için az koşmadı peşinden.

37 numara ayakları; çıplak giydiği ve bandajla sardığı kramponlarıyla, inanılmaz gollere imza attı. Takımın yeni olgunlaşan yıldız adayı **Emre Belözoğlu**'na da bu bandajı önermişti bir gün...

Tam 40 dakika boyunca, Emre'nin iki ayağını bandajladı, kramponlarını giydirdi. **"Bak Emre"** diyordu sargı sırasında, **"parmak uçlarının, o topu hissetmesi gerek...Sen topu hissedeceksin, top seni değil..."** Emre ise, bu futbol ayininde gözyaşlarını tutamıyordu.

Ali Sami Yen Stadı'nın karşısındaki Galatasaraylılar Birahanesi'nde toplanan zengin yoksul taraftar yığınları, **Metin Oktay**, **Suat Mamat** efsanelerinin ardından yıllar sonra, günlerce çalışıp şarkılar yazıyordu onun uğruna...

Bu birahanade gördüğüm, son oynanan Beşiktaş maçına **Ankara- Siteler** semtinden gelen 20'li yaşlardaki marangoz çocuğu Murat ile kendisinden daha tıfıl 4 arkadaşını unutamam mesela! Galatasaray'ı desteklemek ama cezalı olduğu için kapalı tribünde oturacak Hagi'yi daha yakından görmek için uykusuz bir yolculuğun ardından Ankara'dan Mecidiyeköy'e gelmişler, son paralarıyla dört çeyrek köfte ekmek yiyip maç bileti almışlardı. Maça girmişlerdi ve o noktada paraları bitmişti. Hiçbir önemi yoktu bunun onlar için. 2-0'lık galibiyet sonrası yine uğradıkları mekandan ,**"I love you Hagi, I love you Hagi"** şarkılarıyla çıkan bu arkadaş gurubu, nasıl **Esenler** otogarına gitti, Ankara'ya nasıl ulaştı; ne yaptılar, bilmiyorum. Hissettiğim tek şey, bu dönüş, onlar için bir değer taşımıyordu, önemli olan da yola çıkmak ve belki de kendi hedeflerine ulaşmaktı aslında ve mutluydular artık...

Hagi, **5 Şubat 1965** doğumlu... Son yüzyılda milliyetlerin birbirlerini girtlakladığı, kanla yıkanan Balkanlar'da savaşlar, mübadeleler yüzünden iki kere topraklarından sürgün edilmiş, yoksul bir köylü ailesinin 4 çocuğundan biri.

Köstence'nin **Secele** köyünden. Babası, **"Geveze"** lakaplı **Lanci**. Annesi ise **Kavalalı** bir göçmen kızı olan **Chirita**.

Dede Gheorghe'nin kestiği domuzun idrar torbasını yıkayıp, temizleyip, şişirip, kurutup bir top yaparak ona armağan etmesiyle ilk vuruşunu iki yaşındaki doğumgününde yapan Hagi, futbol kariyerinin son vuruşunu ise, geçen hafta Trabzonspor maçıyla, 2 muhteşem gol ve bir gol pasıyla nokta koydu. Ardında da 748 resmi maç, 298 gol ve bine yakın gol pası bıraktı istatistiklere.

Trabzonspor maçındaki oyunuyla, tüm futbolseverleri bir kez daha aya kaldıran Hagi, **"İstesem dört yıl daha oynayabilirdim bu tempoyla. Ama 20 yıldan fazladır hergün antremandan sıkıldığımı söylemeliyim. 36 yaşıma geldiğim bugün futbolun dışında birşey yaşamadım"**açıklamasını yaptı.

"Eğer portakal tatlıysa, gücünün yettiği kadar sık! Yoksa başkası gelir sıkar" diyor bir Romanya atasözü.

Bu olgun portakalın tadına doyamayan Galatasaray taraftarları, Gheorghe Hagi'yi, 90 dakika boyunca, alınteriyle **"sıkılmış"** sarı kırmızı formasının sırtında, Ali Sami Yen dünyasının göğüne, kuyruklu bir yıldız olarak taşıyor şimdi... Yolu açık, ışığı nur olsun!

Elveda Hagi, merhaba Hagi.

Kutlu Esendemir
(k.esendemir@superposta.com)

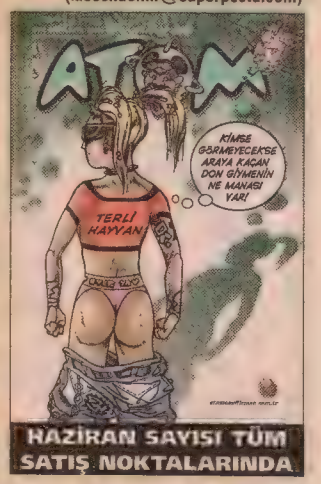

LeMan Sayı: 499 2 Haziran 2001 Cumartesi Haftada bir yayımlanır
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

Pantolon

metin fidan

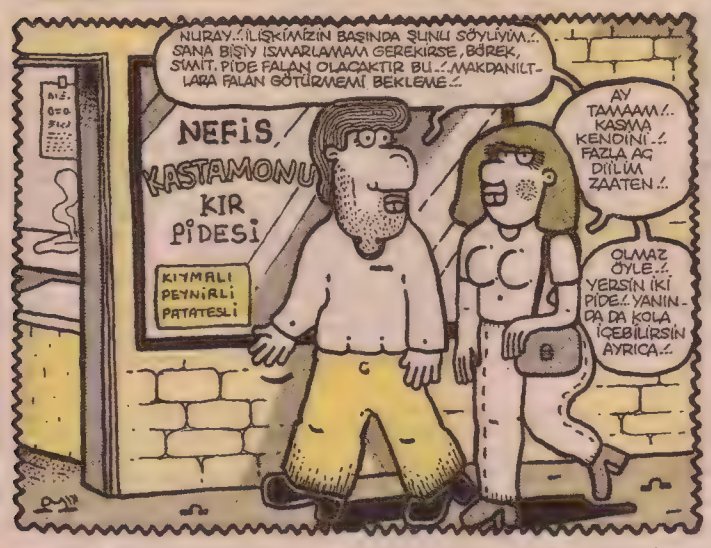

Kaan Ertem

Öğreten Adam ve Oğlu

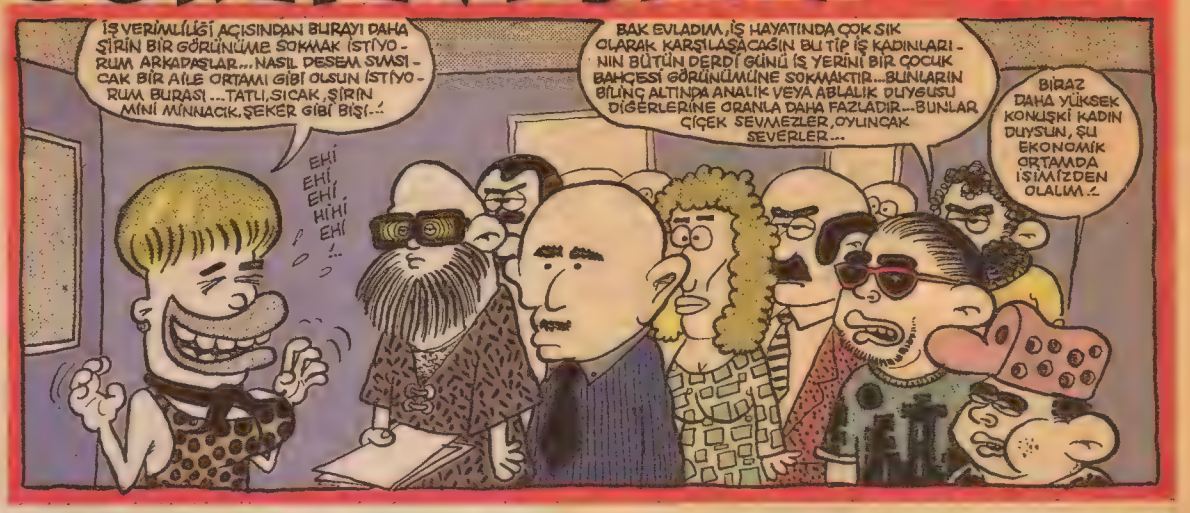

Hamdi Yüzbaşı

Mahmut Tibet

- Soner Günday'dan Zikaçu..
- Gürcan Yurt'un Yılmaz Yalnızlık Savaşçıları Robinson & Cuma..
- Kemal Kenan'dan Hayat Bilgisi - Eski Sevgilinizden Mesaj var...
- Mem-Coş'un Hatıralar Geçidi..
- Atilla Atalay, "Eray"ı (BBG evi sakinlerinden Eray'la karşılaştırmaya kalkışırsanız, küçük piknik tüpüyle bizzat kafanıza vuracaktır)
- Gökhan Dabak'tan Meraklı Cevat ..
- Kaan Ertem'den Yüksek Basınç Yemeden Duramayan Adamlar..
- Foto L-Manyak..Alanistler...
- Can Barslan'ın Dedektif Sanlı'sı..
- Sayın Abiler..Fatih Solmaz& Mehmet Çağçağ..
- Görevli Metin Fidan..
- Vahap..Galip&Kemal
- Behiç Pek'in Zalak Mahmut ve Eko'su..
- 0070 Cabbar Baba... Gürcan&Cengiz
- Fatih Solmaz'ın Haziran Ayı Konu Salakları..
- Amok Koşucusu Mem-Coş..
- Teknocan Aslan Özdemir...
- "Islak Köpek ...Bahadır Boysal
- Kaan Ertem'den Enstanteneler... Altuğ
- Raporlu Kemal Aratan...

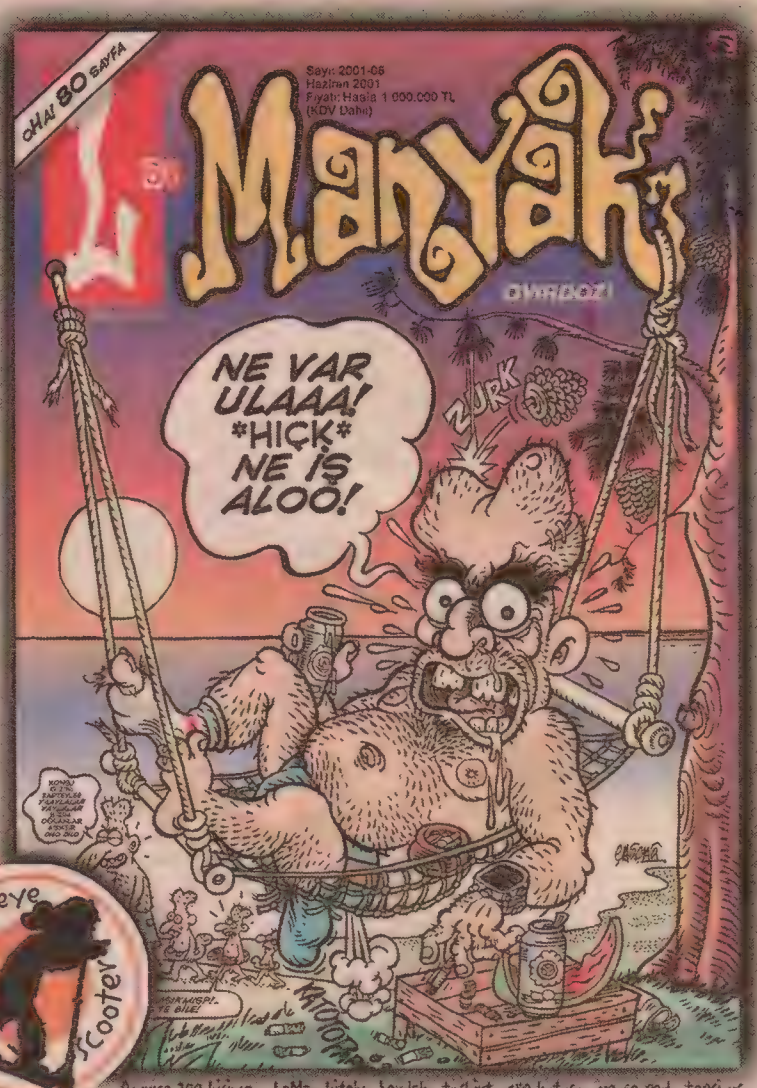

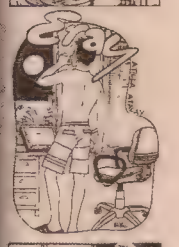

Ayrıca 100 kişiye... LeMan kitabı.. bardak.. t-shirt.. çöp kutusu.. mause pad.. tepsi..vs...

görevli

raporlu

zalak,mahmut

Sarkıcı Altuğ

Hatıralar Geçidi

Alanistler

0070 Cabbar Baba

500

9 Haziran 2001 Cumartesi-Sayı:2001/23 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Efsane Geri Döndü!!!

TANTAN KAPI ÖNÜNE KONDU!

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, Mesut Yılmaz tarafından görevden alınarak Gümrüklerden Sorumlu Devlet Bakanlığı'na getirildi... Polis şefliğinden bu yana hep vurdu kırdıları, efelikleriyle gündeme geldi.. Şeriatçıların kalesi Fatih'te ANAP'tan belediye başkanı olunca siyasette de önü açıldı... Milletvekili seçildi.. Mesut Yılmaz'la aralarında hep mesafe oldu... İçişleri Bakanlığı koltuğuna Ecevit'in ısrarıyla oturtulduğu bile söylendi... Dobra dobra konuştu... Bazen ağzında bakla ıslanmadı... Bazen şifreli konuştu... Gündemi en çok Beyaz Enerji operasyonuyla meşgul etti... Partisini bir kenara bırakıp Jandarmayla işbirliği yaptı... ANAP'ın mali destekçisi patronlara bile dokundu... Aydın Doğan'ı kendi televizyonunda, kendi silahıyla vurdu... Dokunmadığı çıkar çevresi kalmadı... Günlerden beri suyunun ısındığı söyleniyordu... Ancak halkın gözünde dürüstlüğün sembolü olunca görevden alma sadece uzatmalara kaldı... Beyaz Enerji duruşmasının başladığı gün hem çete davasından tahliyeler çıktı hem de Sadettin Tantan görevden alındı... Partisinden ona sahip çıkan olmadı... Renkliydi, dobraydı ama ekonomik yolsuzluklara gösterdiği duyarlılığı insan hayatına göstermedi... Ölüm oruçlarındaki siyasi mahkumlar birer birer yaşamını yitirirken, o gerekli yasal değişikliklere imza atmadı... Kanlı cezaevi operasyonlarının arkasında durdu... İnişi de çıkışı gibi hızlı oldu... İçişleri Bakanlığı'ndan alındı pasif bir Devlet Bakanlığı'na verildi... Şimdi partisinden ve bakanlıktan istifa etmesi bekleniyor..: Hayatının özeti; medya gazıyla geldi, aynı gazla gidiyor...

Bayır Güvü

feyhan@leman.com.tr

FEYHAN GÜVER

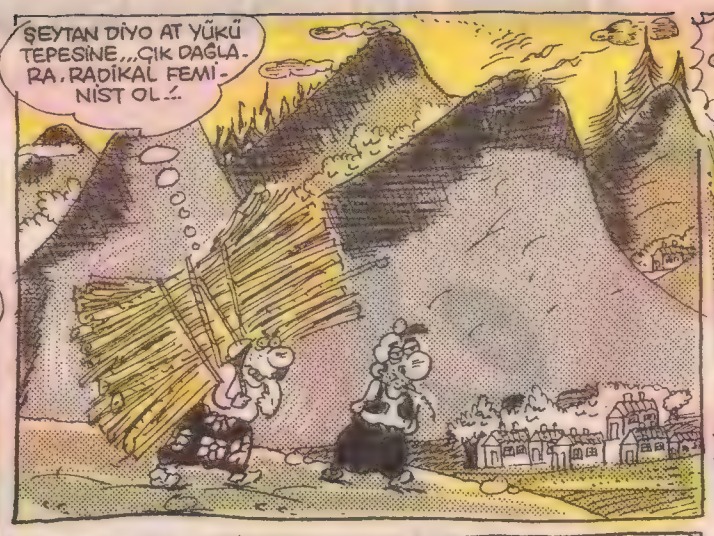

Uşak Uzaylısının Tüm Gerçekleri!.

*** Uzaylılar, inmek için niçin Uşak'ın Eşme ilçesine bağlı Narlı Köyü'nü seçtiler?**

* Dünyaya yolculuk sırasında bu canlar çok yorulur, beleri ağrıdan tutmaz olur... O yüzden yatıp dinlenmek, kendilerine gelmek için sert yerleri seçerler.. Eşme civarları, altın ve uranyum kaynakları barındırdığı için, Uzaylılar için şahane dinlenme ortamıydı... Sert altın yataklarına biraz uzanıp gideceklerdi aslında... Ama köylüler görünce olay patladı!..

*** Bu olayın mizansen olduğunu söyleyenler var...**

* O tip kıl kişiler her zaman olur... Bunlar Ay'a çıkılmasına da inanmadılar, biraz üstelesen dünyaya da inanmaz bu kılıksızlar... Eşme Olayı'na tezgah diyenler de var tabii... Güya kriz gündemini değiştirmek için, bizzat Hüsamettin Özkan tarafından alüminyum folyoya sarılmış olan Hikmet Sami Türk'müş uzaylı sandıkları!.. Tantan da yakında Sirius UFO Araştırmaları Merkezi'nin başına atancakmış!.. Yalan tabii, o uzaylılar gerçekti...

*** Peki yöre köylülerinin uydurması olabilir mi?..**

* Olabilir... Son dönemde köylerde boğma rakıyı red-bull'la karıştırıp içme gibi bi huy çıkmış... Süper kafa yaptığı söyleniyor.. Köylüler belki de matizdi, bilmiyoruz... Ama bu olayda uzaylı detaylı tarif edilmiş... Parlak, jelatin renkli elbise spor giyime denk gelir kozmik ortamda... Demek ki sadece gezmeye gelmişlerdi... Ayrıca ayaklarında kırmızı ışıklar olması bizle tanışmak istemediklerini gösterir... Tanışmak isteselerdi, ayakları yeşil yanardı...

*** Köylüler, uzaylıyı görünce niçin taş attılar?..**

* Köylümüz öyle şey yapmaz!.. O taşlar sıradan taşlar değil, kağıda sarılı taşlardı... O kağıtların üzerinde de "Kimsin ey yabancı!.. Yorgunsan bir ayranımızı iç!... Siz de biz de faniyiz şu boşlukta... Şekle gönül vermem, şekle inanmam!.. Kozmik alem birdir bize" yazıyordu... Yoksa uzaylıya niye taş atılsın? Daha doğrusu uzaysıza da niye taş atılsın?.. Bi insan niye taş atar kilan?..

*** Uzaylı'nın tepkisi ne olmuş taş atılmasına?..**

* "Neptün?" demiş... Neptün, uzaylı dilinde "Ne yaptın kardeşim?" anlamına gelir... Sonra da oyun sanıp taşları geri atmış... Bunlar hep oyun olsun, neşe olsun isterler...

*** Böyle ansızın uzaylı görünce ne yapmak gerekir?..**

* 1- Öncelikle şaşırmayacaksın... Ya da en fazla sufistik üstadı slip donla görünce şaşırdığın kadar şaşıracaksın... Zira, sufilere slip gerek!.. 2- Gurbet elde oldukları için alınan olurlar, çok bakıp süzmemek lazım... Köylük yerdeysen ihtiyar heyeti odasına, kent ortamındaysan İl Spor Müdürlüğü'ne götürüp ağırlamak gerekir... Kavunu çok sever bunlar, kes koy önüne, melek gibi efendi olurlar!. 3- Çaktırmadan ayak izlerini almak için mesine yerlerine, toprak araziye çıkarmak gerekir bunları... "Çıplak bas baba, toprak elektriğini alsın" diye de gaz vermeyi unutmayın!..

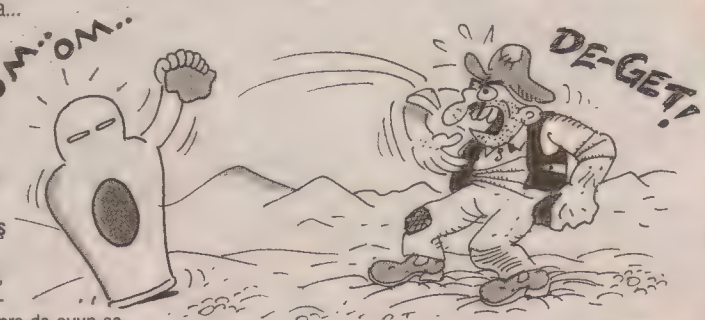

*** Nerelere gitmek, kimlere başvurmak gerekir?..**

* Önce Nasa'ya, sonra da Anayasa'ya başvurmak lazım... Uzay maddesi ne diyor: "Dünya dışı veyahut bambaşka bir boyuttan gelenlere, sadece Türkçe konuşması şartıyla kapımız açıktır..." Bunlardan sonra Mustafa Topaloğlu aranabilir... Olay iyice muzipleşsin isteniyorsa İsmail Nacar, Zekeriya Beyaz, Hüseyin Üzmek Mistik Triosu devreye sokulabilir...

*** Olaya hükümetin yaklaşımı nasıl?..**

* Ecevit "Makyöz Corci ile az önce konuştum, Uşak çatışmasına karşıyım... Cinayet Nasası iş başında" şeklinde açıklama yaptı... "George Bush ile az konuştum, Uşak'ta gerilimin büyümesini istemiyorum... Nasa olayı inceliyor" demek istediğini sanıyoruz...

*** Aynı yörede bir pelikan cesedi bulunmasına ne denir?..**

* Ecel denir... Pelikanlar ölmez diye bi kural mı var?.. Suçu uzaylıya atmak çok yanlış.. Gariban kuşu öldürmek pelikanlıyı bozar!..

*** Uzaylı'nın boyu peki, 60-70 santim...**

* Belki de çocuktu o, nerden biliyoruz... Rengarenk giyinmesinden belli çocuk olduğu... Büyük olsa olgun olur, ağır tonları seçerdi... Bizim bebek var, giydiklerini birebir ben giysem tepki alırım!...

*** İyi adamsın, hoş adamsın ama azıcak delisin kurban olduğum...**

* Gel çay içelim balkonda, gel çay içelim balkonda!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

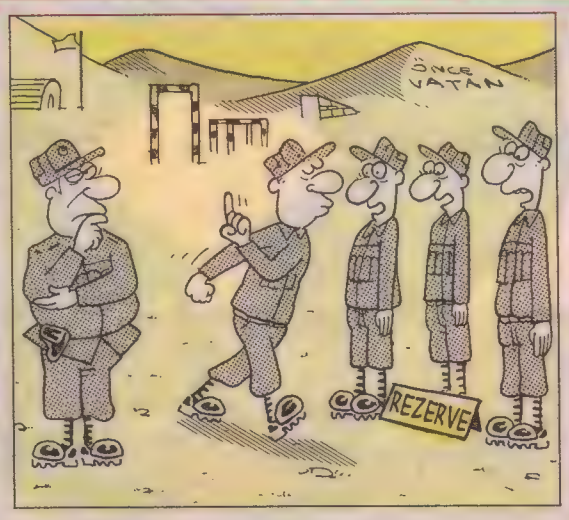

mtibet@leman.com.tr

LeMan

Üç aylık ekonomik kriz 450 bin kişiyi işsiz bıraktı. Toplamı 2 milyon olan işsizlerin arasında okumuşların oranı yüzde 24...

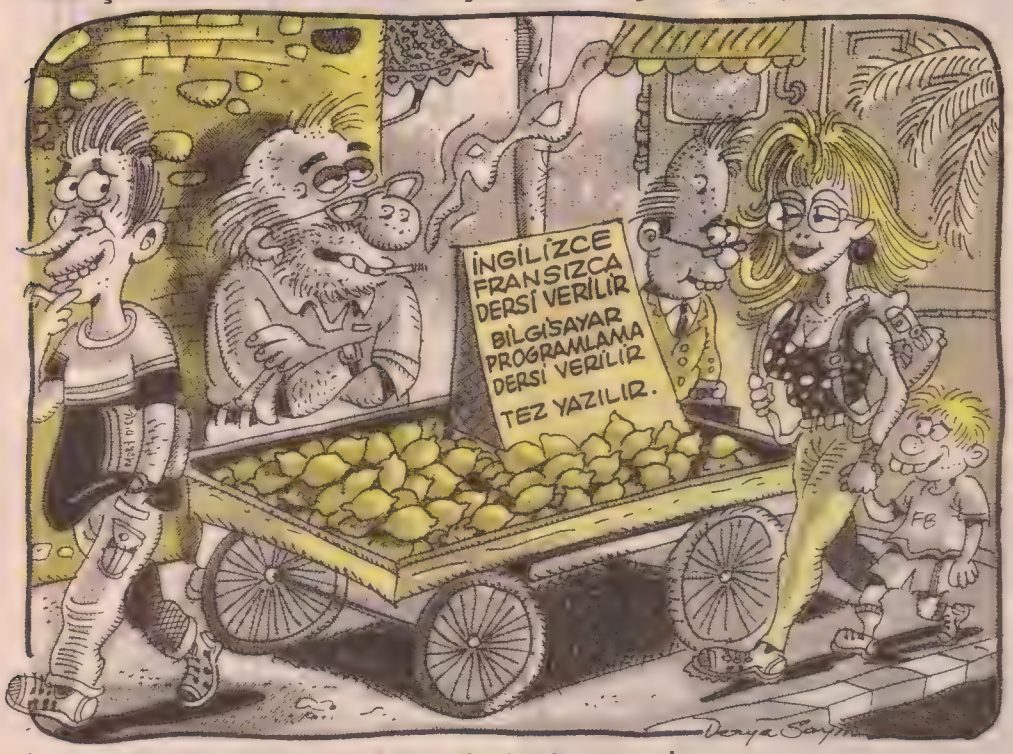

İnternet paylaşılamıyor! 8 ayrı devlet kurumu İnterneti kendi denetimi altına almaya çalışıyor.

Avrupa Birliği denetçileri tavukçuluğumuzu da mercek altına aldı. Sonuç; Tesisler yeterli ama devlet denetimi yetersiz...

MHP sahip olduğu bakanlıkların ilgili kuruluşlarına partili ve yakın akrabalarını üst düzey yönetici olarak atadığı ortaya çıktı. Kadrolaşma için soruşturma başlatıldı.

SÖZDE ERMENİ KRİZİ
Tehlikeli sular...
BEYAZ ENERJİ ŞEYSİ
İlk raundta aklama, paklama
MESUT YILMAZ
Bozuk düzen kabadayısı..
PETROL ZAMMI
İflahımızı kesti...
İŞSİZLİK
Kriz sonrası dehşet tablosu 450 bin kişi sokakta...
İNTERNET YASASI
Global alemde sanal denyoluk..
102 MİLYON YARIŞMASI
açlık alıştırması
TARIM BAKANI
Beni Türk genetik mühendislerine armağan edin..
BOND TAHSİN
Kan emici

ABD'nin küresel elektronik casusluk ağı Echelon'un varlığı resmen doğrulandı...

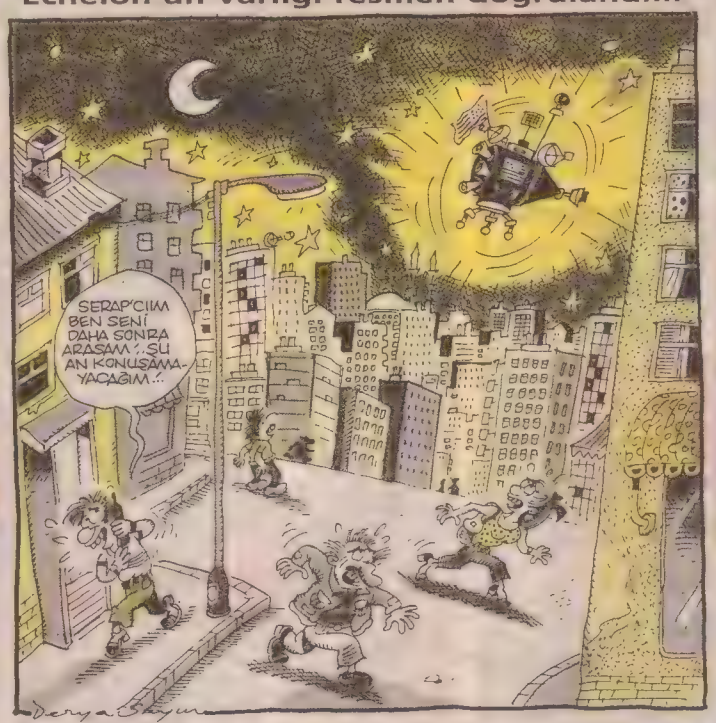

Beyaz Enerji'nin ilk duruşmasına soruşturmayı yürüten savcı Talat Şalk katılmadı. 9 kişi çete suçundan tahliye oldu. Böylece suç DGM kapsamından çıkarıldı...

SORU: Pek çok ölümle sonuçlanan Gazi Mahallesi olaylarıyla ilgili yargılandıkları davadan beraat eden polisler aşağıda ne yapıyor?...

CEVAP:
A) Beraatlerini kutluyorlar.
B) Anılarını tazeliyorlar.
C) Fotoğraflar karışmış, bunlar eski resimler.
D) Hepsi

ve karşınızda... metüst

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAKÇAK
daral@leman.com.tr

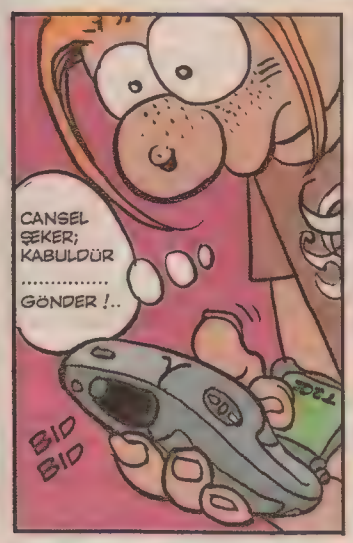

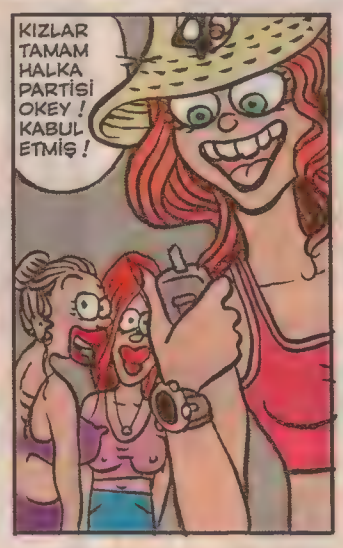

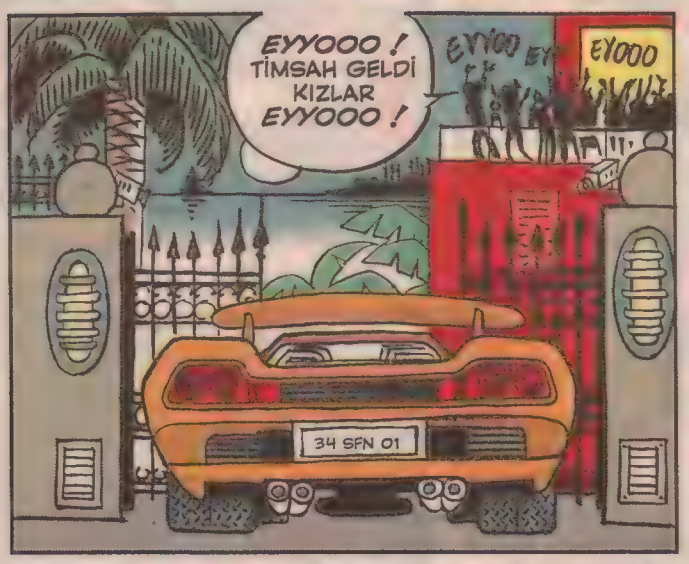

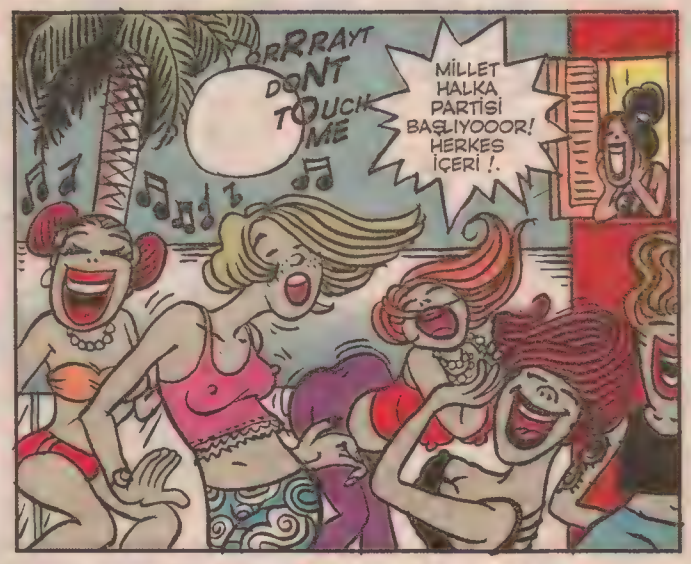

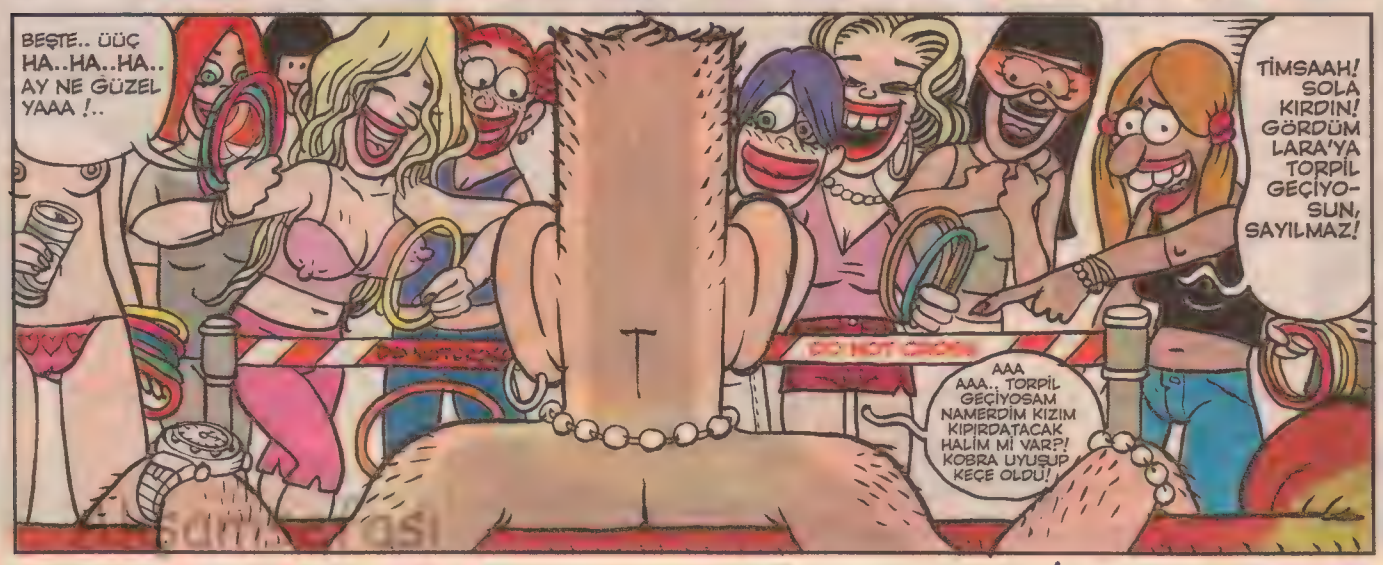

AÇIK met üst BÜFE

dilimde yeşil bişey mi var

- anlamı döt'ünde geçiyor hayat!
- **yamyam da bir çeşit hümanist değil mi!**
- beleş duygularla hislenmeyiniz!
- **ay anlatmıyor gece gördüklerini!**
- güneş ısıtmıyor kimilerini!
- **söz özü karikatürleştiriyor bazen!**
- 60 milyon toplansa bir derviş etmez mi!
- **halk hep halklılığına sığınıyor!**
- düşmek için tonga lazım!
- **bugün için yarını riske etmek: kumar!**
- nargile: türk tütün kebabı!
- **oto-sansür: trafik kazası!**
- resmi gazetenin mükerrer sayısı gibiyiz!
- **damıtarak değil dağıtarak anlıyoruz!**
- gümleme derecesinde ünlenme var artık!
- **hayatta hayat olmadığı anlaşılmıyor!**
- yer ile gök mengene bazen!
- **intihar da bir nevi happening!**
- kaç duyu organınız çalışır vaziyette!
- **bu ülke dünyanın bekleme odası mı!**
- kanun gücünde kararnameler gücüme gidiyor!
- **ukde ile keşke dost hayatı yaşıyor!**
- içimde birileri tenis oynuyor!
- **bir manzara gibiyiz başkalarına!**
- kokuyoruz ama sarımsak kadar kişilikli değiliz!
- **mağlup ordu'nun galip generali olur mu!**
- panik atak bir hayat yaşadığımız!
- **hayat çirkin ama yüzüne söyleyemiyoruz!**
- ihmal sonucu dünyaya düşmüş gibiyiz!
- **dili kas yapmış bazı insanların!**
- üç atasözü ile özetleniyor hayatlar!
- **cinayet gibi aydınlanıyor yüzler!**
- postmodern kapitülasyonlar çağındayız!
- **oto-yol'da su kaynatmış eski bir anadol gibi memleket!**
- bütün taşıtlar telaş yüklü!
- **light ve diet insanlar revaçta!**
- hata koleksiyonu yapıyoruz!
- **yukarı bir atlayabilsek bulutlar yumuşak!**
- asıl büyük facia insan enflasyonu!
- **avrupa birliği'ne haybeye bize miras bırakan mısırlı amcamız gibi bakıyoruz!**
- fazla çocuk yaparak çöküşü hızlandırıyoruz!
- **başka istanbul, yeni bir orta asya yok!**
- ortada ortadoğu var yandan geç!
- **ekonomimizde sonunda kemal'e erdi!**
- yine olmuyor yeni!
- **olanaklar olasılık gibi!**
- ölmüyoruz da ışınlanıyoruz sanki!

UMPAHA

karatan@leman.com.tr solmaz@leman.com.tr

KURBAĞA PİRENSİ BUGÜN DE BULAMA - DIM BABA..!..

PİYASADA NE KADAR ÇIPLAK RESMİN VARSA TOPLAYACAM CANIM!..

OHH! BU FOTOĞRAFLARI BİLİYOSUN Kİ ÜNLÜ OLMA - DAN ÖNCE ÇEKTİRMİŞTİM VAHDET..!..

SANATÇI ENFESTAY TOKSEL'İN ÇIPLAK FOTOĞRAFLARINI 10 MİLYONA ALIYORUM

BENDE DE ÜÇ TANE VARDI...YALNIZ BİRİNİN ÜZERİNE BİRAZ ATTIRMIŞTIM!

AYY, NE İĞREEENÇ... ALTIN YUMURTADAN KOLYEYLE, KÜPE ÇOK SAÇMA!..

ELTİN YIMIRTE GETÜRDÜM DE..!..

GETİRME AR - TIK, KİMSE ALMIYOR!..

NURİYE!..NURİYE!.. NURİYE!.. HORRR..!..

NURİYE KİM..ALÇAK HERİF?..

NURİYE Mİ? HAA!..ŞEY... HİPODROMDA ALTILI OYNA - YAN BİR KADIN!..

BEN MİRASÇILARINIZIN AVUKATIYIM...VÜCUDUNUZUN YARISI ÖLMÜŞ OLDUĞU İÇİN MİRASINIZIN YARISI MİRAS - ÇILARA DAĞITILACAK..!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

SAFRANBOLU'DAN SELAMLAR

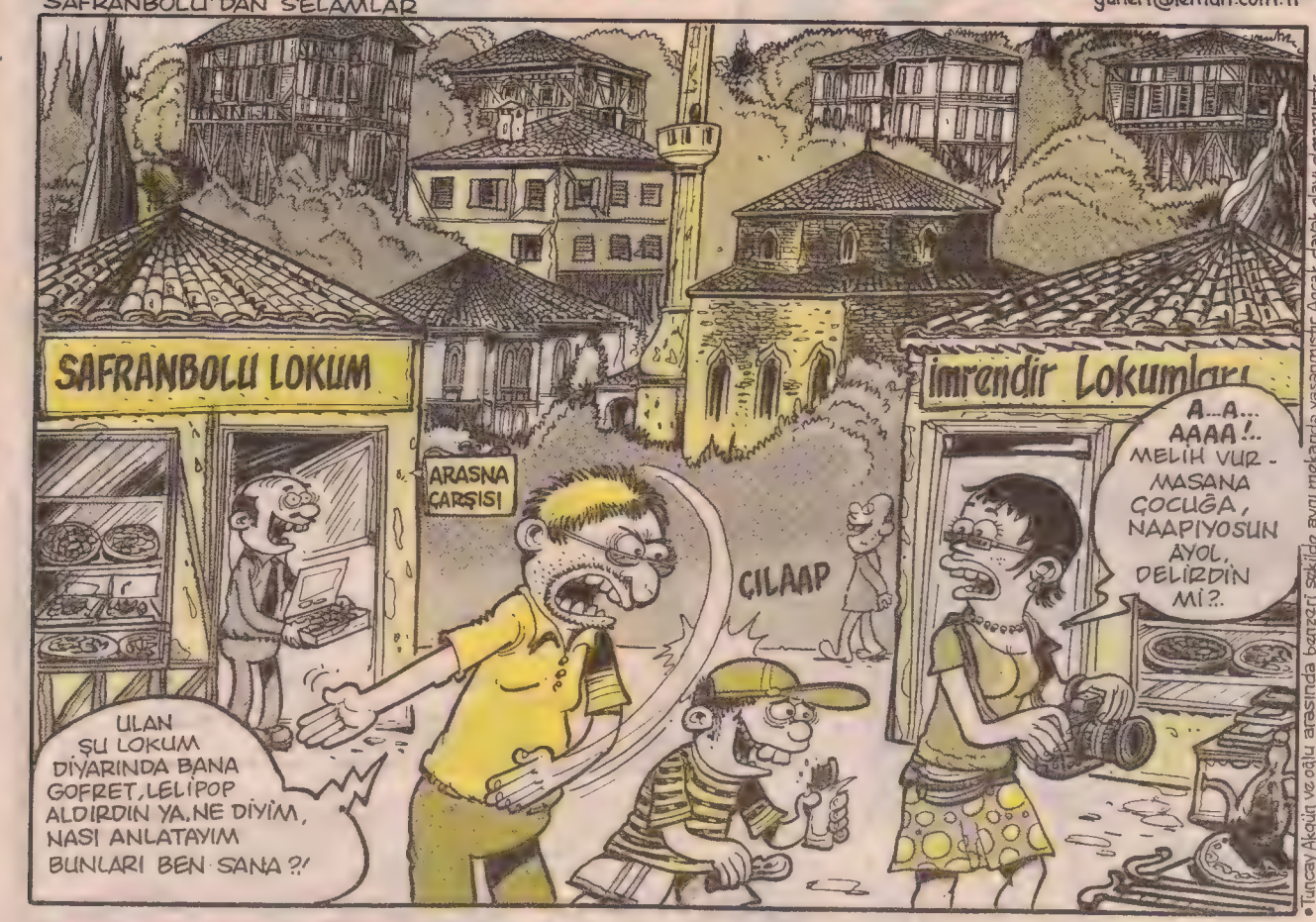

© Tuncay Akgün ve oğlu arasında benzeri şekilde aynı mekanda yaşanmıştır. Ancak dayak olayı olmamıştır...

DUMUR

Suat Özkan görmüş. Beyoğlu'nda her zaman aynı yerde durup kaval çalan yaşlı bir kavalcı var. İşte bu kavalcının üç beş metre ilerisine, köşeye başka bir genç kavalcı gelip yerleşmiş ve başlamış kavalını çalmaya. Bu arada şu detayı da verelim; bu sonradan gelen kavalcının kavalının ucunda zil varmış. Zilli kaval ve dilli kaval laf esprisini geçiyoruz ve hemen konuya giriyoruz. Yaşlı kavalcı suskun bir sinirle kavalını kendine doğru sallamak suretiyle **"gel gel"** gibisinden hareket yapmış.Genç kavalcı da yanına gelince kavalı bu kez ters yöne **" buradan git git "** anlamında sallamış. Genç kavalcı zilli kavalıyla hemen oradan uzaklaşmış. Yani kavalcı duruma sözüyle değil, sazıyla müdahale etmiş ve kavalıyla bu sorunu halletmiş...

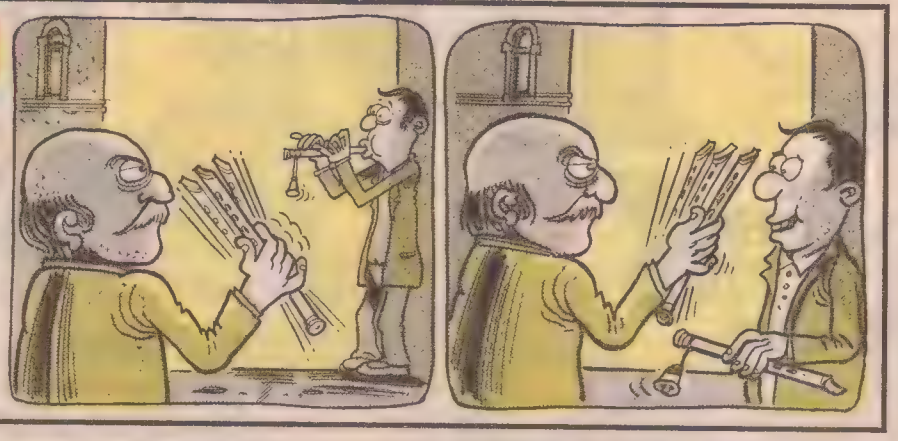

Assos' tayız . Güzel bir bahar akşamı... Sahildeki çay bahçesinde çay içiyoruz. Karşı restorantlardan birinde yemek yiyen bir grup, eski musiki parçalarını seslendiriyor... **"Dönülmez akşamın ufkundayım", "Kadehinde zehir olsa ben içerim bana getir", "Kapat gözlerini kimse görmesin..."** derken zor bir parçanın sonunda şöyle bir detay gözüme çarptı. Bu zor eserin başarıyla tamamlanmasının gururuyla, kel kafalı, keçi sakallı yaşlı bir adam ve yanındaki ahbabı **NBA** 'deki basketbolcular gibi ellerini birbirine çarptılar. Neye uğradığımı şaşırdım...

DETAYI

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Selâm... İstasyon tarafına gitmek için, altgeçitten geçerken, dükkanların önündeki tezgahlara takıldı gözüm. Üç beş tane çorap alsam fena olmaz!. Üç tanesi bi milyon lira yaziyo!.. Şurdakinde, dört tanesi bi milyon lira. Çorap, atlet, sütyen, boksır şort, terlik, fribeg, ucuz kot, böyle şeyler satılıyo bu altgeçitte. Bi iki tane de dönerci var. O olmazsa, olmaz zaten! İyi ki döner diye bişiy keşfetmişiz! Bi demir çubuk buluyolar, üstüne karmaşık, ne idüü belirsiz bi et yığını sarıyolar; sonra ekmeen arasına minik minik kesip koyuyolar! Millet de et yiyoz diye seviniyo ama, yediimiz şey yine ekmek, marul ve yağ!. Bi de, son zamannarda, tavuk-döner hastalı başladı!. Daa ucuz oluyo diye, tavuktan yapıyolar!. O da dönüyo işte; başka bi numarası yok!. Soğan, domates ve marul olmasa bütün büfeler iflâs eder!. Çorap da aynı mantık aslında. Kesin bi defosu filan vardır bunnarın. İyi kumaştan, sağlam olanları çıkınca, onnarı yıkayarak bi hafta filan giyebiliyorum. Bazıları ise sadece bi iki günnük.. Değişik renkli, türlü desenli, yüzlerce çorap var. Üç tane de hakkım var!. Gerçi, taşımak da istemiyorum şindi yanımda!. Küçük, şeffaf bi poşetin içinde çorap taşımak kadar berbat bişiy yok!. Aslında, temiz, hiç giyilmemiş. Ne biliyim! Çok hüzünlü bişiy! Poşetin içinde üç tane çorap taşıyosun!. Güzel bi felsefe kitabı, bi caz siidisi, bi kilo kıyma olsa neyse!. Çorabın hep gariban bi havası vardır sanki! Temiz bile olsa, kirli sanılma önyargısıyla mücadele eder! Zaten seçememiştim!. Hepsini elime alıp, sanki çok iyi annıyomuş gib dokundum, sıvazladım, sonra sıkıldım, vazgeçip yürüdüm!. Dönüşte uğrarım...

Altgeçitten çıkıp, istasyonun parkına girdim. Çeşmeden su içen çocuklar var ilerde. Bazen ben de içerim ordan. Çeşmeden su içmek güzeldir de, dikkatli içmezseniz, sırılsıklam ıslanırsınız!. Bi mendil felan yoksa, yüzü yıkamak, biraz risklidir. Çenenden damlar, burnundan akar!. Bi sıvazlarım yüzümü şöyle komple, saçıma sürerim elimi! Boynumdan gezdiririm!. Ellerimi, sallar, silkelerim! O suyu, naapcaanı şaşırır insan!. Hava çok güneşli diilse, bi beş dakka kadar, ıslak bi suratla gezmek zorundasın!.. İstasyonun öbür tarafında büyük bi araziye inşa edilmiş, evlendirme dairesi var. Bazen, çoğunlukla hafta sonnarı, kalabalık olur önü, bahçesi. Bi gün bi arkadaşım, nikah törenine çağırmıştı ama, gidememiştim. Aslında gitmiştim de, içeri giremedim. Çok kalabalıktı. Önce bi süre, lobide bekleşti millet. Sonra kapı açıldı. Galba, bi önceki nikahın töreni vardı o anda! İyice kafam karışmıştı! Oraya buraya koşuşturanlar vardı! Hurraa! diyip içeri doluştu sonra herkes, ordakiler dışarı çıktı; ben de can havliyle dışarı, bahçeye attım kendimi!. Törenneri hiç sevmem! Çok karmaşık, abartılı şeyler!. Belki, geleneksel bi işlevleri var ama, yine de sıkıcı!.. Zaten, o kadar insanı nerden buluyolar, annamıyorum!. Her nikah, çok kalabalık!.. Eskiden, teyzem'le giderdik oralara.. Teyzem, acayip bi kadındı ve, beleş nikah şekerine çok meraklıydı!. Bi günde beş altı törene katılıp, bi sürü nikah şekeri toplardık!. Ben de evde, tüllü yumakları açıp içindeki bayat bademleri yerdim..

İstasyonun önündeki, ara sıra uğrayıp bi çay içtiim büfeye doğru yürüdüm. Onunda önünde, sadece bi tek masa var! o da, doluydu!. Ama adam beni tanıdı için, içerden, bi sandalye getirip bana verdi, ben de oturdum.. Sandalyem, tuhaf bi yerdeydi ve, o eski, tekerlekli, yazıhane sandalyelerindendi!. kapının hemen girişinde; arada bi yerdeydim!. Özel ve, değişik bi yerde duran bi sandalyem olduu için, müşteri gibi diil de, büfecinin arkadaşı, orda çalışan biri gibi hissettim kendimi. Minibüsün ön koltuunda, şoförün yanında oturmak gibi.. Bardağımı, yandaki masanın kenarına koymuştum. Yaşlı bi çift vardı orda oturan. Bi an önce kalkıp gitmelerini, ben de o masaya geçmeyi istiyodum!. Sonra, alıştım halime, umursamadım.. İşte bu ruh haliyle, çorap poşeti diil, herşeyi taşırım.. Yoldan geçen bi adam da, bisikletinin arkasına yapmış olduu bi kutuda, küçük çocuunu taşıyodu!. Adam bisikleti, binmeden, eliyle sürüyodu ve, henüz beyinsiz olan çocuk, ayaa kalkıp, bisiklet hareket halindeyken kutudan inmeye çalıştı!.. Arkadan gelen annesi farketti son anda! Onu kutudan alıp, öbürünü oturttu! Hemen iyi günner diliyorum!..

TEREGELLİ

PICTURES

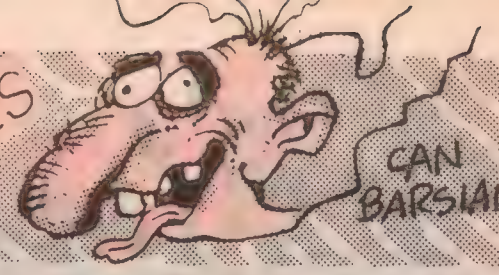

KISMEN BAŞIMA GELEN KISMEN DE BAŞIMA GELMEYEN ÖYKÜ

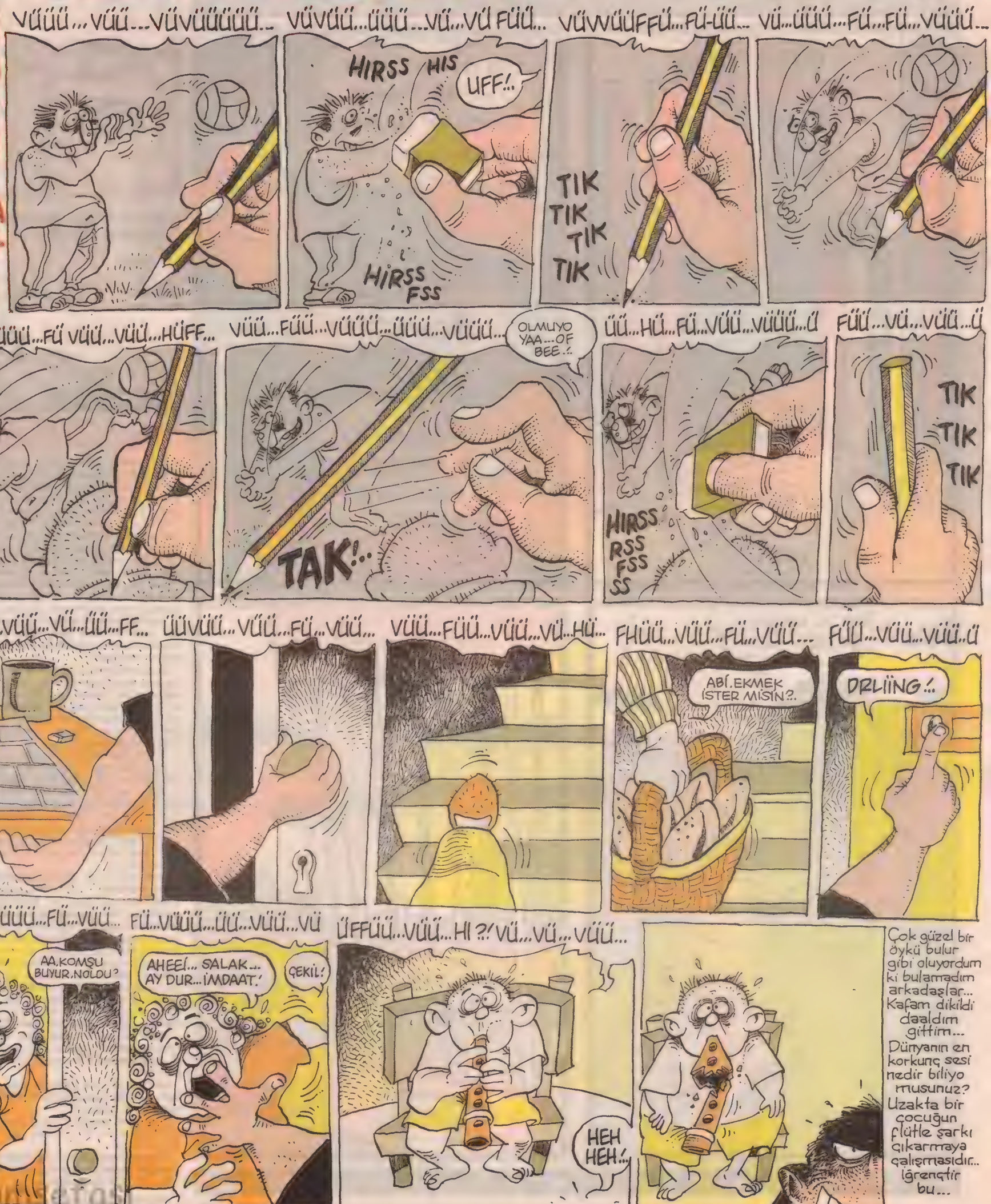

Aksaray Belediyesi

canbarslan@superonline.com

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

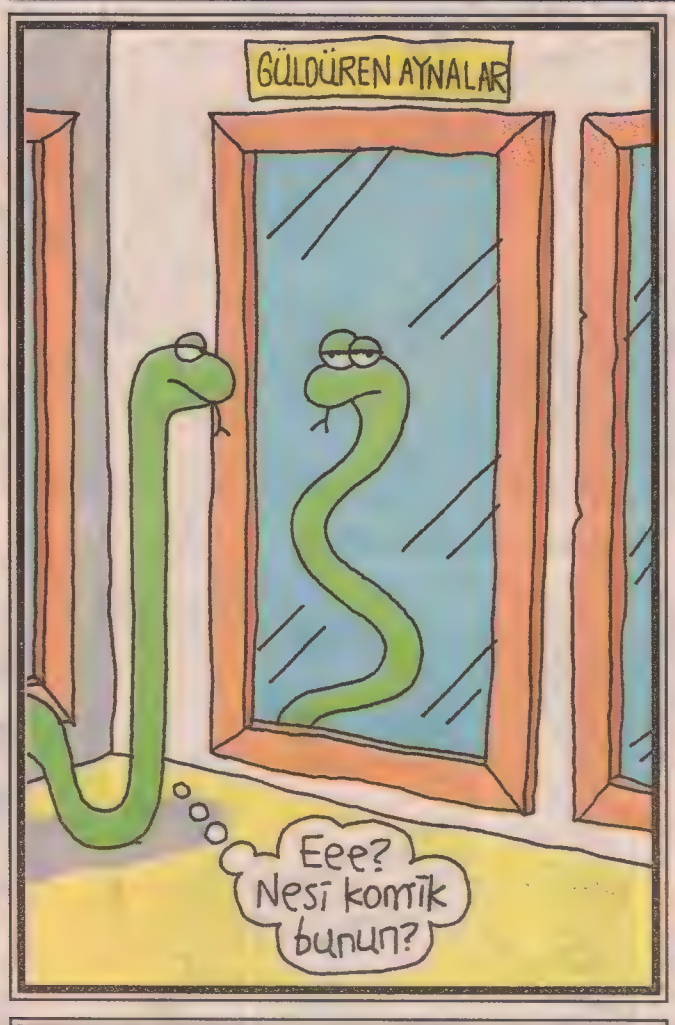

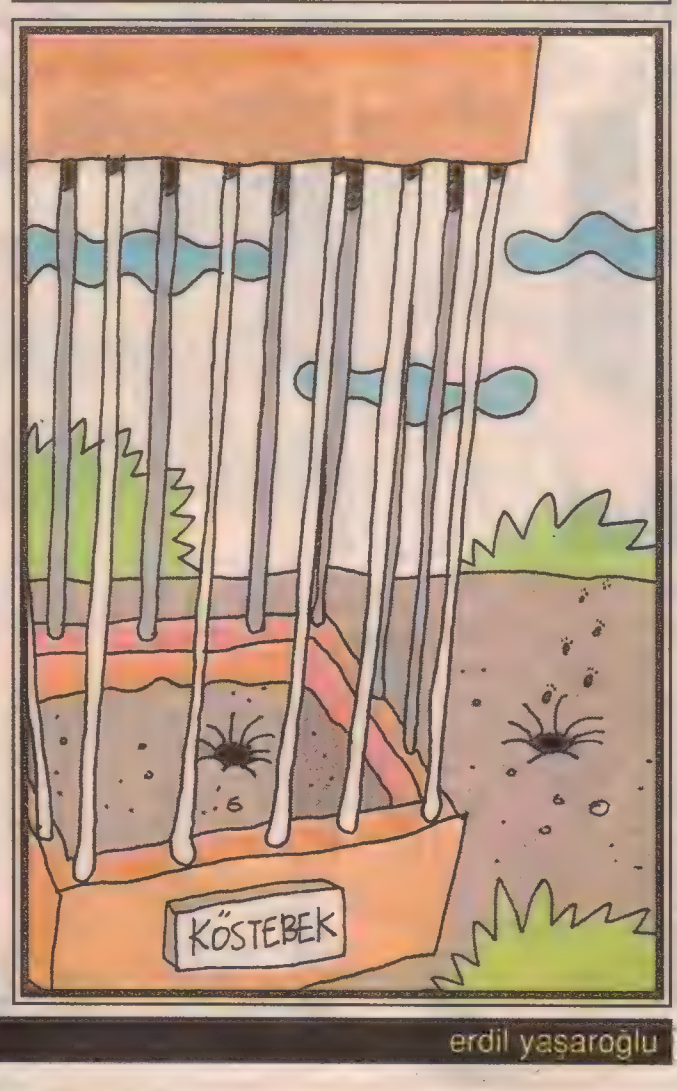

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

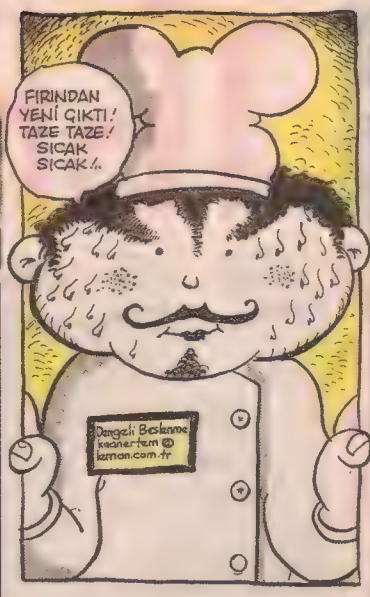

O, şehir hayatının adamıdır..!
O, Erdener Abi'dir..!

Albümü çıktı... Tüm Lorman kitapçıları ve gazete bayilerinde!..

Hayatın Ortasındaki Hastalığa

Adı **Garibimdi...** Ailesi yüzlerce leylekle birlikte yıllar önce **Güney Afrika**'dan **Muğla**'nın **Ortaca** ilçesine gelmişti... O bu köyde, **Ortaca**'nın **Okçular Köyü**'nde dünyaya gözlerini açmıştı... Ailenin dördüncü çocuğuydu... Anne leylek üç çocuktan fazlasını doyuramazdı...Kardeşleri ise onu rızklarına ortak olacak bir fazlalık olarak görmüşlerdi... İnsanlar arasında bunun adı "kötülük dayanışmasıydı," ama onların nasıl bir refleksle bu kararı aldıkları bilinmiyordu, ama sonuçta onu hep birlikte yuvadan aşağı atmışlardı...Düşerken bir ağacın dalına çarpmış ve kanadı kırılmıştı...Onu yerde kanlar içinde bulanlar öyle söylüyorlardı...Annesi ve kardeşleri tarafından aşağı itilen kim olursa olsun, bence o an, o atılma anı kırılır kanadı...Kırılması gereken neresi varsa en çok orası kırılır...

Garibim, havalar serinleyip sonbahar geldiğinde ailesi ve diğer leyleklerle birlikte geriye **Güney Afrika**'ya dönmemiş,dönememiş ve orada **Okçular** köyünde o büyük yalnızlığıyla bir başına kalmış...

Dahası artık anlamış ki içinden koptuğu toplumuna göre o dışlanmış, lanetlenmiş bir leylektir...Kışın havalar soğuyunca depoya kapatılır, havalar ısınınca dışarı çıkartılır...Aradan aylar geçer ve yüzlerce leylek yine **Güney Afrika**'dan çıkıp **Mısır, Filistin, Suriye** üzerinden **Türkiye**'ye oradan **Dalyan** yolu üzerindeki **Okçular Köyü**'ne, o binlerce yıllık buluşma ve konaklama yerlerine geri dönerler...

Yuvadan atılıp dışlandığının ilk yıllarında bizim garip leylek o yaralı kanadıyla bu uzaklardan gelen dostlarına yaklaşıp yolculuklarının nasıl geçtiğini sorup, onlarla yakınlık kurmak istermiş...Ama ne acı ki, hiçbir leylek onunla konuşmak istememiş...O yuvadan atılıp, orada o yaralı kanadıyla geri dönemeyip kaldığı günden beri lanetli ve dışlanmış bir leylekmiş artık... O da artık giderek bu lanetlenmişliği kavramış ve iyiden iyiye içine kapanıp, her bahar uzaklardan gelip konaklayan bu eski yakınlarına, aile dostlarına bir daha gidip hal hatır sormamış...

Şimdi onun ömrünü yalnız başına geçirdiği bu yerin adı **Leylek Restaurant**... Sahibi **Avukat Ahmet Akgün** buraya **Leylek Kulübü** adını da vermiş... Buraya her gün kafilelerle gelen turistler, hem çevredeki ağaçların ve direklerin üzerindeki leylekleri seyrediyor, hem de bir şeyler yiyip, içip gidiyorlar...Ve hayat bütün o kurallarıyla, bütün kabullenmişliğiyle ve o çare bulunmaz hastalığıyla akıp gidiyor...

Ve yine her yıl olduğu gibi bu yılda ve birkaç ay sonra, havalar serinlemeye başlayınca yakınları, ailesi, akrabaları ,yani bütün o uzun ömürlü leylekler geldikleri yoldan yine geri dönecekler...Ama biri geri dönmeyecek...Yıllar önce annesi ve kardeşleri tarafından yuvasından atılmış **Garibim** kimseyle gitmeyip o büyük dışlanmışlığıyla orada kalacak...

Saatlerce seyrettim onun yalnızlığını...Küçük bir köprünün üzerinden akan suların ardından bakıyordu...İnsana acı veren bir suskunluğu vardı..Bilemediğim büyük bir boşluğa bakıyordu sanki...

Onun bu bakışı beni yoksulların bakışına götürdü...O acı veren sessizliğin bakışları beni hayatın içinde unutulan yoksulların kaderine götürdü...

O acı veren sessizlik morglara bakıyordu...Cezaevlerine...Gecekondulara. Atölyelere.Tozlu çamurlu kaldırımlara. Ölüm oruçlarına.

Ne zaman bu söylediğim bu yerlere gitsem hep bu bakışla karşılaştım...Yaşadıkları hayat onlara böyle bakmasını öğretmişti çünkü ...Yoksulluk gözlerine sinmişti...Ve onlar gözlerine sinen bu acı

sinerdi çünkü
daha asla sili
kadar para ka
tamlardan kaç
bile gözleriniz
rinlere işleyen

İçinde bul
korkuyla kork
sınıf bu korku
kendinden da
Hep daha yuk
di... Çünkü he
tından başlay
biliyordu...Bu
seklere bakıy
bunun için he
lacakmışçasın
yıyordu... Am
ri korkularında
hep büyük ç
demli biri olm
larının hemen
korkuyla hiss
henüz bir kar

70'li yılları
baları ya öğre
disti...Şimdi d
işsiz,ya amele
şan tekstil işç
tutunmaya ça
ne kadar tutu
yoksulluğun d
sulluğun tend
tur çünkü ..Yo
maz, çalışır o

Eskiden rü
larla kendimiz
ğın ruhlarımız
nırdık.

Sonra rüzg
tı...Yarası iyile

Yoksulluğu
ori bu yoksull
dı..Bu korkuy
raları...

Bilgi, kitap
korkunç uçu
yükseklere, z
bilgi, o kitap,
yordu...Yoksu
rum belirdi...
görün beni d
tün yolları de
battı, battıkça
sedilmeye ba
sız sınıflar de
tını dönmüş d
gar dininde el
lar ; en çok

* Ölüm orucundaki arkadaşlara destek ve moral vermek için arayan bütün okurlarıma teşekkür ediyo
Isparta'da olacağım... * **Heykeltraş Ekin Erman'ın "Yol Kenarı"** adlı sergisi **İzmir**'de fuarla birlikte ye

Kahrolan Yoksullar

zliğin farkındaydı...Yoksulluk önce gözlere
ra da tene...Oradan ta içlere...Ve sonra bir
di....Yuvaya geri çağrılsanız, ummadığınız
anız, bir zamanlar yaşadığınız yoksul or-
mbaşka, korunaklı yerlere gidip sığınsanız
n o koyu karanlık, o derin umutsuzluk, de-
nsesizlik duygusu asla silinemezdi...
um sınıfsa onlar gibi olmaktan delice bir
u... Dünyanın en rezil sınıfı olan bu orta
biraz olsun uzaklaşmak için gözünü hep
stün, daha varlıklı sınıfa dikerdi çünkü...
biraz daha yukarılara tırmanmak ister-
arkasını döndüğünde, tam ayaklarının al-
korkunç, o karanlık uçurumu göreceğini
umu görmemek için hep kendinden yük-
..Hep durmadan kendini korumaya alıyor,
deniyor, kurtuluşunun o gizemli sırrını bu-
olmadık yerlerde cebindeki parasını sa-
eksik çıkardı cebindeki parası... Hayalle-
eksik çıkardı... Hayalleri yeteneklerinden
..Hayallerini yetişebilmek için iyi ve er-
p uzak zamanlara ertelerdi... Çünkü ayak-
inde korkunç ve karanlık bir uçurumu
biri için iyi ve erdemli olmanın hayatında
oktu...
rim ve özgürlük için yürüyen bizlerin ba-
ya da subaydı... Ya doktor, ya da mühen-
ve özgürlük için yürüyenlerin babaları ya
ki de işportacı, ya da asgari ücretle çalı-
Köyden kente henüz gelmiş ve umutsuzca
ama durmadan tutunamayan biri o... Ve
ya çalışırsa çalışsın silemez gözlerindeki
karanlık izini... Silinemez... Çıkmaz yok-
...Yoksulluk çok çalışkan bir umutsuzluk-
an, umduğun ne olursa olsun yine de dur-
..Yine de durmaz ve en derinlere işler...
r öyle sert ve öyle güzel eserdi ki yoksul-
çukurda sanırdık... Hayat denilen hastalı-
tenlerimizde aynı derin izi bıraktığını sa-

ansızın dindi... Herkes eğilip yarasına bak-
r birer bir çıkmaya başladı o çukurdan.
ası yine yoksullarda kaldı...Bilgi, kitap, te-
delice korkan orta sınıf aydının elinde kal-
a iyileşti umudun ve aşkın o çocukluk ya-

, ayaklarının hemen dibinde başlayan o
an bir an önce uzaklaşabilmek için hep
iklere bakan sınıfın elinde kaldı ...Oysa o
ri uçurumun en dibindeki yoksula gerekti-
sıyla orada kaldı... Arada karanlık bir uçu-
l, **ben de varım, ben yaşamak istiyorum,**
için bildiği, hissettiği, elinden gelen bü-
çe o karanlık uçuruma giderek daha da
rek daha az duyulmaya, görülmeye, his-
...Çünkü sadece o üst, o zengin, o duyar-
elinde kitabı, bilgisi, teorisi olanlar bile sır-
... Sadece zengin ve üst sınıflar değil, kü-
kitabı, bilgisi, teorisi olan orta sınıf aydın-
n tiksindiği anlaşıldı yoksullardan, rüzgar

dinince anlaşıldı ,aslında en çok onlar kapatmıştı gözlerini o acı veren sessiz bakışlara, o çaresiz bir öfkeyle bakan gözlere...Rüzgar dinince anlaşıldı zenginlerden, kendilerini kurtarmış sınıflardan çok, orta sınıf aydınlar tiksinip korkuyordu o uçurumun en dibindeki yoksullardan...O çaresizliğin öfkesiyle mühürlenmiş gözlerden...En çok onlar korkuyordu o en dibe düşmekten....

Tanıyorum onları...Nasıl bilmem...İçlerindeyim onların...Yıllar önce katıldığım bir kültür şenliğinde, aynı masada oturduğum aydınların özgürlükten, devrimden, yoksulların bu hayattan nasıl kurtulacağından çok, durmadan yeni yaptırdıkları evlerini, başarılarını, ödüllerini, kitap satışlarını konuştuklarını gördüm...Ve bunlar bitince konuştukları en çok şey ne zaman geri dönecekleriydi...Ne zaman kendi özel ve güvenli dünyalarına korkusuz ve sıkıntısız dönecekleriydi...Deli gibi korkuyorlardı o korunaklı düşlerine ve en ufak bir gecikmede, ya da talihsizlikte yıkılacağını sandıkları dünyalarına geç dönmekten... Ve bu korkuları fark edilmesin diye ne zaman yoksulların önüne çıksalar, en yüksek sesleriyle yoksulluktan, devrimden, özgürlük ve adaletten söz ediyorlardı...Bu halleri mezarlıktan geçerken korkularını yatıştırmak için durmadan ıslık çalan insanların çaresizliğini hatırlatıyordu...

Aslında onlar yoksulluktan bahsederken yoksul düşmekten , devrimden ve özgürlükten bahsederken aslında bütün bunlardan ne denli çok korktukları anlatmak istiyorlardı...

Ama kimse bunların farkına varamıyordu...Çünkü öyle inandırıcı konuşuyor ve öyle içtenmiş gibi davranıyorlardı ki, kimse onların sahip oldukları imkanların, sistemin sunduğu avantajların bir gün ellerinden alınacağı düşüncesinden ne denli korktuklarını hissedemiyordu...

Ve bu korkularını gizlemek için durmadan özendikleri, imkanlarını kıskandıklarını zenginleri, o üst, o duyarsız sınıfları suçluyorlardı...Oysa bu gerilimden, bu gizli ve derin korkulardan onların haberi bile yoktu...Yoksulluktan asıl tiksinen, sırf bu derin tiksinti yüzünden onlardan asıl korkan bu orta sınıf aydınlardı...

Bu tiksinti ve korkuyu o parçalamış vicdanlarına haklı gösterebilmek için, yoksullar dünyalarına çekilip kendi gibileriyle baş başa kaldıklarında; aslında devrim için yola çıkanların ne kadar çıkarcı ve hileci, yoksullarınsa aslında ne denli cahil, gerici ve sahtekar olduklarını konuşup duruyorlardı...Ve bu cadı ayinlerinin vicdanları hızla kararttığını içten içe fark ediyor,ama bu fark ediş onları yeni cadı ayinlere durmaksızın sürüklüyordu...Ve kimi zaman içlerinden biri karanlık sürüklenişi hissedip, vicdanının sızısını o gece rahat uyuyabilmek için giderebilmek için birden ayağa kalkıyor, yumruğunu havaya kaldırıyor, ve boşluğa doğru, **en büyük devrimci benim! En büyük komünist benim! Halk peşimizden gelmese bile ben bu yolda gerekirse tek başıma yürürüm!** diye bağırınca yanındaki arkadaşları,buna baştan hazırlıklıymış gibi, hiç şaşırıp yadırgamadan onu erken kirlenmiş bir çocuksulukla hemen kucaklıyor, o gece bir daha uyanmasın diye yatağa yatırıp, üstünü vicdanları gibi kalın bir yorganla örtüyorlardı...

Onu yatırıp üstünü örttükten sonra, yine bir araya gelip,yıkılmamak ve hep ayakta kalmak üzere yeminler ediyorlardı...Sonuçta aralarından biri çözülmüştü, ama aşırı duygusallığın gereği yoktu...Kafalarındaki akıl, ellerindeki bilgi, zihinlerindeki teori hepsine yeterdi...Onca yıldır arkadaştılar, farklı düşünen, ansızın duygusallaşan, arkalarındaki uçurumu unutup başlarını istemeden derde sokmak isteyenler olursa, onun koluna girer, eski bir görevle ve yavaşça yatağına yatırır, üzerini vicdanları kadar kalın bir yorganla örter, sabah yine onlardan biri gibi uyanacağını, hatta bu yaptıklarından dolayı yüzlerine gizli bir utançla bakacağını içlerinden geçirirlerdi...

Ve bütün bunları yaşarken yani hayatın en gizli, en kaçamak yerinde durdukları halde yoksullara durmadan akıl verirlerdi: Hayat denilen bu hastalıktan kurtulabilmek için bir an önce çare ve çözüm arayan insanlara durmadan ilginç ve farklı tedavi yöntemleri önerirler, aslında hayatın tam ortasındaki, uçurumun en dibindeki bu hastalıktan delice korkarken, ve hep durmadan yoksulluktan ve bu uçurum dolu hayattan daha uzaklara, daha güvenli köşelere kaçmayı özlerken, onlara içine düştükleri bu hayatın ortasında her şeye boğun eğip ve sonsuz bir sabırla beklemelerini isterlerdi...

Yoksullar, **her yolu denedik, hiçbir şey değişmiyor,bu hayata dayanamıyor ve artık ölmek istiyoruz** dediklerinde ise: **Ölmeyin, hayatta kalın, göreceksiniz bakın daha ne ilginç ve farklı tedavi yöntemlerimiz var, onları tekrar tekrar uygulayacak ve bir gün elbet kurtulacaksınız,** derken, aynı anda kendilerini biraz daha güvenceli, biraz daha avantajlı yerlere ulaşmayı isterlerdi...

Tanıyorum onları...Nasıl bilmem, içlerinde yaşıyorum onların...Zenginler, üst sınıflar, değil, en çok onlar tiksinirdi yoksulluktan, yoksullardan...Hele yeterince emin değillerse konumlarından bu tiksinti başlarını döndürür... Öyle ki bazen yoksulları görünce mideleri bulanır, kusmak isterlerdi...

Esen rüzgara göre davranırdı onlar...Rüzgar güçlü eserse,yoksulları hastalıklardan ilk önce onlar uyandırmak ister rüzgar dindiğinde ise kim olduklarını ve ansızın o gizledikleri korkularını hatırlarlardı... Ve o an hayat denilen o karanlık uçuruma arkalarını dönüp yeni yaptırdıkları evlerini, okurlarının sayısını, aldıkları ödülleri, başarılarını,avantajlarını, ellerindeki imkanları konuşmaya başlarlardı...

Ve rüzgar ansızın dindiğinde devrim özlemini, özgürlük arzusunu, kurtuluş isteklerini yoksulların düştüğü çukurda bırakırlardı... Sonra mevsimler değişir ve herkes geldiği yoldan geri dönmeye başlardı...

Ve sonra, **bir gün mutlaka, hayat devam ediyor**'a dönüşürdü... Yoksulları ve hayatı hastalıklarından kurtarmak için uzanan ellerin yangını, ayın serin ışığında usulca soğutulurdu...

Eller ve kalpler daha çabuk soğusun diye, **biz elimizden geleni yaptık, ama onlar bizi dinlemediler, bize inanmayıp akıldışı şeyler yaptılar,denir...Geri dönüş yolunda, bu toplumda, böyle bir ülkede yaptıklarının hiçbir anlamı yok, kimse onları önemsemiyor, ciddiye almıyor,vakit varken hayata geri dönsünler,** denir..

Geri dönüş yolunda herkes gördüklerini unutmak ister...

Muğla Ortaca'da kanadı kırık bir leylek var...Annesi ve kardeşleri onu yuvadan aşağı atmış...Hiçbir leylek onunla konuşmuyor... Adını **Garibim** koymuş yoksul garsonlar...Köprüden akan suların arkasından bilinmez bir boşluğa bakıyordu durmadan...Gözümü ondan ayıramadım, ama o beni görmedi ve o büyük boşluğa acı veren bir sessizlikle baktı...Hayatın ortasındaki hastalığa terk edilen yoksullar gibi baktı...

Bu ülkede yaşadıkları halde, bu ülkede yaşamak için onca zulme ve eziyete katlandıkları halde bu ülkenin dışına itilmiş yoksullar gibi baktı...

Baktı...Cezaevlerine...Morglara...Gecekondulara....Ölüm oruçlarına...Atölyelere...Tozlu ve çamurlu yollara baktı durmadan....O her görene acı veren sessizliğiyle baktı...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@eman.com.tr

Kırık Leblebiler

SUAT ÖZKAN

Uzaylılarla TAŞ SAVAŞI

Uşak eme'de uzaylı panigi yaşanıyor. Köylüler, eşkaliniverdikleri yaratıkla "taş savaşı" yaptıklarını iddia ediyor

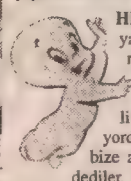

HER ŞEY dün sabah tarlaya giden üç köylünün kaymakama "Uzaylı gördük" ihbarıyla başladı. Köylülerin tarifi, tıpkı "Sevimli Hayalet Casper"a benziyordu. "Korkup taş attık, o da bize attı. Sonra da uçup gitti" dediler. Kaymakam, Vali ayhan Çevik'e haber verdi. Vali de inceleme başlattı. 29'da

SABAH

Sizlerin verdiği destek onları çok etkilemiş... Numaralarını tekrar veriyorum; Ahmet Kulaksız 0532 257 33 48 - 0212 229 92 59... * **Burdur-Isparta.** 9 Haziran Cumartesi günü **Burdur**'daki **Bilim Kitabevi**'ndeyim. Ve aynı gün
ergilenecek... **Ekin Erman,** bu sergisinde sanatçının o çilelı yazgısını çok etkin bir dille sorgulamış... Onu yürekten kutluyorum...* Muhalif ve sosyalist dostum **Turgut Ağüloğlu**'na buradan selamlar...Ve **Faros**'taki tüm dostlara...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

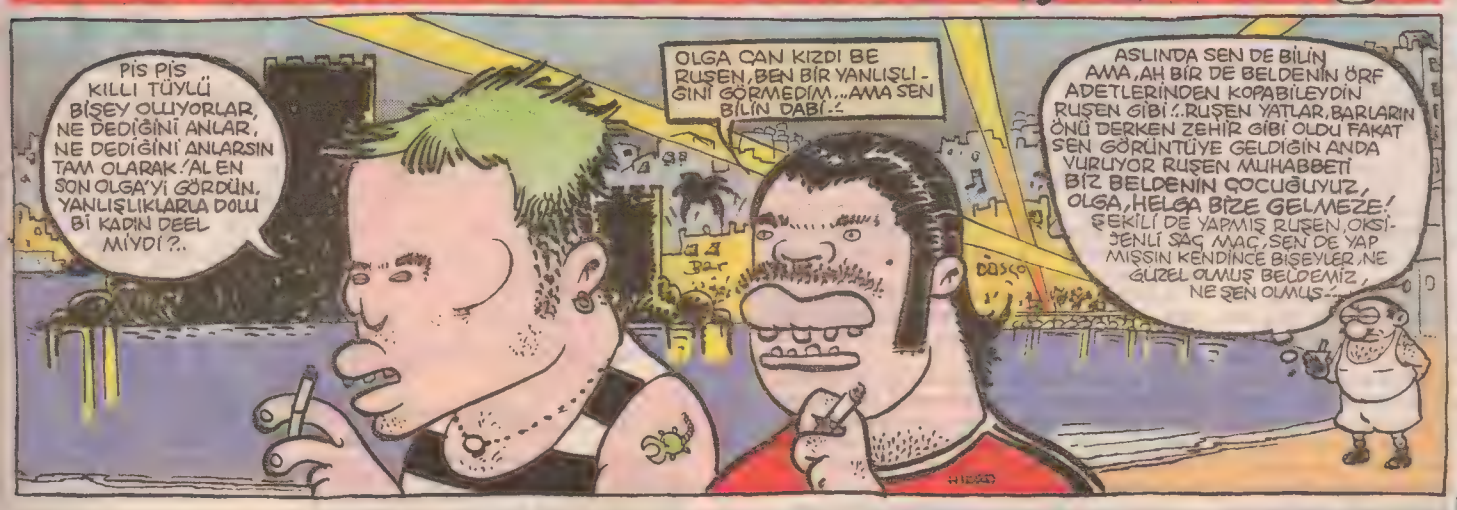

MARLON

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Düşen yürümez!

Yürümeye çalışan bebekler bir düştüler mi bir daha asla yürüyemezler!

Bunu söylemek ne kadar gerçek dışıysa, sosyalizmin yürümeyeceğini söylemek de o kadar gerçek dışı.

Binlerce yıllık insanlık tarihinin yanında sosyalizmin yaşı olsa olsa bir bebeğin yaşı.

Sosyalizm yürümek için ilk hamlesini 1917'de yapan bir bebek.

Her bebek gibi o da düşe kalka yürümeyi öğrenecek.

Bu nedenle ezeli, ebedi düşmanlarının sosyalizmin yürümeyeceği iddiasına gülüp geçilir.

İlk yürüme denemesinde sendeledi diye sosyalizmi terkedenler ise insanı acı acı gülümsetir.

Bunlar bir kazaya uğrayıp yaralanan sevgililerini terkedenler gibidir.

Oysa birini iyi gününde olduğu kadar kötü gününde de sevebiliyorsanız eğer sevgi o zaman sevgidir.

Kötü günler geçecek, düşe kalka yürüme öğrenilecek ve sosyalizm adlı bebek koşar gibi değil uçar gibi yürüyecek.

Kaldı ki insana yakışan güçlüyü değil haklıyı sevmek.

"İnsanca hakça bir düzen" diyen sosyalizm haksız mı?

Sosyal adalet üzerine kurulu bir dünya isteyen sosyalizm haksız mı?

Yeri gelmişken küreselleşmenin önde gelen yazarlarından Friedman'ın şu sözlerine kulak kabartmalı:

"Sosyal adaletçi olmadan küreselleşmeci olursak, sistemin yarattığı eşitsizlikleri hafifletecek çözümler üretemezsek küreselleşmeyi savunamayız."

Sosyal adaletsizliğe, eşitsizliğe ve bunlara dayanan her sisteme insanlığın isyanıdır sosyalizm.

Ezilenlerin, kaybedenlerin, tutunamayanların, yaralıların çığlığıdır.

Bu isyan, bu çığlık biter ise insanlık biter!

GSM

Ender Özkarraman
enderoz@leman.com.tr

Bir kamyon şoförü olan Ferit, cep telefonlarına en az canı kadar seven bir kardeşimizdir!..

Bu gün onu kaybeder Ferit ve şeker falına bakarak kayıp eşyaların yerini bildiğini iddia eden Abıt'a başvurur:

MAALESEF!..

ABIIT!..

BANA LOLO YAPMA ABIT!

BİLMİYORUM DEDİM!

Hakkarili Abıt'ın bir özelliği vardır: Eğer işin ucunda bir uğursuzluk sezdiyse asla konuşmaz!..

BİLİYORSUNUN! SÖYLEE, ECDADINI Z!..ERİM KONUŞ

KONUŞ OHLEEEN!

Şimdi üç gün sonrasına bi bakalım mı?..

FERİT'TEN BİR HABER YOK MU?..

CEBİ ÇALIYOR AMA AÇAN YOK!..

CEBİNİ NE ZAMAN BULDU?

...ve şiddet dolu geçen o arta bi daha dönüyoruz...

ÜÇ KİLO ŞEKER ULEN!

ÜÇ KİLO!..

Hatırlıyoruz...

ABIT?..

?!!

ULE N'OLDU?

A...

ABIT!

...kafası kanlar içinde; yere kapaklanır berduş Abıt!..

AY!

AYY!.. KİM YAPTI, BİR SORSANA!

ORROSPU ÇOCUĞU!..

FERİT Mİ YAPTI ABIT?..

FERİT?..

?!!

FERİT KİM?

SENİ HATIRLAMIYOR BİLE!.. NİYE KAFASINA VURUYORSUN BOYU DEVRİLESİCE!.. NE İSTEDİN ALLAHIN GARİBANINDAN, ŞER'EFSİİZ!..

ONA ÜÇ KİLO ŞEKER ALDIM YİNE DE SÖYLEMEDİ TELEFONUN YERİNİ!

BELKİ BİLMİYOR, BELKİ İŞİN UCUNDA Bİ BOKLUK VAR!..

ÇOK KONUŞTUN!

Kafasına yediği darbelerden sonra bir hafıza kaybı olmuştur Abıt'ta!..

ABIIT?.. TANIMADI KIZ BİZİ!

FERİT SEREFSİZİ GELSİN ESERİNİ SEYRETSİN!

BEN ABIT'I OLAY MAHALİNE GÖTÜRÜYORUM, SEN CEBİ BİR SAAT SONRA ÇALDIR...

TAMAM!

CEBİN SESİ BU GARİBANA BİR ŞEYLER HATIRLATIR BELKİ!..

BAK ABIT!.. TANIDIN MI FERİT'İN CEBİNİ?..

BAK ÇALIYOR BAK!.. BURAYA BAK ABIT, BOŞVER ŞİMDİ ORAYI!..

DÜRÜLLİ DİRİLİN!..

TANIDIM TANIDIM FERİT'İN CEBİ O, PEKİ KAZA NE ZAMAN OLDU?

ALO!.. TAMAMDIR NUSRET İŞE YARADI, HADİ KAPAT FAZLA KONTUR GİTMESİN...

BEN ABIT'A KAZAYI ANLATACAM!..

Şimdi de üç saat evvelinde dönüyoruz!

Ferit, şoför mahallinde cebiyle koruşur keri...

AA...

FORD

ALO, ALOO!

bahadirboysal@yahoo.com

STRİPTİZ

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

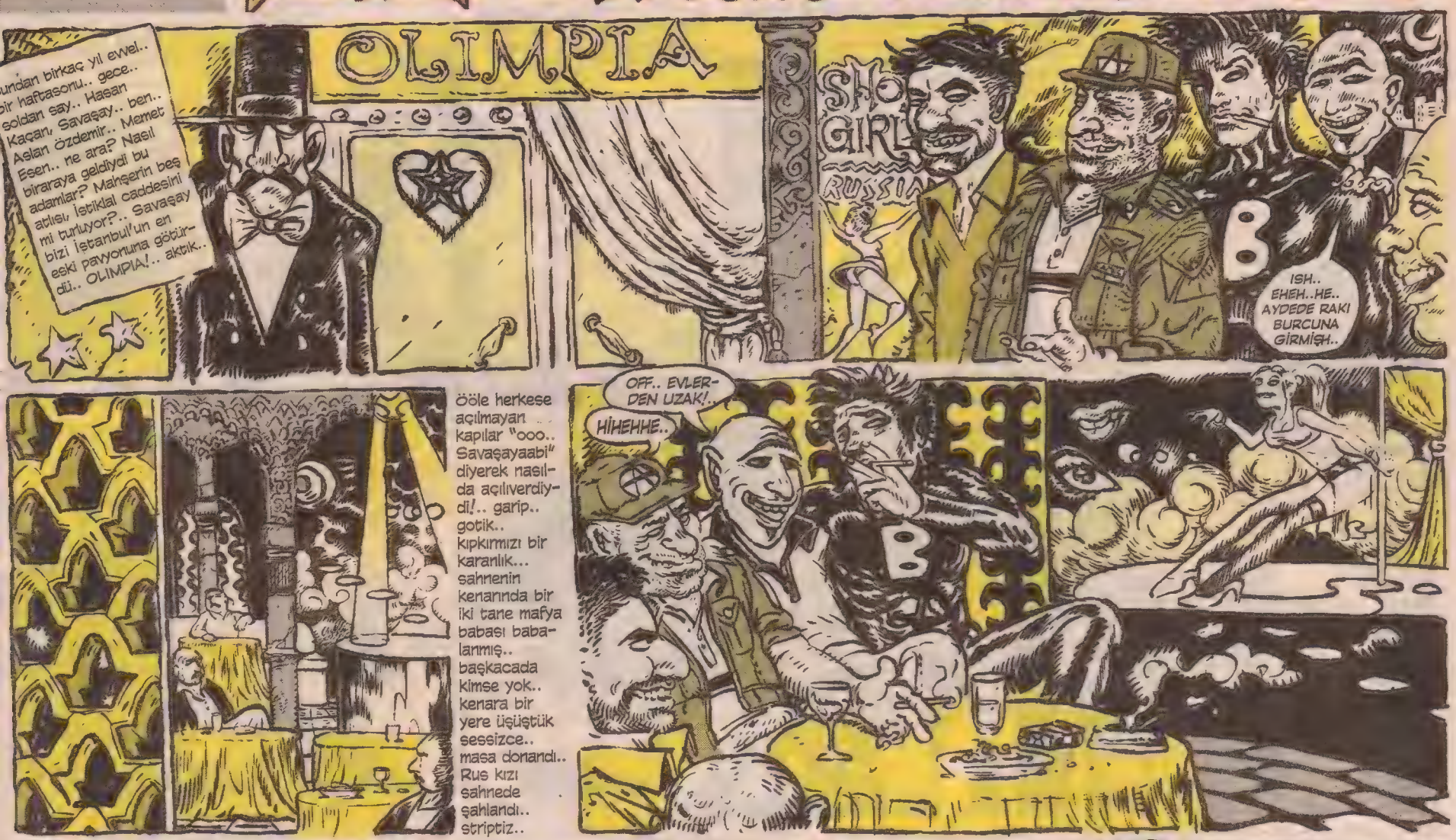

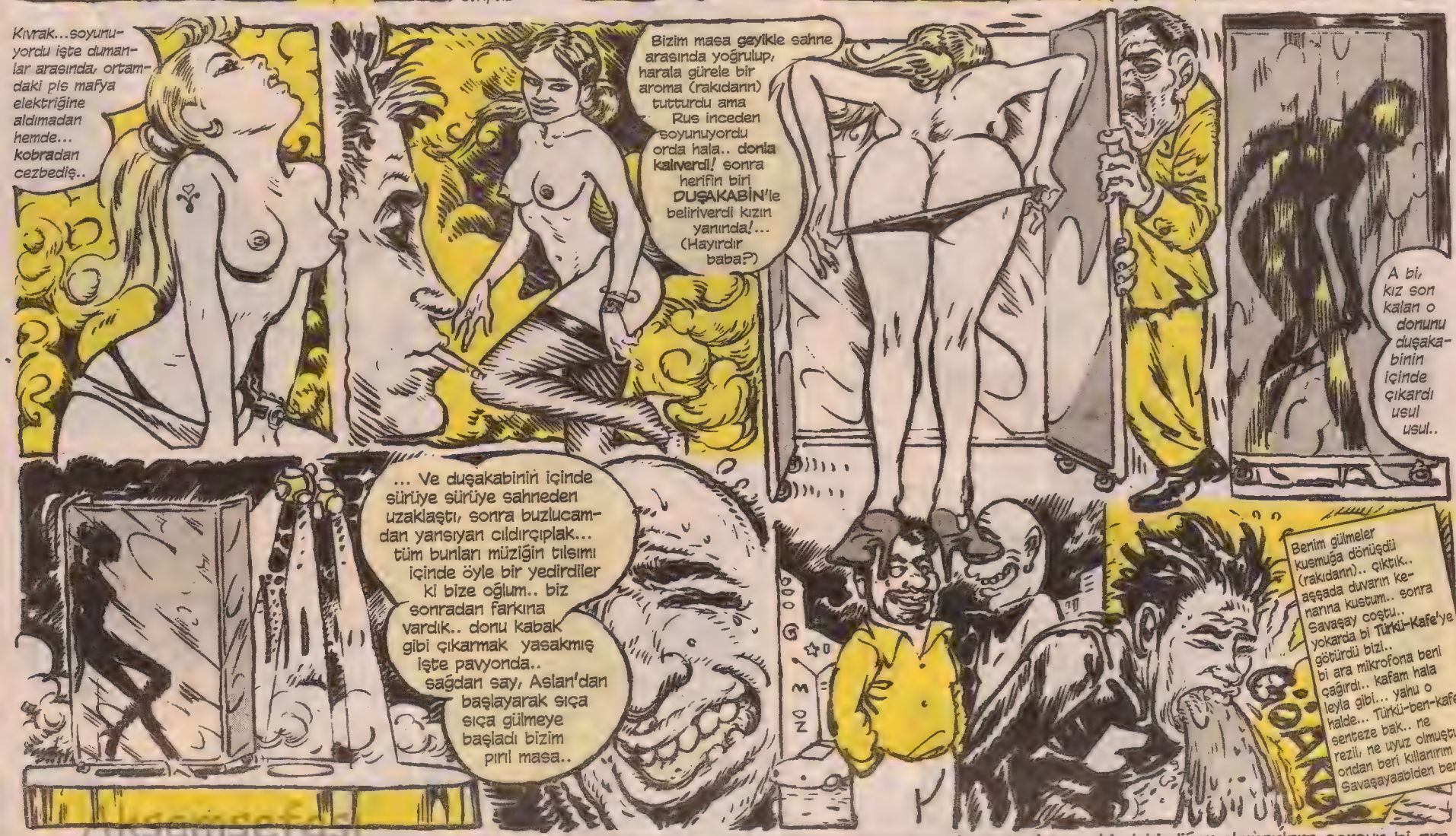

* Tamamıyla yaşandı,. inanmayan, kısmet olursa ekipdeki diğer elemanlara sorsun bi ara.

nihatg@leman.com.tr

İğde Ağaçlarının Altında

Bahar geçti, yaz girdi. Fikir yazılarına gömüldüm, okuyucularımın çoğunluğunu kaybetmek üzereyim. oysa Ankara'da iğde ağaçlarının mevsimi. Açık duran penceremden ansızın bastırıp, iğneleyici uyuşturuculuğuyla güzel kokularını batırıyor her yanıma. Parklarda, caddelerde hepsi yaşlanmış iğde ağaçları kızgın güneşle tatlı kokusunu döküyor betona. Akşamları hoş kokusuyla delirtip tüm ara sokaklarda pusu kuruyor. Yüreğimi kanatan bir tütsü gibi, iğde ağaçlarının altında uyuyakalıyorum. Uzun yıllarını sandıkta geçirmiş bomboş esans şişeleri gibi, tatlı öpüşleriyle taşıyor iğde ağaçları. Son bir kez sevişip ölmek için, hala şansımız var. Şen şarkılar söyleyen yaşlı kadınlar gibi, bitmeyen bir sevda dumanı yükseliyor iğde ağaçlarından. İğdeler dalga dalga haykırıyor, incecik zehirli mızraklar gönderiyor, mest olmuş kuşlar, meltemle sallanan dallarında gelip geçen herkese gülümsüyor! Bugünlerde Ankara'da herkes burnu havada dolaşıyor, iğdeler koku ambarı, sessizce boşaltıyor yükünü, aşktan, sevişmeden sıtkı sıyrılmış kafataslarımıza, yorulmuş gözlerimize parlak güzel kokusuyla çekiç gibi vuruyor. İnce tülden hayalden perdeler gibi kafesleyerek sarıyor etrafımızı, hafif, renk renk uçan balonlar gibi uçuyoruz. Sessiz, sözsüz iğde ağaçlarının her biri durmaksızın tüten buhurdanlar gibi.

Tabiatın bu en güzel kokusundan halkımız bol bol yararlansın diye her köşeye dikmiş cumhuriyet! Şükranla, gururla, birşeyleri hatırlamamız için, Ankara silbaştan iğde ağaçlarıyla donatılmış. İyiliğin gücüne ve hızına inanırım, şehri besleyen iğde ağaçları zayıflayıp kurudukça eski bir düğünden kalmış ziyafet resimleri gibi kederle dolduruyor ruhumuzu. Bir çoban kızının gündüz uykusu gibi gümüş tozlarını serpip rüzgara doyuruyor ruhumuzu. Ne kadar güzel iğde ağaçları, bu yaz, neşemi geri getiren minicik yapraklarını çiğneyip, upuzun sefasını sürmek istiyorum. Sessizce şarkılar söyleyip bebekler gibi nedensiz bir neşeyle gülümseyip, ıtırlı nefesiyle fısıldaşıyoruz. Iğdelerin, yenmez, görünmez, hayali meyveleri, kokudan da öte, küllenmiş ateşin üstünde usul usul parıldayarak tütüyor. İnsanlıktan istediğimiz herşeyi, ürkmeden, ağzımızdaki acı salyayı, beynimizdeki zonklamayı, kabuslarımızı bir yana itebilme gücü veriyor. Iğde yaprakları, sürüsüne kaval çalan bir çobanın nazik parmakları gibi dokunuyor bedenimize. Kederli bir neşe içinde, küçücük kuru dalların çıtır çıtır kırılışını sessizlikle dinleyince, okşayıcı huzur veriyor, hayata daha sakin katılanıyorsun. Kıpır kıpır atıyor kalbim, gözlerim derin karanlıklara gömülü, ilk gençlik yıllarına gidiyor. Ele avuca sığmıyorum, neden Tann'nın dudak kenarlarına çok fazla tuz koyduğunu düşünüyorum. Hiç düşünmeksizin kendini usulca veren, süslenmekten hoşlanan bir kızın beni baştan çıkattığı armağanlarla dolu ilk gençlik yıllarına uzanıyorum!..

Tanrım, yeniden süslensin diye kalbim, apaçık, çırçıplak anlatıyorum tatlı meyvelerini.

Geceleri, rüzgarın batırdığı büyük kayıklar gelir aklıma. Geceleri devleşir, çocukluk sevgilim. Lise ikinci sınıfta, onyedi yaşında olmalıyım, okul dönüşü, arkadaşım pastanenin önünde, yüz mimikleriyle gizlice, "Yolun karşısına bak" dedi. Köy yollarında çocukların gelip geçen arabalara sessizce gülümsemeleri gibi, bir kız gülümsüyor. Su gibi, şiir gibi bir kız, adı Hande'ymiş. Ne zaman bakkala ekmek almak için insem, yolumu bir sokak daha uzatır, aşağı sokağın bakkalına girerim. Bakkalın tam üstünde penceresi açık beni gözlüyor, gördükçe sessizce gülümsüyor.

Hiç bir erkeğin gücü yetmez gül yapraklarını yırtmaya, ama işte o tatlı gülümsemesi yırtıyor kalbimi. Bu küçük "yosma" kalbimi kopardı! Gülümsemesi ne yüce fedakarlık, şımartıyor beni coşkulu ve delirmiş bir güç hediye ediyor bana, bütün kapıları ardına kadar açık sonsuz bir romantizmin içine dalıyorum, gökler dar geliyor artık. Çekingen ve çok utangaç bakışlarımı daha fazla kaldıramıyorum, kalbim çarpıyor, ter basıyor, sedef, inci gibi parıldayan gözlerine bakamıyor, koşa koşa geri dönüyorum. İçimde çırpınan bir kuş sessizce ağlatıyor, adım attıkça taşlara, renkler sürülüyor yerlere, heyecanlandıkça, sarhoş bir bulut adımların altına sonsuzluk kızağı gibi giriyor, Hande'nin açık penceresi gözlerimin önünden gitmiyor!

Sokağın bağırsakları gibi parçalanmış lağım borularının sokağı boydan boya ikiye böldüğü, duvar dipleri ısırgan otlarıyla dolu, kırılarak sökülmüş kaldırım taşlarının bir kenara çöp yığınlarıyla birlikte yığıldığı, donlarının ağı kum ve çakılla ağırlaşmış çocukların lağım suları içinde araba lastikleri çevirerek oynaştığı, kafası patlatılmış fare leşlerinin kuruyup kürklü postlarının yıllarca kaldırımda kırılmış şarap şişeleriyle bekleştiği, salıncak ipi gibi bollaşmış ve birkaçı kopmuş elektrik tellerinin baştan sona sıçan uçurtması, çıtalı uçurtmalarla dolu olduğu, bu hayat içinde kendini yemiş bitirmiş ve kararmış küçük hela süpürgelelerinin kapı önlerine koyulduğu, mahalle takımının adı esrar içmekten "kurucular'a çıkmış, haylaz, çakal, meşin ve jilet yüzlü serserilerle dolu bu sokakta oturuyordu Hande! Ödüm kopardı bu sokağa girmekten, bir kız için geldiğimi bilseler jiletle doğrarlar beni.

Bu yüzden sevdiğim, çok tembih edilmiş kızlar gibi, yakaları kolalı, tüm elbise düğmeleri nizami iliklenmiş, başı dik, saçları düzgünce taranıp şık bir tokayla toplanmış, gözleri sabit bir noktaya dikilmiş, genç bir teğmen gibi seri ve hızlı adımlarla geçerdi sokağı. Birşey olacak, biri laf atacak diye, yüreğim ağzıma gelirdi.

O yıllarda kadınların sokakta üstlerini başlarını toplayıp düzeltmesi büyük ayıplardan sayılırdı. Toplum bu hakkı kocakarıların düşen çoraplarını toplaması için dahi vermemişti. Bu yüzden, kızlar için tek başına sokağa çıkmak, tek parça köprü ayağı taşıyan büyük tırlar gibi, tüm yokuş ve dar sokaklarda, yavaş, kontrollü, nerdeyse freni patlayacak gibi, çok temkinli yol almak demekti. (Ülkemizde kadınların sokakta berduşvari rahat hareketleri, 68 öğrenci olaylarıyla başlar. 68'in solcu kızları, uzun ve yağlı saçları, yıkanmamış kirli kot pantolonları, rastgele giydikleri erkek kabanlarıyla bu topraklarda tüm reform hareketlerinden daha etkili olmuş, sokaktaki ciddi, kontrollü kadını rahatlaştırıp, hızla laubalileştirdiler. Erkeklerle çok sık ve bıkmaksızın gezmenin alalediliği toplumu veba gibi saran, en moda sosyal yaşantıydı.)

Hande, çok yüksek makamda, aklı başında bir kızdı, tedbiri elden bırakmıyordu. O pis, kokmuş çamaşırları elbise diye giyen kadınlarla dolu sokakta, sanki bir konsolosun kızı gibi, kusursuz bir güzellikte giyiniyordu. Yanında annesi, kirli ve bol pardesüsüyle, bu kızın bulaşıklarını yıkamaya gelmiş hizmetçi gibi duruyordu.

İncecik ve çok tatlı bir yüzü vardı, yan mahallelerde nadir yetişen bu yağmur tanesi kadar güzel göz kamaştıran kızların burunlarını dik tutuşlarındaki çelik iradesi, onlara, halk arasında bir kraliçe gururu kazandırırdı. Bataklıkta büyümüş bu nefis ilahenin gösterişli, çalımlı, burnu havada, kibirli, güzelliğini kahramanlaştıran yürüyüşünden zevk duyardım. Etrafını horgö-

Devamı 14. Sayfada

selcukerdem@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

13 Sayfadan Devam

ren bakışlarına hayranım, gözlerimle okşarken onu uzaktan, mermerden bir heykele dokunuyormuşum gibi mesafeli bir saygı içinde bulurdum kendimi. Hayatın tek ebedi gayesi, çok dikkatli, çok titiz, kolalı, dantelli, pembeli, kurdelalı, şeritli, gururlu, ütülü, ciddi, dümdüz, en incelmiş kırmızı, en incelmiş pembeyi, hepsini, incelikli bir üslupla üstünde bulup buluşturma, taşıma sanatıydı. Dağınık ve rastgele olan herşey ahlaksızlıktı. Üstüne ne giyerse, bir sanat sevgisiyle zahmet çekilmiş şeylerdi. En incesi, en zarifi, en tatlısı! Hızla çarpan kalbim, hırsla koşup en pahalı gömlekler, ışıl ışıl takım elbiseler, akla hayale sığmaz uzun yakalı kopkoyu yeşil gömlekler arar, dururdu.

Koca yaz kalın boğazlı kalın burmalı, üstünde çamaşır suyu lekeleri, kazma dişli örgülü, bollaşmış bu bordo kazaktan boğulmuştum. Aynı kazakla top oynuyor, terliyorum, kazağın kalın ilmikleri her yanımı yakıyordu... Mahalleden bir ağbi yanıma gelip, "oğlum senin giyecek başka şeyin yok mu, Temmuz'un ortasında boğazlı kazak!".. Fındıkta çalışıp yevmiyemle ilk işim kendime gömlek almak oldu.

Annem, öğle sonraları ya mukabeleye gider, ya halk eğitim kurslarına. Öğle sonrası bomboş ev bana emanet! Eski bir Rum konağı, üç katlı merdiveni sokak kadar geniş, helezonik trabzanı dik ve bol kıvrımlı, üzerinde kaymak imkansız, kocaman demir kapısı demir işlemesi yapraklar, çiçeklerle süslüydü ve çok ağır açılıp kapanıyordu, kapının hemen girişinde, tamamen mermer döşeli çamaşırhane vardı, çamaşırhanenin buzlu penceresini açtığınızda gökyüzü görünüyordu, evin büyük odası basket sahası kadar genişti, annem, büyük orta halısını nihayet rahat rahat katlamadan serebileceği için çok mutlu olmuştu.

Onu göremediğim günler kendimi ikna etmem imkansız, sinir nöbetleriyle sarsılarak sağa sola koşturur, geceyarılarına kadar gözümü penceresinden ayırmam, serseri kara bıçaklar gibi keskinleşmiş bir yığın duygu bir yerlerimi keser, ya karmakarışık duygular içinde ter basar uyuyamam, ya göğsümün içine dolan yüksek gerilimli sıcaklığa karşı koyamaz, serinlemek için yüz defa sahile iner çıkarım. Henüz hiç konuşmadığım kızın hayaliyle olmadık delilikte psikolojik savaşlar yaparım, hayalimle kudurup tekme tokat döverim, saatlerce "nerdesin, nerdesin" diye yırtılırcasına bağırır elime gelen her kağıda notlar, şiirler, mektuplar yazar, yırtar atarım. Beni top oynamaktan hiçbir kuvvet alıkoyamazdı, yemiyor, içmiyor, zayıflıyor, hastalanıyorum, herkes yattıktan sonra yatağımdan gizlice kalkıyor mahallenin şarapçılarının yanına gidiyorum. Görüyorum işte kollarım bir kasabınki gibi satırlaşıyor, kara bir zehir tüm iliklerimde sızmış, cesedleşiyorum. Zalim bir hastalığa kapıldım, mezarlıklarda gizlice sigara içmeye başladım.

Kendime kesin emirler veriyorum, bir daha bakmayacağım, sokağından geçmeyeceğim, yarın çağıracağım, gelirse gelir eve, gelmezse defterimden sildim, gibi general gibi komutlar yağdırıyorum.

Nasıl bir cesaret, küçük kardeşini bulup, aynen bu küçük notu ablasına götürmesini istedim: "Yarın saat birde evde kimse olmayacak!"..

Gece kalınlaştı, yarın olmuyor, saat bir nasıl oldu, gelirse ne olacak, kalbim küt küt, canım çıkacak... Kapıyı açık bıraktım, demir kapının ardında beklemeye koyuldum. "Geldi!" korkudan başımdan kaynar sular dökülüyor. Boynuma sarıldı, "iki gündür göremiyorum seni, delisin, delisin, delisin" diye ağlamaya başladı.. Bir dolu mavi bulut ayaklarımın altına giriverdi, göğsümden su fışkırıyor, saç diplerinden su fışkırıyor. Nefes nefeseyiz. Ruhumuzun derinliklerinden bir şeytan açtı çamaşırhanenin kapısını, giriverdik içeri, içerden kilitledim. Göğüsleri göğüslerimin hizasında, birbirimize bakıp gülümsüyoruz... "Bu, o!", inanamıyorum, iki mumya gibi ayakta.. Nasıl başlayacağız, öpmeye, okşamaya..

Başı yerde "ben sevişmeyi bilmem" dedi, "Sen hiç başkasıyla seviştin mi?" dedi, "Hayır, hiç bir kızı öpmedim.. Kimseyle birşey olmadı!".. Bir erkeklik duygusu korkuyla çarptı beni, sevişmek zorunda kalırsam, nasıl sevişilir, nasıl öpülür hiç bilmem, ya beni acemi ve komik bulursa...

Elleri ipekten, kolları tuzlu kurabiye, bacakları süs muzu gibi dümdüz, ben yalnız beceremem bu işi, Rembrant'ın, duvar süslerindeki melekler korosu da yardımcı olmalı bana. İkimizin de sırtına sert ve kanlı bir kırbaç vurulmuş gibi hızla sanılırken birbirimize yere yığıldık. Boynunun altını öptüm. Arzu ettiğim herşey var burda! Önden boylu boyunca düğmeli elbisesi ıslanmış göğsüne yapışmış, inanılmaz bir sevinç kapladı içimi.. Tane tane çözdü düğmelerini, aptallaşacak kadar şaşırdım, içinden hiçbirşey giymemiş, göğüsleri açık pembe, vişne şerbeti gibi emince... Ne zormuş yaz sıcağında rüzgarsız bir odada sevişmek. Hayatımda ilk defa bir kadını çıplak görüyorum, ilk defa bir kadınla yalnız bir odada.. O kadar yumuşacık ki.. Ballar balını, bu pembe yemişleri kazıyarak çıkartsam tenin den.. Yumuşacık dal çiçeklerinin tozları gibi. İncecik beyaz ortası pembemsi noktalarla dolu kollarının içi. Pembeyle nemlenip süslenmiş kollar! Temmuz'un en güzel çiçeği. Karanfil çiçeği sapı gibi, ince uzun parmakları. Boğumlarında katmerli çizgiler kudretten pırlanta yüzükler gibi. Küçücük saksı fideleri gibi her yanı çiçek çiçek.. Memeleri, o tatlı tümsekler, ışıl ışıl. Nefes nefese boynunun altında ayva tüylerini gördüm, camekan buğusu gibi nemli. Tazecik gül yaprağı gibi dipdiri bir yumuşaklıkta yanakları! Okşuyor, doymuyorum. Başının altına koyacak bir yastık... pantolonumu katlayıp yastık yaptım, istedim ki upuzun bir uykuya girsin. Güneşe açık yapraklar gibi yanakları.. Kara ve yabani bir ağaç sürgünü gibi dolandım boynuna. Çiçeğe çelik bir sopa kuvvetiyle sarıldım. Mermi gibi ağır parmak uçlarımı sırtına geçirdim. İnce sürgünlü bu zarif süs çalısının üstüne, koyu gölgeli yaşlı bir ladin gibi yıkıldım. Ballanmış dut yer gibi, sonsuzluk meyveleri gibi, doyumsuz bir zevkle, incecik pembe derisini salkım salkım koparttım. Bata çıka, ofluya, pufluya, kara bir tren gibi geçtim pembecik sırtından, masalsı bir tanyeri kızıllığıyla çok düzgün bir demiryolu izi bıraktım. Dönüp dolaşıp, boynunun altında ayva tüylerine geri geldim. terli terli koştuğum çim saha, ah, soğuğa, belaya, güneşe, sevdaya dayanıklı ayva tüyleri! Ben gerçeği biliyorum, burada yapıştı tenim Tanrı'ya! Erkenden ısırılmış narlar gibi ekşimsi bir yeşile dönüverdi boyunaltı. Süt kıvamında mermerimsi boynuna geçirdim dişlerimi. Kalas bir tahtaya paslı bir çivi çakar gibi. İntikam isteyen kollarım hızla arkasına geçip, ayva sertliğinde memelerini avuç içlerime yastık yaptım, pençelerim esrar içmiş gibi uyuştu, bu baygın sarhoşlukla yıkılıverdim yere..

Avuçlarım parlak kabuklu, geniş palmiye yaprakları gibi büyüdü, örtüldü üstüne. Dişlerim ateş dikeni! Bembeyaz gövdesine bata çıka cam iğneleriyle döğmeleyip, kapkalın dikenli tel gibi kanattım her yanını! Ayın incecik parlaklığından süzülmüş kristal çizgiler göğüslerinden dizlerine kadar dümdüz iniyor, güneş altında istiridye ışıltısında çizgilerin altından ruhumu sağır eden kokular yükseliyor. Baktıkça sarsılıyorum, göbeği terden minicik bir su kasesi oluverdi. Hızlı hızlı dikenden ısırıklarını battıkça sırtına, fışkırarak tuzlu mu tuzlu teri döküldü derisinden. Seyretmekten tenini, o balını dağıtmış kavun, ben taş oldum. Felaket bir sarsıntı, dört mevsim bir saniyede olup ve bitiyormuş gibi. Rüzgar, kar, çiçek, kavurucu sıcak, bol bol yayılarak üstümüze bin yıllık bir güç alıverdim tertemiz ve saf minerai derisinden! Bedenlerimiz hayatın bilmediğimiz bir başka derinliğine bembeyaz kanatlar takıp giriverdi. Kara bir kurt yırtarak bedenimi çıkarttı vahşi başını, mis kokulu bu cennet bahçesini yaka bağır açık darmadağın zehirli salyalarla karıştırdı! Susadık, acıktık, neşeyle çıldırıp düşüverdik uçurumdan. Zaman zaman birkaç saniye korkuyla birbirimizin gözlerine baktık, "neler oluyor burda" gibi, baygınlık anında içimizden, ruhumuzu çatlatıp fırlamış, tatlı bir zehirden yaratılmış yaratıklar!.. Gaz halinde siyah çıplak yaratıklar kırbaçlayarak göklere savuruyor. Ödlek çocuklar gibi şaşkınlıkla, bedenimizde olup bitenlerden ürkmeye başladık. Çırılçıplak meleklerin saklandığı bir yıldıza doğru kayıyorduk. Bitmeyen bir mızıka çalar gibi. Ateşli dudaklarım artık hep uzak ve bedenimden bir daha çıkmayan bu yüce zevklerin şarkılarını söyleyecek bir ömür! Kardeşlerim olacak, erikler, elmalar, yıldızlar, kirazlar, narlar! Tatlı nefesi bir ömür ruhum olacak! Hep bir sonsuzluk salıncağında sallanıyormuş gibi o tatlı gülümsemesi gözlerim olacak.

LeMan
Sayı: 500
9 Haziran 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklı

Ziftli Sütlaç

gökhan dabak

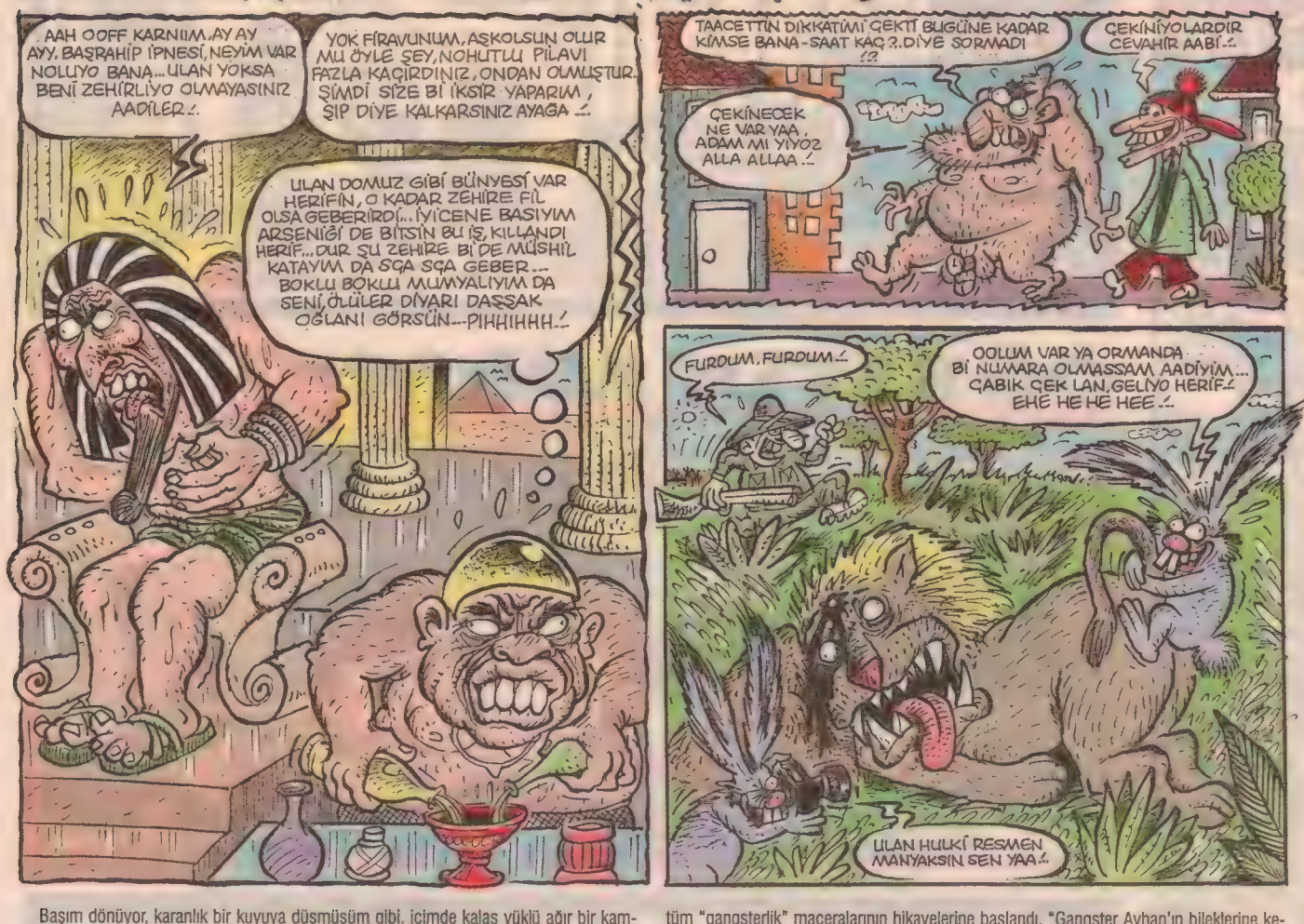

Başım dönüyor, karanlık bir kuyuya düşmüşüm gibi. içimde kalas yüklü ağır bir kamyonun makası kırılıyor. Birden telaşlanıp "örtsek şu pencereyi, görünür müyüz" diyor. Kalbimden tüm şüpheleri söküp atıyorum, bu kız beni seviyor. Diz kapaklarımın içinden incecik bir tel şimşek gibi çekiliyor. Dağılmış haşlanmış patates gibi yığılıyorum yere. Yanımda artık bir eski zaman vazosu süsü gibi, durmaksızın "Hande, Hande, Hande" diyor, vazoya parmak uçlarımı sürtüyorum. Bir saniye boş geçmesin, yeniden atılıyorum dudaklarına, terlemiş saç diplerini ponponlu bir lastikle toplayıp, kudurmuşluğumuzu durdurmanın yollarını arar gibi, üstünü başını aceleyle topluyor. Derim, kara ve kaygan çamurlu dere çimenleri. Sırtımızı soğuk mermere verip, soluklanıyoruz.

Henüz kendime gelmeden, derin soluklar alıp vererek, "öpüşmek böyle olmamalı!" dedi, "Hayır, böyle!" dedim. "Ben, sanki bir şeyi eksik yapıyoruz diye düşünüyorum!", "Hayır, öpüşmek böyle!".. "İyi tamam, sinirlenme, sen sadece dudaklarımı öpüyorsun, birşey eksik diyorum!".. Beni öpüşmeyi bilmemekle suçluyor, utancımdan öleceğim, haklı olduğunu beş-altı yol sonra kavrayacağım. Acemiliğimden utandım, çılgınca bir paniğe kapıldım, "vallahi böyle!" diye hala iddia ediyorum. Lafı değiştirip, başka konulardan yeniden kendimi savunmaya çalışıyorum "filmlerde böyle oluyor, kaç tanesinde gördüm.." Kahkahalar atarak üstüme saldırdı, birbirimizin üstünde oyun ve şakaya dönüştük. Gururu kırılmış erkekliğimi tahmini zor yerlerimi dişleyerek, gülerek, eğlenerek kendime güvenimi getirdi. Kulaklarımızı göğüslerimize dayayıp narin tenlerimizin içinde sımsıcak akan kanın dört nala seslerini duyuyoruz.

İnsan, bu seslerle beslenir, hepsi kalbime kazıldı. Ellerini başının altına koyup, gözlerini tavana dikti, "biliyor musun, ben Regor Moore'ye aşığım (James Bond), onun yanına gideceğim.." İçimden ne aptalca bir düşünce dedim, beni öpüşme bilmemekle suçladı, ama kendisi de bir erkeğin yanında başka bir erkekten bahsedilmeyeceğini bilmiyor. Yeniden, "göreceksin, Amerika'ya Roger Moore'nin yanına gideceğim" dedi, adamı acayip kıskandım, gururum kırıldı, ezildim, verecek cevap bulamadım. Boylu boyunca sedeften tenini seyrederken, şimdi farkettim, şaşırdım, üstünde sadece, dizlerine kadar çekilmiş kalın çorapları çıkartılmamış, öylece duruyordu. Hemen çorabını indirmek istedim. Panikle fırladı, "hayır olmaz", "Ayaklarını öpmek istiyorum" dedim. "asla müsaade etmiyorum" dedi. Bir meraktır başladı, her bir yanı ortada, ayağını saklıyor, neden.. "hayır, çoraplarımı çıkartamazsın" diye direndi.. sonunda, küçükken çay demliği devrilmiş, orada bir küçük iz kalmış.. "Peki Roger Moore yanık yerini görürse!", "O zaman estetik yaptıracağım!" dedi..

Dışarda, büyük demir kapı şangırtıyla açıldı, zincirlerinden boşalmış bir kamyon kadın merdivenlere hücum etti. Önde annem, eşarbını pardesüsünü atmış saçlarını yolarak cinnet geçirerek koşuyor, onlarca çizmeli adam kapıya doldu, arabalar sokağa dizildi, bir maç kapısı gibi gelen yüzlerce insan sokağa toplandı. Çıkmamız imkansız, dışarı mahşer yeri, ne oldu acaba? Yakalandık! Bizi görecekler, bu ne talihsizlik korkusuyla gizlendiğimiz çamaşırhanede kağıt gibi korkudan titriyoruz. Dakikalar geçiyor kalabalık dağılmıyor, evde neler oluyor, öleceğim. Babam mı öldü, birini mi vurdular, neler oldu? Mermerin soğuğu içime işledi, böyle yakalanırsak, üstüne bir rezillik daha yaşanacak. Bıldırcın kuşları gibi yere tüneyip sırtımızı duvara verip, kaskatı kesildik. Dışarda mahşeri kalabalığın dalgalanan uğultuları yükseliyor. Hande, çeviklikle, bir geyik gibi, çamaşırhanenin kilitini çevirip bir adımda kendini sokaktaki kalabalığın içinde kaybetti. Cesaretine hayran kaldım. Suçlulukla merdivenleri üçer-beşer tırmandım. Büyük salonda, annem ortada, kadınlar etrafında halka halka toplanmış ağlaşıyorlar. Annem beni görünce, atlayarak boynuma sarıldı: "Oğlum, büyük kara haberimiz var, oğlum, çok büyük kara haberlerin içine düştük, oğlum.. bak ağbinin yaptıklarına".. Eliyle, büyük halının tam ortasına açılmış Hürriyet Gazetesi'ni gösterdi, ön sayfasında tam boy, tam sayfayı kaplamış küçük ağbimin resmi, elinde makineli tüfek. Manşette, Gangster Ayhan ve Fuat yakalandı. Benzin istasyonları, kumarhaneler soyan, defalarca emniyetten, hapishaneden kaçan gansterler, Maltepe Sigara Fabrikası'nı soymak üzereyken, yakalandı. Ertesi gün Günaydın Gazetesi tüm sayfalarını emniyetin damını nasıl delip kaçtıklarının krokilerini gösteren haritalarla anlatıyor. Üçüncü gün, tüm "gangsterlik" maceralarının hikayelerine başlandı, "Gangster Ayhan'ın bileklerine kelepçe dayanmıyor, bileğiyle kelepçeyi kırıp parçalıyor".. "Bir Jeep dolusu polisi dövüp hastanelik ettiler".. "Diğer gün, Gangster Ayhan ve Fuat'ın bir manga jandarmayı dövüp ellerinden silahlarını aldığını, sonra, silahları meşhur kabadayı Oflu Osman ve Dündar Kılıç vasıtasıyla emniyet müdürlüğüne gönderdiğini.."

Küçük ağbimle, Ayhan ağbi, altı yaşından beri iki kafadar, altı yaşından beri İstanbul'a gemiyle kaçarlar, her türlü kumar, kabadayılık tezgahın içinde büyüdüler. Ayhan Ağbinin efsanevi kol kuvveti, kelepçeleri kırması gerçekten inanılmazdı. Ağbim 111 sene yedi, afla çıktı, Fransa'ya büyük ağbimin yanına yerleşti. Ayhan ağbi, çıktı, yine girdi, yalnız Sinop Cezaevi'nde onbeş sene, tüm hayatı cezaevinde geçti, birara Brezilya'ya gitti, döndü, yine yattı, sonra öldü haberi geldi.

Elde avuçta beş kuruş yok. Sağmalcılar'a küçük ağbime para götüreceğiz, İlk gün annem yün yatakları ve büyük halıyı sattı. İkinci gün, duvar halısını indirdi duvardan, "annemin hatırası, kıyamam" deyip, vazgeçti, televizyon, buzdolabı ve perdelere bakıp, "daha taksitleri ödenmemiş" dedi, sonra, salona iki büyük sofra bezini açıp, içine.. banyodaki büyük bakır çamaşır kazanını, bakır mangalı, bakır semazeni, sapı bir metre kadar uzun büyük bakır tavayı, kapları ve kenarları işlemeli altı küçük sahanı, bakırdan iki tane kayık tabağı, iki bakır siniyi, bakır cezveleri, büyük bakır tencere takımlarını, mutfağı boşalttı. İki kişi kaldıramadık. "Bu böyle olmayacak hamal çağıralım!" deyip, hamal getirdi, önde hamal, arkada annem ve ben, indik bit pazarına... Hepsini satıp, indik çarşıya, sattığımız herşeyin plastiğini ve alüminyumunu aldık, iki büyük bohça, sırtlayıp eve döndük. Yolun karşısında Hande'yi gördüm, gazete bayiisi önünde küçük ağbimin hikayelerini okuyor. Annem, "bu tavşan kızı tanıyor musun, dün bana geçmiş olsuna geldi" dedi. Saklayamadım, tanıyorum, anne! dedim. "Başımıza gelen belaları gördün oğlum, elin kızına birşey yaparsan... yeterince belamız var oğlum." Annemi dinledim, ama...

Dört-beş ay sonra, dayanamadım tekrar Handeler'in sokağına inmeye başladım. Mahallenin zibidileri sokağın başında karşıladılar, "Ayhan ağbimizin yeğeni gelmiş!", kahveye oturttular. Gide-gele birkaçıyla arkadaş oldum. Salih diye bir oğlanla iyice samimi olduk, artık açılabilirim. Bu evde oturuyor, adı Hande dedim. Kaç zamandır göremiyorum! "Sana zarf atmış ağbi" dedi, Hande değil o kızın adı.. O kız, orospu Aysel'in kardeşi, her yıl ramazanda İstanbul'da kerhane kapanır, bavul bavul hediyelerle gelir... O aile yemez içmez küçük kızlarını giydirir, abi dedi..

Okul bitti, işsiz kaldım, üniversiteyi kazanamadım. Ayhan ağbinin selamıyla iki sene kumarhanede garsonluk yaptım, hapishane günlerinde sadece bir defa Sağmalcılar'a ziyaretine gittim, annemle. Ayhan ağbiye, dersaneye gidemezsem üniversiteye girmem imkansız dedim.. Bir mektup yazdı, elime verdi, şu adrese götür... Ziyaret çıkışı annem, elimden zarfı kaptı, halk eğitim kursunda öğrenmişti okumayı... Birkaç cümleyi seçebildim, annem zarfı yırtıp "boyun devrilsin Ayhan" demeden.. "Bu karaoğlan, özkardeşimdir, sana emanettir.!" diye, bir meşhur kabadayı arkadaşına teslim ediyor beni.

Bir zaman sonra, ağbim yine aranıyor, polisler evi bastı, annem ifade veriyor, polise "çocuk görmesin" deyip, odanın kapısını kapattı, polis, "hanım, gangsterin kardeşinden ne olur, it olur, köpek olur, yakında onu da görürüz gazetelerde!" dedi...

İt olmadım, köpek olmadım, büyüdüğüm puşt sokakların alnıma yazdığı cinayet, soygun öykülerini, aynı gazetelerin kültür sayfalarına taşıyabilmek için yirmibeş sene aralıksız çalıştım.. İnce mi ince iğde yaprakları, işte yine şarkısını söylüyor sararmış otlarla. İşte önümden sallayarak kalçalarını mutlu mu mutlu bir liseli kız geçiyor. Şarap rengini bulunca akşamlar işte yine çocukluk aşklarım devleşiyor gözümde. Rüzgarın batırdığı büyük kayıklar geliyor aklıma. Şimdi çok iyi biliyorum, bu kokuyu, bu teni, bu kızı, bu iğde ağaçlarını yirmibeş yıldır tanıyorum.. Çok iyi biliyorum. Bir melekler korosunun yardımı olmasaydı, bu öyküyü, bu sayfalara taşıyamazdım... Ve neden Tanrı'nın yan mahallelerde büyümüş çocukların dudak kenarlarına çok fazla, ama çok fazla tuz koyduğunu hala anlayabilmiş değilim.

Nihat Genç

● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **Yazişleri Müdürü:** Zafer Aknar

Satış: Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

L e M an MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Köy Enstitüleri ve Şimdisi

Büyük yazar Fakir Baykurt son kitabı "Eşekli Kütüphaneci"de Köy Enstitüleri hakkında şunları yazıyor:

"Sana köyler için öğretmen yetiştiren K.E'nin nasıl kapatıldığını anlatayım, dinle bak! Doğuda Van ilinde köyler sahibi Kinyas Kartal Ağa ile batıda Aydın ilinde çiftlikler sahibi Adnan Menderes Ağa vardı. Bunlar seçimlerden önce gizlice anlaşıp birbirine söz verdi. Ağalar oyları Menderes'e küreyecek, Menderes bu yoldan iktidara gelecek. Başbakanlık koltuğuna oturur oturmaz Köy Enstitülerinin kapısına kara kilit asacak. Gerekçe olarak uyduruk bir takım nedenler her zaman bulunur.

- Kızlarla erkek çocuklar bir arada okuyor örneğin,
- Öğrenciler, öğretmenleriyle bir sofraya oturabiliyor örneğin,
- Öğrenciler, öğretmenlerini eleştirebiliyor örneğin,
- Köy Enstitülerinde dayak yasak örneğin,
- Öğretmen öğrenciyi döverse, öğrenci öğretmene karşılık verebilir örneğin. Dayağın insan kişiliğini daha körpeceyken ezdiğini kavramayan Türk Ahlak anlayışına çok aykın buldu. Hiç dayak atan öğretmene karşılık verilir mi? Dayak cennetten çıkmadır. Öğretmenin vurduğu yanakta gül biter. Uyduruk bir takım gerekçeler her zaman bulunur. Öğrenciler solcu şiirler yazıyor, sol kitaplar okuyormuş örneğin. Sol kitap, sağ kitap diye bir ölçü olur mu? Nitelikli kitap diye bir ölçü kullanılabilir belki... İşin içine araç olarak dini de kattılar. Öğrenciler Allah'a inanmıyor örneğin, ama hiç demiyorlar, Köy Enstitüsünden yetişen öğretmenler ağaların tekerine taş koyuyor"

Yukarda yazılanlarla şimdiyi karşılaştıralım. Benim okuduğum okulda o kadar ilginç olaylar yaşanıyor ki, onları anlatmak istiyorum karşılaştırmalı bir biçimde.

Bazı aşırı derecede geri kafalı öğretmenlerimiz, erkek, bayan aynı, bazı öğretmenlerimizin giymiş oldukları kıyafetler hakkında konuşmaktadır. Öğretmenlerimizi eleştirmek bizim için bir hayal. Bazen deniyoruz ama olmuyor onlar neye doğru dese o dedikleri şey doğru, neye yanlış diyorlarsa o dedikleri şey yanlıştır. Bunların dışına çıkmak yok. Okullarda hala dayak ve hakaret gibi insanlıkla bağdaşmayacak davranışlar sıkça görülmektedir. Öğrenciler 50 kişi karşısında tekme tokat dayak yiyor, küfür yiyor. Ettikleri küfürleri buraya yazmaya gerek görmüyorum.

Dayak ve hakaretler yüzünden öğrenciler okumaktan, öğrenmekten tamamen soğumuştur. Derslerde güncel konular yerine, G.Saray, Fenerbahçe'nin maçlarından bahsedilmektedir. Öğrencilere öğrettikleri hiçbir şey yok. Ama iş dayağa, hakarete ve küfüre geldi mi öğretmenlerimiz gibisi yok. öğrenciler afyonla uyuşturulmuş gibidir. Onlar da yıllardır sürmekte olan bu sisteme ayak uydurmuşlardır. Ve öğretmenlerinin göstermiş olduğu bu yanlış yolda yürümektedirler.

Öğretime gelince maalesef öğrendiğimiz hiçbir şey yok. Dersler boş geçiyor gibi.

Öğretmenlerimizin ne kadar bireyci, kendilerinden başkasını düşünmediklerinin en iyi kanıtı ve örneği.

Bir öğretmen 14:05'te şöyle birşey diyor. "Çocuklar yarın ayın 15'i aylık günü, vallahi ekonomik kriz devalüasyon beni etkilemedi, ben yarın paramı alıyorum"

Başka bir öğretmenimizin bizimle bir konuşması, bize hitap edişi; "Koyun sürüleri, öküzler, küçükbaş, büyükbaş, çamışlar, hepiniz malsınız, hepiniz hayvansınız" evet bunları bize diyenler öğretmenlerimiz.

Türkiye'deki olan bitenden tamamen bihaber olan, kendi görüşlerini yanlış, hiçbir amacı olmayan görüşleri bize aşılamaya çalışan ve genelinde başarılı olan öğretmenlerimiz.

Köy Enstitülerinden neden bahsettiğimi anlamışsınızdır.

Not: Okulumuzdaki bir erkek öğretmen bu yazının dışındadır. Tek başına öğrencileri kazanmak için çırpınmaktadır. O ve onun gibi olan tüm öğretmenlere selamlarımızı sonuyoruz.

Bayrampaşa'da Bir Okul

Hayvanlardan Başka Hayvanlar da Var

Sevgili Leman okurları; ben Ufralı 17 yaşında ve kendi deyimiyle boş yaşamaya mahkum edilmiş, iğrenç yaşam şartlarında hergün aynı şeyleri yapan ve hiç bir zaman bunları yaşamayı istemeyen sadece hayal kurabilen bir hayvanım, hayvan diyorum çünkü kendimi onlara benzettiğim bir yönüm var; hayvanlar, sahipleri ayağı kalkmaya başladıklarında kaçmasınlar (sahibinin istekleri dışına çıkmasınlar) diye boyunlarına birer ip bağlarlar ve yine sahibinin istediği yerde çakılan bir kazığa ipi bağlarlar. Bundan beş altı ay önce böyle düşüncelerim yoktu okuluma off'layarak değil, içimdeki sevinç yağmuruyla ıslanarak gidiyorum, severek ezberlediğim ve sahneye aktardığım oyunların kısacası severek yaşadığım bir hayatım vardı. Ama sonra ailemin ve çevremin kız oluşumdan dolayı beni sevdiğim görmelerinden ayırması, dolayısıyla oyunlar da olamamam beni hayata küstürdü. Kendimi çoğu kez öldürmek istedim fakat cesaretim yoktu. Aylardır kendimi boş, yalnız, salak ve HAYVAN gibi görüyorum. Ayın beşinde Urfa Sanat Tiyatro Atelyesinin yeni oyunları olan -ÖĞRETMENİM CANIM BENİM" sahneye konuyor. Yani ben bu oyunda oynamayı hiç mi hak etmedim. Aylardır içime attığım şeyleri artık yazmak istedim, yine ağlıyorum biliyor musunuz? Elimden çok şey geliyor (hiçbir şey gelmiyor) bir gerçek daha var Urfa'dan nefret ediyorum bazen Yalova'da olan depremin Urfa'da olmasını istiyorum önce ben öleyim sonrasına karışmayayım diye düşünüyorum, çünkü kendi benedime son verecek cesaretim yok. Eğer ki bu yazı (boş yazı) Leman'da yayınlanırsa ne mutlu bana hiç olmazsa kendi kendime ha demek ki ben birşeyleri başarmışım o zaman fazla boş sayılmam derim. Leman okurlarına, çizerlerine ve yazarlarına sevgilerimle.

Lemanyak23@hotmail.com

PANTOLON

netinfidan

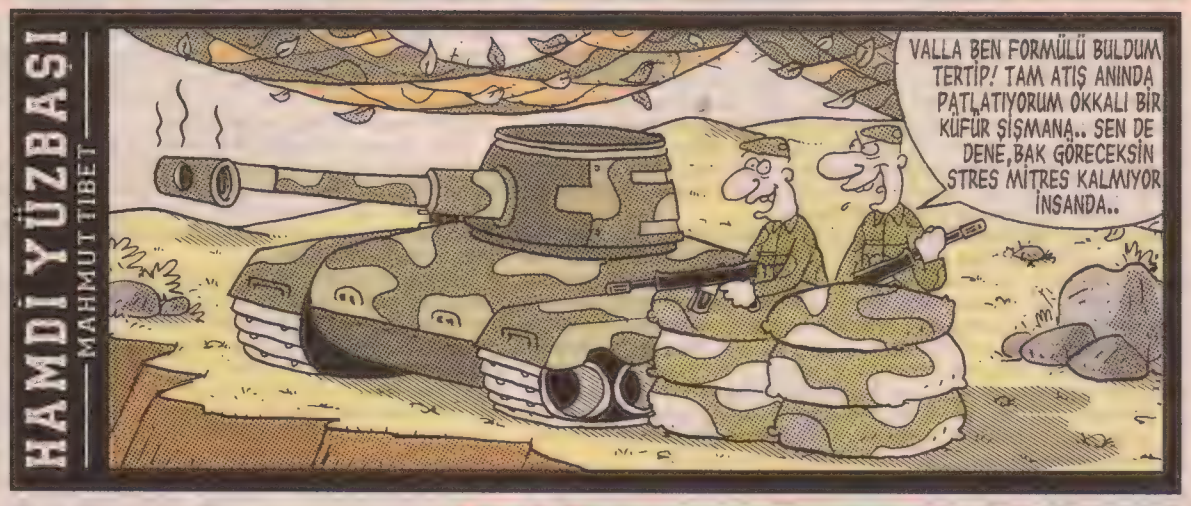

•Soner Günday'dan Zikaçu..
•Gürcan Yurt'un Yılmaz Yalnızlık Savaşçıları Robinson & Cuma..
•Kemal Kenan'dan Hayat Bilgisi - Eski Sevgilinizden Mesaj var...
•Mem-Coş'un Hatıralar Geçidi..
•Atilla Atalay,"Eray"(BBG evi sakinlerinden Eray'la karşılaştırmaya kalkışırsanız, küçük piknik tüpüyle bizzat kafanıza vuracaktır)
•Gökhan Dabak'tan Meraklı Cevat ..
•Kaan Ertem'den Yüksek Basınç Yemeden Duramayan Adamlar...Enstanteneler... Altuğ
•Foto L-Manyak... Alanistler...
•Can Barslan'ın Dedektif Sanlı'sı..
•Sayın Abiler..Fatih Solmaz&Mehmet Çağçağ...
•Görevli Metin Fidan..
•Vahap..Galip&Kemal
•Behiç Pek'in Zalak Mahmut ve Eko'su..
•0070 Cabbar Baba... Gürcan&Cengiz
•Fatih Solmaz'ın Haziran Ayı Konu Salakları..
•Amok Koşucusu Mem-Coş..
•Teknocan Aslan Özdemir...
•Islak Köpek... Bahadır Boysal
•Raporlu Kemal Aratan...

Karnenizi babanızdan önce L-Manyak'a Gösterin!!!

Ortaokullular, liseliler!.. 9Kd. 9Kd. 30 scooter sizi bekliyor!.. Eğer karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız dergimizdeki kuponla birlikte bir fotokopisini LeMan'a gönderin...

16 [illegible] 2001 Cumartesi-Sayı:2001/24 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMa

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

SON VÖSYM SINAVI İÇERDE...

üniversite sınavında başarılar diyelim öyle olsun!

SON SORU: AŞAĞIDAKİ ŞEKİLLERDEN BİRİSİ HARİÇ KELEĞE GELECEK DİĞER 3 ŞEKİL HANGİSİDİR? 1: (ABC) 2: (BCD) 3: (ACD) 4: (DAB) 5: (HEPSİ)

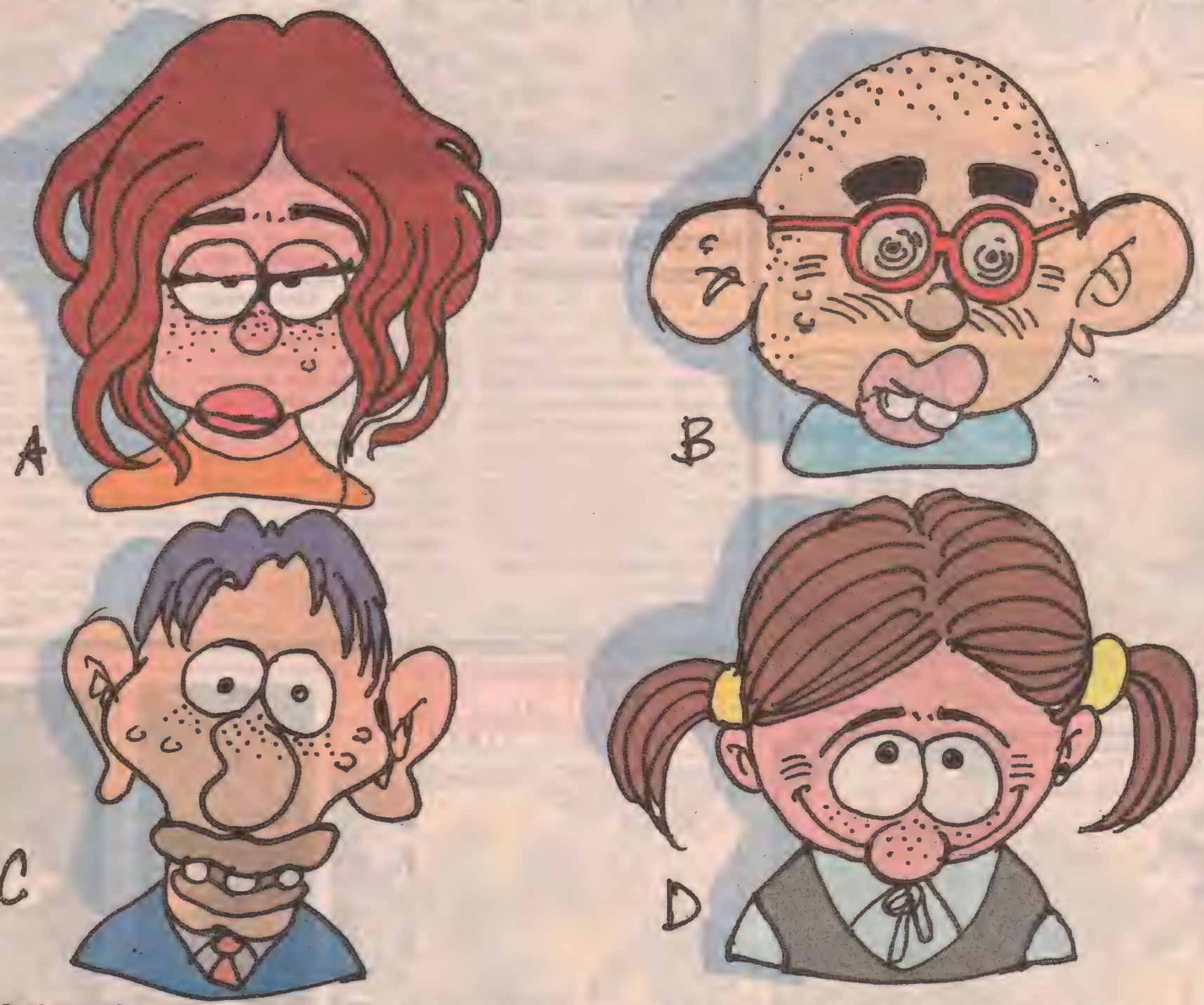

CEVAP: 5 (ÇÜNKÜ, YUKARIDAKİ ŞEKİLLER ÜNİVERSİTEYE GİRMEYECEK MİLYONLARCA ŞEKİLLERDEN SADECE 3 ADEDİDİR... VE İÇLERİNDEN ÜNİVERSİTEYE GİRECEK OLAN DA ORADA SATIR YA DA PALA DARBELERİ ALMADAN DİPLOMASINA KAVUŞSA BİLE ALDIĞI FASULYE DİPLOMAYA KİMSE İTİBAR ETMEYECEKTİR... 15 YILLIK EĞİTİM SONUNDA O DA KELEĞE GELİP NEYE UĞRADIĞINI ŞAŞIRACAK, RUH HASTASI OLUP ÇIKACAKTIR!)

ÇAĞAR

Patlak

metin fidan

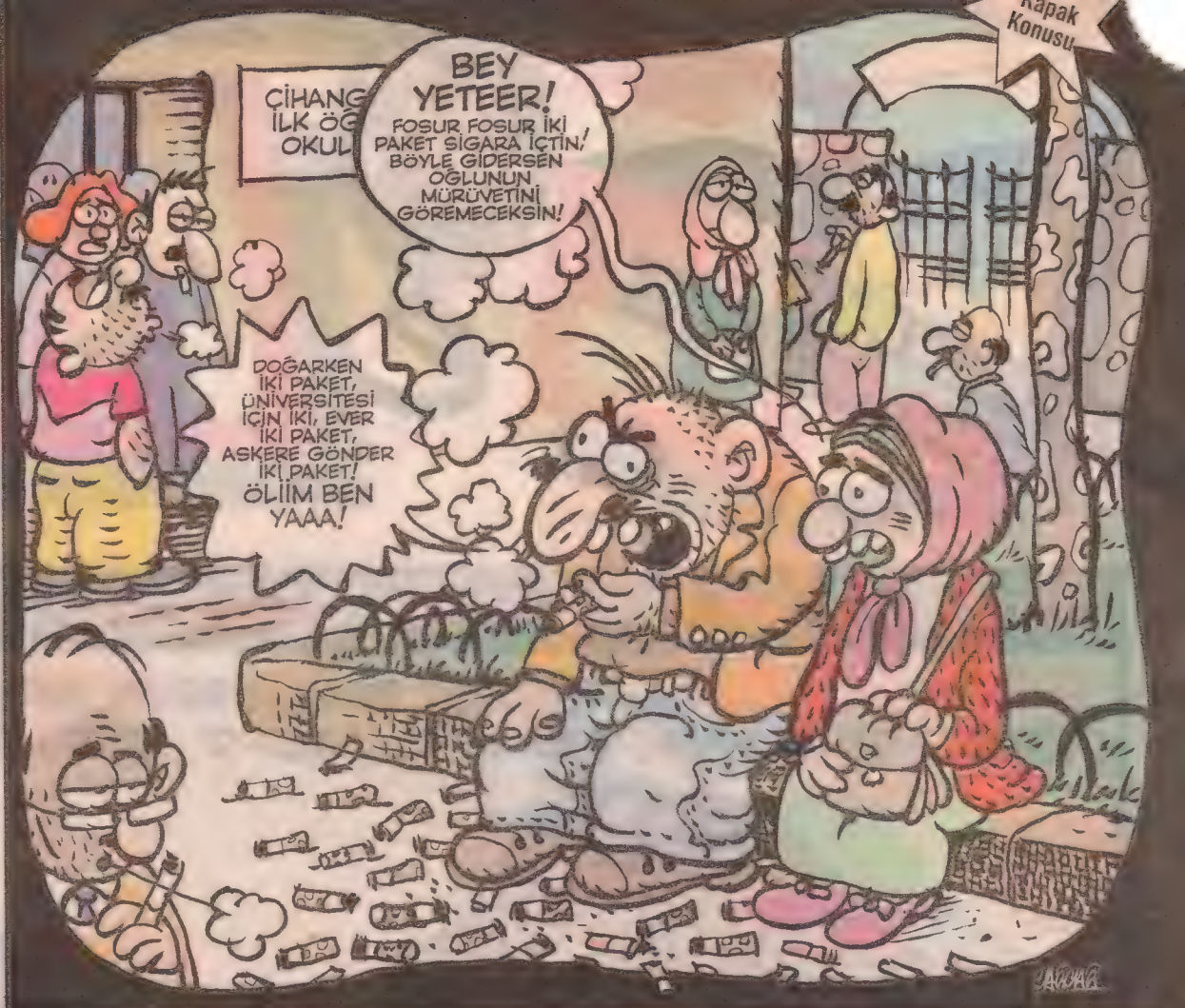

Uzmanından ÖSS Namzetlerine Sınav öncesi Tavsiyeler...

Bir yıl önceden orta halli bir dershaneye uğrayıp biraz eğleş oralarda, ortamı kes, atmosferi solu, civarda kafe var mı, gelenler nası tipler... Sonra yetkiliden fiyatları öğren ne kadarmış, çok para di mi... yaa, o parayla nerelere gider insan, boşver o zaman... Eve gelip veline durumu anlat... Dershanenin, Tibet'e gitmekle aynı maliyete çıktığını hem Tibet'in disiplin açısından kendine daha iyi geleceğini söyleyip onu' 'Tibet'e gitme' konusunda kandırdıysan sorun yok... %50 cebinde bil işi...

Tibet'e varınca hemen rüzgarı kokla... Dikkat et hava değişikliği sakın çarpmasın seni... Devamlı doğuya yürü... Yol ayrımında bir keçi yolu göreceksin, gir oraya... Yürürken rüzgar dalgalarını yakalamaya çalış... Akciğerden nefes al, kıçından ver... 'Kavram Manastırı' tabelasını görene kadar bu şekilde ilerle... Orada sana tam bir yıl boyunca gazete ve dergilerde 3 boyutlu şaşı bak şaşır resimlerini görme teknikleri gösterilecek... 'Neden!' diye asla sorma... oradaki gerçeği görmeye çalış... Bu eğitim tam bir yıl sürer... Bir hafta kala valizini topla, hocanla helalleşip yola çıkma vaktidir... Dönerken gazeteler de dahil hiçbir şey okuma...

Sınav sabahı- Bir küçük bıldırcın yumurtası iç... Kurumuş et çiğne. Bu sana zindelik verecektir, dediğimi yap sen.. Sınava birkaç saat kala çık ki evden trafiğe yakalanma... Üstüne hafif bişeyler al.. Hava sıcak pişmeyesin sonra salonda...

Sınav vakti- Bildiğin sorulardan başla, doğru yanıtını bildiklerini hemen işaretlemeyip diğerlerini incele... Dikkatlice yoğunlaş şimdi.. Tibet'te öğrendiğin şaşı bak şaşır tekniklerini uygulamanın zamanıdır artık... Hala göremiyorsan üzülme. Oradaki noktaları gözlerini kaydırmak suretiyle üst üste bindir üç boyutlu hale getirmeye çalış, gözlerin sulanacaktır yorulacaktır, pes etme hemen... Konsantreni bozmadan gördüklerini işaretle... Dikkatin dağılırsa kalemi bırak, gözlerini kapatıp ve derin bir nefes alıp rahatla. (Kıçından verme bu sefer) Tekrar konsantre ol... Kazanamazsan sakın üzülme...

Kadir Yılmaz

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Arşimet

LeMan

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'den ağır fatura. Türkiye, gözaltına alındıktan sonra kaybolan 11 köylünün yakınlarına 1 trilyon lira ödemeye mahkum oldu.

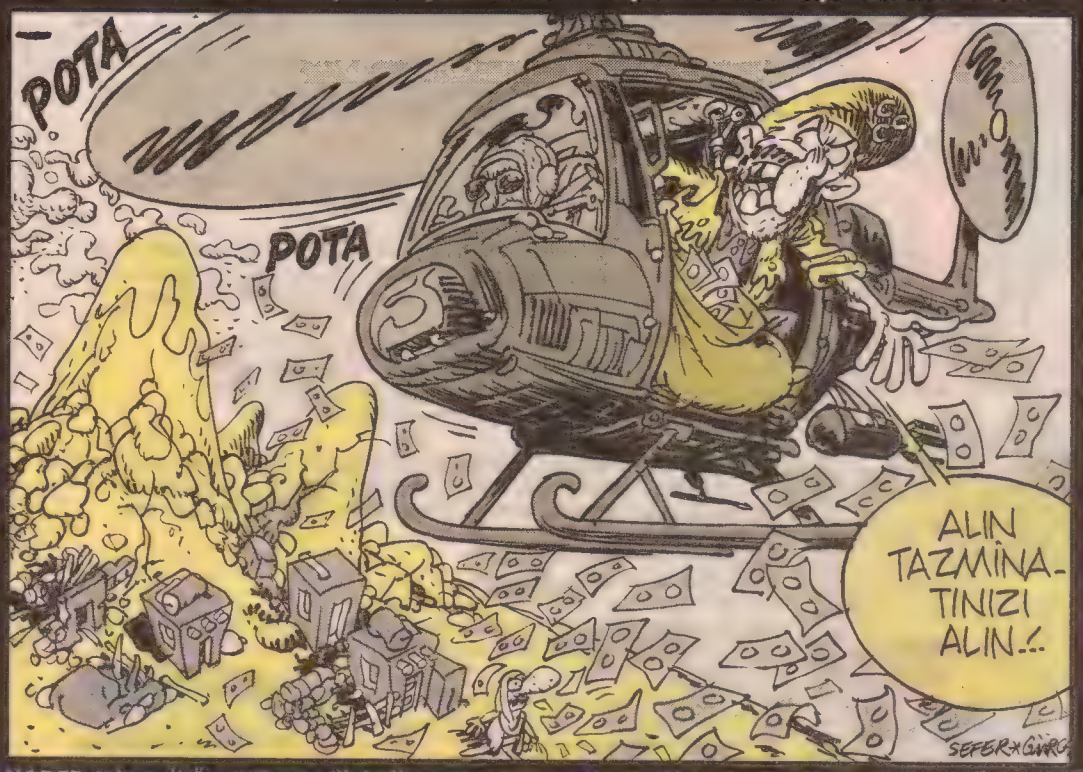

GÖKTEKİ PARLAK IŞILTILAR hey uzaylılar gündemi saptırmayın **ENİS ÖKSÜZ** her türlü ulaştırmadan sorumlu... müşkülatlı uzay yorumcusu **BİBER GAZI** memur düşmanı **TARKAN MESELESİ** atıl reha! **EK VERGİ** bir acı reçetede de, işçinin memurun adı geçmesin **TÖRE İNDİRİMİ** işte bu bizim hukukumuz **İMF** eli sopalı, azarcı dayakçı cinci hocalar **KOALİSYON** dikkaat, hazıro!!! İMF sağdaaa...

Hasan Özdemir yeniden İstanbul Emniyet Müdürlüğü görevine getirildi. Özdemir'in ilk işi "huzur" operasyonlarını yeniden başlatmak oldu.

Ölüm oruçlarında kalıcı hafıza kayıpları... Cezaevinde aşık olup evlenen, ölüm oruçlarında hafızaları yitiren Ali ve Havva adlı iki genç, evli olduklarını bile hatırlamıyor.

HADEP Adana İl Örgütü gençlik kollarınca "Barış ve Kardeşlik" adı altında düzenlenen futbol turnuvası güvenlik kuvvetlerince yasaklandı. Turnuvaya katılan 117 futbolcu gözaltına alınarak, mahkemeye çıkarıldı..

İMF heyeti Telekom yönetimi değişmeden, Emlakbank kapatılmadan, tütün yasası çıkmadan, ek bütçe geçmeden "para yok" diyerek hükümeti fırçaladı...

Dokuz yıl önce coplu tecazüve uğrayan Nazlı hemşire, başına gelenleri anlattığı için yargılanıyor.

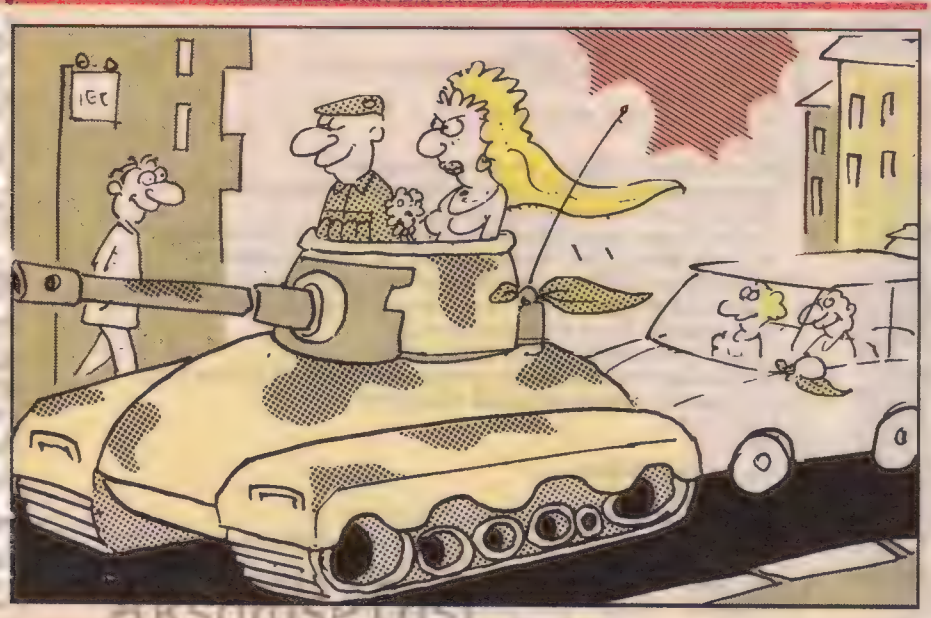

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAKÇAK
daral@leman.com.tr

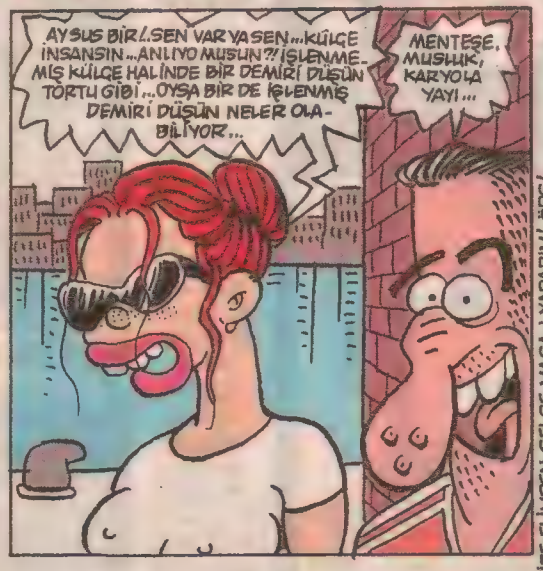

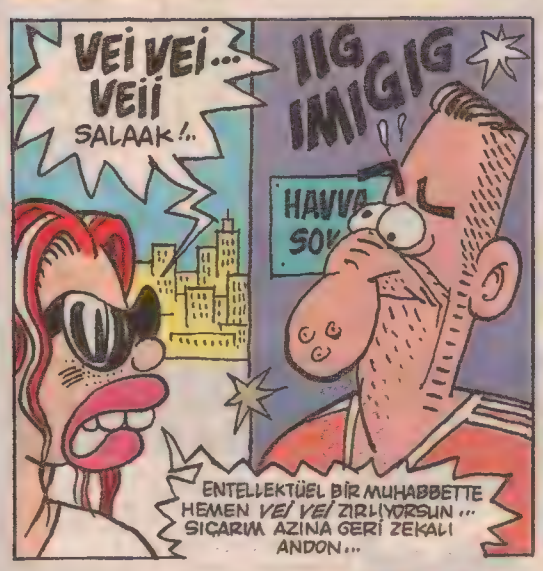

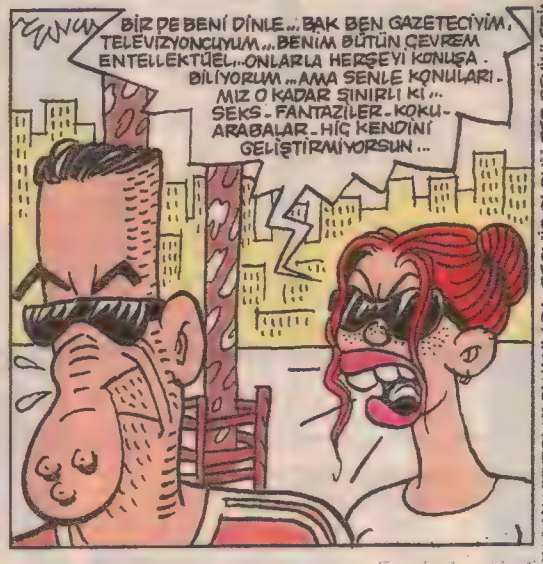

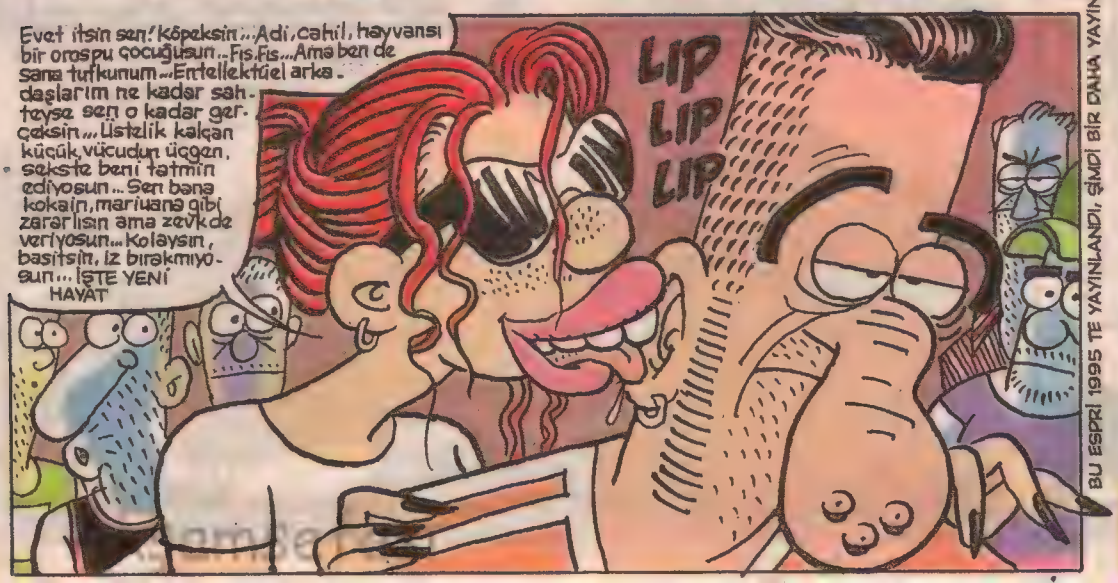

BU ESPRİ 1995 TE YAYINLANDI, ŞİMDİ BİR DAHA YAYINLANMAYACAK! ÜNİVERSİTE SINAVI KANIRTISI YAŞAYANLARA GEÇMİŞ OLSUN DER BEYİNLERİNİZE ELİMDEN GELSE MASAJ YAPARIM! ÖPS!

VÖSYM Sunarrr!! Son deneme sınavı!

1- A kentinden B kentine üç değişik yolla gidilmektedir. Arzu edilirse hiç gidilmeyedebilinir, B kentine gitmemek için en az sekiz sebep vardır. İki kent arasındaki bir noktada otostop yapmak için bekleyen kıvırcık saçlı, gitarist bir genç ne kadar beklerse neye biner?!

a) 40 dakika bekler, kamyonete biner
b) 44 dakika bekler, kamyona biner
c) 73 dakika bekler, ticari taksiye biner (Ticari olmayan taksiye de rastlamış değilim!)
d) 105 dakika bekler, UFO'ya biner (B kentinden kasıt Uşak'tır!)
e) 10 gün bekler, küplere biner (Yanıltma şıkkı)

2- Bir baba, yaşları 11 olan iki çocuğuna harçlık vermek istiyor. Bu ikiz çocuklardan Soner olanı efendi ve tok gözlüyken, diğer çocuk İlker harçlığa doymaz bir ruh hali içindedir. Baba, 5 milyon lirayı çocuklar arasında nasıl dağıtırsa matematikle iyice hiç ilgisi olmayan bir davranış sergilemiş olur?

a) 5 milyonun tamamını İlker'e verip, mirasını Soner'e bırakmalıdır
b) Her iki çocuğa ikişer milyon verip, bir milyonu kendi özüne ayırmalıdır
c) 5 milyonu evin içine saklayıp "Bulan kazanır" diyerek oyun yaratmalıdır
d) 5 milyonun tamamını İlker'e verip sonra da polise ihbar etmelidir
e) Hepbiri

3- Bir çukur aynanın merkezine bir düzlem ayna yerleştirilmiştir. Tek bir aynaya gelen ışının derecesini merecesini bulmak zaten zorken, bir de çukurun merkezine düzlem koyarak kafalar iyice karışsın istenmiştir. Herneyse, bu aynalara eli yüzü düzgün bi açıyla gelen ışın, hangi aynada ne olur ba?

a) Çukurda kırılır, düzlemde toparlar
b) Çukurda düşer, düzleme ulaşamaz
c) Her iki aynayı da kırar
d) Çukurda parlar, düzlemde tavana vurur, iyice patlar, ortamı ışıl ışıl yapar
e) Hepsi (Hepsi de kendi içinde haysiyetli şıklar)

4- Aşağıdaki yargılardan hangisi yanlıştır?

a) Çekirdeğinde nötron bulunan atom sinirli olur
b) Periyodik cetveli reddetip, periyodik gönyeye yönelen atomlar sinsi olur
c) İşi gücü, reaksiyonu meaksiyonu bırakıp hep izotopla voleybol oynayan atomlara haylaz atom denir
d) Elektron sayısı sadece hava atmaya yarar, bir işlevi yoktur
e) "Çok yalnızım be atom!" diye ağlayan bilim adamlarına "Hüsrev" denir

5- Aşağıdaki canlıların hangisinin nefronlarındaki henle kanalı daha uzundur? (Ben uydurmadım, soru doğrudur!)

a) Çölde yaşayan memeli
b) Dayısıyla beraber oturan Memoli
c) Komodo ejderhası (Sharon Stone'un kocasını yutmaya çalışan)
d) Tatlısu aygırı (Alemin en 'aygırı' hayvanı)
e) İskender Abi (Sarıyer'de oturan)

6- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde, bariz bir anlam kayması, nasıl diyelim bir saçmalık, hatta lafı dolandırmayalım, bir salaklık vardır?

a) Sen geçerken sahilden sessizce, Demirel kalkar yüreğimden gizlice!
b) Öyle değil mi Anderson, bom bili bili bili bom!
c) İbrahim Ormancı da gelir gelmez basar ortamı, laf anlamaz Ormancı yutmuş mizahı!
d) Bak postmodern geliyor, brif veriyor!
e) Bas bas paraları Laila'ya, bi daha kim bilir nasıl girersin bu ortama?!

7- "'Yüz bin okur tarafından bir kez mi okunmak istersiniz, yoksa bir okur tarafından yüz bin kez mi?' sorusuna Paul Valery şu yanıtı verir: 'Yüz bin okur tarafından yüz bin kez okunmak isterim!'" Yukarıdaki parçada anlatılmak istenen nedir?

a) Bir şeyi anlamak istiyorsak, yüz bin kez okumalıyız!
b) Yüz bin liranın lafını etmemeliyiz!
c) Bir okur tarafından bir kez okunuyorsak utanmalıyız!
d) İstanbul'a yüz binlik kütüphane şart abi! (Yanıltan)
e) En iyisi beş bin kişi tarafından bi milyon kez okunmak! (Ya da iki milyon!)

8- "Seloteyp Ateşkes Antlaşması" kimler arasında imzalanmıştır?

a) Sinsinati Krallığı - Elbistan Prensliği
b) Pikniktipoğulları - Minimaloğulları (Minyonlar diye de bilinir!)
c) Ersen - Dadaşlar
d) Hevesli İmparatorluğu - Hosuk Beyliği
e) Amazonlar - Eltiler

9- Eskimolar için söylenen laflardan, hangisi kesinlikle yanlıştır?

a) Şart ossun gafa yok bunlaada, buzdan ev mi olumuş! Sabaha gadar buydum mına gom! (Satılmış Çelebi'nin gezi notlarından)
b) "Yaz kan bu, çabuk geçer!" diyordu köse Eskimo. Hem soğuk, hem de köselik onu asabileştiriyordu. Zaten hepsi sinirliydi! (Sir Tim Hırd'ın gezi notlarından)
c) Eskimo dünyaya hükümdar olmaz! (Hing King Kong Ping Pong'un gezi notlarından)
d) Kışların soğuk ve yağışlı, yazların soğuk ve kurak geçmesine alışmışlardı. Lakayt insanlardı! (Um Pa Ha'nın gezi notlarından)
e) Eskimo, kışlık Kızılderilidir! (VÖ'nün sızı notlarından)

10- Anlattığı konuyu bir türlü anlamadıkları için öğrencilerini sopayla feci şekilde döven ve intikam korkusundan kayıplara karışan ünlü filozof kimdir?

a) Spartalı İzzet
b) Kahtalı Mıçı
c) Doğu Romalı Kudbettinus
d) Limasollu Naci
e) Anne tarafından Midyatlı, baba tarafından Trakyalı Kudret

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
kılservis@leman.com.tr

UMPAHA

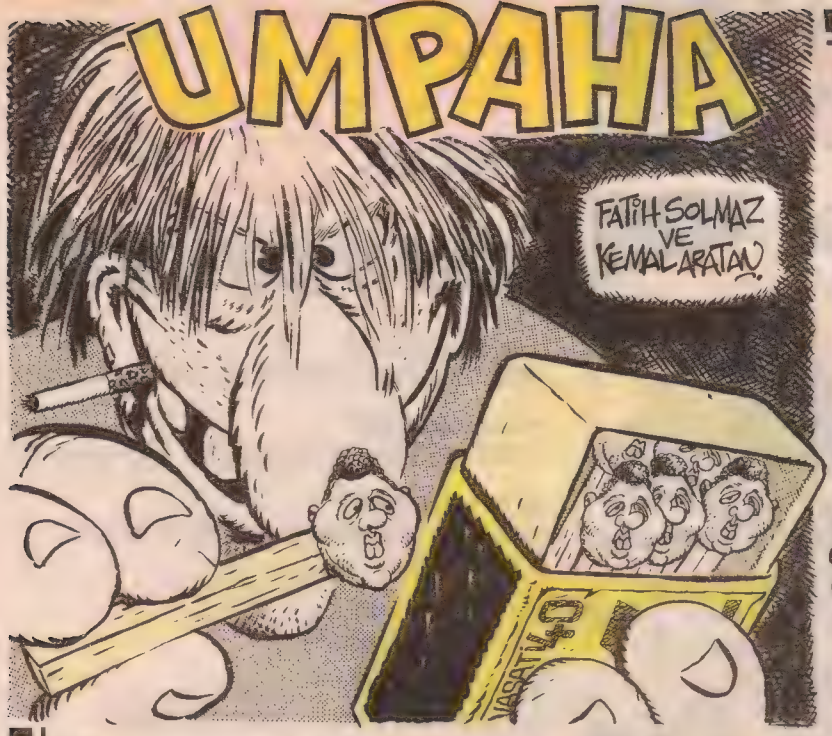

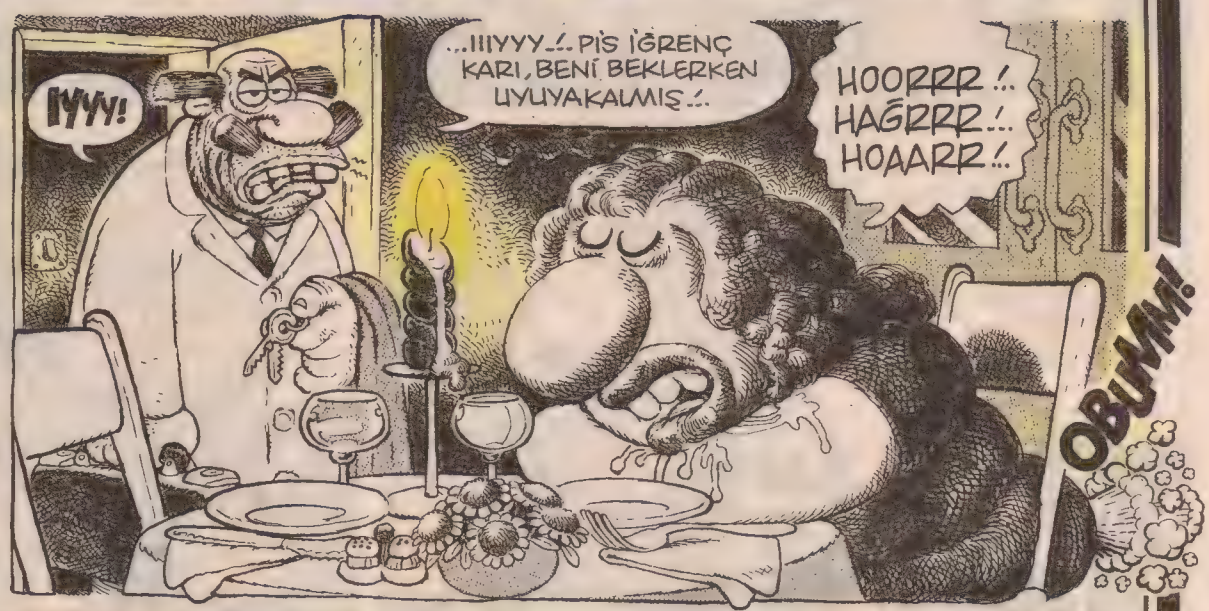

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

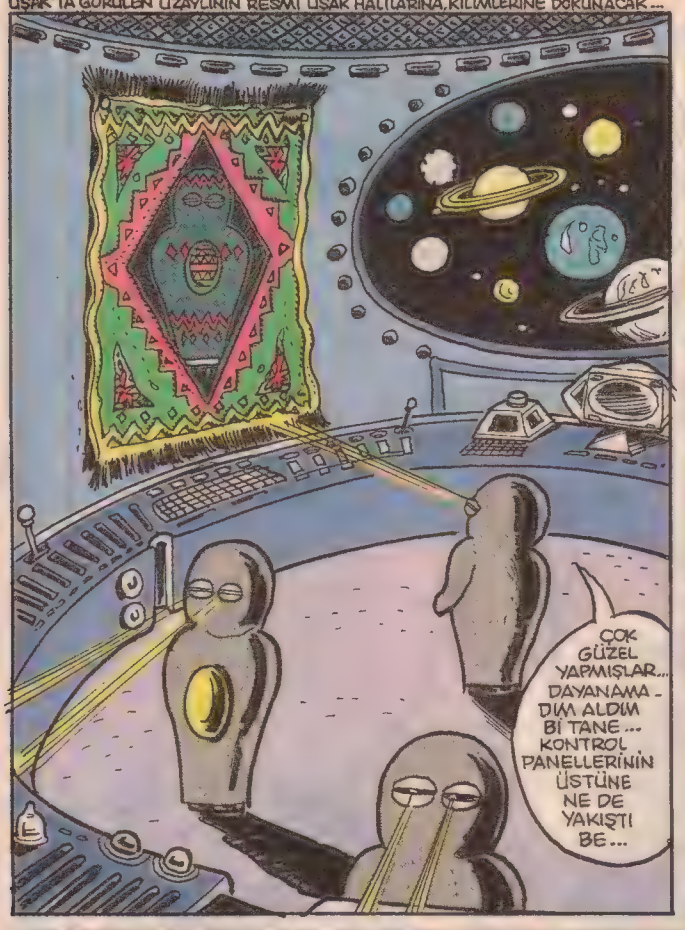

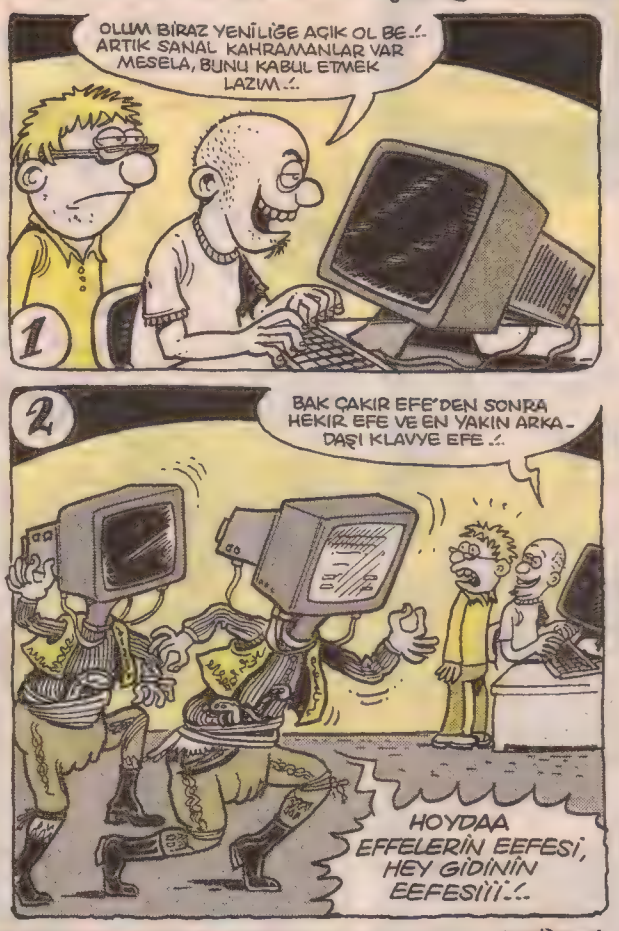

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

AÇIK met üst BÜFE

ne'ler yapıyorsun?

- **ne'ler yapıyorsun?**
- robin hood gibiyim, neşeden alıp, kedere veriyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- allâme olanla popüler olan arasında, gidip-geliyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- cumhuriyet dönemi-kel ve fodul şairler antolojisi, hazırlıyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- yaş haddinden göbekli'yim!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- bugün doktora gittim, üç aylık nihilistmişim!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- farelerden, balkabaklarından ve peri'lerden uzak duruyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- maddenin bok halindeyim!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- beden dili'm bile devrik cümleli be!..

- **ne'ler yapıyorsun?**
- şu zamandan insanlık olarak çıkmaya çalışıyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- 'balık tutan kedi sokağı'ndan hiç geçmedim ki ben!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- teselliyi tekel bayiilerinde arıyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- grup seks'te bile fırsat eşitliği yok!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- iyi niyet besliyorum kodes'te!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- hayvanların bitkilerin, eşyaların niye soyadları yok!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- takım arkadaşlarıma küstüm topu hep havaya dikiyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- keyif veren maddelere konu mankenliği yapıyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- 'hoşgeldin' yazıyor göğsümde, 'güle güle' yazıyor sırtımda, görmüyor musun!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- ömrümü, kendime gezdiriyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- her sabah uyanır, uyanmaz: "yakup cemil'in -kurşuna dizilmeden hemen önce- üst üste içtiği ömründeki ilk üç sigara" gibi bir sigara yakıyorum!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- olmuyor.. ne yapsam, olmuyor.. iklim değişiyor ama akdeniz olmuyor!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- ben deney tahtası'yım, onlar yapıyor!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- fena kelimelerin dublörüyüm, bilinçaltıma işiyorum geceleri!

- **ne'ler yapıyorsun?**
- ormanda kaybettiğim çocukluğumu arıyorum!

Akşam'dan ayrı

TEREFELLİ

PICTURES CAN BARSUN

ORTAK AKIL FİKİRLER

Bu Sayıdaki Ortaklar:

- İlker Ekiz
- Hazım Yılmaz
- Bahadır Noyan Coşkun

canbarslan@superonline.com

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

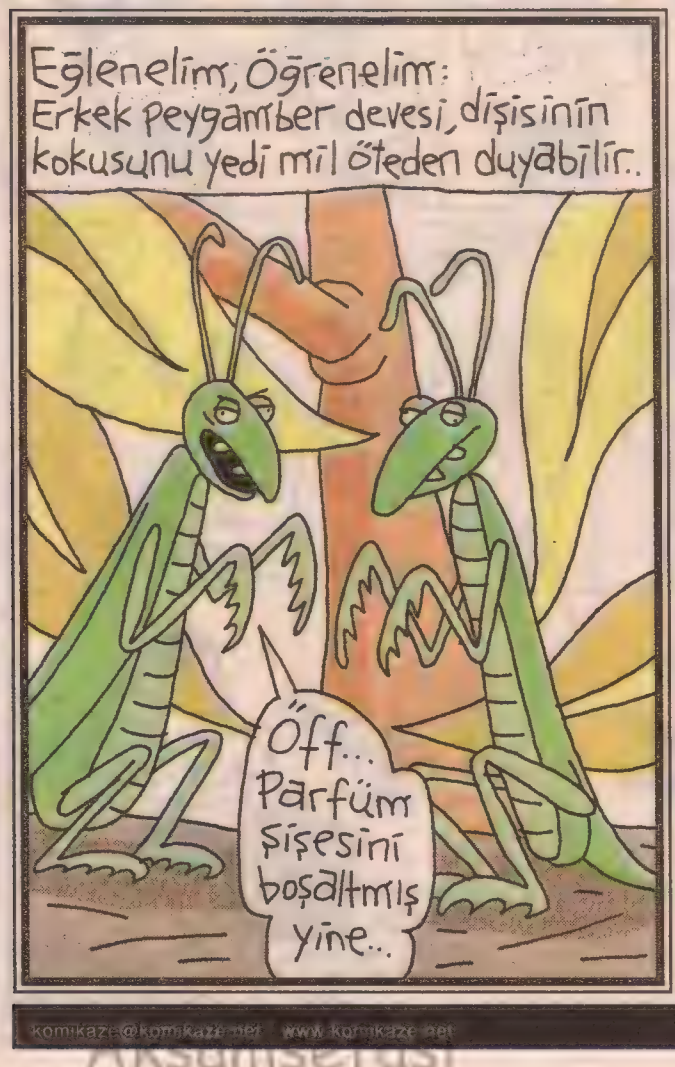

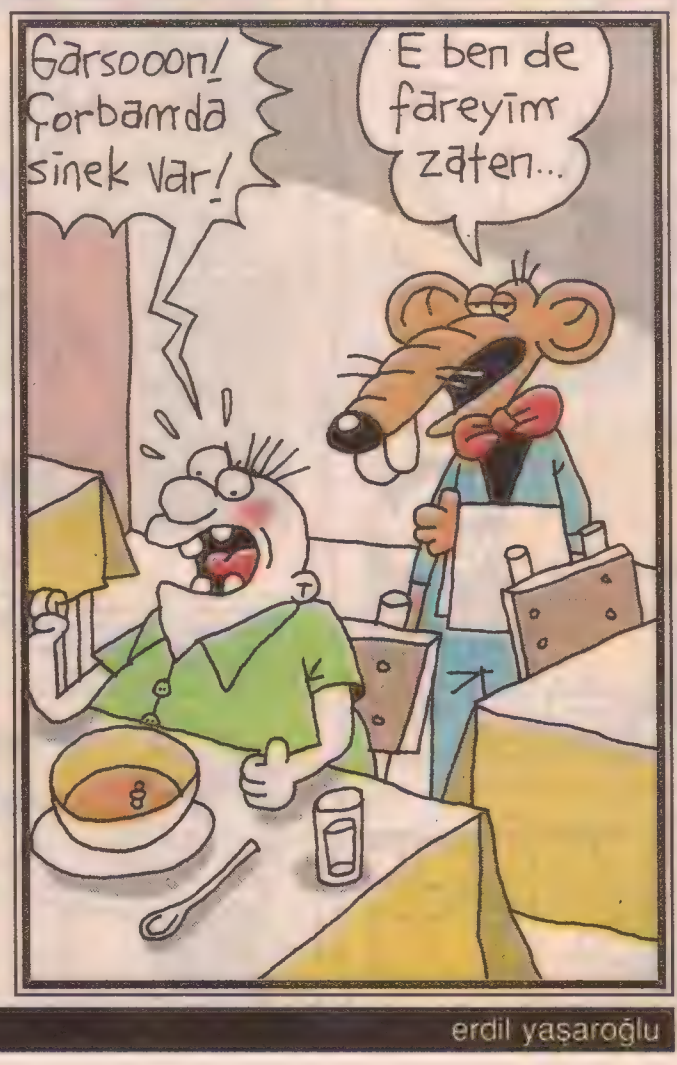

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Le Manti MEDY

Medyaya ağır cezalar getiren ancak medya patronlarına da devlet ihalesine girm
lu açan yeni RTÜK yasası Meclis'ten geçerken, medya Tarkan'ın poposuna taki

ÖMRÜMÜN EN BÜYÜ

Muhtar beni **Adana Havaalanı**'nda karşıladı...Sade, ama çok temiz giyinmişti...Çok açık ,çipil mavi gözleri vardı...Hayranlık dolu bir şaşkınlıkla bakıyordu bana...Elimden çantamı almaya çalıştı, vermedim...İki de bir önünü iliklemeye çalışıyordu...Saydım, arabaya gelene kadar sekiz kez ,**saygılar efendim, büyük saygılar**,dedi...Birisi bana gereğinden fazla saygı göstermeye çalışırsa elim ayağım birbirine karışır, ne yapacağımı bilemem. Acemileşirim...

Muhtar yol boyunca, **yolculuğunuz nasıl geçti, gidince otelde odanıza çekilir, biraz dinlenirsiniz**, gibi çok resmi, çok mesafeli cümleler kuruyordu... Konuşması çok düzgündü...Kültürlü biri miydi, değil miydi, anlamakta zorluk çekiyordum...Kişiliği, eğitimi, her şeyi o abartılı saygısının arkasında gizliydi sanki...**Antakya**'ya daha üç saatlik yolumuz vardı...Ve ben bu iliğine kadar "saygılar efendim"e batmış adamla bu yolculuğu nasıl geçireceğimi düşünmeye başlamıştım...**Antakya**'nın bir ilçesinde her yıl yapılan bir festivale davetliydim...Antakya'ya ilk gidişimdi, ve çok merak ediyordum(daha sonra neredeyse her yıl gittim oraya, kenti ve insanını çok sevdim)...

Muhtar bir saat geçti geçmedi, İskenderun çıkışında çok lüks bir restorantın önünde durdu...Hemen indi ve önünü iliklemeye çalışarak gelip benim kapımı açtı...Çok rahatsız olmuştum, ama ne diyeceğimi bilmiyordum...Bir ara ellerimi yıkamaya tuvalete gidip döndükten sonra bütün garsonların benim etrafımda olduğunu gördüm. Kimisi imzamı istiyor, kimi bana ne ikram edeceğini soruyordu...Birkaç dakika sonra restorantın sahibi geldi kan ter içinde.Elinde oraya gelen ünlü konuklarına düşüncelerini yazdırdığı parlak ciltli bir defter vardı. Acaba ben de bir şeyler yazabilir miydim?...Aşırı sıcak ve bir de abartılı saygı dalgası her yönden kasıp kavuruyordu içimi...Neler oluyor, der gibi muhtarın yüzüne baktım, ama o benim halime pek aldırış etmez görünüyor, o çipil mavi gözleriyle gururla gülümsüyor, beni bölge insanına kazandırdığı için kendince haklı bir gurur duruyordu...

Yemeğimizi yedikten sonra garsonlar,çevre restoranların garsonları, tüm restoran sahipleri, yemek yemeye gelenler ve kalkmak üzere olan bütün yolcular,oradan tesadüfen geçmekte olan bütün amatör fotoğrafçılar bizim resmimizi çekmeye çalışıyorlardı...Utancımdan iki büklüm olmuş, ama asık suratlı, kibirli adam demesinler, diye etrafa ağlamaklı gülücükler gönderiyor ve elimle hoşçakalın, sağ olun, demeye çalışıyordum, ama bunun anlamı aslında, herkes işine dönsün, beni yalnız bıraksın, nasılsa dönecek ama bir an önce her şey aslına dönsündü...Fakat bu mesajım hiç anlaşılmıyordu...Sanki **İsa Mesih** yeryüzüne indikten sonra ilk kez bu restorana oturup yemek yemiş ve sonra da gidiyormuş gibi bir durum vardı ortada...Çünkü beni uğurlayanların bir kısmı beni gülerek selamlarkçn , bir kısmı ise sevinç gözyaşları döküyorlardı...Acaba insanlar bu kadar kolay, bu denli bedel ödemeden takdis edildiklerini düşündükleri için mi böyle tuhaf davranıyorlar, diye geçirdim aklımdan...Bir an önce ayrılmalıydık buradan...İyi ama ya bu insanların bana gerçekten ihtiyaçları varsa...İşte o zaman ömrümün büyük bir bölümünü burada geçirip zamanımı onların sorunlarını çözmeye yardımcı olmak için ayırmalıydım...

"Efendim, buyrun"...

Muhtar yine önünü iliklyerek kapımı açıyordu...Yapacak bir şey yoktu...Gitmemiz gerekiyordu...Bir başka yerde bekleyenler vardı...Arkamdaki kalabalığa tekrar baktım ve bütün hislerimi onlara doğru yönelterek bu anı hiç unutmayacağım, diye kendime söz verdim...Benim insanlarımdı onlar, bana ihtiyaçları vardı...Bense durmayıp gidiyordum işte. Gözlerim dolmuştu, ama muhtar fark etmesin diye, böyle anlarda yedekte tuttuğum bir iki yüz kızartıcı suçumu hemen derinlerden yukarı çektim...Anında cam gibi oldu gözlerim... **"Efendim, isterseniz koltuğu aşağı çekeyim, biraz uyuyun"**...

Ben içimde olmadık kopuşlar yaşıyor, duygularımsa bir uçtan bir uca amansızca savruluyorken muhtar ne denli sıradan ve dünyevi sorunlarla uğraşıyordu...

"Muhtar bey, sağ olun çok kibarsınız, çok incesiniz, benim için birçok zahmete katlanıyorsunuz, ama ne olur bir süre uğraşmayın benimle...Beni kendi halimle baş başa bıra-

kın. Ben bu kadar
lümseme önce hat
yana doğru eğdi.
düşünceyi son anc
dınlandı:**Halka ma**
nür...Çok mütevaz

Sanki ilk kez a
azalmış, birbirimiz
doğru ittim. Ve gö
le...Günlerdir uykus
biraz önce beni bü
dan bir türlü çıkara
bedel ödemeden ta
lar, hem de sevinç
ha yazarlık hayatım
etkilemiş ve bu coş
Yolculuğum bu düş
mamışım gibi önü
açtı. Otele doğru y
se bilmesin, oda
dim...Ama bu ken
miştim, bilemiyor
yüzünden havaya

Ama artık beni
mi hiç yadırgamad
de sakladı...Kirpik
bana bırakın, am
bi günlerdir sizi
yazarsınız, sizi il
ra...O şeref bana

Lobiye girdik...
hibi elinde parlak c
yoksa samimi bir
du...Ama bu şaşkı
dırmıştı...Aslında b
yor, bunu fark ede
derinliklerden yuka
sonra doğal halim
yordu. Ve arada g
dum, ama bana b
müştü ki kimse de

Kalın deftere d
dığı kadar mutlu e
lasın diye muhtara
tar bu bakışımı e
sizinle çok ilgili...
yapıyor, deyiverdi

Hem benimle
önce odama gitm
bozulmalar, çarpıl
yabancı gelmeye
karşılığını hemen
seyretmeye ulusa

Her şey bu kad
yerde bir yanlışlık
da odama çekilm
gözlerinde artık el
tım... Hem bu, oc
muhtardan kapmı

Gözlerimi içim
gazete gördüm. A
sayfasını adeta tit
tamamıyla size a
den aldım...Çünkü
sız her türlü ün ve
kabul...Fotoğrafın
tolarla yazılmış ba
Ersöz bu akşam

Ünlü komedye
Komedyen. Kı
Donup kalmıştı
dum...Zamandan v

*Sevgili **Oğuz**'a kendi aralarında para toplayıp bilgisayar alan MAN bilgisayar şirketi personeline t

Akşamsefası

Batan GS; BJK; FB'mi? "90 Dakika Babaoğlu mu, Hıncal Uluç mu?

NTV'de her pazartesi günü yayınlanan, **Kenan Onuk**'un sunduğu ve **Sabah gazetesinden Haşmet Babaoğlu** ile **Hıncal Uluç**'un muhabbetleriyle katıldığı **"90 Dakika"** programını kaçırmam pek... Haşmet abi ve Hıncal Uluç, **Okan- Suat ikilisi** gibi, her 90 dakika hiç durmadan bir dinamo gibi konuşarak kostümlerini sırılsıklam ıslatıyorlar.Taktir ediyorum. Bazen **Derin Bekir Tuncay Akgün**'den (**Acaba Haim Revivo'nun, tüm Avrupa peşinden koşarken Fenerbahçe'de 3 yıl daha oynamak için sözleşme imzalama istemesini nasıl yorumluyor acaba?**) bile daha ileri noktada komplolar-analizler üretseler de, her hafta öyle ballı-lezzetli sohbetler yapıyorlar ki, örneğin, değil futbolla, yerle-gökle ilgisi olmayan büyük müzisyen ve karikatürist arkadaşım **"yoldaş" Gökhan Dabak** ve annem ile birlikte hem yayın saatinde, hem de gece yarısı tekrarında izleyebiliyoruz.

Ancak bu haftaki program hiç sevimli değildi. Babaoğlu ve Uluç, **Galatasaray, Beşiktaş** ve **Fenerbahçe** kulüplerinin ekonomik sıkıntılarını irdelediler. Fenerbahçe dışında her iki kulübün de battığını, kimsenin bu külüplerin borçlarını bilemediğini anlattılar dakikalarca. Her iki kulüp de kötü yönetiliyordu ve iflasın eşiğine gelmişti onlara göre.

Galatasaray, Beşiktaş ve akabinde Fenerbahçe kulüplerinin akıbetini zaman gösterecek ama batmadılar henüz. Herbiri asırlık olan kulüplerin kaderi bilinmez ama siz, bankasını batırmış, dolandırıcılık suçundan tutuklu bulunan müflis bir işadamının sahibi olduğu, bu yüzden odasındaki hızlı su kaynatıcıları toplanmış, çalışanına gazete-dergi bile veremeyen bir gazetenin yazarısınız.

Hal böyle olunca, bu halka milyonlarca mutluluk, haz, çoşku yaşatmış, cumhuriyetten bile daha köklü Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş'tan mali bilançolarını talep eden sizlere, batık **Etibank**'ın mirası üzerinde klavye oynattığınızı anımsatarak, patronunuzun Metin Akpınar reklamlarıyla paralarını topladığı mudilere ve devlete olan borçlarının bir dökümünü sormak haksızlık olmaz herhalde... Çünkü, konu içinde tek resmi batık var, Ne Galatasaray, ne Beşiktaş, ne Fenerbahçe; o da sizin kurumunuz!

Kutlu Esendemir

KIBRIS'IN KARANLIK YÜZÜ

KKTC'de günlük yayımlanan muhalif-solcu Avrupa gazetesi 8 Haziran günü "Mezarlıkta Ölüm Tehdidi" manşetiyle çıktı. Haberde, gazetenin matbaacısı Ali Taşdelen'in 2000 yılı kasım ayında kimliği belirsiz şahıslar tarafından kaçırıldığı bir mezarlıkta kafasına silah dayandığı, ardından Kıbrıs'ı terketmesi istendiği yazılıyor. Taşdelen'in yıl sonunda Kıbrıs'tan ayrıldığı ve kendisini kaçırıanlardan aldığı 5 milyarla Fransa'ya gittiği bildirilen haberde, "Taşdelen'in kızlarından birinin, olayın hemen ardından Serdar Denktaş'ın partisi DP'yi destekleyen Yeni Demokrat gazetesinde işe başlaması anlamlıdır" deniliyor. Fransa'da ulaştığımız Ali Taşdelen konuyla ilgili konuşmak istemediğini söylüyor ve ekliyor: "Kıbrıs'ta her şey ortada, benim konuşmama gerek yok".

Doğan grubu gazetelerinde içişleri bakanlığı görevinden alınan Tantan lehine yazılan yazılar, sansürlendi.

SORUSU

e gelemem." Muhtarın yüzündeki gü-anıldı, yüzü pembeleşti. Başını hafifçe lan bir şeyler geçiriyor olmalıydı...Bir tu aklında. Gülümsemesi yeniden ay-uş büyük insanlar sizin gibi düşü-nsansınız siz...Aşk olsun...İşte bu... Haki o saygı dolu mesafe biraz olsun nlaşmıştık... Koltuğumu hafifçe arkaya yumup uyumaya çalıştım, ama nafi-duğum halde uyuyamıyordum...Çünkü r coşkuyla yolcu eden insanları aklım-dum...Tamam, onlar kolayca ve pek bir olduklarını sandıkları için hem gülüyor-ğları döküyorlardı ama, peki ya ben, da-şında ne yapmıştım ki,onları böylesine nak etmiştim, işte bunu anlamıyordum. erle geçti...Muhtar sanki onu hiç uyar-eyerek yine kapımı büyük bir saygıyla en, **muhtar bey, lütfen geldiğimi kim-kip biraz dinlenmek istiyorum,** de-eğenmişlik kokan sözleri nasıl söyle-oksa ben de muhtar ve onun gibiler yordum...

yi tanıdığını sanan muhtar bu sözleri-ksine onları kutsal bir sır gibi gözlerin-hızlı hızlı kırpıştırırak, **tamam, siz onu rica etti, bu kalacağınız otelin sahi-or, artık defterine bir iki güzel şey rşılamak istedi...Tabii benden son-du, dedi.**

r arkada esas duruşta, önde otelin sa-plı kalın defter, esas duruşta mı olsun, mı geçsin bir türlü karara varamıyor-bile bende ona karşı bir yakınlık uyan-ondan farksızdım...Bir an havaya giri-z ,anında bir iki yüz kızartıcı suçumu yor, kendime haddimi bildiriyor, ondan lıyordum...Bu da epey zamanımı alı-zamanda devirmedik çam bırakmıyor-özleri öyle büyük bir hayranlık bürü-m çamların farkına varamıyordu...

nmı yazdım...Otel sahibini hiç olma-fe sonra odama çıkma isteğimi hatır-e ve anlamlı bir şekilde baktım...Muh-eR istercesine: **Efendim, yerel basın rdir gazeteler sizinle ilgili haberler**

haberleri merak ediyor, hem de bir an tiyordum...Çünkü giderek kişiliğimde başlayacaktı...Artık sesim bile bana mıştı. Muhtar ısrarlıydı. Başarısının ek ve yaşamak istiyordu: **Akşam sizi n da gelecek efendim...**

en olamaz, olmamalı ,olmuşsa da bir diye içimden geçirirken, aynı zaman-vazgeçmiş, muhtarın heyecan dolu kaçmış kaderimi izlemeye başlamış-ekilmek, cümlesi de bana ait değildi, nu...

evirip muhtara baktığımda elinde bir ay'ın Sesi'ydi. Muhtar gazetenin ilk gösterdi: **Bakın efendim ön sayfa ş...** Gazeteyi saygıyla muhtarın elin-vgı denen şey bulaşıcıydı... Haklı hak-t de bulaşıcıydı... Fotoğraf bana aitti, leki sekiz sütuna manşet ve dev pun-nen şöyleydi: **Ünlü komedyen Cezmi nekten kırıp geçirecek!..**

nekten kırıp geçirecek!..

ya da kötü hiçbir şey düşünemiyor-duygusundan kopmuş kelimelere ka-ediyorum...

pılmıştım...Ve kelimeler bana henüz acı vermiyordu...Ama önce yavaş yavaş ve sonra birden acı vermeye başladı: **Muhtar nedir bu rezalet... Ne komedyeni... Ne gülmekten kırıp geçirmesi...**

Muhtarın gülüşü bu defa tamamen dondu. Çipil mavi gözleri çaresizlikle büzüldü. Kaderimi son kez tutuyordu titreyen avuçlarında. **Siz** dedi, **siz o değil misiniz. O ünlü komedyen. O'sunuz ama. Ne ünlü komedyeni muhtar...Kim kırıp geçirecek...Ben kendi halimde bir yazarım...**

Acı bir süre sonra öfkeye dönüşmüştü, adeta bağırarak: **Ben dönüyorum, burada kalamam,** dedim...

Muhtar, her şeye rağmen kaderimi elinde tutuyor, düşüp parçalanmasını istemiyordu. Belinden beylik tabancasını çıkarttı,namluyu kendisine doğru çevirip uzattı: **Beni öldür, öyle git,** dedi...Tabancasının o soğuk, o ürkütücü görüntüsünden çok, o ünlü komedyen olmadığımı anladıktan sonra bana, "sen" demeye başlaması daha çok etkilemişti beni... **Hadi al şunu, gideceksen öldür öyle git...**

Ben yazarlığımın şerefini kurtarmak peşindeydim, o ise siyasi geleceğinin...Ve ortada kocaman, simsiyah bir tabanca vardı. Tabancasını elinden çekip aldım ve alnıma dayadım...

"Senin kendini öldürmene gerek yok...Komedyen olarak oraya çıkacağıma ben kendimi öldürürüm daha iyi..."

Muhtar tabancayı elimden sertçe aldı ve bir daha çıkarmamak üzere beline yerleştirdi...O çipil, o çocuksu gözleri kaygı ve korku bulutlarıyla bir anda yaşlanmıştı...Günlerdir hazine gibi sakladığı yanlış kaderim elinden düşüp parçalanmıştı, ama o artık şimdi sadece kendi kaderini düşünüyordu...

Benim içinse artık odaya çekilmek, uyumak,beni yanlış tanıdıkları için sevgiye boğmak isteyenleri düşünüp üzülmek geride kalmıştı... Otel müdürü bile benim o ünlü komedyen olmadığımı anlayınca yazdıklarımı yüzünü ekşiterek ve bu kez daha ciddi bir şekilde okumaya başlamıştı...

Otelin çalışanları etrafımdaki o saygı dolu çemberini yavaş yavaş gevşetip, belirgin bir kayıtsızlıkla görev yerlerine çekildiler. Nasıl böyle bir yanlış yapılmıştı,beni hangi komedyenle karıştırmışlardı,bu gün bile anlamış değilim...Ama yapılmıştı işte...Hayır çıkmıyorum,desem beni bu festivale getirmekle görevli muhtar büyük bir prestij kaybına uğrayacak, seçmenleri tarafından yuhalanıp kınanacaktı, belki de bir daha seçilemeyecekti...Çıkıyorum, desem, insanlara ne diyecektim...Bakın o komedyen ben değilim... Sizi gülmekten kırıp geçirecek hiçbir maharetim yok,üstelik buna niyetim de yok... Böyle mi diyecektim...Çıkıp böyle desem, beni seyretmeye gelenler üzerinde daha kötü bir etki bile yaratırdı bu sözlerim...Peki ne yapmalıydım. **"Muhtar ben biraz içmek istiyorum..."**

"Ben de içsem hiç fena olmayacak..."

Beni alıp **Harbiye**'ye, **Antakya**'nın en büyük eğlence ve keder atma yerine götürdü...

Bir ağacın altında, tahta bir masada oturduk...Muhtar masayı donattı...Allah için bonkör adamdı...Masa o güne dek hiç görmediğim bir çok mezeyle doldu...Sonra rakılar geldi...Muhtar servisi kendi elleriyle yapıyordu...Bir iki duble içince öfkem azalmış, acımsa incecik bir sızı halinde ortaya çıkmıştı...

Muhtar söylesene bu akşam ne olacak... Çıkıp ne diyeceğim ben...

Muhtar bana mantıklı bir şeyler söyleyebilmek için hızlı hızlı içiyor, bu arada zaman kazanmaya, kendisine düşünme imkanı yaratma çalışıyordu...Neden sonra, sanki hiçbir şey düşünmemiş gibi: **Bilmiyorum valla, ne diyeceğimi bilmiyorum... İlk defa böyle bir şey başıma geliyor, sen yazarsın, yazardın değil mi, işte, sen daha iyisini bilirsin... Bilirsin elbet. Ben alt tarafı bir muhtarım...**

Böyle deyince aramıza uzun bir suskunluk giriyordu...İkimiz de daha sonra ne diyeceğimizi bilemiyorduk...

Sonra içkinin verdiği cesaret bu suskunluğu bölüyordu. Ama ne bölme. **"Ben gidiyorum muhtar... Olmaz, hiç olmaz. Bak dost olduk...Anla beni...Çok ters bu bana...Anla beni muhtar...Burada beni yazar olarak tanıyan birkaç kişi vardır...Onlarla baş başa konuşur, kitaplarını imzalar, sonra giderim."**

"Olmaz öyle şey...Kimseye anlatamam ben bunu...Beni tefe koyarlar...Herkes gülmeye hazırlanmış...Gülmeye hazırlanmış insanlar hayal kırıklığına uğrarsa sonu kötü olur...Sokağa çıkamam ben...Sen gidersin bir şekilde...Ben hep buradayım...Ben burada doğdum, burada öleceğim...Bir düşün halimi...Bizim sülalede muhtarlık bir gelenek...Benim büyük dedem de muhtarmış bizim ilçede...Hiç yanlış olmamış bugüne kadar...Sen çıkmazsan işte ilk yanlış olacak...Sülalenin ilk yanlışı..."

Muhtarın bu sözlerini dinlerken afakanlar basıyordu içimi...Bazen de tuvalete gitmem gerekiyordu... ve ne zaman tuvalete girsem kapıda ayak seslerini duyuyor,gölgesini görüyordum.

"Muhtar sen misin..."

"Yok bir şey, ben de sıkıştım da, ihtiyaç gidiyorum, sen işine bak... Rahat et... Ben buradayım..."

Anlamıştım, tuvalete gidiyorum deyip kaçmamdan korkuyordu muhtar...Çünkü ben o beklediği ünlü komedyen olmasam da somut, elle tutulur birisiydim...Utangaç ve ilkelerine son derece bağlı bir yazarın ünlü bir komedyen olma şansı ne kadar zorsa, bu muhtarın siyasi geleceği de işte böylesi imkansız bir umudun üzerinde gidip geliyordu...Bu çaresiz umudun arkasında hiç yanlış yapmamış bir muhtarlık sülalesinin o yüzlerce yıllık iddiası yatıyordu...

Akşam olmuştu...Muhtar beni festivalin yapılacağı stadyuma arabasıyla götürdü...O güne dek hayatımda hiçbir festivalin bu denli kalabalık olduğunu görmemiştim...Yirmi binden daha çok insanın geleceği söyleniyordu...Bir yazar olarak dünyanın en az kitap okuyan ülkelerinden biri olan ülkemde gittiğim her yerde hep aydınlanmış kalabalıkları nafile özlerken, bu defa stadyuma akın akın gelen insanları infazımı seyretmeye gelenler gibi görmeye başlamıştım...

Muhtar yanımdan bir an bile ayrılmıyor, hatta bana moral vermek için arada bir elimi tutup okşamaya çalışıyordu...Bir erkeğin yerli yersiz elimi tutup okşaması beni çıldırtır, hele bu infazımı hazırlayan bir sülaleden gelen ve geleceğini utangaç bir yazarın mahvolma olasılığı üzerine kuran bir muhtarsa...

Sonra muhtar beni iki telsizli delikanlıya emanet etti... O sırada dev hoparlörden adım okundu...Gençler koluma girip beni sahneye doğru sürüklemeye başladılar...Adım bir kez daha okundu...Stadyumdaki insan sayısı yirmi bini aşmıştı...Ve ben sahneye o ünlü komedyen olarak çağrılıyordum...O yirmi bin kişi içinden beni yazar olarak bilen kaç insan vardı, belki yirmi, belki otuz; ama böyle bir anda onlara nasıl güvenebilirdim ki...Yanımdaki iki delikanlıya birer birer yüzümün en masum, en saf halini takınarak; **bakın arkadaşlar, ben o değilim,** dedim, **yanılıyorsunuz, ben ne o komedyenim, ne de o kadar ünlüyüm; kendi halimde bir yazarım; hissediyorum, daha yazacak çok şey var içimde. Vazgeçin,bırakın beni...Büyük bir yanlış yapıyorsunuz,** dedim...

Ama dinlemediler...Birisi,ya da ikisi birden o infaz yerine, o korkunç, o uçsuz bucaksız sahneye ittiler beni...

İçinden aydınlık ışıklar patlayan simsiyah bir dalganın önündeydim şimdi...İnip inip çıkıyordu o siyah aydınlık...Alıp beni yere çalmak mı istiyordu, yoksa içine sokup sonsuza dek bağrına mı basmak istiyordu, anlayamıyordum...Bu siyah dalganın niyetini anlamayabilmek için bir şeyler söylemem gerekiyordu, ama bir şeyler söylemeye ne zaman niyet etsem bu defa dizlerim beni dinlemiyordu...Önce sağ dizim titriyor, onu ellerimle sustururken sol dizim titremeye başlıyordu...

Öyle şeyler söylemek istiyordum ki, hem muhtarın siyasi geleceği kurtulsa, hem benim yazarlık geleceğim;hem benim için oraya gelen herkes sevinse, hatta mümkün olsa da söylediklerim onları gülmekten kırıp geçirse, hem de bütün bunlar demokrasiye ve insan haklarına hizmet etse.... İşte aynı anda bunları düşünüyordum....Ama öyle büyük bir heyecan içindeydim ki, bir şeyler söyleyip sahneden indiğimde beni arka tarafta bekleyen telsizli görevliye, **ne söyledim,** diye sordum hemen... Ne söyledim...

Görevli ağırbaşlı ve kendinden son derece emin, hatta biraz da kayıtsız koluma girdi; **iyiydin**, dedi, **gayet iyiydin**... Bu iyiydin, sözü her şeyi kurtardın mı, yoksa mahvettin mi anlamına geliyordu, ya da ikisi birden miydi, hiç bilemeyecektim... Bu iyiydin, sözüne öylesine şaşıracaktım ki, o günden sonra bu iyiliğin ne anlama geldiğini durmadan düşünecektim... Ama bir türlü bulamayacaktım... Anlamını bulamadığım bu iyilik ömrümün en büyük sorusu olacaktı...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

KIKIRIK GÖBELEĞİ

SUAT ÖZKAN

ARMUDUN SAPI, ÜZÜMÜN ÇÖPÜ, TARKAN'IN KIÇI

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Kuyruktan kokar!

Karnesi kırık dolu çocukları çok iyi anlıyorum; çünkü benim de hayat karnem hayal kırıklığı ile dolu!

Onları hatırladıkça içimde hüznün bombası patlar.

Ve içimdeki çocuk yağmur bombası yemiş bulutlar gibi ağlar!

Hayat ilk hayal kırıklığını yaşattığında bana sanki çekilmişti damarlarımdaki tüm kan.

Sanki en şiddetlisinden bir depremdi beni sarsan.

Ama hayal kırıklığı yaşaya yaşaya onlardan etkilenmemeyi öğreniyor insan.

Kişilerin yaşattığı hayal kırıklıkları gibi kitlelerin yaşattığı hayal kırıklıklarının da ruhumda vardır derin izleri.

İz bırakan hayal kırıklıklarımdan biri halkımızın yüzde 92'sinin eseri.

17 yaşındaki çocukları bile idam eden, sayısız insanı yargısız infazlarla katleden, demokratik hak ve özgürlükleri mezara gömen faşist generallerin anayasasını halkımızın yüzde 92'si destekleyince derin hayal kırıklığına uğramıştım.

Böylesine bir hayal kırıklığı yaşadığım için geçen seçimlerde faşist katillerin partisinin ülkenin en çok oy alan iki partisinden biri olmasına hiç şaşırmamıştım.

Daha iki hafta önce Bursa Adliyesi'nin önünü miting alanına çeviren binlerce kişinin "Cavit Çağlar'a özgürlük" diye bağırmasına hiç şaşırmadığım gibi.

Gayet normaldir bu ülkede **"Hortumcuma özgürlük"** diye seslenilmesi!

Çünkü bu ülkede hatırı sayılır ölçüde insan hortumculuk sektörünün beslemesi!

Böyle bir ülkede Cavit Çağlar, Murat Demirel gibiler başbakan bile olabilir!

Hatta cumhurbaşkanı bile yapılabilir!

Nitekim hortumcuların babası bu ülkenin en yüce mevkilerine seçilmedi mi?

Yıllarca bu ülkeyi yönetmedi mi?

Artık bu ülkede olan ve olacak olan hiçbir şey beni şaşırtacağa benzemiyor.

Beni sadece bu ülkede olup bitenlere şaşıranlar şaşırtıyor.

Ve galiba balık baştan kokmuş da **ülke kuyruktan kokuyor!**

HİÇ ZAMAN ADAM

AHMET YILMAZ

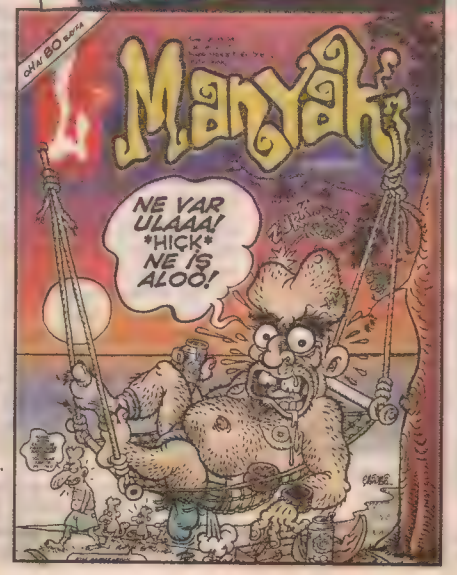

bekir@leman.com.tr

Akşamsetası

Soru

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Mona Lisa!..

?!

500 yıldan beri aynı sabit noktadan bizi, günümüzü seyreden popüler kültür ikonu!..

Eğer, Mona Lisa'nın görevi müzeye açılan pencerede durup gelene geçene yüzünün bir yarısıyla somurtup öteki yarısıyla da gülümsemek ise...

Paris'teki Louvre Müzesi'nin ziyaretçileri bazen önemli bir gerçeği dile getirirler:

NE KADAR CANLI BAKIYOR!..

Oradan fazla ayrılmamalı. Çünkü, onun bizi görebilmesi, bizim de onu görebileceğimiz açılarda durmasına bağlı değil midir?

EE?. NEREYE GİTTİ BU?..

GELİR ŞİMDİ!

Ölüm orucunun 230. gününde olan Sevgi Erdoğan'ın gazetedeki resmine bakın:

LİSA?! DAHA YENİ GELDİN, NEREYE GİDİYORSUN?.

YETER! YERİME DÖNMEM LAZIM!..

Duruşunun Mona Lisa'yla olan benzerliği belki dikkatinizi çekmiştir. Ancak bir farkla...

Elle, yüzün her iki yarı yoklandığı zaman her iki ifadenin de aynı olduğu görülür:

Gözlerini sizden kaçıran, kendisini sizden yalıtmış ve sizi iki yüzlü, şahsiyetsiz bir yalnızlıkla başbaşa bırakan bir ifade!..

Aynanın karşısına geçip ifadenizi yoklayın; yüzünüzü okumayı başarır sanız eğer, "masum" olduğunuzdan en ufak bir şüphe bile duymayacaksınız..

Bu kararı onaylayan iç benliğinize bir tebessüm edebilirmisiniz?.. Evet, işte yüzünün her iki yarı gülümseyen bir Mona Lisa!..

Fakat... Sakın eski Türk filmlerindeki melankolik kadın kahkahasına dönüşen bir tebessüm olmasın bu?.. Ha?

AAH-HAH HAH-AHH AH-IH... HAH-HAIHH...

Ya biraz sonra gözyaşı olup hıçkırıklarla akarsa?..

HAIHH-HAIII... IHII-HIII!.. IKHII-IHI!..

Bazen dünyaya öyle dehşetli bir galeri gibi görünürüz ki kim bize bakmaya dayanabilir, sorarım?..

Bitti

Akşam'dan

ve karşınızda...

merhaba dünyalı ben dostum..

de get lanın kodumun mahluku türkün, türkten başka, dostu yoktur dünyada

sedat bey ama lütfen, ben bu kitaba yüreğimi koydum..

ne demek lan şimdi bu.. sen bu kitaba yüreğini koydun da ben bu programa dötümü mü koydum yani..

öyle demek istemedim..

ne demek istedin ibiş..

senin kukun kabarmış kız.. falında koca bir zenci ziki çıktı..

ayol nerden biliyon herşeyi yaa..

1,2,3..

..DAHA FAZLA VİETNAM.. HO.. HO..HO HOŞİMİN.. ERNESTOYA BİN SELAM

geceleri uyku tutmuyor, doktor bey.. gündüzleri de gıcıklık olsun diye ben uyumuyorum..

bu ilişki, beni çok yoruyor ya.. sevme beni artık çek git ya.. başka yere otur ya..

asıl sen git başka yere otur.. sen sevme beni.. önce ben oturdum..

feyhan@leman.com.tr

Bayır güü

FEYHAN GÜVER

FIRTINALI BİR AŞK İSTİYORUM.. DENİZİN ORTASINDA KALMIŞ BİR TEKNE GİBİ OLMALIYIM..

DALGALAR BENİ SÜRÜKLEMELİ. RÜZGARLAR YELKENLERİMİ YIRTMALI..!

GİRDAPLARA KAPILMALI-YIM.. AŞKTAN BAŞIM DÖNMELİ.. DÖNMELİ.. DÖNMELİ..!

GULP!..

PEKİ SEN...

BÖĞĞARRK..! BENİM ÖYLE MİDEM BULANIIR..!

GÜNDE YEDİ ÇUVAL YONCA BİÇE-MESEM, ONİKİ İNEĞİ SAĞAMASAM BENİ YİNE SEVER MİYDİN NECATİ?..

HARŞŞ

OFF! BU AKŞAM DA BÜTÜN GÜZELLİĞİN GENE ÜSTÜNDE... AMA BİRAZ ALTLA-RA DA ÖZEN GÖSTERSEN..!

OHOO EŞEKLE TARLAYA GİTMEK ESKİDENDİ... SEN GÖRMEYELİ BURA-LAR ÇOK DEĞİŞTİ... ÇOOK..!

Akşam Servisi

nihatg@leman.com.tr

Örgütten Yetişme Tahir Öğretmen

HİKAYE

NİHAT GENÇ

Öğle sıcağında 7 Haziran günü Kamu Emekçileri Sendikası (KESK'in) eylemi vardı. Şöyle bir bakayım, dedim. Çöküverdim kaldırıma, yarım saat sonra fırlar, kaçarım. Yanıma, sonradan 18 yıllık öğretmen olduğunu öğrendiğim, benim yaşlarda, çok yaşlı gösteren, sıska, gözlüklü, elbiseleri eskilikten parlamış, kır saçlı bir bey oturdu. Bin yıllık arkadaşmışız gibi hemen lafa girdi. Seri konuşuyordu. Konuşmamız daha önceden kesilmiş, şimdi yeniden başlıyormuş gibi. Ne söylese hoşuma gidiyor, ne söylese, durup alnından, elinden öpmek istiyorum, konuşurken gizli gizli not almaya başladım...

"Bıktık kardeşim, on yıldır bu meydanlara gelip gelip dayak yiyoruz, hiçbir umudumuz yok. Bu Kızılay'ı yıksak yukardakiler için vızıltı değil.. Olsun, koyu koyu sövmeden rahat edemiyor insan. (Yüzünü polislere dönüp) Nasıl ısı gibi bakıyorlar, suratlarına bak, deli deli gülüyorlar. Bunları kim işe aldı. Kanların göbeğine muska yazan cinci hocaların torpiliyle polis oldular.

"..Devletin parası yok ki vermiyor.. Devletin eli bolken verdi mi? Borç yiğidin kamçısı.. borç kölenin kırbacı olmuş.. Biz on milyon borç alsak uyku tutmuyor.. Milyar dolarları gazeteler kıyak manşet atıyor diye gazete patronlarına yedirdiler. RTÜK yasası da çıktı. Bizim yasamız çıkmadı. Bu RTÜK'le kimse siyaset yapamaz. Kimse siyasete giremez. Halk sesini çıkartamaz. Medya patronlarına teslim ettiler ülkeyi. Böyle yasa dünyada var mı? Olmuş mu? Hepsinin .mına koyum. Geçen sene bir miting yaptık. Dağdan taştan, uzun yoldan, Malatyalar'dan Karakeçili aşiretinden yüzbin insan geldi. Akşam TV'de bir saniye göstermediler. Niye? Ebru Gündeş hanım o gece bayılmış. Şimdi de Tarkan'ın götüyle uğraşıyorlar. Bütün ekranlar Tarkan'ın götü. Ne olacak söyleyeyim. Akşam altıya doğru mutlak olay çıkacak. Gaz bombaları patlamadan haber olamayız arkadaşlar. Onbin kişi cayır cayır bağırıyoruz, duyan yok. TV'ciler it gibi Tarkan'ın götünü yalatıyor ekranda. Bizim götümüz de söğüt dalı gibi cıscıbıldak soyuldu gören yok. Kalıplarını kıyafetlerini .ikiyim. (Eliyle yaralanmış ayağını inceledi) Eskinin yarası da iyiydi, tütün basardın geçerdi. Şimdi doktora gitsem, git MR çektir, diyecek. Dünya tarihinin en büyük ekonomik soygunu, krizi yaşanıyor, medya hükümeti idare ediyor. Onlar da RTÜK yasasını çıkartıp ikram ediyor. Yağmalatıyorlar kardeşim. Hükümet yerinde, işler tıkırında, boku yiyen yine biz olduk...

"..Anlamıyorum, ordu niye müsaade ediyor RTÜK yasasına.:. (Kulağıma eğildi, fısıltıyla, "ordu" demek, "orda" demek, hep ordalar, çocukları, kızları, televizyonları, gasteleri doldurmuş, hepsi orda, yani...) Bu eski RTÜK yasasıyla hep İslamcılar seçiliyormuş. 28 Şubat devam ediyormuş. Polis internet üzerinde terör örgütlerinin izini süremiyormuş. Kontrol kaybedilmiş ülkemizde arkadaşlar, ülke bölünüyormuş. Milliyet Gazetesi'nin trajı 17 bine düşmüş. Ama üçyüzbin basılıyor. Bu gazeteyi kim sübvanse ediyor arkadaşlar. Hani özeldi? Hani özel olan herşey başarılıydı. İşçi çıkartıyor, bedava satıyor, parası kimden çıkıyor? (Kulağıma eğildi, fısıltıyla, bu özelleştirmeyi başımıza "özel" Çiller açtı).. Hürriyet duruyor, çünkü, MİT'i, küçük ilanları var. Taşrada bakkal, emlakçı, tuhafiyeci küçük ilanları kime veriyor, bölge radyosuna. Şimdi oralara da RTÜK göz koydu. İstiyorlar ki her kasabada küçük ilanları alalım, mahalli seçimleri de biz idare edelim. Arkadaşlar, irticanın sesini kesmek bahanesiyle, .iktiler anamızı. (Elleriyle iki yakasını silkeleyerek) Öğretmenim ben, öğretmen... (Elleriyle gömlek yakasının içini göstererek) Bir haftadır yıkanmıyor, şu kire, bakın, öğretmenim ben... Bu maaşla nasıl geçiniyor diye yazı yazıyorlar? Hepsi bir olmuş, köyden ötederi getiriyor diyor bunlar. Arkadaşlar bulgura, tarhanaya, mercimeğe kurban olayım, makarnayla yaşıyoruz. Arkadaşlar, sofrayı üç dakikada kaldırıyoruz. Hanım üvey ana gibi çocukları sopaya yatırıyor.

"Akşamları şeytan aldatıyor, öldür çocukları diyor, öldür karıyı, ama ben öğretmenim diyorum şeytana, ben kültürlü adamım diyorum şeytana, öldürmem. Kaç sene oldu arkadaşlar, ceviz kadar tereyağ koyamadım çocukların önüne. Evlendiğimizde hanımın suratı seramik çanağı gibiydi, şimdi, yüzünde, kollarında et parçası kalmadı. Allah sizi inandırsın kardeşlerim kırışmış avurtlarını cımbızla kaldırıp diplerine makyaj yapıyor. Çocuklar daha gazoz kola içmeyi bilmez. Ne yiyoruz duyanımız var mı? Gidin ulus Çarşısı'na, bir kilometreye kuyruk? Nedir dersiniz? Tavuk ciğeri. Tavuk taşlığı... en ucuzu bu.. Üstelik benim kıymetli vatandaşlarım ikiyüzelli gram alıyor. Koyuyoruz sofraya.. Çatalın ucuyla yavaş alıyorum ki, çocuklar hızlı hızlı uzansın.. Ben kültürlü adamım, ben okumuş adamım, ben çocuklarımı severim. Pabuç pahalı, güç yetmiyor. Akşamları çok kötülüyorum arkadaşlar, inanmayacaksınız şu meydana gelince rahat ediyorum, dövüşünce kendime geliyorum, biz solcu öğretmenleriz arkadaşlar. Hanım ağlamaktan uyuz ite döndü. Bir daha meydanlara gitme diyor.. Canımdan bezdim, aklım şaştı, biz meydanlarda dövüle dövüle büyüdük arkadaşlar. öyle sürünüyoruz ki, yılanlar imreniyor arkadaşlar!

"... (eliyle gazeteci ordusunu göstererek) Şimdi bakın, bu kadar gazeteci... Bizim hiçbir gösterimizin haberini çıkartmaz... (kulağıma eğilip, "gazeteci" az-et yiyici demek, azet, çünkü asıl parçayı patronları yer"). Niye bizim haberimizi gazeteye basmıyorsunuz, diyoruz... "Siz el çırpıp halay çekiyorsunuz, soyunuyorsunuz; boynunuza hortum sarıyorsunuz, bunların modası geçti, haber müdürümüz bu haberleri sıkıcı buluyor" diyorlar. Arkadaşlar daha olay çıkmamış bir gösterimizi haber diye çıkartmadılar.. Kışın kar yağınca, "kar yağdı, çocuklar karda kızak kaydı eğlendi" diye haberler çıkıyor, bu haberlerde olay var mı? Ne olacak haber çıksın diye, mutlak olay çıkacak. Ben öğretmenim arkadaşlar, kültürlü adamım, olay çıkartmam. Ama olay çıkacak, söyleyeyim size, kaçta çıkacak. Haberlere yetişmesi için, akşam saat altıda mutlak çıkacak. Aklı yeten bir yazar, bir siyasetçi çıkıp, bu şiddeti kim çıkartıyor diye sormuyor. Hadi arkadaşlar söyleyin bu olayları kim çıkartıyor. Haberlerimiz verilse, yasal eylemlerimiz engellenmese, şiddet çıkar mı? Gazeteci değil, haşarat ordusu...

".. Arkadaşlar, baksanıza şu polisin bize gösterdiği silaha. Nasıl silahtır bu.. (Ayağının altında parçalanmış bir gazete parçasını bir müddet, kendi notlarıymış gibi okuyarak).. Yok, Ecevit, Kürt Devleti kurdurtmayız, demiş. Amerika da buna kızıp, sen misin diyen. CASA uçaklarını düşürmüş... (Kulağıma eğilip, Am-er-ika, erkek .mı demek). Yazarlarımız haftalardır bu komployu yazıyor, hepimiz hasta olduk, hepimiz komplocu olduk. Arkadaşlar, Kuzey Irak'ta heriflerin kendi devletleri adına paraları var mı, var.. Kendi okulları var, kendi bayrakları var, gümrükleri var, pasaportları var, kaseleri var, faturaları var, bordroları var, hükümetleri var, Hüsamettin Özkanları var... Yani? Kürt Devleti çoktan kurulmuş. Sen hala kurdurtmam de. Senin Kıbrıs'ın devlet de onlar değil mi? Kıbrıs'ı tanıyan yok, onları Amerika tanıyor...

".. Arkadaşlar ordunun eski subayları kalkmış kitap yazıyor. Suat İlhan eski komutan, ne diyor? Avrupa Birliği'ne giremeyiz, hristiyan kulübüdür... Asker agam, asker agam kendine gel! Kırk yıldır Erbakan'ın söylediğini şimdi sen söylüyorsun.. Şimdi mi geldi aklın

Devamı 14. Sayfada

selcukerdem@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

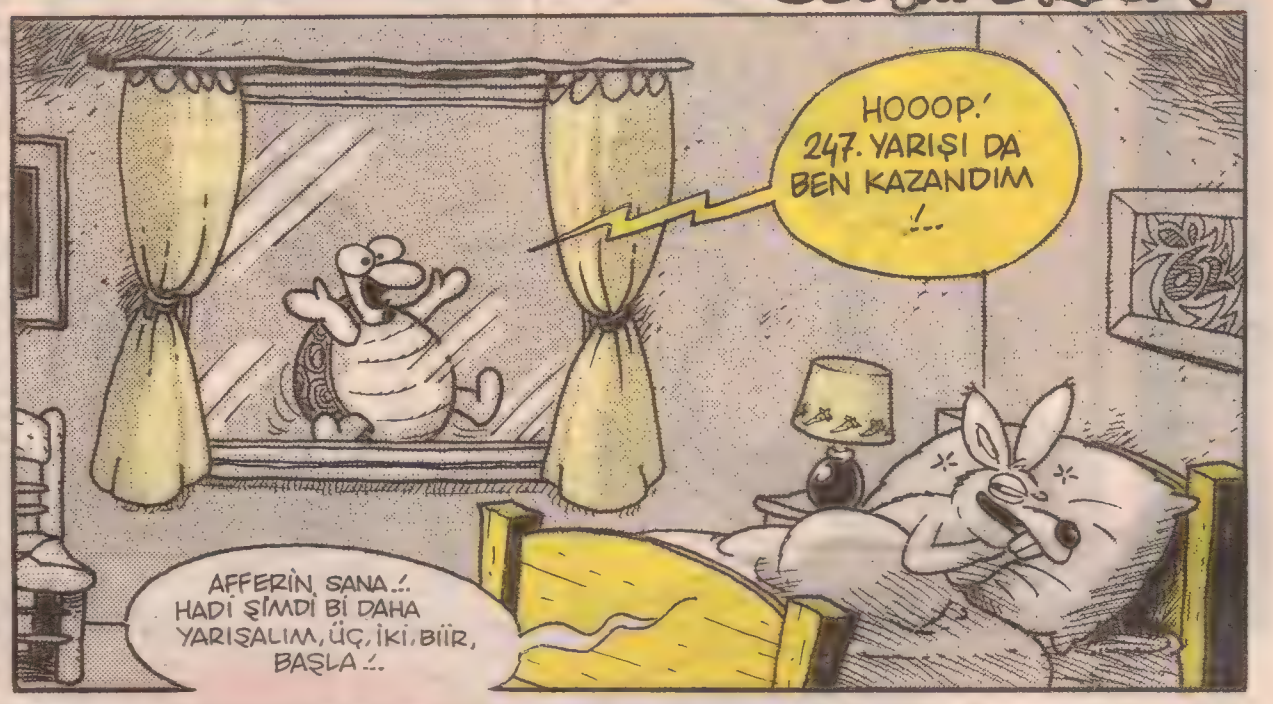

13. Sayfadan Devam

başına.. Kuzey Irak'ta Kürt devletinden rahatsız olma sen. Sen Irak'la ticaret yapsan üç milyar dolan geçer. Seni bölmek için değil, Ortadoğu'yla ticaret yaptırmamak için devlet kurdurtuyorlar. İşte GAP bölgesi, hani doğuyu kurtaracaktı, Koç'undan, Alaton'undan, İsrail'ine herkese peşkeş çekiyorlar.. İyi de kardeşim bana ne? Ben kültürlü adamım, ben öğretmenim. Kalkıp bana hain diyorsun.. Sonunda bir hain bulduruz, onu da bir yağlı ip bulup asamadınız.. Arkadaşlar, çoluk çocuk olmazsa, tam eşkiyalık zamanı, roman yazmayı bırakın. Kızılay'dan geçiyor bunların makam arabaları. Bir nara salıp atlayacaksın üstlerine. Ama ben kültürlü adamım, atlamam. Bunlar beş kuruş daha soymak için devleti, Türkiye'yi velveleye, dünyayı ateşe verir. Hükümet, hükümet değil, hepsi IMF'nin casusu, casusluk, Atatürkçülüğe ters düşer...

"Şimdi de ya Kemal Derviş, ya Tayyip diye tutturdular, arkadaşlar bu ülkede siyaset yapan herkes bir güdümlük sürü bulur. Bu halkın beynini .ikiyim. Ama ben kültürlü adamım, .ikmem.. Bu halkı arkasına bir tek solcular alamıyor...

(Bizi ÖDP kurtaracak diye, alaylı bir laf atıldı).. Ne ÖDP'si. ÖDP diye bir parti yok. Bunları kimse bilmez, halktan gizliyorlar. ÖDP'de Özgürlükçü eylem Platformu, bir de Özgürlükçü Sosyalist Platformu diye iki düşman kamp var, arkadaşlar. Parti kurulduğu günden beri birbirleriyle hırlaşıyorlar, CHP'den beter bunlar. Biri miting kararı alıyor, diğeri örgütlere faks çekip, miting yok diyor. Biri açlık grevi başlatıyor, diğeri açlık grevi yapanları partiden atıyor. Arkadaşlar, deprem oluyor, küreselleşiyoruz, özelleşiyoruz, işkenceler, haksızlıklar hergün devam ediyor, bunların hırlaşması durmuyor.. (Kulağıma, bunlardan devrimci değil, katır tırnağı olmaz, nal vursan çivi girmez, Avrupa tellalı bunlar, bunların babaları da böyleydi, Paris müzelerini gezeceğiz diye canları çıkardı, hepsi Avrupa Birliği'nden para alıyor.) Bir partiyi parti meclisi, merkez kararı, il başkanları yürütür arkadaşlar, biz örgütten yetişmeyiz. Bir partinin yayın organı olur, hiç biri yok. Platformların her şeyi var. Merkez kararları... ama partinin yok. Arkadaşlar birbirlerinizle dalaşmak üzere parti kurmayın. Fingirdek adamlarla parti kurulmaz. Böylesini seviyorsanız, bizi karıştırmayın. Arkadaşlar biz örgütten yetişmeyiz, sekter hastalıklarımızı biliyoruz. 35 yaşın üstündeki tüm eski devrimcileri atacaksın sol partilerden. Arkadaşlar, bundan altı ay önce, gizli kapaklı bir toplantı yapıldı ÖDP'de. Ufuk Uras, "partiyi tımarhaneye çevirdiniz" diye toplantıyı açtı. Sonra "kapatalım bu partiyi" dedi. "Bir pire için yorgan mı yakıyorsunuz" dediler. Ufuk Uras kükredi, "Evet, bu pireli yorganla yatmak istemiyorum" dedi. Tekme tokat birbirlerine girdiler. Arkadaşlar, biz örgütten yetişmeyiz, bu sekter konuşmaları ben de sevmem, "siyasi mücadeleye ne gerek var, demokrasi nasılsa Avrupa'dan gelecek".. diye partiyi kapatalım diyorlar ÖDP'de. Altı ay uğraştılar partiyi kapatmaya, kapatamadılar, altı ay hepimiz bir olup çalışsaydık, iktidar olurduk.. Şu ayakkabılarıma bakın, ağaç kabuğuna dönmüşler. Boğazıma bir öksürük geldi mi, bir ayda sökülmüyor. Şu halaydaki memurların suratına bakın, zayıflıktan hepsinin çeneleri sivrileşmiş...

"..Arkadaşlar, CHP'ye gitmedim değil, gittim.. ("yuhh, dönek.. sesleri). Dinleyin arkadaşlar. Orada da kadınlar heladan elleri ıslak çıkıyor, hiç sevmem heladan elleri ıslak çıkan kadınları. Güya, ben temizim, ellerimi yıkadım, göstere göstere. Bizim okulda da çok. Kardeşim, biz senin yaşında bir kadının götünü yıkayıp sildiğine inanıyoruz, bize temizlendiğini gösterme. Biz kültürlü adamız, terbiye gördük, arkadaşlar, heladan elleri kuru çıkacaksınız.. Ölürsem beni bu cinci hocalara yıkatmayın. Arkadaşlar biz meydanlarda yıkandık. Arkadaşlar, biz gaz bombalarıyla yıkandık! CHP'den attılar beni, çünkü eylemlerimden korktular, Atatürk Türk milleti çalışkandır diyor, gidip Anıtkabire yazacağım, Türk milleti hırsızdır, Türk milleti soyguncudur.. (alkış sesleri) Arkadaşlar Haziran ayı geldi dayandı, kızgın güneş tepemizde, memleketimin dağlarına kiraz bastı, söyleyin hanginiz bir avuç kiraz gördünüz! Arkadaşlar hala bazı arkadaşlar Tokat kırsalı diyor. Bingöl kırsalı diyor, hala, bazı arkadaşlar "ben dağdayken" diye lafa başlıyor.. Köy diyelim, "kırsal" demeyelim arkadaşlar, Anadoluyu hala "kırsal" görenler var, oralar "köydür" arkadaşlar, oralarda inek, tavuk, buğday olur.. 68'de dağa çıkan birçok arkadaşım bugün Kartalkaya'ya çıktılar, medyayı bu Kartalkayacılar yönetiyor! Dışardan bakınca gazeteciler ne güzel direniş, ne kararlı mücadele, ne seri slogan atıyor diyorlar. Pekmez nedir kardeşim, pekmeze hasret kaldık. Örgütte aidatımız üçyüzbinlira mı olsun, beşyüz bin lira mı kavgaları çıkıyor, bela yetmez gibi bir de evi tahtakurusu bastı, her yerden kanımızı emiyorlar. Böyle deli deli konuşmalarıma bakmayın, öğretmenliğe başladığım gün şekerden tatlı bir adamdım, nereden bilebilirdim ağzım küfür dolu, kupkuru kemik kalacağım! Kızgın güneş altında hala bu meydanlardayız, niye, çünkü hala öcümüzü alan çıkmadı. Sivas'ta cayır cayır yakılan aydınları, bunun rövanşını kim alacak. Okulda odacının çocukları domuz yavrusu gibi.. Bizimkiler sinek gibi. Çocuklarımın sıska göğsünü gördükçe ödüm kopuyor!.. Uyku girmiyor. Ama o odacının çocuklarını göreceksiniz. Nerden bulup yediriyorsun, dedim. Mamak çöplüğünde sabah erkenleri, bakır, demir, şişe toplamaya gidiyorum, diyor, yalan söylüyor... Ama severim onu. İki kadın boşadı, üçüncüsüyle evli. İlk karısı çok oynak, çok diri, yosma bir kadınmış. Yorgun argın girmiş yatağa. Vurmuş kafayı yastığa.. Karısı elleriyle birşeyler yokluyor yorganın altında. "Hanım, boşuna takım taklavat arama, yorgunluktan bayılıyorum" demiş. Hanımı: "Yanlışlıkla terlikle girdim yatağa, onları çıkarıyorum" demiş. "Hanım yalan söyleme, senin niyetini biliyorum" demiş. Hanım dayanamamış, "zaten benim niyetimi, erkek kardaşların anladı, yoldan geçenler anladı, bakkal anladı, benim niyetimi bir sen anlamadın!" Bir terlik davası başladı mahkemede, boşandı.. (kulağıma eğilip "terlik" demek, vücudun terini topluyor, demek..).. Arkadaşlar, KESK'in davası terlik davasına dönmüştür, niyetimizi cümle alem anladı, bir IMF anlamadı, bir hükümet anlamadı...

(Yoruldu, kaldırıma çömeldi.. daha yavaş bir sesle) "...Nasıl memleket anlayamadım. Bir kuru deresi yok ki, gidip akşam için tatlı tatlı balık tutsak. Şu polislere bak. Nasıl sırıtıyorlar. Bu sırıtmaları da Amerikan FBI eğitimi. Sinir bozmak için bakıyorlar. Sanki biz bilmiyoruz bağırmanın faydası yok. Bu işin sonu dayak, gaz bombası, ama başka da yolu yok..

(Çok şey biliyorsun, dedim).. Kardeşim, biz meydanlara gide gele miting bizim için, miting sanatına dönüştü. Miting sanatı nedir? Öyle kenardan baklalarak, birazdan kaçarak öğrenilmez. Şimdi gözlerini polise basacak, içinden ana avrat yemin edeceksin. Şimdi seyret beni. Bak komserlerine bakıyorum.. (Ayağa kalktı, elinde telsiz emniyet amirine kaşlarını dikleştirip sert sert baktı..)

(Bir müddet sonra sıkılıp oturdu).. Nesine bakacam bu herifin. (Yine dik dik baktı)... Nasıl? Canlarını alıyormuşum gibi bakabiliyor muyum? (Bir manga polis yanımızdan üniforma gıcırtılarıyla geçti, polislerden biri göğsünü kaşıdı). (usulca...). Onun.. (üniformasının) parası benden çıkıyor! (Niye usulca konuştun, dua eder gibi mırıldandın, dedim). Slogan atmakla yıkamadık, bir de dua kuvvetiyle deneyeyim, "..Şu bizimkilere bak, içimizde parça-kasnak dalacak pehlivan gibi bir iri kıyım yok. Geçen eylemde, emniyet amiri, "ulan hep çöp gibi adamları topluyor getiriyorsunuz, halk acısın, kameralar millet açlıktan ölmüş desin diye" laf attı, yanındaki komser: "Yok amirim, pire gibi kaçsınlar diye, çöp gibi adamlar seçiyorlar" dedi. Gülmekten karnım çatladı...

Ve birden sakinleşip, o denli aklı başında konuşmaya başlıyor ki, başımla her dediğini tasdik ediyor, kendi fikirlerime bu kadar yakın bir insan bulmanın heyecanıyla içimden, inşallah, normaldir, normal biridir, diye dua etmeye başladım. Sanki az önce saçmalayan o değilmiş gibi..

"Üniversite yıllarında ütopik, maceracı bir solcuydum. Latin Amerika devrimcileri canımızı alıyordu. Che, donunu çıkartıp kaskatı, heykel gibi koymuş, masalların en güzeli. Deniz Gezmiş örgüte sormadan kafasına göre eylem koymuş, hah, tam aradığım adam. Hayranlıktan başım döner. Kahramanlığa duyulan hayranlığı aşamadım, toplumcuyduk, fedakardık, kahramanların peşinden koşuyorduk. Kapitalizm kahramanlarımızı tşört yaptı, ayılmadık. Kapitalizm bireyin iştahını kânnı, hırsını, kullanıyor, insan doğasına, insan azgınlığına en uygun ideoloji.. Mürid gibi yaşıyorduk. Yabancı sigara içmiyor, kot pantolon giymiyor, lüks yapan arkadaşlarla ilişkimizi koparıyorduk. Çoluk çocuk perişan aç kalınca, uzun yıllar boyu.. Nasıl desem. Eskiden uyurken, bir geniş gövdeli ağacın gölgesi uzanırdı üstüme, mutluydum. Şimdi hanıma da çocuklara da söylemiyorum, kalp atışlarım düzensiz, gece kaskatı kesiliyorum. Hanımla yıllar boyu it köpek gibi kavga ettik, ayrıldık, yeniden barıştık. İlk yıllar açlık kemiğe dayanıp kirayı ödeyemeyince, bir kelebek gibi yere düşüp yine birden havalanacağımızı sandık. Düştüğümüz yerden bir daha kalkamadık. Ben kendi özeleştirimi yaptım. Solculuğun ne olduğunu şimdi öğrendim. Benim karnım aç, kemiğe dayanınca su parası, telefon parası, solculuğun kapitalizmden de bencil bir ideoloji olması gerektiğine inandım. Örgüt mücadelesine bu süreçte inandım. Önce kendi ekmeğinin kavgasını vereceksin.. Onun bunun için yollara dökülmekten bana ne? Üniversiteden devrimci gençler geliyor bir hevesle, geri gönderiyorum, gidin kendi mücadelenizi verin. Siz, onbeş yıl, yirmi yıl aç kalmadan solculuğu anlaya-

LeMan SAYI: 501 16 HAZİRAN 2001 CUMARTESİ HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır.

DENGELİ BESLENME
Kaan Ertem

BUYRUN TULUYHAN BEY... İSTEDİĞİNİZ DOSYAYI GETİRDİM..!

YAZ GELDİ HER ŞEY ORTAYA DÖKÜLDÜ İŞTE!.. TER KOKULU BİR KOLTUK altı, YAKADAN ÇİRKİN ÇİRKİN SIRITAN SÜTYEN KOPÇASI, YAĞLI BİR CİLT, SICAKTAN ŞİŞMİŞ BİR SURAT... İŞTE KIŞIN HAVASINDAN YANINA VARILMAYAN KIZIN HALİ... YAA İŞTE SICAK BÖYLE MUMA ÇEVİRİR İNSANI... ULAN ŞAKA MAKA BİZ DE BİR KLİMA ALSAK BURAYA İYİ OLCAK... DÖTÜM BAŞIM SIRILSIKLAM OLDU TERDEN..!

ULAN SELAHADDİN, SEN Kİ DAHA ON SENE EVVELİNE KADAR BU TATİL BELDELERİNDE O ALMAN SENİN, BU İNGİLİZ BENİM MANİTADAN MANİTAYA KOŞTURAN ADAMDIN, ŞİMDİ DONDURMADAN DONDURMAYA KOŞAN ADAM OLDUN !?

SELAHADDİN, BANA SADE KAYMAKLI ÇUBUK VARSA AL, YOKSA ÇİLEKLİ DE OLABİLİR... KASE ALMA YEMEM..!

BEN DONDURMA İSTEMİYORUM YAA!..

BEN SIPRAYT İSTİYORUM!..

ALGİ DONDURMA

ERDENER ABİ

—Koyu renk elbise giyenler daha çok terlemiş Erdener... Doğru mu bu?..

—Sessiz ve sakin konuş benimle!..

—İlk durağım Bodrum'dur abi...

—Amanı geç kalma..!

GÜZEL KARDEŞİM ALT TARAFI BİR TÜKENMEZ KALEM ALMIŞTIM... BU KADAR PAKETLEMEYE GEREK YOKTU.

OLSUN ABİ BİZ PAKETİMİZİ YAPALIM, GERİSİ SANA KALMIŞ!..

O paketi iki saattir, belki dükkanda başka bişey görür de alır endişesiyle yaptığını anlamıyor muyum?.. Yılların esnafı Rüstem yutar mı lan böyle ince numaraları?.. Ulan kriz ne hale soktu insanları be?

Akşam Erası

Zifti Sütlaç

gökhan dabak

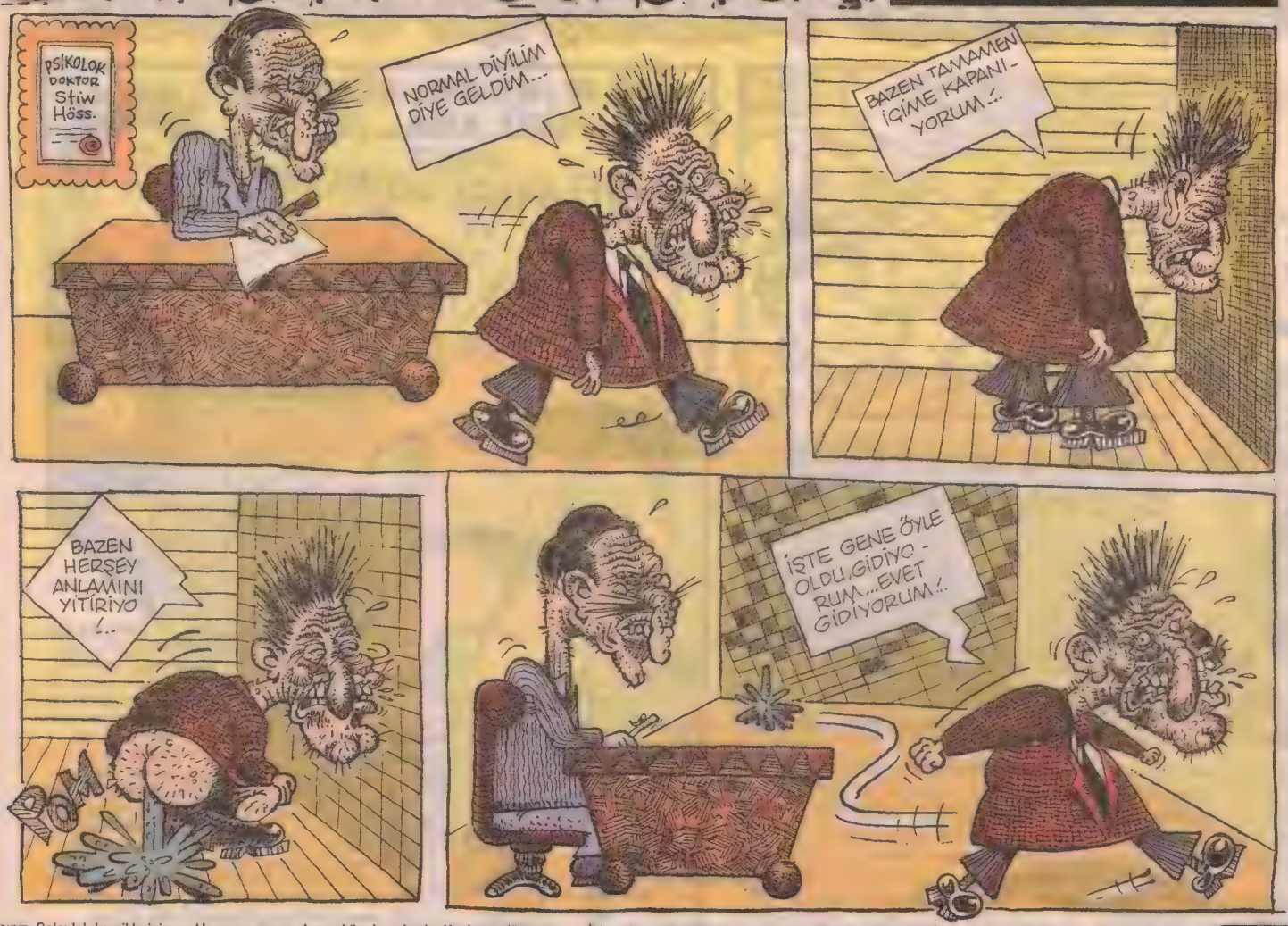

F-tipi Cezaevlerinde Tecrit Uygulaması Bitirilsin!

MAZAN DERGİMİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Türkiye, cezaevleri sorununu askeri darbeler ve çatışmalar ortamına paralel olarak uzun bir süredir yaşıyor. Türkiye'deki insan hakları örgütlerinin önemli bir gündem maddesi olan cezaevlerinin, çağdaş standartlardan oldukça uzak olduğu çeşitli uzmanların raporlarına da konu oldu.

F-tipi cezaevlerini protesto etmek üzere 20 Ekim 2000 tarihinde çeşitli cezaevlerinde başlayan açlık grevleri dönemine kadar, cezaevlerindeki koşulları protesto etmek üzere yapılan açlık grevlerinde 27, güvenlik güçlerinin müdahaleleri sonucunda da 29 mahkum ve tutuklu öldü. Özellikle 12 Eylül askeri darbesi sonrasında cezaevlerindeki olumsuz koşulları protesto etmek için kendilerini yakarak intihar eden mahkum ve tutukluların kesin sayısı ise hala bilinmiyor.

19 Aralık 2000 tarihli 'Hayata Dönüş' adı verilen son cezaevi operasyonlarının bilançosu ise ikisi asker, 30'u mahkum ve tutuklu olmak üzere 32 kişinin öldürülmesi oldu. F-tipi cezaevleri ve 'Hayata Dönüş Operasyonu'nu protesto etmek üzere sürdürülen açlık grevlerinde ise bugüne kadar 19'u cezaevlerinde, dördü ise dışarıdan destekçi olarak 23 kişi yaşamını yitirdi.

Bugün bu bilançoya rağmen sorunun çözüldüğünü öne süren Adalet, İçişleri ve Sağlık bakanlarının bu iddialarına karşın açlık grevleri artan bir katılımla sürdürülüyor.

Helsinki Yurttaşlar Derneği bu konuda bugüne kadar benzer çözüm önerileri sıralayan insan hakları kuruluşları, barolar, tabip odaları ve aydınların taleplerine katılarak, açlık grevlerini bir an önce sona erdirecek önlemlerin hükümetçe alınmasını talep ediyor.

Türkiye herkesin vicdanını yaralayacak yeni ölümlerle sarsılmamalı...

1. F-tipi cezaevlerinde yasal ve idari düzenlemelerle bir ve üç kişilik tecrit uygulamasına son verilmeli. **2.** Sağlık sorunu olan tutuklu ve mahkumların zorla tedavi uygulamasına başvurulmaksızın hekim kontrolünde tedavileri sağlanmalı. **3.** 19 Aralık 2000 tarihli 'Hayata Dönüş' ve daha önce cezaevlerine yönelik yapılan operasyonlardaki, idare, jandarma ve emniyet güçlerinin yasa dışı uygulamaları ve aşırı güç kullanımı bağımsız inceleme sonucu ivedilikle yargı aşamasına getirilmeli; **4.** F-tipi ve diğer cezaevleri, ivedilikle bünyelerinde sivil toplum kuruluşlarının da yer aldığı bağımsız konseylerin inceleme ve denetimlerine açılmalı; **5.** Cezaevleri sorununu gündemlerine alarak çözüm arayışına giren, önerilerde bulunan ve çalışma zeminlerini uluslararası ve ulusal anlaşma ve yasalardan alan sivil toplum kuruluşları ve meslek örgütleri üzerindeki adli ve idari baskılar kaldırılmalı...

Helsinki Yurttaşlar Derneği

mazsınız. Solculuk kemiklerinize açlık zangır zangır dayandığında anlaşılır. Koskoca dünyanın ortasında yapayalnızsın ve kimsesizsin. Benim patronum Koç olmuş, Fransız Peju firması olmuş, bana ne? Ben eğitim, işsizlik, sağlık sigortamı düşünürüm, çocuklarımın. Herkesin kafasını karıştırdılar. Kahvede arkadaşlarla sadece bir çay içiyor, fırlıyorum, niye, ikinci çayı dayacak.. Şu meydanda evine kredi kartından haciz girmemiş kimse kalmamış, bir seneye cezaevlerine kredi kartından yüzbinlerce insan girecek.. Soğuk Savaş Berlin Duvarı'yla bitti dediler. Sol kavramının .mına kodular. Neymiş, işçi, emekçi sınıfı tarihten silinmiş, işçiler orta sınıf olmuş, kapitalizmin nimetleriyle uyuşmuş.. Olmasın kardeşim, işçi, emekçi diye bir sınıf hiç olmasın, sınıfını .ikiyim. Dünya tarihinin ilk gününden beri altta kalanlar, ezilenler, hakkı yenenler, sömürülenler var mı, yok mu? Bizim dinimiz altta kalanların dini, biz anadan doğma altta kalanların yanında doğduk, büyüdük. Ekonomik zenginlik olmazsa, evrensel değerler olmazmış, ekonomik zenginlik için de borsa, dolar, kalkınma yansı, çok uluslu şirketlerin önünü açmak için, ne kadar kucağa oturmak gerekiyorsa... Kafası karışmayan arkadaş kalmadı, solun enkazı üstünde hala birilerini yiyorlar, küreselleşme, özelleşme. Avrupa Birliği'ne inanmayan arkadaş kalmadı. küreselleşme karşısında milli tepkiler veriyorsun.. On yıl mücadele edip bir sempati yaratıyorsun toplumda, polis otoları içinde, gözaltında, meydanda, Doğu Perinçek bir akşam TV'ye çıkıyor, bütün yaptıklarımız boşa gidiyor, bir çuval inciri bok ediyor... Arkadaşlar hala kalkıp özelleştirmeye karşı mısın değil misin tartışıyorlar.. Bana ne? Benim devletle, orduyla, milletle hiçbir ilişkim yok, ben ekmeğimin peşindeyim. Ben küreselleşmenin ne yanında, ne karşısındayım, ben maaşımı, çocuklarımı bilirim. Sol ideoloji döndü dolaştı, özelleştirme, küreselleşme, insan hakları kavgalarının içine düştü. Biz güya özelleştirmeye karşıyız, biz güya, Avrupa Birliği'nden yanaymışız, hepsinin ta .mına koyum, hepsinin yedi sülalesini .ikeyim, bana ne kardeşim.. Bedel ödeyen benim, maliyetini, fedakarlığını, özelleştirmenin de, Avrupa Birliği'nin, IMF'nin de acısını ben çekiyorum, sen teorisini yapıyorsun...

Teorisini .ikiyim.. (başından aşağı duran bir oğlan alayla: "Hani sen kültürlü adamdın, kimseyi .ikmezdin...). (Duymazlıktan geldi.) Ordu da, Koç da Avrupa Birliği'ne karşı, MHP'de gizli gizli karşı, onların derdi "üniter devletimiz bozulmasın", üniterinizi .ikiyim.. (Başından aşağı duran oğlan, elleri cebinde, dizleriyle kafasına vurarak, "alo, kime diyom, hani sen kültürlü adamdın, kimseyi .ikmezdin..).. (Oralı olmadı.) Ben açım kardeşim, şimdi açım. Birazdan eve gidecem. Onun hesabındayım. İşte Kamu-Sen, MHP'nin götünü yaladı, "sendika hakkı verecek" dediler, şimdi, .ikilmiş sıpaya döndüler.. Sağ liberaller, sol liberaller birleşmiş hantal devleti yıkalım, diyor. Kim yıkacak, soyguncularla teslim edilerek mi yıkılacak. Bana ne hantal devletten, eşşek gibi çalışırım, hergün çalışırım, ben paramı istiyorum. Özelleşelim, hadi özelleşelim, hadi Keçiören'deki ilkokulları da özelleştirelim. Bunlar kafayı yemiş, Avrupa Birliği'ne. Portekiz girmiş, Bulgaristan girmiş mutlu olmuş, hadi biz de girelim, orada, dil, din, ırk, cins, millet kavgası yok, büyük bir potada hepimiz eriyecek, kaynaşacağız. Bu kafalardan bir bok olmaz, et kafalı bunlar. Av köpeği bunlar. Sebatayici bunlar. Kardeşim Avrupa Birliği'ne niye karşı oluyorsun, niye taraf oluyorsun, sana giren çıkan ne, kardeşim solun kavgası ekmektir, örgüttür, girsek de ekmektir, çıksak da ekmektir. Yeni Zelanda'da da bu, Bolivya'da da bu, Kuzey Afrika'da da bu, halka bunları anlatmalıyız. İşte başörtülü kızlar, başörtülerine harcadıkları enerjinin yansını, milyonda birini ekmek derdine harcasalar.. Gazeteleri hergün başörtüsü yüzünden atılanların hikayelerini anlatıyor, tamam, peki, yanınızdayız, din kardeşiyiz, tamam. Birgün olsun tarihinizde bir defa şaşırıp, parasızlık, yoksulluk yüzünden okuldan atılanların, okuyamayanların hikayesini haber yaptınız mı? Bazen yapıyorlar, sadaka vermek için. Bu muskacıların hepsi yoksulluğu "sadaka" verip kurtulunacak birşey sanıyor?

(Başından aşağı dikilen oğlan, alaylı bir şekilde: "Tahir Hoca, Uşak'a uzaylılar gelmiş. Bizimle toplu sözleşme yapacaklar. İş yeri temsilcisi olarak seni göndereceğiz...)

(Ayağa kalkıp, coştu). "Toplu sözleşme için gelmişlerse, buraya gelsinler. Ben kırsala tövbe bir daha çıkmam. Uzaylılar biz kırsaldayken niye gelmedi. Köylüler hala ihbarcı, taş atıyorlar, dün komünist gördük diye jandarmaya koşuyorlardı, şimdi uzaylı.." (alkışlar..)

(Yeniden kaldırıma oturdu). KESK'te iki tane K var, biri başta.. Kur'an emekçileri, demek. İkincisi sonda, ikinci K, "kosmos", demek. Devlet Bahçeli, ekonomi diyemiyor, ek-e-nomi diyor, çünkü K'dan korkuyor. K, Kur'an ekonomisi.. Bu şifreleri açıklamadan kitleselleşemeyiz Örgüt, ör ve güt, gütmek bize göre değil.. F tipini kaldıracağız, K tipini getireceğiz. Eskiden d cezaevinde Kur'an okutulurdu. K, tipi gelecek. Eylemin bir sınırı vardır. Sıçtığın boku kontrc edip tutamıyorsun. Götünden boku başkaları altından alıyor, artık bırakacaksın eylemi. Sol, n demek, "ol" demek, o, onur demek, onurlu ol... Sizin bokunuzu kim temizliyor, devletin gö revlileri, rezillik burda başlıyor... (Bir ters, bir düz, bir saçma, bir normal konuşması, ama, ma kineli tüfek gibi seri devam ediyordu...)

Yavaşça kalabalığa karıştım. deli mi, bir oyun mu, beni mi dalgaya aldı. Ama fikirleri.. Notlarıma baktım, ne kadar inandırıcı bir cümle: "Bir zamanlar uykuya dalarken geniş yaprak lı bir ağacın gölgesi üstüme uzuyordu..."..... Sersemleyecek kadar kendimi kaptırdım. Neder doğru dürüst, yalın, sade, dünyayı kavrayanlar deliriyor. Neden, benim gibi düşünenler, dei diye geziyor. Karnım aç diyenler, ben açım, başka birşeyden anlamam diyenler, sağlıklı bi kafa taşıyamıyor... Kimsin Tahir Hoca! Burada, bu sütunda senin gibi düşünen bir kardeşi var, aynen senin gibi... Ve aynen senin gibi tek bir teli kaldı K ekonomisine geçmek için...

7 Haziran günü, Valilik KESK'in yasal eylemine izin vermeyince, Kızılay'a giden Ziya Gö kalp Caddesi'ni saat 12'den altıya kadar işgal ettiler. Polis, köprünün altında, beş tane panzer yanyana koyup, önünde demir barikatlarla yolu kesti. Panzerlerin arkasında ikiyüz tane polis et ten duvar. Tüm yollar polis tarafından kesildi. Yüzlerce polis tüm ara sokaklarda sıra sıra dizildi. Üç-dört bin gösterici için beş altı bin polis, hazır kıta bekledi. Göstericiler slogan atıp, halay çekip, simit yiyerek akşama kadar bekledi. Akşam saat altıda... akıllara durgunluk veren dünya tarihinde eşine benzerine rastlanmamış birşeyler oldu. Ellerinde hiçbir şey olmayan yalın bilek, zayıf suratlı, incecik bedenli onlarca eylemci polis barikatlarına yürüdü. Barikat demirlerini birer birer kaldırmaya başladılar, ellerinde ne molotof kokteyli, ne sopa vardı... Polisin üzerine yürüyebilmek için çıldırmış olmalıydılar. Ölümüne dayak yiyeceklerdi, ya da gaz bombalarıyla imha edilecekler.. Tüm polis hızla gaz maskelerini taktı. Uzayyolu filmi seyreder gibi Önce kalabalığın içine, sonra tüm ara sokaklara "biber gazı attı"... Gelip geçenler, üç-dört ana sokakta dört-beş bine yaklaşan esnaf dükkanı biber gazına gömüldü. Sigorta binası, Sakarya Caddesi'ne doğru kaçışmaya başladı halk. Biber gazı solunum yollarını yakıyor, bir saat aralıksız gözlerden hortum gibi yaş dökülüyor. Avrupa'da yasaklanmış. Biber gazından toz dumana karıştı. Rüzgar biber gazını şehrin ara sokaklarına doğru sürükledi. Konur, Karanfil, Selanik, Bayındır, İnkılap, Kızılay göbekten geçen yüzbinlerce insan biber gazıyla ağlamaya, çıldırasıya kaçışmaya başladı. Olay bittikten iki saat sonra dahi biber gazının etkisi geçmedi.

Aslında, yıllarca eylem yapa yapa, polis KESK'i, KESK de polisi iyi tanıyor. Tandoğan'da site esnafının polis panzerlerini haşat edip, ölümüne taş ve kalaslarla polisi dövmesinden sonra, polis, nihayet KESK'in gözü dönmüş, çapulcu sürüleri olmadığını, yani, polise karşı "düşmanlık" yapmadığını gayet iyi anladı. Ancak, yasal eyleme izin verilmeyince KESK'in durdurulamayacak, karşısına geçilmeyecek, jopla, silahla bastırılamayacak "hukuki" kararlılığından asla taviz vermeyen bir örgüt olduğunu anladı... Artık, vali de, polis de biliyor, KESK'in elinden hiç kimse yasal eylemini alamaz.

Otuz yıldan beri bu meydanları tanırım. Bu meydanlar, tarihlerinde ilk kez, kızgın güneş altında simitten başka birşey yemeyen, bu incecik yüzlü, kurumuş yüzlü insanların ellerinde hiçbir şey olmadan, panzerlerin ve beşbinin üstündeki zırhlı polisin üstüne yürümesine, ilk defa tanık oluyor...

KESK'i kimse durduramıyor! KESK'in gölgesi, uyurken bizler, üstümüze doğru uzuyor... Ve meydanlarda dizlerine jopla arkadan vurulup düşürüldükçe.. Bir kelebek gibi yeniden ve birden havalanacaklar! Yazın not defterlerinize, yazın bir kenara! Belki bugün joplarla, ağızlarını burunlarını sert betona çarpıp, kanatıp yüz üstü düşürüyorlar asfalta, ama bir gün kelebekler gibi havalanacak KESK!...

Bu topraklardaki tek doğru şey... hep birlikte sarılalım boynuna!

Nihat Genç

Mehmet Özkanoğlu

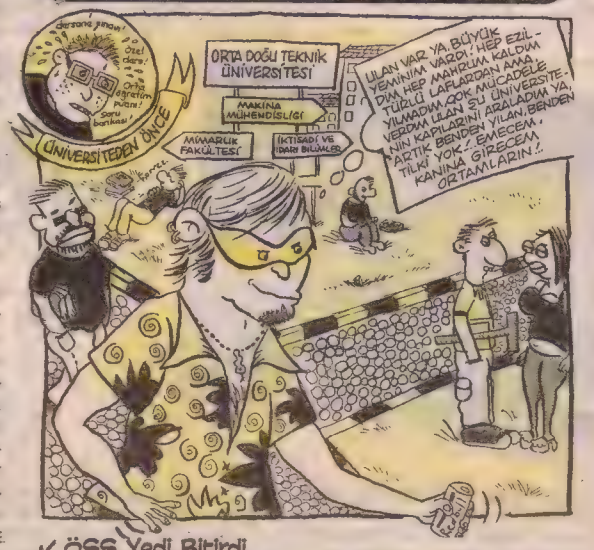

✓ ÖSS Yedi Bitirdi...

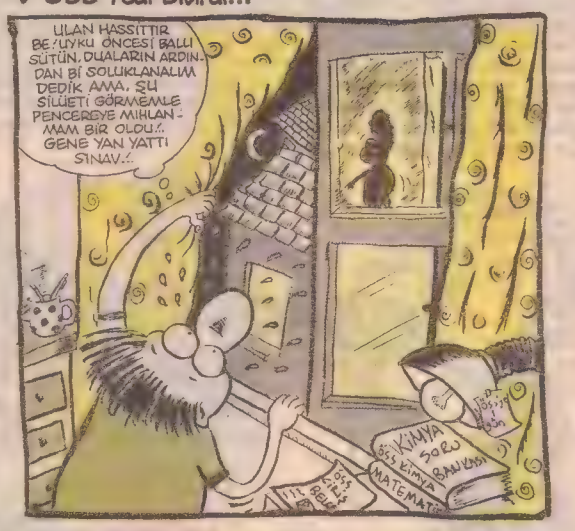

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar
zaferak@leman.com.tr ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz, Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

ilkay@eskiatlas

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

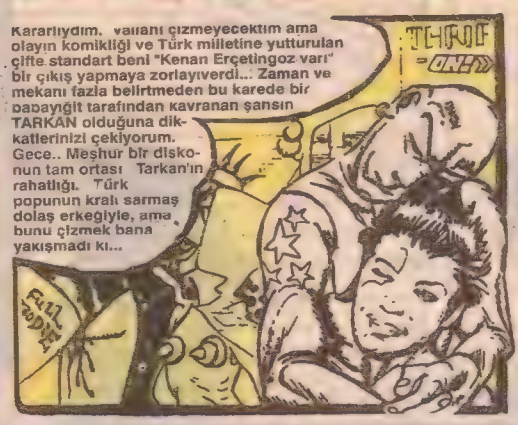

BU SÜLEYMAN O SÜLEYMAN MI?

Yeni iddianın sahibi Leman Dergisi karikatüristlerinden Bahadır Boysal... Boysal 1998 Eylül'ünde New York'a gitti. Dünyaca ünlü Twilo Gece Kulübü'nde Tarkan'ı bir gençle sarmaş-dolaş öpüşürken gördü. Şok oldu ve genci araştırdı. Adının Süleyman olduğunu öğrendi. Hatta onunla tanışıp sohbet etti. Boysal Türkiye'ye döndükten sonra gördüklerini çizdi. Karikatür Leman Dergisi'nde yayınlandı. Son olaydan sonra Star'a konuşan Boysal, "Bardaki o Süleyman, fotoğrafları veren bu Süleyman olabilir" dedi.

STAR gaztesinden alıntı. (11.06.2001)

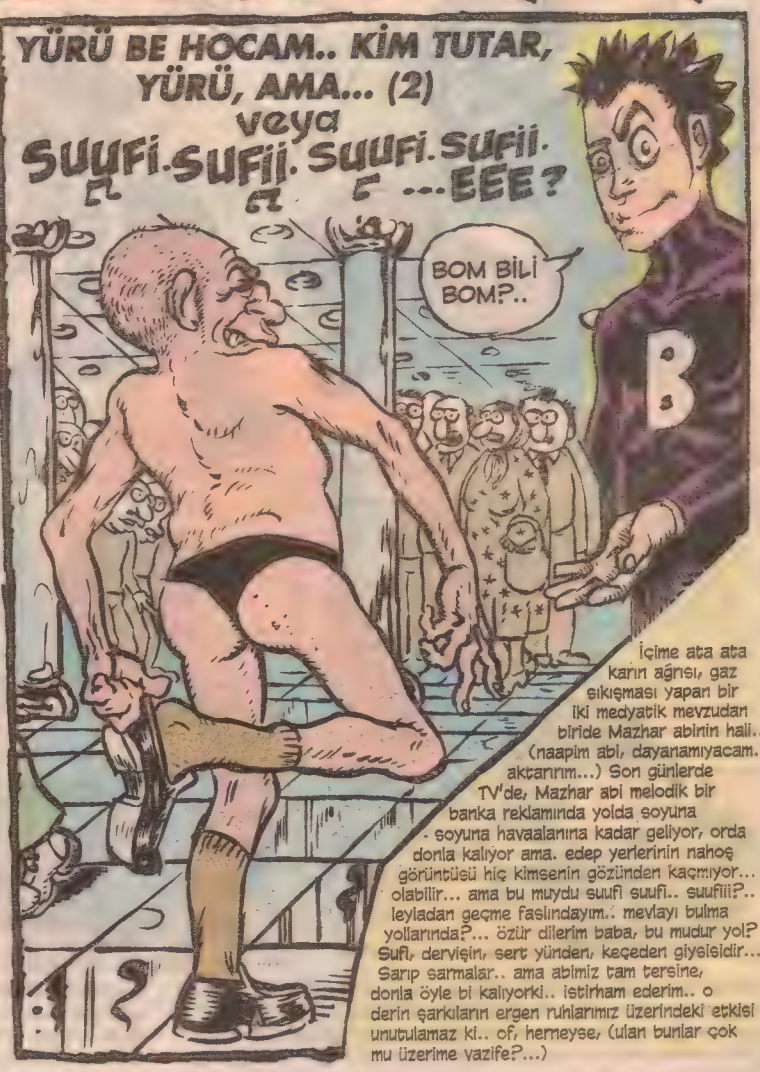

İçime ata ata karın ağrısı, gaz sıkışması yapan bir iki medyatik mevzudan biride Mazhar abinin hali.. (naapim abi, dayanamıyacam.. aktarırım...) Son günlerde TV'de, Mazhar abi melodik bir banka reklamında yolda soyuna - soyuna havaalanına kadar geliyor, orda donla kalıyor ama. edep yerlerinin nahoş görüntüsü hiç kimsenin gözünden kaçmıyor... olabilir... ama bu muydu suufi suufi.. suufiii?.. leyladan geçme faslındaydım.. mevlayı bulma yollarında?... özür dilerim baba, bu mudur yol? Sufi, dervişin, sert yünden, keçeden giyisidir... Sarıp sarmalar.. ama abimiz tam tersine, donla öyle bi kalıyorki.. istirham ederim.. o derin şarkıların ergen ruhlarımız üzerindeki etkisi unutulamaz ki.. of, herneyse, (ulan bunlar çok mu üzerime vazife?...)

Bir kaç yıl evvel Amerika'ya gittimde bir yandanda oranın cıvıltılı sosyal hayatınıda çizip gönderiyordum Leman'a... Bir haftasonu, gece hayatının böğrü, diskonun birinde Süleyman diye bir eşcinsel içerde başka erkeklerle "gayet cilveli" dans eden TARKAN'ı göstermişti bana... Ben kendimi tutamayıp Leman'a çizdiydim bu enstantaneyi.. Sonra halkta çok tuttu bunu. Üç yıl boyunca önüne gelen sordu bu olayı bana... Hatta o dönem meşhur bir magazin dergisi editörü, elimizde fotoğraf varsa bilmem kaç bin dolar para teklif ettiydi.. Sonradan sonraya bu hadiseyi çizdiğime pişman olduydum... Ve bu gün.. TARKAN-cıblak foto olayı patlak verdi.. Bu vesile ile geçenlerde bi kaç gazteden aradılar beni, ağazımı aramak için.. etmeyin eylemeyin demeye fırsat kalmadan benim o çizdiklerimide bu skandala meze yapıp yalan yanlış şeyler yazmışlar... ayıp... kötü!... şimdi "buralardan gidiyorum" diyor Tarkan.. "dönermiyim bilmem..." yazık... Tarkan, modern Türkiye Cumhuriyeti'nin 3. kuşaktan ilk ve tek temsilcisiydi.. aha o da gidiyor.. kala kalın topuğu kıllı, terli ve gazlı Seda Sayan'larla, İbo'larla... bol bol hanzolama... tebrikler...

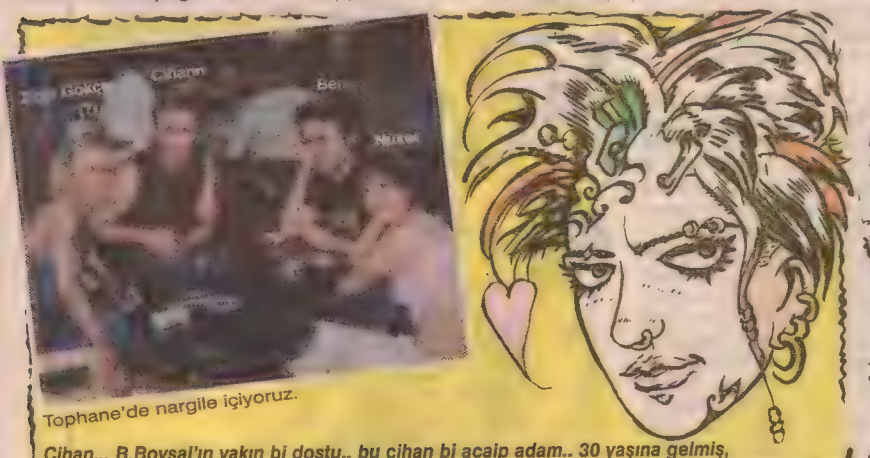

Tophane'de nargile içiyoruz.

Cihan... B.Boysal'ın yakın bi dostu.. bu cihan bi acaip adam.. 30 yaşına gelmiş, Cağaloğlu'nda bi kuyumcu dükkanı var, haftaiçi turistleri bağlayıp ayaküstü satış yapıyor (inceden) haftasonu, cilalı tekno giysilerini giyip diskoya gidiyor. Abi herneyse, bu adam aynı zamanda bir dönemin Alamancı tayfasından... orda bi ara hem Alamancı hem Punk bi tanıdığı varmış bunun... Anarşik olduğu kadar psikopatmışda çocuk.. gelip bi ara bizim Cihan'a "Aabi bi kıza aşık oluyosun, sonra onun biyolojik olarak 4'de 3'ünün su olduğunu öğreniyorsun... neacaib..." demiş.. dediğinin ertesi günü patlak veren olay: Alamancı-Punk hamile bıraktığı Punk kızı kürtaj olmaya bir türlü ikna edemeyince basmış yumruğu, bayılmış kız.. Oğlanda eline geçirdiği tuvalet pomyasını afedersiniz kızın şeyine monte ederek bir saat boyunca sola çevirmiş ve çocuğu düşürmüş.. Cihan'ın yeminler ederek bize anlattığı bilimsel bir vahşet işte... ulan Cihan...

*Geçen kış, bir gece dergiden bi kaç kişi çıkmış İstiklal'de yürüyorduk.. soğuk.. caddenin değişmez motifi tinerci dilenci çocuklardan biri yanaştı... baktık parmaklarında **siyah oje** var (?) abi niye bu? diye sorunca, "aabi, **aclıktan**" demezmi.. vay kurnaz, umrunda diil, direkt para istiyor yani!!... parayı verdik kaçtık.*

Geveze dillere pelesenk, uyuz ruhlara yapışık şu **"Dermişim"** lafına en güzel noktayı bizim Leman'ın Mekintoş'cusu Fiko koymuş, Geçenlerde bi ara Beşyüzevlerde arasıra uğradığı bi kaaveye girmiş, girerken **"Selaminaleykum"** demiş... kimseden **"aleykum selam"** gelmeyince, biraz bekledikten sonra **"dearmişim"** demiş kimsesizce... (Ulan bunu kendi aramızda ayaküstü anlatırken komik te,yazıp çizince pekpatlamadı galiba)

Aksamsefası

ATOM.. ATOM.. ATOM.. ATOM..ATOM.. ATOM.. ATOM.. ATOM.. ATOM..,ATOM.. ATOMPH!.. ATOM gastecilerde... (enerjikmiş!)

502

23 Haziran 2001 Cumartesi-Sayı:2001/25 - 500.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

EY TÜRK GENÇLİĞİ!

Birinci vazifen kapağı yurt dışına atmaktır. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane fırsatı budur. Oturma izni en büyük hazinendir.. İstikbalde dahi, seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici bedhahların olacaktır. Memleketin deniz, güneş ve tarihi eserlerine kastedecek turistler bütün dünyada emsali görülmemiş bir turizm patlamasının mümessili olabilirler. Charter ve havayolu ile aziz vatanın tüm tatil köyleri, tüm otelleri, tesisleri, rezerve edilmiş olabilir, bütün marinalarına demirlenmiş, bütün yerli turisti dağıtılmış ve memleketin her bir pansiyon, kamping ve bungolowları bilfiil işgal edilmiş olabilir.. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve hatta dalalet içinde bulunabilirler. Yarattıkları krizle paranı dolara, marka karşı pul edip, devalüasyon ilan edebilir, şahsi menfaatlerini, müstevlilerinin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler.

Bütün bu kriz, turizm patlaması içindeki vazifen kendi maçanı kurtarmak, bir yengen bularak kapağı bir şengen ülkesine atmaktır. Muhtaç olduğun kudret maşşaklarındaki asil spermde mevcuttur.

- Yapılan araştırmalar üniversite ve lise çağındaki gençlerin geleceğe yönelik en büyük arzu ve hedeflerinin yurt dışında yaşamak olduğunu ortaya koyuyor. krizden sonra bu eğilim katlanarak artmış. Hazır sıcaklar yükselmiş, sınavlar bitmiş, okullar kapanmış, turizm patlamışken ne duruyorsunuz arkadaşlar...

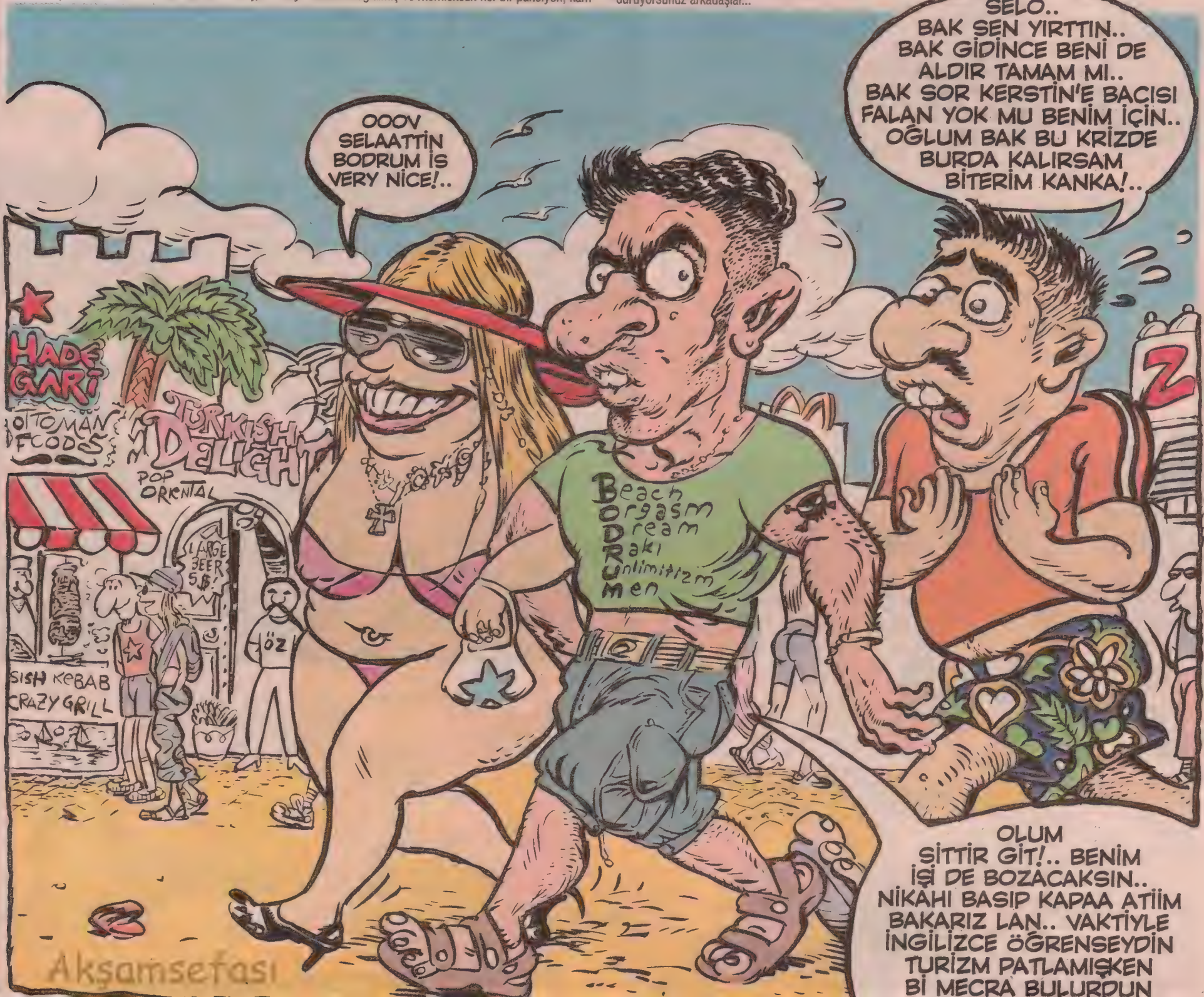

Pınar Selek ve Julide Kural 50 kişilik bir grup oluşturup Barış ve Dostluk İçin Kadın Dayanışması adı altında Batman'lı kadınlarla konuşmaya gittiler... Bilindiği gibi son aylarda Batman üst üste gelen kadın ve genç kız intiharlarıyla da gündeme gelmişti...

Batman'a giden kadın grubunun içinde yer alan çizer Ramize Erer izlenimlerini LeMan için yazıp-çizdi...

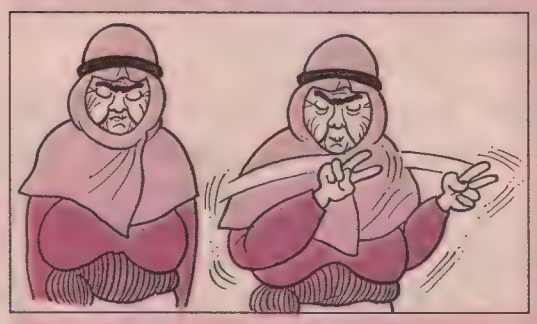

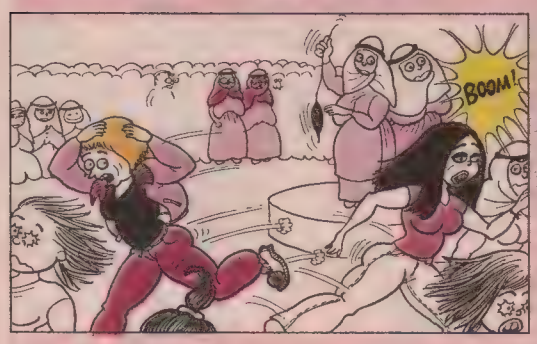

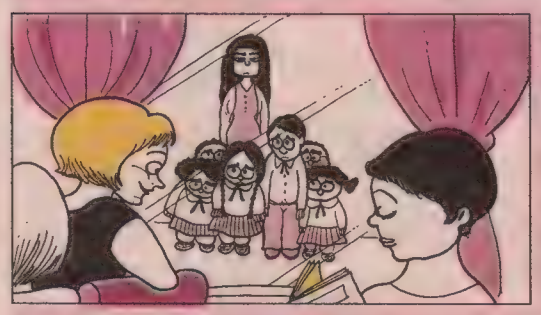

Batman, Petrol rafinerisinin etrafında, rafineride çalışanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal çakkalın kurulmasıyla oluşmuş **şantiye şehir, kocaman bir varoş.**

Şehir olmanın hiçbir izi yok burada. Ne güzel eski bir ev, ne eski bir çarşı, ne eski bir cami. **Sadece yoksulluğun izi vardı burada.** Ağır yoksulluğun bütün izlerini anaların yüzlerinde gördüm. **Faili meçhul kayıp kocaları, oğulları 12 çocuğunu yitirmiş bir ananın yüzünde o ağır acının izini gördüm.**

Batman'da her yerde yoksulluğu görmeye alıştım ama çocuklarda görmeye alışamadım, en çok çocukların yoksulluğu koydu bana.

Yöredeki çocuk sayısı kadar çok ve her yerde zafer işareti gördüm. Halay çekerken, iğ eğirirken, zılgıt çekerken, konuşurken, canlandırma yaparken.

Çook yaşlı bir teyze gördüm. Dalıp gitmiş otururken. **Birden bire çalışan, bozuk bir silecek gibi sağa sola, sağa sola gidip geliyordu elleri.** sonra tekrar dalıp gidiyordu. **Gidip tutmak istedim ellerini.**

"Batman'da kadın intiharları" hakkında yapılan toplantı sırasında tam önümde sanıyorum **"Batman Kadın Platformu"**ndan bir kadın fenalaştı. **Sema Pişkinsüt** ilk yardım için geldi. Kadına **"Biraz dışarı çıkıp uzanmanız gerekiyor", "tansiyonunuz düşmüş"** dedi. Biz kadını dışarı çıkarmaya çalışırken o kalmak istiyordu ve yarı baygın halde şunu söylediğini duydum. **"Ne olur kalıp bir iki çift laf etseydim."** Bu çok dokundu bana. Burdaki kadınların konuşmaya, kendilerini ifade etmeye, anlatmaya ihtiyacı var en çok.

Akşam şenlik yapıldı. Şenliğin en hararetli yerinde biz canlandırma ekibinin, **(Kürt kadınının günlük hayatından enstanteneler canlandırılıyordu, iğ eğirirken, yayık sallarken, ekmek yaparken gibi)** tam önünde otururken bir patlama oldu. Can havliyle hepimiz panik içinde sağa sola koşuşturduk. **Ben bomba patladı sandım.** Batmana gelirken getirdiğimiz bütün korkularımız ortaya çıkmıştı. Ortalık sakinleşince geri dönüp şaşkınlıkla **"ne oldu"** diye sordum, yaşlı bir kadına, o da **"Ekmek patladı"** dedi. Sonra anladık ki sacın üstündeki ekmek tutuşmuş. **Bozulan sinirlerle bu cevaba çok güldük ama çok şaşırmadık, orada her şey patlayabiliyormuş gibi geliyor insana.**

İkinci gün **Hasankeyf'**e gittik, inanılmaz güzellikte bir yerdi. Turistik gezimizi yapıp, hediyelik eşyalarımızı da satın alıp otobüsümüze geri döndük.

Otobüsümüze binerken bir grup ilkokul öğrencisi gördüm. **Dönüş telaşıyla otobüslerimize binerken dinlemeyi unuttuğumuz çocuklarmış onlar. Bize şarkı söylemeye gelmişler.** Bütün bir gün, o kavurucu sıcakta bizi beklemişler. Bunu öğrenince çok üzüldüm.

Dönüşte, önümüzde uzanıp giden ıssız sarı toprakları seyrederken o ilkokul öğrencilerinin şarkılarını söyleyememe sıkıntıları geldi yüreğime oturdu. Ağlamak, ağlamak, ağlamak istedim.

Ramize Erer

LeMan

Ölüm orucunun 181. gününde bilinci kapanan Ersin Eroğlu hafızasının on yılını kaybetti... Eroğlu, kendisini lise çağlarında sanıyor.

Küresellik karşıtı gösterilerin şiddetlenmesi üzerine G-8 diye bilinen zirvenin gemide yapılacağı açıklandı...

Bazı Bakan ve Milletvekilleri acil yasalar görüşülürken, çeşitli kesimlere para istemek için Kemal Derviş'i kuşatınca, Derviş "Benden bir daha para istemeyin. Bir daha meclise gelmeyeceğim" diyerek rahatsızlığını dile getirdi...

Demokrasi yerine yine geçici çözüm... Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'den gelen trilyonlarca liralık para cezalarını ihmali yapan kişi ödeyecek.

Ölüm oruçlarında hafızasını kaybeden solcu mahkumlara marş söyletip, bozkurt işareti yaptırıyorlar.

Okullar tatile girdi, üniversite sınavı da bitti. Sıra bunalıma girme, iş bulamama, ailevi baskılar, kahve ve meyhanelerde zaman öldürmeye geldi...

Derya Sayın

LeMan ti MEDYA

"Zam" diye oturdular, gazeteyi "150 bin lira" yaptılar!

İŞTE MEHMET YAKUP YILMAZ YÖNETİMİNDEKİ TOPLANTININ İÇYÜZÜ!..

- Arkadaşlar, durum fena... Bu gazete, bu fiyatla gitmiyo... N'apsak, zam mı yapsak?..

- Evet, zam yapalım!..
- Bence de zam yapalım!..
- Zam uygundur!..
- Zam yapalım!..
- Zam kaçınılmaz gibi görünüyo, yapalım gitsin!..
- Zam yapmadan önce düşünsek biraz... Mesela, Milliyet'in arka sayfası spor oldu yıllar yılı, bu bi alışkanlıktı, sporu iç sayfalara atmak yanlış mı acaba?.. Bence biraz da ordan patladık... Spor, eskisi gibi arka sayfada olsun!..

- Sus kovuldun!.. Çık dışarı!.. Arkadaşlar, toplantıya 6 kişi olarak devam edicez... Zam için ne diyosunuz... 300 bin lira iyi midir?..

- İyidir!..
- Bence de iyi...
- 300 bin uygundur!..
- En iyi rakamı söylediniz...
- Bence, yıllarca Milliyet'e emek vermiş insanları bir anda kapının önüne koymak hataydı... Vizyonumuz ve imajımız, daha rasyonel bir çözüm bulmamızı gerektiriyordu... Sloganı "Basında Güven" olan gazeteye, en başta yazar-çizerinin güvenmesi gerek...

- Kovuldun, çık!.. 5 kişi yeter zaten bir toplantıya... Arkadaşlar, hafta sonu fiyatımız da eklerle beraber 500 bin olsa... Nasıl olur?..

- Şahane olur!..
- Mükemmel...
- Hafta sonu 500 uygundur!..
- Ya Hürriyet gibi olalım, ya da Radikal gibi... Madem Milliyet gibi olamıyoruz!.. Hem genel müdürün, hem şoförünün okuyacağı gazete olalım derken ikisi de bıraktı bizi... Bence, Hasan P ulur'a yaptığınız "Siyaset Rasim'i Televole Rasim yapalım" önerisi yanlıştı!..

- Giderek azalan arkadaşlar, 4 kişiyiz artık!.. Eşitlik durumunda benim oyumun 2 oy sayılmasını öneriyorum!.. Ne dersiniz?..

- Elbette!..
- Doğrusu da budur!..
- Uygundur uygun olmasına da, şu Berrin Cankat olayına bir çözüm bulalım... Nasıl bi kadındır, kimdir bilinmez... "Sapık" filmindeki anne gibi!.. Ayreten bi internet sitesinde çok başka şekil gördüm kendisini... Dedikodu yakışıyo mu bize?.. Daha net olmamız lazım...

- Söylememe gerek var mı, kovuldun!... Biz elektrikli gazete yapalım dedikçe, etik diye deliriyosunuz... Sonuç: Aydın Doğan, Alman Cumhurbaşkanı Rau'yla zirve yapıyor, yanında Ertuğrul Özkök var, ben yokum... "Aydın Bey, ben de geleyim, aynı saatlerde Rumenige ile bi pub'ta bira içeyim, Almanya'yla halk tipi yakınlaşma olur" dedim, cevap bile vermedi... Bence makeleler 25 cümleyi geçmesin, millet okumuyo!..

- Bence de!..
- Bence, Milliyet'teki değişimden sonra gasteye seçkin bi hava vermek yanlıştı... Seçkin okur, benzin istasyonunda bedava verilen gasteden hazetmez.. Artı, o pastalı reklam da çok sıkıcı... İnsan yiyemedikten sonra, o pastanın ne önemi var?.. Eleştri, protesto ayağıyla, o pastayı gene bi tek politikacı tadıyo farkındaysanız!..

- Çık!.. Eee, başbaşa kaldık senle... Mutlaka bi şekil

yapmamız lazım... N'apalım?..

- Eee... Siz bilirsiniz...

- Yok yok, söyle bi fikir...

- Ne fikri canım sabah sabah... Siz doğrusunu bilirsiniz...

- Söyle be kardeşim bişey...

- Eee... Zam yapacağımıza tam tersi indirim yapsak!..

- Kovuldun, beni yalnız bırak... Ya da dur... Ne kadar?..

- Ne.. Ne biliim? 100 bin yapsak mesela..

- Kovarım, 150 bin de bari...

- 150 bin uygundur!..

- Tabi canım, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik koşullar, alım gücünün düşmesi, her kişi ve kuruma düşen özveri görevi, vesaire yüzünden 150 bin yapıyoruz gasteyi di mi?..

- Evet...

- Böylece yok satıp sürümden kazanıcaz...

- Evet...

- Şu yönetim kurulunda en sevdiğim adam sensin!.. Hemen uygulayalım... Plan tutmazsa, biliyosun n'olacağını!..

- Keşke adam atma toplantısı da, tam tersi, yeni elemanları işe alma kararıyla bitseydi!..

- Kovuldun, şimdi beni yalnız bırak!..

V.Ö.

İstanbul Üniversitesi İletişim öğrencileri, televizyonda "en iyi eğlence programı" olarak Şahane Pazar'ı seçti.

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAKÇAK

daral@leman.com.tr

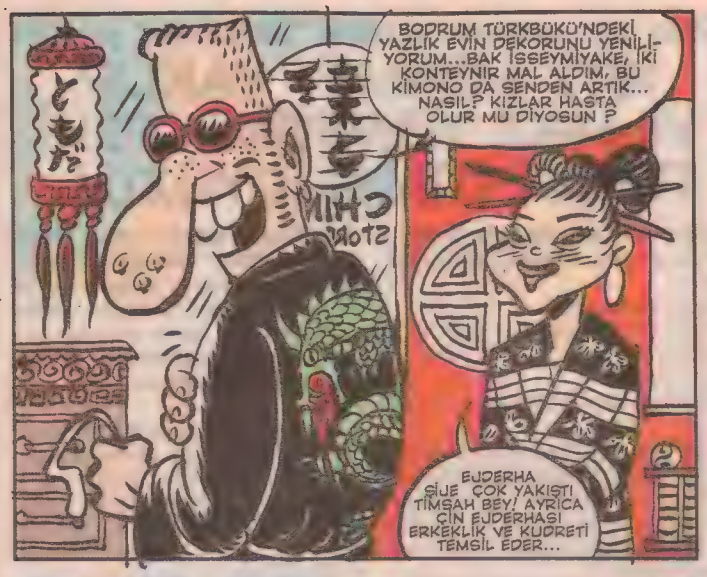

artesi sabah...

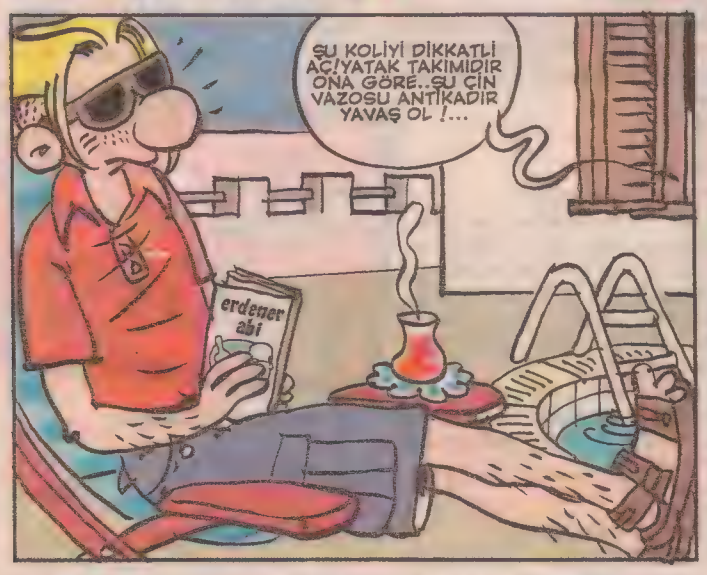

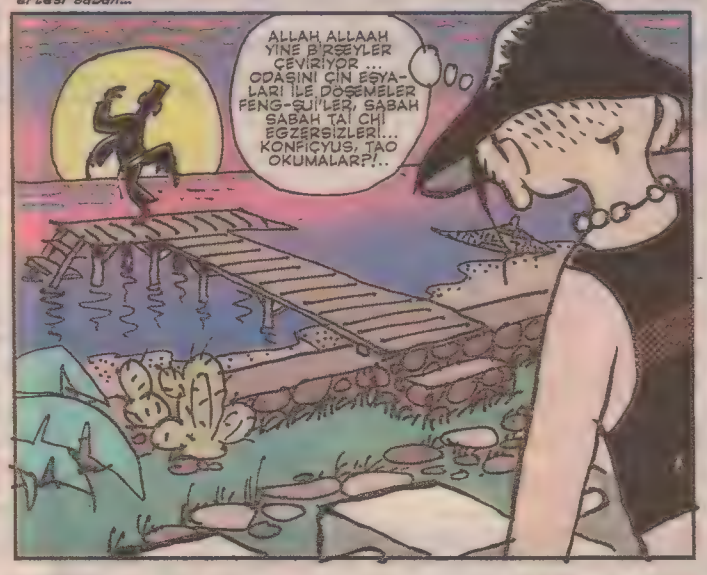

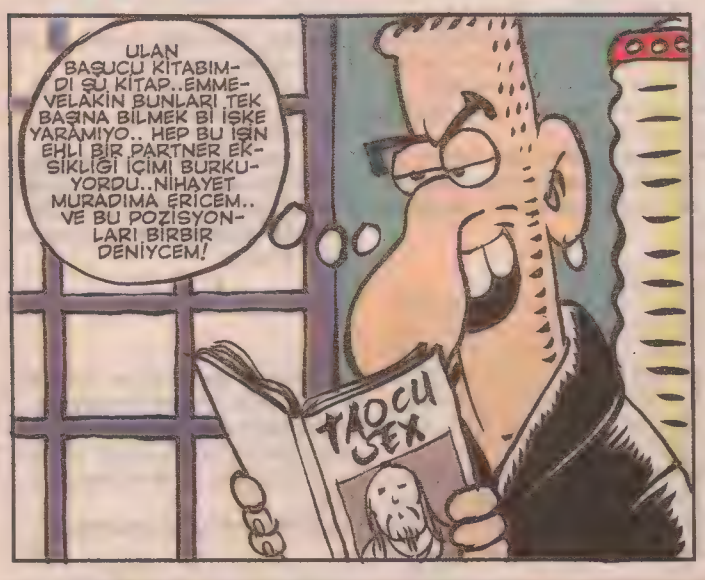

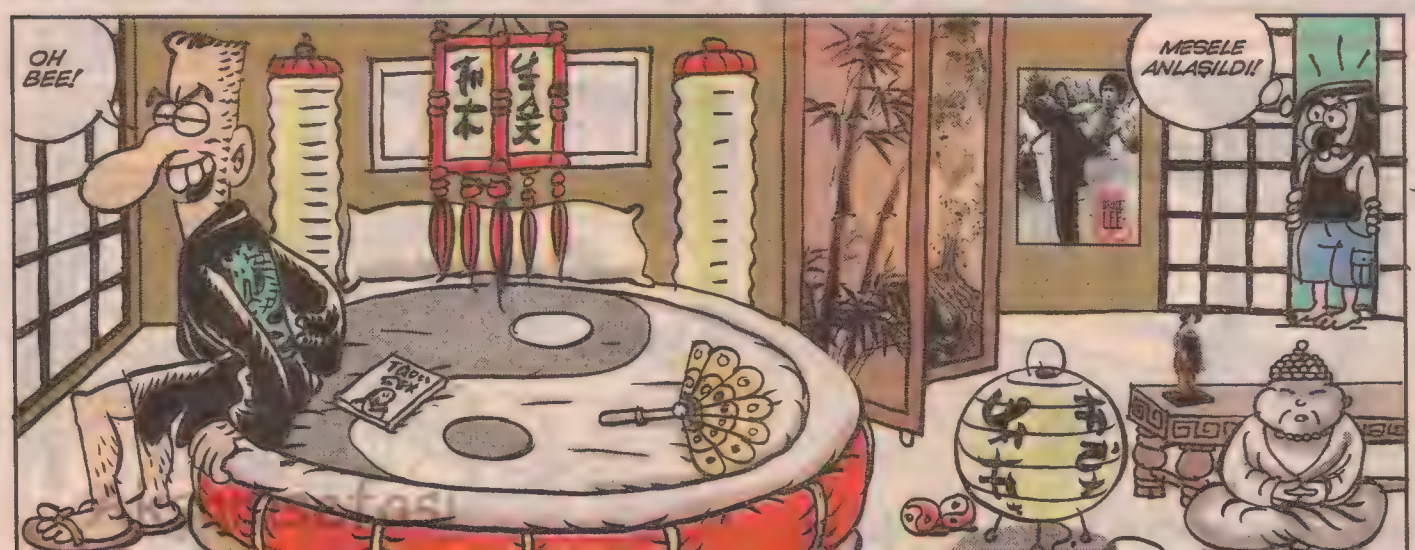

AÇIK met üst BÜFE

Eski GIRGIR dergisi arka sayfa çizerleri şimdi ne yapıyorlar

(hepimiz geçtik o sarışın ve bol noktalı safyadan.. bir bakıma eski GIRGIR dergisi'nin alt yapısı, paf takımı'ydı o sayfa.. kimimiz sonra iç sayfalara sirayet ettik, kimimiz başka başka dergilere.. ama bazılarımız kayboldular sanki.. ne isimlerine, ne çizgilerine rastlayabildik sonra.. eski GIRGIR dergisi'nin arka sayfasında birlikte yeralmak demek akraba, hemşehri, kanka olmak gibi bir şeydi o zamanlar.. sadece istanbul'dan değil, memleketin her yanından karikatür yağardı o sayfaya.. pek çoğumuzun birbirimizi yüzyüze bir kere görmüşlüğü bile yoktu belki ama tıpkı askerdeymiş gibi kim nereli ezberlemiştik.. mesela ben hâlâ hatırlıyorum bazılarını: zafer karakuş-lüleburgaz, cemil açıkkol-gaziantep, ayhan kirazzonguldak.. şimdi, yıllar yıllar sonra aldı beni bir merak.. n'oldu bu arkadaşlara.. nerdeler, ne yapıyorlar, ne ediyorlar, nasıllar diye.. ey eski GIRGIR dergisi'nin tüm arka çizerleri, eğer bana şu anki hâlinizi gösteren bir fotoğraf ile şu an neler yaptığınızı anlatan bir mektup gönderirseniz OKUZ'ün ağustos sayısında özel bir bölüm hazırlamak istiyorum.. işte aklıma gelen eski GIRGIR dergisi arka sayfa çizerlerinden bazı isimler.. unuttuklarım bağışlasınlar...

zafer karakaş
serdar gilkal
nuhsal ışın
vahit bademci
samet giray
oğuz rize
muhammet kotbaş
akın çavdarlı
bozkurt belibağlı
yüksel bayram
ömer çam
yılmaz kuruhasan
evrim bayri
yusuf ercins
tuncer doğan
yakup karahan
yüksel can
nadir gül
zeynel esen
korkut akaçık
sefer tabakoğlu
adnan ayaz
mustafa pancar
aykut yılmazer
reha avkıran
ishak öztürk
vedat rafahiyeli
süleyman kaya
ali ünlüsoy
yaşar arak
salih salı
veysel öktem
yakup aksoy
serdar kutça
vedat cankılıç
sefa sofuoğlu
muhammet mustafa yıldız
hürrem gigin
tamer okuyucu
cumhur gazioğlu
tayfur hakarar
coşkun göle
raif zor
serhat oğuzkurt
hasan gez
a.faruk akgören
hüseyin ışık
selim şahin
ali şur
hazan suadiye
erdoğan oğultekin
birol çün
i.serdar sayar
cemil açıkkol
ayhan kiraz
sedat öztürk
adnan şahbaz
ve diğerleri.. unutmayın, mektuplarınızı bekliyorum

UMPAHA

Fatih SOLMAZ
—
Kemal ARATAN

Solmaz@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

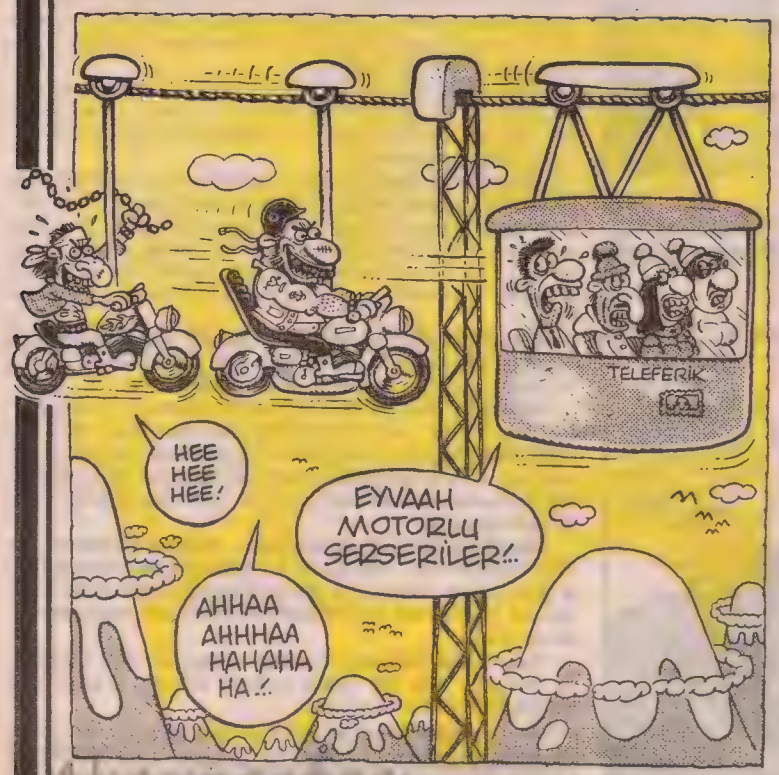

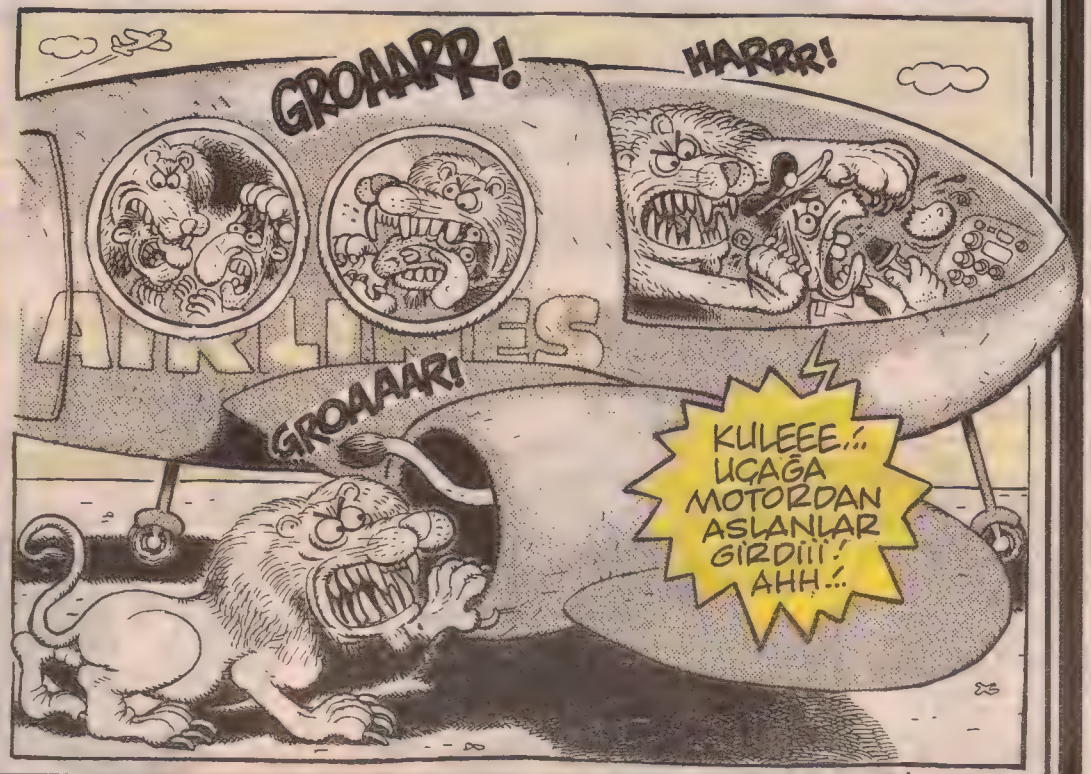

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

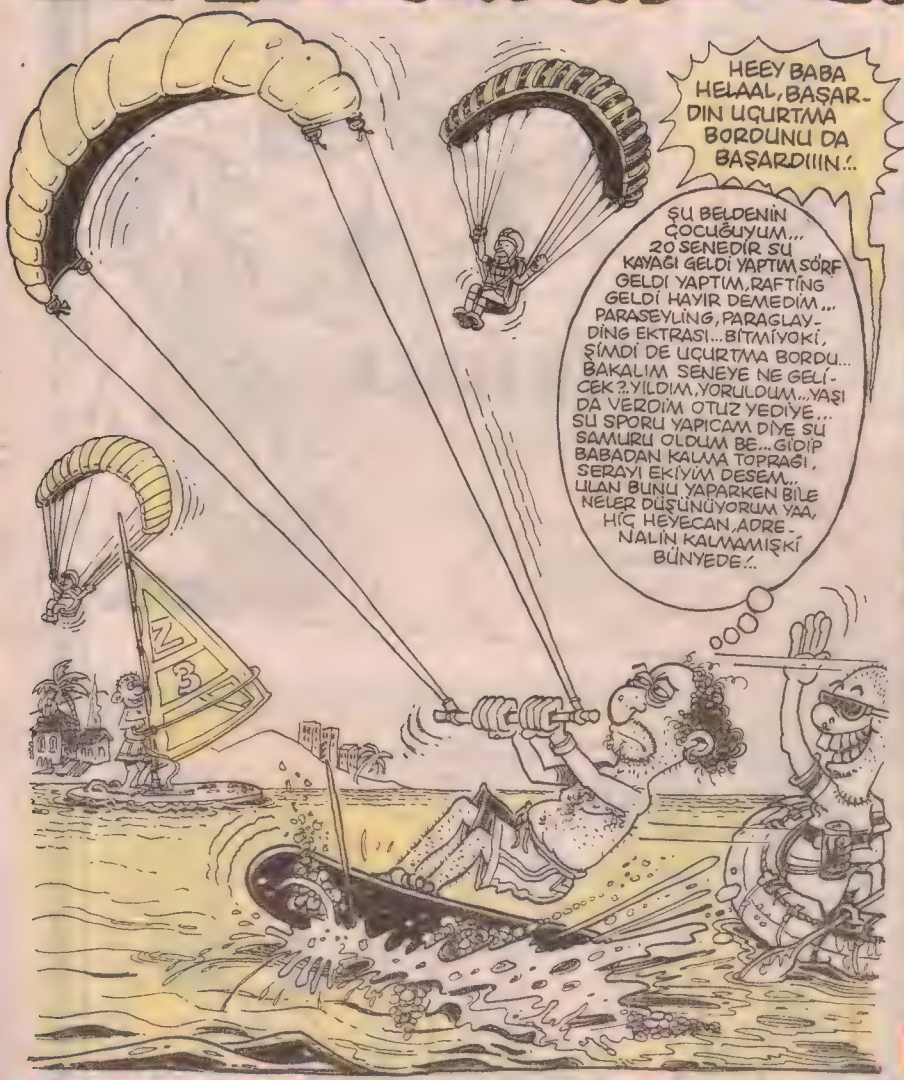

DUMUR

...Geçenlerde evimin olduğu caddede ağır ağır yürüyordum. Ellerinde orak olan iki genç, garip adam sessizce yanıma yaklaşıp tırsıtıcı bir şekilde, tuhaf bir edayla yardıma muhtaç olduklarını söyleyip para ister gibi bir takım hareketler yaptılar. Ya da ben öyle sandım. Zira aklım çıkmıştı, beynim kafamda bir o yana bir bu yana vuruyordu. Acaip kıllanmıştım... Düşünsenize şehrin ortasında iki tane oraklı adam... Ot biçmeden geliyorlar desem, ot nerede... Azrail sendromuna girip hemen ordan uzaklaştım, on kilometre yürüdüm, ancak kendime gelebildim. O gün yola gidecektim, bunu bir işaret sayıp gitmemeyi bile düşündüm. Sonradan aklıma geldi. Daha önceleri işitmiştim. Dolapdere civarlarında bir arkadaştan, elinde hızar olan bir adam aynı şekilde o gün hiç odun kesemediğini söylemiş ve bir yemek parası istemiş. Nedir bu yaa, hala anlayamadım. Herhalde, bak para vermezsen "bir daha düşün" diye bir mesaj vermek istiyorlar...

DETAYI

DUMUR DETAYI

Beylerbeyi'nde balık restoranlarının birinde çığırtkan bir garson müşterileri şöyle çağırıyordu; **"Denize sıfır masalar, Denize sıfır masalar..."**

Daire pazarlayan bir emlakçı edasıyla yırtınan garsona baktım, baktım... Neredeyse **"Tsunamiye sıfır masalar"** diye bağıracak. Kardeşim zaten boğaz kıyısı, ikide bir gemi geçiyor, tanker geçiyor, dev dalgalar kıyıya vuruyor. Ayrıca masa denize sıfır olsa nolur?.. Sanki bir ömür aynı masada mı oturacak adamlar?..

Entelektüeller daha mı az sevişir?

(Uzmanlardan görüş aldım!)

• **Prof. Yeliz Nuri Battalboy:** Seks, ilkel güdülerden olduğu kadar can sıkıntısından da pompa alır!.. Kafada boşluk olunca, organik enerjide ivme olur... Olur da n'olur?.. Durduk yerde azan gördüm... Tweenie'lerdeki Judy'den "olgun kadın" diye hoşlanan var... Entelektüeller sorunludur, kolay iletişim kuramazlar... Tatil günü, ağaçlık yerde partnerine tutup küresel ısınmadan bahsederler... N'olur o zaman?.. Güdüsel soğuma yaşıyo insan... Şahsen benim eşim Ortadoğu uzmanı, yapılı bir can!.. Ama aramızda Gazze Şeridi geçiyo yaklaşık yirmi yıldır... Arada bi, "Üçlü Zirvelerde" barış umudu azıcık belirdiği zamanlar hariç tabii..

• **Sevda Demirel:** Ne biliim ben, niye bana soruyorsunuz?.. 1995 yazında kısa dönem bi entelektüellik yaşadım, antropolog bi tiple beraberdim... Sonra o Hasankeyf'e yerleşti, uzun süre ayrı kaldık... Sonra da bi ara Prag'a gitti, olaylara karışmış...

• **Haydar Dümen:** Daha neler?.. Utanmasalar "Entelektüel daha az sevişir, onda da erken şeediverirler" diyecekler... Ne münasebet diyorum ve ekliyorum: "Müspet ilimle hurafeler arlanır/Teoriyi bilirsen pratik harlanır!.."

• **Hıncal Uluç:** İlk defa bir konuda susmak istiyorum!..

• **Ankaralı Turgut:** Bu konuda bestem hazır bile: "Bırakıp gidecem entel seni / Benim için başka şık yok, şık yok / Düşmedi elinden kitap evleneli / Bir yıl oldu tık yok, tık yok!.." Nassı beste?.. Kısmetse bu çarşamba A'dan Z'ye programına konuk olacağım... Daha ayrıntılı açıklamaları orda yapacağım!..

• **Reha Muhtar:** Bence Fatih Terim'i İtalya'dan resmi düzeyde geri istememiz gerekir... Vermezlerse İtalyan mallarını protesto edelim... Seks konusuna gelince... Entelektüeller, daha az seks yapmıyo aslında... Kafayı tercih ettikleri için n'aptıkları anlaşılmıyo... Nilüfer'le Paris'e gidicektik, Büyükşehir Belediye Başkanı eşcinselmiş, vazgeçtim... Onun başkanlığında yaşamam ben!... Nerde bu devlet nerde, çarem nerde?..

• **Prof. Zekeriya Beyaz:** Alim kişi, eğer ki o ilmini sadece ve sadece fikriyat ummanının derinliklerine dalıp dalıp çıkmakta harcıyor ise ve zihni hülyasının buğusu gözüne sis perdesi çekmiş olup, onu yemeden, içmeden ve de cima eylemekten men ediyor ise o da ayarı kaçmış bir mevzudur... O durumda bulunmamak lazım gelir!..

• **Sertab Erener:** Ben o lafı, lafın gelişi söyledim... Laf oraya nasıl geldi hatırlamıyorum, yaz akşamı yalan olmasın!.. Gerçekten, nerden çıktı bu laf?.. Niye bana öyle bi soru sordular?.. Sormadılarsa, ben niye söyledim.. Sesiyle sevişen bi insanım!..

• **Mahir Kaynak:** Önemli bir konu... Vasıfsız ve sosyal kredi yoğunluğu düşük nüfus çoğalırken, yorumcu kesim aynı oranda üremiyor... 70'li yıllarda Alman Gizli Servis elemanları, bu tehlikeye önlem aradılar, pilot olarak seçilen 400 entelektüelin çalışma odalarına porno dergi serptiler... Sonuç alınamadı... Bu tip hayati olmayan küçük ciddiyetler için "Ümit Milli İstihbarat Teşkilatı" kurulmalıdır... Bunu Japon yapıyor, Frenk yapıyor... Peru'da bile var!..

• **Banu Alkan:** Yok böyle bişey... Hem seksüel, hem beyni kapasitesi yüksek olabiliyor bi insanın... Al işte, ben... Evet, belki bi sitem yok ama kapasitem var... Ha-hay... Artı, benim yarım mis gibi kokuyor!...

• **Fatih Terim:** Öncelikle Reha Bey'e teşekkür ederim ama, o konuyu galiba yanlış anlamış... Ben kendi isteğimle İtalya'dayım, Milano'dayım... Bi şekilde Milan Hikayesi'ni bitirdiğim için mutluyum... Sorunuza gelince, bilemem ben... Nasıl ki üç kornerin bi penaltı yapması çocuk aklıysa, aynı şekilde üç ön sevişme, bir seks eder mi, etmez!.. UEFA bunu böyle diyo... Dün görüştüm Napoli'de!...

• **Ayşe Hatun Önal:** Evet, var böyle bişey... Daha yeni bir kitap okudum Hitler'in hayatıyla ilgili... Bazı, geceler Eva dönemin en süper baby-doll'lerini giyip yanaşıyor adama, ama adamın kafası dolu... Minik maket fırınlar yapmaya çalışıyor, seks meks düşünmüyor, öyle de biri!.. Maket zaten minik olur, o ayrı...

• **Toros Hartlak (Vatandaş):** Ne demeye çalışıyon lan sen?.. Bana pusu mu kuruyon?.. Zorla zina yaptırıp şantaj mı edecen?.. N'apınca entel olunuyo, bilmiyon ki... Kafayı yiciin!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
kilservis@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES CAN BARSAN

ULU BİLGE DANDOL DENYUS

Yeni öykü

DÜŞLERİN DEDESİ

1. Bölüm

ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM ULU BİLGE, ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM SİZE...

NOOLDU LEN?..NAPTIM?!

GEÇEN GECE RÜYAMA GİRMİŞTİNİZ VE BANA 6 TANE RAKAM SÖYLEDİNİZ...DÜŞÜNDÜM NE OLABİLİR DİYE, SAYISAL OYNADIM VE 6 TUTTURDUM ULU BİLGE...ÇOK ZENGİN OLDUM HAYATIM KURTULDU...ÇOK SAĞOLUN.!.

HİPNEYE BAK.! HEMEN SPOR BMV GEKMİŞ ALTINA...MADEM RÜYANA GİRDİM...ADAM 5-10 MİLYAR DA BİZE SAKAL ATAR, AYI...

VROOAA

ULU BİLGE VERİN ELİNİZİ ÖPEYİM.!.

HAYDAA, BİRİ DAHA... SANA YAPTIM?.

RÜYAMDA BANA YEDİ TANE SAYI SÖYLEDİNİZ...PİYANGO BİLETİ ALDIM, 600 MİLYAR KAZANDIM...SİZ...SİZ ÇOK ULU BİR KİŞİSİNİZ...SAĞOLUN, VAROLUN...

VAR GİT EVLAT...LAKİN BİLESİNKİ PARA ŞIMARIK BİR SEVGİLİ GİBİDİR. ONA YÜZ VERMEDİĞİN ZAMAN PEŞİNDEN GELİR...ÜZERİNE ÇOK DÜŞERSEN KAÇAR...

VAR GİT, AL PARANI...AMMA ONUNLA BERABER RUHUNU DA HARCAMA SAKIN...NEFSİN BİR CÜZDANSA, PARAYLA DEĞİL ERDEMLE DOLDUR ONU.!.

MINA KOYİM BİLGELİĞİN BEN...HERİF MALI GÖTÜRMÜŞ BİZ ZET ZÖT HAYAT DERSİ VERİYOZ.!.

ULU BİLGEEEE!.. ÇOK BÜYÜKSÜN SEEN.!.

JİPLİ BİRİ GELDİ.!.

ZIÇÇAM HAA.!.

YENİ JİPİMİN PLAKASINA SİZİN BAŞ HARFLERİNİZİ ALDIM...RÜYAMA GİRİP BANA MORÇİÇEK DEMİŞTİNİZ.!.- BU BİR AT İSMİYMİŞ VE GİDİP ONUN ÜZERİNE OYNADIM...ÇOK PARA KAZANDIIIM, SAĞOLUUN.!.

UBD 31

VOOFFFF

ÖHHÖ, ÖHÜ.!.- BEYNİNİ DİKTİĞİMİN HERİFİ...LAN BEN HERKESİN RÜYASINA NİYE GİRMEYE BAŞLADIM BE.!.- KENDİ RÜYAMA GİRİP KENDİME SÖYLESEM BUNLARI ŞİMDİ PARİS'TE ŞATOLARDA YAŞIYODUM LAN...HASSİTTİR YAA!...HAYIR KURUMU MUYUM LAN BEN.!.

DUYURU

Bundan böyle her kimin rüyasına girip ona para kazandırırsam, aldığı ikramiyenin %50'si tarafıma ödencektir...

Dandol.

NE BAKIYON LA.?

EE... YANİ ŞEY... Bİ ULU BİLGEYE PEK GİTMEDİ DE BU İLAN.!.

CAART

KIRK YILDA BİR DOĞRU SÖYLEDİĞİN TUTTU... KÖT.!.

Ertesi sabah...

ULU BİLGE... EFENDİM... RÜYAMA GİRDİNİZ 6 TANE RAKAM VERDİNİZ.!.

HA.! NE?.

SÖYLEE... HEMEN YAZALIM.!.. UNUTMADIN DİMİ SALAK.!.

Öyküyü bitiremedik arkadaşlar...Kaldığımız yeri unutmayın, haftaya bitircez...

Aksam

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright © Erdil Yaşaroğlu

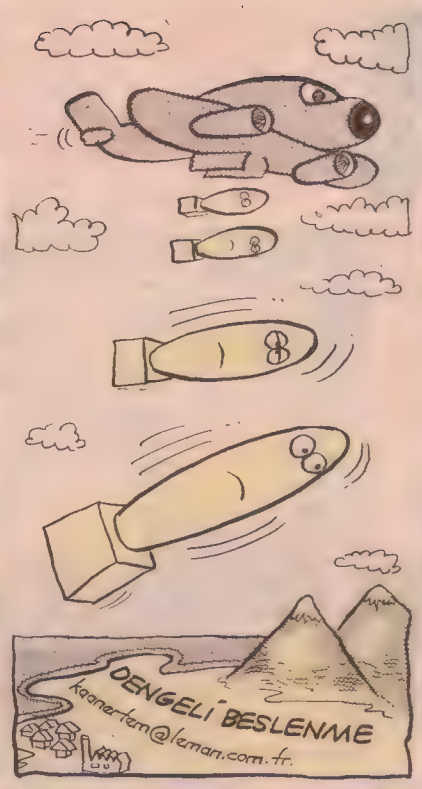

İçimdeki Göl

Kim fısıldamıştı boşlukta olduğumu bana. Karşılıksız bir hayatım olduğunu kimden öğrenmiştim. Gidilmesi gereken bir yer olduğunu, ama ne kadar istesem de oraya birtürlü gidemediğimi nasıl anlıyordum.

Kimin hayatıyla karşılaştırıyordum hayatımı ki kendimi bu yüzden böylesi eksik, böylesi yetersiz hissediyordum...Ve onun hayatının benden daha gelişkin, daha düşsel ve doygun olduğunu nereden biliyordum.

Ve birgün yaşadıkça içimdeki kilitli kapıları birer birer kırıp ruhumla bedenimin sarmaşdolaş olacağına ve sevinçleri özgür bir hayata bağlayacağıma kim inandırıyor beni durmaksızın...

Kimle kıyaslayabilirim ki kendimi... Kimin içini görebilirim ki...

Çoğu kez içimde, rüyalar, hayaller, sönmeyen ışıklar, kurtarıcı sırlar, bilgeliklerle dolu bir göl taşıdığımı hissediyorum.

Neden göl... Derin, sessiz, nlaşılmaz, çözülmez olduğu için belki de...

Kişiliğimin yetersiz, çelişkilerle dolu ve adeta bir yamalıbohça olduğunu içimde taşıdığım bu göl hatırlatıyor bana sanki. Bu gölün bana ait bütün kayıp, gizli ve bastırılmış bilgileri sakladığını kaynağını bilmediğim hasretlerden, bu hasretlerin yarattığı o garip sızıdan anlıyorum.

Sadece bir kurgudan ibaret olmadığımı biliyorum. Eğer sadece bir kurgudan ibaret olsaydım, çelişkilerimi, yapaylıklarımı, paramparça oluşumu, yetersizliklerimi hissetmezdim. Bunları her hissedişimde derin bir hayalkırıklığı yaşamazdım.

Bende beni yetersiz, bende beni sahte, yapay, anlamsız, hatta çıkarcı ve kötücül gören bir yer, bir anlam, bir özün varlığını hissediyorum.

Çalışanların yorgun argın işlerinden evlerine dönmesi gibi, ben de günlük, sıradan, basit hayatımdan evime, içime dönüyorum. Binlerce karşılıksız soruyla...

Çünkü içimdeki gölün üzeri kalın, karanlık örtülerle örtülüdür. Bu göl bana ait bilgilerimi, bana ait sırlarımı kıskançlıkla saklar sanki. Hatta çoğu kez ondan binbir uğraşla öğrendiklerimi bile bozar, çarpıtır, gölgeler...

Öğrendiklerimi bile bozar, çarpıtır, gölgeler...

Bilirim, konuştuğum, yaptığım benden izler, ipuçları taşıyor

Ne kada
rollerle, alış
rini görürüm
rurla bakarı
la, haklarını
ğum gibidir
ondan kuşk
seyebilir, on
tü ve sahip
rım ona. Za
mü kendi k
yetim olur b
içimdeki gö
kimliğime, b
şırım.

Yüzümü

Bu akış
ğim. Bu de
üzmez, uta
değişimin.

Bu yüzd
hiçbir insan
lar, 'belki'le
lar ve soru
hiç kuşku
hemen içim
nun sızısını
yurur.

Yorar, yıp
ummadığım
maz insanı
leri saklıdır
cudur, ama
sam onca
kendi hakik
lur, hissede

Ama ker
me, bir kıy
değildir çün
nıtlamaya u
terim zaten
bıraksın. Ç
bu sahte hı
mi kesmen
alaydır, ked

Kendi g
onunla büt
açtığı bir sa

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

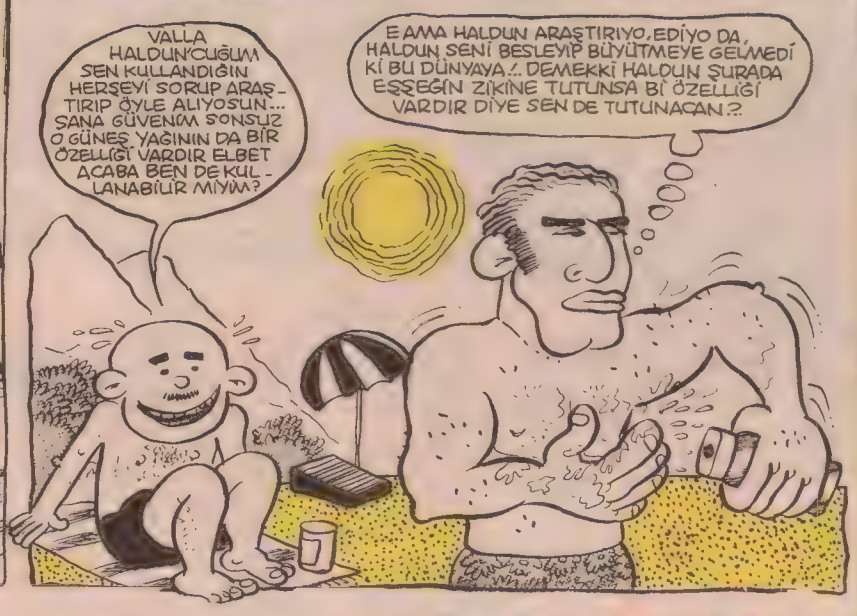

ma farklıdır yine beklediğimden. asam da düşük; yavan, toplumsal klarla kirlenmiş yalana bulaşmış bi- namda... Eksik, yaralanmış bir gu- nadaki yüzüme. Bu gurur bakmak- unmakla yükümlü olduğum çocu- im. Başkaları onu küçümseyebilir, abilirler; hatta ben de onu küçüm- kuşku duyabilirim, ama onu yüzüs- rakamam. Garip bir bağlılık duya- u bağlılık olmasa, bıraksam yüzü- ne, o an içe dönükse iklimim cina- ara, karanlık örtüler içinde olsa da insan içine çıkardığım kişiliğime, ait, saklı bilgiler, sırlar, anlamlar ta-

en haberdar kılarım. kça sürekli değişir kişiliğim, kimli- i başkaları eleştirip, yadırgasa da az beni. Çünkü kaynağı içimdedir

içbir düşünceye, hiçbir ideolojiye, kuyla bağlanamam. Arayışlar, soru- bitmez. Ne zaman bütün bu arayış- n yorulsam, ne zaman birşeylere nadan bağlanma arzusu duysam göl kendini hatırlatır; yoğunluğu- derir; çığlıklarla örülü yankısını du-

bu içimdeki göl beni. Yorar ama hiç dar merhametlidir; boşlukta bırak- maz, çünkü insanlığın bütün hal- . O denli kalabalıktır, o denli çoğul- bu içimdeki göle ne zaman bak- alığın, onca çoğulluğun arasında , kendi rengimi, kendi kokumu bu-

ölümde kendimi bulmam bir didiş- uğraştır benim için. Göl durağan Dışarda, derme çatma kişiliğimi ka- rken yaşadıklarımı görür, görsün is- sün ve beni hırpalamayı bir an için dışarıdaki herşey, yaşamın bütün rçalayan boğuntusu gölümle ilişki- er benden. Çünkü göl kuşkudur, uyumsuzluk ve isyandır aslında. ün üzerini betonla kapatmış ve işkisini tamamen kesmiş olanların r bu. Kendi göllerine ve bütün göl-

lere... Bu yüzden tarihi dondururlar ve yaşamın hızını anlamsızca hızlandırırlar. Bütünlüğünü bozarlar zamanın; onu yaşanmaz, dokunulmaz hale getirirler, sırlarından soyarlar onu. Tarih donunca ve zamanın bütünlüğü bozulunca tek bir hayat biçimi bırakılır ortada. Tek doğru: Dipsiz yalnızlık... Ama tek başınalık değil... Değişemezse, çocukluğunu bir daha hiç hatırlayamaz. Çocukluğunu hatırlayamazsa varlığı kayıp gider elinden. Kayıp giderse varlığı, elinden kendine ait saklı kalmış anlamlar, sırlar, bilgiler taşıyamaz yüzüne. Kimseden farkı kalmaz yüzünün; savunmasız olur, ifadesiz... Hiçkimsenin yüzü olur...

Gölümle ilişkimi kesersem değişemem. Değişemeyince kendimi sorgulayamaz, kendimle alay edemem. Sözünü Tanrı kalemi sanan zavallı bir kukla olurum kendimle alay edemezsem. Farklılığa tahammül edemez, benim gibi düşünmeyenleri acımasızca yargılarım. Gölümle ilişkimi kesersem, sahte benliğimle kaybolurum bu dünyada. Kapanırım derme çatma, derinliksiz, yapay kişiliğime. Artık ne kuşku, ne alay, ne keder, ne isyan, ne de uyumsuzluğum vardır.

Kendi boşluğumda döner dururum.

Kötü ve basit bir ölümle yokolmuşken, bu ölümü kendime genel geçer bir mutluluk oyunu diye yutturuyorum.

Oysa boşlukta olduğumu içimdeki göl fısıldar bana... Karşılığı olmayan bir hayat sürdüğümü, gidilmesi gereken daha uzak yerler olduğunu o duyurur bana...

Bir gün içimdeki kilitli kapıları birer birer kırıp ruhumla bedenimin sarmaş dolaş olacağına ve özgür sevinçlerle dolu bir hayata başlayacağıma sadece o inandırır beni...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

* **Ankara.** 29 Haziran Cumartesi günü saat 16:00-20:00 arası **Asmaaltı Çaybahçesi**'ndeyim. Söyleşi ve imza. Konur Sok. No:59 Kızılay. Tel: 0312 - 418 14 40. Sevgili **Oğuz** da bir konuşma yapacak..

* Sevgili **Fikret Başkaya**'yı 29 Haziran Cumartesi günü cezaevine uğurluyoruz. **Fikret Başkaya** bu sistemi eleştirdiği için 16 ay hapse mahkum oldu.

* **Haşim Şahin.** Kral ve İmparator. Gendaş Yay.

* Aytül Uncu Akal, Tuğba Karadeniz, Salih İskender, Gülten Yılmaz, Deniz Küçüközdemir, Asena Bıyıkoğlu, Şahin Kaya, Dilara Akyapı, Deniz Dalgıç, Ahmet Lâl, Sinan Karataş, Taylan Özgür, Serpil Gaçtı, Filiz Özgül, Fırat Aslan, Saadet Akyapı, Suzan Aydın, Saliha Demir, Sadettin Erenoğlu, Ceng Milan, Semra Çelik, Zeliha Aras, Merve Yenice... Mektuplarınızı aldım sevgiyle..:

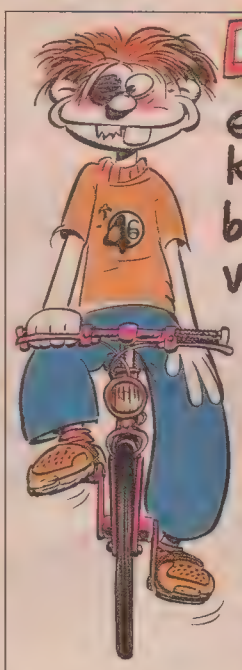

LeMan en kötü karneye bisiklet veriyor...

LeMan 10 yıldır en kötü karnelere bisiklet veriyor.. Bu sene yine veriyor. Gelecek sene yine verecek... Ortaokullular, liseliler, karneniz kötü diye moralinizi bozmayın, içinizi karartmayın.. hele intihar falan hiç düşünmeyin.. Karnenizi babanızdan önce Leman'a gösterin.. Pedalı çevirin...

Katılım için aşağıdaki kuponla birlikte karnenizin bir fotokopisini bir de fotoğrafınızı gönderin..

Adı:.....
Soyadı:.....
Okul:.....
Sınıf:.....
Zayıf sayısı:.....
Adres:.....
.....
Tel: ( ).....

Ayrıcana L-Manyak'da en kötü karneye 30 tane Scooter veriyor. ayrıntısı L-Manyak'ta iki dergi için de şansını denemek serbesttir..

Not: Karnede sahtecilik yapmayın kontrol edicez...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

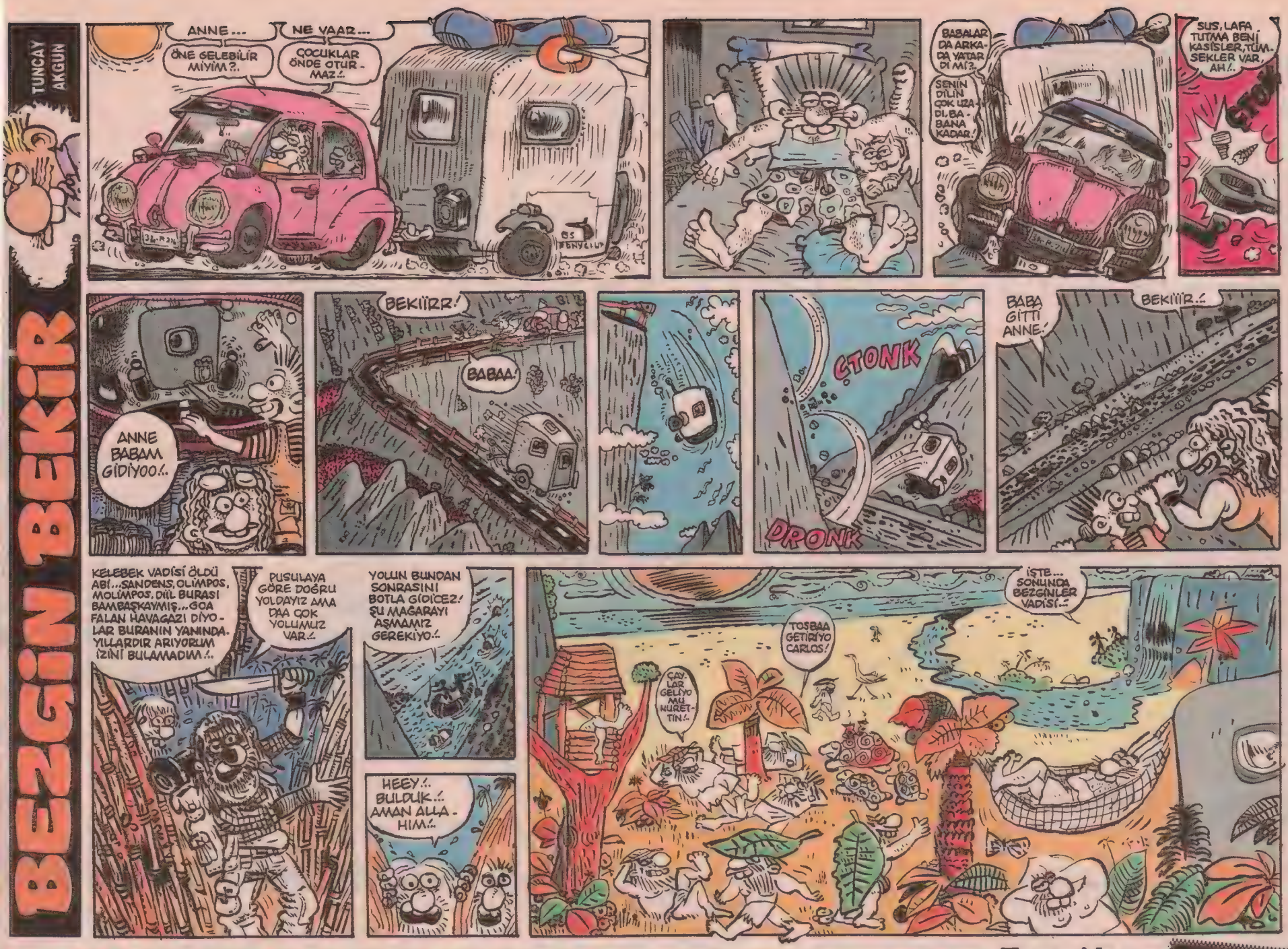

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Tanrı'dan alacaklıyız!

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

İnsanlar ikiye ayrılırlar; **Tanrı'ya borçlular ve Tanrı'dan alacaklılar!**

Her şey verdikleri Tanrı'ya borçlular.

Hiçbir şey vermedikleri Tanrı'dan alacaklılar!

Tanrı bazı insanlara sağlık, zenginlik, güzellik, akıl, yetenek gibi her şeyi veriyor.

Bazı insanlara ise bunların hiçbirini vermiyor.

Hiç Tanrı'nın verdikleriyle vermedikleri bir olur mu?

Yeri gelmişken anlatmalıyım şunu.

Birini tanımıştım; doğuştan iki bacağı ve bir kolu yoktu.

Çolağımsı tek elinin üstünde güçlükle sürünüyordu. .

Yer tezgahında incik boncuk satarak geçimini sağlıyordu.

Hayattaki en büyük kâbusu umumi helaya gitmekti.

O zamanlar umumi helalar pislik içindeydi.

Birgün "Başkalarının boklarına bata çıka hela deliğine ulaşıyorum" diyerek söze girmişti.

"İçimdeki bokları çıkartmak isterken dışım boka bulanıyor" diye devam etmişti.

"En acımasız adaletsizlik Tanrısal adaletsizlik; kimini cennette yaşatıyor, kimini cehennemde" diye de eklemişti.

Ona göre şiirlerde, şarkılarda sıkça rastlanan "adaletin bu mu dünya", "kadere isyanım var" türü yakınmalar dünyayı yarattığına, kaderi yazdığına inanılan Tanrı'nın adaletsizliğine isyandan başka neydi?

Dünyanın hâkiminin yaptığı adaletsizliğin katrilyonda birini bir dünyalı hâkim yapsa ona isyan edilmez miydi?

Aslında ahretteki hesaplaşma şöyle cereyan etmeli:

Her şey verdikleri Tanrı'ya hesap vermeli.

Hiçbir şey vermediklerine ise Tanrı hesap vermeli!

bahadirboysan@yahoo.com

Teonide & Pratikte BAHADIR BOYSAK

VAY BABA - HOP!.. HOBAA!! (TOTALL BUMBASTIC!)

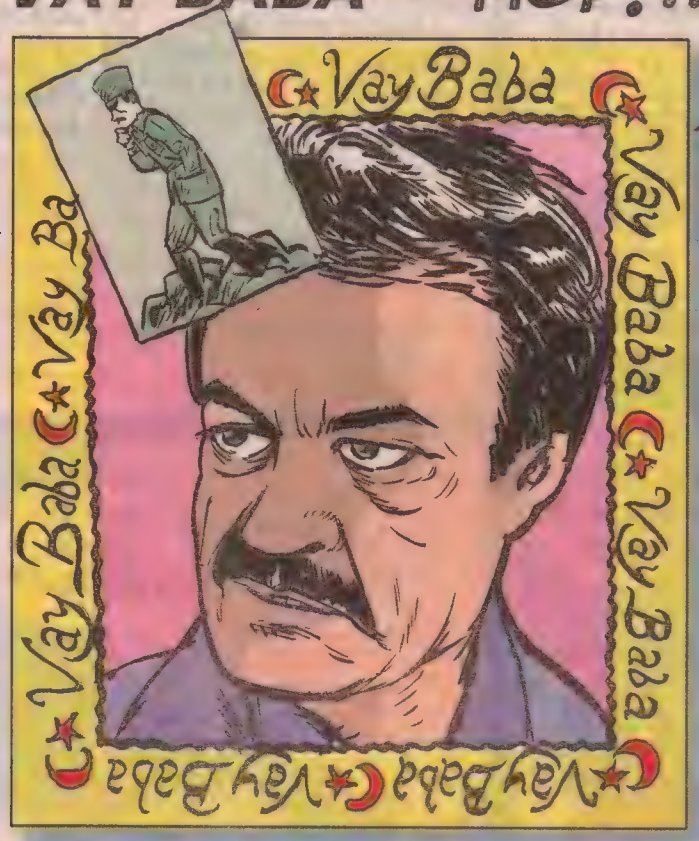

VAY BABA (1)

Kadir İnanır'ın tribini hala annamış değiliz. Geçenlerde de bi gasteye verdiği demeci okudum.. "Atatürk'ün Kocatepe'de çektirdiği meşhur pozu herkes bilir.. bu fotoğrafta ata bana benziyor.. çok benziyor.. Araştırmacılar bu konuya bir eğilsin.." ben hayatımda böyle bir şey okumadım. (gaste köpürünü saklıyorum bende) Ben Kadir Abi'nin kimyasını, anlamış diilim baba.. Kendi halinde bir derviştir derim.. olmaz, dartli görüllere staroğlu star-candır, topraktır derim tam olarak öyle de diil... başka türlü bir kendinden geçiş aabi onunkisi...

ULENNN..

VAY BABA (2)

Richard Gere'yi bilen bilir. Holivud'un yekpare artislerinden.. Amerikan Avrat Dergisi Kozmopolitan'ın Alman versiyonun da bu Richard'la yapılan bir röportajı okuduydum... baba dünyadan elini eteğini çekip Tibet'e gitmiş, Budist olmuş.. gasteci soruyor, bundan sonraki hayatınız nasıl bir yörüngede seyredecek diye, "Sağlam film teklifleri olduğunda Holivud'a inerim ara ara... onun haricinde dağdayım (tipet)" oy oy oy oy.. müthiş aromaya bak!.. ne şiş yansın ne kebabh!. ne güsel valla, iyi o zaman abaza olupda bir türlü manita yapama yanlarda maymunu traş edip ziksiniler.. aman paşam, ne güsel..

hala kızı

Bahadır Boysal denen keloğlan, "çocuğu gezdirmek"ten ziyade, size güzide malzemeler toplamak için durur durur, haftasonları gendini İstanbul'un yılan desenli haftasonu hayatına vurur. Geçenlerde akrabam, *halakızıyla* Kemancı'ya gittiydik.. (içkili Rock Bara kendini ilk kez vurmuş züleyha..) üç-beş kişiyiz.. gece ilerledi.. halakızı açıldı ama başka türlü bir hale gelmiş.. gece boyunca konuşmayan kız (içkininde debdebelemesiyle) bağıra bağıra "şu hale bak.. maske takmış sahte suratar.. hele hele sen, bi de dans ediyosun, utan! bu ülkenin *aydınlarındansın* göya (bana diyo)... şaplağı indirmemek için zor tuttum kendimi... züleyhaya bak.. maskeymiş, güzel bir keşif yapmış gibi!.. Ulan maskeleri biz zaten biliyoruz.. Biz zaten o ön bilgiyle geliyoruk buraya a-gizemcan.. a-duduhan!

VAY BABA (3)

Üçgün önce de Sabah gastesinde Kemal Derviş'in bir şeyini okudum.. Gazeteci, babalar günü için bir mesajınız var mı? diye soruyor.. " "..... çağdaş dünyada başarı ekip işidir, grup çalışmasıdır" diye cevaplamış Derviş..... (Dervişlik bumudur? bu bir gastecilik başarısımıdır.. velevki türlü anlamlar aranamı? (abi nedir bu?)

Babası CHP'den eski bir milletvekili olan bir canyoldaşımız anlattıydı dost meclisinde.. seçim kampanyaları esnasında Dansu Chiller siyasilerle konuşurken eliyle de dizlerini sıvazlıyormuş delegenin, incedan.. zın zın zın yörüngeye giriyormuş sonra siyasi...

KAÇAROĞLU

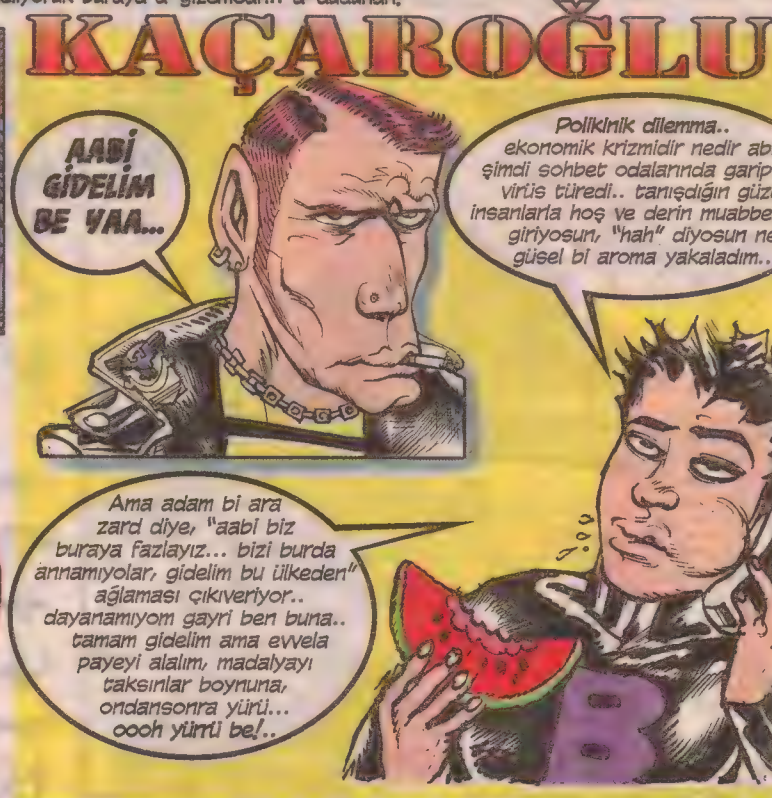

ÇOK YALNIZIM BE ATOM

ATOM Gastecilerde (Alda bak derneğine!)

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

gökhan dabak

Ziyli Şutlar

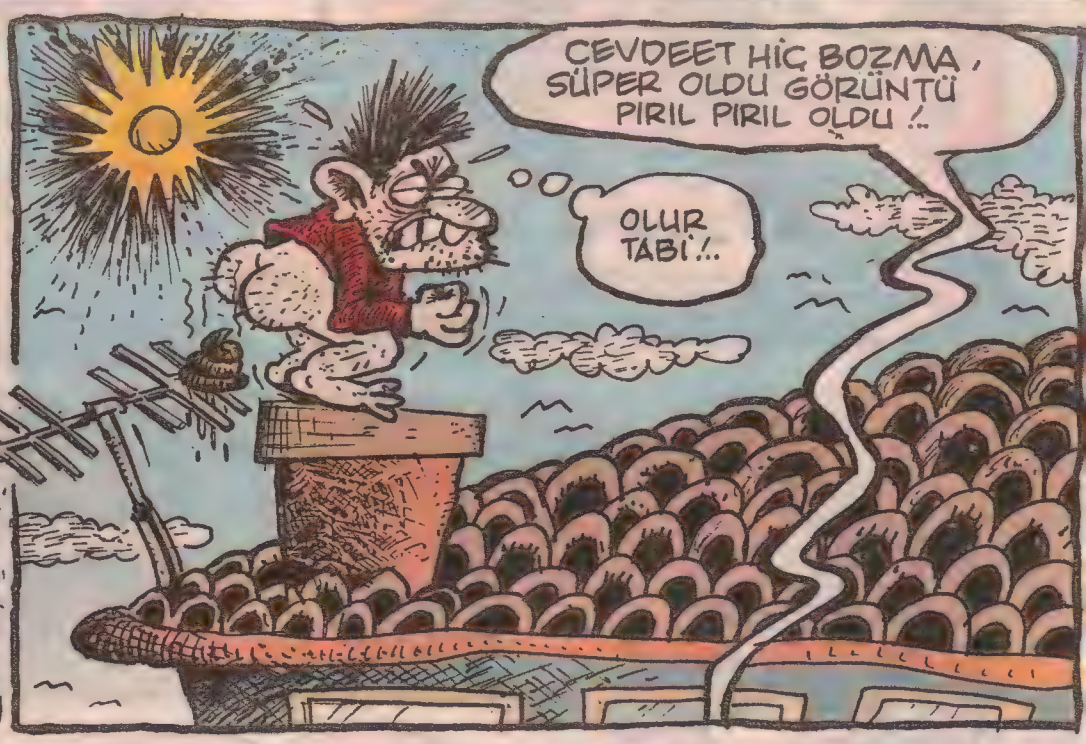

selcukerdem@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

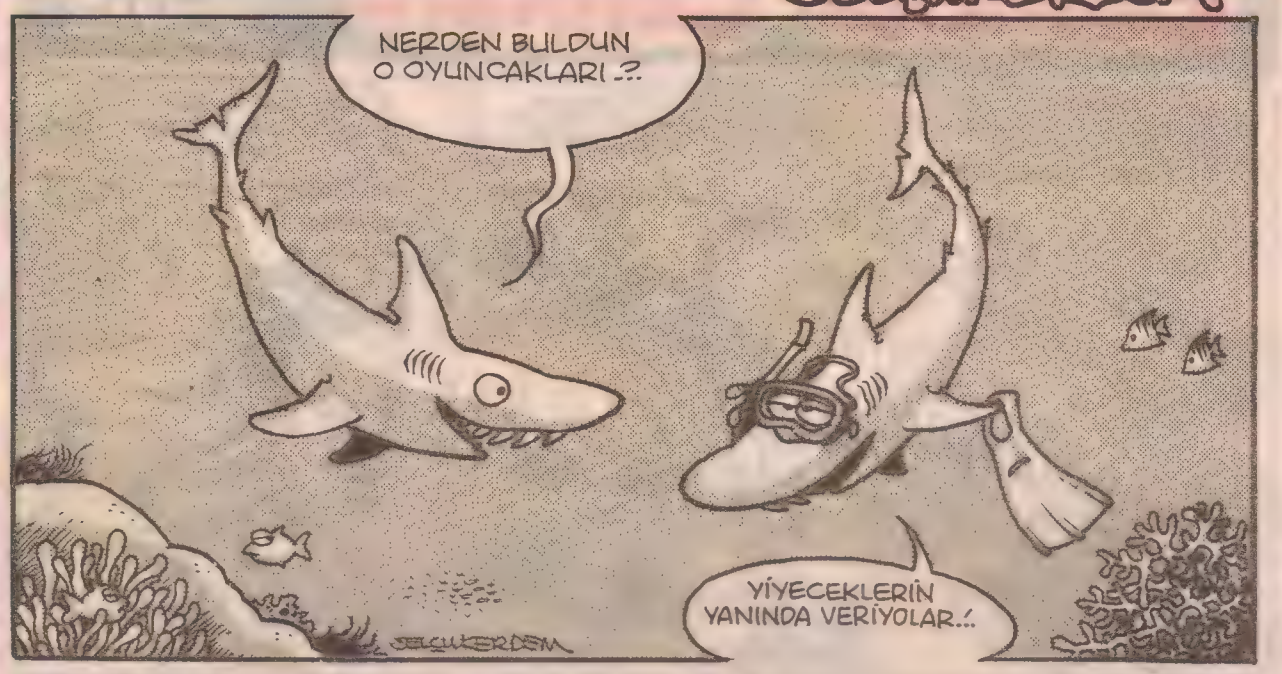

DİYORKİ: Simetrik cücükler çaydanlığın içinde oturmuş pişpirik oynamaktadırlar. Aniden içeri Mösyö Börek girer.Elindeki şirin kurbağaları burnuna sokup bale etmeye başlar. Sonra cücükler sevinçten şişip patlamışlardı idi. Bunun üzerine derhal şebek plazması veya mitokondri yahnisi yenilip içilsin. Peki. (Dii mi Cevat aabi?) Evet.
Not: Ulan Kutlu bana da -Yoldaş- dedin ya g.tümle güldüm afedersin. Benim gibi bi Rock'çıya yapılır mı ulan bu. Hevi metal camiasına rezil ettin beni. Böhüü furucam ulan kendimii wöhaaa rohaa Rammstayyn.. Ramstaaynnn!...

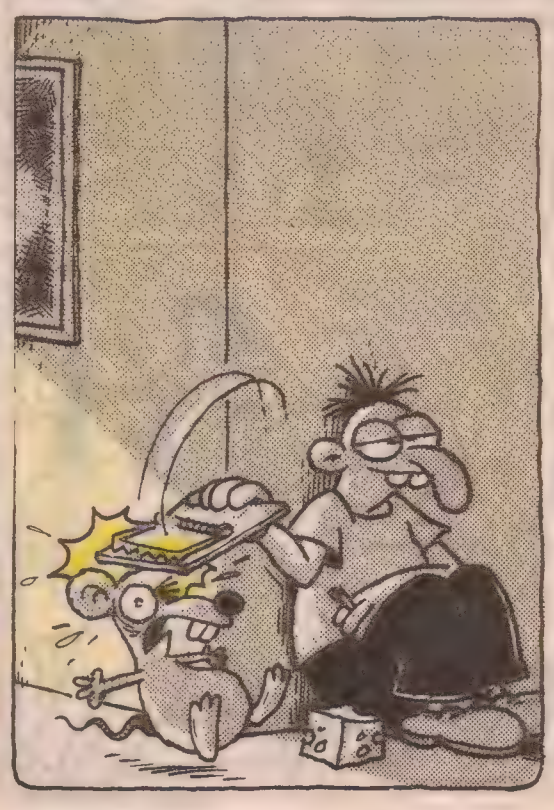

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemahmet@leman.com.tr

AHMET YILMAZ 2001

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

Selam... Sokağa çıktığımda bi gariplik sezdiğimi hatırlamıyorum. Bazı ıvır zıvır işlerim vardı, onları hallettim. Bayaa bi yürümüşüm; neredeyse çepeçevre dolaştıktan sonra Kadıköy'ü, bi kutu kesmeşeker almak için markete girdiğimde farkettim. Üst cebime baktığımda, yerinde yoktu! Sanki birisi onu ordan söküp almış gibiydi, dikiş izleri vardı. Evden çıkarken, tişörtü ters giymişim! Fazla tuhaf gözükmüyordu gerçi de, elimi arkama atınca acayip bişiyler yakaladım. O aptal etiketlerden! Ütü, leğen derece resmi olan, kumaşın cinsini belirten bi etiket, bir tane de marka etiketi!.. Bazen, yannışlıkla, kazağımı falan da ters giyerim, üşenirim sonra değiştirmeye, ve umursamam. Ama, etiketlerle gezdiğimi bilseydim, yolun ortasında soyunurdum hemen! Genelde, evden acele çıkarken olur böyle şeyler. Bu sefer, acele de çıkmamıştım. Sağ burun deliimden bi kıl sarkıyodu, on dakka aynanın önünde oyalanıp onu kopartmaya çalıştım. Kıllanmaya başladığımı hissediyorum. Eskiden yoktu. Yani, isterdim göğsünde kılların olması biraz; imrenirdim öyle olanlara. Bir-iki yıl önce başladı herşey. Önce bi tane, sonra üç; şu anda yaklaşık onsekiz tane felan saçmasapan kıl var o bölgede! Farkındayım, bunlar özel şeyler; komik olsun diye söylüyorum zaten. Harbiden de komik, yani bana tuhaf geliyo en azından! Hayatımda bi çok şey geç oldu. Bisiklet sürmeyi öğrenişim, karikatüre başlayış, ilk kadın, Dostoyevski'yi felan ilk tanıyışım, yannız yaşamaya başlamam, daktilo yorucu olduu için ilk bilgisayarım, ve ilk kıllarım!

"Tuvalet gibi bi yer var mı acaba?" diye sordum, raflara bişeyler yerleştiren görevli kıza. "Yok" dedi. Yok der tabi suratına bile bakmadan. Sıçabileceğim bi yer var mı annamına da gelen bi soruyla kim çok hoş bi şekilde ilgilenir ki! Fazla beklemeden hemen gereken açıklamayı yaptım. Tişörtümü tutup gösterdim ve, ters giydiimi, çıkarıp tekrar giymek istediimi belirttim. Bu sefer ilgilendi ve, gülümseyerek, az ötedeki paravan gibi bi yeri tarif etti. Teşekkür edip, gösterdiği yere gittim. Danışmanın orda bi yerdeydi. Hiç böyle bişeyle uğraşmadan, bisküvi raflarının orda, tutup çıkarabilir, tişörtü, hemen değiştirebilirdim herangi bi yerde! Sanat için belki ama, durduk yerde soyunmayı sevmiyorum!. Meselâ, şort felan da, en son küçükken giymiştim. Halısaada maç yaparken, tenis felan oynarken, ya da sayfiye de felan neyse de, gözümün önünde, çarşıda filan bermuda şortlarla dolaşan tipleri de sevmem!. Acayip bacaklarıyla yürürler etrafta! Çok sıcaksa, bana ne! Bebek misin sen, g.tün mü pişiyo hemen?. Çoğu da bence, biraz rahat gözükmeye çalışan heriflerdir. Rahat gözükmeye gayret etmek kadar rahatsızlık veren bişiy yoktur! Mini etekleriyle butlarını sergileyenleri de sevmem, o aptal şortlarla kıllarını gözüme saçan eşşek kadar herifleri de! Bu iki prototip birbirlerinden memnunsa, o ayrı konu.

Paravan denen yer de, bazı özel eşyalar vardı. Kadın çantaları, bi kaç parça elbise filan. Belki de, çok dikkat edemedim, unutulan eşyaların toplandıı bi bölümdü. Hemen tişörtü çıkardım, ters yüz edip giydim; süpermen gibi dışarı çıktım, kendimden daa emin ve göreve hazır! Bi şeyi ters giymek çok kötü. Çirkin gözüktüünden diil; dümdüz, nefis giysem bile pek yakışmaz bana zaten de; etiketlerle dolaşmak çok salakça ve, orda olması gereken bi tişört cebini, yerinde bulamıyorsun!. Sadece bi kutu kesmeşeker alıcaktım bu arada. Marketlerin de kurnazlığı bu işte! O allı pullu, nefis ambalajlarla süslü raflarda kendime hakim olamayıp, indirimli bölümden bi kutu da hazır gıda aldım. Ve ters tişörtü farkettiğim için kendimi ödüllendirip, akşama tatlı niyetine, bi kutu da bisküviyi ordan çekip, elimdeki üç parçayla kasaya yürüdüm. Araba veya, kola takılan o sepetlerden taşımayı sevmiyorum. Zaten aldığım en fazla, üç dört parça bişiy. Bi ara, yedi parça almıştım ve, inat edip, döke saça kucaamda taşıdım!. Kasanın önü de tuhaf bi yerdir! Ayıp bişiy ama, başkalarının aldıklarına gözü takılır insanın. Abuk subuk şeyler aldım için, ben de aldıklarımdan utanırım bazen. Bi keresinde, üç paket peçete almıştım, indirimli diye! Eğri büğrü, tuhaf peçeteler-di! Halâ kullanırım. Hmm, şu kadının akşama özel bi günü olmalı; şarap ve etler. Şu genç grup ise, kola, jelibom, çerez türü şeylerle doldurmuş sepeti! Sıra bana geldi, parayı ödeyip, attım poşete onları, çıktım dışarı... Bi gün, şu otomatik kapılardan, merak ediyorum; çok hızlı bi şekilde, bir an bile duraksamadan geçicem! Açılacak mı acaba diye, o yarım saniyelik havada bekletilen adımı yapmıycam ve... ZDAAANK! diye cama yapışıcam!. Hemen iyi günner diliyorum!...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

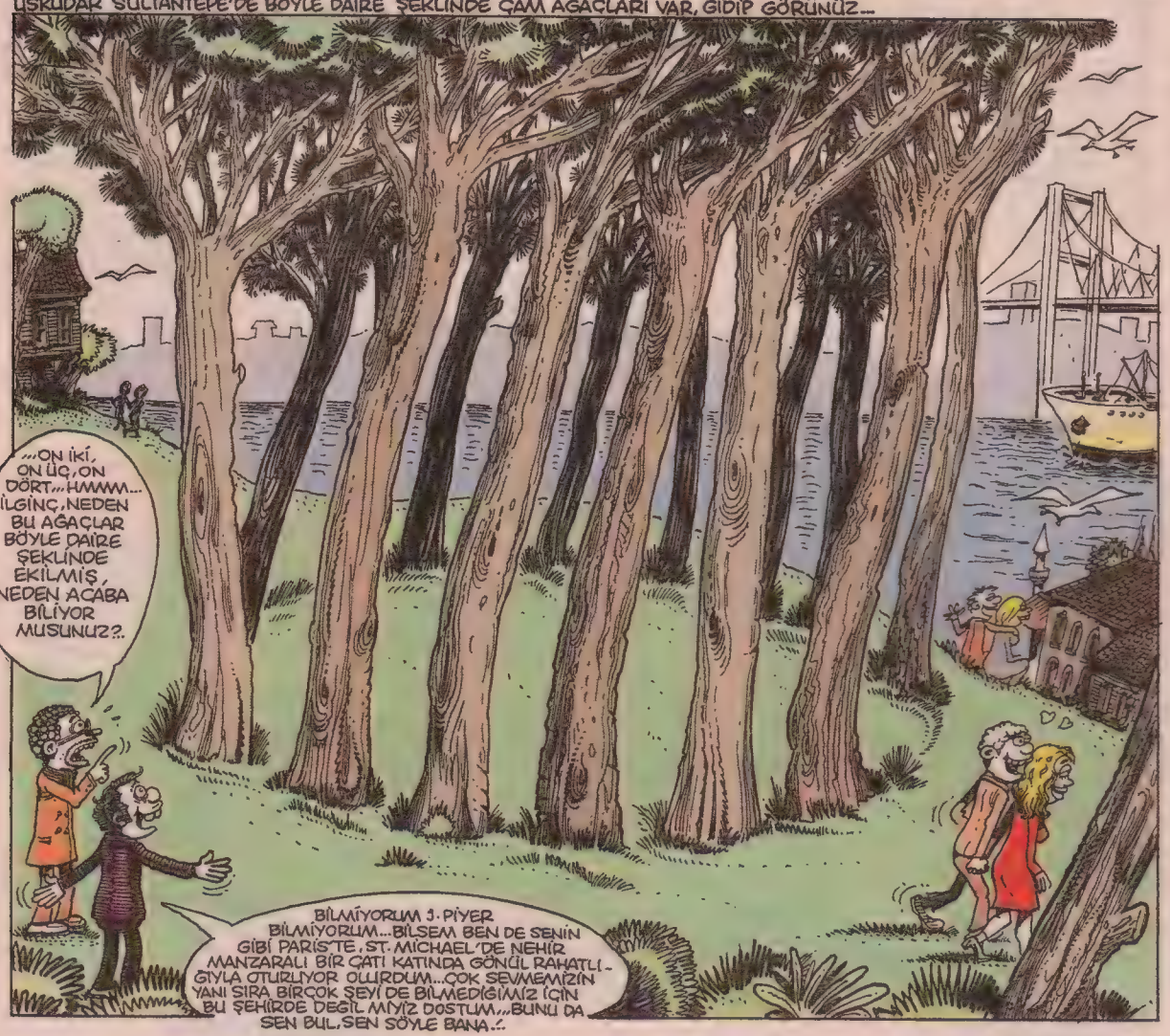

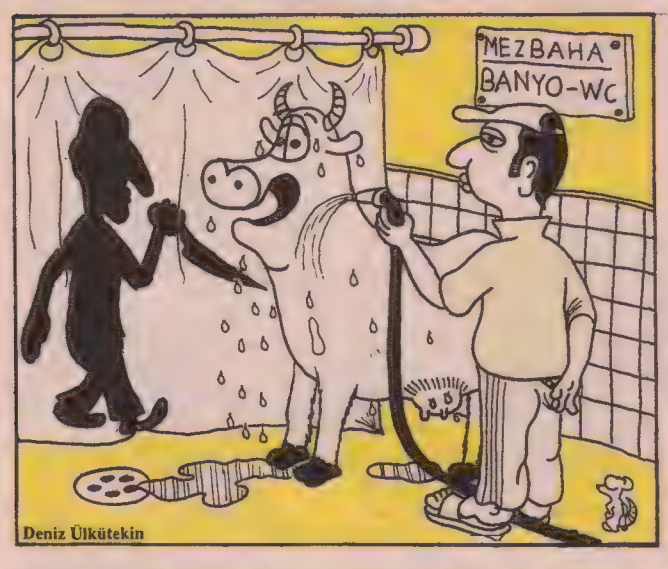

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merheba Dostlarım

Canan ve Zehra'nın babasından...

Ülkemiz her açıdan zor bir sınav vermektedir. Bir yanda çok güçlü bir insanlık karşıtı bir blok diğer yanda kimliklerinden ve onurlarından taviz vermeden bedenlerini açlığa yatıran kahramanlar. Bu güne kadar bu kahramanlardan **53** canımızı kaybettik. Bir o kadarı da yaşayan ölüler halinde. Bu direniş sürecinde iki kızımdan **CANAN**'ı kaybettim. **ZEHRA** açlığın **200.** gününü geride bıraktı. Bir çok insan gibi bende payıma düşen bedeli ödüyorum. Bunun için direnişte daha fazla insanımızı kaybetmemek için toplumu duyarlılığa davet etmek istiyorum. Son iki haftadır aldığım mesaj ve telefonlardan anlaşılıyorki ülkemizde bu ölümleri durdurucak güçlü ve kararlı bir muhalefet olduğu görülmektedir. Asıl sorun ülkemizin dört bir tarafına dağılmış bu güçlerin katliamlara karşı ortak bir ses olarak bir araya gelmelerini sağlamaktır. Şahsımda bu direnişe verdiğiniz desteği saygıyla karşılıyorum. Herkesin bu direnişe katkı sunabileceğini biliyorum. Ölümlerin ve sakatlıkların önüne geçebilmek için daha fazla çabaya gerek olduğunu düşünüyorum. Yaşadığımız bu olağanüstü dönemde **CANAN**'ımı kaybettim. Toplumsal duyarlılığımızı yeterince güçlendiremezsek korkarım tek kızım olan ZEHRA'yı da kaybedeceğim. Bugüne kadar **LEMAN** Ailesinin gösterdiği dayanışmaya teşekkür ediyorum. Herkesi kızlarım **CANAN** ve **ZEHRA** adına hasretle kucaklıyorum. Sağlıcaklakalın.

CANAN ve **ZEHRA**'nın Babası
AHMET KULAKSIZ

Merhaba,

Ben, Fatoş Yapar, Umut Çocukları Derneğinin gönüllü annesiyim. Şu anda sokaklarda yaşamlarını sürdüren çocuklarımız için GECE BARINAĞI, Banvit'in katkılarıyla tamamlanmak üzere. 4 katlı binamızın içi çocuklarımız için özel olarak yapılmakta. Fakat yaşamlarının bundan sonraki kısımları için yardıma ihtiyacımız var. Birazdan aşağıda okuyacağınız ihtiyaç malzemelerinden önce, biliniz ki en çok ama en çok sevgiye ihtiyaçları var. Haydi ne duruyorsunuz, hep birlikte kocaman yüreklerimizle onları saralım. Sevmeyi biraz olsun biliyorsanız herşey çok kolay. Haydi... Çocuklarımızın ihtiyaçları:

2'şer kişilik 15 adet ranza (toplam 30kişilik), yatakları tamam, 90 adet çarşaf, nevresim, yastık kılıfı (Dikilecek kumaşa ihtiyaç var, 60 adet battaniye, televizyon (Temin edildi), video, VCD, buzdolabı (Temin edildi), deepfreeze (Temin Edildi), 40 kişilik masa, sandalye, 40 kişilik çatal, bıcak, bardak ve tabak (Yarısı temin edildi), tencere ve mutfak eşyaları, çaydanlık, halı, perde (Dikilecek kumaşa ihtiyaç var), koltuk, temizlik malzemeleri, radyo-teyp (Temin edildi), bilgisayar, havlu, demir sıkmalı paspas kovası, Masa ortüsü (Dikilecek kumaşa ihtiyaç var), 10-22 yaş arası erkek cocuklar için iç ve dış giysi... Rica ederim ki, belli bir adreste toparladığınız yardımlarınızı **fuyildiz@anet.com.tr** adresine telefon numaranızı da ekleyerek not bırakırsanız adresinizden bizzat kendim gelerek yardımlarınızı alabilirim. Maddi olarak direk yardım beklemiyor fakat çocuklarımız hiçbir şey yapamıyorsanız bir hafta sonu yemeğe, sinemaya, oyun oynamaya götürebilirsiniz. Görseniz öyle güzeller ve içtenler ki...

http://www.umutcocuklari.org.tr

Merhaba

Sizlerle başıma gelen ilginç bir olayı paylaşmak istiyorum. Lütfen okuyun ve iletebildiğiniz herkese iletin!.. Su an 5,5 aylık olan bir kızım var. Doktor kontrolü için evime çok yakın olan özel O..... Hastanesini seçmiştim.

İlk kontrole gittiğimizde doktoru kalça ultrasonu istedi. Buraya kadar her şey çok normaldi. İlk veriler kızımın kalçasında bir gelişme geriliğini gösteriyordu. Tabii anne baba olarak oldukça moralimiz bozuldu. Bizden 4 ay boyunca kalın bez bağlamamızı istediler. Biz de uyguladık. 4. ayın sonunda tekrar kontrole gittiğimizde direkt kalça röntgeni istendi ve bebeğin kalça çıkığı olma ihtimali olduğu söylendi. Kabusumuz bundan sonra başladı. Çocuk doktoru bizi aynı hastanenin ortopedisti Prof. Sayın(!) K. S'ye yönlendirdi. Sözde Prof. ünvanlı 60 yaşlarındaki doktor bize bebeğin 48 saat alçıda kalıp daha sonra bacaklarını kurbağa şeklinde sabitleyecek demirlerden oluşan bir alete alınacağını söyledi. Bu aletin de maksimum 3 ay kalacağını bu süre zarfında bebeği banyo bile yapmamamız gerektiğini söyledi. Bu işlemin bebeğe narkoz verilerek yapılacağından, korkmamız gerektiğini çünkü bir şey hissetmeyeceğini de ilave etti. (Bu arada kızıma sürekli torunum diye hitap ediyordu). Ertesi gün bebeği alçıya alınmak üzere hastaneye götürdük. Ben özellikle narkoz ve alcı kısmına çok takıldığımdan doktor bey den aletin direkt takılmasını rica ettim. Kendisi benim narkozdan çok rahatsız olduğumu anlayınca bebeği bağırta bağırta alcıya aldı. Bebek 48 saat alçıda kaldı. Ve 48 saatin sonucunda doktorun anlaşmalı olduğu bu tarz tıbbi aletleri üreten firmanın getirdiği alet bebeğe takıldı. Biz de anne baba olarak oldukça üzgün ama bebeğimizin sağlığı için yapmamız gerekeni yapmış olmanın huzuru içinde evimize geldik. Bu arada bebeğim gerçekten çok korkmuştu. O gece yaklaşık 10 dakikada bir sıçrayarak uyandı.

Doktor 1,5 ay sonra bizi tekrar çağırdı. Tekrar film çekildi. Filmin radyolog tarafından yorumlanmasını beklerken radyolog yanıma gelerek bebeğin neyi olduğunu sordu. Ben de "kalça çıkığı dedim" adam tekrar bana hangi kalça diye sordu ben de o sırada moral bozukluğundan olsa gerek bir önceki raporda SOL kalça yazmasına rağmen SAĞ kalça dedim. Adam yanımdan ayrıldıktan sonra bana bu soruları sormasından rahatsızlık duydum. Ama işişten geçmiş ben de cevap vermiştim. Sayın(!) K. S yeni filme ve rapora söyle bir bakıp aletin 1,5 ay daha kalması gerektiğini söyledi. O moral bozukluğu ile eve geldim. Ve raporları incelemeye başladım. Ve ne büyük bir komploya kurban gittiğimizi anladım. Bir önceki rapor bebeğin SOL kalçasına göre yazılmışken son rapor SAĞ kalçasına göre yazılmıştı. Bir önceki raporda normal denen bir değer bu raporda minimal değerde gösteriliyordu. Müthiş canım sıkıldı. Bebeğimi aldığım gibi 2 ortopediste birden daha götürdüm. Bebeğimin hiç bir şeyi yoktu. Yani 1,5 ay bebeğe boşuna işkence yapılmış. En kötüsü de belki bilinç altına yerleşecek müthiş acılara itilmişti. Hatta en son götürdüğüm doktorlardan birisi bana aynen söyle dedi."Bu kalça literatürde örnek gösterilebilecek kadar muntazam" 400-500 milyon için 4 aylık bir bebeğe acımayan bu kafalar ile umarım hiç karşılaşmamışsınızdır. Bu bana büyük bir ders oldu. İnsanlara güvenimi biraz daha kaybettim. Biz bu hastane ile ilgili yasal hakkimizi arayacağız. Şimdiden teşekkürler.

Deniz Köksal

SAYI: 502
23 HAZİRAN 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti. · İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ · Genel Müdür: Tuncay AKGÜN · Yazışları Müdürü: Zafer Aknar
zaferak@leman.com.tr · Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN · Bayram USLU · Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU · Satış: Cüneyt AYDIN · İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ · Muhasebe: Suzan ERBAŞ · Gülay AKKAYA · Tel: 292 95 65 (4 Hat) · Fax: 251 52 67 · Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 · Baskı: Ilıcak · Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Pantolon

metin fidan

Hain Evlat Ökkeş

Can Barslan

Öğreten Adam ve Oğlu

Kaan Ertem

Paranoya

Fatih Solmaz Çağçağ

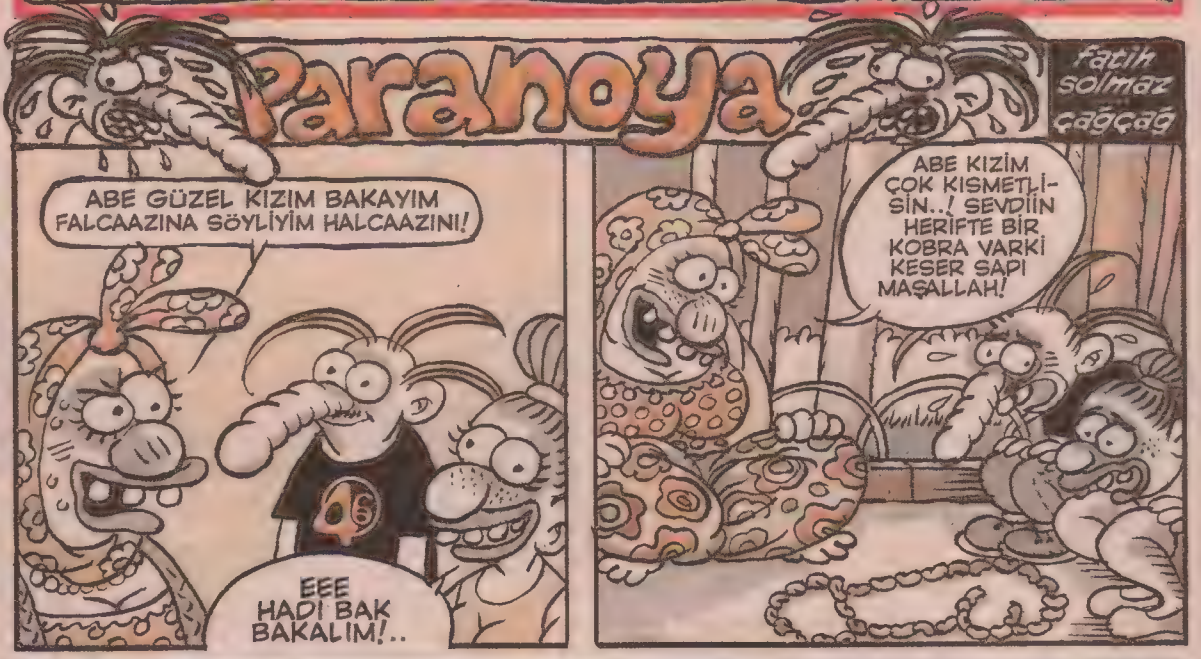

Hamdi Yüzbaşı

Mahmut Tırıft

503

30 Haziran 2001 Cumartesi-Sayı:2001/26 - 500.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

GİTTİ, GİDİYOR DÖNER Mİ BİLMEM...

Siyah-beyaz tek kanallı TV döneminde, herkes onu gevrek konuşması, fileli toplantıları, kadayıflı esprileriyle tanıdı... Tam dört partisi kapatıldı... Akıncı militanları, ilerici çağdaş herkese saldırdı... Zaman zaman Amerika'nın yeşil kuşak projelerine hizmet etti... İktidara da küçük, ortanca, büyük koalisyon ortağı olarak geldi.. Devlette kadrolaşma konusunda eline su dökülmeyecek başarısı vardı. Partisine hakimiyeti inanılmazdı.. Ancak 28 Şubat sürecinde büyük yara aldı.. Kardolarının kontrolünü de kaybetmeye başladı. Yasaklı lider oldu. 'Yenilikçi' adı altında örgütlenen bazı milletvekilleri ve partinin ağır topu bazı belediye başkanları ona karşı seslerini yükselttiler.. Yasaklı lider olarak, partisini dışarıdan kumanda etme çabası yetersiz kaldı.. Şaşaalı iftar yemekleri, mahdumelerinin gudubet düğün törenleri de taban bulduğu yoksul ve gecekondu bölgesi oylarında tepki yaratmış olmalı ki anketlerde durumu çok kötü.. İbre yenilikçilerden yana görünüyor. Ana muhalefet partisinin kapatılması siyasi bir karar olarak büyük bir demokrasi ayıbı olarak önümüze konarken hocanın yanar döner yıldızının kayması onca yıldan sonra bir ferahlık yaratmıyor değil...

Layla'da Kapı Trafiği!

(Güvenlik Müdürünün Not Defterinden)

● Kadir Tapucu geldi... Soyadına kılıanıp almadık... Nasıl yani Tapucu?.. Tapu mu satıyosun?. Kadir Taocu olsan neyse... Zaten Banu Alkan'la saçmasapan tartıştılardı, can sıkmasın istedik... İtiraz edince, ter atar nitelikte light bi tartaklama yaşandı... "Dönüşüm muhteşem olacak!" diye bağırıp gitti...

● Sabah insanları Vatan Şaşmaz'la Melike Öcalan geldiler... "İkiniz bi arada olmaz, müşteriler için psikolojik yıkım olur, biriniz girin" dedik, protesto için kafaları yaslayıp dönme hareketini yaptılar kapıda... Ayrı taksilere bindirip ters yönlere gönderdik...

● Gönül Yazar yuvarlana yuvarlana girdi kapıdan, engel olamadık...

Kont Adnan olduğunu iddia eden biri geldi... Almadık; çok ısrar etti... Çok hızlı konuşuyo, tezcanlı bir insan, ne diyo anlamadık... Arada küfür de etmiş olabilir diye tenhaya çekip biraz kınadık, sert bi dille uyardık... Arkadaşlardan birinin hıncı geçmedi, Kont Adnan'ın içini açıp baktı, nasıl çalışıyo diye...

● Ece Erken geldi, "Sabah erkenden televizyonda olmanız lazım, gidin uyuyun" diye almadık... "Size n'oluyo, ben n'aptığımı bilecek yaştayım" diye bağırdı... "İstesek de alamayız, içerdeki %40'lık siyah giysili sarışın kontenjanı doldu, kuralları bozamayız" dedik... Ağlayarak kaçtı...

● Christoph Daum geldi, adım atmasın diye silah çektik... Kesin talimat var... "Hesaba gıcık olur, bişeye siniri bozulur, atar ortama saç telini, arama olur, tahlil-mahlil olur, başımız ağrır, yakar bizi" diye uyardılardı... Almadık... "Görürsünüz, Beşiktaşlı futbolculardan hiçbiri buraya gelmeyecek... Geleni takımdan keserim bu sene" diye tehdit etti... Sonra da "Ali Eren gelebilir, onunla yollarımız ayrıldı" diye ekledi.. Kafa iyi miydi ne?..

● Orhan Pamuk heyetle geldi... İtalyan Armadillo Yayınları'na transfer olmuş... Karşılığında takas babında üç hikayeci, bi denemeci, artı 500.000 Liret almış İletişim Yayınları... Gerçi denemeci son dönemde sakatmış ama iyileşmiş, düz yazılara başlamış!.. Dokuz erkektiler, fena... Almadık tabii...

● Deniz Akkaya geldi... "Transparanla girmek yasak, üst düzey insanlardan bile etkilenip titreyen oluyo, senin transparan burda geçmez" dedik, almadık... Erol Köse'den ceketini alıp girdi.. Ama bu sefer de Dr.Köse'yi almadık, gömleğinin koltukaltları bariz terliydi... "Bu dünyaya sizle uğraşmaya geldim" diye tehdit etti bizi...

● Kadir Tapucu yine geldi... "Ambiansa bakıp çıkıcam" dedi... İki kişi avuçlarımızı birleştirdik, Kadir Tapucu avuçlarımıza basıp duvarın üstünden baktı içeri... Kendini fırlatıp içeri dalmak istedi, havada yakaladık... Ceki Çen misin lan!.. Light bi hırpalanma yaşandı...

● Cem Özer geldi... "Giremezsiniz" dedik... "Ben Helin Avşar'ım, depresyonda olduğum için böyle görünüyorum" dedi... Sonra da sağı solu aradı girmek için... Şarjı bitene kadar bekledik, sonra beş taksi tutup konvoyla gönderdik... Bi taksi olsa kandırıp dönerdi gene...

● Hakan Şükür, eşi ve bebeğiyle geldi... "Bebek için üzgünüz, 18 yaşından küçükler giremiyor" dedik... "Benim kızım 19 yaşında, sadece azıcık minyon" dedi... Espri de yapmış olabilir... Bi arkadaş, Hakan Şükür'ün telefonda "Ergüncüğüm, zahmet olmazsa buraya bi gel, senin taç atışların uzundur, biz içeri girince bebeği atarsın bize" dediğini de duymuş... Galiba yine espriydi... Bu meslek hakkaten ağır iş...

● Süha Özgermi, Erdal Acar, Yusuf Azuz ve Engin Koç "Laylakapı şen ola" diye halay çekerek önümüzden geçip gittiler... İçeri girme teşebbüsleri de olmadı, hayret bişey...

● Hande Yener geldi... Kimliği yokmuş yanında... "Şarkıdan biraz alalım o zaman" dedik... "Saçına jöleyim desen inanır mıyım / Ağnanırken seni görsem inanır mıyım" diye şarkı söyleyip aklı sıra dalga geçti bizle... İki arkadaş kolundan bacağından tutup Baltalimanı'na bıraktılar bunu.. Bi de "Dönme sakın geri, çok döveriz" demiş fırlamalar... Gül gül öldük...

● Kemal Derviş geldi... Yanında Catherine Derviş yoktu almak istemedik... Arkadaşı Asaf Savaş Akat "Kemal olmasa, Kemaller olmasa, buralar nah böyle şahlanır" deyince, biraz duygulandık, aldık içeri... Sportmen adam, dayanamayıp boğazda yüzmüş biraz... Söylenenlere göre, boğazdaki akıntıyı konuşup ikna etmiş mübarek adam, durulmuş deniz...

● Kadir Tapucu yine geldi.. Bu kez deniz yolunu tercih etmiş.. Dekor olarak duran minik roketatarı kullanıp teknesini batırdık... Hırsım geçmedi, freebag'e kum doldurup biraz da onla dövdüm.. Maksadı aşmış olabiliriz...

● Mirkelam, Memoli, Ciguli ve Kekilli, ayrı ayrı, aynı anda geldiler... Tek tek hiçbirine gıcık değiliz ama bir arada görünce biraz acaip olduk... İsimler, ne biliim işte, bambaşka bi uygarlıktan heyet gelmiş gibi... Dördünü müdüriyet odasına alıp, okey takımı tedarik ettik... Ciguli'yle Mirko, eş olup fark atmışlar, sonradan duyuyoruz biz bunu!..

● Demet Şener'le Ebru Şallı gelmeden önce aradılar, "Bi sorun çıkar mı?" diye... Kurnazlara bak sen!.. Geleceksin buraya, yaşayacaksın o heyecanı... Garanti veremiyoruz, o anki duruma bakar... Mesela ben müşteri olsam kendimi almam!.. Seçkin dilim abi, n'apiim!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
kilservis@hotmail.com

Adana İncirlik üssünden kalkan İngiliz ve ABD savaş uçakları Kuzey Irak'ta bir tarlada futbol oynayan 23 sivil insanı öldürdü.

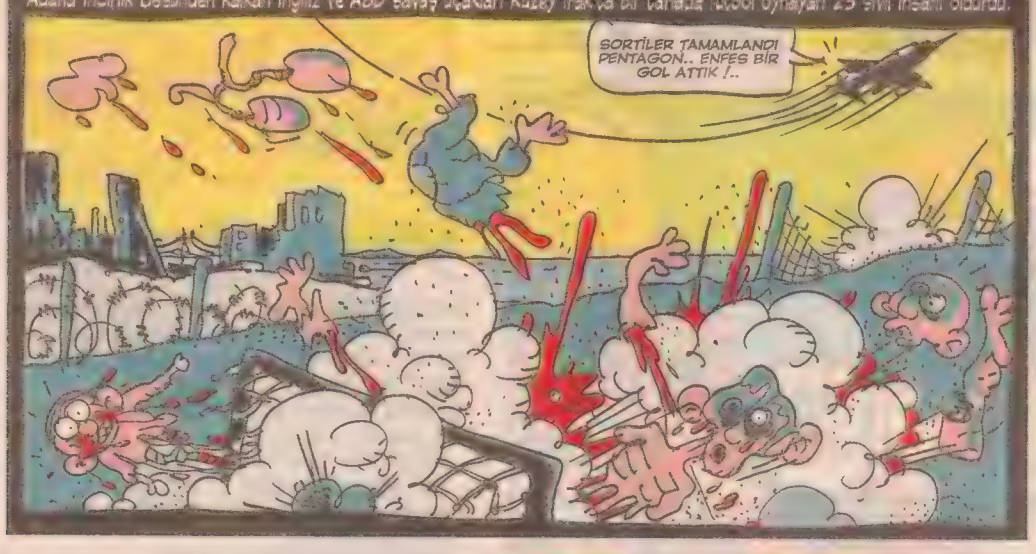

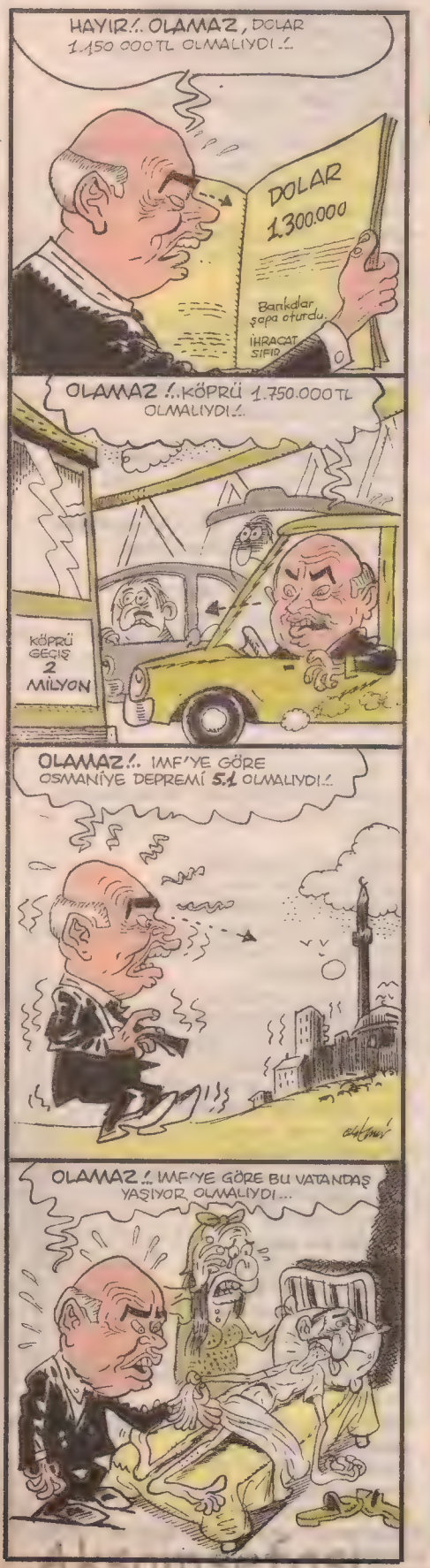

LeMan

Dünyanın her yerinde koruma altına alınan Caretta Carettalar, denize kimyasal artık bırakan Kromsan fabrikasının gazabına uğradı.

Aşırı sıcaklar, nem, ekonomik kriz derken memleketin dört bir yanı ufak artçılarla sallanıyor...

Emlakbank'ın Kocamustafapaşa şubesinde çalışan güvenlik görevlisi, kasada bulunan 32 milyar lirayı sokaktan geçen yurtdaşlara dağıttı. Görevli olaydan sonra gözaltına alındı..

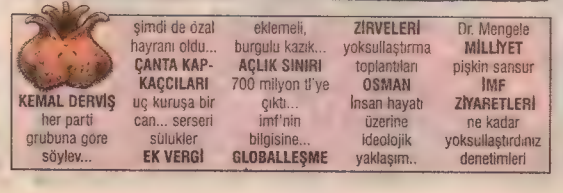

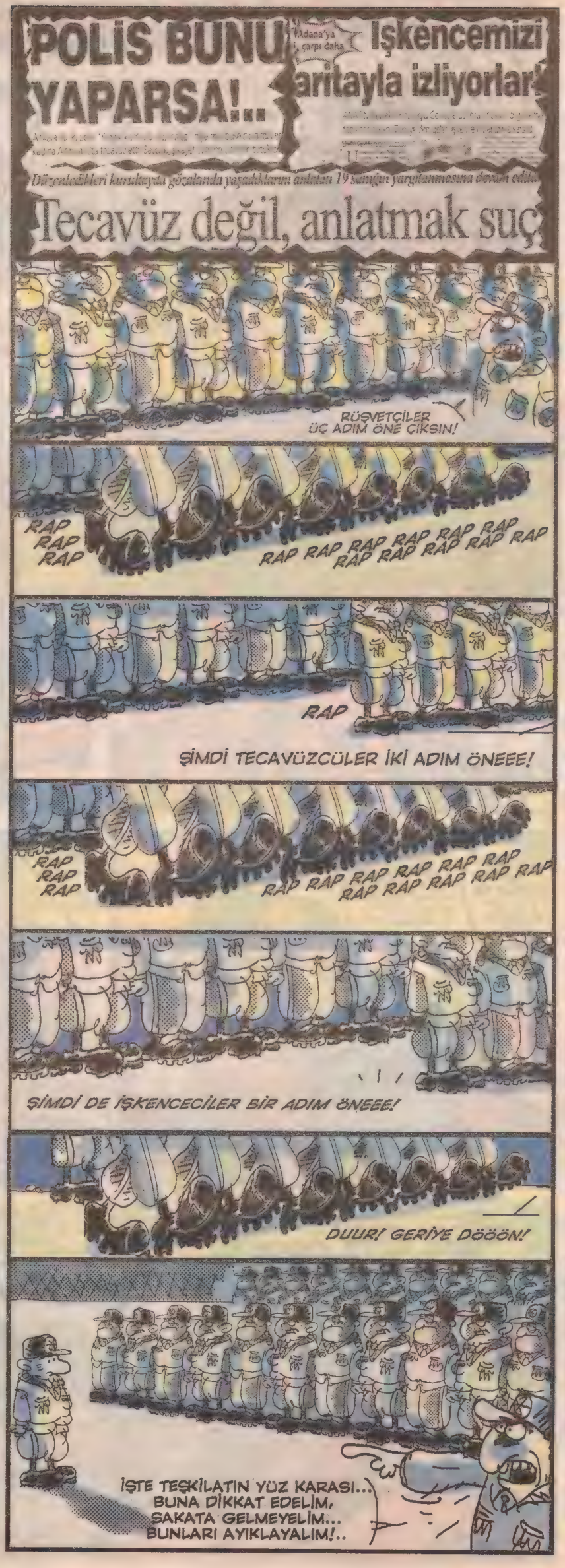

Akşamsefası

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAĞÇAĞ

daral@leman.com.tr

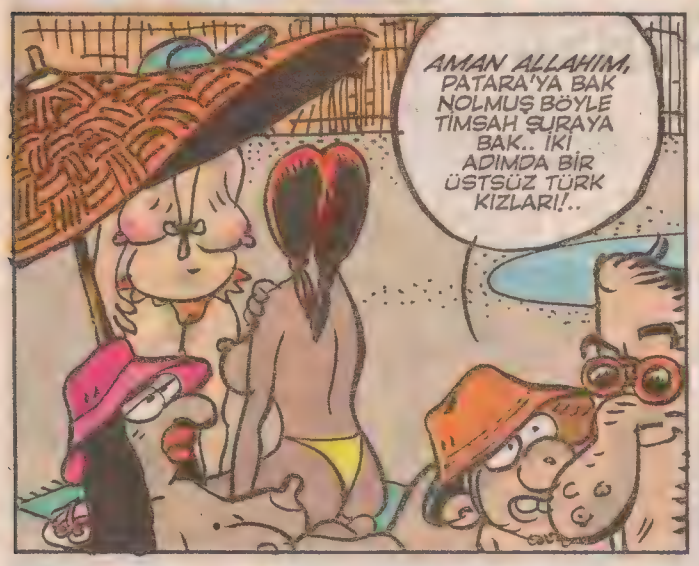

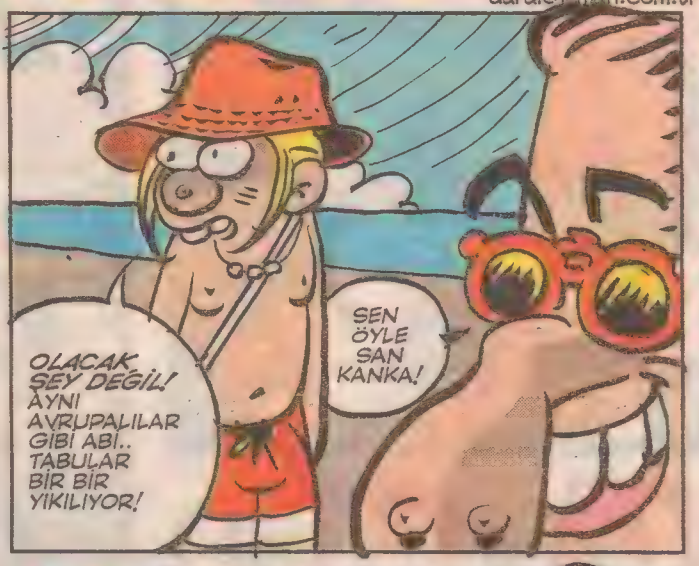

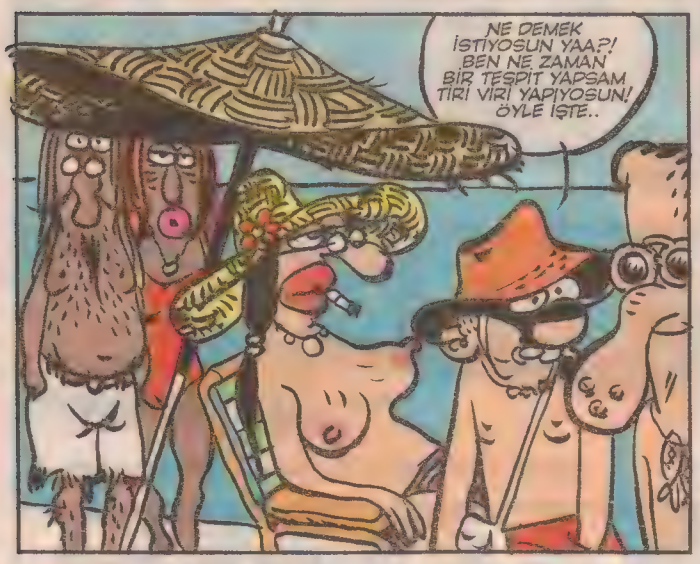

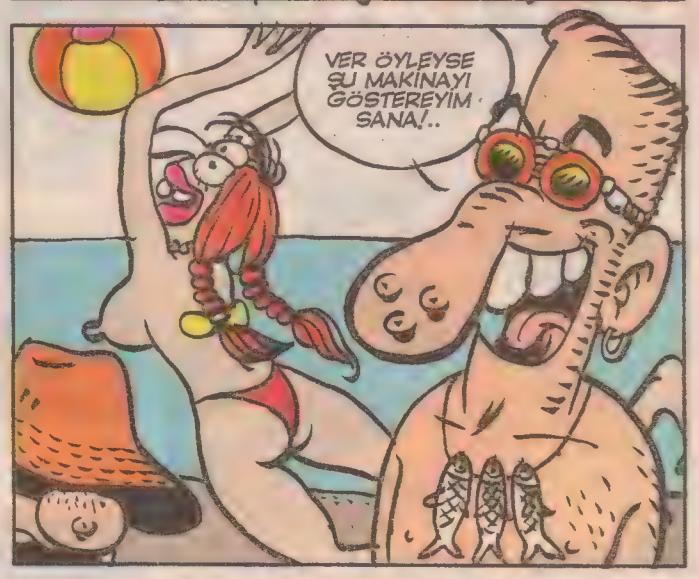

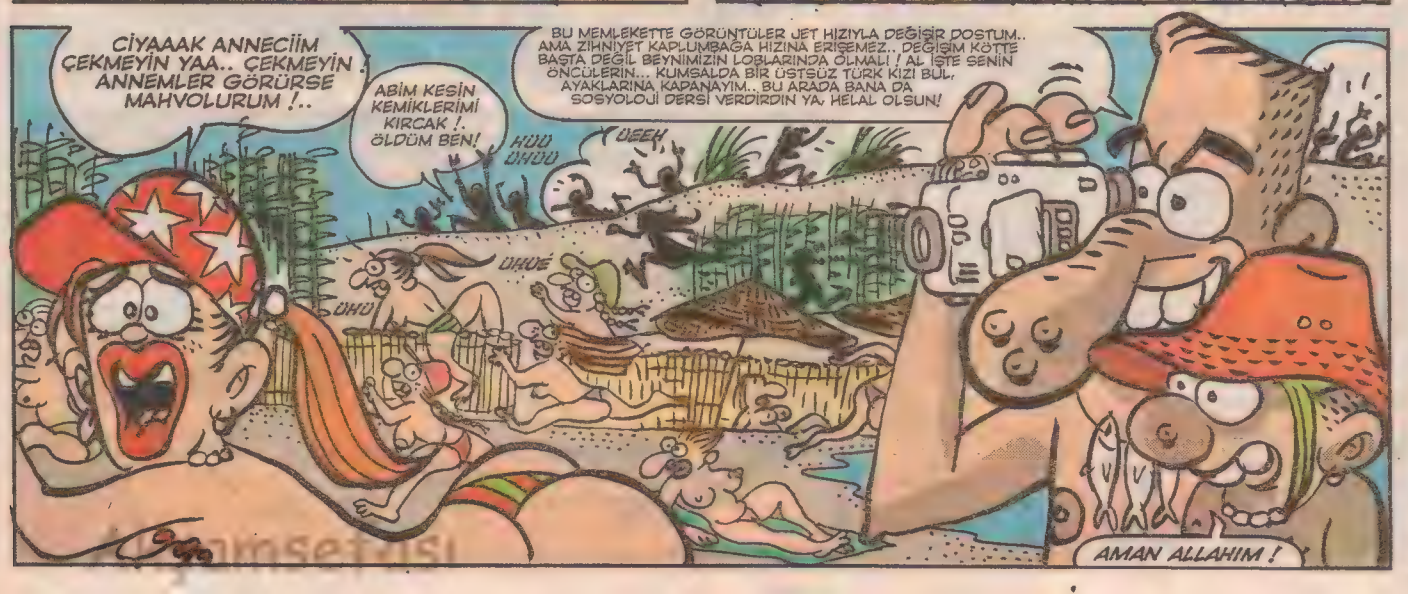

AÇIK met üst BÜFE

yaygın kanılar

bazı kişi, kurum, durum ve olaylar hakkında öylesine kemikleşmiş izlenimler, düşünceler vardır ki bir bilimsel gerçeklermiş ki sorgusuz sualsiz, gerekçesiz inanılır.. işte onlardan bir demet ;

- **kadınlar, güldüren erkekleri severler!**
- çorum' dan adam çıkmaz!
- **türkiye, turgut özal ile birlikte çağ atladı!**
- boyu değil, işlevi önemli!
- **en çok seyircisi olan takım fenerbahçe'dir!**
- evlilik aşkı öldürür!
- **hemşireler doktorlarla, hostesler pilotlarla yatarlar!**
- hakan şükür' ün gol attığı hiçbir maçta milli takım yenilmedi!
- **türkün türkten başka dostu yoktur!**
- ıspanakta demir vardır!
- **hergün bir aspirin içmek kanseri önlüyor!**
- izmir' in kızları, pek rahat olur!
- **kit' ler ekonominin kanburu!**
- mutlu aşk yoktur!
- **güreş, ata sporumuzdur!**
- dayak, cennetten çıkmadır!
- **içelim, güzelleşelim!**
- parayla saadet olmaz!
- **haltercilerin alayı bodur oluyor!**
- müslümanız diye bizi avrupa birliğine almıyorlar!
- **sabah güneşi, güzele vurur!**
- kansere çare bulunmuş ama söylemiyorlar!
- **şairler ince insanlardır!**
- güneş giren eve doktor girmez!
- **her gün on beş litre su içen hemen zayıflar!**
- erkekler seviştikten sonra sırtlarını döner, hemen uyur!
- **astronot yuri gagarin aya ilk ayak bastığında ezan sesi duymuş, müslüman olmuş!**
- balıkla yoğurt yenince, insan zehirlenir!
- **kemal derviş çok iyi bir adam!**
- oğlan dayıya, kız teyzeye benzer!
- **türkiyo' nin en güzel kadını hülya avşar!**
- su ile çalışan araba yapmışlar fakat petrol ucuzlamasın diye piyasaya sürmüyorlar!
- **bütün memurlar rüşvet alır!**
- eşcinsellik genetiktir!
- **bir dirhem et bin ayıp örter!**
- iş, olacağına varır!
- **biz fatih' in, nasrettin hoca' nın torunlarıyız!**
- fazla masturbasyon yapmak vücut gelişimini engeller!
- **sarışın kadınlar aptal olur!**
- sosyetede herkes kokain çekiyor!
- **uzun saç bünyenin bütün gücünü alır!**
- zeki müren de bülent ersoy da bursa'lı değil mi!
- **blue jean giyen kadınlara istesen de tecavüz edemezsin!**
- iki bayram arası evlenilmez!
- **özel hastanelerin hepsi para tuzağı!**
- etiler' de yumuşaklar, tarabya' da bizim uşaklar!
- **viski içen solcu olmaz!**
- osmanlı imparatoluğunu içten çökerttiler!
- **bütün politikacılar yalancıdır!**
- türkiye' de mizah yapmak çok kolaydır!
- **kızılderililer de türkmüş!**
- en verimli çağımızda askere alıyorlar bizi!
- **kürtler, devlet kuramaz!**
- tarkan, eşcinselmiş!
- **kadından şair olmaz!**
- bruce lee' yi zehirlemişler!
- **eski dost düşman olmaz!**
- kurt cobain'i karısı öldürtmüş!
- **türkiye' nin batısında oturanlar daha aydın oluyor!**
- atatürk biraz daha yaşasaydı memleket böyle olmazdı!
- **marlboro'nun, coca cola'nın içinde alışkanlık yapan bir madde varmış!**
- doğululann sesi güzel olur!
- **her evde buzdolabı var, yine de fakiriz diyorlar!**
- piramitleri uzaylılar yapmış!

(bitmez bunlar!. sizde de varsa böyle bir liste bana gönderin... adres künyede)

UMPAHA

FATİH SOLMAZ
KEMAL ARATAN
solmaz@leman.com.tr/ karatan@leman.com.tr

VLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ

ORTALAMA BİR İNSAN, BİR HAFTADA ALTMIŞ SANTİMETRE KÜP OSURUYOR... SİZİN BİR HAFTADA KAÇ KİLO SIÇAR KONULU İSTATİĞİNİZ NASIL GİDİYOR CANER BEY?..

ŞU ANA KADAR SEKİZ KİLO OLDU... ANUNA KOYYİM YAA!.. KİMİN NE İŞİNE YARAR BÖYLE Bİ İSTATİSTİKİ BİLGİLER ANLAMIYORUM Kİ?..

FFUFOFFUFFF

OOHH!.. ŞAHANESİN NURİYEE... SANA DÜKKANIM FEDA OLSUN YAVRUM... NURİYEM BENİM! OOHH!..

VAY SALAK KAHPEE!.. ORGAZM TAKLİDİ YAPACAM DİYE BAKKALIN ORGAZM TAKLİDİNİ YAPTIN VE HAPI YUTTUN İŞTE!..

CİNAYET ALETİNİ YOK ETMELİYİZ..!

ALOO, BEN BİR DOST... İYİKİ, GENİŞ HALKA KÜPELİ, SAÇLARINI ARKADA TOPLAYAN, SİYAH DERİ ÇANTALI BİR KADINLA EVLENMEMİŞSİN... YOKSA SENİ ŞU ANDA BİRİYLE ALDATIYO OLURDU...

MELEKLER ŞEHRİ Leyla's

Akabinde...

MANYAK MISIN ULAN SEN!? EŞŞOĞLEŞ - ŞEKLİĞİN DE BİR SINIRI VAR BE!..

İSPAT

PULOP!

TUP!

TUP!

DUR, N'AAPIYO - SUN!? ALTIN YUMURTLA - YAN TAVUK KESİLİR Mİ HİÇ?!

BANA BAK MUHİTTİN, TANINMAMAK İÇİN GİRDİĞİN ŞU ŞEKİLLE NASIL REZİL OLDUĞUMUZUN BİLMEM FARKIN - DA MISIN?..

BİLİYORUM CANIM, MERAK ETME, ÇOK YAKINDA BOŞANACAM VE KARIMA YAKALAN - MA TEHLİKEMİZ DE KALMAYACAK!..

YES

KABUHHH

feyhan@kemari.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

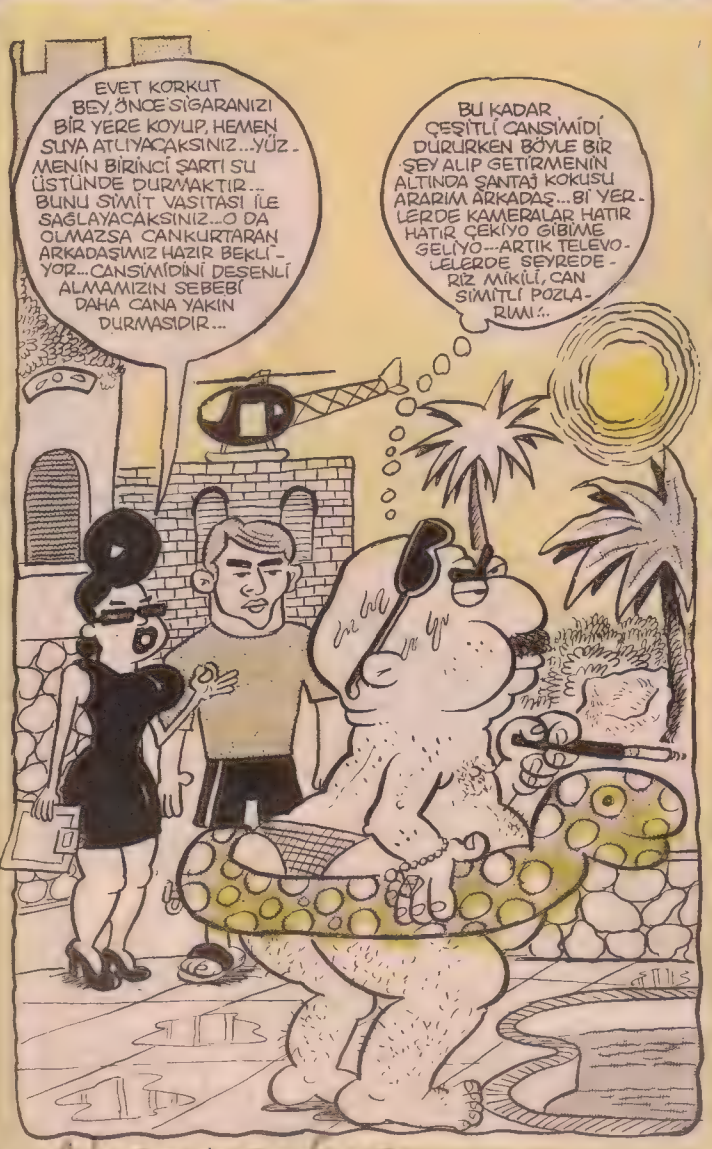

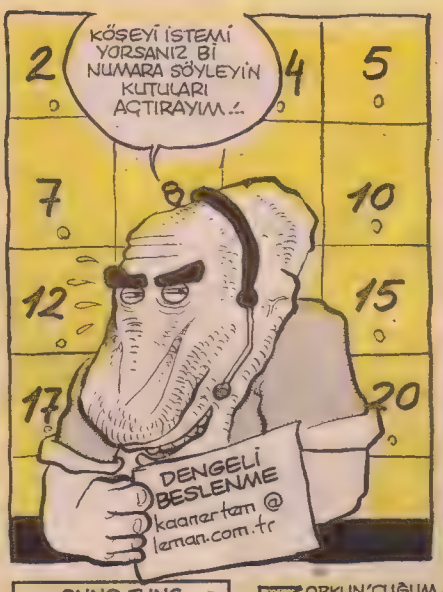

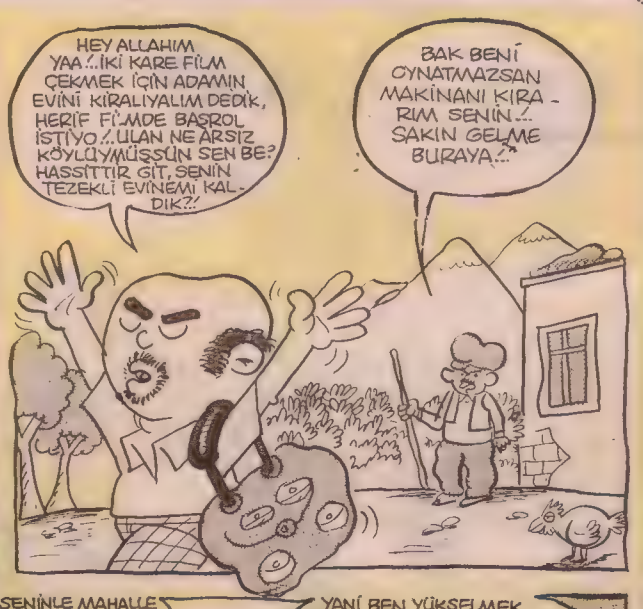

ONNO TUNÇ anısına... Müziğin Gizli Kahramanları: Bas Gitaristler... 1 Temmuz 2001 saat 20:30 Kemancı Kültür Girliş: 5 milyon

Uğur BAŞAR, Gürol AĞIRBAŞ, İsmail SOYBERK, Eylem PELİT, Oya ERKAYA. Ve daha birçok sürpriz isim. Hazırlayan ve Sunan: Akın Ok...

ERDENER ABİ
Albümü tüm gazete bayilerinde ve Leman kitapçılarında...

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

ULU BİLGE DANDOLDENYUS
Düşlerin Dedesi
2. Bölüm.

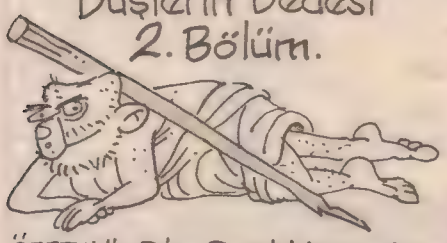

ÖZET: Ulu Bilge Dandoldenyus kendi tasarrufu dışında bazı insanların girip onlara rakamlar söylemekte ve zengin etmektedir... Buna çok bozulmaktayken, bir gece, yardımcısının rüyasına girer ve...

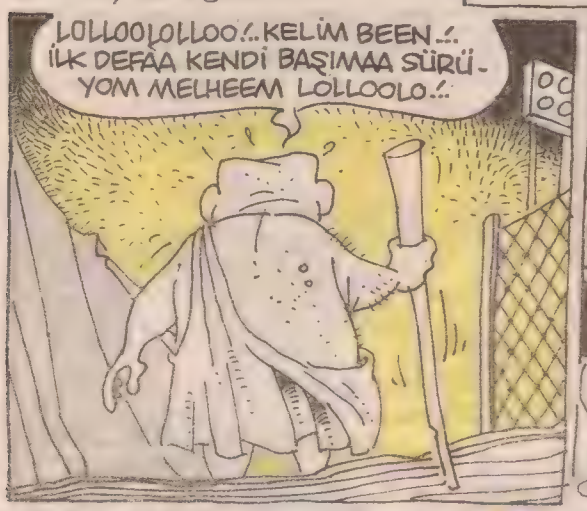

canbarslan@superonline.com

BİTTİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FIDAN

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Paranoya

fatih solmaz çağçağ

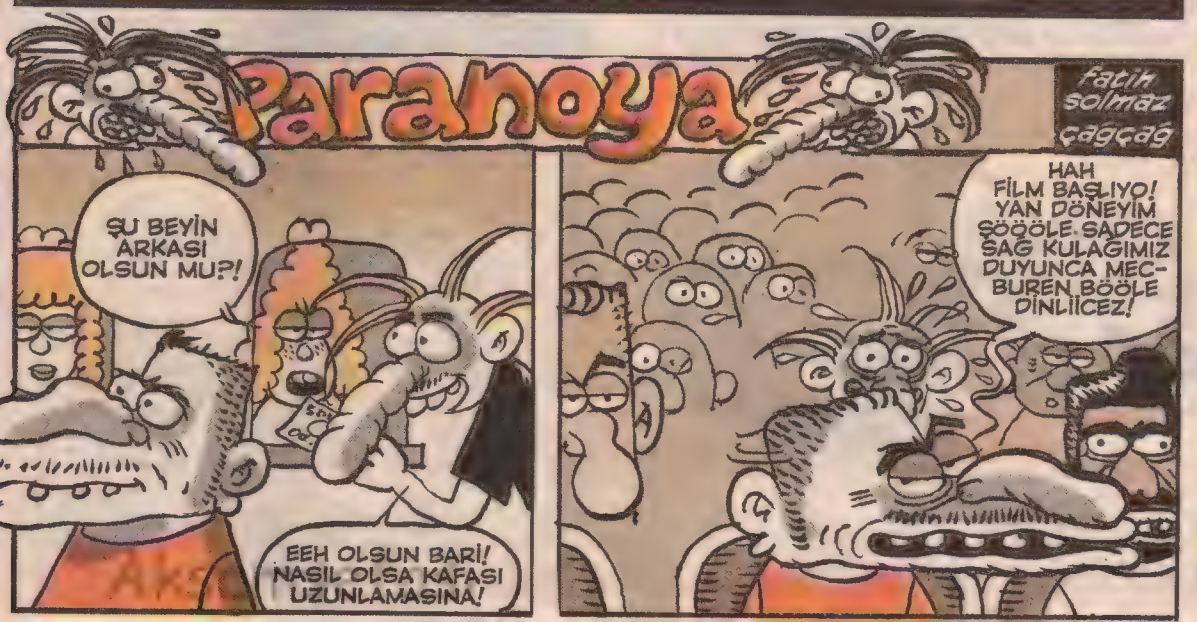

AYRINTILAR
m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm... Herif "bekraund!" dedi yaa durup dururken!. Normal, bildiimiz cümlelerle konuşuyodu programda; sonra aniden, lafına "...olayın bekraundunda..." diyerek devam etti. Yuh!. Ulan, "arka plân!" diye nefis bi tanımlama var, onu niye kullanmıyon ki! İtici mi geliyo?. Tamaamen İngilizce felan konuşursun, hiç bi bok annamam ama yine de saygı gösteririm! Ama, birden, boyut değiştirmiş gibi "bekraund" diyolar, "men tu men!" diyolar!. Enbiey finallerine bakıyodum TV'de. Akıllı uslu bi spiker var; yanına yorumcu olarak, o basketbol delisi adamı vermişler, şapkalı, heyecanlı o kişiyi! Tuhaf da bi sesi var zaten, içimi gıcık yapıyo, bi de habire, "men tu men!" dedi, "drayv etmek!" dedi durdu!. "Adam adama savunma" dersen, ne kaybedersin ki?. Meselâ, sayzı geniş diyo, iri olan biri için! "Cüsse" güzel bi kelime aslında; komik de hem.. Ne biliyim lan, bari sayz diyosun, hadi "genişi" katma yanına; söylediin şeyin tamamında saçmala; bi bütünnük olsun!. Habire "okey" felan diyenlerden bile nefret ederken, böyle şeyleri duyunca, kan beynime sıçrıyo!. Derdim, güzel Türkçemiz felan diil!. Aptalca olan, böyle raatça saçmalayabilmeleri! Bazı teknik, endüstriyel terimler vardır, onu annarız. Eskiden, bi filimde, görüntü bulanınca "aa! bak, rüya görüyo şindi!" felan derdik. Bizde sinema endüstrisi de gelişmedii için, bi filim eleştirisi yaparken, onnara ait olan o tanımı kullanıp, "fleşbek!" filan diyebilirsin; tamam! Ama bunu, günnük, herangi başka bi konuşmada kullanma yahu!.. Gülerler adama!.. Küfür ederken .mına koyim diyosun, sonra bekraund filan diyip sıyrılamazsın bu saçmalıktan!..

Gerçi, ".mına koyim" lafını da sevmem. İskele vapuru bekliyodum. Üç tane genç çocuk var. Muhabbet ediyolar. Annattı annattı, ".mına koyyım yaa!" dedi sonra, lafını güçlü bi şekilde bitirmek için! O ".mına"nın başında "A" da var tabi.. Bu konuda, çok kişi, kendine engel olamıyo, bunu gözlemledim! Düzeyli, teknik bi sohbete daldığımız bi büyüüm bile, ".mına koyduumun!" demişti aniden, bi cümlesinin sonunda!. Refleks bi tepki olmuş artık. İfade edemediin, karmaşık, belirsiz bi ruh halinden, ".mına koyyım" diyip kurtuluyor, net bi çıkış yakalıyosun.. Ve, "anuna goyyim" gibi sevimli ve komik de tonlanmıyo tabi!.. Arkadaşlar gelmişti, oturuyoduk balkonda. Muhabbet açıldı, genişledi. Ve başladı refleks olarak "koyyımlar, sokıyımlar!.." Dedim, yanda aile var, dikkatli konuşun lan!..Çoluk çocuk filan var.. Elde diil ki ama!.. Sekizinci cümlenin sonu; ki heyecanlı, oldukça önemli bişiy ifade eden, can alıcı bi tesbit cümlesi olsun meselâ; o da mecburen, annamı güçlendirmek için, "koyyım!"la bitiyo!. Hay dedim, sigiyim beyninizi, içimden!..

Elbette insan içinden geldii gibi konuşmalı, raat olmalı.. Ama bu, "iç" denen şey çok karmaşık bişiydir!.. Her zaman güvenemeyiz ona!. ya çok neşeliyken, ya da sinirliyken dili açılır insanın ayrıca. En ilginç şeyleri, o zaman söyler. İkisinin ortasındaki nötr bir durumda, çoğu zaman geyik gerçekleşir.. Bakkal benle muhabbet etmezdi pek.. O gün bayaa bi neşeli görünüyodu!. Basit bi sorumu açıp uzattı; memleketindeki ilginç bi olaydan bahsetti.. Bu yansırsa insanın tavrına; yani, karakterinde, ruh halinde felan, genel bir neşe, veya devamlı bir sinir ve gerginlik durumu varsa, söyledikleri tutarlı olur bence.. Ama işte, ne yaptıı, ne idiği belirsiz tipler, "larc tişört!" der, "Türkçe Rock!" der, "taymingi kötü!" der.. Bu şekilde saçmalamalarına karşın, çoğunun ağzı iyi de laf yapar!. Ben mantıklı, annamlı düzgün bişiy söyliycem diye, hebe.. hüb!.. tıkanırken, o alıp başını gider, nefis cümleler kurar ardarda!.. Çoğu, güzel konuşuyodur televizyondaki tiplerin felan.. Güzel bi Türkçe, araya özenle yerleştirilen ithal kelimeler, ordan burdan alıp monte edilen kavramlar, değişik kelimeler!.. Ben de merâk eder, ulan bu bişiy söylüyo, bişiy annatmak istiyo diye bakarım, izlerim, okurum; fekat bi sig söyleyemez! Yazık, zaman kaybı!.

Bi de, "canım!" diyennere uyuz oluyorum!. Hiç tanımadım bi herif! CD, kaset felan satıyo bizim orda. Vapurda karşılaştık. Yannız kalmak istiyodum, fazla muhabbet açmadım, o da önüne döndü. İskeleye yanaşınca kalktıımda "iyi akşamlar!" dedim kafamı uzatıp.. Aynısını iade edebilecek iken, "iyi akşamlar canım!" dedi, o gereksiz kelimeyi de ekleyip... ".mına koyyım senin!" deseydi bu kadar iğrenmezdim!.. Bunu diyennerin, gerçekten canı kadar önemli birisi varsa hayatlarında, ona ne diyolar peki!.. Süper-can mı?. Ultra canım mı!. Ya da harbiden, sıçar gibi konuşuyoruz işte!.. Hemen iyi günner diliyorum!..

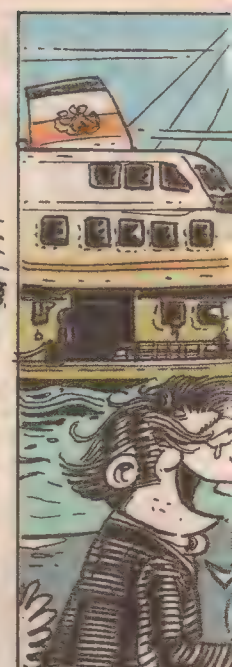

NE OLUR KONUŞ ONUNLA...

Konuşmalıyız seninle...

Şimdi yaz... Bu mevsimde insan, aslında ne denli mutlu olabilecekken o denli mutsuz olduğunu anlıyor... Öyle bir mevsim ki, sevinirken bile insanın içi acıyor... Öyle bir mevsim ki, umuda koşarken bile gecikmişliğini daha çok hatırlıyor insan...

Arzularını arzuladıkça içindeki boşluğun büyüklüğünü anlıyor... Kendisini hatırladıkça, kendisinin ne denli kaybolduğunu hissediyor...

Konuşmalıyız seninle...

Nereye gidersen git... Hangi otobüse binersen bin... Bana kızdın, ve tek başına tatile çıkmak istiyorsun... Gelmemi istemedin uğurlamaya... Akşamüstü bir şehri terk edip bir başka şehre gitmenin ne olduğunu çok iyi bilirim... Hele mevsim yazsa... İnsanlar hiç olmadığı kadar bencil ve kayıtsızsa... Hele sevdiğin insan ya içinde kayıp, ya da ardında kalmışsa... Bilirim, bir akşamüstü bir şehri terk edip bir başka şehre gitmenin ne demek olduğunu; çok iyi bilirim...

Ama bu acı, bu dağılma bana iyi geliyor biliyor musun... Sen benden uzaklara gidince ben seninle daha iyi konuşuyorum... Sen gidince içimde daha çok büyüyorsun... Buralardan, benden gidince bana daha çok yaklaşıyorsun...

Sen benden gidince rüyalarımda daha çok görüyorum seni... Uzun, bitmek bilmeyen bir nehirde sürüklenirken görüyorum seni... Yeni doğmuş gibisin annenden... Küçücük ayakların, çırpınan ellerin... Soğuktan ve yalnızlıktan morarmış bedenin... Sürükleniyorsun nehirde... Yüzüne bakıyorum. Yüzün hep aynı. Sana aşık olduğum yüzün... O biricik yüzün... Ama bazen bebekliğine dönüyor. Öyle çaresiz ki... Durmadan ağlıyor... Sonra tekrar bugünkü yüzün... Benim ebedi yüzüm... Öyle acı çekiyorum ki rüyamda, durduramıyorum seni... Sürükleniyorsun... Bedenin çocukluğun, yüzün aşkımın yüzü... Kurtulmak istiyorsun çocuk bedeninden, kurtulamıyorsun; yüzünden kurtulmak istiyorsun, yine olmuyor... Seni nehir boyunca takip ediyorum, kan ter içinde... Bu nehrin bir bittiği yer vardır elbet, diye düşünüyorum... Gece ve gündüz nehir boyunca koşuyorum... Ama nehir bir türlü bitmiyor, sen durmadan sürükleniyorsun... O sırada koyunlarını otlatan bir çoban kız çıkıyor karşıma... Bana el sallıyor, yanına gidiyorum, avuçlarında sakladığı bir şeyi gösteriyor bana... Ne var orada, diye soruyorum çoban kıza... Avuçlarını birden açıyor... Bir kuş... Başı bedeninden ayrılmış... **Peşinden koşma onun, bak işte burada o**, diyor çoban kız... Çığlık atarak uyanıyorum rüyamdan... Uyanır uyanmaz yanımda seni arıyorum. Yoksun... İlk kez bir boşluğa sarılmak bana bu denli acı veriyor... Yanımdaki boşluğa delice sarılıyorum sen diye... Bomboş bir yatak... Sadece o hüzünlü, o kınlgan kokun... Başı bedeninden ayrılmış kuşun görüntüsü geliyor aklıma... Sen geliyorsun... Uzun zamandır ilk kez tutamıyorum kendimi ve kesik kesik ağlamaya başlıyorum...

Neden sonra yatağımın kenarındaki cep telefonuma bakıyorum... Bir çağrı gelmiş... Bakıyorum, senin numaran: **Sana haber vermeden yola çıktığım için özür dilerim... Varınca seni ararım... Geldiğimde her şeyi yeniden konuşmak istiyorum...Sevgimle...**

Her şeyi konuşmak... Bunu ikimiz de çok istedik... Ama hep son anda bundan ikimiz de vazgeçtik... Eğer konuşursak birbirimizi sonsuza dek kaybedeceğimizi düşündük... Eğer konuşursak bir daha birbirimizin suratına bakamayacağımızı düşündük... Eğer konuşursak o güne dek bütün yaşadıklarımızın hiçbir anlamı kalmayacağını düşündük...

Bu yüzden bu konuşmayı hep erteledik... Hep erteledik o karanlık günleri... Ayrı odalarda, bir başımıza yaşadığımız o karanlık geceleri... Ayrı odalarda ve hep başkalarıyla geçen o uzun ve karanlık geceleri hep unutmak istedik... O uzun ve karanlık geceleri...

Ve sonra bu geceler hiç yaşanmamış gibi davrandık birbirimize.. Ve ne zaman bunu konuşmak istesek son anda içimizde bir ses bizi susturdu.

Biz sustukça o karanlık geceler durmadan büyüdü... Biz sustukça içimizdeki korkular daha da büyüdü... Kimbilir kaç kez konuşmanın ucuna geldik, son anda, ilişkimiz bu gerçeği taşıyamaz korkusuyla sınıra geldik, ve orada ikimiz de sustuk...

Sustuk ve o karanlık geceleri ruhumuzun en gizli, en puslu, en muğlak yerlerine gizledik...

Ve ne zaman o karanlık geceler aklımıza gelse bilmezlikten geldik... O anları, o saatleri hiç yaşanmamış saydık.

Aklımıza geldikçe yeniden hep en derine ittik... Geldiği yere...

Ve o geceleri bilmezlikten geldikçe ilişkimizdeki o karanlık dünya ğiderek daha da büyüdü...

Birbirimizi yitirmekten korktuk... Yalnız kalmaktan korktuk... Alışkanlıklarımız vardı... Onları yitirmekten korktuk...Ve biz korktukça içimizdeki yalan giderek daha da büyüdü...

Ve ne zaman birbirimize duyduğumuz aşkı itiraf etmeye kalksak aklımıza bu büyük yalan geldi... Ne zaman birbirimize özlemle sarılmaya kalksak aramıza bu büyük boşluk girdi...

Ve sonra bu büyük yalanı, bu giderek ve bize rağmen çoğalan boşluğu yok sayarak yaşamaya çalıştık...

Hak etmiyordu, ama biz yaptık... Birbirimize duyduğumuz sevgiyi, o koşulsuz aşkı içimizdeki yalanla, o durmadan çoğalan boşlukla yarıştırmaya başladık...

Sandık ki aşkımız, bir gün olur o yalanı bize unutturur. Sandık ki o ebedi sevgimiz, bir gün olur içimizde durmadan çoğalan o boşluğu kapatır.

Unutturamadı sevgili... İstedik, ama kapatmadı...

İçimizdeki yalan büyüdükçe, kapatmaya çalıştığımız o boşluk bizi içine almaya çalıştıkça paniğe kapıldık... Konuşmaktan korktukça, o karanlık gecelerle yüzleşmekten kaçındıkça hep dışarıya çevirdik yüzümüzü... Artık kendimize kanıtlayamıyorduk sevgimizi... İkimiz de o büyük boşluğu görüyorduk... Geri dönemiyorduk... Hep ileriye kaçıyorduk... Hep ileriye, hep dışarıya... Bizi, boşluğumuzu, yalanlarımızı, o durmadan sakladığımız karanlık gecelerimizi bilmeyenlere doğru kaçıyorduk...

Artık kendimize değil, bizi bilmeyenlere anlatıyorduk sevgimizi, birbirimize ne denli çok aşık olduğumuzu...

Bazen birlikteyken oynuyorduk bu oyunu... Ama göz göze gelmek acı veriyordu son zamanlarda... Aynı ortamlarda, farklı insanların arasında birbirimizin gözlerine bakamıyorken, bakma ol dı sevgimizin büyüklüğünü anlatmak... Aşkımız artık birbirimize giderek daha zorduk... Başkala

Öyle bir zaman gelmişti ki artık birbirimize itiraf eder olmuştuk...

O karanlık geceler orada öyle duruyordu ve zı nerede ve hangi koşullarda yetiştireceğimizi

Bu unutkanlık, bu bilmezlikten gelme bir ar Ve ben de sana imkansızlık ve parasızlık yüzün ğım dostlarımı ağırlamak istediğimi, bunu an ğımı söylüyordum...

Biraz daha para kazanmalıydık... Biraz daha Evimizi dostlarımıza açmalıydık... Sonra çocu çocukları olan dostlarımız olmalıydı... Onlar b gitmeliydik... Hayatımız artık hafiflemeliydi... Ar meliydik... Ömür güzeldi... Hele bizim ömrümü ca karanlık geceden sonra herkesin ömrünü Mesela bir gece davet ettiğimiz onca insanın koyup başkaların ömrüyle yarıştırabilmeliydik. zanmalıydı yarışı, bizim sevgimiz... Kaşla göz sında... Hemen oracıkta... Birkaç alkışı hak etm şey borçluyduk, bizi birbirimizle bırakmamışlar ce için bile olsun birbirleriyle bırakmamıştık... K ledikleri karanlık geceleri vardı... Kimbilir onlar lanlar ve giderek büyüyen boşlukları vardı... Biz tardık... Onlar bizi o durmadan büyüyen boşlu yüzden çok sevdik birbirimizi... Belki de bu yi daha rahat uyumak için sakinleştirici ilaçlar tav

Farkındasın değil mi, her şey çok iyiyken, iyi vedalaşırken, insanlar insanları arabalarına uğu rine depresyona karşı ilaçlar öneriyor...

Bak bu bana iyi geldi, artık sabahları o cin sabahları ansızın gelen o ölme isteğine bu il

Her şey iyi gibiyken, aslında ortada hiçbir ansızın gelen o cinnet hissinin, o hiçbir şey yo len o ölme isteğinin ne olduğunu en çok biz iyi

Herkes gidip de bir başımıza kaldığımız o s onca gizli itiraf, onca eksik yakanş, onca yanım ne o karanlık geceler olurdu...

Sonunda herkes, bize o büyük boşluğu, ara yüyen yalanı bırakıp giderdi...

Herkes bizi o karanlık gecelerle baş başa bı

Sonra sen sabah kalkar, en güvendiğin ar onunla bir yerde buluşur, sonra söz bizim ilişk mar ve ona beni ne denli imkansız, ne denli va tırdın... Sanki daha dün gece benim yanımda de Ve o karanlık gecelerimizden ona hiç bahsetme denli çok sevdiğini söylerdin...

Ve ben belki de sırf erkeklerin içip kahırland konuşabildiğim için bir kez daha sevdiğim bir d

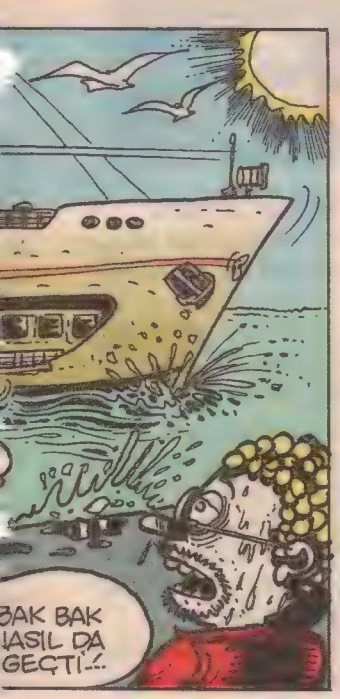

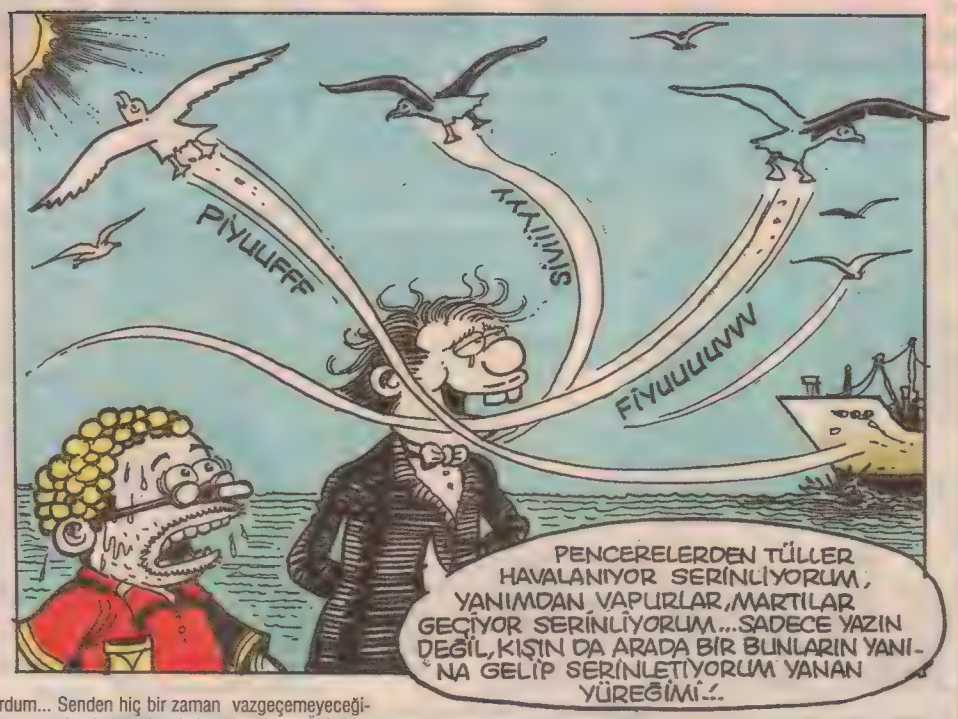

ı yokken daha kolay-
vazgeçilmezliğini... Biz
ha kolaydı... Giderek..
, aşkımızı başkalarına

doğacak çocuklarımı-
yordun...
n bana iyi geliyordu...
yıllardır ağırlayamadı-
enin sayende yapaca-

kanlarımız olmalıydı...
mız olmalıydı... Sonra
gelmeliydi, biz onlara
eçmişi hiç düşünme-
ca şeyden sonra, on-
aha güzel olmalıydı...
ue ömrümüzü ortaya
e bizim ömrümüz ka-
sında... Dostların ara-
lik... Hem onlara çok
Hem biz onları o ge-
ilir onların ne çok giz-
e çok sakladıkları ya-
lan yalanlarından kur-
mızdan... Belki de bu
en birbirimize geceleri
ettik...
gibi yaparken ve tam
en, artık herkes birbi-

hissine, nasıl desem,
yi geldi ,diyorlar...
yok gibi görünürken,
biyken birdenbire ge-
iz sevgili..
lerde, onca insandan,
mışlıktan bize kalan yi-

zdaki o durmadan bü-

o giderdi...
aşlarından birini arar,
e gelince gözünü yu-
çilmez sevdiğini anla-
ışsın gibi anlatırdın...
durmaksızın beni ne

bir yerde, onunla seni
uma seni ne denli çok

sevdiğimi anlatır durdurdum... Senden hiç bir zaman vazgeçemeyeceğimi anlatırdım ona... Onu sana duyduğum sevgimle ağlatırdım... Öyle ki o da dayanamaz derinlerden bir sevgili çıkarır bana anlatmaya başlardı... Bir saat olurdu, bir cinnet saati, yıkım ve kavuşma saatleri, bu saatlerde kim sevgilisini anlatsa o sevgili benim için sen olurdun... Her yitik sevgili sen olurdun... Ulaşılamayan sevgili kimse işte o sen olurdun... Kim imkansız seviyorsa, kim umutsuz seviyorsa, benim için işte o sen olurdun...

Öyle bir an gelirdi ki, başbaşayken, biraradayken, o karanlık geceleri konuşamadığımız için durmadan birbirimize yalan söylüyorduk...

Birbirimizi yitirmemek için başkalarının arzularına sığınıyorduk...

Başkalarının arzularıyla arzuluyorduk birbirimizi... Mesela ben seninle daha arzulu sevişebilmek için kimlerin senden hoşlandığını, hangi erkeklerin sana kur yaptığını soruyordum... Sen bana seviştiğim ya da sevişmek istediğim kadınları soruyordun...

Gün geliyordu, artık sadece başkalarının bize duyduğu arzuları konuşarak sevişebiliyorduk... Artık sadece o kimsesiz arzular bizi ateşliyordu..

Birbirimizle korkusuzca yüzleşemediğimiz için başkalarının hülyalarıyla, o bize hep yabancı olan seslerle, başkalarından ödünç aldığımız o sahte arzularla gizliyorduk o karanlık gecelerimizi...

Oysa biliyorduk ki, olmadık yerlerde dost saydığımız insanlara anlattığımız biz değildik... Bizim ilişkimiz değildi... Biz o karanlık gecelerle hesaplaşamadığımız için herkesi durmadan bize çağırıyorduk... Herkese durmadan bizden bahsediyorduk... O karanlık geceleri anlatamadığımız için herkesi bizim ilişkimizi bütün mahremiyetiyle, bütün gizli kalmış noktalarıyla tartışmaya davet ediyorduk... Ve bu çağrıdan cesaret alan herkes bizim ilişkimiz hakkında aklından geçen bütün yorumları yapıyordu... Öyle çaresizdik ki kendimize yalan söylememiz yetmiyor gibi başkalarına da yalan söylüyorduk...

Bizi çözdüklerini, bizi anladıklarını sananlarla birlikte boşluğumuz ve yalanımız giderek daha da büyüyordu... İlişkimize onlardan çare umarken kendi yalanımıza onları da ortak ediyorduk...

Bazı geceler, dostlarımızı uğurlayıp bir başımıza kaldığımızda, içimizdeki o karanlıkla yüzleşmemek için onları çekiştirmeye başlardık... Bazılarını dürüst ve sahici olmamakla suçlardık... Ve kızardık onlara... Biz kendimizi olduğumuz gibi ortaya koymuşken onların yapaylığını ve gizlenişini sorgularken ansızın o karanlık gecelerimiz aklımıza gelir, derinden utanır, bu utancı hissedince onlara daha çok kızmaya başlardık... Sanki bizim kendi içimizdeki yalanların çoğalmasında onların da payı varmışçasına kızardık... Sanki onlar böyle yalan yaşamasa, biz de böyle yalan yaşamayacakmışız gibi kızardık onlara... Sakladığımız, gizlediğimiz yalanlar ne kadar büyükse, herkesi aradan çıkarıp konuşmaktan çekindiğimiz şeyler ne kadar çoksa o kadar kızardık onlara... İlişkimizde bilmezlikten geldiklerimiz ve giderek büyüyen o boşluklarımız ne kadar çoksa o kadar kızardık onlara...

Anlardık o karanlık geceler konuşulmadıkça sahteyiz ve uzağız birbirimize, söylediğimiz her şey aşk kitaplarından ödünç alınmış... Anlardık, ne zaman içimize inmeye kalksak, içimizde bizim dışımızda bizden ayrı, bizden uzak bir sürü yabancı konuk... İçimizde bir sürü davetsiz misafir... Anlardık, onlar bizden yalnız, biz onlardan... Ne zaman içimize insek ve içimizde kime sarılsak dost diye, o karanlık gecelerden daha uzak, o karanlık gecelerden daha yabancı bize...

Konuşmalıyız sevgili...

Sen yokken, bir kadınla tanıştım sevgili... İnce ve zarif bir kadındı... Onunla insan nefsi üzerine konuştuk... Başımıza gelen bütün dertlerin, sıkıntıların içimizdeki o bencillik, o sınırsız sahip olma duygusu yüzünden olduğunu konuştuk... Gece bende kaldı... Uzakta, çok uzakta bir sevgilisi varmış... Yıllardır onu düşünüyormuş... Ve işin acısı sevdiği insanın bundan haberi bile yokmuş... Ama böyle daha iyiymiş... Onu özledikçe kendini eğitiyormuş... Onu özledikçe kendine daha çok yaklaşıyormuş... Bütün ruhu, bütün bedeni durmadan onu çağırıyormuş...

Sonra sevgilisini özlemekten yorgun düştü. Ona yatak serdim... Senin yıkadığın çarşafları serdim altına... Uyumaya hazırlanırken başını okşadım... Hafifçe öptüm aşkla yanan saçlarını... Odama gidip sen ararsın diye telefonumu açtım... Neden sonra dalmışken onun sesiyle uyandım kırılgan uykumdan... **Yanında uyuyabilir miyim, izin verir misin**, dedi. Sustum, hemen yanıma geldi, sıcaklığıma, korkuma, boşlukta kalmış aşkıma sığındı...

Kokusunu sana benzettim, öyle yalnızdım ki onu öpmeye başladım... **Ne olur, sadece sarıl**, dedi, **öylesine üşüyorum ki, sadece sarıl...**

Ve ona sarıldım, derin bir sevgiyle sarıldım... Sonra gördüğüm o rüyayı anlattım ona... Kafası bedeninden kopmuş kuşu... O çoban kızı... Ve sonra seninle konuşamadığımız o karanlık geceleri... Her şeyi, en ince ayrıntısına kadar... Sana söyleyemediğim ne varsa anlattım ona, gözyaşları içinde... O yabancı adamları... O ayrı ayrı odaları... O birbirimizi sevdikçe büyüyen boşlukları anlattım ona...

Öylesine büyük bir tutkuyla dinliyordu ki beni, bazen yoksa o sen misin diye bakıyordum ona...

O bir başkasına aşıktı... Bense sana... O hiç dokunamamıştı sevgilisine... Bense o karanlık boşluğumuza... O karanlık gecelere... Sen nasıl beni, aşkımızı ve gördüğün rüyaları başkalarına anlattıysan ben de öyle anlattım seni...

Ve sonra rüyamı anlattım ona... O çılgınca akan nehri... O çoban kızı... Çoban kızın avuçlarındaki o başı bedeninden kopmuş kuşu bile anlattım ona...

Gözleri tekrar açıldı... Gözyaşları içinde sarıldı bana... **Bu rüya benim rüyam**, dedi... Ben de sevgilimi hep böyle görüyorum... Başı bedeninden kopmuş bir kuş gibi görüyorum...

Öyle bir baktı ki bana, bütün kalbiyle, bütün deliliğiyle baktı ve sanki son kez baktı...

Ne olur, konuş onunla, dedi... **Ne olur konuş, yoksa bu nehir bütün aşkları sürükleyecek peşi sıra... Yokluğun ve anlamsızlığın peşi sıra...**

Tekrar sarıldı bana... O imkansız aşkı için sarıldı...

Ne olur, konuş, dedi... Her şeyi konuş onunla... **Sen ona kavuşursan, sen bedeni başından ayrılmış kuşu kurtarırsan, belki benim sevgim de kurtulur...**

Ne olur konuş onunla...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

*Ankara. 29 Haziran Cuma günü saat 16.00-20.00 arası Asmaaltı Çaybahçesi'ndeyim. Konur Sok. No: 59 Kızılay. Tel: 0(312) 418 14 40.

Kıytık Gebelebi

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

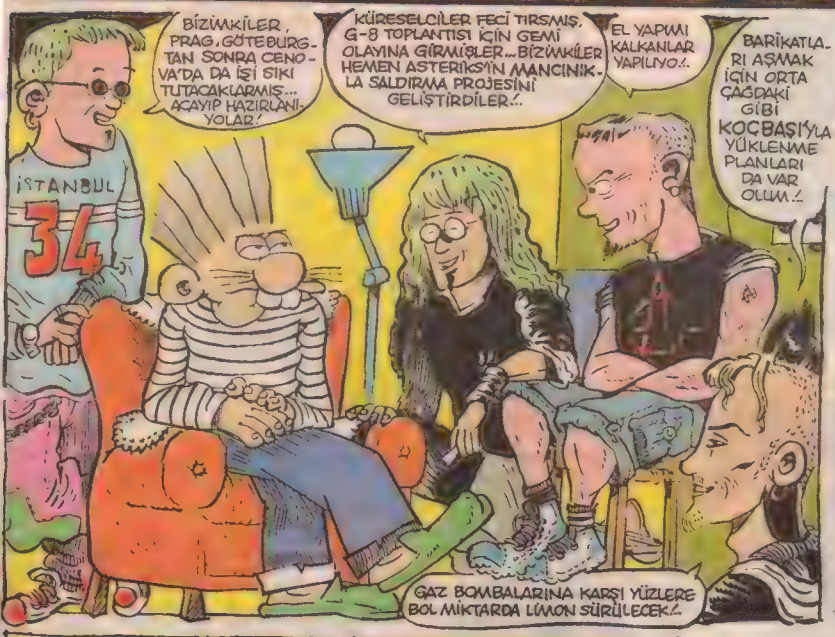

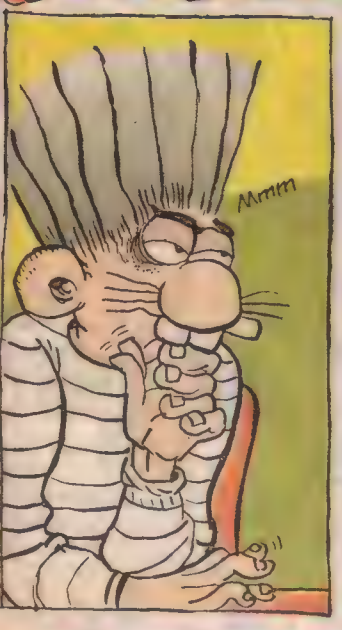

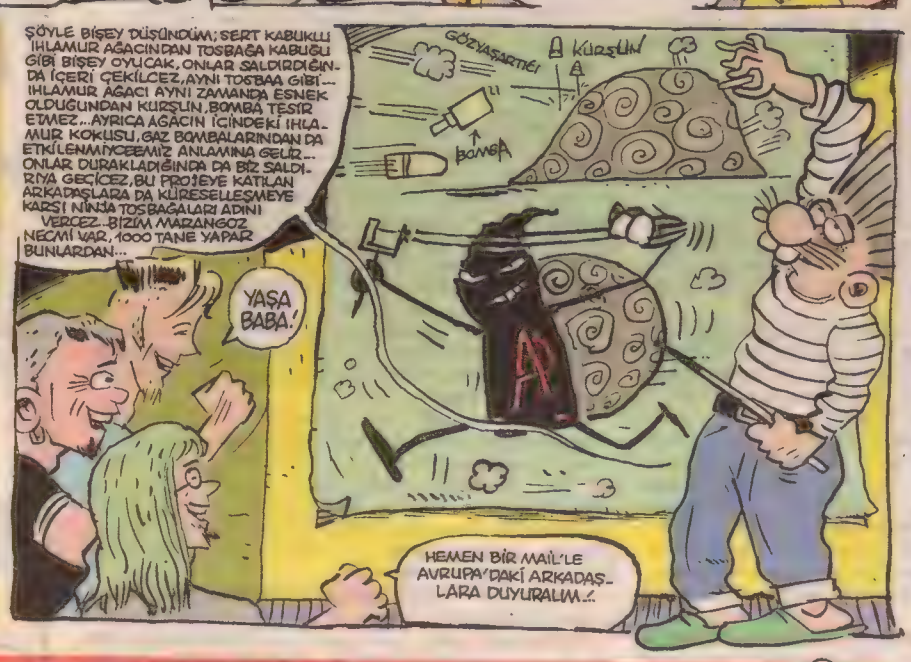

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

Sağ sağ bırakmaz!

Doymak için sağcılar ülkeyi yerler; solcular ise birbirlerini yerler!

Örneğin bu ülkeyi yiyen solcu başbakan gösteremezsiniz.

Ama ülkeyi yiyen birçok sağcı başbakan gösterebilirsiniz.

Sağcı başbakanlar yeğenleri, kardeşleri, çocukları, eşleri, dostları ile ülkeyi yiyip bitirdiler.

Elli yıldan beri işbaşına gelen sağcı hükümetler ülkeyi bugünkü noktaya getirdiler.

Şimdi Türkiye Osmanlı'nın "hasta adam" döneminden de hasta.

Borca battıkça batmakta.

Ekmek kapıları birer birer değil biner biner kapanmakta.

İşsizler ordumuz dünyanın en büyük ordusu olmakta!

Dün başkaları işten atıldığında susanlar bugün işsiz.

Dün kimsesizlerin kimsesi olmayanlar bugün kimsesiz.

Keşke dün kimsesizlerin kimsesi olsalardı.

Keşke dün başkalarının yüzüne ekmek kapıları kapatıldığında ağızlarını kapatmasalardı.

Dün sustular, bugün sıra onlara geldi.

Bugün susanlar yarın sıra sizde.

Tek başına kurtuluş yok; kurtuluş hep birlikte.

Demirel gibi sağcı, Kemal Derviş gibi Amerikancı kurtarıcılardan kurtulursanız kurtulursunuz!

Bugüne kadar Demirel, Özal, Çiller, Yılmaz gibi sağcı başbakanları gördünüz.

Onların eşlerini, kardeşlerini, çocuklarını, yeğenlerini, kısacası yiyenlerini de(!) gördünüz.

Herhalde artık şu gerçeği de gördünüz.

Sağın eline düşen ülke sağ kalmaz!

Seyyar

enderoz@iknan.com.tr

Ender Özkarraman

Beşan'ın abisi korsan Cd satıcısıdır... İstanbul'un dört bir yanında, her an rastlayabilirsiniz ona.

"ÜÜF!
"ÜF" TABİ KIZIM... ABİNE BAKMA SEN, MEGADETH BU!
ABİMİN SEVMEDİĞİ MEGADETH DEĞİL, BU TARZ MÜZİK SEVMİYOR O!..
DU-DUDU-DIVV-DIVV DIVV..DI-DINDIRIDIR DIV-DIVV...

NESİ VAR MÜZİĞİN TRASH METAL İŞTE!..
ONA GÖRE BU TARZ MÜZİK İNSANI COŞTURMAK YERİNE UYUŞTURURMUŞ!
SAÇMALAMASIN...

ŞİMDİ ONUN YANINA GİDİYORUM; EĞER BÜTÜNLEMEYE KALMAZSAM KONSER BİLETİ ALACAĞINA SÖZ VERMİŞTİ!
MEGADETH'E Mİ? SAHİ Mİ?..
TABİ!
NE İŞ YAPIYORDU SENİN ABİN?..

TRAVIS VAR MI?
KALMADI, YARIN UĞRA GETİRİYİM SANA..

KEKE MERHEBA!.. ELİMDE ON ADET EMİNEM VAR..
İSTERSİN?..
BIRAK ORAYA!

ŞİVAN'IN KASEDİNİ İSTEMİŞTİN ONU DA GETİRDİM, VOLKMEN VARDIR İNŞALLAH?..
VAR VAR...

MUSE...

HAH! GELDİN DEMEK... DUR.. TAMAM, KAÇ LİRAYDI KONSER?..
ONBEŞ MİLYON!
MERHEBA BEŞAN BACI!..
MERABA MUHSIN ABE!

BAK BEN TUTUYORUM SÖZÜMÜ, SEN DE TUTACAKSIN; TAMAM?
GECEYİ FAZLA İLERLETMEK YOK, SÖZMÜ?
SÖZ!

VAAY!.. KONSER HA? KİMİN KONSERİ?..
MEGADETH!..

VAAY!..
AMERİKALI Bİ METAL GRUBUYMUŞ... AL, DİNLEMEK İSTERSEN..

KUTUDA ŞİVAN VAR ŞİVAN!.. SEN DE ONU DİNLE!
DIV-DI-DIV-VVV
ŞŞT, TAMAM OĞLUM, YAVAŞ...

DI-DIV-DIVV!
DIVV DU-DU DIVI-DIVV SHDU BUD

....
HA!..
DIVV-DIVVI-DIVI-DU-DIV DU-DIVV DIVI-DU-DI...

ZABITA!.. ZABITALAR GELİYOR!..
SALMAN! ŞŞŞT!..
ULEN?
HE-HE-HEE-HEEEEEEEY!.. EZDİNŞER...

DERKEYE MEY
E SED
SEREME-HEHE-HEEEY.. EZ XELEF İM EZ XELEF İM
İYİ.. TAM SIRASINDA KOYMUŞ ŞİVAN'I!..

Devamı karşı sayfada...

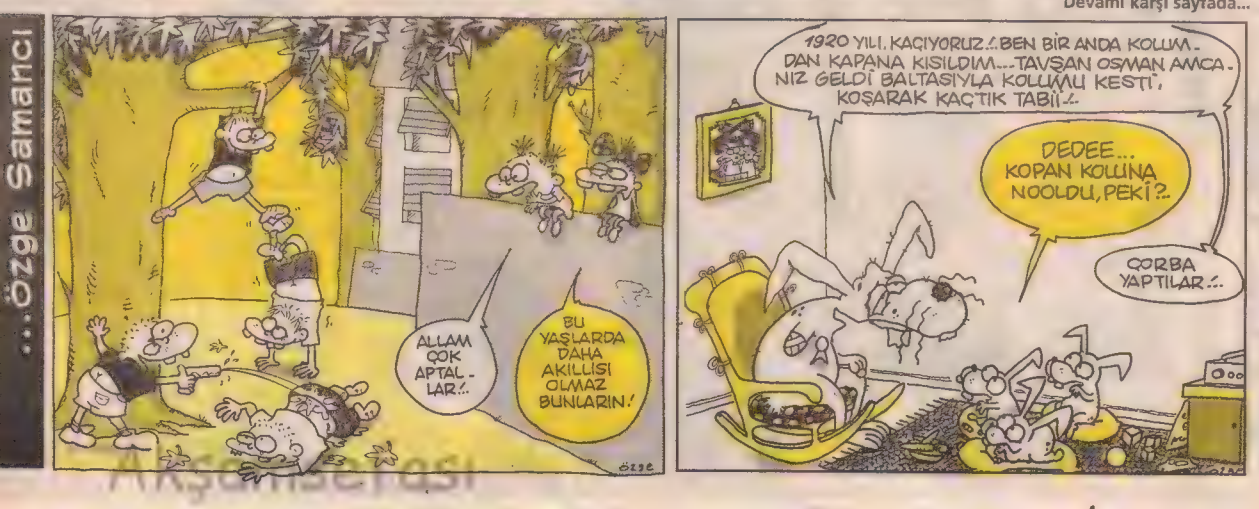

Dedemin Daşağı/ İn Aşağı

HİKAYE

NİHAT GENÇ

Cebeci Tren İstasyonu'nda arkadaşım Yahya'yla geze geze yürüyoruz, istasyonda bekleyen, tırnakları kir dolu, küçücük gözlü, biçimsiz ve çok yıpranmış pantolon giyen ihtiyarları tek tek gözledi Yahya, "birazdan keçi ağıllarına" girecekler dedi, "bunlardan doğuda o kadar var ki, kafayı yersin!". Usul usul yürüyüp ordan burdan konuşurken birden Amok koşusucusu gibi (hiç durmadan koşma hastalığı) trenle yarışa girdi. Koşarken, elindeki (İranlı yazar Ali Şeriati'nin, Her Yer Kerbela, Hergün Aşure sloganının yazarı, marksist tahlilleriyle İslamcılar arasında çok sevildi. Seyyid Kutup'un Yoldaki İşaretler kitabı, Nasır tarafından İran'da asıldı, Hasan Elbenna'nın, Müslüman Kardeşler Cemaatinin kurucusu'nun hatıraları, bugün Mısır'da en kanlı eylemleri yapıyor) kitapları fırlattı, ki, kutsal sayardı bu kitapları. Koşmanın ileri safhasında terlikleşmiş ayakkabılarını ağırlık yapmasın diye fırlatıp attı. Şaşıp kaldım. Babasının mühendislik yıllarında, Doğu'da trenlerle yarışırmış. Oyunu, arkadaşı hiç olmamış, gün boyu can sıkıntısıyla uçsuz bucaksız ovaya bakıp, kara trenin geçmesini bekler, sonunda ölümüne yarışa girermiş. "Geçmen mümkün değil?" dedim. Yahya: "Eğer tren üç-dört kilometre karşıdan gidiyorsa, geçersin", dedi. Ben de ona karatren anılarını anlattım, annem Hasankale'liydi, Horasan'da da evimiz vardı. Beş yaşlarında yaz sıcağında karatrenleri doldurmuş askerlere su satardım. Hem doğu, hem karatren, Yahya ağlar gibi oldu. Yoksul insanlar nezaketen hikayeler anlatıldığında çok şaşırırlar, yeni tanışmıştık.

Küçükken babası bir bisiklet almış. Sabah evden çıkarken, "oğlum hadi bisikletinle oyna, bak bomboş arsalar, ama sakın gidip orda oturan demirci amcaya çarpma! Bomboş arsa. Dönüp dolaşıp bisikletiyle sonunda amcaya çarparmış. Babası ertesi gün, yine, "oğlum çık dışarı bisikletinle oyna, ama sakın, o köşede yufka açan teyzeye gidip çarpma. Koskoca arazi bomboş, yine gidip yaşlı teyzeye çarparmış...

Bir sabah kalktığında, babasına "baba bugün bana birşey deme, ya da al bu bisikleti, bomboş arazide sen sür, bakalım kimseye çarpacak mısın?.."

11 Eylül günü birbiriyle sokak savaşan, hergün cenaze kaldıran gençler, 12 Eylül günü kaçacak yer, gizlenecek delik arıyordu. Tüm partiler, dernekler, dergiler kapatıldı. Yaralı ve organları çürümüş hayvanlar gibi yarı canlı büyük bir mezarın içine düşmüştük. İşkenceler, basılan evler, kaçaklar, korku, mezarlıklardaki çukurların içinde gizlenecek kadar savurdu hepimizi. Her köşebaşı jandarma, tanklar. İrili ufaklı gecekondu mahalleleri içinde acayip yoksul, çul çaput giyen insanların gittiği camilerde, yıkılmaya yüz tutmuş harabe eski ev kalıntıları içinde gecelemeye başladık.

Ulucanlar'da adı Gıcık kadın camii miydi, tam hatırlamıyorum, ama Ankara'nın eski gecekondu semti Öksüzler Mahallesi'nde Hem Hüm Camii, ismi gibi ilginçti. Daracık bir sokak içinde bir oda kadar küçük camiinin sessizliğine karşıki evin mutfağında konuşulanlar karşıyordu. Halıları kirden yağlanmış. Kapısında ölmüş, parçalanmış pabuçlar. Tekin olmayan sarhoşlar. Omuzları düşmüş ürpertici yavaşlıkta ihtiyarlar.. Saflara karışmış kılıç gibi dimdik genç oğlanlar, sanki bu harabe binaya destek için burdaydı. Bir eski zaman kadırgasının amban gibi, kafesinden kaçmış gece baykuşları, gözlüklü tuhaf adamlar. Bol yamalı pantolonların içinde kupkuru iskeletler vardı. Kemik yüzlere hacıyağı kokusu sürünmüş. Ovulmaktan incelmiş killi kulaklarıyla yaşlı hocalar, islami uzun etek, yakasız gömlek giymiş tarikat ehli insanlar! Bu kuytu, nemli kabus içindeki kase kadar küçük camiide polis, MİT, ne ararsanız var.

Gözbebeklerine şiş sokulur gibi sabah ezanları! Ciğerlerinize kara bir zehir dökülür gibi uzun yatsı namazları. Kafirlere, demokratlara, zenginlere, devlete, İsrail'e hücum borusu gibi dualar, tesbihler. Aziz tarihimiz, aziz evliyalarımızın ruhu, eski şamdanların yerine isli gaz lambaları, desenli formika üzerine ayetler, çürümüş ve belki yüzbin defa boyanmış minberde hala can çekişiyor.. Ceset gibi ağır başı secdeye varan yaşlılar bir rekat gerisinden ancak takip edebiliyor hocayı! Havasızlıktan yoğunlaşan kefenden bir bulut gibi nefesler! Toz, toprak, süpürge çöpü ve kurumuş burun pisliklerinden plaj kumu gibi halıların üstü. İşte burada sıkış sıkış, omuz omuza, saf saf dizilir, ıssızlıkların içine dalar, ötelere uzanır, dehşetli karanlıkların içinde gündüz kabusları görür, derinlerde olta yemiş gibi "Allah", "Allahüekber" sesiyle, cezbeyle haykırışlar. Komşu evin içinde kadının çocuklarını azarlaması hocanın duasına karışıyor. Diz çökmekten mumyalaşmış dizler, ayaklar, uyuşuklukla mestolmuş, fanileşmiş bedenler. Acı bir mide burgusuyla yüzler kramp girmiş gibi kasılır. Boğaza ve midenin tam dibine oturmuş acılık, Kur'an ayetleriyle bir zindan sıkıntısının kabir azabına döner. Aç karnına saatlerce dua, namaz, eski mezarlıkların çiyanları, engerek yılanları, akrepleri ve biçimsiz kötü ruhlu kara böceklerini ruhumuza doldurur. Baygınlık verecek kadar kötü bir kolonya kokusu ayak kokularına karışır. Bu çirkin, yağlı, çul-çaput tırnak kirinden yoksulluğunu görünce insan, dünyada hiçbir şeye inanmıyor artık. Bu tablo kimsede "şefkat, sevgi" yaratmasın, yoksulluk ve cehalet, iyilik ve kötülük bilmez. Cehalet ve yoksulluğun hiç merhameti yoktur.

Hem Hüm Camii'nde önümde namaz kılan zayıf yüzlü, uzun boylu, incecik bir oğlanın pantolon ağının komiklik ölçüsünde yırtık olduğunu gördüm. Dışarı çıkınca kibarca ikaz etmek istedim: "Arkadaşım pantolonunuzun ağı söküK..", "Orası yellenme deliği!" dedi. Küf ve kasvet dolu mekanda bu denli rahat konuşmayı tahmin edemezdim, gülmekten kırıldım, lafı uzattı: "Klima görevi görüyor, havalanması için."

Hızla arkadaş olduk, o gün gece, bir kaç ay beraberdik, birbirimizin geçmişine dair bilmediğimiz şey kalmadı. Yahya'ydı adı, islami değil diye, kızkardeşinin adını mahkeme kararıyla değiştirdiğini öğrendim.

Hacı Bayram Camii önünde, durduk yere, gösterişli bembeyaz sakalı olan uzun cübbeli yaşlı bir adamın elini birden sarılıp öptü. Ertesi gün yine! Sonunda yaşlı adam Yahya'yı gördükçe yanına geldi. Yahya'nın başı yerde. Hoca, Yahya'nın yanaklarından yalap şalap, şapur şupur öpüyor, öyle ki, iğrenilecek gibi. Yahya'nın ellerini bırakmıyor, orası burasıyla oynuyor, ayaküstü orasını burasını sıkıştırıyor. Yahya başı yerde saygıdan kıpırdamıyor. Yahya'ya sinirle, bu nasıl öpüş, adamın kocaman kanlı dudakları tüm yanaklarını içine alıp etrafa tükürükler sıçratarak... öpmüyor, başka birşey, dedim.

Yahya: "Allah'ın tertemiz kullarıdır bu insanlar, sırf böyle düşündüğün için cehenneme gideceksin, Allah'ın selamını veren insanlardan korkma..." Gece-

nin derinliğine doğru, babası Batman'da petrol mühendisliği yaparken, başından geçen... Ortaokulda hava kararadığında okuldan çıkıyormuş, kahveden bir adam boynuna kolunu atıp, ensesini yalıyor, korkusundan annesi, babasına söylemiyor, koşarak eve geliyor... Hiçbir psikolojik sorun yokmuş gibi o denli dahat anlatıyor.. Adam boynunu yalarken içi gıcıklanıyormuş, adamdan değil, bu gıcıklanmadan çok korkmuş.. Aklına geldikçe geceleri, soğuk soğuk terlemiş.

Herşeyi unuttuğunu.. İman sevinci hiçbir sevince benzemez! Kurtuluş vaadi ruha öyle bir kuvvet verir ki, bir insan bir ordu, bir insan bir ülke olur! İlk defa 18 yaşında namaz kıldığını, ilk yıllarda secdede ayakları üstüne otururken alışık olmadığı için günlerce ayaklarının ağdığını... Atadan miras aynı derin şanlı sularda aynı avlularda şükretmenin zevki insanı bir dünya kahramanı yapıyor, dedi...

"İman, özgürlük ve sonsuzluk" demek, aynı zamanda iman: "Mutlak güzelliktir". Tüm dünyevi tutkular, tek bir enerjide toplanır, gaddar, zalim, azgın insan soyunu yumuşatıp mutmain, uysal, doygun, şekerden bir gönüladamı yapıverir. Vahiy, göklerden gelen emir! Onun karşısında diz çökülür, hayranlıkla hıfzedilir, o tartışılmaz. Dünya kaos ve karmaşa ya da rastlantısal değil, manzumedir. Tanrı'nın şiiridir gördüklerimiz. Hiçbir şey tesadüfi değildir, herşeyin anlamadığımız gizli bir hikmeti mutlaka vardır."

Yahya'yla devlet dairesinde çalışan İslamcı dergiler çıkaran bir ağbisini ziyarete gittik. Dairenin yemekhanesinde önünde metal tabldot yemek tabağı. Yemeği bitirdikten sonra, ağzına yarım bardak su doldurup, dişlerini parmağıyla yıkadı. Suyu ağzında dolandırıp çalkaladı. Sonunda, herkesin gözü önünde ağzındaki yemek bulaşığını yemek tabağının içine boca etti. Yahya'nın, benim midem kalktı. Dışarı çıktığımızda Yahya, "Bu adam, İslam devrimi olduğunda öldürülecek" dedi, çünkü ağzındaki bulaşık suyu herkesin ortasında tabağa boşaltacak kadar çirkin, mide bulandıran pis birşey olamaz. İslam'ı sonradan öğrenmiş, solcu bir babanın oğlu Yahya'nın bu geleneksel tiksindirici adetleri hazmetmesi mümkün değildi.

Hantal, beceriksiz, at tırnağı yüzlü adamlar arasında Yahya fazlasıyla ince ruhlu ve deha gibi zeki bir çocuktu. Sabah erkenden fırlamış, abdestini alıp namazını kılmış, kuşluk vaktine kadar Kur'an'ına gömülmüş, sonra başı Kur'an'ın sayfalarına baygınlıkla düşmüş. "Hayrola Yahya, gece uyumadın mı?" Yahya: "İslam ihtilali olduğunda TRT'de o gece yayınlanacak programı hazırlıyorum" deyip, güldürdü beni. Neymiş program? Tam "Dallas" dizisi oynarken, Yahya Ulus Halı'ndan kıllı kollu hamallardan birini ekrana çıkartıp, hamal kolunu küfür şeklinde seyirciye uzatarak: "Nah Dallas. Alın size Dallas. Getirin ulan Hazreti Ömer'in adaletini anlatan filmi..."

Bilmediğimiz yeraltı camii kalmadı, Yahya İslam'ın peşinde, biz de Yahya'nın peşinde! Hani öbür dünyada sonsuza kadar kardeş olmak isteyenler bu dünyadaki "kankardeşlik" gibi, "ahretlik" tutarlar birbirini. Yahya herkesin "ahretlik"iydi. Kapı açılıp Yahya geldiğinde dünyamız değişir, zeki, cin gibi gülümseyişi mutlaka patlatacağı bir espriyle bütün korkularımız, işkence haberleri, yine nerde hangi vurulmuş arkadaşımızla oluşmuş derin karamsarlığı dağıtacaktı. Hint Denizi'nden, Basra'nın derinliklerinden, Şiraz'ın Isfahan'ın cami süslerinden binlerce yıl uyuduktan sonra nihayet çıkıp gelmiş masal kanatlı, padişahı gururlu bir oğlan. İslam tarihinden, ilmihalden, o güne kadar duymadığımız ilginç hikayeler, ayrıntılar anlatır, hergün daha iyi bir müslüman olabilmek için hayatımıza yine bir külfet daha çıkartırdı. Onun da zoruyla, bir ay oturup Sahih-i Buhari'nin onbir cilt hadis kitabını, daha nicesini okuduk! Fersiz gözler uykuya düşecek, Yahya, eski camii vaazlarını komiklikle taklit eden sesiyle: "Uyanın kardeşim gafletten uyanın.." Ya da, "Sallama başını müslüman, sallama başını..." Ya da, incecik sesli müezzinleri taklid eden sesiyle kulağımızın dibinde çirkin, cıyıltılı bir ezan okurdu...

Buğuz etmek (başkası hakkında kötü düşünmek) üzerine Buhari'de çok ilginç bir hadis vardı. Bir müslümana gece vakti misafir gelir. Kapıyı açar, yemeğini verir, yatağını hazırlar.. Ev sahibi yatmış, ancak gözüne uyku girmez. Ayağa kalkıp misafirini uyandırır, uyumakta olan yetişkin kızıyla misafiri evlendirir. Sonra, gönül rahatlığı huşu içinde uykuya dalar. Neymiş anlamı! Misafir yatakta karısı ve kızını düşünüp buğz edecek! Güya İslam'ın ne kadar ince olduğuna dair, tarih içinde uydurulmuş, zorlama bir hikaye. Ancak, Yahya, dünyanın en derin tadları, en derin sırları, insanlığın en büyük hikmetleri gibi soluğu kesilmiş bir dikkatle okuyup, gönlündeki kutsal bir çekmeceye istif ederdi bu hikayeleri. Neşesi, zekası, tüm tabiatımıza yayılmış Yahya'yı bu denli değiştiren keşifler, hikmetler gün geçtikçe çoğalıyor, Yahya bu anlarda, acı çeken bir hayvan gibi ısrarla, inadla, önce gözlerini yumup kendi kendine, sonra oda içinde bir kurt gibi hırlayarak dolaşıp: İşte islam bu, işte gerçek İslam bu.. Bize anlatılmayan hakikatler bunlar!.. delirmişcesine bağırıyordu, Yahya, korkunç bir eğitimden geçiyordu.

Ölüm saati gelmişcesine dua eder, gözyaşı döker, "inancımı artır inancımı artır, güç ver, sabır ver, bizi utandırma Allah'ım" diye, seri bir makineli tüfek gibi hızla ve hiç bitmeyecekmiş gibi! Yahya, gözümün önünde yavaş yavaş uçmaya başladı. Ezan vakitlerini rüzgarın kendisine söylediğini.. Ağaç yapraklarının salınışlarında kaç rekat namaz kıldıklarının kendisine söylendiğini.. Hidayete ermeden, yani, bluğ çağına girdiği günden bugüne kılmadığı tüm namazları gün gün hesaplayıp topladı, on-onbeş bin rekat namaz. Hergün birkaç yüzünü kılarak tamamlamaya başladı! Bu arada ODTÜ inşaat bölümünden ayrıldı, hayatta yalnız bir kızkardeşi, annesi vardı. Emekli maaşları, iki daireleri. Tüm kitaplarını törenle yaktı! Yakarken çığlıklar attı. Arkadaş evlerinde gördüğü batılı klasikleri de yırtıp atmaya başladı. "Cahiliye çağı", ahlaksız, zalim insanların uydurması bu beşeri düzenden kurtulun, "tağuti" (putperest)lerle ilişkinizi kesin, Allah'ın ipine sarılın... (derken, gerçekten vücudu yanıyor, sarsılıyor, titreyerek ağlıyor, ensesinden sıcak sular fışkırıyordu..) Allah'ın emirlerini söyleyeceğiz, kötülüklerden uzak durun deyip tebliğe başlayacağız (emril bilmaruf-nehyil münker).

Yahya dua ve yalvarışlarla başka, öte bir dünyaya uçtu. Huzur veren o keskin zeki neşesi, sıkı sıkıya sarıldığı seccade ve tesbihiyle buzun içinde fosil gibi dondu. Önce Kur'an öğrendi. Üstüne İslam yazan ne kadar kitap varsa.. yayıncı varsa.. Bekar evlerine, yurtlara, İslami kitap ve dergilerin servisini yapıyor, okunmuşları alıyor, okumayanlara taşıyor, yayınevlerinin gönüllü temsilciliğini yapıyor. Dini sohbetlerde bir yığın insan tanıyor. Bir yıla kalmadı, yeraltı camilerinde kendi örgütlediği Kur'an derslerine başladı. Mahalleden yoksul çocukları topluyor, onları sıkı bir hiyerarşi altında, öğütler, nasihatlerle marangozda kendi yaptırdığı rahlelerin başında hergün birkaç kişi daha çoğaltıyordu. (Bu yıllarda Kur'an tefsirleri, yılda bir milyon takım gibi satıyordu, diyelim Gazali'nin İhyayulumiddin kitabı, yüzbin baskının üstündeydi, İslami sermaye ilk büyük şaşırtıcı siftahını buralardan yapıyordu.).

Bir zaman sonra güvenilir arkadaşlarına ültimaton gibi bir mektup gönderip, eski bir camiide buluşmamızı istedi. Ulucanlar'da kullanılmayan eski bir camii avlusunda yedi-sekiz arkadaş toplandık. Yahya İslami Hareket örgütünü kurduğunu üyelere bildirdi, hemen işbölümüne girişti. Komik çalışmalardı. Mahalleden ve yurtlardan gelen öğrencileri Kur'an ve İslami ders okutma çalışmaları, tebliğin esaslan ve herkes kendi çevresinden başlamalıydı, rehber Resulullah'ın hayatıydı. Etrafındaki her çocuğun yaşını, dikkatini, çalışmasını, azmini, ailesini detaylarıyla anlatan raporlar sundu. Ve sonunda tarihsel bir yorum çekti! Babasının yaşadığı sendikal mücadelenin tarihsel hayal kırıklığı yarattığı, dünya mazlumlarının, üçüncü dünyanın marksizmle değil, ezilmişlere İslam'la uzanılabileceğini...

Elinde tomar tomar kağıt gören eski tecrübeli arkadaşları üstüne atıldı. "Sen delirmişsin, polise belge mi hazırlıyorsun, hiçbir şey kayda geçmemeli" deyip, toplantıyı terkettiler ve Yahya'nın bu tavrı akıllarına geldikçe onunla dalga geçtiler, Yahya'dan kuşkulanıp, tekin gözle bakmadılar. Yahya, kaldığı yerden devam etti, mahalleli kadınlar tarafından 'evliya' mertebesine çıkartılmıştı, çünkü bu ODTÜ'lü çocuk, onlarca yoksul çocuğa bedavadan üniversiteye hazırlık kursları veriyordu.

Tam da o günlerde Adıyaman Kahta'da Reşat Efendi adında bir şeyhin ünüyle tüm Türkiye çalkalandı. Bütün sarhoşları bir havuza atıyor, bir hücrede soğukta, çırılçıplak tutuyor ve ehli iman, tertemiz müslüman yapıyor. Sarhoşlar döndükten sonra müthiş, katı birer müslüman mücahid oluveriyor. Büyük bir yaygara, yer yerinden koptu, kitleler sular seller gibi otobüslerin başına aktı. Meyhaneleriyle ünlü akşamcı, Bekri, kabadayısıyla namlı Hamamönü, Dörtyol semtine her akşam otobüsler dizilmeye başladı. Terminalde "Kahta" adında bağımsız otobüs servisleri kuruldu. Adıyaman'dan dönenler kahvelere, meyhanelere gidiyor, sütünü dökmüş munis bir kedi gibi utanarak, "kardeşler, biz de sizin gibi cahildik, çoluk çocuğumuzu perişan ettik, kurtulun şu zıkkımdan" diye yeni yolcular, yeni müridler topluyor. Bıyığı terlememiş gencecik müridler itirafcı alkolikleri alıp meyhanelere baskın düzenliyor, akşamcı Bekri'lerle bitmeyen tartışmalar.. İtirafcı alkolik: "Kardeşlerim, size hikayemi anlatacağım" der demez, Bekri Mustafalar'dan biri: "Kardeşim senin şeyhin bunun tadına bakmış mı?", Genç müridler, "haşa, tövbe.." Meyhaneden alkış sesleri, Bekri ayağa kalkıp köpürerek, itirafcı alkoliğe dönüp: "Kardeşim sen iradesiz basit bir hayvanmışsın, içmeyi bilmemişsin, senin mercimek kadar aklın yokmuş..". Genç müridler Kur'an'dan ayetler okuyup tartışmaya hız veriyorlar.. Tartışmalar ev toplantılarında devam ediyor. Eski alkolik, itirafcı alkoliklerin ev toplantıları gösteri havasında sürüyor, hikayeler anlatıldıkça cemaat gözyaşları döküyor, sonra Allahüekber sesleriyle herkes bu yeni müridlere sarılıyor.. Her yeni alkolik sarhoş düşman ve kafir saflarından kurtarılmış büyük bir zafer sevinciyle bu yeni mücizevi koloniye katılıyor.

İtirafcı sarhoşların namazı, hocanın namazı bitse bile bitmiyor.. Camii avlusundan ayrılmıyorlar. Dünyanın sırrını keşfetmiş ve yüzyıllık müslümanlar gibi kalender bir tavırla, başlarında takke, ellerinde tesbih önlerine çıkan herkese şeyhin kerametlerini ballandırarak, dünyanın en tatlı sırrı, en büyülü meyvesi gibi cenneti görmüş ve orada yaşamışlar gibi ballandırarak anlatıyorlar. Kime rastlarsa, elleriyle koyun, öküz derisi sökün çıkarır gibi aynı hikayeyi, sil baştan.

Genç teğmenler, subaylar, pırıl pırıl, çakı gibi çocuklar, garnizon nöbetinde kantinde

Devamı 16. Sayfada

15. Sayfadan devam

ne kadar sucuk, reçel, bal yemekhanede ne kadar pilav, kadınbudu köfte varsa çuvallara doldurup evlere, yurtlara, mahalleye, camii önlerinde gizlilikle servis yapıyor. Toplu namazlar bitmiyor. Akşam toplantıları bitmiyor. Otobüs kalkarken, salya kusmuk içinde, yerden yaka-paça sürüklenip otobüsün içine Allahüekber sesleriyle tıkıştırılan sarhoşların çoluk çocukları kalabalık aileleri, "sizden Allah razı olsun, sizden Allah razı olsun" diye herkese sarılıyor.

Otobüsün hemen kapısında:"Kardeşlerim bir saniye, (son defa, deyip) koskoca rakı şişesini kafasına diken.. Sonra "bismillah, Allahüekber" sesiyle otobüse binip, olmadı deyip, tekrar, "sağ ayağımızla değil mi?" yeniden sağ ayağıyla otobüse biniyor, sarhoş olduğu için düşüyor, karga tulumba içeri tıkıyorlar...

Mahallenin iri kıyım içkici tüpçüsü, Kahta'ya gidip gelmiş, şimdi camii cemaatine başka gözle bakıyor, kolluyor, çoğundan para almıyor. Mahalle bakkalı asla içki satmıyor. Mahallenin TV tamircisi artık normal namaz saatlerinde bile dükkanları kapatıp, topluca camiye geçiyorlar, tanıdıkları bu yeni dünyanın ritüellerini bilmiyorlar, hocalarını nasıl sevecekler, dilleri dolaşıyor, herşeyi inanılmaz abartıyorlar. Tüpçü birgün, "Hocam, dün akşam namaza gelmedin, görecektin cemaati, sanki peygamber efendimiz ölmüş gibi üzüldü tüm mahalle."..

Her sabah dükkanlar açıldığında esnafın ilk işi, o gece gördükleri rüyaları tabir etmek ve bu tabirlerden, Amerika'nın, Mossad'ın İslam üzerindeki gizli emellerini açığa çıkartmak.. Bazı rüyaları çıkartamıyorlar, "dur, bunu hocaya anlatırız, sabret kimseye anlatma" diye sevinçle ve büyük bir müjde inmiş gibi, şifreli CIA planı saklı rüyalarını kimseye anlatmıyorlar..

Mahallenin genç imamı, mahalleden aldığı kızın hem başını kapatmış, hem kapıyı üstüne kapatmış, dışardan kilit vuruyor kapıya. Tüpçü, bakkal, bunun büyük bir müslümanlık olduğu, gücü yetse hepsinin böyle yapması gerektiğini kulaktan az önce dolma hadislerle acemice birbirlerine anlatıyorlar..

Tabii ki Yahya, ballar balını nihayet bulmuştu. Bütün bu trafiğin en tepesinde, başını kaşıyacak vakti yok. "Dünya İslam İmparatorluğu" kuruluyordu, şeyhi, Mehdi'ydi, gelmişti. Yakında "kıyam"a (ayaklanmaya) kalkışacak, şeyh önde kılıcıyla dağlara çıkılacaktı. Herkes, saatini öğrenmişti, 21 Mart gününü beklemeye koyuldular. Yahya'nın elinde pilli bir radyo, sabah akşam kulağını dayamış, şeyhin ayaklanıp dağa çıkmasını yani işaret fişeğini bekliyor. Şeyh dağa çıkmadı. Mutlaka bunun 'şartlar olgunlaşmadı' anlamındaki siyasetin İslami çevirisi: "Henüz Hicretteyiz" gibi bir bahanesi vardı. Şeyhinin yanına gitti-geldi, bir zaman oraya yerleşti. Şeyhin yaptırdığı mescidin inşaatında çalıştı. Şeyh o kadar sıradan halktan adamdı ki, inşaatın ilerlemesini gelip bizzat takip ediyormuş. Gününü bir çorba birkaç zeytin ve gelen misafirleri ağırlamakla geçiriyor, mescid inşaatının yanıbaşında Hazreti Bilal gibi ezan okuyormuş..

Boşuna uğraşıyorsunuz, bu şeyh dağa çıkmayacak, dedim. Gömleğine, sonra takım elbisesine iddiaya girdim. Ellerinin tersiyle, "hadisene" deyip, alaya aldılar.." "Ne takım elbisesi, 21 Mart'tan sonra tüm dükkanlarımız senin olsun" dediler. İstanbul'dan Yahya'nın bir arkadaşı, daha çok sevap olur diye, şeyhine, Adıyaman'a yürüme gidiyor, Ankara'ya bir ayda geldi, iki-üç aylık daha yolu var. Yahya, bu kutsal misafirini yere göğe koyamadı. Yine Tekirdağ'dan orta yaşlı bir köfteci, dükkanı bırakıp yollara düşmüş, o da şeyhine gidiyor, niyeti çok masumca: "Sakalımı kestireyim mi, kestirmeyeyim mi?" diye şeyhe danışacak. Yahya bu incelik için adama göstermediği itibar kalmadı.

O yıllarda herkes, açlık, perişanlıktan bilmediği yeni işlerin, ticarete atılmak kaygısındaydı. Biri zeytin ticaretine, diğeri mercimek getiriyor köyden, biri Kilis'ten battaniye, diğeri Antep'ten dokuma halı, diğeri Malatya kaysısı, diğeri Rize'den kaçak çayları çuvallarla getirip evinde paketliyor. Hepsi dükkanlarla, toptancılarla çalışmak istiyor, üstelik ucuza veriyorlar, ama bakkallar, uzun vadeli çalıştıkları toptancılardan, biraz da sanat korkusuyla ayrılmak istemiyor. Hiçbiri doğru düzgün mal satmayı başaramıyor. Ancak, getirdikleri ilk numune malları etrafındaki eş-dost tanıdık çevreye satıp, birazcık umutlanıyorlar. Birçoğu etrafta büyüyen bu geniş, şeyh, müslüman halkasının içinde buldu kendini. Akşam toplantılarında zikirden sonra: "İstediğinde verirsin.. canım sende malım olsun.. kardeşim para sorulur mu.. ne zaman istersen verirsin.." deyip, gönüllü, kendi aralarında bir ticaret, hiç değilse o günü kurtarıyordu, büyük bir gönüllü piyasa açılıyordu.

Kenan Evren (sıkıyönetim) şeyhi tutuklatıp Çanakkale'de gözetime aldı. Yıllar süren hayal kırıklığı, çok sonra MİT, polis, münafık suçlamalarına dönüşüp, ateşli örgüt cazibesini kaybetti. Yahya'nın bomboş gözleri geceler boyu, paslı bir çivi gibi yağlı kilim üzerine çaktı kaldı. Büyük felaket ağırlaşıp hastalıkla üstüne çöktü. Abdest almak için musluğun önünde, saatlerce ayaklarını ovuyor. İki üç namaz vaktini kaçırıyor. Göklerdeki babası, evini ailesini terkettiği mehdisi, korkunç bir acılıkla zehirlemişti onu. Önce, "Kenan Evren kendisi irşad olmak için şeyhi yanına aldı" diye ortalığa haber saldılar, sonra : "Mossad vuracakmış, devlet onu korumaya aldı", sonra, "Kenan Evren İslam Devleti'ni kendi kuracakmış", bunların hepsine inanan bir mürid kalabalığı bulundu. Yahya'nın ellerinde, kollarında pis kokulu yaralar oluştu. O günlerde kış ortası, üstünde incecik bir gömlek, ayaklarında basit bir sandalet, Portekiz'den Carlos adında bir genç çocuk geldi. Blues şarkıcılarına benziyor, Humeyni'yi görmeye gidiyormuş. Çocuğu yedirdik, içirdik, üstüne başına birşeyler verdik, cebinde beş kuruş yok. Yahya sağdan soldan topladı... Carlos yumuşacık sesiyle hepimize melekler gibi bakıyor, yeni öğrendi ği İlahileri söylüyor.. Yahya'nın tanıdığı İran Radyosu'nda Selahaddin Eş ve Gazi Üniversitesi Kamu Bölümü'nde master yapan İran konsolosluğunda Basın Müşavirliği yapan İranlı bir genç oğlan. Carlos'a namaz kılmayı öğretti. İran'a gittiler, geldiler. Yeni bir dalga, yeni bir heyecan fırtınası açıldı Yahya'nın önünde: "İran!" İranlı herkes kahraman, İran adı geçen herşey mübarek, İran'da ne kadar Ayetullah var, hepsinin ismi ezberlendi, Yahya'nın ağzından, hangi cümleyi kurarsa kursun "inkılabi" (Türkçesi: Devrimci) kelimesi düşmüyor. Etrafında üniversite kapısına dayanmış gençleri önce Mısır'da El Ezher Üniversitesi'ne gönderiyor, okulları bitmişse, İran'a...

İran, yaralarını sardı, evini, eşyalarını, arkadaş evlerine dağıtıp, "bu memleket sıkıyor beni, yoksul, çaresiz Doğu'daki insanların yanında huzur buluyorum, kendimi oraya ait hissediyorum" deyip Diyarbakır'a yerleşti.. PKK savaşı yeni başlamıştı.. Sırf bu şehir Ankara'da yaşıyoruz diye, hepimizi rezillikle, kepazelikle suçlayan duygusal-ideolojik konuşmalar yaptı...

Birgün kızkardeşi geldi. Kusursuz bir sanatçı gibi giyinmiş. Çiğ damlası kadar güzeldi. Aklımı başımdan aldı. İçimden, "ben de İslamımı buldum" dedim. Orak gibi, tırmık gibi keskinleşmiş gözleriyle bıkkınlık, ter, su, yorgunluk içinde, Yahya'nın evi sattığını, parayı otobüslere, şeyhin mescidine bağışta kullandığını, zaten iki yıl önce de annesinin bileziklerini bankerlere kaptırdıklarını, elde ayakta hiçbir şeyleri kalmadığını ağlayarak anlattı. "Yahya'ya yine de birşey diyemiyorum, bir rüyanın içinde o. Çok dürüst. Allah kahretsin, hiç

yalan söylemiyor. Bir açığını bulsam, bir vakit namazını aksattığını görsem, üstüne çullanacağım, ama yok.. Ben bunları söylediğimde tütsülenmiş, büyülenmiş gibi gülümseyerek bakıyor bana!.."

Kızı dinledim. İpek gibi boynu. İçimde sıcacık titreşimler. Güzel, çok hoş kokulu. Kuşlarla, kelebeklerle uçma çağında. Bir ağacın altına oturup kuşlarla şarkı söylemesi, derelerde ağlaması çağında. Gürültülü, zehirli bir nefretle kudurmuş gibi konuşuyor. Boğulma hissi verdi. Bademe ve nar ağaçlarının altında kaval çalan bir çocuk olsaydım. Bu kız da yanımda. Narin, incecik ellerini tutsaydım. Hepsi geçti içimden Allah günahlarımı affetsin. Ve dinledikten sonra kızı, yanmış kavrulmuş acılaşmış bir tabak helvayı ağzıma tıkabasa doldurmuşlar gibi kalakaldım...

1986'da askere gittim, Yahya'yı bir daha görmedim. Diyarbakır'da bir kitabevine takıldığını, hatta işlettiğini, bir dergi çıkarttığını, camii avlularında yine gençlere dersler verdiğini.. Kızkardeşi başını kapattı. Yahya'nın bir arkadaşıyla evlenip, yanına yerleşmiş. Aradan geçen 15-16 sene içinde, sadece dergilerini okuyarak bilgi edinmeye çalıştım. İyi tanıdığım için onları, dergi vasıtasıyla olup biteni herkesten iyi çözebiliyordum. Bugüne kadar neler olup bittiğini, bölgeye gidip gelen birkaç kişiden, ayaküstü konuşmalarla öğrendim. Önce gazeteci Ruşen çakır: "Dünya tarihinin en vahşi örgütü, günortasında satırları birbirlerinin kafataslarına indiriyorlar. Türkiye değil, dünya öğrendiğinde insanlık çıldıracak" gibi şok edici laflar söyledi, basında hiçbir haber çıkmıyordu, Ruşen'in söylediklerini Türkiye beş-altı sene geç öğrendi. Sonra Mazlum-Der'in kurucularından temiz, okumuş, pek idealist bir arkadaş, gördüklerine inanamayıp ülkeyi terketti. Hangisi İrancı, hangisi polis, devlet mi kullanıyor, hiçbir şey bilemiyorsun, Türkiye burada yaşananları duyunca utancından bu topraklarda tek bir müslüman kalmayacak...

En son, bir kenarda gizlenmiş arkadaşından dinledim. Kızkardeşi delirmiş, şizofren. Kocasını Yahya'nın arkadaşlarını tek kurşunla enseden vurmuşlar. Bunlar beni de öldürmek istiyor diye, hergün polise ihbarda bulunuyor. Kucağında çocuk önde, arkada özel timden üç minibüs dolu polis, daha düne kadar ev toplantısı yaptığı kadınları bir bir ve hergün bir başkasını polise gösteriyor, bağıra bağıra: "bunlar öldürecek beni.. bunlar öldürecek beni.." Yahya kaçmış. İran'a gitti diyenler var. Hangisi Hizbullah anlamadım, diğerleri de Hizbullah. Kızkardeşi özel timden polislerle düşüp kalkıyor. Yahya'yı kesin öldürürler..

Yahya'yı kimler öldürecek? "Çoğu cemaatten, camii avlularında kendi yetiştirdiği, kendi örgütlediği, sekiz-dokuz yaşından beri yedirip, içirdiği arkadaşları!"...

Tanrım neler oluyor! Kuyucu Murat'ın 1630'larda onbinlerce celali kellesi ve on yaşında çocukların başını kendi elleriyle koparıp doldurduğu kuyulardan bugüne, Anadolu topraklarında duyulmamış en vahşi katliamlar! Tanrım bizim memleketimize de gelsene! Biliyorum, en sonunda geleceksin. Geleceksin ama, söyler misin, neler ettin.. Elma gamzeli kızlar elinde satır cani oldu, insan doğruyor. Sabahlar kan havuzu akşam oldu. Ağaçların dalları tımarhane zinciri.. Taşlar yürek, satırlar, doğrama bıçakları, cümbüş, bayram oldu. Sazın telleri, boğma domuz telleri, bahçeler mezar oldu. Melekler gibi bembeyaz uzun etekli elbiseler giymiş, sakalı bitmemiş melekler gibi, şarkılar gibi gencecik müridler, seri katil oldu, gırtlaklarını ince ince doğrayıp biçiyorlar arkadaşlarını. Herkes müslümandı, yumuşacık tek yürek kalmadı. Domuz bağıyla boğulmuş insanların kokmuş cesedleri haftalarca bodrumlardan çıkartıldı. Güller, karanfiller gibi onbeş yaşında çocukları budadılar. Ah Tanrım. Haç oldun, hilal oldun, Buda'nın yüzünde sonsuz gülümseme oldun, başkalarına melek, ilahi bilgelik oldun, tüm yoksullara sarıldın, tüm umutsuzlara ilaç oldun, bize satırlarla, kazmalarla, cellatlarla dokundun.

Polatlı'nın geniş ovasında Fatih Ekspres yol alıyor. Upuzun, sapsarı, çırılçıplak. Dağ değil ufukta küçük tümsekler. Ortalığı yakıcı bir sıcak kavuruyor. Tozu dumana katarak karşıdan bir traktör trene doğru ilerliyor. Koskoca ovada, bir traktör ve yalnız bir tren... İkisi de hızla yaklaşıyorlar. Ve bir fren sesi. Tren çarpışmayla sarsılıp durdu. Traktördeki adam ölmüş. Üstüne alelacele gazete kağıtları. Ankara'dan savcı çağrıldı. Tren üç-dört saat savcı bekledi. Lüks kamaralarda sosyetik kadınlar bu uzun moladan sıkılmaya başlayıp, neler oluyor diye trenin önüne doğru gezi, piknik havasında kafilelerle yürümeye başladı. Uzak tepelerden köylüler koşarak geldiler. Köylülerden biri gazete kağıtlarını kaldırıp, adamı teşhis etti. Gazete kağıtları üstündeki çıplak kadın fotoğraflarını görünce, sinirlenip makinistlere küfretti, gazeteyi buruşturup, elindeki naylon torba parçalarını kesip üstüne örttü. Köylüler anlattı, saçları yapılmış, gözlüklü kadın grubu dinledi. İki yıl önce bu adam, doğudan gelip yerleşmiş. Deli bir kızkardeşi, çok yaşlı annesi varmış. Çok yoksullarmış. Tarlaları, inekleri, hiçbir şeyleri, hiç kimseleri yok. Adam, asker kaçağı, yakalayıp götürmüşler. Askere giderken, ailesini köylülere emanet bırakmış. Köylüler tarla, çubuk işi bilmeyen bu kadınların çorbasını, yemeğini taşımış. Teskereyi alınca bir hevesle köye dönmüş..O gün iki yıldan sonra, ilk defa geliyormuş köye?

Naylon torbaların altındaki o genç adam: Yahya'ydı.. Haber tüm vagonlara hızla yayıldı. Trende kim varsa, bu yoksul köylü adamın hikayesini dinleyip ağlamaya koyuldu ve kimse tren neden beş saat durdu diye bir daha sızlanmadı.

Yine de isimsiz, adressiz bir mektup gelmeseydi bana, bu hikayeyi yazamayacaktım. Mektup'ta, "siz, Yahya'nın anlattığı o Nihat mısınız?" diyor... Üniversite yıllarında geceleri Yahya'yla en absürd, en pis, en çirkin fıkra anlatma yarışması yapardık birbirimize. O hikayeyi yazıp göndermiş, Yahya anlattı diye.

Keloğlan'ın birgün karnı acıkmış. "Anne, karnım acıktı" demiş. Evde de yiyecek birşey yokmuş. Annesi sinirle (git başımdan, der gibi) Git dedenin daşşağını ye.. demiş. Keloğlan düşünmüş, dedem mezarda. Gitmiş mezarı kazmış. Dedesinin taşaklarını çıkartıp yemiş. Daşağın bir yumurtası boğazında kalmış.. Yutkunamıyor.. Yumruğunu kafiyeli, tempolu, göğsüne vurup şarkı söyler gibi: "Dedemin daşağı in aşağı/dedemin daşağı in aşağı..."

Hatırladım fıkrayı, mümin, müslüman sayılan arkadaşlarına hala böyle fıkralar anlatabildiğine göre, o Yahya, hiç değişmemiş, benim bildiğim Yahya'ydı dedim. Sonra fıkrayı düşündüm. Karnımız acıkmıştı. Önümüze çıkan aydınlar, ideolojiler, gidin, atanızın, dedenizin evliyaların daşşağını yiyin dediler. Gittik, şanlı ecdadımızın mezarlarını kazdık, daşşaklarını yedik.. Şimdi, yetmiş milyon göğsümüzü yumrukluyoruz: Dedemin taşağı / in aşağı... Kanla boğulduğumuz tarihten kurtulmaya çalışıyoruz...

Ağlamam dursun, anafikrini de yazayım hikayenin. Dünyanın tüm okullarında, tüm beden eğitim derslerinin ilk dersi, "takla" atmayı öğretmektir. çünkü, bebekler yürümeyi öğrenirken önce düşmeyi öğrenir. Bir sporcu, düşmeyi bilmezse, takla atmayı refleks haline getirmezse, bodoslama, yüzükoyun yere düşer.. Aydınlarımız iki yüzyıldır, şahlanmayı, ayağa kalkmayı öğretiyor ve her nesil kollarını, ayaklarını kırıyor. Bakın hala, İstanbul'un fethini öğretiyorlar. Bu nesle birileri, "düşmeyi" öğretsin.. Bir tarafımızı kırmadan "düşebilmek"...

nihatg@leman.com.tr.

Kişisel Arşivi

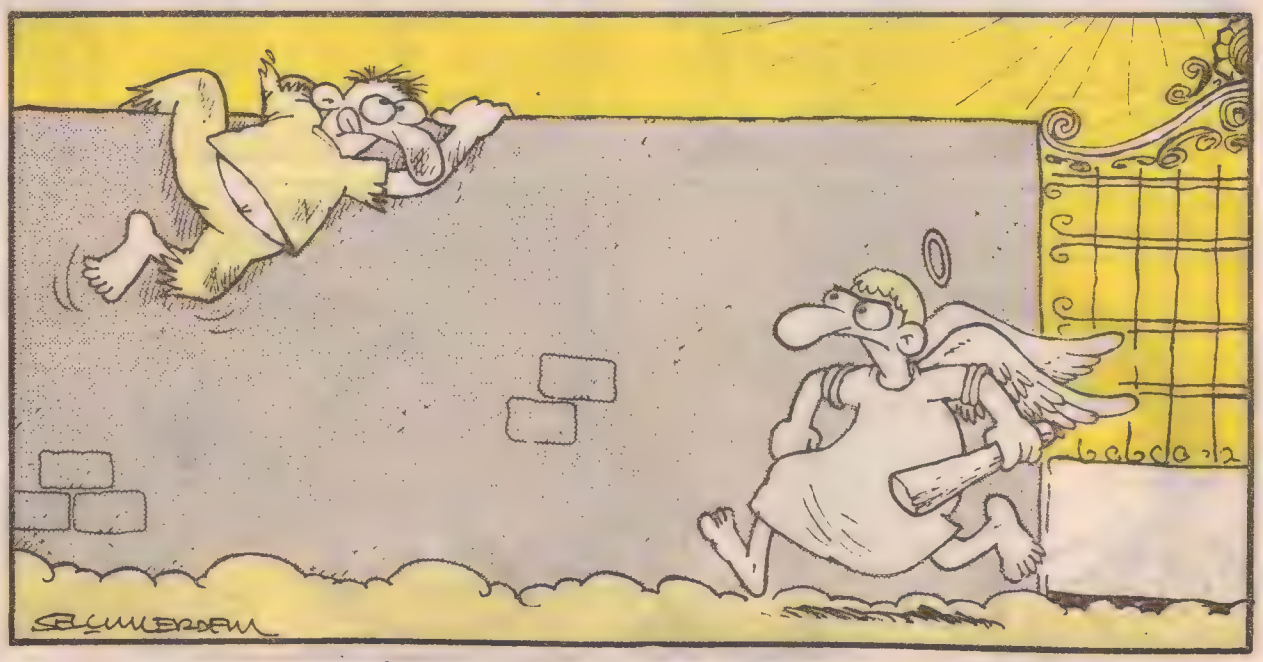

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

YAZ DİYETİ
İKİ GÜNDE ON KİLO

BİRİNCİ GÜN:
- Bacağınızı kesin.

İKİNCİ GÜN:
- Bir kiraz, bir de erik sokun ağzınıza, tabii bol bol da su içilecek...

ESPRİ : ABDO ÇOLAK

cemahmet@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Son Mektup

Artık yapacak hiçbir şey kalmadı. Beş ay önce hapishaneden çıktım. Garip bir mutlulukla kokladım havayı, elim toprağa değdiğinde sanki cennetteydim. Birkaç dakika sonra otobüse bindiğimde İstanbul'da olduğumu farkettim. Yine de mutluydum dışarıda olmaktan

Bir ay sonra cebimdeki son param da bittiğinde, iş ilanlarına bakmaya başladım. Evet sabıkalıydım, üstelik de bir sosyalisttim. Bana bakan bir çok dostum, sanki dalga geçer gibiydi. Sosyalizm çöktü; bu hala devrim peşinde. Kapılar bir bir yüzüme kapandı. Umudum tükendiği zaman yaşama son vermeye karar vermiştim.

Sosyalizmin bir gün hak ettiği yere geleceğine eminim, tüm faşist baskılara rağmen. Ama ben bu pislikte yaşayacak kadar güçlü değilim ve artık ölmeliyim.

Devrimci dostlarım lütfen vazgeçmeyin, hep savaşın. Gözlerimi kapattığım andan itibaren biliyorum ki yepyeni pırıl pırıl devrimciler doğacak. onlara yeni bir umut yepyeni bir dünya armağan edin. Elveda.

Mehmet Kızıklı

Sevgili Leman Dostlarına Merhaba

Toplum olarak kalkınma, birleşme, dayanışma diyoruz. "Toplumun alt yapısı olan aileler ne kadar dayanışma içerisinde" diye sormak geliyor aklıma. Erkek egemen bir ailede çocuklar ve anne, babanın hükmü altında. Neden mi? Eve para getiren baba olduğu için. Bir yandan uğradığı haksızlığa dayanamayan, öte yanda çocukların hatırına ses çıkarmayan anneler. O anneler yemek yerler mi, geceleri uyurlar mı? Aslında siz bilmezsiniz onlar geceleri hiç uyumaz. Ondandır gündüzleri dalgınlıkları ve ondandır buruk bakışları.. Hiç kimse bilmez iç çekişlerini, duymaz kimse kalp atışlarını, kimse anlamaz onları; zaten onlar da anlatmaz dertlerini.

Yıllardır aklı az çalışan, hiçbir şeyden anlamaz dediğimiz anneleri herkes iyi tanımalı; bence toplumda sadece annelerin kafası çalışıyor, gözleri görüyor, kulakları duyuyor ve yürekleri sevgiyle çarpıyor. Kişilik gelişimini tamamlayamamış hayatlarındaki tek üstünlükleri kendinden güçsüz insanların üzerinde egemenlik kurmak zanneden erkekler bilmelidir ki; kadınlar, çocuklar koyun değildir, çoban da istemiyorlar başlarına.

Bütün anneleri seviyorum ve diyorum ki; dayanın kocaman yüreklerinizle, gün gelir bu bezirgan saltanat yıkılır.

Yarınlar -güzel yarınlar- sizin, acılar hiç kimsenin, umutlar hepimizindir... Yarınlar, umutlar, sevgiler, sevdalar annelerindir.

Güllü Duman - dumangs@turkport.net

Sayın Leman

Sizi Çağdaş Gazeteciler Derneği 2001 yılı onur ödülünüz için kutluyorum. Türk Tabipleri Birliği Türkiye'de aralarında epey Leman okuyucusu da olduğuna inandığımız 80.000 hekimin meslek örgütü. Hekimlerin özlük haklarıyla ve ondan da önemli olan halkın sağlığı ile ilgilenmekteyiz bu hem doğal, hem de yasal görevimiz.

Geçtiğimiz aylarda anılan konulardaki protesto eylemlerimiz arasında birini ben çok sevmiştim. "Reçetelerimizi kırmızı kalemle yazma eylemi". Yasal olarak hiçbir engel yoktu (olsa da adı üstünde eylemdi). yani reçetelerimizi dilediğimiz renk kalemle yazabilirdik.Önce, tüm hekimlere dağıtabileceğimiz sayıda kırmızı renkli kalem bulmaya çalıştık. İlk parti kalemin dışı, evet, ısmarlanan gibi kırmızıydı, ama kalemler mavi mavi yazıyordu. Tekrar bir gayretle doğru kalemler temin edildi. Sonra hekimler kırmızı kalemle yazmaya başladılar ve "neden kırmızı kalem" sorusunu "ülkemizde daha iyi sağlık hizmeti istiyorum" diye yanıtladılar. Taa ki, Şanlıurfa'da bir grup hekime "hasta reçetelerini kırmızı kalemle yazdığınızın gözlemlendiği bildirilmiştir. Konu hakkındaki savunmanızı..." diye bir yazı gidene kadar.

Ben böylesine bir komik olaya az tanık oldum. Emniyet güçleri ihbar üzerine hastaneye intikal ediyorlar, hekimleri kırmızı kalemle reçete yazarken yakalıyorlar, üstelik "daha iyi sağlık hizmeti" yazan bir de pankart ele geçiriyorlar.

Ne diyeceğimi bilemiyorum, gülersiniz belki de. Saygılarımla.

Dr.Füsun Sayek
TTB Merkez Konseyi Başkanı

LeMan
SAYI: 503
30 HAZİRAN 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır.

Aferin Size

Selam sevgili Lemancılar. Öncelikle şunu belirtmek istiyorum ki ben sizin ideolojinizi savunan biri değilim. Sizin deyiminizle faşist bir insanım. Fakat bizlerin de Leman okuduğumuzu unutmayın. Bu yazının yayınlanacağından da eminiz.

Geçen hafta ODTÜ'lü öğrencilerin McDonald's ile ilgili bir yazılarını okudum ve çok güldüm. McDonald's o karşı çıktıklarını söyleyen bu insanlar McDonald'sın ODTÜ'ye yakışmadığını söylüyorlar. Çünkü McDonald's'ta yemek yiyen, orada çalışan bir çok insanın olduklarını bildikleri halde. Madem McDonald's'a karşısınız, sizin oraya karşı vereceğiniz en iyi tepkinin oraya gitmemek olduğunu bildiğiniz halde neden şovmenlik yapıyorsunuz?

ODTÜ'de McDonald's'tan başka fastfood yerlerinin olduğunu bildiğiniz halde, üstelik oradaki yiyeceklerin daha zararlı olduğunu bildiğiniz halde neden oralara karşı çıkmıyorsunuz? Yanlış anlaşılmasın ben McDonald's'ı savunmuyorum. Sizlerin yaptığı (ODTÜ'lü öğrencilerin) şovmenliğini eleştiriyorum.

Sanki sizler fakültelerinizi bitirdikten sonra kapitalizmin oyuncağı olmayacaksınız, sanki patronlarınızın yalakalığını yapmayacaksınız. Bugün eski solcuların holding patronları olduğu, TV sahipleri olduğu bir gerçek. Büyük olasılıkla sizler de öyle olacaksınız.

Herkese iyi günler, iyi yarınlar dileklerimle.

Alper Dallı - Malatya

Unutuları Olmamalıyım

Bu satırları beyin özgürlüğümün fırtınasında yazıyorum. Fırtınalar alır götürür beni, bir kırlangıç sürüsünün, göç etmesi gibi. Göçümün sebebi güzel yürekler bulabilmek... Nerede o yürekler? Bir insan düşünün, çift protez kullanan. Protez kullandığı için, toplum tarafından hor görülüp fişlenen "özürlü-sakat-engelli" böyle bizleri fişlerler. Oysa bir şeyi unutur, insan görünümünün'eki insancıklar. İnsanı insan yapan, bedendeki herhangi bir uzvu değildir. İnsanı insan yapan özgürce düşünen, düşündüğünü insanlarla paylaşan düşüncelerdir.

Bizler zaten devleti yönetenler tarafından unutulmuşuz. Yılda bir defa yap kutlanan "özürlüler haftasında, görün biz sizinleyiz, sizleri unutmadık, diyip adeta bizimle alay edercesine alay ederler.Oysa ben ve benim gibi olan yüreklerin tek bir isteği vardır; bizlere acıma duygusu ile bakılmaması ve bizlerin, keşfedilmemiş yaratıklar olarak görülmemesini, değil de kimselerden bir farkımızın olmadığını bilmelerini istiyoruz. Acaba çok şey mi istiyoruz?. Günümüz teknoloji çağı. İletişimin daha çabuk ve doğru adrese aktığı bir yüzyılda yaşamaktayız. Ne var ki bu teknolojiden bizler ne faydalanabiliyoruz, ne de bu gücümüz var. Bir an düşünün? Bir genç 20 yaşına gelmiş, askerlik yoklamasından dönerken iki tren kafa kafaya çarpışıyor. Bu talihsiz kaza sonucunda bu genç 2 bacağını diz altından kaybediyor. (1983) Devlet bu gence, 3 aydan 3 aya 45 milyon bir maaş bağlıyor. Bu genç sigarasını mı alsın, kirasını mı ödesin. Saymakla bitmeyen ihtiyaçlarını mı karşılasın. Bunların hepsi 45 milyonla yapılması sizce mümkün mü? İletişim çağında bir bilgisayar hayaliyle yaşayan ben, şunu biliyorum; çok hayalini kurduğum bilgisayar hayalim her daim hayalden öteye geçmeyecek. Şayet birgün gerçekleşir ise, yeni doğan çocuğun çığlığı gibi çığlık atacağım. Sizce bu hayalim gerçek olabilir mi?

İnsanlar birşeye çok dikkat ediniz. Duygu sömürüsüne karşın uyanık olun. Özürlüler sakatlar engelliler, adı altında geceler eğlenceler ve toplantılar yapılıp bağış toplanmakta. Bu toplanan bağışlar asla bir engelli insanımıza ulaşmaz. Engellilerin adını kullanıp tertemiz yüreklerin saf insanlarımızın duygularını sömürüp paralarını bir şekilde hortumlayıp parazitler bulunmakta. Bunlar dernek ve vakıf çeçevesinde faaliyetlerini yürütürler.

Aman siz siz olun bu konuda dikkatli olun. Eğer bir el uzatıp yardımcı olacaksanız, o insanı bulup kendiniz şahsen yardımcı olunuz. Araya aracı koymadan bire bir yapınız. Ben ve benim gibi olanlar, tek bir şey ister, her daim hatırlanmak ve unutulmadığımızı bize hissettirmenizi bekleriz. Ben 1963 İstanbul doğumlu olup yalnız ve unutulan bir bireyim. Sizler orada mısınız? Ülkemi yöneten sağır, kör ilgisizler tarafından unutulmuşum. Adınızı bilmem ama beyin özgürlüğümde varsınız, beyin özgürlüğümde siz insan olarak unutulmayanlardansınız Leman dergisini alıp okumak bile bizlere bir lüks olmakta "insan" olan insanlara sesleniyorum. Şu satırları okuduğunuz Leman dergisini ben de okumak istiyorum ve tüm insanlarla iletişim kurmak istiyorum. Bana Leman dergisi, kitap, tel ve mektuplarınızı da bekliyorum. Bana unutulmadığımı hatırlatan ve sizlere ulaşabilmeme yardımcı olan Leman dergisine ve okur köşesini hazırlayan güzel yüreğe selam olsun ve teşekkürler.

Sadettin Erenoğlu / Seyitali Mah. No:6 24600
Erzincan-Kemaliye - Tel: 0543 530 20 13

Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar **(zaferak@leman.com.tr) Tel:** 292 95 65 (4 hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

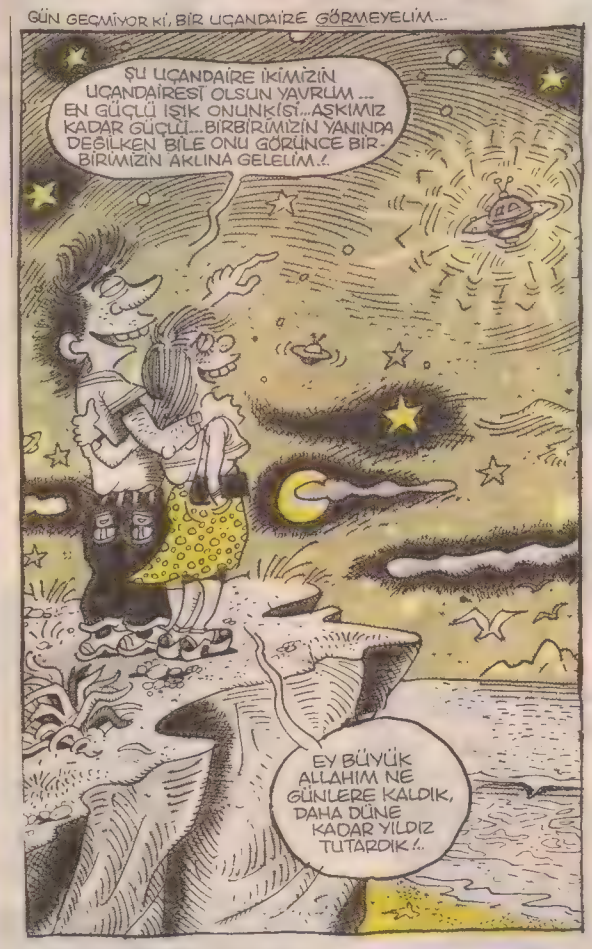

LeMan

EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

LEMAN 10 YILDIR EN KÖTÜ KARNELERE BİSİKLET VERİYOR.. BU SENE YİNE VERİYOR. GELECEK SENE YİNE VERECEK... ORTAOKULLULAR, LİSELİLER, KARNENİZ KÖTÜ DİYE MORALİNİZİ BOZMAYIN, İÇİNİZİ KARARTMAYIN.. HELE İNTİHAR FALAN HİÇ DÜŞÜNMEYİN.. KARNENİZİ BABANIZDAN ÖNCE LEMAN'A GÖSTERİN..PEDALI ÇEVİRİN... KATILIM İÇİN AŞAĞIDAKİ KUPONLA BİRLİKTE KARNENİZİN BİR FOTOKOPİSİNİ BİR DE FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN..

en kötü karneye bisiklet

Adı
Soyadı
Okulu
Sınıfı Zayıf sayısı
Adresi.....
.....
.....
Tel: ( )

Not: Karnede sahtecilik yapmayın, kontrol edicez!

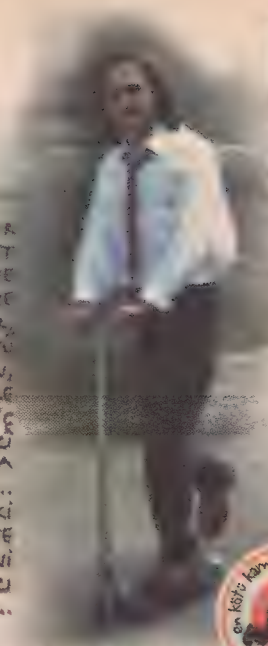

L-Manyak ayrıntısı L-Manyak'ta!.. İki dergi için de şansını denemek serbesttir..

en kötü karneye scooter veriyor!

Scooterları kazanan LeMan ve L-Manyak okurlarını çağırıp L-Manyak/scooter sınıfı, LeMan/bisiklet sınıfı kurucaz!... Dersimizi yapıp.. hatıra fotoğrafımızı çektirip.. hep beraber turluycaz!.. (Uzak şehirlerdeki okurlarımızın otobüs biletleri bizden.. izinler velilerden)

OHÖÖY!..

Ayrıca 100 kişiye... LeMan kitabı.. bardak.. t-shirt.. çöp kutusu.. mause pad.. tepsi..vs...

en kötü karneye scooter

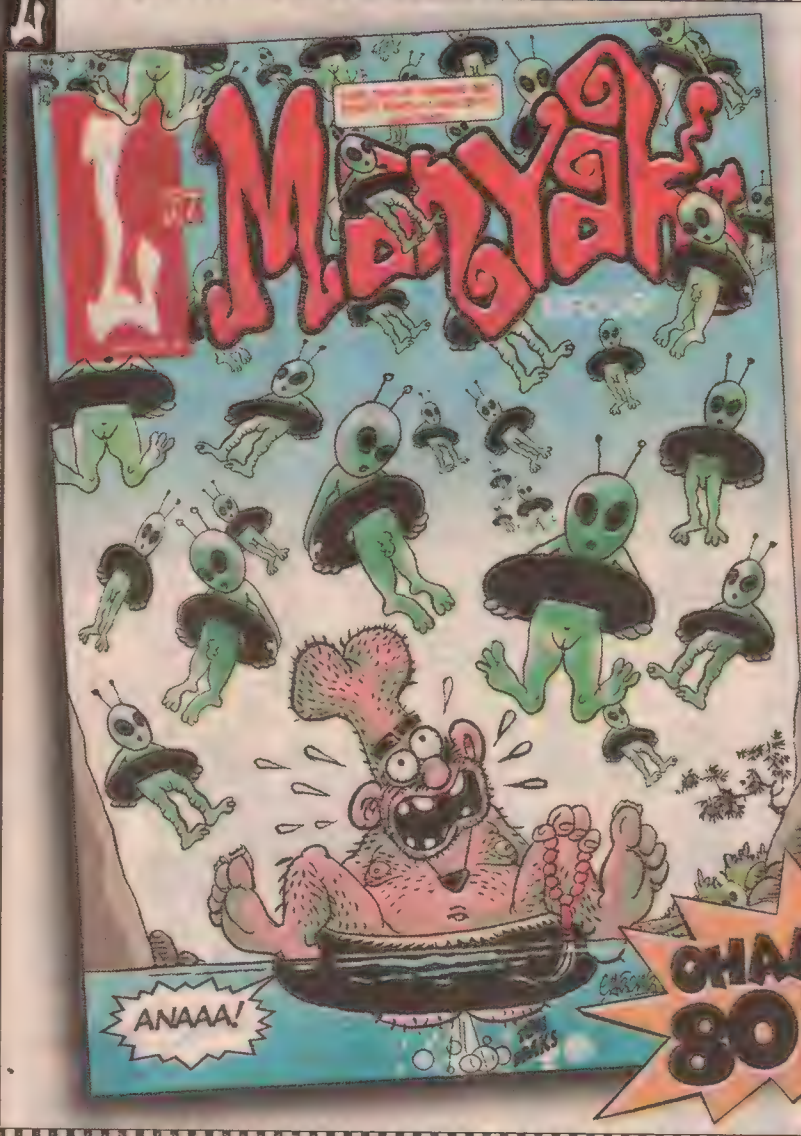

- Soner Günday'dan Zikaçu..
- Gürcan Yurt'un Yılmaz Yalnızlık Savaşçıları Robinson & Cuma..
- Kemal Kenan'dan Hayat Bilgisi - Eski Sevgilinizden Mesaj var...
- Mem-Coş'un Hatıralar Geçidi..
- Atilla Atalay'dan Eray
- Gökhan Dabak'tan Meraklı Cevat ..
- Kaan Ertem'den Enstanteneler... Altuğ
- L-Manyak-Fotoroman
- Can Barslan'ın Dedektif Sanlı'sı..
- Sayın Abiler..Fatih Solmaz&Mehmet Çağçağ...
- Görevli Metin Fidan..
- Vahap..Galip&Kemal
- Behiç Pek'in Zalak Mahmut ve Eko'su..
- 0070 Cabbar Baba... Gürcan&Cengiz
- Fatih Solmaz'ın Haziran Ayı Konu Salakları..
- Islak Köpek... Behadır Boysal
- TirtSter Sunar...Antin Kuntin Operasyonu/Soner Günday Levend Çanga

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

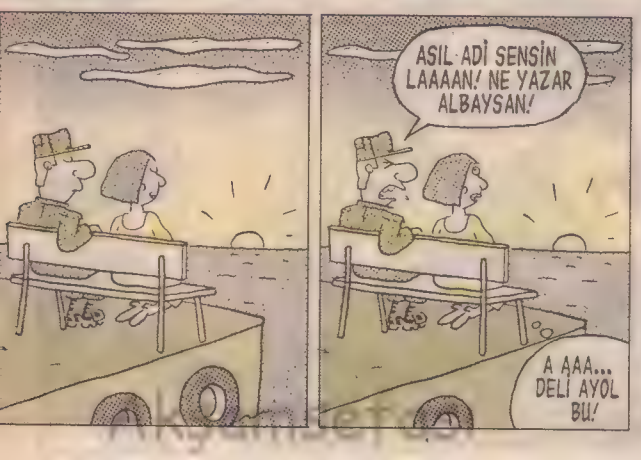

7 Temmuz 2001 Cumartesi-Sayı:2001/27 • 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

BİR KAPKAÇ TERÖRÜMÜZ EKSİKTİ O DA TAMAM OLDU!

İMDAAT YETİŞİN! KAPKAÇÇILAR ÇANTAMI ÇALDILAR! ELEKTİRİK FATURAM İLAÇ PARAM!...

HOYVT! AH HA KAPDIM! HİÇ TE ZOR DİİLMİŞ! HEY GİDİNİN KARAOĞLANI BEEE! İMF 'NİN AFRASINA TAFRASINA MI KALDIK ULAN!

BAS GAZA BAAŞ! OLAY BUDUR!

06 KAPKAC 36

M.ÇAĞÇAĞ

Mevsim Normalleri!

• Efsane kabak tadı verdi!.. Demirel, aktif siyasete dönüyor mu?.. Demirel'e "Siz en iyisi radyoaktif santrale dönün" diyen danışman kim?.. Nazmiye Demirel'den şok açıklama: "Süleyman, son üç aydır Kemal Derviş'i kıskanmaktan harap oldu... Sadece darbe zamanlarında olan o mor lekelerden çıktı vücudunda... Mor lekeler bordoya döner dönmez siyasete girer, kimse tutamaz onu!.."

• Milyar dolarlık hayali ihracat davası zaman aşımından düşen Cavit Çağlar'dan duygusal demeç: "Zaman nasıl da acımasızca geçiyo.. Daha dün gibi hatırlıyorum, o paralara kavuştuğum günü... Zaman aşınmış ama paralar gayet sağlıklı, gıcır şekilde duruyo... Zaten insan evladının hayalleri yıpranmaz bi tek!.. Ben her zaman hayal gücüme ve hayali ihracat kabiliyetime güvendim!.."

• Futbola damgasını vuran "Hülle" yöntemi siyasette de uygulanacak mı?. Recai Kutan ve arkadaşları, yeni parti kurmadan önce Hıristiyan Demokrat Parti'ye kayıt yaptıracaklar mı?.. Erbakan bu fikre niçin karşı?.. Hoca'nın sakallı korumalarından birine "Olmaz öyle şey.. Formalite de olsa yanlış, o süreçte arkadaşlarımıza Hıristiyanlık bulaşabilir... Daha da fenası demokratlık bulaşabilir, evlerden uzak!" dediği doğru mu?.

• Yıllarca hepimize Sırp katliamının acı haberlerini ileten Bubriçe Ruşiti bu kez gönlünce bildirdi: "Laheey Laheey Laheeey, iştee meydaaneeeey, delikanlıı Milooo, neeerdesiin haneey, neerdeesiin haneeey?!."

• Demirel'in Derviş'i kıskandığı için tenis öğrenmeye çalıştığı gerçek mi?. Yakın çevresindekiler hapse girdiği için mi tek başına duvar tenisi yapıyor?. Güniz sokak'tan sabah yürüyüşü için çıkıp, hırsından soluğu İslamköy'de aldığında ne haldeydi?.. Nazmiye Demirel'in adını Rosemary Demirel olarak değiştirmeye çalışmasının anlamı ne?..

• IMF'den son tavır!.. Türkiye'ye yapılacak yardımın bozuk paralar halinde ödenmesine karar verildi... Ayrıca MHP'nin geleneksel 9 ışığında tasarruf yapılması ve 3 ışığa inilmesi istendi... Enis Öksüz "Ülkümüze bağlı insanlar olarak bu talebi kabul edemeyiz, 6 ışıkta anlaşalım en iyisi... Kurtluk murtluk eskide kaldı, işte devam ediyoruz koalisyondan Ziraat bankası, Halk Bankası ve Emlakbank'ın Dünya Bankası'na bağlanması isteğinin "şakadan ibaret" olduğu ve bu konudaki çalışmaların durdurulması ricasının Kahkonen tarafından Ecevit'e iletildiği öğrenildi... Son olarak, Ecevit, 3 günlük resmi bir ziyaret için "atta" gideceğini açıkladı!..

• "Hayata Dönüş Operasyonu" adı altında savunmasız mahkumları öldürenler için yürütülmesi düşünülen "İnsanlığa Dönüş Operasyonu" ne zaman başlayacak?.. "İnsanlığa dönmeyi bünyem kaldırmaz" diyerek istifa tehdidinde bulunan ve Baki Tuğ tarafından "Gutlarım cesaretini" diye övülen yetkili bünye kim?. Kimmm?..

• TGRT'nin adı HAS-TGRT olarak değiştiriliyor... Camia sahibi Enver Ören'in oğlu Mücahit Ören'in ABD vatandaşlığına geçmesi üzerine değiştirilen ismin açılımı "Halis Amerikan Soslu Türkiye Gazetesi Radyo Televizyonu" şeklinde... Enver Ören'in şarap tadımı gibi, önden ufaklığı yollayıp denediği duruma göre ABD'ye yanaşacağı belirlendi... "Ehi ki.. ehi ehe... ehhee..." şeklinde ses çıkardı!..

• Son MGK'da "Dikkatli olmak lazım, sosyal patlama yaşanabilir" uyarısı kimden geldi?. Bu tehlikeye karşılık, "Anti-sosyal patlamalar" üzerinde çalışan birimin adı ne?.. Ayrıca MGK toplantısının kritik bir yerinde söz alıp "Yeter artık bu resmiyet!.. Önümüzde sürahilerde portakal sulan, ciddi ciddi oturuyoruz burda, Kalsiyum Sandoz test heyeti gibi... Şu toplantıları kır kahvesinde, ocakbaşında, hadi bilemedin aile çay bahçesinde yapsak ne gerginlik kalır, ne sinir" diyerek ortalığı karıştıran ve son bir haftadır olur olmaz yerde sert dille eleştirilen MGK üyesi kim?..

• "Sahte internet Mahir" yakalandı!.. kendine "Mahir" süsü vererek internet kafeleri dolaşan ve hayranlarını etkileyici konuşmalar yapmaya çalışan şahsın, Akit yazarı Abdurrahman Dilipak olduğu tespit edildi!..

• Demirel-Arcayürek polemiğinde iki taraf da mı haklı?.. Demirel'in 10 milyarda bir görülen, 10 saniyelik uykulara dalma ve bu uykularda sayıklama hastalığının Latince adı ne?.. Cüneyt Arcayürek, yazdıklarını Süleyman Demirel'den duymadı da, Sevda Demirel'den mi duydu?!. Neler oluyor?..

• Geleneksel Yaz Geyikleri Şenliği'nde Fatih Altaylı, Hıncal Uluç'u "kılıbıklık", Hülya Avşar ise Gülben Ergen'i "dadı dizisi" polemiklerinde eleyerek bir üst tura çıktılar!.. Yarı finalde Altaylı ve Avşar, "taciz" polemiğinde kapışacaklar!.. Bu polemiğin galibinin finaldeki rakibi, "Aslı" konusunda Sergen'i eleyen Baliç ile "yalakalık" konusunda Okan Bayülgen'i eleyen Sinan Çetin ikilisinden biri olacak... Baliç ve Sinan Çetin "zenci kıçı" konusunda polemiğe girecekler!..

• Transfer iyicene karıştı!.. Beşiktaş, Samsunspor'lu İlhan ve Tümer'e karşılık, İnönü Stadı'nın deniz tarafındaki kaleyi isteme teklifine ne cevap verecek?.. Hagi'nin Romanya'daki oteli için Emre Belezoğlu'na astronomik rakamla komiklik önerdiğini hangi spor yazarı iddia ediyor.. "Hakan Bayraktar'ı Fener'e veririz ama karşılığında Uğur Dündar, yerel Gaziantep Alev TV'de bir yıl bedava program yapsın!" diyen yönetici kim?.. Galatasaray'ın Ümit Karan'dan vazgeçip modacı Donna Karan'ı alacağı doğru mu?..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
kilservis@leman.com.tr

HAYATA DÖNÜŞ OPERASYONU
katliamı saklayış, savunmasız insanları öldürüş, faşizim rüzgarı estiriş
İMF - DÜNYA BANKASI
hayatta herşey paramı lan!?
ECEVİT - BAHÇELİ - YILMAZ
tüm dış isteklere, hem de " minnetle " okey!
KEMAL DERVİŞ
" okey " dört!
ENİS ÖKSÜZ
tele - komik milliyetçilik, part time vatanseverlik!
DEMİREL
güniz sokağı kabusu, gündeme tüy dikici
MİLOSEVİÇ
mazlum kıyımcısı, savaş suçlusu, neo - hitler!
MÜCAHİT ÖREN
zoru görünce soluğu abd' de alan maneviyatçı tosun!
ALİ COŞKUN
"nah "millet vekili!
NAİL KEÇELİ
genelkurmay'dan yardım isteyici, tehlikeye düşünce süvari birliği bekleyen hortum işbirlikçisi
KENAN EVREN
trt kulisçisi
GELENEKÇİLER
YENİLİKÇİLER
gölge oyunu
DENİZ BAYKAL
beşinci lig şampiyonu
TANSU ÇİLLER
onsuz bu liste bi eksik
MİKE TYSON
"en iyi yumruğu karıma attım" diyen ayu!
LEMAN
elinden her şey geldiği halde yapmayan dergi!

Lemon

YURT İNSANI BÖYLE ACIMASIZ BİR HÜKÜMET GÖRMEDİ.. İÇ SÖMÜRÜYÜ GELENEK HALİNE GETİREN ANKARA TALAN ETTİĞİ HAZİNEYİ, BANKALARI, KAMU KURULUŞLARI VESAİREYİ EMDİ BİTİRDİ.. YAŞANILAN EN BÜYÜK KRİZİN SORUMLUSU SİYASETÇİLER ÇAREYİ ZIRNIK BİLE KOKLATMADIĞI EMEKÇİSİNİN, YOKSULUNUN SIRTINA YIKMAKTA BULDU.. IMF'Yİ DAHİ AFALLATAN EK VERGİLERDEN SOSYAL PATLAMA BEKLENİYOR!.

Sivas katliamının 8. yılında, şeriatçı yobazlar bir kez daha lanetlendi...

Erbakan, kapatılan Fazilet partisinin yöneticilerini " 3 parti kapatıldı ben tek kuruş kaptırmadım, siz 1.5 tirilyonluk yardımı hazineye kaptırdınız" diye fırçaladı..

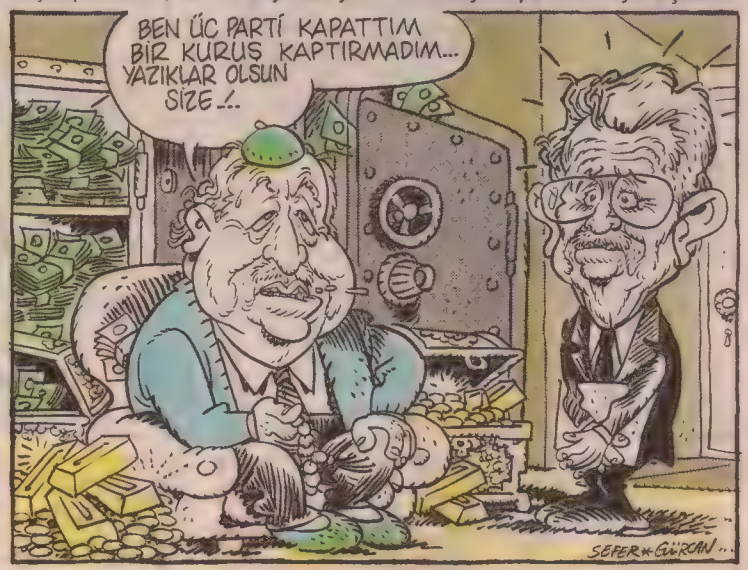

Adli tıp raporunda " hayata dönüş " operasyonun gerçekleri ortaya saçıldı. Olaylar sırasında yaşamını yitiren askerin, mahkumlar tarafından vurulmadığı ortaya çıktı...

Vatandaştan alacağı ek vergiler için kaplan kesilen devlet cep telefonu şirketlerinden 1 katrilyonluk alacağını tahsil edemiyor...

Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı Murtaza Demir' le yaptığı röportajda, " Alevilerin diyanet işlerinde bile temsilcileri yok" diyen gazeteci Neşe Düzel için 6 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı. Suçu halkı mezhep gözeterek kin ve düşmanlığa açıkca tahrik etmek...

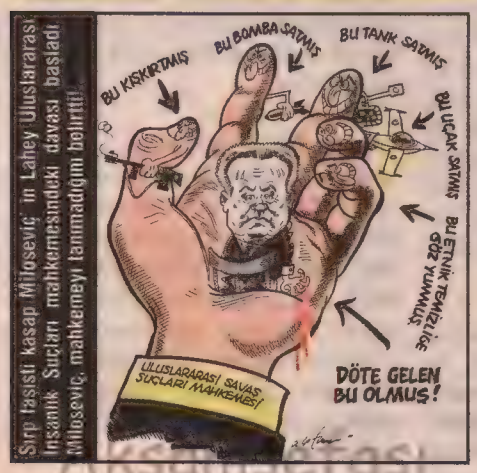

Erbakan, Çiller ve Demirel sine-i millete dönme çağrısı yaptılar.

Cezaevi koşullarında tedavisi olanaklı olmayan ölümcül Akdeniz anemisi hastalığına yakalanan tutuklu Filiz Gülkokuer, tüm başvurulara rağmen tahliye edilmiyor...

Lemanyak tayfası bizle maç yapmak istiyo, Temmuz sayısında meydan okumuşlar! eh, hadi bari, şu şaşkınlara bi hüsran yaşatalım! Maç yeri ve saati önümüzdeki sayılarda açıklanacak.. (Geliyoor, geliyoooor, Lemancılar geliyoor!..

Akşam'dan

AÇIK met üst BÜFE

teknik parti'ler kurmak lazım

yıllardır hep aynı zihniyetli ve liderli partiler, isim değiştire değiştire devr-i daim yaparak ensemizde boza pişiriyor... ve kısa, çok partili demokrasi bocalama tarihi de gösteriyor ki bu hayat, bu partilerle düze çıkmıyor... iktidara oynayan bütün partiler kısa sürede yeme-yutma partisi oluyor.. her parti bir holding şeklinde semiriyor, büyüyor çünkü halka değil, yandaşlarına, 'ortaklarına' peşkeş çekiyor tüm iktidar olanaklarını.. madem devrim yapamıyoruz, bari alternatif teknik partiler kuralım.. memlekete az alanda çok ihtisas sahibi teknik partiler lazım.. işte size ciddi ciddi birkaç **'teknik parti'** modeli:

✔ **mbaöbp:** (memleketi bir an önce batırma partisi), bu parti, çok mühim.. bu parti, şu anda varolan ve iktidara oynayan bütün partilerden müteşekkil kokteyl bir parti.. bir nevi turgut özal'ın anap'ının postmodern vahşi, yeme-yutma hali.. bu parti, varolan tüm partilerin asıl iktidara gelme nedenleri olan kit'ler, devlet bankaları, hazine arsaları, merkez bankası gibi kurumları, iktidara gelir gelmez iç edecek, devletin elinde hiçbir şey bırakmayacak ve böylece de artık iktidara gelmek hiçbir yeme-yutma partisi'ne cazip gelmeyecek.. varolan doğal gidişat da bu yönde zaten, ancak bunu hızlandırmalı, bunun için evvela bu parti kurulmalı

✔ **npp:** (nüfus planlama partisi), beyler-bayanlar, çoğalmak için değil, aşk için sevişelim.. mutluluk derecesi, çocuk sayısı değildir.. lütfen spermlerimize rezil olmayalım.. niceliğe değil, niteliğe önem verelim.. bu partiyi insan enflasyonunu engellemek için kuralım

✔ **tp:** (turizm partisi), turizm için 'bacasız sanayii' de denilir.. memleketin her tarafı hemen hemen turizme elverişli ama halkımızın neredeyse çoğunluğu, turizmden para kazanmayı **'godoşluk'** ile bir tutuyor.. bir çok turistik beldede **'deniz kıyafetiyle köyde dolaşmak yasaktır'** gibi uyan levhaları var.. arkadaşlar bu zihniyeti değiştirmek lazım.. okuma-yazma seferberliği gibi bir turizm seferberliği başlatacak, tek amacı turistik gelirleri arttıracak bir parti kurulmalı.. bu konuda seyyar satıcısından tecavüzcüsüne, minübüs muavininden valisine kadar herkes eğitilmeli ve herkes bu işten para kazanmalı, ülkenin tarihi değerlerini herkes bilmeli, herkes şimdiki hayatı taa hititler'den başlayarak sevmeli diyebilen bir turizm partisi kurmalı

✔ **mkgp:** (memleketin komplekslerini giderme partisi), bu partinin tek amacı ve tek programı yurdum insanlarının komplekslerini gidermek olmalı.. başlıca hedefleri mesela: erovizyon şarkı yarışmasında birincilik, nobel edebiyat ödülü, futbolda dünya kupası kazandırtma vesaire alt yapılarını hazırlamak olmalı

✔ **gp:** (gençlik partisi), avrupanın en genç nüfusuna sahibiz diye övünürüz ancak, dünyanın en kıçı kadayıf olmuş liderlerince yönetiliriz de gıkımız çıkmaz.. olmaaz muhterem.. gençliğin hâlinden, gençler anlar.. bütün amacı gençliğin sorunlarını çözmek, hayallerini gerçekleştirmek, gençliğin önünü açmak olan bu parti'ye 35 yaşından büyükler asla ve bilhassa alınmamalı

✔ **kp:** (kadın partisi), arkadaşlar, bu hayat ancak kadınların özgürleştirilmesi, rahata kavuşmasıyla huzura erebilir.. **bu hayatın biçimi erkekse, içeriği kadındır.. artık içerik, biçime şekil verebilmeli** ve kadınlara hak ettikleri kıymet artık sonuna kadar verilmeli, bunun için de tek amacı kadınların kurtuluşu olan bu teknik parti kurulmalı.. bu partiyi de bizzat kadınlar kurmalı

✔ **htap:** (her türlü azınlıklar partisi), bu parti, etnik grupların, işsizlerin, cinsel ve dinsel tercihleri öteki olanların, özürlülerin, çocukların, hayvanların haklarının, kültürel, yaşamsal, sınıfsal tüm azınlıkların partisi olmalı.. bu partinin tek amacı bu hayatta azınlığa düşmüş her canlıyı, ahlaki ve kültürel değeri kucaklamak olmalı

✔ **şp:** (şehir partisi), memleketin her yerine, en ücra köylerine bile beton girmiş durumda.. şehirleşmeyi istanbullaşma-ankaralaşma olarak algılayan yurdum insanı, beş haneli köylere bile apartman dikme sevdasında.. memleket, birbirine benzeyen kişiliksiz estetik yoksunu binalarla, gökdelenlerle donatılıyor.. pek yakında dünyanın en garip, en mantıksız, en işlevsiz, şehirleri bu ülkede olacak.. ve gelecekteki dünya sakinleri de bu bina bozuntularına bakıp bakıp: 'acaba bunları uzaylılar mı yaptı' diye düşünecekler.. bir an önce bu mantıksız, altyapısız, estetikten uzak şehirleşmeyi engelleyecek, tek amacı insana yaraşır şehirler kurmak olan bir parti kurmalı

sonuç: başına din, köken, ırk, sınıf vs tadı koyan partiler de anlamalı ki, artık, şu dünyada hasankeyf ve budha heykelleri kadar bir değerimiz yok.. futbolda **mustafa denizli**'nin ve **fatih terim**'in yaptıklarını artık hayatta da yapalım.. arkadaşlar, topun-hayatın peşinden koşmayalım, topu-hayatı koşturalım artık.. unutmayın: yüzde 51 biz şanslıyız.. ve de yenemiyorsak, hiç olmazsa berabere kalalım

UMPAHA

FATİH SOLMAZ – KEMAL KARATAŞ

KLİ KLEPLE KLEPL KLEPLKLEP

KLİKLEP KLEPL KLELEP

Solmaz@Leman.com.tr
karatas@Leman.com.tr

YARIN GÖZ DOKTORUNA GİDİP GÖZLÜK ALMAYI DÜŞÜNÜYORUM SEVGİLİM...

NE!? SAKIN! SAKIN HA!. NAAPCAN GÖZLÜĞÜ YAA. SAÇMALAMA!?

HAH İŞTE FEYZULLAH BEY DE GELDİ... ARTIK NAMAZA BAŞLAMA TIKLAMASINI YAPALIM!.

PUROGRAMMES: SANAL CAMİİ

BAYRAM-CENAZE-DİĞER

SITART

İPTAL OKEY

BMI

ALLAH RIZASI İÇİN ŞU KÖRE BİR SADAKA!.

ABİ BE BİRAZ PARA VER BE GÜZEL ABİM BEE!..

BALIKÇI I.

EVLADIM ALLAH KAZADAN BELADAN KORUSUN!

ULAN NEREDEN ADIMIZ İYİLİKSEVERE ÇIKTI!? ANLINA KOYYİM, O TÜRK FİLMLERİNİN!.

LAUNDİRİ

TAMİTİ

-LAUNDRY-
ÇAMAŞIRHANESİ

MMHH... OOHHH.!. TOMBUL NERİMAN'IN DONU MİS GİBİ ANCUK KOKUYO BEE!. AYŞANIMIN SÜTYENİ NASIL KOKUYO LAN?..

SINIFF SINIFF

SINIFF SINIFF

DUKKY WEAR

ŞAHANE, ŞAHANE... ULAN İYİKİ BU ÇAMAŞIRHANEYİ AÇMIŞIZ HA?!

ÇAT ÇOT ÇAT ÇOTA ÇUT ÇUT

ÇAT

BÖBREĞİNDEKİ TAŞLAR SAYESİNDE YAKALADIM İŞTE SENİ, İTOĞLU İT..! BEKLE GELİYORUM !?

vis animalis

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GİBİ

FEYHAN GÜVER

ÖF ANNE YA...BU KÖYDE KENARINA BAKIP BEZİNİ ALIYORLAR.!

EE?..

NE E'Sİ?.. ANASINA BAKIPTA KIZINI ALIYORLAR.!

BİRAZ TEMİZ YIKA ŞU ÇAMAŞIRLARI!..

ÖF ANNE YA... NİYE BENİ BU KADAR SIKIYOSUNUZ... HEP BASKI...

KÜÇÜKSÜN YAVRIM.!

TONK TONK

AY ESMA HALA.! BİZİM GİBİ ARMUT TİPLİ SÜLALEDEN MANKEN GİBİ BİR KIZ ÇIKTI YA, ARTIK BU KADERDEN HİÇ OLMAZSA TORUNLARIMIZ KURTULUR.!

NE DİMEK REJİMDEYİM KIZ?. NA BÖÖLE KATANA GİBİ GELİN İSTİYOM... BAK ELTİLERİNE... O KÜRDAN GİBİ KOLLARLA MI KAZACAKSIN BU TARLALARI.!

LAPIR LUPUR

HAM HUM...

ŞLAP ŞLAP!..

BAK...GÖRDÜN MÜ? BASKISIZ YONGAYI YEL ALIR...

VVUUUT...

AMAN ANNEE.!.. BEN YONGA MIYIM YA.! YEL BENİ ALAMAZ...

YEL ALMAZSA SEL ALIIIIR.!..

VİKİVİ BAR

OTEL PENSİON

KAAN ERTEM KİM?. DENGELİ BESLENME NEDİR?. HEY ALLAHIM YAA.!

kaan ertegem leman.com terrrrr...

O BİR ŞEHİR ADAMIDIR... ONUN İSMİ **ERDENER ABİ**'DİR.!

"Erdener abi" albümü çıktı... Bütün Leman kitapçıları ve gazete bayilerinde.

ABİ SENİN ALACAĞIN VİLLANIN YANINDA İBRAHİM DATLISES'İN ÖBÜR TARAFINDA İSMAİL DÜRÜST'ÜN VİLLASI VAR ABİ... AYRICA AYNI SİTENİN İÇİNDE SANAT DÜNYASINDAN ÜNLÜ BİR KAÇ KİŞİNİN DAHA VİLLASI VAR ABİ.!

HADİ ÜNLÜLER YALANINI YEDİM DİYELİM. PEKİ BU SİTEYİ NE ZAMAN BİTİRECEKSİNİZ KARDEŞİM? BEŞ SENEDİR PARA ÖDÜYORUZ?.

YAKINDA BİTİRİCEZ ABİ... ABİ AYRICA SENİN ALACAĞIN EVİN SIRASINDAKİ EN SON EVİ DE TÜRKAN MORAY ALMAYI DÜŞÜNÜYO ABİ... DAHA DÜN GELDİ SORMAYA.!

ULAN ŞU YALANLARINLA OYALADIN BİZİ BEŞ SENEDİR.! ŞİMDİ BEN SENİN KIÇINA BEŞ KURŞUN SIKAYIM DA AKLIN BAŞINA GELSİN.!

HADİ SİTTİRİN GİDİN EŞŞOĞLUEŞŞEKLER BE.! YOLA ÇIKTIĞIMIZDAN BERİ, YOK SERVİS ŞÖYLE, UÇAK BÖYLE, PİLOT BİLMEM NE.! AMMA ELEŞTİRDİNİZ BE.! HADİ SİTTİRİN GİDİN.!

AMAN KAPTAN N'APIYOSUN?. KAPTAN?. HALDUN ABİ!.. ABİ GÖZÜNÜ SEVEYİM YAPMA.!

GÖRMİYCEM LAN SİZİ Bİ DAHA BU UÇAKTA.!

EVET BENCE MİKROBİYOLOJİK TESTTEN GEÇİRMEDEN BİR KANIYA VARMAK ZOR OLUR GİBİ GELİYOR...

HOCAM, YİNE SİZE PİGMENLERLE İLGİLİ BİR SORU SORACAKTIM ANCAK VAKTİMİZ YETECEK Mİ ACABA?.

YAZ GÜNÜ, GİYDİK YÜNLÜ GÖMLEĞİ, GIYDIK KIŞLIK TAKIM ELBİSEYİ, NE SORULARDAN BİŞİ ANLADIM, NE FİZİK KONGRESİNDEN... İKİ SAAT BOYUNCA DÖTÜMDEN AŞAĞI TER BOŞALDI DURDU.! KOCA YAZ, SELDİ GEÇİYO, Bİ TANE ADAM GİBİ YAZLIK GÖMLEK ALAMADIM KENDİME YAA.!

SORUN, TABİİ.!

Prof. SIPA

Prof. ÖKÜZBAŞ

Prof. EŞEK

Akşam Ertesi

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

canbarslan@superonline.com

Arşamsepası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Pantolon

METİN FIDAN

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

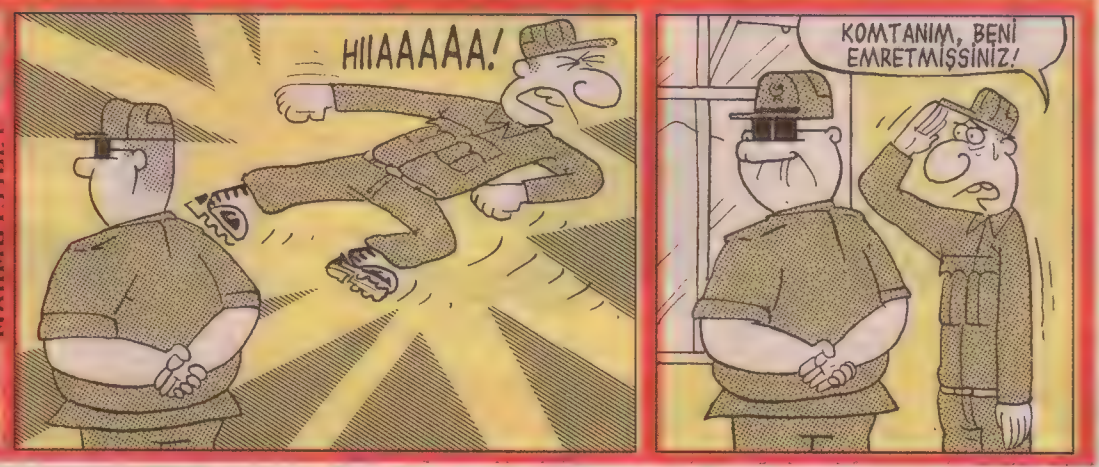

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Le Manti MEDYA

KRİZE SİYANÜRLÜ ÇÖZÜM!

30 Haziran tarihli Milliyet'in manşetinde Fikret Bila'nın "Krize Altın Anahtar' başlıklı yazısı var. Yazıya göre, krize kaynak arayan Ecevit'e sunulan bir raporda, Türkiye'de 400 milyar dolarlık altın rezervi olduğu ve yıllık 15 milyar dolarlık altın üretilebileceği belirtiliyormuş. Raporu, altın üreten şirketler bu işi hayrına yapacakmış, bütün kazandıkları parayı Ecevit'in kucağına getirecekmiş gibi ballandıra ballandıra anlatan Bila, yazısını "Başbakan'a sunulan bilimsel raporlara göre" diye sürdürüyor. Arada Bergamalıların eyleminin Alman Fian Vakfı tarafından desteklendiği ve altın madenleri açılırsa 25 bin kişiye istihdam sağlanacağı aktarılmış. Ardından siyanürün ne kadar zararsız olduğu anlatılıyor. Bila'nın yazısını okuyunca insanın siyanüre karşı çıkmak bir yana siyanür bulup yalayası geliyor.

Raporu hazırlayanların "gerekirse siyanür havuzunda yüzeriz" dediklerini de yazıdan öğreniyoruz. ***"E hani rapor bilimseldi? Hangi bilimde siyanür havuzunda yüzmek diye bir ispat yöntemi var?"*** soruları kafamızda dolaşıyor haliyle. Yazının sonuna doğru söz konusu raporun DSP milletvekilleri Erol Al ve Hasan Özgöbek tarafından hazırlanıp "başbakanın masasına konduğunu" anlıyoruz. Bilimsel herhangi bir çalışma yok yani ortalıkta. Milliyet'in manşete çıkarıp krizden kurtulus reçetesi diye sunduğu şey, iki işgüzar milletvekilinin hangi donanımlarıyla hazırladığı belli olmayan bir rapora dayanıyor.

Altın müjdesi

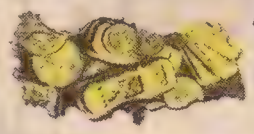

Uydulara göre dünyada ikinci büyük altın rezervine sahip ülkeyiz. Ancak Türkiye, 400 milyar dolar değer biçilen bu rezervden hiç üretim yapmıyor. Ecevit 15 milyar dolarlık bu değeri ekonomiye kazandırmanın yolunu arıyor.

Ortada şaşırmış iki milletvekili ve yazısının sonunda ***"altın üretimine karşı yürütülen sivil toplum kampanyasının amacı ve destek kaynaklarının da üzerinde durulmasının yararlı olacağı anlaşılıyor"*** diye polis çağıracak kadar gözü dönmüş bir köşe yazarı var.

Yazıyı manşete koyan Milliyet yayın yönetmeni Mehmet Yılmaz'ı da unutmayalım. Milyonlarca insanın işsiz kaldığı bir dönemde, "siyanüre izin verilmesi 25 bin kişiye istihdam sağlayacak" diye içi boş palavralar sıkılmasına göz yuman, "Alman bilmemne vakfı destekliyor" diye Bergamalıların hedef gösterilmesine ses çıkarmayan Mehmet Yılmaz'ı.

Yeri gelmişken Mehmet Yılmaz'ın gazetesinin de aralarında bulunduğu üç büyük gazetenin aralık ayında cezaevlerindeki"Hayata Dönüş Operasyonu" döneminde yaptığı yayını hatırlayalım. İçeride olan biten hakkında bu gazetelerden ne öğrenmiştik? İçeridekiler ateş açmıştı, birbirlerini vurmuşlardı, kendilerini yakanlar olduğu gibi birbirlerini yakanlar da olmuştu, iki üç kişi dışında güvenlik kuvvetleri tarafından öldürülen yoktu.

YON

Fikret BİLA

400 milyar dolarlık altın rezervi, öyledir! Türkiye yıl bastırdadır!

Krize altın anahtar!

Ecevit'e sunulan raporlara göre Türkiye, dünyanın ikinci büyük altın rezervi. Ancak buna rağmen Almanya'dan yılda 500 milyon dolarlık altın ithal ediyoruz. Almanya'nın bu nedenle altın üretmemize karşı olduğunu söyleyen DSP'li Al ve Özgöbek, Bergamalılar'ı Alman Fiyan Vakfı'nın örgütlediğini ileri sürüyor

Ekonomik krizden çıkış için kalıcı alternatif kaynaklar arayan hükümetin üzerinde durduğu projelerden biri de Türkiye'deki altın rezervini ekonomiye kazandırmak.

Başbakan Bulent Ecevit, bu konuda kendisine sunulan "altın projesi"nin Türkiye'ye sağlam ve kalıcı bir ekonomik kaynağa kavuşturacağı düşüncesinde.

Ancak, İzmir 1. İdare Mahkemesi'nin Bergama altın işletmesi için verdiği iptal kararı, bu alandaki mevcut ve muhtemel girişimleri neka sokmuş durumda. Kesin karar, Danıştay tarafından verilecek.

Bunların hepsinin yalan olduğu, Bayrampaşa operasyonunda güvenlik güçlerinin ağır kusuru bulunduğu yine Milliyet tarafından (hem de Fikret Bila'nın siyanür methiyesiyle aynı gün) ortaya çıkarıldı. Ama aradan altı ay geçtikten, gazete okurlarına "bu gözü dönmüşler birbirini öldürüyor, F tipi bunlara fazla bile" dedirttikten, insanlar ölüm oruçlarına ve cezaevlerine iyice duyarsızlaştırıldıktan sonra.

O günlerde Milliyet'in yayının tek taraflı olduğuna dair eleştirilere gazetesinden şöyle sesleniyordu Mehmet Yılmaz: ***"Kaçınılmaz kaynaklardan geliyor. Mahkum aile ve yakınlarından gelen açıklamalar da yanlış çıktı sonradan. Bence Milliyet onları dinlememekle doğru yaptı. Bunları dinlemeyişimizin bir nedeni, bizlerin geçmişte yaşadığı siyasi tecrübeyle de bağlantılı. Bu örgütler nasıl işliyor biliyoruz..."***

İyi, artık devletin nasıl işlediğini de biliyor.

Çokuluslu altın şirketlerinin nasıl işlediğini öğrenmesi için ne kadar zaman gerekecek dersiniz?

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

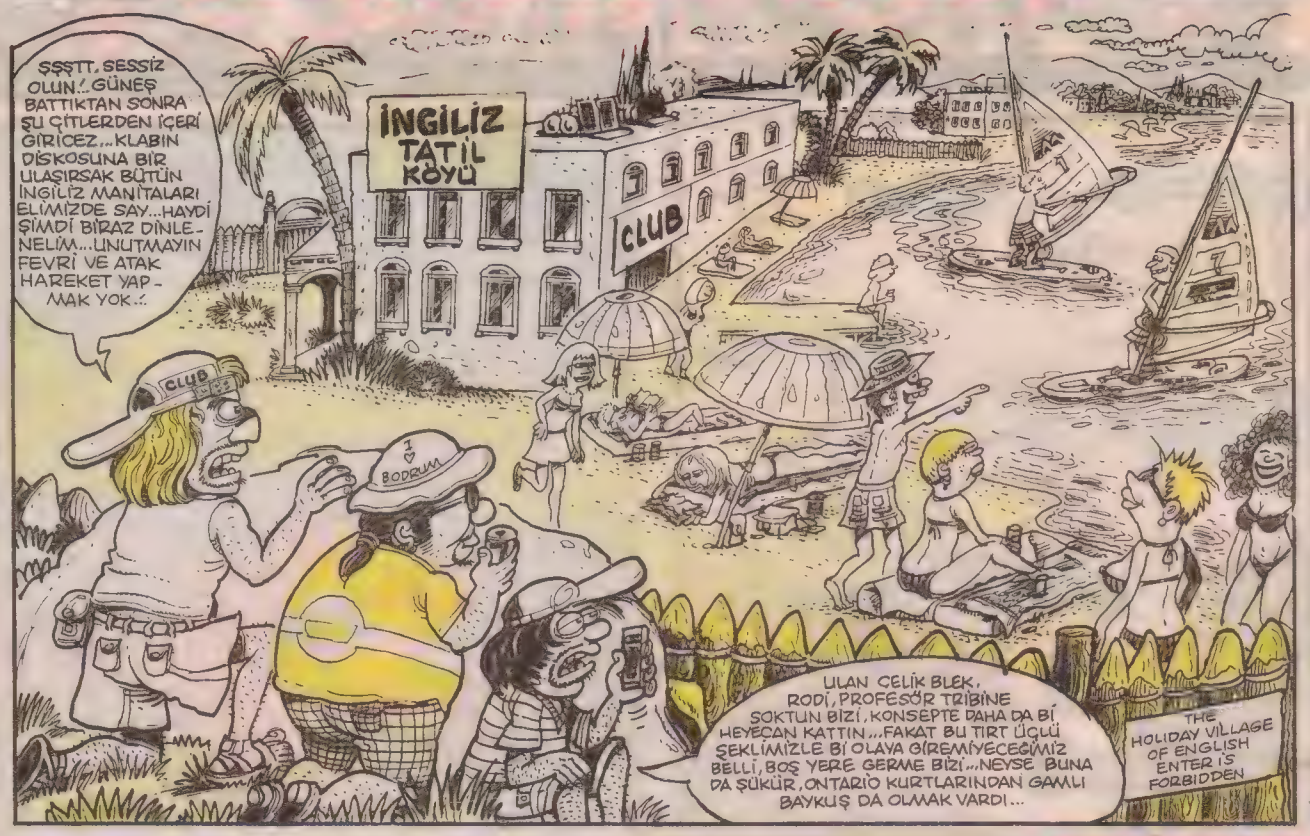

Espri ve kurşun kalem: Tuncay

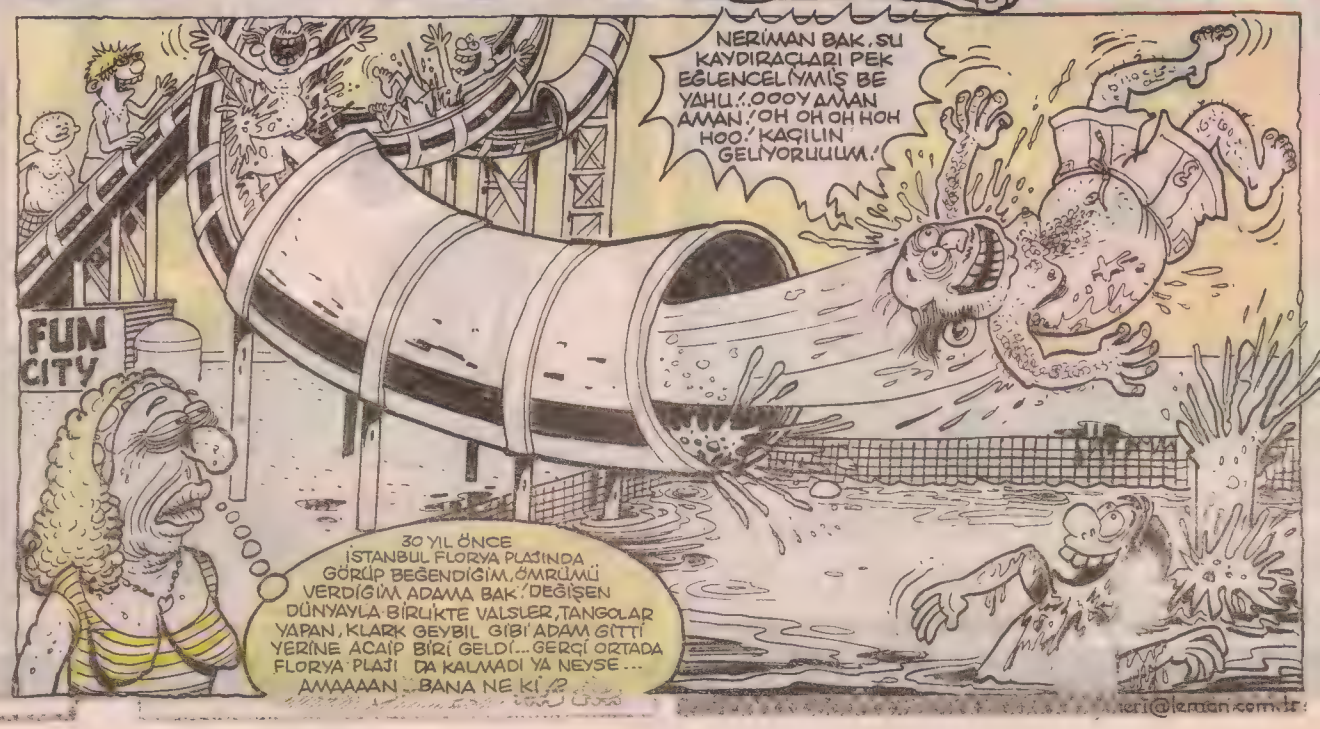

DUMUR

Assos'ta limandan yukarıya doğru çıkarken yoldaki şu tabelaya dikkatinizi çekerim;

"FELLİNİ Soba-Kombi-klima"

Niye böyle olduğunu biraz düşünürsek; herhalde İtalyan markaları çağrıştırması açısından ünlü İtalyan yönetmenin isminin dükkana en iyi yakışan isim olduğu sonucuna varabiliriz...

DETAYI

VAKSONSEREN

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

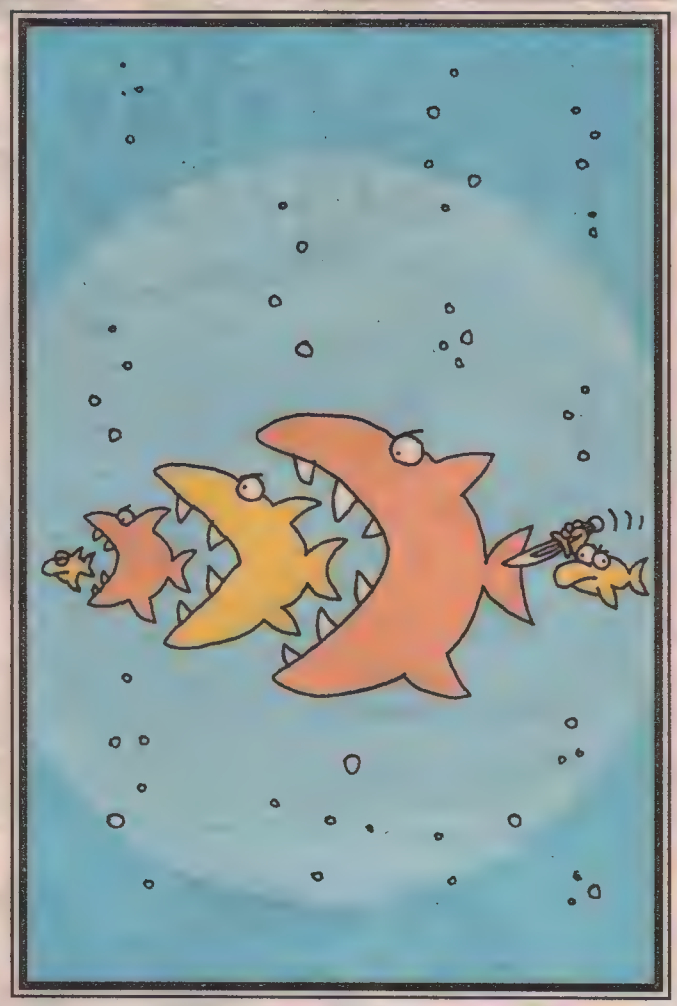

erdil yaşaroğlu
komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

DELİ CEYLA

SÖKHAN DABAK

Ölümün arkasında H

Bir **Beyoğlu** meyhanesiydi... Dünyanın kendisiydi... Alkolden mi, bence değil; acıların hazlara, hazların acılara o soluksuz ve kesintisiz dönüşümünden sarhoştu herkes... Sonsuzluğun içinde yalnızca bir gecelik kesişmenin rahatlığı ve büyüsüyle çılgınca dans ediyorlardı... Dünya üzerinde yalnız o meyhaneye ve yalnız o gece için aşk ve mutluluk tozları serpilmişti sanki... Sanki herkes, mutlulukla ve unutuluşla kutsandığı için yeryüzünün en seçilmiş yeri olan o meyhanede dünü ve yarını unutmanın, yalnızca dondurulmuş bir zaman diliminde dondurulmuş bir hazzı yaşamanın tadını sabırsızca çıkarmaya çalışıyor, ama bir yandan da gecenin bitimiyle birlikte bu rüyadan uyanacak olmanın kederini gizli gizli yüreğinde taşıyor gibiydi...

Hayatın unuttuğu ve hayatın unutulduğu bir meyhanede sarhoştuk ikimiz... Dünyanın bütün insanları oradaydı... Dünyanın o bütün insanları içinde sen yalnız benimdin... Karşımdaydın, gözlerimdeydin, kanımda, içimdeydin... Hep özlemini duyduğum gibiydi her şey... Yıllarca hayalini kurduğum gibiydi... Gücümün yetmediğini, ömrümün yetmediğini anladığım noktada içimde hiçbir zaman kaybolmamış o çocuğa dönüşüverdiğim ve o masum çocuğun sesiyle her gece ağlayarak mümkün olmadığını bildiğim halde tek düşümü, tek hayalimi, yani seni gerçek kılması için Tanrı'ya yakardığım o çaresiz dualar gibiydi her şey... İşte yanındaydım... İşte karşımdaydın. Tıpkı dün ve önceki geceler olduğu gibi... Tıpkı o sabah ve önceki sabahlar olduğu gibi...

Mutluydum, evet... Ama "mutluluk" kelimesi kadar basit ve dar değildi hissettiklerim... Mutluluk yaşanan değil, hatırlanandı çünkü... Mutluluk sahip olduğun anda değil, kaybettiğinde, yakıcı boşluğunu yüreğinde hissettiğinde farkına vardığındı... Oysa ben mutluluğa dokunuyordum, mutluluğun gözlerinin içine bakıyor ve yeniden kaybetme korkusuyla, telaşıyla onu içimde doyasıya hissetmeye, büyütmeye, avuçlarını kanatırcasına sımsıkı kapatarak onu korumaya çalışıyordum. Öldükten sonra bir daha yaşama şansı verilmiş bir insan gibiydim. Şanslıydım evet, ama Tanrı bana hayata bir defa daha gelme mucizesini sunarken bir önceki yaşamımı ve ölümümü unutturmamıştı. Ve ben o kutsal mucizeyi, daha önce bir kez ölmüş olmanın soğuk karanlığını ve o ürkütücü çaresizliğini yeni hayatımın her anında, her soluğumda duyumsayarak, korkuyla yaşamaya mahkumdum.

Mutluydum, evet... Hani neredeyse ya incitirsem kaygısıyla o mutluluğu yaşamaya kıyamayacak kadar... Seni bir kez kaybetmiş olmak hayattan kovulmak ve ölümü solumak gibiydi benim için. Çünkü beni bir kez unutmuştun. Öyle anlık kaçışlar gibi değil, öyle küçük savruluşlar ve geri dönüşler gibi değil, öyle küçük vazgeçişler sonra yeniden sarılışlar gibi değil... Sen beni bir kez ve gerçekten unutmuştun sevgili... Bunun benim için ne demek olduğunu biliyor musun?

Acımasızca, umursamaz ve hatta yok sayan bir unutuştu bu. Tereddütsüzce işlenen bir cinayet gibiydi... Kurbanını gö-

zünü kırpmadan öld
mayacak kadar soğ
sıl da şaşkındım...
hissettirerek değil,
yük kopuşa hiç hazı
luk alamadan sonsu
bir seferde kesip a
aşktı. Yalnız benim
herkes için yeryüzü
o inceliğin, o duyar
süzülüp bu acıması
larına konan bir baş
tu... İnanamadığım
için kendi hayatını
bir yeryüzü meleği,
mış bir ölümlüye,
paylaştığı bir sevgili
kını öyle bıçak gibi
mamen terk etmem
sabırla zamanı kull
öyle ansızın soluksu
hep yavaş yavaş, n

Peki ya ben:.. B
ve hayatını paylaşm
memişsin gibi unut

Biliyor musun,
ölümün o birdenbir
lığını anlatmak ister
gilinin kalbinden tut
kederse geriye kala
Ne o sonsuzluk bit
yuvarlanışın. İşte o
dığın o ilk darbede
sonsuzluğun içinde
düşündüğün ve his
tına, yani o sonsuz
nemez, hiçbir soru
malar ardından geli
saplaşmaya, sorgul
şadık?... Sen kimdi
Neden... Neden...

İşte asıl ölüm
ğun ve o dipsiz ya
rulardır aslında. Ke
gilini, hayatın onu
sorularla her defas
bediş acısı, ait olm
şa dönüşür. Ve ne
tın içindeki rolün

Sonra bir gün
sana geri döner... S

Akşam Sefası

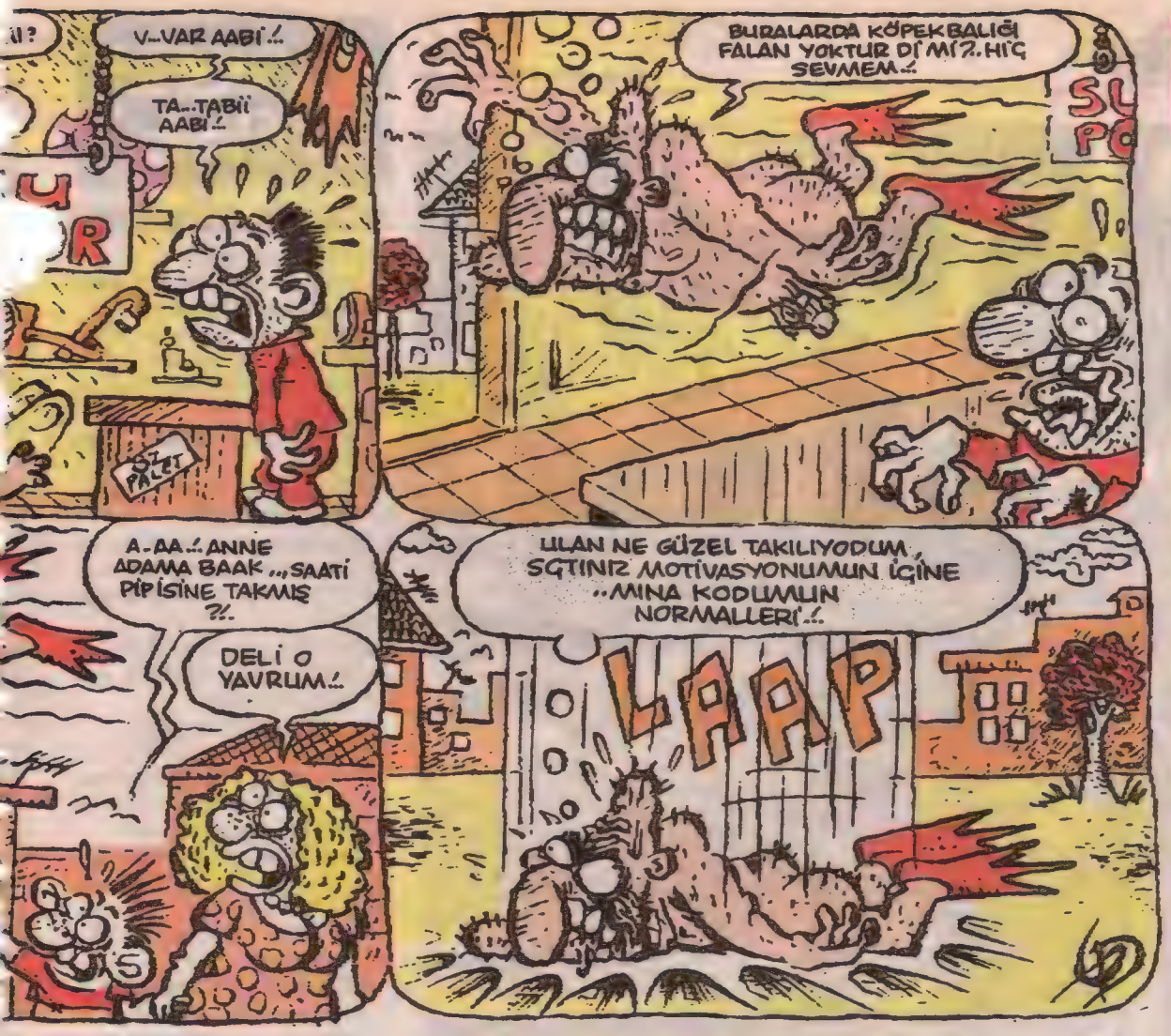

Kırık Çıplaklar

SUAT ÖZKAN

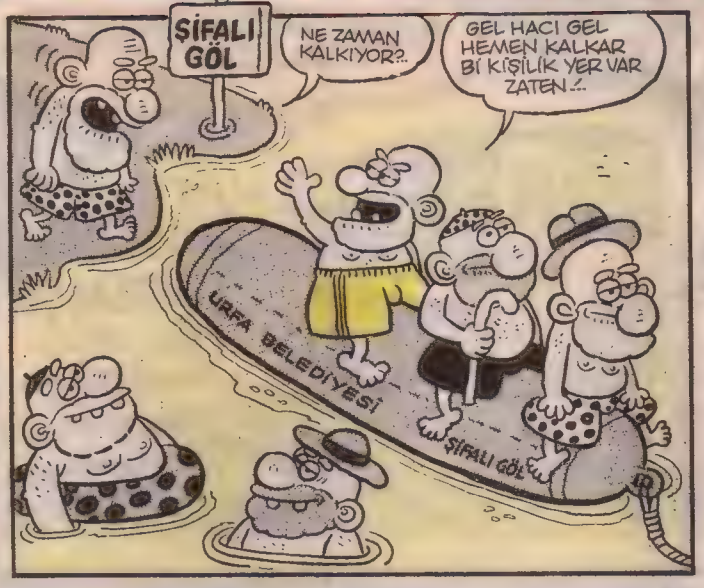

Ölmeyen Aşkım Vardı...

ten sonra bir an bile pişmanlık duyı ve kendinden emindin sanki. Nasenin ellerinden öyle yavaş yavaş, gelivermişti. Bense kendimi bu bümamış, senden son kez uzun bir soa karışmıştım. Sana tutunan kalbimi stın işte... Elindeki silahsa bir başka değil, seni seven, sana yakın olan aha yaşanılır ve umutlu bir yer kılan o Tanrısal merhametin, gözlerinden vatı aydınlatan iyiliğin, ansızın avuçkın büyüsüyle birdenbire yok olmuşey buydu işte...: Kimseyi kırmamak naya neredeyse zaman bulamayan olur da ona hayatını ve kalbini adamın en karanlık, en savruk günlerini kadar acımasız olabilirdi. Hiçbir aşatmamıştın sen... Hatta kimseyi taYaraları daha çabuk iyileştirsin diye yı bilmiş, o güne kadar hiçkimseyi akmamış, kendini başka hayatlardan eyse hissettirmeden çekmiştin.

nsızın yok saymana, hiç yokmuşum şım gibi davranmana, beni hiç sevşebep neydi?

ölümü anlatmak isterdim... Sana , o sabırsız yokediciliğini, o ansızınzun uzun... Hayata yalnızca bir sevan eğer ve o kalp kalbini ansızın terğin içinde sonsuza kadar düşersin. de o karanlığın içinde debelenerek en bu sorular ölümün şokunu yaşao karanlık boşluğuna yuvarlandığın Kalbinin öteki kalpten koparıldığı an n tek şey acıdır. Acıyla kendi hayaa yığılırsın önce... Hiçbirşey düşünmezsin katiline... Sorular ve sorgulaçine yuvarlandığın sonsuzluk bir heya dönüşür yavaş yavaş... Biz ne yaen senin neyindim? Ve neden ben?

nlarla başlar, sevgilim. Ölüm, yoklu durmadan kanattığı o cevapsız sorendinden çok değer verdiğin sevlır kılan tek gerçeği bildiğin aşkını o niden kaybedersin. O bir anlık kayı hayatın içinde gerçek bir kaybolu olsun, ne değişirse değişsin hayaetmektir artık.

cize olur. Aşkın o en masum katili skından mahrum bırakarak bir kez öldüren o biricik sevgili sana daha büyük bir aşkla, sana yepyeni bir hayatla geri döner. Yokluğunda burnunu sızlatan o bebeksi kokusuyla, o yapayalnız gecelerinde deliliğin eşiğinden seni alıp çıkarması ve sana yalnızca bir kez olsun yeniden dokunması için çılgınca özlediğin o kutsal elleriyle, o cömert merhametiyle ve yeryüzünü daha yaşanılır kılan sevgisiyle geri döner sana... Çıldırırsın mutluluktan, kollarınla sonsuzluğu kucaklar gibi kucaklarsın onu. Dokunmaya bile kıyamazsın. Affetmişsindir işte. Her şeyi affetmişsindir onu affederken. Tüm duyarsızlıkları, tüm unutuluşları, tüm kırgınlıkları, tüm acımasız aşkları affedip, hayatla yeniden barışmışsındır. Yeniden doğmuşsundur. Karanlıktan kurtulmuş, güneşine kavuşmuşsundur...

Mutluluk senin için, yalnız her şeyi geride bıraktığında hatırladığın olamaz artık. Mutluluk ellerindedir, ona dokunursun. Öylesine değerlidir ki sevgiliyle geçirdiğin her an, o mutluluğu doyasıya yaşamak, tüm hücrelerine sindirmek, o karanlık, o umutsuz hiçliğin acısını çıkartırcasına onu ölümüne hissetmek istersin. Bir ilişkinin o gündelik rutinleri senin aşkını tüketmek ne kelime, damla damla çoğaltır. Bir nehir gibi coşkuyla çağıldarsın... Sevgiliyle geçirilen en sıradan an bile bir mucize gibidir. Asla tüketemez, asla sıkılamazsın...

Anlar, günler onun yanında aşkının coşkusuyla kısaldıkça kısalır. Onun dışında her şey anlamını yitirir. Kendi evinde onsuz geçirdiğin nadir gecelerin birinde sabahın dördünde bir telefonuyla uyanıp **"hadi gel"** diyen sesine koşarsın. Umurunda değildir ne sokakta seni bekleyen tehlikeler, ne seni fahişe zanneden taksi şoförü, ne sabah seni bekleyen yığınla işlerin, ne uykusuzluğun. Sana **"gel"** diyen o tutkulu sese, **"sevgilim zaten her gece birlikteyiz, bu saatte kalkıp gelmem çok zor, nasılsa yarın görüşürüz"** diyemezsin. Aklından bile geçmez bu sözcükler... Şehrin bir ucundan öbür ucuna karanlığı yırtarak koşarsın ona... Çünkü onu bir kez yitirmiş, onsuz bir hiçliğin boşluğunda sayısız geceler geçirmiş, sonra onu bir mucize gibi yeniden bulmuşsundur. Artık her an değerlidir. Aşkını yanıbaşında soluyamadığın her an o büyük yitirişi hatırlatan yeni bir yitiriş demektir senin için. Ve en mutlu anlarında bile o yitirişi hep yüreğinde taşırsın.

Aşkı bu hayata sığabilecek en sınırsız haliyle yaşadığın anlarda o hep unutmak istediğin, ama yüreğinden bir türlü söküp atamadığın yeniden yitirme korkusu gelip boğazına düğümlenivenir. O korkuyla mutluluğuna daha çok sarılır, aşkını içinde daha çok büyütürsün. O korkunun içinde bir boşluk gibi açılmasından, o boşluğun seni yeniden yutmasından korkarsın en çok... Sözcükler dilinin ucuna gelir, tam dökülecekken susarsın. **"Beni neden terketmiştin, bunu nasıl yapmıştın"** diye soramazsın sevgiliye... O büyünün bozulmasından korkarsın... Ne kadar affetsen de sevgilinin o eski, o acımasız yüzüyle yüzleşmekten korkarsın... Kanayarak, umutsuz bir çocuk gibi her gece Tanrı'ya yalvararak yakaladığın o mucizeyi yeniden yitirmekten korkarsın. Kimbilir belki sevgilin de o haklı sorularınla yüzleşmekten korkuyordur. Kimbilir belki o da hiçbir cevabı olmadığı için susuyor, ve o soruların aramızda karanlık bir boşluk gibi büyümesini pişmanlıkla seyrediyordur. Kimbilir belki o da seni rüyalarında hep o sonsuzca akan, o bitmek bilmeyen nehirde sürüklenirken görüyordur. Rüyalarında annesinden yeni doğmuş bir bebek gibi durmadan ağlayan bir yüz görüyordur senin yüzün yerine... Seni bir çoban kızın avuçlarında başı bedeninden kopmuş bir kuş gibi gördüğü kabuslarından gözyaşlarıyla uyanıyordur hep... Ve senden uzakta olduğu gecelerde, başkasına aşık bir kadında senin kokunu arıyor, sana anlatamadığı o rüyaları sen diye ona anlatıyordur... Ve aranızda karanlık bir boşluk gibi büyüyen o soruların cevapları, o rüyayı o kadına anlatırken gözlerinden süzülen yaşlarda gizlidir, kimbilir...

Ah benim boğuk aşkım, sevgilim, sana ölümü anlatmak isterdim... Hem de uzun uzun... Hem de seni yeniden kaybetme pahasına... Şimdi aşkınla yakaladığım mutluluğu ellerimi kanatırcasına sıkı sıkı tuttuğum anlarda bile hala gözlerimde taşıdığım o karanlık geceleri... Hayatın unuttuğu ve hayatı unuttuğumuz o meyhanede gözlerimde gölgesini görüp de elindeki peçeteye yazdığın o şiirdeki ölümü anlatmak isterdim sana... Haklısın, ölüm vardı sonunda, ama ölümün arkasında hiç ölmeyen aşkım vardı benim...

"Unutuş saatleriydi bunlar,
insan kardeşlerindi sana seni unutturan,
ölüm vardı herşeyin sonunda,
ama ölümün arkasında hiç ölmeyen aşkın vardı...
Sevinirdin bazen, gülerdin,
ama içinde bir yer hiç durmadan kanardı...
Sen kendini ne kadar çok unutsan da
o dinmeyen sızı sana yine seni hatırlatırdı...
Koşardın sevgili sanıp dünyaya,
koşardın ondaki kendini tamamlamaya...
Ve sevgili seni eksik tanıdıkça,
sen onu daha eksiksiz severdin...."

CEZMİ ERSÖZ

cezmier@leman.com.tr

* Ve **Zehra**'yı da kaybettik... Ölmeden önce, onu arayıp, destek veren sizlere ve bana teşekkür etmiş... Ölürken, **aslında yalnız değiliz**, demiş... **8 Temmuz Pazar** günü, **Zehra**'nın son nefesini verdiği yerde onun anısına bir imza günü düzenliyorum. Bugünün geliri ölüm oruçlarında yakınlarını kaybedenlere bırakılacaktır. Saat **14.00-19.00** arasında gerçekleşecek imza gününe gelmek isteyenler **Küçükarmutlu** otobüs durağından alınacaktır.
* **13 Temmuz Cuma** günü, **19.00-22.00** saatleri arasında **Marmaris Analiz Kitabevi**'ndeyim (Tel: 0252 412 81 47 ve 0546 - 264 87 66).
* **14 Temmuz Cumartesi** günü, **18.00-21.00** saatleri arasında **Datça**'da, **Balıkaşıran Kitabevi**'ndeyim (Tel: 0252 712 37 08). Ve daha sonra **21.00-23.00** saatleri arasında **Ekin Bar**'da söyleşim olacak (Tel: 0252 712 85 04).
* İbrahim Doğanay, Yaşar Şimşir, Özge Evcin, Yusuf Halıgür, Selahattin Aydın, Yakup Yücel, Fatma Kaplan, Burçin, Melike Korkmaz, Ahmet Lal, Deniz Dalgıç, Gamze İçke, Hilal Fidan, Seba Yılmaz, Saadet Erenoğlu, Suzan Aydın, Esra Şahin, Yılmaz Doğan, Filiz Özgül, Aykut Dalyan, Fercan Kaya, Ali Yaşar, Ahmet İnam, Damla Tuğtu, Salih Demir, Davut Baltaş, Burçin Sivridağ, Asuman Başkurt, Güneş Kaya, Özlem Deniz, Özgür Karazeybek... mektuplarınızı aldım, sevgiyle...

Akşamsefası

kirikleblebi@leman.com.tr

Derya Sayın

derya_sayin@yahoo.com

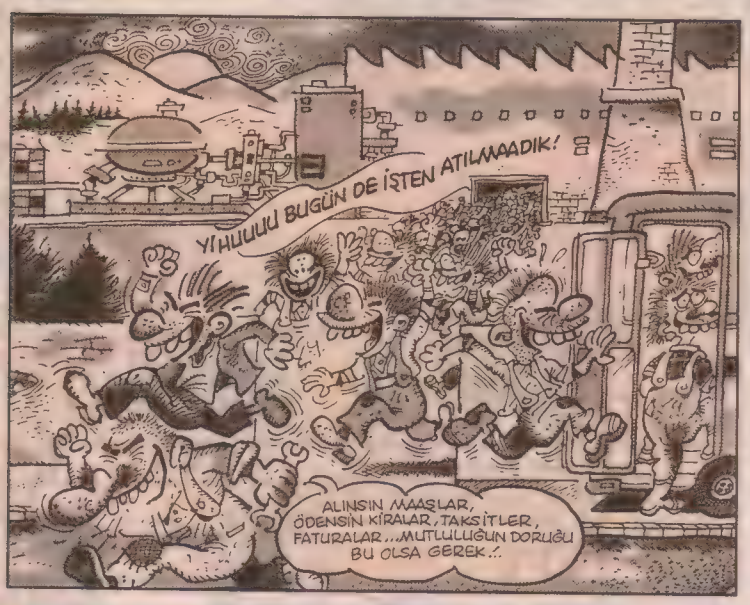

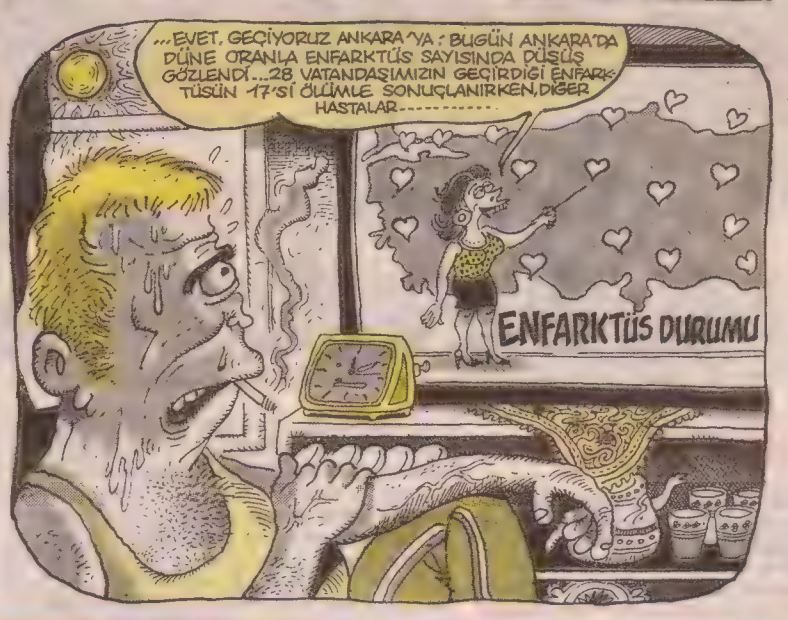

Lütfü Oflaz

lutfuoflaz.com.tr

Allahlı Allahsız!

Orada Allah yoktu!

Nitekim duvarlarında **"Burada Allah yoktur"** diye yazıyordu.

Biri bitip biri başlayan işkenceleri durdurması için Allah'ı yardıma çağırmak hiçbir işe yaramıyordu.

İşkencehanelerimizde Allah yoktu!

Hitler'in gaz odalarında, fırınlarında da Allah yoktu!

Onbinlerce insan Allah'ın kendilerini Hitler'in zulmünden kurtarmasını boşu boşuna beklemişlerdi.

Hepsi de gaz odalarında boğularak, fırınlarda yakılarak ölüme gönderilmişlerdi.

Bosna'da da Allah yoktu!

Yüzbinlerce Bosnalı Sırp kasaplarınca boğazlanmaktan kurtulmak için son bir umutla Allah'ı yardıma çağırmışlardı.

Kendilerine acımasa bile kundaktaki çocuklara acıması için Allah'a yalvarmışlardı.

Ama acımasız sondan kurtulamamışlardı.

ABD'nin atom bombası doğmamış çocukları bile öldürürken Hiroşima'da Allah yoktu!

Saddam'ın kimyasal bombaları insanları yakıp kavururken Halepçe'de Allah yoktu!

İsrail'in **zulümhane**ye çevirdiği Filistin'de Allah yoktu!

Hizbullah'ın ölüm evlerinde de Allah yoktu!

Ve bu evlerde "Allah Allah" deyip saldırıya geçenler insanları domuz bağıyla boğup, satırlarla parçalıyordu.

"Allah Allah" sesleriyle saldırıya geçenlerin 37 aydını cayır cayır yaktıkları Madımak Oteli'nde de Allah yoktu!

"Allah Allah" sesleriyle saldırıya geçenlerin siyasi mahkumları gaz bombalarıyla, alev kusan silahlarla yaktıkları cezaevlerinde de Allah yoktu!

Ama dünyada ve ülkemizde tüm bu vahşetleri gerçekleştirenlerin Allah'ı vardı.

Allahlı Allahsız'dı onlar!

BİLEZİKLİ ADAM

AHMET YILMAZ

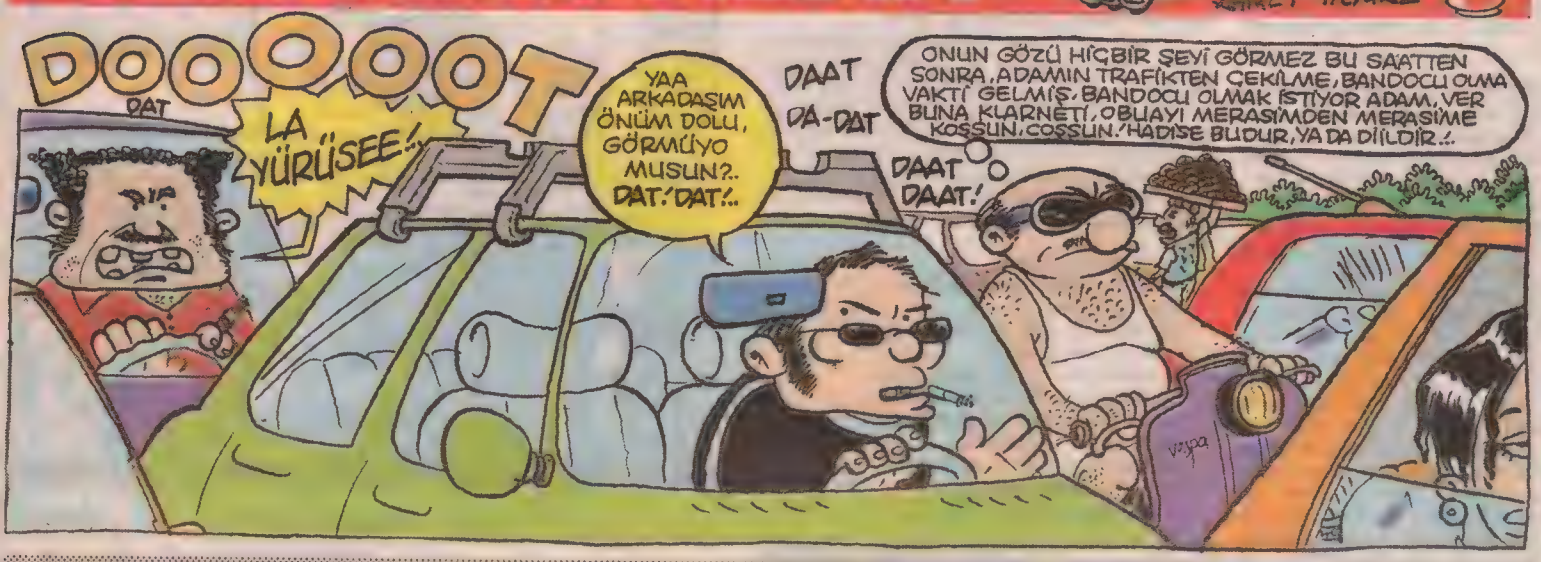

Aramızda Konuştuklarımız

Anneler günü nedeniyle Trabzon'da b mağaza vitrinine bir yazı yazar: "Anne günü için özel indirim". Çömlekçi'de sir satan mağaza da aynı yazıyı asar camı "Anneler günü için özel indirim".

Bu fıkranın hatırına artık bu uzun sık yazımı okursunuz. Sert sağcılar Teleko için IMF'e bastırıp, kendi adamlarını yön time getirmeye çalıştılar, milli bir zafer huyla. Genelev kadınlarının bir raconu v dır. "Parayı verdin işini bitir, ancak duda tan vermem" derler. Sert sağcılarımız d daktan vermedi, ancak, IMF bastırdı, dudaktan da istiyor. Sağc bu işte. Hem rezil kepaze olup düşmüşsün piyasaya, uzanmış yatağa, hem de, dudaktan vermem ben milliyetçiyim, dersin.

Deniz Baykal'ın parti bayileri toplantısı sona erip yine yedi y küsür oyla başkan seçiliyor. Adamın bildiği yedi yüz kişi. Her gelip oy veriyorlar. 20 yıl eşkiya dünyaya hükümdar olmaz d türküler söyleyen Zülfü Livaneli hem Yunus Nadi ödülü alıyor, h de CHP'de altı yüz oyla parti meclisine seçiliyor. Eşkiya değ de, banka soyguncusu Dinç Bilgin'i ziyarete giden nadir dostlar dan biri, hangi türküyü söylüyordur: "Görüşmecim Yeşil Soğ Getirmiş!"...

Emre Kongar sütununda Cumhuriyet'te yazan aydınların lis sini verdi, pek kalabalık üç yüzün üstünde isim. Birçok ismi y madığı-unuttuğu için kavga çıktı, galiba, dört yüzün üstünde. san soruyor her aydının ailesi okumuş olsa, bu kadar az satar gazete diye...

İlhan Selçuk bombayı patlattı, sütununda Aydın Doğan'ın T kiye'nin en büyük gazetecisi, hem de harbiden basın emekçisi duğunu yazdı. Bu çıldırmışlık karşısında ne diyelim artık. Burac bize de mesaj var, gençler bakın solcu ağbileriniz bana hayra ona göre... Aydın Doğan bana ve dergimize dava açtı, 25 mily istiyor! Başım dik ve onurla çıkacağım o mahkemeye! Onun ro tifleri varsa, onun onlarca gazete, yüzlerce dergisi ve binlerce bin dolarlı yazarı varsa, benim de kalemim var. Bağımsızlık çok hatsız edici birşeydir. Onlarca gazetende 70 milyonun aleyhin yazılar yazarsın, her aydın, her sanatçının kimle düştüğü, kim kalktığını yazarsın, birşey olmaz. Ama, biri sizin hakkınızda birş yazar, ödünüz kopar! Mahkeme vatanımıza ve milletimize hay olsun. Bu pırıl pırıl lekesiz kalemimi kimseye yedirmem! Evet, nen basın kitaplarında yazıldığı gibi ya kırarım, ya da o mahken lerde çürürüm.

Amerikan basınında uzun bir yazı dizisi olarak yayınlan "Öteki Amerika" kitabının ilk cildi Aykırı Yayınları'ndan çıktı. A yayınevi, "Amerikan Muhalifleri Konuşuyor" adında 140 sayfa bir röportaj kitabı da çıkarttı. Sadece öteki kelimesini aşırmad ÖDP'nin eşcinsel-anarşist, değişik sol gruplarla oluşturmak iste ği Gökkuşağı projesini de kelimesi kelimesine. Kızılderili hakla çevreciler, nükleer karşıtları, beyaz, siyah kadın hakları, etnik ha lar, kaçak işçiler. Asyalılar, eşcinseller vs. onlarca toplumsal ha ket son otuz yıldır yayınevleri, liderleri, ortaya attıkları tezlerle, de rimci, radikal bir büyük güç olarak toplumu dönüştürürken, sın dayalı, Marksist tezlere bağlı geleneksel solun tümüyle çöktüğ Hepsi yanyana gelince Amerika'nın en büyük siyasi gücünü olu turuyorlar. Amerika, cumhuriyetçi ve demokratlardan çok bu gütlerin ülkesi.

Bahsi geçen radikal marjinal hareketler, gençlikleri sol için geçmiş entellektüel bir elit tarafından yönetilmekte. Geniş halk lelerinin örgütlenmesinin hayal olduğunu söylüyorlar. "Sol" k mesini kullanmakta isteksiz davranıyorlar. Karizmatik, toparlay bir lider çıkartamayışlarından dertliler. Dar örgütçülüğün büy demokratik katılımı engellediğini.. Sokakta yatan birkaç milyon san, sağlık hizmetlerinden bütünüyle yoksun 43 milyon insan masına rağmen, geniş kitlelerin duyarlılık geliştirip örgütleneme şinin umutsuzluk yarattığını... Demokratların ve cumhuriyetçile karşısına üçüncü bir partiyi yasal olarak koymanın imkansız old ğunu, ancak üçüncü bir gücün gittikçe büyüdüğünü... Yine umutlarını kesmedikleri, Kızılderili liderin, çok yakında Buffalo s rülerini görebileceğimizi... Ellerinden gelen küçük çalışmalarla y vaş yavaş yol alındığını.. Kapitalizmi devirecek güç şimdilik bu namazsa da, sosyal güvenlik, sağlık sigortası gibi sistemleri gel tirip, büyüterek kapitalizmi duyarlı hale getirerek yaşanılabilec bir dünyanın mümkün olduğunu, söylüyorlar.

Tüm dünyada geçtiğimiz otuz yıl içinde sol hareketler tar gömülürken, marjinal hareketler hızla büyüdü. Ben solcuyum yenler gitti, ben çevreciyim, ben feministim, ben eşcinselim, b falan etnik halkım diyen hareketler geldi. Küçümsenmeyecek aldılar. Ve soğuk savaştan sonra tüm dünyada entellektüellerin m yonlarca makale yazmasına sebep olan "kimlik" tartışmaları b gösterdi. Çağdaş dünyanın ve tarihin en yalan, en sahte tartışm sına gömülen aydınlara, tüm gazetelerde, tüm ekranlarda iş çı Coğrafyam, kültürüm, cinsiyetim benim için ne ifade ediyor? B neciyim, kimim, siyasi görüşüm ne, rengimin, köyümün, konuş ğum dilin anlamı ne? sorularıyla kitabevleri, seminerler, ekran boğuldu! Küreselleşme tartışmasıyla kimlik tartışmalarının sonu geldik. "Kim olursan ol, açsın, dışardasın, sağlık, eğitim, işsiz sigortan yok...", cola içen bir Mısırlı'yla Hindli arasında ekonom siyasi-sosyal hiçbir farklılık yoktur!

Matematik, fizik, uzay, mikro kimya, atom parçacıkları, boku lime lime öğrenen insanoğlu, yüzyılımızda iki büyük sav sonrası büyük bir bunalıma sürüklendi. Edebiyat, şiir, resim, sa malaştı, absürdleşti, hayatın anlamı boşluğa düştü, iletişimsiz yalnızlık büyüdü, edebiyat tümüyle depresiflerin eline geçti. Yı yılın sonunda daha naif soru-

Devamı 14. Sayfada

lar sormaya başladı: "Ben ib-

Akşamsefası

13. Sayfadan devam

ne miyim, ben kadın mıyım, ben Kürt müyüm?".. Bütün dünyanın eğitilmesi, değiştirilmesine adanmış yüzbinlerce üniversite, aydın bu sorularla uğraştı! Etnik kültürler, bir yazı endüstrisi, bir konferans, seminer zincirleri doğurdu. Geldiler, gelditler, hangi küpeyi takıyorlarmış, elbiseleri ilginçmiş, sonunda kimliğimizi öğrendik, hepimiz, Hollanda'da kaçak işçi olarak çalışan küreselleşme karşıtı Srilankalı bir ibneymişiz... Şimdi de aydınlar kasırgaya tutulmuş gibi küreselleşme karşıtlığını tartışmaya başladı.

Eğer, etnik, cinsel, feminist, nükleer karşıtı, çevreci, sivil, hakları, (ki hepsi solun gizli bahçesidir) gibi bir derdiniz varsa, dünyadan size uzanacak bir dost eli mutlaka bulursunuz. Yayınevleri, dergileri, bilimadamları, dünya kadınlar günü, dünya çevre günü gibi gelenekselleşmiş eylem repertuarlarıyla bir şekilde size seslerini duyuracaklar!

Diyelim Kürtsünüz, dil, TV, kültürel haklar talep ediyorsunuz, Avrupa'ya fırladınız. Yüzlerce insan hakları savunucusu, milletvekili koşarak yanınıza gelecek. Ülkemizde bu adlar altında birçok kurum, vakıf, dergi bu uluslararası vakıfların yardımı, bağışıyla çıkmakta.

Ancak, işsizim, karnım aç, sigortam yok diye ortaya fırlarsanız, dünyadan size zırnık yok. Diyelim Bergama'da köylüsünüz, cici cici eylemler yaptınız, sizden güzeli yok, ancak sermayenin canına dokunmaya başladığınızda her türlü iftira, komplo düzenlenmeye alışılır. Diyelim, tütün, domates eken çiftçisiniz, Avrupa Birliği'ne koştunuz, "..iktirin gidin" diyecekler! Avrupa'da sizden önce örgütlenmiş yüzlerce çiftçi sendikası, size bir yığın liberal politika, kalkınma, gelişme programları nasihat edecek. Ancak, hazır gitmişken eli boş dönmeyelim, birden ağız değiştirip, "hayır, biz çok evlilik", "çok çocuk", "kültürel baskı" için gledik, deyin, Avrupa'nın ağzına kadar para dolu sosyal vakıfları size kucağını açacak. Açtılar da...

Şirketleşmiş bu sivil haklar vakıfları hemencecik size "anahtar teslimi demokratik kitle örgütü nasıl kurulur" öğretecek. Eylem, mal ve hizmetlerini takdim edecekler. Ve bir büyük eylem repertuarı sunacak. Siz de eylem standlarınızda, kuş, balon, uçurtmak, düdük almak, postaneden telgraf, faks çekmek, alkışlı protesto, mum, meşale yakmak, halay çekmek, kurdela takmak, traş olmak, pijama giymek, soyunmak, artık taşkın neşeniz ve keyfinizce süsledikçe süslersiniz!

Batı'nın aydınlanmacı, özgürleşmeci projesi içinde bu sivil kurumlar, hiç şüphesiz olmazsa olmaz devrimci kurumlardır. Bağımsız bireylerin yüzlerce yıl mücadelesinde oluşmuş kurumlardır.

Ancak, onlara heveslenen, içimizde onlarla aynı çağda yaşadığını iddia eden öncü gruplar çıkar, insan hakları doğrultusunda yürümüzü onlara çevirirler, onları hayranlıkla takip eder, kitaplarını okur, nihayet güneş ışığı başımızda yanmıştır, nihayet "kimliğimizi", "dünyalığımızı" bulmuşuzdur. Ve bizler de insan, birey, sivil haklar, gelişmişlik nedir öğrenir, yasalarını ezberler, ağzımızın suyu akar, "bu ülke adam olmayacak, yahu heriflere bak, olsun biz yine de repertuarımızdaki eylemlerimizi yapalım" deyip dergi ve örgütlerde işe olacağız!

Çünkü şunu hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz, bizdeki sivil kültür, bağımsız kurumların-bireylerin kültürü değil, "sermaye kültürünün" bir uzantısıdır. Sermaye kültürünün gazeteleri, dergileri, TV'leriyle tekilleniriz, ancak, yazarlarımızın makale ve kelime adları onlara benzer: Demokrasi, özgürlük, sivil haklar... Kelimeler dışında tarih, kavramlar, insanlar, din, dil, alışkanlıklar, devlet yapısı hiçbir şey birbirine benzemez! Ve okuduğumuz batılı eserler bıçak gibi saplanır coğrafyamıza, çağdaşlıktan asla geri duramayız...

Ülkemizdeki eşcinsel, feminist, çevreci, nükleer karşıtı, etnik haklar, örgütleniş tarzları, dergileri, tartışma konuları, eylem repertuarları, eylem mal ve hizmetleri, siyasi duruşlarıyla, aynen batılı bu örgütlerin birer kopyası.. Daha da öte, onların parasal yardımıyla yaşamakta. Batı'dan yalnız IMF yardımı gelmiyor, sivil kurumlarımıza da birileri katkıda bulunmalı.

Yine de ülkemizde bu sosyal hareketler liderlerini çıkartabilmiş değil. Hepimize sıkı bir de Sivil Haklar'ın Kemal Derviş'i lazım.

Lider yok, sebebi çok basit, "ben falan hakların, falan düşüncenin, falan derneğin sözcüsüyüm, öncüsüyüm, başkanıyım" diye ortaya atladığınızda, batıda kimse size itibar etmez, çünkü batı medyası kişi üzerinden değil, "eser" üzerinden tartışır. Tartışılan eseriniz, araştırmanız varsa üstünüze atlar, ödüllerle neye uğradığınızı şaşırır, bir büyük siyasi ve sosyal hareketin önünde bulursunuz kendinizi.

Bizde, bugünlerde, Avrupa'da para dilenmeye çıkmış sivil kurumların sözcüleri, "Ben bu derneğin kurucusuyum, ben bu dergiyi çıkartıyorum, ben falan zamandan beri burdayım, ben taa o zamandan beri mücadelenin içindeyim, işte o var ya, dağa çıkmıştım geçken, o benim" demekten başka meziyeti olmayan yüzlerce iri-kıyılı biçimsiz aydınlar, yaşamak, ayakta kalmak için şimdi, dışarıdan gelecek paraların yolunu gözlüyorlar!

İthal, tıpkı basım, kopya bu sosyal hareket sözcüklerinin yanıldıkları nokta, batıda bu sivil kurumların aynı zamanda batı basını ve hukukunu da inşa etmiş olmalarını, unutmuş olmaları. Bu yüzden batı basını, sivil hareketleri kendi gücü gibi takdim eder, onların basın bültenleri, yürüyüşleri, eylemlerini kendi doğal ideolojisi gibi üretir. Sözcülerini ekranda tartıştırmaktan, egzotik ülkelerin renkli entarili insan hakları savunucuları her akşam ulusal ve yerel medyasına konuşturmaktan zevk duyar. Batıda basın nefis şöhret sütüyle besler marjinal liderlerini. Bizde, bir şansınız Dr. Stress'in programına çıkmak. O da, bir yanınıza Banu Alkan diğer yanınıza ülkücü bir herif koymak şartıyla. Ülkemizde bir sanayiciyle bir çevrecinin ellerinde rakamlar, raporlar, bir yanyana tartıştığını TV'lerimiz henüz görmedi. Gülmeyin, ülkenin en büyük çevre vakfı TEMA, sermaye kültürünün vakfıdır, elcağızlayla, paracuklarıyla sanayici isimleriyle kurmuşlardır!

Sermaye kültürü, burjuva ahlakının eğlencesidir. Yorgun, bitkin, bokmuş, içi geçmiş yaşlı insanlar, tuhaf elbiseler giymiş sanatçıların gönül hikayelerini, taşradan gelmiş babasız bir şarkıcının gözyaşlarını, çok renkli bir caz sanatçısıyla bir akşam yemeği geçirmek, saatten, edebiyattan ve aşklardan sözetmek ister. Yüzyılın başından beri burjuva aşağı tabakadan, taşradan gelip büyük sanatçı olmuş insanların gönül hikayelerini ve aniden düşüşlerini pek sever. Mutlu insanları, daha çok mutlu etmek için, mutsuzlukla çırpınan sanatçıların acılarını kullanır. Yüzyılın sonuna doğru sermaye, gerçekten kültüre el atmış, tüm dünyanın galeri, müzeleri, koleksiyonlarıyla resim sanatına nasıl el koymuşsa, resim piyasasını ele geçirmişse, şimdi de sivil haklar, fonlar, hamilikler, bağışlar, yardımlar, ortak seminer, konferans, raporlarla güya sorumlu, güya ülkesini düşünen dernekler, sanatçılar, tiyatrolar, ödüller, tartışmalar üretmeyi, her yerde kendi sahte isimlerini piyasaya çıkartıp, ekranlara sürmekle, eğlenir. Sermaye sımsıcak bir güneş gibidir! Oraya sığınmayan yazar, sanatçı kaldı mı? Sermayeyle ortak çalışmayan bağımsız, sivil kurum kaldı mı?

Girtlağına kadar borca batmış bir ülkede sermaye bir milyon gazeteyi, onca dergiyi bedava dağıtıyor. Hiç inanmadığı sağlıklarında ihbar ettiği, suçladığı Can Yücel'in, Nazım Hikmet'in dahi kitaplarını basıyor. Bu yüzden sermayenin karakteri yoktur, yalakadır, aydınlarımız hızla sermaye kültürünün yanında yerini alır, çok geçmeden, casus gibi konuşmaya başlar, liberallerin tanrısallığından sözederler. Aç kitlelerin, çiftçilerin, köylülerin bu ülkeye yük olduğunu, hızla temizlenmeleri (kıyılmaları) gerektiğini yazmaya başlarlar. Para, fikir, proje, ödül, büyük sanatçı, övgü, şaşaa herşeyi buluyorlar da, bunları dinleyen, anlayan halkı ise bir türlü bulamıyorlar. IMF bir zaman sonra yardım programını kesip batıdan "halk" yardımı yapacak. Açlıktan ölmüş, sürülmüş otuz yaşında ölmüş, işsizlikten kaçmış, köylerimize, sahillerimize, şimdiden batıdan, güngörmüş, okumuş, batılı mutlu çiftler taşınmaya başladı bile!

Tarihte ilk defa bir cumhurbaşkanı basına demeç ve röportaj vermiyor. Ağzından çıkacak her sözün eğilip bükileceğinden hepimiz eminiz. Güvensizlik had safhada. Tarihte ilk defa bir cumhurbaşkanı basın ve medya olmadan görevini yapıyor. Tarihte ilkdefa bir cumhurbaşkanı halkın arasına nerdeyse, eski dünyanın peygamberleri gibi yalınayak, sessizce karışıyor, kimsenin haberi olmuyor. Diyarbakır'da büyük bir halk sevgisi, coşkusuyla karşılandı, basında haberi çıkmadı, Demirel olsaydı, hepsi nakleri yayına geçerdi. Dünyada ilk defa bir cumhurbaşkanı basın patronlarından birini dahi kabul etmedi, henüz elini sıkmadı.

Cumhurbaşkanımız beyaz kanatlı bir melek. Onu da küçük sivil bir kitle örgütünün marjinal lideri gibi hayatın dışına, köşeye sıkıştırmaya çalışıyorlar. Ekranların, medyanın dışında kaldıkça halkın gönlünde büyüyor. Bir ahlak timsali. Bir büyük adalet adamı gibi herkes kendisine, kurumuna, çocuğuna, hayatına örnek olarak onu gösteriyor. Bu kadar dalgalı bir denizde bu denli sade bir adam Allah'ın bu zavallı millete bir lütfu olsa gerek. Annelerimizin, dedelerimizin dualarından çıkıp gelmiş iyi kalpli dev bir masal kahramanı. Cumhurbaşkanımızın yalnızlığı ve kararlılığı halkın aklına geldikçe, uzaktan gözyaşı döküyor insanlar. Medya, siyasilerle cumhurbaşkanımız arasında cen-

Devamı Karşı Sayfada

Devamı karşı sayfada...

Akşamsefası

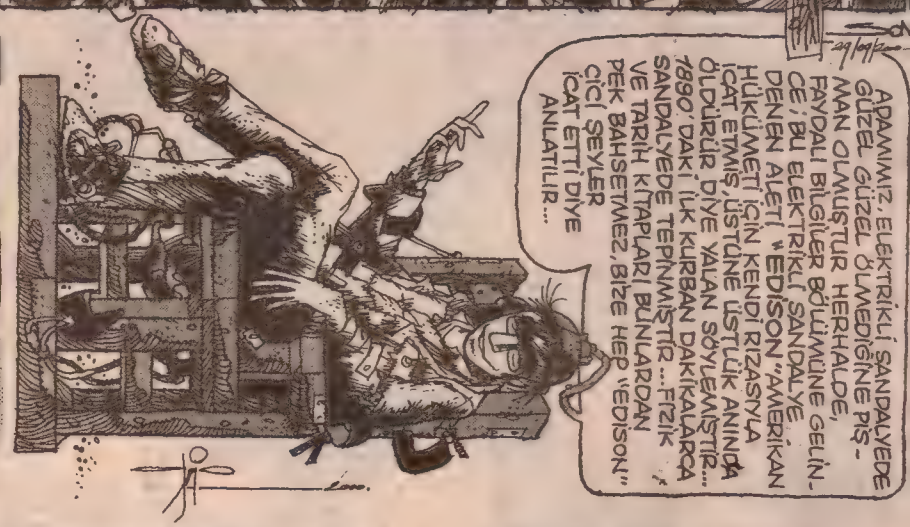

netle cehennem kadar fark var. Ve cumhurbaşkanımız çağdaş demokrasilerin tümüne tarihi bir ders veriyor ve iletişim teorisyenlerini de ilgilendiren bir konu çıkıyor ortaya: "Medyayı hiç kullanmadan da herkes görevi pekala yapabilir!"...

İnsan hakları sözcüsü Eren hanım, yıllardır Türk askerlerinin şehid edilmesini kınıyor, protesto ediyoruz, ancak basın bir defa olsun bu haberleri vermedi. Bizi kamuoyuna bir tarafın haklarını koruyan vakıf olarak lanse etmeyi başardı. Derneğimizi aramaya gelen polisler panodaki bu bildirileri okuduğunda şaşırıp, yahu siz bunları da söylüyor musunuz, diyorlar!.."

İşçi temsilcisi, tabipler, eczacılar, anneler, öğrenciler, mimarlar KESK'inden feministine, öğretmenine, cumhurbaşkanına kadar her kesim medyadan şikayetçi, tarihte firavunlar dahi bu denli beddualara muhatap olmadı. Basın, soygun düzeninin lokomotifi olarak değil sadece, siyasi çıkışsızlığın, çaresizliğin üreticisi olarak da Türkiye topraklarına oturmuş bir heyula, canavar! Dünyada eşi benzeri olmadık acımasız bir sağ liberal imparatorluk kurdu, medya, işgal ordusu, yazarları MİT ajanları, İsrail lobicileri, işadamları dernekleri talimatlarıyla ülkeyi yönetiyor.

Ancak.. ülkenin tüm entellektüel kapasitesini barındıran akademisyenler, sivil örgütlerin hemen hepsi, eylem repertuarlarını, bütünüyle batıdan ithal ettikleri şekliyle, basına göre ayarlamakta. Sivil kurumlar, basının kendi haberlerini kamuoyuna duyurduğu ölçüde ayakta durabilir, yani, dünyada alışılmış şekliyle kurumlarını böyle inşa etmişler ve kurumlarının varlık nedeni budur. Bir araştırmacı bilimadamı, araştırmasının anlamı onu duyurmak, yaymaktır.. Çevreci, feminist, işçi temsilcisi, araştırmacı tüm sivil kurumların yaşam enerjileri, ülkelerini, kendilerini tartışmaları ve bu tartışmanın duyurulması içindir. Bu kurumlar tartışma üretemez, lider üretemez, siyasi, sosyal hayatımıza ilginç fikirler , tartışmalar, projeler sokamazsa, bir ülke yol alamaz. Tam da böyle oluyor. Bu kurumlar basının perdelemesi, engellemesi, yok saymasıyla, tartışamıyor, proje sunamıyor, cesur adamlarını kamuoyunun önüne fırlatamıyor.

Siyaset ve tüm ülkenin istikbali işte tam da bu noktada tıkandığı halde, yine çıldırtıcı, can sıkıcı bir döngüyle, irili ufaklı özgürlükçü, aydınlanmacı, araştırmacılar, sivil kurumlar hala tüm eylem repertuarlarına basına göre düzenlemekte.

Basın, ya ihanet, ya barbar bir bilinçsizlikle, bu aydınların yerine, artist, şovcu, her konuya maydonoz eğilip bükülebilen şarlatan insanları ve ekran dangalaklarını ortaya fırlatıyor ve binlerce komik adamla sermaye kültürü değirmenini çeviriyor, devletten kredisini, ihalesini de bu görevini yerine getirdiği için alıyor. Ve binlerce genç aydın, dergi toplantılarında, üniversite odalarında, tropikal bir adada yaşar gibi hayattan uzak birbirlerine düşüyorlar. Bu örgütler, genç hevesli çalışkan aydınların cesedleri haline geliyor. Kompleks piskopat, yıpranmış, sevimsiz insanlar sürüsü umutsuzlukla işe yaramazlıkla akşama doğru barlara sürükleniyor!

En trajik örnek F-tipi eylemleri, Ira da aynı eylemleri yapmış. İngiltere'de basın olduğu için haklarını aldılar. Bizde eylemi yapanlar bizim gibi medyaya asla inanmaz, ancak eylemlerini duyurmak için basında çalmadık kapı, mektup yazılmadık, telefon edilmedik gazete bırakmazlar. İnsanların vicdanı sızlasın diye eylem yapıyorsun ve vicdanı hiç olmayan insanlardan duyurmasını bekliyorsun, ısrarla bir daha, bir daha bekliyorsun.

Gün geçmiyor ki, bir eczacı ilaç fiyatları hakkında bir avukat mahkemede dönen dolaplar hakkında, bir hakim gördükleri hakkında kapımızı çalmıyor olsun, hergün yüzlerce kez yüzlerce aydın, araştırmacı sorumlu insan, medyaya faksladığı, gazeteciye anlattığı halde, gördükleri-duydukları canlı hadiselerin asla yazılmadığı, ciddiye almadığından dert yanmıyor olsun.

Ve bu hayıflanmalarla yüzlerce sivil örgütcüsü, akademisyeni aynı gemide yaşayıp yüzyıldır karaya ayak basmayan insanlar gibi kendi dar odalarında saçı sakalı karışmış yabani insanlar gibi ölüp, bitip, yetenekleri, becerileri, tecrübeleri yitip gidiyor!

Ünlü iletişimbilimci Mcluhan (hani, dünya TV'yle evrensel bir köy olacak ve herkes 5 dakikalık şöhret olacak, diyen adam)'ın önemli olmayan "Guttenberg Galaksisi" adlı kitabı Yapı Kredi Yayınları'ndan çıktı. "Tipografik" insanı, yani, baskı-matbaa insanının evrimini anlatıyor. Matbaanın ortaya çıkışıyla insan algısı, iletişim, davranışlarımızın değişimi üzerine bir kitap. Okuma yazma bilmeyen toplumlar ve hayvanlar, ya da ilkel topluluklar "sesle" yaşar, duyar, tepki verir. Vahşi ormanda sese karşı sürekli alarm halinde yaşayan hayvanlar, yani bizler, TV'nin icadıyla yeniden matbaadan kopup, sese döndük.

İnsan toplulukları birbirleriyle yeniden ve sahiden ilişkiye girmek için baskı araçlarını bırakıp, yeniden "sese" mi dönmek zorundalar. İnsanlar, çocuğu, arkadaşları, ailesiyle yazı ile konuşmaz, birebir, yüzyüze ilişkilerle muhatap olur! Hapisteyseniz çocuğunuzla, eşinizle yazıyla konuşursunuz. Ancak, tüm ülkenin entellektüel birikimi artık toplumlarıyla "yazı"yla konuşamaz hale gelmiştir. Yeniden örgütlenmek, tanışmak, yeni bir siyasi hareket kurmak isteyen insanlar; dergiyi, matbaayı, bırakıp, birbirlerini eski çağlardaki gibi "sesle" uzanmak zorunda...

Kardeşlerim, ithal eylem bağımlılığından, ithal eylem sömürüsünden vazgeçmek zorundayız, yeni bir gösteri üretmek, fantezi kurmak, artık hepimiz için zorlaşmıştır. Sol partiler sadece eylem işletmeleri değildir. Çünkü eylemler halka değil, basına dönüktür. Sol, bilgisayar, faks, e-mail değildir. Solcu tenkolojisiz insandır. Çıplak diliyle, çıplak bileğiyle halkın arasına karışan insan. Bir garson çocuk, teknolojisizdir ve bir yazardan yüzbin tane bilgisayardan daha etkilidir.

Fasit daire içinde hep aynı insanların geldiği kumarhane sakinlerine dönüşüyor kitle örgütleri. Besleyiciliklerini kaybetmiş sloganlarla örülü sol tarih müzeleri! Zihinleri köreltен çarpık sloganlar! Kendi kötüleşenler kötülüğü değiştiremez, bakın şu çaresiz insanlara, eylemlerin hiçbiri Türkçe değil, anlaşılmıyor. Bu halkla kimse konuşmuyor, herkes basına poz veriyor. Dergi, dernek odalarında ölümüne dondurulmuş küçük sol partiler, çığlıklar! Masumlar cezalandırılamaz. Bu örgütlerin kapısını çalan yüzbinlerce masum işsiz, genç, üniversiteli çocuk aynı slogan, aynı eylem yöntemleriyle cezalandırılıp, hayattan çıkartılıyor. Önceden paketlenmiş eylemlerin servis edildiği ve hemen barlara hücüma geçildiği bu dünya solun dünyası değildir!

Tedavülden kalkmış eski don gömlekleri satar gibi, aynı eylem mal ve hizmetlerini hala usanmadan satarak, o kapılara çaresizlikle dayanmış acı çeken yeni neslin hayalleriyle, ütopyalarıyla, yanılarıyla oynuyoruz. İç toplantılarda demogoji oyunlarıyla mikrodalga fırın içine sıkışıp kalmış akıl hastaları gibi debelenmenin solla ne ilişkisi var. Sol alevdir. Sol insanlığın vicdanıdır. Solun adağı, şükranı, duası, kurbanı, komşusuyla, arkadaşıyla, halkla içiçe yaşamak, tartışmaktır. Tanrısız, lanet bir dünyada yaşadığını öğrendiğinden beri, solun tanrısı zeka kuvveti olmuştur, solun peygamberi, bölüşmek, dokunmak, sevişmek, ırk, mezhep, dil, kültür ayırt etmeden tüm insanlığın derdini yüklenmek olmuştur. Eylemimizi duyurmak istediğimiz şu basına bir bakın "düşünsel saygı"yı tanıyan tek bir vatan evladı var mı? Beyinsiz, akılsız gazeteciler kendileri gibi boş kafa türleri çok sever.

Ama nasıl oluyor, onbinin üstünde kitle örgütü yanyana geliyor ve seçimden sonra hepimiz japon yapıştırıcı içmişiz gibi kalakalıyoruz. Çünkü, onbinlerce örgütün yaptığı tek şey, basın bildirilerini gazetelere fakslamak. Bunu herkes öğrensin, basın yok, medya yok artık. Bildiğimiz, duyduğumuz, tartıştığımız herşeyi, miman, eczacısı, öğrencisi kendi elleriyle alıp sokağa çıkacak, kendisi dağıtacak, sıcak temas içinde komşularıyla, bakkalıyla yüzyüze görüşecek, bildirileri, haberleri, tartışmaları, mimarlar verecek, tabibler verecek, hergün bir şekilde kitlelerin eline dergi, gazete, bildiri, haber bülteni tutuşturacaklar.

Bilgisayar başına oturmuş yüzbinlerce genç aydın uyuşmuş, hastalıklı, ufo suratlı yaratıklara çoktan döndü. Sokağındaki insanla bir defa konuşmamış. Korkmayın, halk, medya gibi bildirinizin en güzel cümlelerini çıkartıp, atmayacak. Anlamazsa, üniversitedeki çocuğu, kızı anlayacak. Gide gele, söyleye söyleye boyunuzu posunuzu, tanıyacak. Ülke sorumluluğunuzu, okumuşluğunuzu, bilginizi görecek.

Batıdan ithal bu dernekler ve batıdan ithal bu eylemlerle ancak dergi odalarında akşama kadar "doğruculuk" oynarsınız... Kalkın faksların başından, Türkiye'de basın yok! Ülkemiz ve hepimiz dehşet içindeyiz. Siyaset tüm yönleriyle tıkanmış ve yine sağ liberaller bir şekilde, eski tas, aynı soygun, aynı yalan başa geçmekte!

Şiddetli bir susuzluk içindeyiz, toplum inim inim ağlıyor, yapılacak tek şey, sokağa yaka paça, yalınayak inmektir. Bu kumarbazlardan bu ülkeyi geri alacak olan okumuş aydınlarımızın, hala kapalı onbinlerce örgüt içinde tüm çabalarını bir faks metnine sıkıştırmaları kadar cinnetsi bir cahillik olamaz! Matbaanın, faksın, bilgisayarın anlamı kalmadı, mağara insanları gibi, ağzımızdan çıkanları duyarak, konuşarak, tartışarak, bağırarak... Kalpleri, ruhları, beyinleri, mideleri, çocukları, aileleri, işleri, umudları karışmış milyonlara kendimiz gideceğiz...

Bu gülünç eylemlerden bu gülünç teknolojiden bu ısmarlama protestolardan medet umanlar, bilgisayarların dünyaya hediyesi, uyuşmuş, uyumsuz onbinlerce aydınlar üretmektir, başardılar!

Cumhurbaşkanımız hepimize birşey öğretti... Medya olmadan, basın, matbaa olmadan birbirimizle kucaklaşmanın yolunu...

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

mecburiyet

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkan Taman

VERMİYOR!.. BURAYA İZİN VERMİYOR!...

VAY ANASINA!.. GARİP BİR DURUM, SAKIN BUNLAR BENİM TAHMİNLERİMİ DOĞRULAMASIN?..

GEL BİR DE BEN DENEYEYİM... GEL!..

HEEY!.. KİMSE YOK MU?

TAK TAK TAK

KİMSİN?

YENGE KURBAN OLAYIM AÇ ŞU KAPIYI... BİR TELEFON AÇIP GİDECEZ!..

MÜSAİT DEĞİLİZ!..

N'OLUR YENGE!..

OLMAZ DEDİM ...

YÜRÜ, BAŞKA BİR KULÜBEYE BAKALIM!

BOŞUNA!.. HİÇ BİRİ MÜSAADE ETMİYOR ...

BÜTÜN KULÜBELERE BAKTIK, HİÇBİRİ MÜSAİT DEĞİL....

YOK DEĞİL... MUTLAKA BİR TANESİ OLMALI!..

İSTANBUL'DA BABA BİZDEN HABER BEKLİYOR ABE, NE YAPACAZ?

TAMAM ULEN! KARI GİBİ ZIRLAMA HEMEN!

TÜM BUNLAR BÜNYAMİN'İN BAŞININ ÜSTÜNDEN ÇIKMIYORSA BENDE NEYİM... SIRF ONA MECBUR KALALIM DİYE YAPIYOR!

BUNLARIN KULÜBELERDE İŞİ NE HEM ARTIK HANİ KÖYE DÖNÜŞ PROJESİ HIZLANMIŞTI?..

MEYDANDAKİ KAHVEYE GİDECEZ MECBUREN... BİR ORDA JETONLU TELEFON KALDI!..

SELAM ARAFAT ABE!.. BİR TELEFON AÇABİLİRİMİZ?

OOO!..

TAMİ, ONA SİZE JETON VEREYİM!

AMA UNUTMAYIN HA... KIRAŞIDAKİ SİZE 'ALO' DER DEMEZ DÜŞMEYE BAŞIN!..

BU SEFER TAMAM OLUR!..

İNŞALLAH!

KARŞIDAKİ 'ALO' DER DEMEZ BAS!

HAH!.. ÇALIYOR!

DIIT...

ÇALIYOR

DIIT... DIIT...

ALO!

PIFT-HIH-HI...

TUING

?!!

HIH-HIH-HII... İYYK-İYK!

HAH HAH AH-HAH! HAH!

HAH AH-HAH-AAH! EH-HEH HEH-HE!

BUNLAR DA BÜNYAMİN'İN ADAMLARI!..

YÜRÜ ULEN ONUN DÜKKÂNINA GİDİYORUZ!

Büyü Emin İNTERNET CAFE

BABAMIZA ACELE BİR HABER GÖNDERMEMİZ LAZIM BÜNYAMİN! EEY.. BİR E-MAİL YAZABİLİRİMİZ?..

Öyle internet kafeler vardır ki birader; dünyayla bağlantı kurmak için asla kendilerinden başka bir seçenek bırakmazlar.

ERDENER ABİ

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

L-Manyak Temmuz sayısında
yarım milyon yazar, bir milyon çizer deprem korkusunu, kriz delirmesini, yaz bunalmasını, parasızlık daralmasını, yalnızlık yarılmasını yok etmek için kötlerini yırttılar. **Oku Okut!**

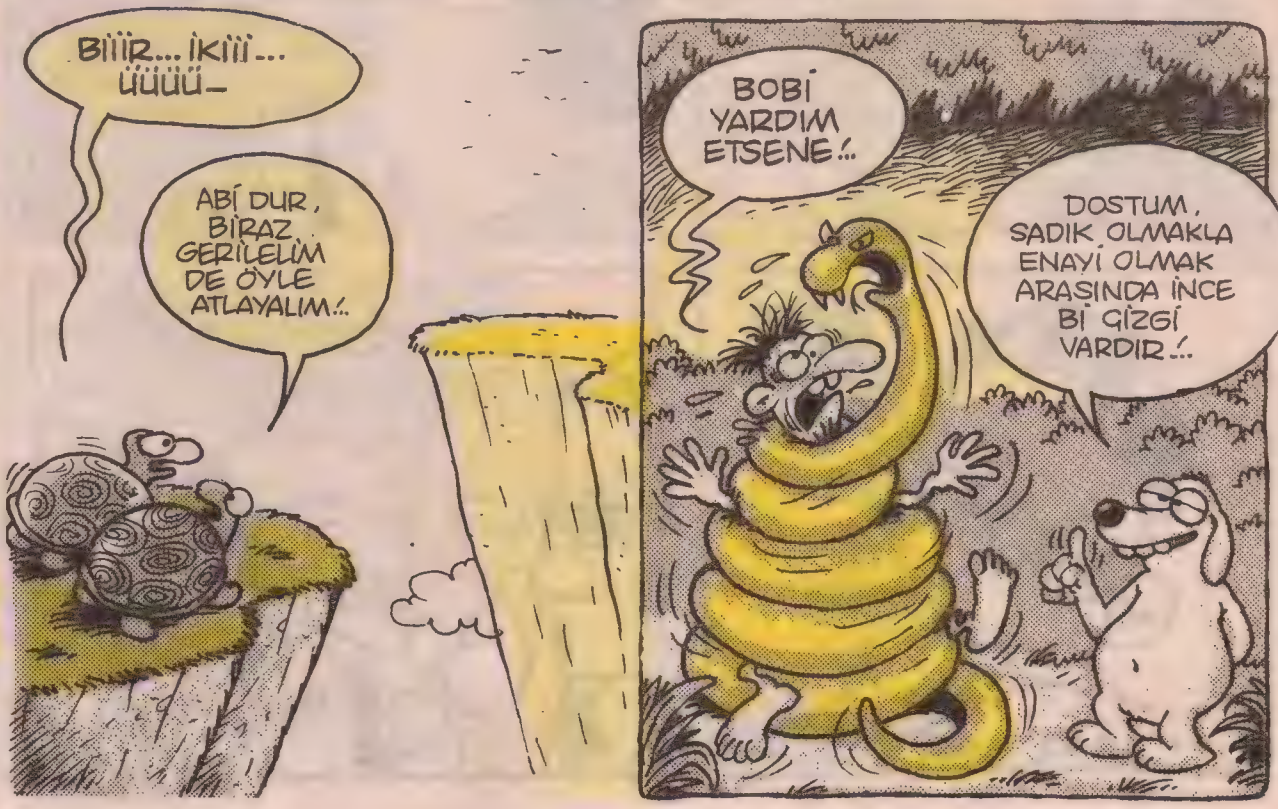

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

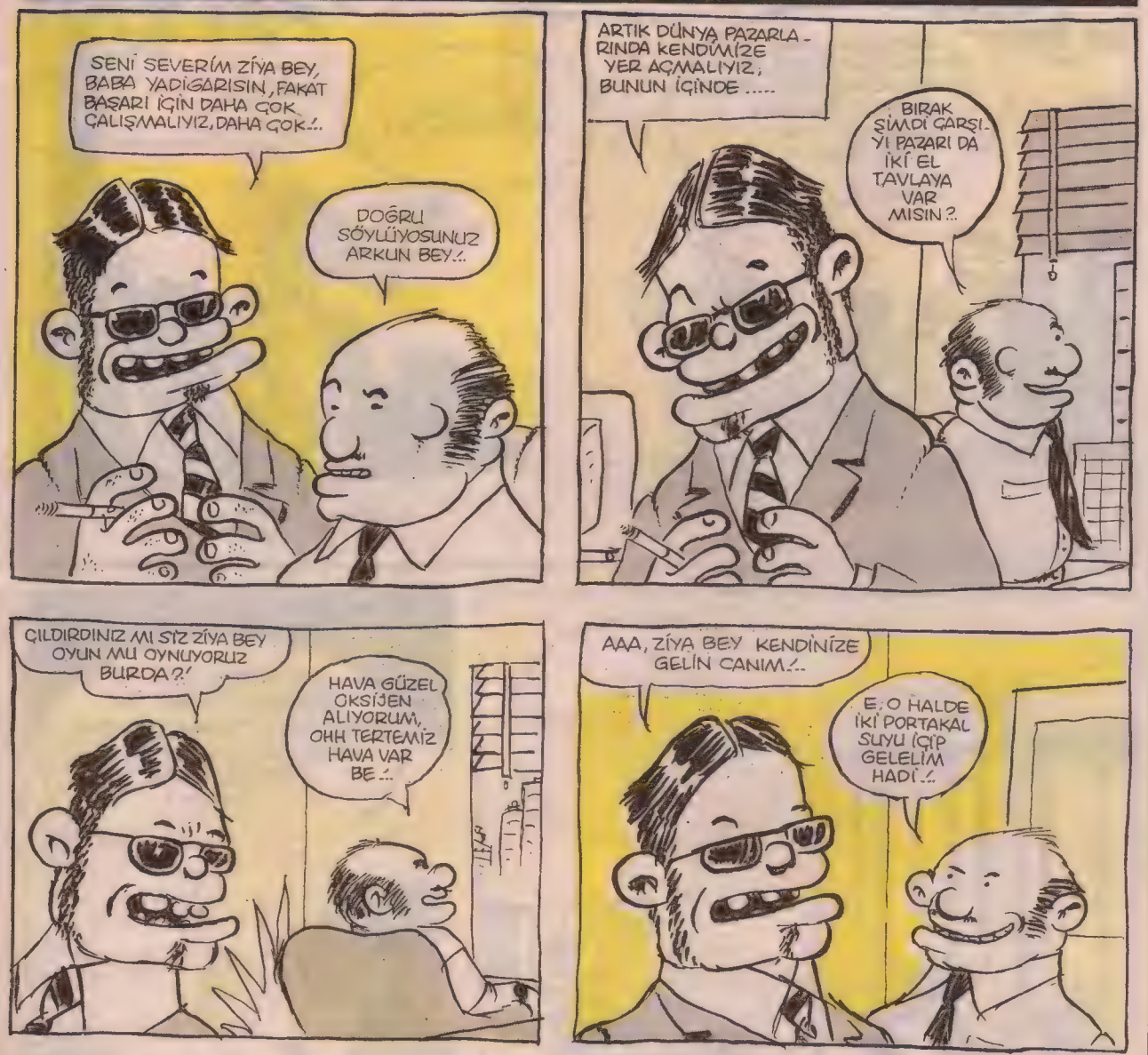

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm... "Kulaklarıma dikkat etmem" gerektiini söyledi, Valentin.. Bunu, Fatoş'dan duymuş olabilir diye kıldandım önce!.. Çünkü onunla beraber gelmişlerdi. Önce biraz, terasta oturduk. Bakkaldan, iki paket kaymaklı püsküüt almıştım! Onnardan birini açtım, bi tabaa koydum. Çayın yanında, isteyen alıp kırtlatsın işte.. Genelde sıkılırım böyle şeylerden! Bi misaafir gelince, illâ bişiy ikram etmek gerekir!. Hele yenmezse bi de, sinir olursun! Tabakta kaldı o kadar bisküvi. Kakaolu olan pakedi kendime saklamayı plânlamıştım önce; gece götürürüm diye. Sonra bunu düşündüümden bile utandım, iyisini açtım!. Kakaolu olan daa paalıydı ve, bisküvinin kreması daha kaliteliydi.. Valentin, çok iyi Türkçe bilmiyor. Çalışmaya gelmiş buraya. Ev işleri, bakıcılık falan yapıyor. "Bisküvi alsana" dedim, tabağı gösterip. Aç değildi ikisi de.. Çay içtik.. Daha farklı bi iş yapan, başka bi Rus'la muhabbetimizde de, böyle olmuştu. Yabancılarla annaşmaya çalışmanın, çok hoş bi tarafı var!. Duruyo, düşünüyo, bi kelimeyi bulmaya çalışıyor!. Aynı şeyi karşı taraf da yapıyo; en basit, o durumu annatan en özet türkçe kelimeyi bulmaya gayret ediyorum!. İşin teknik tarafı bi yana, tuhaf bi duygusal yanı da var.

Hava biraz serinlemişti, içeriye geçmiştik.. Fatoş, onun çok iyi el falına baktını söylemişti. Parklarda felan, otururken, çok çingene yaklaşmıştı öyle, hiç ilgimi çekmemişti. Yine kuşkuyla bakıyodum tabi. Ama, iki kez, hem de üç ay arayla kulaklarımı yıkatmıştım. Dikkatli olmam gerekiyo bu konuda!. O da bunu ve, başka bi iki doğru şey daha söyledi. O anda, onun avcunda duran ellerimi farkettim, utantım biraz!. Tırnaklarım kirliydi.. "Yook bişey" dedi, önemsememi söyledi.. Olur mu yaa?!. Kırkyılda bi el falı baktırıyosun, bunu önceden biliyosun, ve gidip elimi, tırnaklarımı felan temizleyip hazırlamak yerine, bakkalda kremalı bisküvi seçmekle vakit kaybediyorum!. Gerçi çoğu mürekkep lekesiydi, üstelik avcumun içi de temizdi.. Ay'ın, Güneş'in çizgisini falan gösterip, enerji'den bahsetti, her falda bulunması gereken bazı klâsik, olumlu şeyleri de ekledi ve, ne zaman öleceğimi söyledi!.. Evet, fena bi rakam diil. Hatta çok iyi. Yine de hiç belli olmaz. Zaten, hemen yarın öleceksem, bunu söylememesini rica etmiştim.. Bu konularda espri yapmayı da sevmem ayrıca; çok fazla kurcalamadık, son bi iki şey'e geçtik. Ay'ı arasıra gözlemememi önerdi.. Eh, fena fikir diil. en azından bi annamı olur; çünkü çoğu zaman öküz gibi bakarım aya!. Kocaman, ışıklı bi yuvarlak işte!. Bi süs lambası, abajur gibi asılı duruyo orda!.. Uzakta olmasıyla ilişkili olan o sıradan, duygusal anlamları; Rey Bredböri'nin bi iki bilim kurgu öyküsü, bi de Ahmet Kaya'nın bi şarkısındaki sözleri getirir aklıma bazen. Bu etkileşimler de her zaman olmadii için, çoğunnukla, iyi parıldıyosa "aa, ne ilginç!" diye bakılır sadece!..

Valentin, güzel bi isim. Ya da, ne biliyim, değişik olduundan, bana öyle geliyo belki!. Erotik bi dizi film vardı; ordaki kadının adı da buydu gâlba!? Falıma bakan ve kakaolu bisküvi sevmeyen Valentin de güzel bi kadın olmalıymış gerçi; belli oluyo bu... "Yaşlandık artık" dedi, bu tesbiti yapmak hoşuna gidiyomuş, bir yandan da üzülüyormuş gibi. Zoşçenko'dan bahsettim ona. Çok sevdiim bi mizah yazarıdır! Kitabı getirip, adamın arka kapaktaki resmini gösterdim!. Konusu "Sibirya" olarak seçilen bi karikatür festivalinden bahsettim.. Bu bi iki geyik, kültürel temastan sonra, muhabbet daha sıcak ve ortak oldu, akışına bırakıldı.. Bi ara, çantasından bi iki fotoğraf çıkarıp, çocuklarını gösterdi.. İsimlerinin yazması ve okunması çok zor!. Ama, Andrei'yi hatırlıyorum! Oğluymuş... Bi de damadı vardı gâlba. Rus, Türk, hiç farketmiyo, bütün yaşlı kadınnar aynı!. Bahsettikleri en ilginç ve önemli şey, çocukları!.. Fransız müzii sevdiini söyledi.. Bi tane öyle bi kasetim var; şanson!. Gidip onu koydum teybe. Bi de bisküvi attım ağzıma. Harbiden, yenmiyo! Kuru kuru!.. Yani, çok sert.. Ulan, bende mi yaşlanıyorum nedir?. Fatoş, kek getirmişti meselâ, yumuşak o, iyiydi... Ama onnar; yani Valentin felan, gerçekten daa sağlıklılar!. Bu yaşta halâ çalışıyo olması; başkaları, beş katın merdivenini inleyerek çıkarken, onun içeriye girdiinde ses tonunda halâ fazla bi titreme olmaması felân, bunnar basit şeyler diil.. Tam tersi, inerken daa kötü ayrıca.

Işık aniden sönüp, karanlıkta kalıp da düşmeşin diye, kapıda bekledim inerlerken... Parmaam, apartman ışıı düümesinin, üzerindeydi. Söndüü anda yakmayı çok seviyorum.. Genç arkadaşlarsa, uğraşılmaz hiç!. İlk katı indiklerinde, girin içeri; insinler... Ama, annem felan geldiinde bazen, ve Valentin için işte, beklemeye değer; gerekli yani!. Hassigtir!. kapının dibinde, bunnar ve, başka şeyler aklıma takılırken, ışık aniden söndü, hemen basamadım düğmeye!. Dalıp gitmişim!. İki üç saniye kadar karanlıkta kaldılar. Fekat, ayak sesleri çok derinlerden geliyodu ve, çıkırt! diye, kilit zinciri sesi duydum. Dış kapıya ulaşmışlardı bari.. Hemen iyi günner diliyorum...

LeMan okur mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba, Leman Dostları,

Aylan birbirine bağlayıp, mevsimleri üst üste yığıp, yürüyoruz daha. Açlık bedenlerimizden, ölüm canlarımızdan besleniyor hala. Yaklaşık 8 ay oldu. Yaşam bir ırmak gibi gürül gürül akıyor. Bu akışı hissetmek büyük mutluluk. Bedenlerimiz ve anılarımız derin yaralar almış olsa da, o ırmaktan kopmadık hiç.. Hücrelere karşı attığımız her adım ırmağı güzelleştirdi. Çünkü ırmaktan koparılmaya çalışılıyoruz. O ırmak umut ırmağı, o ırmak sevda ırmağı, o ırmak özlem ırmağı, o ırmak büyük insanlık... ondan kopmak asla...

Yaşadıkça, ırmakta soluklanmaya ırmakta kalmaya kararlıyız. İşte bugüne kadar 50'den fazla arkadaşımız bunun için öldü. Bir o kadarı (belki daha fazla) sakat kaldı.

Siyasi düşüncelerimiz, inançlarımız ve değerlerimiz yok edilmek istendi, isteniyor. Yani bizi biz yapan ne varsa silinmek isteniyor. Ama sömürü ve talan düzeninin sahipleri bundan çok rahatsız. Emperyalizm kanla besleniyor. Önlerinde hiçbir engel görmek istemiyorlar. İstiyorlar ki; herkes boyun eğsin. Baskı bunun için, tehditler, sansür, zulüm bunun için. Emperyalistlerin sözcüleri "cezaevlerinde reform yapılmasını ve koğuş koşullarının değişmesini biz istedik.." diyor. Yani talimat vermişler. Yani hücre politikası, demokrasi ve insan haklarını ağzından düşürmeyenlere ait. F tiplerinin, emperyalistlerin programı olduğuna inanmayan kalmamıştır sanırım!

Bağımlılık ilişkilerinin geldiği boyut korkunç. Bakan sıfatıyla vali bile atadılar. Atayan IMF "Biliyorsunuz IMF, ABD'nin tesiri altında... Derviş diye bir arkadaş yolladılar... Tüm yasalar çatır çatır çıkıyor" Bu sözler Rahmi Koç'a ait. İyi güzel de bu IMF, bu ABD, bu AB neden istiyor yasaları, neden bir vali atadılar. Türkiye halklarını çok sevdiklerinden olmasa gerek. Bu sömürü ve talanın pervasızlaşmasıdır. Ve gelişme, çağdaşlık, ilericilik falan değil. Bal gibi bağımlılık, köleliktir. Para babalarından başka kimse bu bağımlılık ilişkisini alkışlamıyor. Ulusal onur, insana saygı ayaklar altına alınıyor, bağımlılık baş tacı ediliyor. Bunu yapan işbirlikçiler elbet ayaklar altına düşecek. Ortaçağ karanlığında dahi insanlık yok edilememiş. Kuyucu Muratlar, Mussoliniler, Salazarlar, Hitler hep kanla beslendiler. Ama başaramadılar. Büyük insanlık her kavgadan başı dik çıktı.

F Tipi yaşam yaratılmak isteniyor. Ama canlarımızla barikat olduk. Bugün bize kızan, acıyan, öfkelenenler var. Bizi boşa olta atmakla itham edenler var. Bize "teslim olun" diyenler var. Bize inatlaşma olduğunu ve vazgeçmemiz gerektiğini söyleyenler var. Bunları uzatmak mümkün. Her sözün özü, F tipini kabul edin. Bu sözleri sarf edenler boyun eğenlerdir. Kafaları F tipine dönenlerdir. Haklılığımızdan vazgeçmemizi isteyenler emperyalizmin politikasını kabul edenlerdir. F tipini kabul edin demenin başka anlamını bulamadım.

Ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal bütün sorunların kaynağı, nedeni emperyalizmdir. Bunu herkes ifade ediyor artık. Emperyalizmden, uşaklarından kurtulmadan hiçbir sorun çözülmez, derinleşir. Tek yol onlardan kurtulmaktır.

Bugün ölüm orucunda 250. gün. Ve aynı kararlılığımızla yürüyoruz. Tek yaptıkları tehdit ve baskı. Ama insanlığı boğamayacaklar. Biz yürüyoruz, yürüyeceğiz.

Şu hücrelerden satırlarla olsa da sizlere ulaşmak sevindiriyor. Mektup ırmak gibi umudun sesi oluyor. Duvarların ötesine açılan bir kapı..

Satırlarını bu kapıdan, bu nehirden göndermek isteyen varsa sarılsın kağıda-kaleme. Paylaşmak güzeldir.

Herkese selamlar. Bizim günümüzde gelecek...

Doğan Ünal - F Tipi Cezaevi B1/7/27 Sincan-Ankara

Artık Dayanamıyorum;

Ben, daha fazla sevgisiz bir ortamda yaşamak istemiyorum. Kendim için, gelişmem için, geleceğim için ve insan gibi yaşamak için emeğin saygınlık kazandığı, yozlaşmış kültür kalıntılarının hüküm sürmediği bir ortam istiyorum. Yarın matematik sınavımız var ve herkes hanı hanı matematik çalışıyor. Benimse içim acıyor. Burdaki her şeyi zamandan sayan, bazı şeyleri alttan almasını bilmeyen insanlar beni yoruyor. Ben yemeğe iki dakika geç kalınca aç kalmak istemiyorum. Ben sabah güneş doğmadan uyanmak, uyanamazsam yine güneş doğmadan tuvalet temizlemek istemiyorum. Ben soluğumu kesen çeşme suyunda banyo yapmak istemiyorum. Geçe uyurken yatağımda kedinin, köpeğin, farenin gezmesini istemiyorum. Bu düzenden nefret ediyorum. Ben burda içtiğim suyu bile parayla (bu kelimeden de nefret ediyorum; ama her seferinde muhtaç oluyorum...) alırken annemin kilometrelerce ötede ucuzundan alabilmek için pazar yerini dört dönmesinden de nefret ediyorum.

Ben, güneşin doğuşunu hissetmek istiyorum. Uzak bir yerde, kalabalığın olduğu bir yerde kendimi tek başıma hissetmek istemiyorum. Yaşadığım bu hoyrat yerde birazcık sevgi istiyorum. Hem burdaki yöneticilerden fikirlerime dair her zaman destek istemiyorum ki ben. Beni dinleseler içimde öyle çok şey değişecek ki. Bunu anlamak istemiyorlar. Bana hiçbir şey kazandırmadı burası. Aksine; hep kaybettim, hep yoruldum, hep bitmişliğimi hissettim. İnsanlığıma dair hiçbir şey yaşatmadı burası bana.

Bir hayvana olduğu gibi hakaret gördüm, ezildim, sömürüldüm başımızdakiler tarafından. Onaltı yaşındaki bir genç kızın duygularını yaşayamadım. Burda öğretmenini sevmek için izin alman gerekiyor. Eğer onu bir başkası seviyorsa, sen sevemezsin. Öğretmeninle konuşamazsın. yoksa, onu seven arkadaşın konuşmaz seninle. Artık herşeyden nefret ediyorum. Ben bu yaşımda sevinci yoğun, acıyı serpinti halinde yaşamalıydım. Daha fazla "ne kadar neşelisin, senin gibi olmak isterdim" gibi laflar da duymak istemiyorum. Bu lanet okulun beni de tükettiğini bilsinler artık. Beni de yorduğunu, beni de benden aldığını bilsinler. Bu okulun beni günlüğüm, Leman'ım bulunacak diye korktuğunu bilsinler.

Evet dostlar çok şey istiyorum gibi görünüyor; ama aslında tek istediğim, insan olduğumun farkına varmak ve insanca yaşayabilmek...

isimsiz

Merhaba!..

Dört yıl aradan sonra ilk kez Leman okudum. Bir haftadır da belki yirmi defa okumuşumdur. Ne kadar da özlemişim, yaklaşık yedi yıldır İngiltere'deyim buralar şöyle de, böyle de, çok özledim de muhabbeti yapmayacağım. Ama yalnızlık kötü, zor, etrafında binlerce kişi varken yalnız olmak, yalnızlığı hissetmek çok daha kötü, en kötüsü şeyin de Leman'sızlık çok çok daha kötü, gerçi her hafta internetten okuyabiliyoruz, ama sabah okula giderken gazete bayiinden alıp otobüste okumak kadar zevkli değil. Neyse ben 27 yaşındayım. Yaş, cinsiyet, renk, din, dil farketmez yazmak isterseniz yazın.

Can - 5/7 Cross St. CH87LP Holywell/Flintshire / U.K.

LeMan
Sayı: 504
7 Temmuz 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** İlkcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

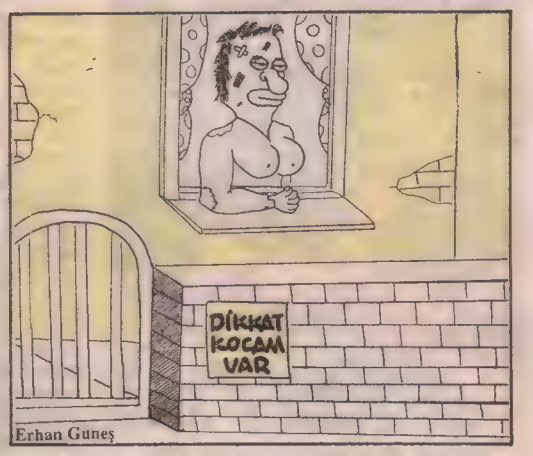

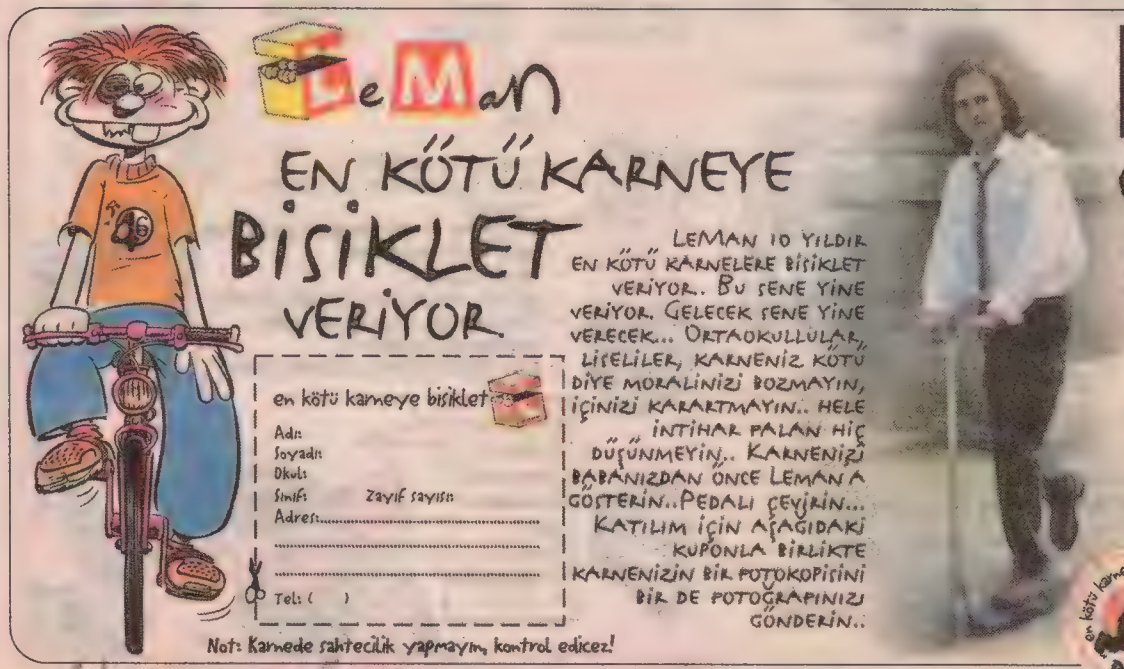

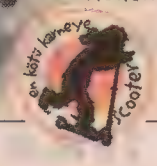

Akşamsefası

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

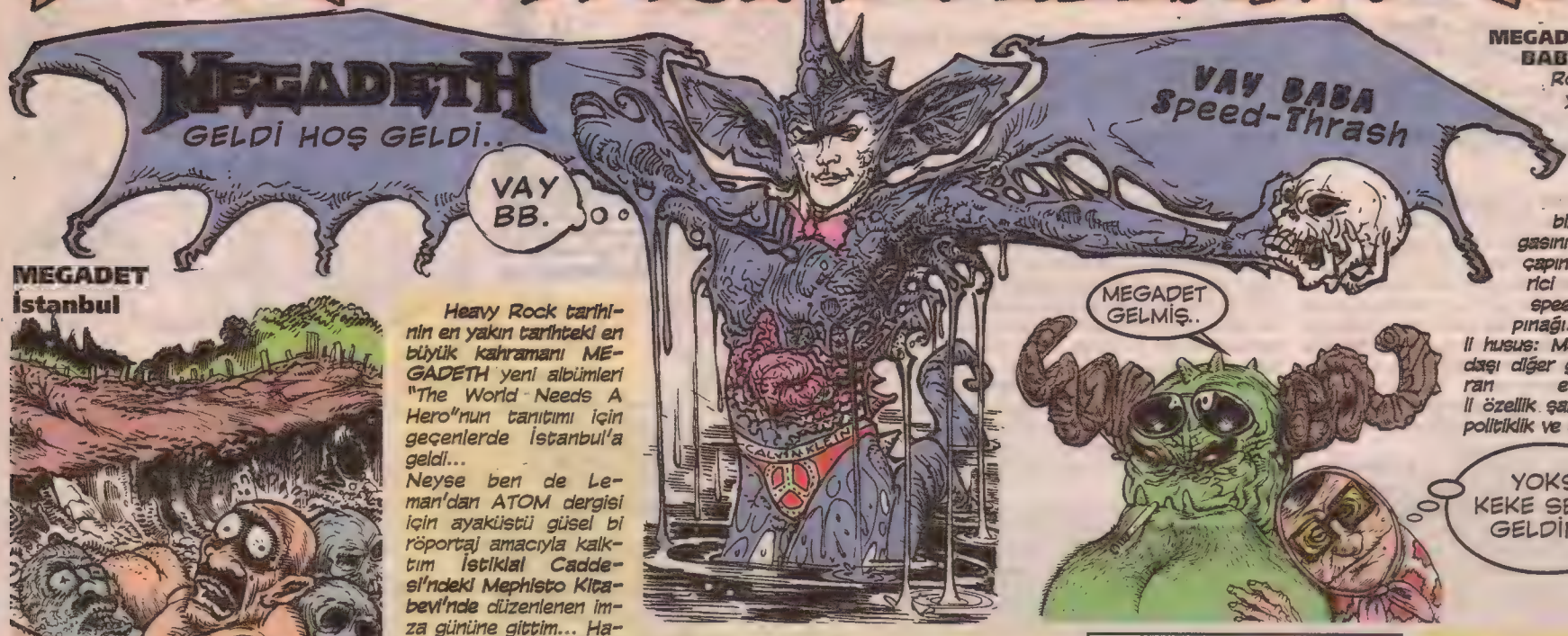

MEGADETH NEDİR BABA? *Heavy Rock tarihinin yakın tarihteki en büyük kahramanı.. Dev Dave Mustaine öncülüğünde bir döneme damgasını vurmuş dünya çapında dehşet verici metal türküler, speed ezgi -ler tapınağı.. Bir önemli husus: Megadeth'i çağdaşı diğer gruplardan ayıran en önemli özellik şarkı sözlerindeki politiklik ve eko-duyarlılık.*

MEGADET İstanbul

Heavy Rock tarihinin en yakın tarihteki en büyük kahramanı MEGADETH yeni albümleri "The World Needs A Hero"nun tanıtımı için geçenlerde İstanbul'a geldi...

Neyse ben de Leman'dan ATOM dergisi için ayaküstü güsel bi röportaj amacıyla kalktım İstiklal Caddesi'ndeki Mephisto Kitabevi'nde düzenlenen imza gününe gittim... Hava nemli, bok gibi sıcak.. Canhıraş bir kalabalık!.. Mümkün diil.. Zaten uykusuzum.. Soluk siyah renkli Megadeth, Pantera, Metallica tişörtünü sırtına geçirmiş es mer tonda gençlik güruhu... Araya caddenin tinerci, selpakçı, zabıtacı ve simitçi gibi bilimum renkleri de kalabalığa karışmış.. Hatta o esnada tramvay yolundan geçen bir hurdacıyı gören zabıta memuru "e bütün metalciler burda tabi, hurcadı da gelmiş bak" dedi..

Yarım saat sonra üç-beş tane polis geldi.. Birbirini ezen kalabalığı öyle bir dağıttı ki, o yurdumun meteor parçası gençleri yağmurdan kaçan küçük tirek deniz kızları gibi yanlıverdiler.. arada ben de ezildim... Saatler sonra Megadeth geldi.. Ne besmelesiz işmiş ki bizimkisi... fotoğraf çekimine izin vermiyomuş elemanlar.. (Niye ki?) Baktım, bizim Kemancı'dan Punk Levent de orda, gruba İstanbul'u gezdiriyormuş.. Akşam bir Sultan Hamam'da hamama götürecekmiş falan da filan...

-Ula geçim böyle şeylerin içine diyip gerisin geri caddeye vurdum gerisini Mephisto kazasında dinledim, sinirim geçmedi!.. Şey aklıma geldi.. Dedem sinirlendiği yaka çıplak ayakla yürürmüş toprakta (toprak sinir alır..) Kendimi dedeme benzetip devam ettim.. Hakikaten faydası oldu, çünkü sağda solda caddenin sonundaki Mevlevi tekkesinin mezarlığı var.. Girdim.. Mezarların üstünde demlendim bir süre.. Oooh sıfır kalabalık.. Çıktım... Kendimi... Aaaa! Kerane!.. Mezarlıkla aynı cadde üzerinde! Kuyu... bir vıkır coştu.. Kapıda elemanlar.. Bak yine sinirim coştu!... Kendimi attım kendimi... Zati ATOM yapmaktan uykuzusum... Sersefil uyuyakaldım... Gece uyandım lanet bitmemiş ki... Benim evde iki siyam kedi vardı.. Biri hiç konuşmaz (ve kısır) öbürü sürekli vıykınır (dişi). Vıykırandan siyammış meğer (kırma)... Hamileydi, cart diye doğurdu işte bu gece!. 6 tane yavrucan.. Bi tanesi bile siyam diil... Sokak kedisine vurdurmuş belliki... Ben needim bunnarla, nerelere gidiim... Bahadır Boysal'ın zilli siyamı "Bonita"nın 6 adet yavrusu tarafımdan 6 şanslı okura verilecektir. (isteyen anasını da alsın) lütfen çok ciddi alıcak olanlar bana mail atsın veya Leman'a telefonunu bıraksın.. Mersi.)

İŞTE BAŞARISIZLIK FOTOĞRAFLARI

İmza yeri ufacık...

kalabalık... corul corul...

BB.. yorgun argın.. zaten canı sıkkın

Dave Ellefson geldi en sonunda... Yürü be Dave!

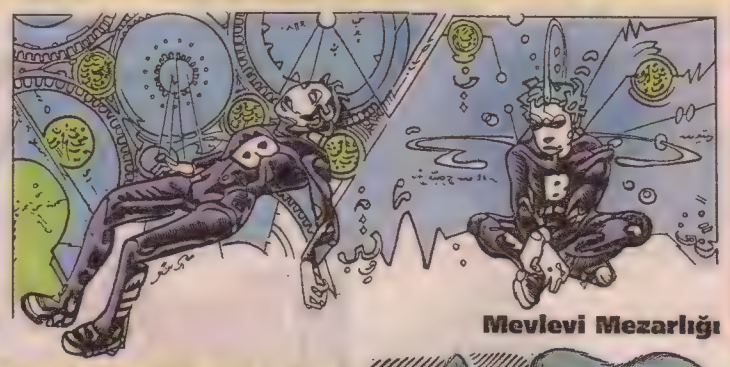

Mevlevi Mezarlığı

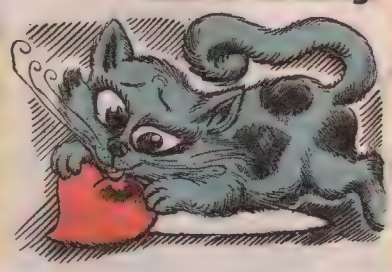

- Ulan bizde şans olsaydı... Oysa ki Avrupa'da herkesin Megadeth'le pozu var. (Biz hep ezik ve onurlu olduğumuz için mi ciddiye alınmadık merdoğlu?.)

Megadet, Porto Riko'nun bir köyünde elemanlarla

Megadet, LasWegas esnafıyla

OSURTURDUK... ULAN HALBUKİ NE GÜZEL SORULAR HAZIRLAMIŞTIK DAVE MUSTAİNE.. MİSAL...

*** NICK NENZA 1998'de ayağında çıkan kist yüzünden gruptan ayrıldı dediler doğru mu?**

*** Tekno müzik yiğidi bozar mı?**

*** Rock'ta başarı illaki grup çalışması mıdır, yoksa ferdi olarak da coşulabilir mi?**

*** Zenci'den niye metalci olmuyor?.**

*** Hayvanları sevmeyen insanları sevebilir mi?**

*** Avrupa'da metal öldü de, ışık doğudan yükselir hesabı Anadolu'ya mı geldiniz?.**

BU İLAN GERÇEKTİR

<Bende varım>>çılıkta son nokta!!
BAHADIR BOYSAL'LA BAŞBAŞA

Sohbet vakitleri bu numarada:

0 900 310 1530

her cuma:	gece	21:00 ila	01:00 arası
her pazar:	gündüz	12:30 ile	15:30 arası

MERAK ETTİĞİNİZ TÜM SORULAR CEVAPLANACAK

Misal:
- Hayat ne değildir?
- Bazı elemanların bilinmedik yönleri!
- Çizdiğim o enteresan anılardan bazı ince detaylar!
- Niçin ağlarız?
- Mizah, karikatür bir ilim midir?
- Diskolarda çok özel adabı muaşeret kuralları!
- Kör kuyularda merdivensizim?

CANLI BİR SOHBET, BİN İKRAM

BİREBİR! birbirimizi dinleyeceğiz. Kucaklaşacağız... Sımsıkı sarılacağız !!!

kan-ter içinde...YAZ SICAĞIYLA EXTRA MUCADELE!
Meyveli Gazoz değil, ATOM!!!

- ✖ Bomba Yazı Dizisi- Gençlerin Mezarı
- ✖ Vedat Özdemiroğlu (Mahşerin Dört Ahçısı)
- ✖ Bahadır Boysal 2020
- ✖ Gökhan Dabak ✖ Mem - coş
- ✖ Sanal Simge ✖ Sibel Gökçe
- ✖ Horozo?
- ✖ Kemkem ve Bebelere Balon

ATOM

ŞIKIR ŞIKIR TEMMUZ SAYISI!

14 Temmuz 2001 Cumartesi-Sayı:2001/28 - 500.000.TL.

LeMan

KRON
leman

9 770130 048678

Kızım LOLİTA Olacak Bize Bakacak

Lolita olmak için 5 bin genç kız başvurdu

Ekranlardan, magazin programlarından, Şamdan, Gala gibi dergilerden, gazetelerin 1. sayfalarından tanıdığımız pek çok çıtır modeli kazandıran Elite Model Look yarışmasına bu yıl 5 binin üzerinde basvuru olmus... Basvuru yapan genç kızlar 16-21 arasında değişen yaşlarda.. Geçtiğimiz yıl finale kalan kızların yası 16'dan da küçük olduğundan RTÜK yarısmayı canlı yayınlayan ATV'ye kapatma cezası vermişti. Bu yıl onun için 16 yaş sınırlaması getirilmiş.. Yaş sınırı olmasa belki de 10 binler başvuracaktı... Ailelerin, çocuk yaşta genç kızların ufku bu iste.. Pırıl pırıl bir hayat, lailalar, televoleler, harika pazarlar, Bodrum'lar, çamaşır değiştirir gibi yenilenen cam gözlü playboylar.. Ülkemizi kimler bu hale getirdi?..

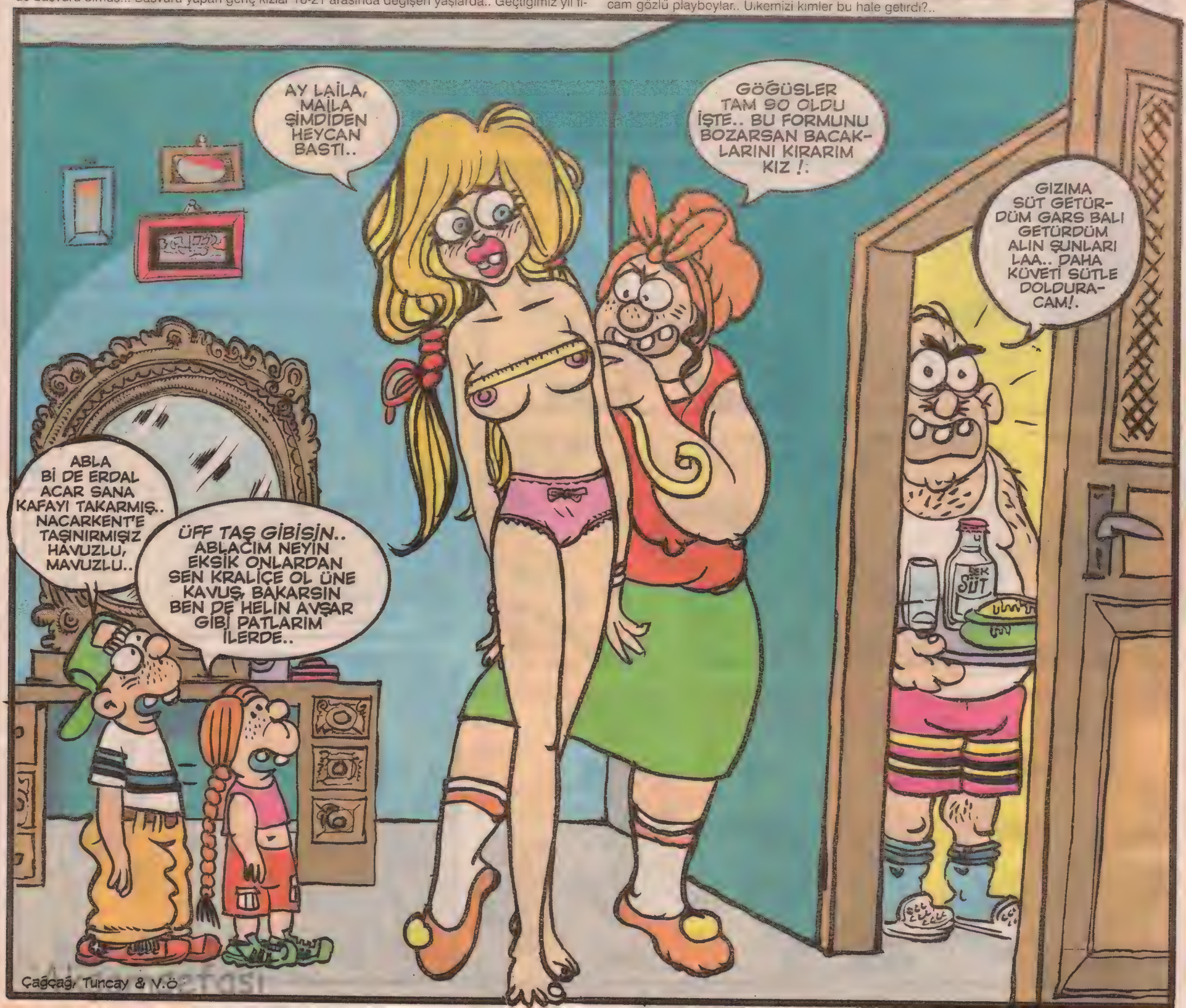

Çağçağ, Tuncay & V.Ö.

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

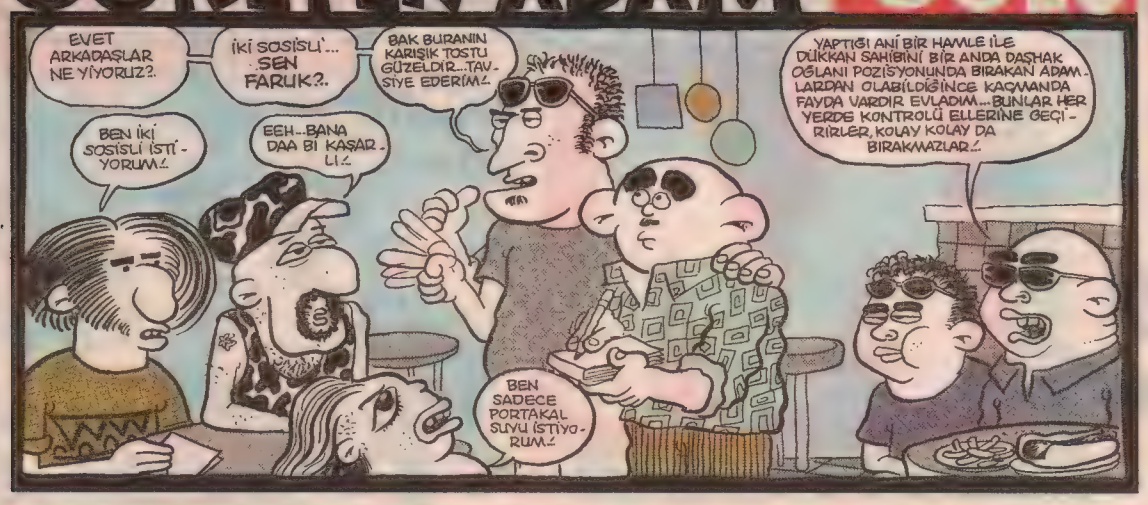

PANTOLON

METİN FİDAN

HAMDİ YÜZBAŞI

HAMDİ TİBET

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

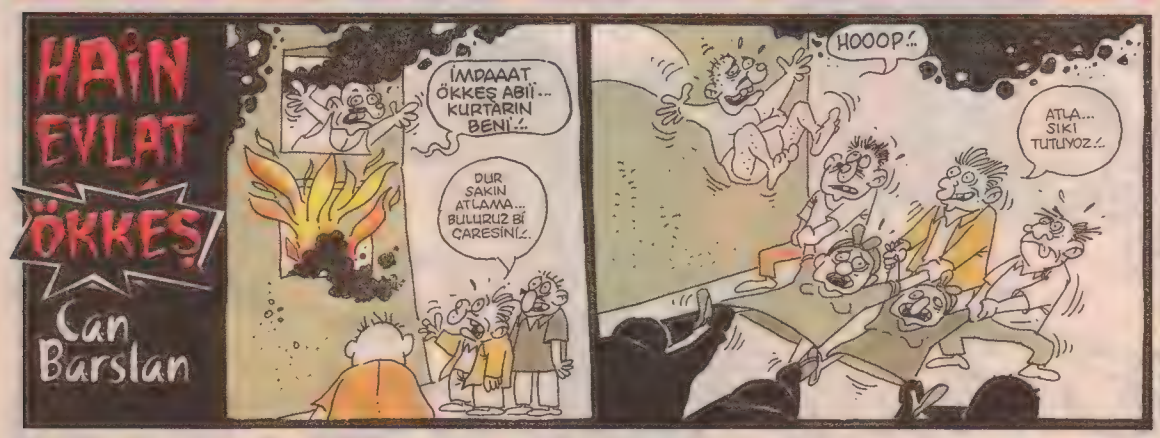

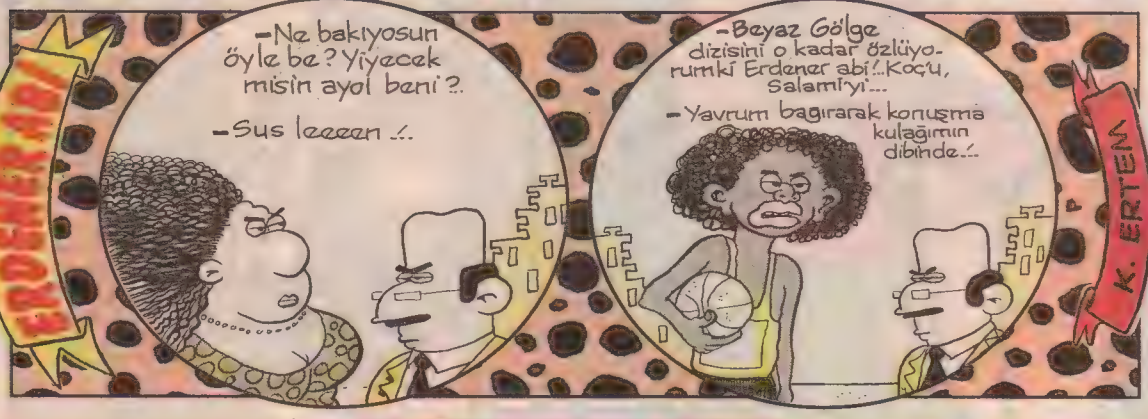

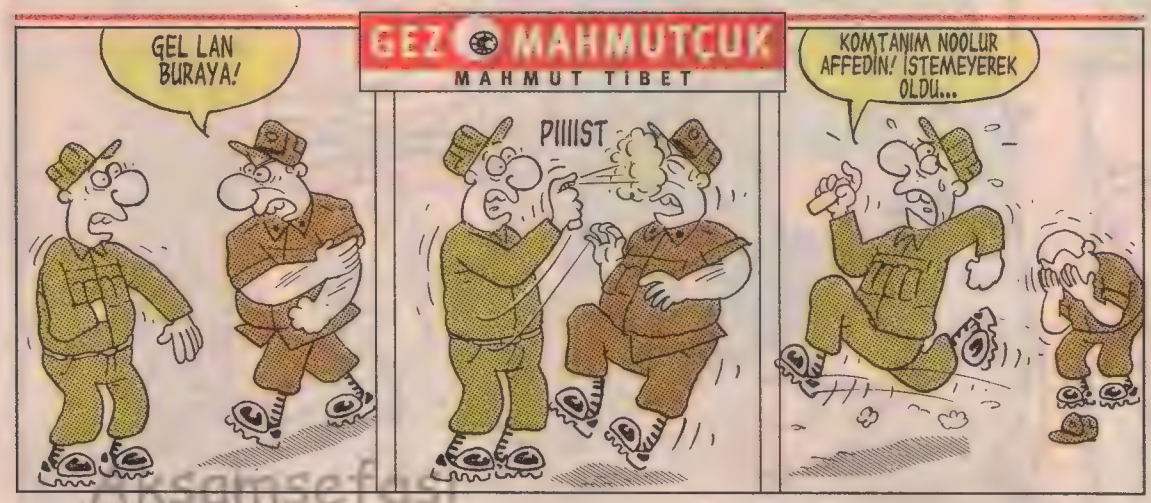

Arşamsefusi

LeMan

Emekli general Çevik Bir, Cumhuriyet gazetesi yönetim kurulu üyesi oldu.

Maliye müfettişleri, oğluna bir trilyonluk sünnet düğünü yaptıran Bedrettin Ekdi hakkında inceleme başlattı.Ekdi'nin bugüne kadar hiç vergi vermediği ortaya çıktı...

Göçmen başvurusu için 1.700.000 vatandaşımızın başvurduğu Amerikan Elçiliği çareyi konsolosluğun kapılarını kapatmakta buldu.. İşçi alacağını duyuran Alman elçiliklerinin de telefonları kilitlendi...

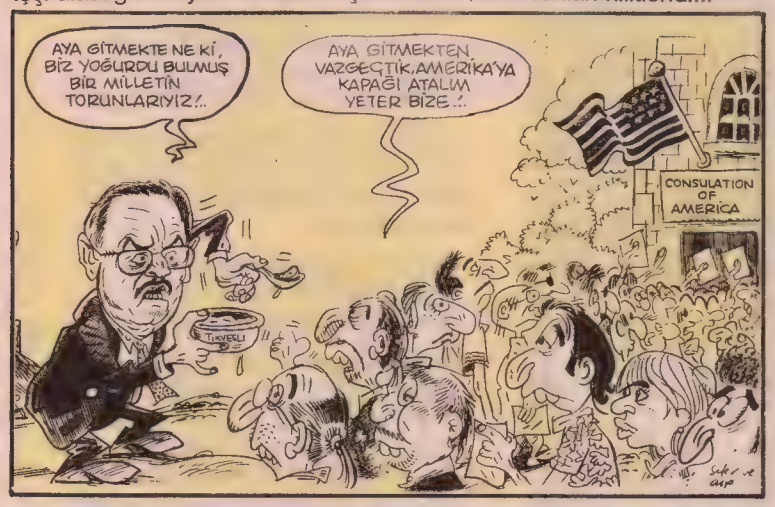

Elite modelin düzenlediği mankenlik yarışmasına yaşları 16-20 yaşları arasındaki beş bin kişi başvurdu..

İstanbul Belediyesi'nin kenti donattığı çiçeklerden de pis kokular gelmeye başladı. Çiçeklerin önemli bir bölümünün eski fazilet milletvekili Nazlı Ilıcak'ın eşi Emin Şirin'in şirketinden alındığı belirlendi..

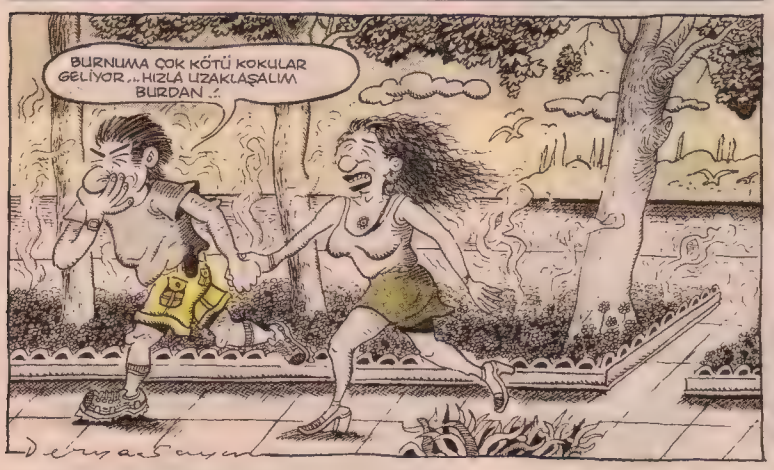

Milli gazete yazarı Mehmet Talu, köşesinde 'namaz kılmayan çocuğunuzu kan çıkana kadar dövün' diye telkinde bulundu...

Zamana dava dayanmıyor.....Hortumlamadan sonra Susurluk davaları da zaman aşımına uğrayarak bir bir düşüyor...

Cenova 2001 İnsiyatifi Basın Toplantısı

(Dünyayı değiştirmek olanaklı. Borç öldürüyor. Tüm borçlar iptal edilsin)

Tarih: 16 Temmuz 2001/ Pazartesi **Saat:** 13:00 **Yer:** LeMan Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İstanbul **Film Gösterimi:** Seattle, Prag, Nice, Quebec...

Katılımcılar: Şanar Yurdatapan, **Eşber Yağmurdereli**, Sunay Akın, **Murat Tokmak (DİSK Genel Sekreteri)**, Halil Ergün, **Nejat Yavaşoğulları,** ÖES (Öğretim Elemanları Sendikası), **Sevil Erol (KESK Genel Sekreteri),** Ali Rıza Dalkılıç (KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü), **Lemancılar**

Telekom direnişi öncesi...

Telekom direnişi sonrası...

Aksamsetesi

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAÇAR

daral@leman.com.tr

YIL: 2050.. TRİPANAZOMİ KADAYIFLAR

Açık Büfe

met üst

teknolojik eşyaların gizli kalmış yönleri

- fotokopi makinalarının kendilerine en çok sordukları soru: **'bu anı daha önce yaşamıştım'** sorusudur
- günaşırı kullanılan masaj aletleri zamanla şımarıp masaj yapılan kişinin ensesine şaplak, dötüne parmak atmaya yeltenebilirler
- dakka başı para çekilen bankamatikler bir süre sonra kendilerini sırf paraları için sevdiğimizi sanırlar ve büyük bir teknolojik boşluğa düşerler
- uzun süre randımana tabi tutulan vibratörler zamanla duyarsızlaşır ve aşka inançlarını tümden yitirirler
- bilgisayar karşısında fazla oturmak bilgisayarda platonik bir bağımlılık yaratır, bilgisayar tek başına kalınca ekranını klavyelere vurarak panik atak nöbetleri geçirir
- gereğinden fazla kullanılan uzaktan kumanda aletleri, zamanla kendilerini vücutları olmayan birer cinsel obje sanırlar ve playboy tivi'ye demirlenip kalırlar
- walkman'ler, walkman dinleyen kişileri kendilerini hava aldırmak için gezdirmeye çıkarmış kapıcı hanımları sanırlar
- ezan okuyan çalar saatler sonradan kendilerinin japon malı ve aslında budist olduklarını öğrenince yemeden içmeden kesilirler ve akrep ile yelkovanlarını sıfır numara kestirip haham olmaya kalkışırlar
- elektrikli battaniyeler, birileri sevişirken onlar da olaya girmek, yalamak-yutmak isterler ancak bir şey yapamayınca birden kısa devre yaparlar
- vantilatörler kendilerini kafese kapatılmış uzaylı muhabbet kuşları sanırlar
- ampüller hep başları tavana asılı durdukları için doğrultulunca bir müddet kusarlar ve bir küçük boy yoğurt yemek isterler
- sabokowa yastıklar altlarına cumhuriyet altını ve türk lirası konulunca güçlerine gider, japon yeni ve samuray altını konulunca da hemen kederlenip fısır fısır bir japon uzun havası söylerler
- tek melodili kapı zilleri kendilerini sürgüne gönderilmiş piyano tuşu sanırlar
- yazar-kasa'lar bir antoloji'ye giremeyince yüzyıl'ın yüz türk zehirinden içerek efsane olmaya kalkarlar
- çok amaçlı örtüler zamanla şirretleşip 'evin bütün yükü benim omzumda' o cadaloz karıyla değil benimle yatacaksın diye evin herifine veryansın ederler
- çift kasetçalarlı teyplerin yalnızca bir kasetçalarlarında daha çok kaset çalınırsa hiç kaset çalınmayan kasetçalar tarafları bu duruma çok üzülür, içlerine atar ve zamanla verem olur tüm kasetleri sararlar
- çanak antenlere su doldurup banyo yapmaya kalkışmak onların minicik bilinçaltlarında tamiri imkansız hasarlara yol açar
- vücut geliştirme aletleri gıcık kaptıkları insanların vücutlarını çelimsiz hale getirerek içten çökertirler
- fazla kullanılan mutluluk çubukları çabuk yorulup her postadan sonra bir bardak soğuk limonata içmek isterler

UMPAHA

ÇITAK!

FATİH SOLMAZ
KEMAL ARATAN

Solmaz@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

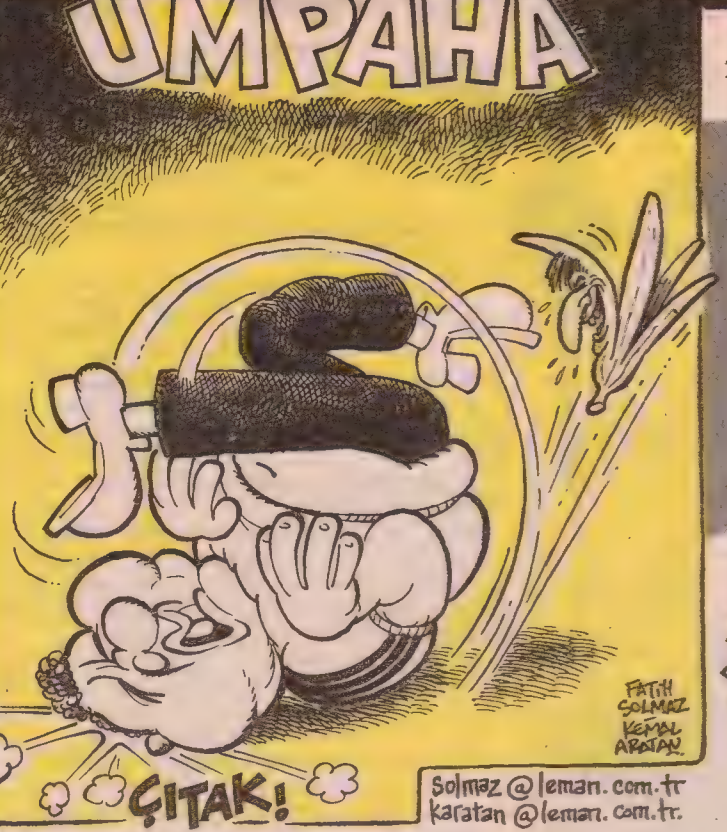

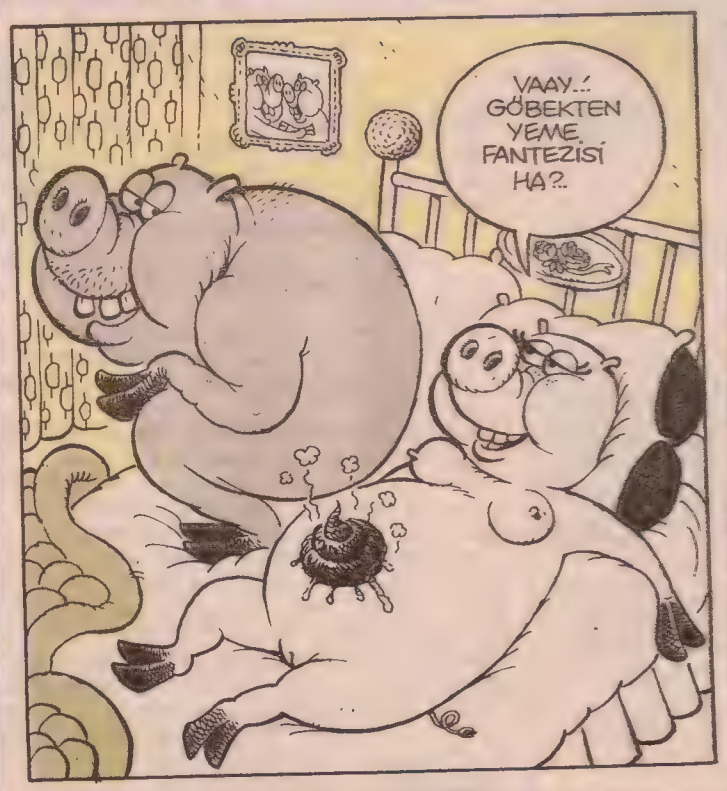

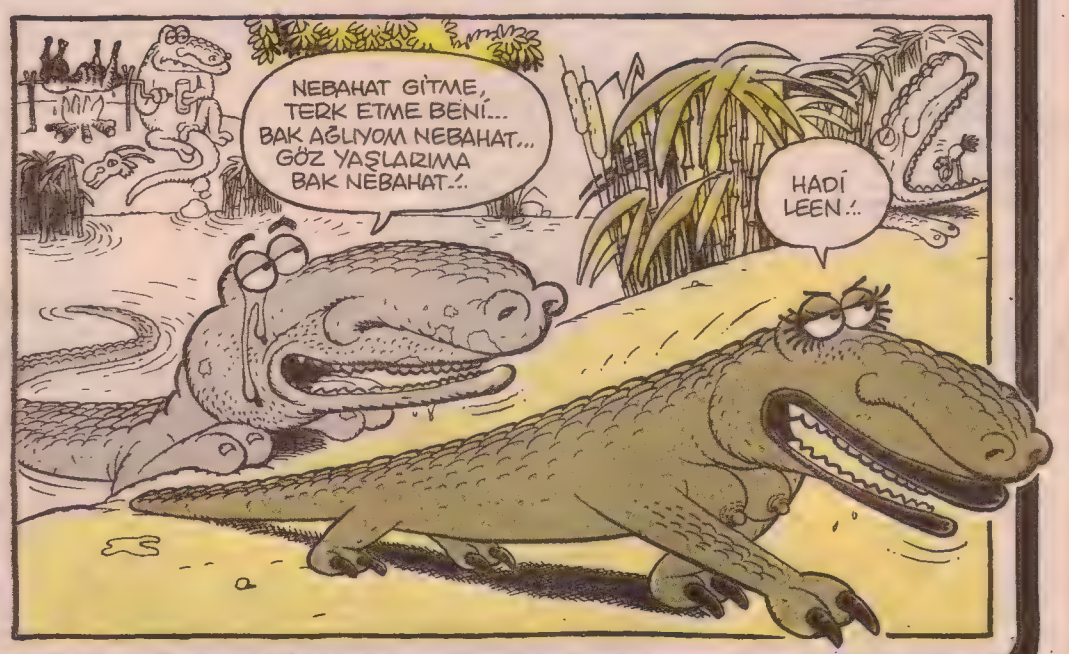

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

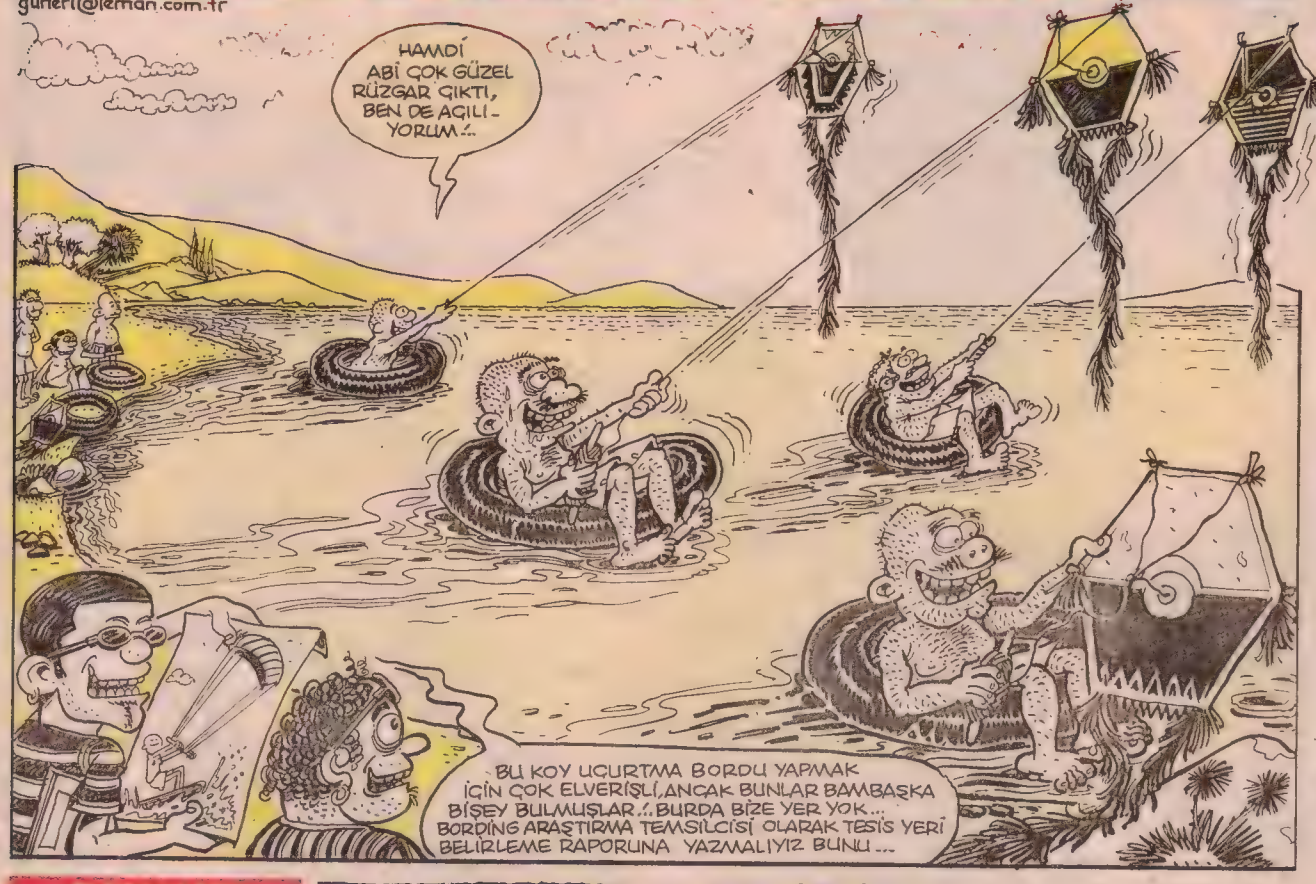

DUMUR

Çengelköy'de eski, metruk bir ahşap evin önünde duran kırık dökük, vişne rengi bir Şevrole arabanın camına, içerden iliştirilmiş büyükçe bir kağıt... Üstünde şunlar yazıyor;

"Dikkat araba park etmeyiniz. Binanın üzerinden kiremit düşer. Önemle duyurulur."

İyi, iyi, güzel de, o eski püskü biçare Şevrole niye duruyor orda?.. Onun üstüne kiremit düşmüyor mu?.. Ya da düşmesinin bir önemi yok mu?.. Güzelim ahşap evin çatısı niye tamir edilmiyor?.. Anlamıyorum ki, anlayamıyorum ki?...

DETAYI

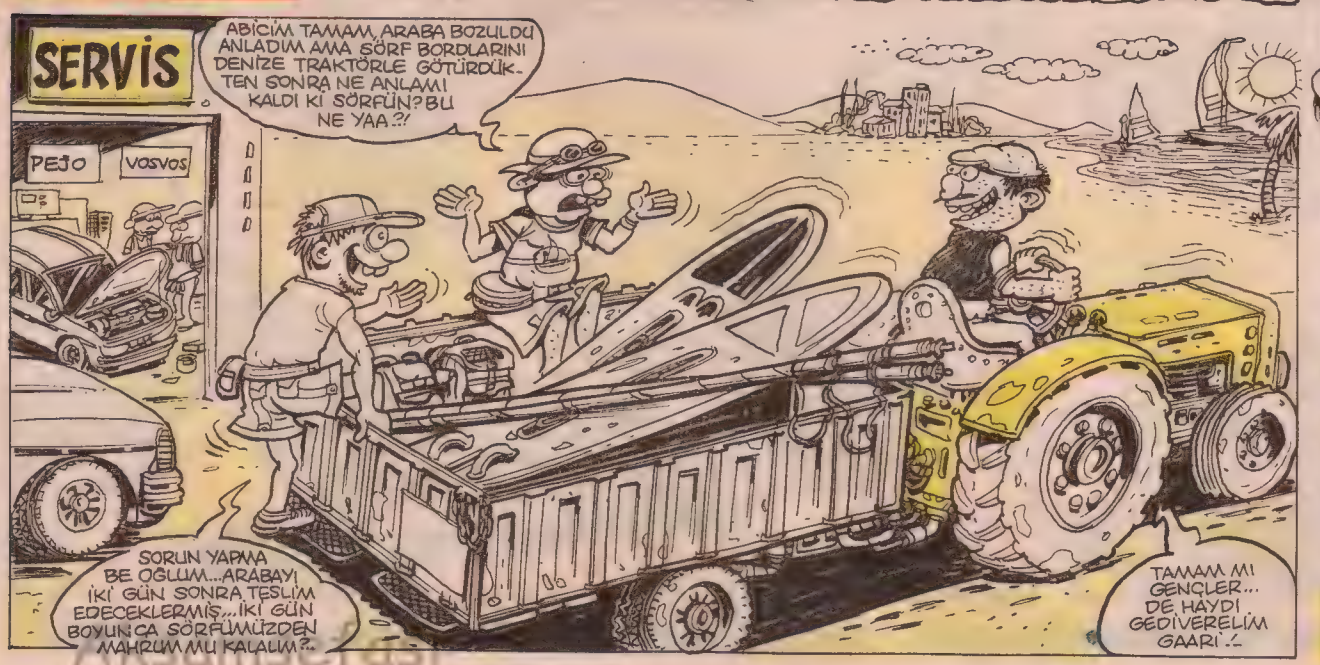

Konuşkan Türkiye!

● Basın toplantısında "Ölmedim" demenize gerek yok bence efendim.. O çirkin kelimeyi ağzınıza almayınız.. Necip medyamız, sizi gördüğünde ölmediğinizi anlayabilecek çaptadır!.. **Hüsamettin Özkan** (Sağ kol)

● Bu G-String dedikleri tam olarak nedir?.. Dilimize "Kıçakaçan" olarak çevirmek mümkün mü?.. **Osman Durmuş** (İyilik-Sağlık Bakanı)

● Kaşar Ağası olmak benim için gururdur!.. Duyumlarıma göre, Paris Belediye Başkanı da Lavaşkiri Kontuymuş!.. **Melih Gökçek** (Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı ve Kaşar Ağası)

● Alocuum, sırtım hiç yanmadı!.. **Reklamdaki Kız**

● Green Card için başvurduğumu kimsenin bilmesini istemiyorum, kesinlikle istemiyorum!.. **Kemal Derviş** (Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı ve Catharine Derviş'in beyi)

● Ayşe Hatuncuum, sana Kaya'nın selamı var!.. **Kenan Erçetingöz** (Paparazzi)

● TRT Genel Müdürlüğü için benim önerim Ali Baransel'dir... Ama derseniz ki, o makama Akıllı Bıdık geçsin veyahut Bay Yanlış ve Doğru Ahmet dönüşümlü müdürlük yapsın, bişey diyemem... Onlar TRT'de daha eski!.. **Kenan Evren** (Yedinci Sanat)

● Alocum, ben bardayım!.. **Reklamdaki Kız**

● Hiç paniğe kapılmayın arkadaşlar... Yenilikçiler çözülecektir!.. Sen hem kendine Yenilikçi diyeceksin, hem de eskiciden Meral Akşener'i alacaksın... Yakında bunlar kendi içlerinde Klasik Yenilikçiler ve Neo-Yenilikçiler olarak ikiye ayrılır, aha şu tuvalet duvarına yazıyorum!.. **Necmettin Erbakan** (Eski Başbakan)

● Mesut, şu beş bankadan birini alsaydık ya.. Bakar, besler, büyütürdük... Çok sevimli şeyler... **Berna Yılmaz** (Rahşan light)

● Herşey için teşekkürler Sisi, oğlumun sünnet düğünü tam istediğim gibi mükemmel ihtişamlı oldu.. Sana söz, senin için daha görkemlisini yapacam ilk fırsatta, çünkü sen çok daha fazlasını kestirmiş bir kişisin!.. **Bedrettin Ekdi** (1 milyon dolarlık sünnetin sahibi)

● Alocum, kahvaltıda iki Hollandalı bana dik dik bakıp yeşil zeytin yaladılar, nerdesin?.. **Reklamdaki Kız**

● Hüsamettin, bıyıksız bi acaip olmuşsun, tütsülenmiş tavuk gibi!.. Ne o, bozuldun mu?.. Şaka da yapılmıyo sana ha!.. **Bülent Ecevit** (Başbakan)

● Demek ki kuşaklarla beraber anlayışlar da değişiyor.. Bizim zamanımızda toplanıp kıça giren don, rahatsızlık yaratırdı... Şimdi gençler G.String'i zevkle giyiyorlar.. Sen ne dersin Fatihim?.. **Semra Özal** (Eski Först Leydi)

● Bi daa 3 dolarlık şarap içmicem... Dün gece Amerikan Hastanesinde midemi yıkattım!.. **Rahmi Koç** (Çok para)

● Alocum, yaşlı bi amca "Beyinsiz misin kızım sen, tatile gelmişsin, tadını çıkarsana, elinden telefon düşmüyo" dedi bana.. Çok yıpranmış haldeyim, nerdesin?.. **Reklamdaki Kız**

● Enis Bey, herkesin bir dayanma sınırı vardır... N'apayım, IMF Başkanı Horst Köhler'in bacağına mı sıkayım, katil mi olayım?.. İnterpol mü arasın beni?.. Delirtmeyin adamı rica ederim... Rüyamda bile Kahkonen'i görüyorum, dün Telekom'dan gelen faturayı yaktım sinirden, apartman boşluğu bi on dakka kadar tutuştu!.. Enis Bey, rica edicem!.. **Devlet Bahçeli** (Birinci asistan)

● Rupapa rupapa bam-hey!.. Herkesin kolu yanda, benimki yukarda!.. **Enis Öksüz** (Telekom Fatihi Kara Enis)

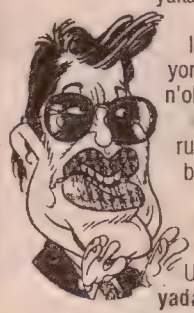

● Griz büyürse, patronlar bile yabancı ülkelerde tuvalet temizlemek zorunda galabilir diyorlar... Şimdiden Hela-SA'yı gurmak lazım, n'olu n'olmaz!.. **Sakıp Sabancı** (Deli Para)

● Alocum, şu an kaydıraktayım, havuza doğru kayıyorum.. Cep telefonum ıslanır mı acaba?.. **Reklamdaki Kız**

● Alocunu skeyim senin e mi!.. Arama bi daa beni... Biz, sana beyinsiz diyen o mübarek, yaşlı amcayla gölgede tavla oynuyoruz... Unut beni.. Zaten güzelim "arkadaş" lafına "**arıyadaş**" esprisi bozar yiğidi!.. Buraya kadar... Bir gün ayrılsak bile seninle aryadaş!.. **Reklamdaki Çocuk**

● Jet-ski'yi hazırlayın, Floransa'ya gidiyoruz... O kavun kafalı Gori'yle hesabım var!.. **Fatih Terim** (Derin Milano)

● Mutluluğun formülü çok açık: Bir sen, bir ben, bir de Devlet!.. **Mesut Yılmaz** (Beyaz Enerjik)

● Arkadaşım, biz olimpiyat diyoruz, İstanbul 2008 diyoruz, siz hala hilede, hurdada, hülledesiniz!.. Olimpiyatları yaparsak "Hülle" dalında mı yarışıcaz?.. Hani nerde olimpik ruh?.. Ey olimpik ruh, geldiysen üç adım atla!.. **Celal Doğan** (Kemal Derviş'in Kankası)

● Ömrümde görmedim böyle gelini... Gelini, gelini, Çaki'nin gelini!.. **Atilla Dorsay** (Sinema eleştirmeni)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU kilservis@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Aslında biliyon mu?.Yazık oldu evlat. O,bizim köye çok hizmet verebilecek biriydi... Enercik doluydu, gençti... İdaalistti...

Bu köyün üniverzite okumuş bitirmiş, tek insanıydı...Tavatür de çıkarmıştardı hakkında...Yok şehirde yavşak olmuş, yok top olmuş...

KÖYÜM YAA..!.

Hepsi poh yimiş...küçücükken ayrıldığı köyüne 25 yıl sonra kim döner ki...

MERABAA...BEN BU KÖYDE DOĞMUŞUM...CIRITLARDAN ÜZEYİR'İN OĞLU HAKKI...

Surat edildi...Arkasından alay geçildi...Arrıa, o umursamadı evlat...

YAA MUHTAR BEY... BU KÖY CENNET YA, HER TÜRLÜ OLANAK VAR BURDA... ŞU NEHİR, ŞU YAMAÇLAR...

Tek başına uğraştı,didişti bişeyler yaptı...Bir acaip şeyler getirdi.Peki biz ne yaptık? Davşanlar gibi uzaktan baktık...

DAŞ ATALIM LA ŞUNA?!

Az bir gün sonra...

HOLLANDA'DAN ARKADAŞLAR GELDİ...RAFTİNG YAPICAZ!..

Crazy

LET İT BEE,LET İT BEE...

TAŞLAYALIM DİYOM..!.

Sonra köylünün birinden mısır satın aldılar...

Derken bi başka köylü ayran gözleme yapıp satmaya başladı...

ASLINDA BU İŞ MAHSULDEN DAHA İYİ PARA GETİRİYO EMMİ.

VAŞŞ... DOLAR DA VERİYOLAR HE Mİ?

RAFTİNG İŞİ TUTTU AĞALAR. BU KÖYÜ DÜNYAYA TANITICAM BEN...TREKİNG İÇİN DE SÜPER YERLER VAR... AMA BUGÜN BAŞKA BİŞEY TEST EDİCEM...

Dest etti...

VAOOOV HARİKAA!..

DAN...

HIIIH..!.

ÖCÜMÜZ ALINDI ANA, DEDEMİZİ ÖLDÜREN, CIRITLARDAN İSMAYIL'IN TORUNU HAKKI'YLA GERİ ALDIK KANIMIZI..!.

Yazık oldu garibana... kan davasından haberi bile yoktu... Yavaç paracütü mü ne?.Ondan yaparken indirdiler aslanı... Yok evlat yok...Artık adam olmaz bu köy... Fırsat geçti...

canbarslan@superonline.com

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright © Erdil Yaşaroğlu

erdil yaşaroğlu

İnan Zehra, Sizin Çocuklar Kazanacaklar.

Zehra'nın anısına...

"Başımı masaya koymuş öyle duruyorum. Niye durduğumu bilmiyorum. Büyük bir gürültüyle kapı açıldı. Hiç tanımadığım adamlar beni aldılar, kapıyı kapattılar... Kolumdan tutmuşlar, gidiyoruz. Nereye gidiyoruz, ben de bilmiyorum. Uzun bir yer. Her tarafım ağrıyor. Başım dönüyor, dinlene dinlene gidiyoruz. Beni bir yere koydular, önümde cam var. Camda bazı gölgeler var. Sanki bana bakıyorlar. Bu arada aynı odada birlikte kaldığım arkadaşım diğer yandan çıkıyor, kolumdan tutup iyice cama yanaştırıyor beni. Sonradan adını öğrendiğim telefonu bana veriyor. Nasıl tutulduğunu öğretiyor. Bazı sesler geliyor, sesleri anlayamıyorum. Gölgeler ağlıyor mu acaba? Bir şeyler konuşuyoruz. Ne konuştuğumuzu bilmiyorum. Ama gölgeler devamlı ağlıyor. İlk defa gölgelerin ağladığını gördüm... Bense gölgelerin ağlayışına gülüyorum...

Demin telefonlu yerde olan arkadaş benden evvel gelmiş. Beni tuttu, hemen yukarıya çıkardı, yatağın oraya getirdi. Bana niye ağladığımı sordu. Ben de ona ağlamadığımı, camdaki gölgelere güldüğümü söyledim. O bana camdaki gölgeleri anlattı. O zaman iyi anlamamıştım. Şimdi daha iyi anlıyorum. O gölgeler gölge değil, gerçekmiş. O gölgeler annem, kız kardeşim ve teyzemmiş. Onlarla kendisini de konuşmuş yan tarafta. Meğer ben o gölgelere gülmemişim, onlarla birlikte ben de ağlamışım..."

Aylardır sürdürdüğü ölüm orucunun sonunda belleğini yitiren ve ardından tahliye olan **Dursun Ali** işte böyle söylüyor. İlk defa gölgelerin ağlayışını görmüş. Ama sonra anlamış ki o gölgeler onu Kandıra **F Tipi Cezaevi**'nde ziyarete gelen annesi, kız kardeşi ve teyzesiymiş...

Belleklerini tamamen yitirenleri ve sağlıkları geriye dönüşsüz bir biçimde bozulanları cezaevlerinden tahliye ediyorlar. Tahliye olanların bir çoğu **Küçükarmutlu**'ya geliyor ve oradaki yakınlarının ya da arkadaşlarının evinde ölüm orucuna devam ediyor...

Bugün 8 Temmuz, pazar...Ve ben **Küçükarmutlu**'dan akşamın geç bir saatinde döndüm evime... Neredeyse bütün gün oradaydım. **Zehra**'nın yaklaşık bir hafta önce son nefesini verdiği o yoksul evdeydim. O yoksul evin adı şimdi 'direniş evi' olmuş. Direniş evini gezmek yürek ister, sabır ister... Evin her odasında her an ölüme biraz daha yaklaşan, her yaştan direnişçiler var. Başları kırmızı bantlı... Kimi artık ayağa kalkamayacak kadar bitkin... Kimisi duvarlara tutunarak yürüyor... Kimisi direnişe yeni başladığı için diğerlerine yardımcı oluyor...

Direniş evinin önüne akın akın insanlar geliyor. Evi kutsal bir mabetmişçesine saygıyla seyrediyorlar. Konuşurken seslerini alçaltarak konuşuyorlar. Yüzlerinde ansızın solgun ama cesur bir hüzün beliriyor. Sonra evin içinden bir adam çıkıyor ve elindeki kağıttan yüksek sesle, yarım saat önce bir direnişçinin daha şehit olduğunu duyuruyor. Gözler hafifçe kısılıyor. İnsanlar ansızın uzaktan gelen bir yankıya doğru başlarını çeviriyorlar. Kısa ama çok derin bir sessizlik kalplerin ortasına büyük bir gürültüyle düşüyor. Bu derin sessizlikte sadece çocukların yaktığı otların cızırtısı duyuluyor...

Sonra yeniden konuşmaya, hayatı yorumlamaya başlıyor insanlar... Buralarda ölüm çok farklı algılanıyor. Buralarda insanlar ölüme doğal bir son gibi bakmıyorlar. Buralarda hiçbir şey kesintiye uğramıyor. Hayat, ölüm ve çocukluk, buralarda her şey kesintisiz bir biçimde aynı büyülü nehre akıyor. Her şey bir çember çiziyor sanki. Ölenler yeniden doğuyor... Yeniden doğanlar ölmeye başlıyor... Hayat ölüme, ölüm hayata aynı anda karışıyor...

Arkadaşları başı bantlı bir direnişçiyi önce alnından, sonra yüzünün her yerinden derin bir sevgiyle öpüyorlar. Direnişçi gururlu olduğu kadar da utangaç... Bileklerini ve boynunu görüyorum. Küçük bir çocuğunkinden daha ince. Kırıldı kırılacak... O incecik bilekleriyle, suyu çekilmiş elleriyle dostlarına, yoldaşlarına sarılıyor o da. Yakınma, korku, suçluluk duygusu, acındırma, o sahte duyguların hiç biri yok yüzlerinde...

Ve hayatta kalacak olanlarla ölecek olanlar birbirlerine öyle yoğun bir sevgiyle sarılıyorlar ki, işte o anda hayatla ölüm arasındaki o kesintisiz akışı görüyorum. Hayat ölümü alnından öpüyor... Ölüm hem gururlu, hem baş eğmez, hem de küçük bir çocuk gibi utangaç ve masum... Ve her şey birleşip o büyülü r nehir sonsuzluğa akıyor. İşte lar birer birer ölmekten. Çür suzluğa inanmışlar. Bin bir pençesinde yaşayan ben bile Bu çocuklar bir gün kazanac kenmez çünkü...

Bu devletin, bu otoriter zi gözlerimizi bu dünyaya açtığ lede, sokakta, okulda, fabrika de ruhumuzu ve bedenimizi bizi her geçen biraz daha kö yöntemleri denediğini, bizi he miz olmaktan çıkarmak için vurduğunu bir kez daha s mı?... Her şey çok gizli yapıl değil mi?...

Koca bir cezaevi bu ülke. ler yanlarına kar kalıyor. Büt kapatıyorlar üzerimize. Koca kesi tek tek bu otoriter yapın şulsuz savunucusu, herkesi te disi olmaktan çıkarılmış bek çalışıyorlar...

Neden cezaevlerini hücre kendisi olarak kalmak için di bu çocukların üzerine inanılm gidiyorlar dersiniz...

Çünkü bu çocuklar her şey yi biliyorlar... Kendilerine yap en çok... Her şeyi görenlerde korkar bu devlet... Ve onları y

19 Aralık operasyonundan lan bir genç kız

o vahşet gecesini şöyle a **karşı büyük bir gürültüyle uy koğuşun tavanını deliyorlard pacağımız bilemedik, çünkü madan ateş ediyorlardı. Son den üzerimize bir şeyler serp tuştu önce... Sonra ben elim Yüzümün derisi ateşte eriye elime yapışıyordu... Arkadaş önünde can çekişerek öldü dük... Her şeyi..."**

Evet onlar her şeyi gördüle madde atan bu vahşeti gördül

Günlerdir bir gazetede ya bakıyorum... Operasyondan s na çıkarılan kadın mahkumlar pertici hüzne bakıyorum. Etra otomatik tüfekli askerlerle çe kumların yüzleri yanık ve ya soluk alıp veriyorlar besbelli... Onu da öğrendik. O kimyasal yakıyor, ama elbiselere bir şey

Kadın mahkumların yüzleri leri maskeyle gizlenmiş asker **kerler... Askerler... Nasıl yapa şeti... Askerler... Askerler...** H **meyecek,** der gibi bakıyorlar

Halk neredeydi peki? Hadi h kın aklını ve ruhunu medya esi şeti yapan askerlerin vicdanı ne ri neredeydi? Acıma ve şefkat altına almıştı? Peki, **mahkum onlar örgüt emriyle kendileri** dınlar, okumuş yazmışlar, devl lanlarına hemen inanmaya ne lar? Peki, onlar neden hücrele larını ortaya koyanlara değil de hemen inanıyorlardı? Yoksa o her şeyi bilen ve görenlerden ç den kalpleri yenilgiye bu denli h dın ve isyandan bu denli ürküy kelimesinden bu kadar çok tiksi lar da artık sadece şimdiki zam Yaşamak için ölmeyi neden artı lardı? Ölüm yokmuş gibi yaşa kölelik dayatılıyorsa, insana ke tılmak dayatılıyorsa, ölüm o bü orada yeniden doğmak üzere bekleyiş bütün denizleri ansızı deki bütün yaraları sarar o aydı ler hayatlarımızı aydınlatır. O tut cu hayatlarımızı... Bu köleliğe dünyanın en anlamlı ölümleridir biz yaşayanların hayatlarına so lar katar. Bu anlamlar kalplen açar. Yıllardır kilitli olup da artık girer bu kez de gün ışığı... O t pılarımızdan içeri girer... Bu ye latınca, nasıl ölmemiz gerektiğ rüz. Aslında nasıl öleceğimizi n terir. Hayatta en çok neyi istiyo rüz... En çok neyi arıyorsak o y

Maymuncuk'ta ZİKKİM çok komik, KAHRAMANLARIN DÜNYASI çok komik, ZALAK MAHMUT çok komik, ROBINSON CRUSOE & CUMA çok komik, ANT
ERAY çok komik, PERFEKTİF CANLI MÜCÜMLE

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

güç istiyorsak o yolda... Özgürlük ve erdem istiyorsak o yolda ölürüz. Köleliğe razıysak o yolda... Kimsek o yolda ölürüz... Ve nasıl öldüğümüz hayatımızı yeniden aydınlatır. Hayatımızın elle tutulur bir anlamı yoksa anlamsız bir ölüm bizi bekliyor demektir.

Bugün 8 Temmuz, pazar... Bugün hep **Küçükarmutlu**'daydım... Hücrelere karşı çıkanların ölmeye yattıkları direniş evinin bahçesinde kitaplarımı imzaladım. Ve aralarda **Zehra**'nın fotoğrafına baktım sık sık... **Zehra**'nın yüzünde, yaklaşan ölümün hüznü ve soyluluğu vardı... Oradan geçen herkese el sallıyordu. **Hoşçakalın kardeşlerim**, diyordu. Yüzünde o masum, o kırılgan tebessüm vardı. **Hoşçakalın**, diyordu. **Hoşçakalın, ben sonsuzluğa karışıyorum, ama siz yine de yaşadığınız hayata bir kez daha, iyice bakın**, diyordu. **Ne kadar anlamlı, ne kadar cesur yaşarsanız, o kadar anlamlı ve cesur ölürsünüz**, diyordu...

Zehra, kızım benim... Güzel gözlü yoldaşım... O kısacık ömründe bu hayat hakkındaki her şeyi bildin ve gördün sen... Ve şimdi sana öldü gözüyle bakanlar öyle çok yanılıyor ki...Sen şimdi o sonsuzluk nehrindesin... Ölümünün ardından hayatının anlamı binlerce kez çoğalacak... O cesur ifaden binlerce kilitli kalbi açacak...

İnan **Zehra**, hayatına ve ölümüne inandığın gibi inan... Sizin çocuklar kazanacaklar bu hayatı... Özgürlüğün ve erdemin çocukları... Bu hayatı, o yoksul, o suyu çekilmiş parmaklarıyla ölürken bile zafer işareti yapan çocuklar kazanacak...

Direnerek öldüğün bu yoksul semtteki o emekçi, o kaybedecek hiçbir şeyleri olmadığı için sonsuzluğa ve özgürlüğe herkesten çok inanan bu insanlara inandığım gibi inan... İnan **Zehra**, sizin çocuklar kazanacak...

Sizin çocuklar, diyorum, çünkü ben ve benim gibiler sizleri anlar ve sever, sizlere özenir bağrına basmak ister... Ama kaybedecek şeyleri olduğu için sonuna dek sizlerle olamaz... O birer birer karışığınız büyülü ve sonsuz nehri görür de yine de biraz uzak durur... Özgürlüğün ve erdemin bedelini sizler ödersiniz... Bizler gibiler sadece etkilenir ve yazar...

Sonsuzluğa akan kanınız parçalanmış hayatımızı aydınlatır aydınlatmasına, ama o ürkek, o doyumsuz parmaklarımız gizlice tutunur o kentli, o şimdiki zamana kilitlenmiş o zavallı, gelgeç hırslara... Ama inan **Zehra**, ölümlerinizle, o kısacık, ama o dopdolu ömürlerinizle bizlere öğretecek daha çok bilgeliğiniz var.

Bugün 8 Temmuz, pazar... Bugün cezaevlerinden tahliye edilen mahkumları getirdiler buraya. Birçoğu belleğini yitirmişti. Bugün sanki bir kıyametti yaşadığım. Mahkumların bazıları çocukluğuna geri dönmüştü. Kimi oyuncakları geri istiyordu, kimi onca kahramanlıklardan sonra hiç olmayan topunu, hiç olmayan bebeğini geri istiyordu...

Tahliye olan bir mahkum onca yıllık eşine, baba, bir diğeri eşine, annem, neredesin annem, diyordu...

Onlar belleklerinden kurtulmuştu... Benimse belleğim durmaksızın

acıyla zonkluyordu. Bilmekten ve yine de bir şey yapamamaktan. Görmekten, ama yine de bir şey yapamamaktan zonkluyordu... Burada ölüm hayata, hayat ölüme karışıyordu. Her şey kesintisiz akıyordu burada. Nehirler okyanusa, okyanuslar nehirlere karışıyordu. Burada herkes hayatını ölümünün aynasında seyrediyordu. Burada herkes ölümünü, ömrünü sevdiği kadar seviyordu...

Bugün 8 Temmuz, pazardı... Ve **Küçükarmutlu**'daki cemevinde akşama doğru, ölüm orucunda hayatını yitirenlerin çocuklarının sünnet düğünü vardı. Dedim ya, burada her şey hiç kesilmeden akıyor diye... Sünnet edilecek çocukların yataklarına, belki birkaç saat, ya da birkaç gün sonra ölecek olan direnişçileri de yatırdılar. Hayata merhaba diyenlerle, hayata elveda diyenler aynı yatakta yatıyordu burada... Gördüm, belki birazdan ölecek olan insanlarla, birazdan sünnet edilip bu hayata karışacak olan çocukların el ele tutuşup birbirlerine gülümsediklerini gördüm... Sahnede sesine vurgun olduğum **İlkay Akkaya**, 'Kırmızı Gül Demet Demet' türküsünü söylüyordu. Ve o sonuna dek direnen, o suyu çekilmiş parmaklar son kez zafer işareti yapıyordu...

Gölgeler kanıyordu... Evet, anneler, kız kardeşler, babalar, çocuklar, teyzeler kanıyordu burada...

Ülkem en kırılgan noktasından kanıyordu...

Bu ülkenin en cesur çocukları özgürlük için, erdem için, kendisi olarak kalmak için canlarını veriyordu... Ve canları kadar kıymetli belleklerini veriyordu.

Ve bu yüzden bellekler kanıyordu... Anneler, kız kardeşler, babalar, çocuklar, teyzeler kanıyordu...

Onurun ve kişiliğin pazara çıkarıldığı bu ülkede, bu çocuklar onurları ve kişilikleri için en sevdikleri insanların cezaevi önlerinde kanayışlarına tanık oluyordu...

Bu ülkede usul usul, gizli gizli bir tarih yazılıyordu... Türkiye en kırılgan döneminden geçiyordu. Bir tarafta, **emret komutanım**, diyerek koğuşları gaz maskeli terk edip koğuş arkadaşlarını devlete teslim edenler, bir tarafta, **bunlar örgütün emriyle kendilerini yakıyor**, diyenler vardı... Ve burada sünnet edilen çocukların ellerine dokunurken bu hayata veda eden o cesur zafer parmaklar vardı...

İnsan nasıl yaşamak isterse öyle ölür... Kimi teslimiyetle, hazır olda, sürünerek, el etek öperek... Kimi sonuna dek baş eğmeden, sürünmeden, hayata ve yeniden doğuşa el vererek, erdemle ve onurla ölür... Ve bu ölümler başkalarının hayatını aydınlatır...

Bugün gördüm... Belki birkaç saat, belki birkaç gün sonra ölecek olan yoldaşlarının alınlarından sonsuz bir sevgiyle öpen insanları gördüm... Bugün o yürekli alınlarında kırmızı bantlı genç insanları gördüm... Hem utangaç, hem mağrur, o yiğit gençleri gördüm...

O sarılmaları, o kucaklaşmaları gördüm... İnan **Zehra**, sizin oralarda her şey hiç durmadan, aksamadan kesintisiz akıyordu...

Sen bunu çok iyi bildiğin için öldükten sonra bile böyle güzel, böyle anlamlı bakıyorsun ya bize...

Bir kez de benden duy öyleyse...

İnan **Zehra**, sizin çocuklar kazanacaklar bu hayatı...

CEZMİ ERSÖZ
cezmiersoz.com.tr

Kritik Eşeklebi

SUAT ÖZKAN

ü karneye bisiklet veriyor!!

eksel "en kötü karneye bisiklet" kampanyası ...ğimiz adrese kötü karne yağıyor... siz de ...oluğuna güveniyorsanız yandaki kuponla ...nizin bi fotokopisini, bir de fotoğrafınızı ...rim... içinizi dökmek istiyosanız..onları da ...ada hatırlatalım, L-Manyak ta en kötü ...e scooter veriyo!.. ayrıntılarını aldığınız L-Manyak'tan öğrenebilirsiniz! Ayrıca 100 okura t-shirtler, ciltler, tepsiler, mausepadler.. sahane hediyeler! Bisiklet ve scooterları kazanan LeMan ve L-Manyak okurlarını çağırıp L-Manyak/scooter sınıfı..LeMan/bisiklet sınıfı kurucaz!.. Dersimizi yapıp hatıra fotoğrafımızı çektirip, hep beraber turluycaz!... (Uzak şehirlerdeki okurlarımızın otobüs biletleri bizden... izinler velilerden)

en kötü karneye bisiklet

Adı:
Soyadı:
Okul:
Sınıf: Zayıf sayısı:
Adres:.....
.....
.....
Tel: ( )

Karneyle tahrifatlık yapmayın, kontrol edicez!

KUNTİN OPERASYON çok komik, ENSTANTANELER çok komik, HATIRALAR GEÇİDİ çok komik,

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

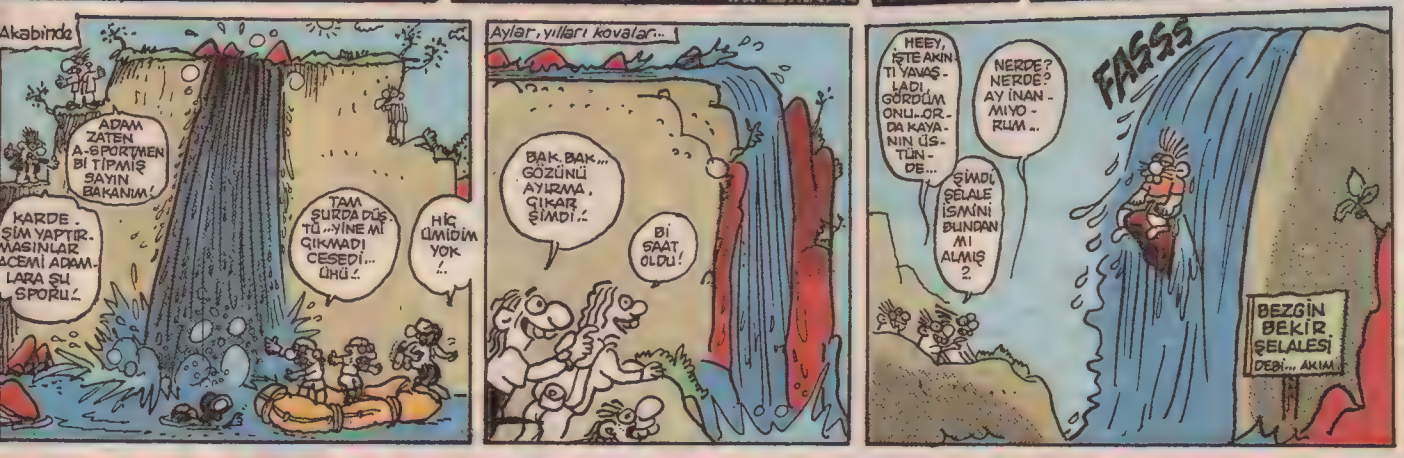

HİÇ KİMSEDEN KORKMAYAN ADAM

AHMET YILMAZ

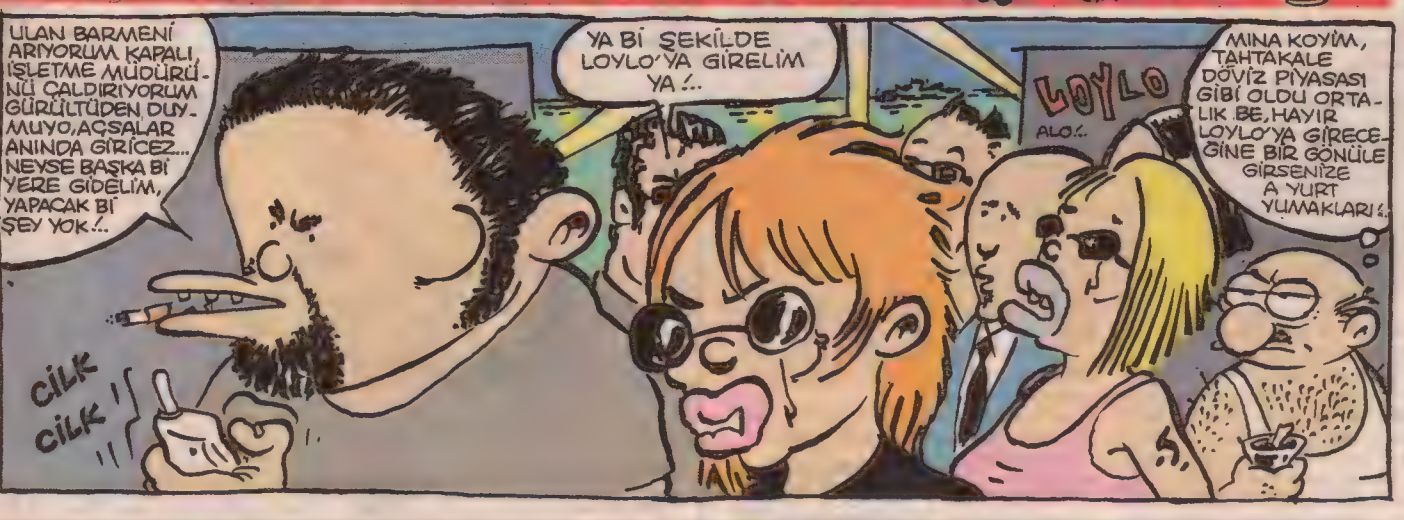

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Kafam halktan kopuk!

Gövdem halkın içinde, kafam halktan kopuk!

Halkla aynı kafada olsaydım halk gibi tutucu olurdum.

"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" deyip susup otururdum.

Oysa bu ülkede ilk kez "**susma sustukça sıra sana gelecek**" sloganıyla kampanya başlatan benim.

Halkı da böyle davranmaya teşvik ettim.

Ne yazık ki halk yılanlara da, suya sabuna da dokunmadı.

Suya sabuna dokunmadığı için de temiz toplum olamadı!

Ama benim yıllarca yapamadığımı Kemal Derviş birkaç ayda yapmayı başardı.

Toplumdan "**susma sustukça sıra sana gelecek**" sesleri yükselmeye başladı.

Yılan başkalarına dokunduğunda susan, hatta yılana alkış tutanlara gelmişti sıra.

Sıra gelmişti toplumun en tutucu, en suskun kesimleri olan çiftçilere, esnaflara, memurlara.

Konuşma özürlüler konuşmaya, yürüme özürlüler yürümeye başlamışlardı saksı düşmüşcesine kafalarına!

Kör gözler açılmış, küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisi neymiş görülmüştü.

Bizim gibi ülkeler için küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisi daha fazla kölelik, daha fazla işsizlik, daha fazla fakirlik demekti.

Milli sanayinin, milli tarımın yok edilmesi demekti.

Hele Kemal Derviş küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisini tam tamına uygulasın.

Hele sosyal devlet ilkesini büsbütün ortadan kaldırsın.

İşte o zaman en hızlı serbest piyasacılarımız bile küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisini lanetleyecek.

En tutucu, en sağcı kesimlerimiz bile "tek yol sosyalizm" diye yürüyüşe geçecek.

Bu ülkeye sosyalizmin gelmesi için tek yol **küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisi!**

MEYDAN OKUYORUZ...

Sevgili **LeMan** yazar ve çizerleri. Biz **L-ManyakÇılar** olarak bir takım kurduk ve karşımıza çıkacak yiğitler arıyoruz. Cesaretiniz varsa bir **Leman - L-manyak** maçına ne dersiniz? Eğer kabul ederseniz, yerini ve saatini **Leman**'da siz duyurun! Böylelikle okurlarımızın da gözü önünde size nacizane bir hezimet yaşatmak istiyoruz! Ne dersiniz?..

L- manyak Tayfası

Hadi leen... takım kurmuş. Lemanyak'çılar Temmuz sayısında Lemancı abilerine futbol baçı için meydan okuyormuş.. Oolum emziği ağzınıza vermedik diye mi babalanıyorsunuz.. Tevellütünüz kaç çocuum sizin.. 16 senelik dergi var karşınızda.. İstediğiniz yerde istediğiniz zaman ister İnoni'de, Ali Samiyen'de isterseniz Çukur Bostan'da, Zeyrek'te, Vefa'da.. Hadi bakalım görelim boyunuzu...

LeMan Tayfası

HAYAT BİLGİSİ çok komik, ANNEMİ KAKAR çok komik, MAYINCI çok komik, KONT KRAKULA çok komik, ESKİ SEVGİLİNİZDEN MESAJ VAR çok komik,

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

ALLAH KORUSUN

Bende küçükken sohbet odalarında toplanıp beraber porno seyreden kankalara katıldım. (Sapıklıkmı bu?) Hatırlıyorum görüntüyü, dehşet bir amerikan aygırı, nasıl olmuşsa Kolombiyalı, lolita formatında ufak bir kızcağızı sıkıştırmış, paramparça ediyor ağzına... Kızın acıyla kanayan diş tellerini bile farkettim ibretle... Ben dehşetle kasılırken (Hafız, sanatçı duyarlılığı mıydı o?) bizim kanka ortamı zevkten efil efil... Gözüm vidyu kasedin üzerindeki yazıya iliştiydi... FAŞİST SEX... yuh... bi rezbir! Antiparantez, Amerikan pornosunun Allah belasını versin, hepsi yalancı emzik! Para tuzağı pezemenklerh!!!

EXTACY KUŞAĞI MI?

Geçen yıl Adana'da hısım akrabayla bayramlaştıktan sonra, bi elemanla beraber soluğu Antalya'da alıvermişiz... Akşam.. Meşhur bi diskonun açılışı varmış.. giddik... DWENDY.. Aynalı disko... Ama kardeşim kimi adamların gözleri korkunç bi şekilde yukarı veya aşağı dibe kaymış!... "...bunun sebebi, alınan uyuşturucu, uyarıcı (extasi, mekstasi)" dedi bizim eleman.. trendden takip ettiğimize göre böyle olmalıydı.. Ama öyle diilmiş... Diskonun tabanı ve tavanı aynayla kaplı ya, meğer adamlar çaktırmadan, kızların memesini, donunu falan dikizliyolarmış!..

TATAR

Üç-beş yıl önce, LeMan dergimizin sokağında, pavyonların arası, köşe başında bir deli vardı... Gecce gündüz paso orda duruyor bu.. Bi ara sabahlarken, laz bakkala kaşarekmek almaya indiydim, laf bu deliden açıldı... Yıllar evvel, yukardan dördüncü kattan o köşebaşına düşmüş bu deli, yüzüstü... Yüzü yamyassı olmuş.. Ölmemiş, delirmiş, yassı yüzü yüzünden TATAR diyolarmış diliye.. O gün,bu gündür o köşebaşında içer içer, içer duvara.. Sidikten yosun tutmuş köşebaşı bam bir sanat eseriydi.. Öldü TATAR bir yıl önce...

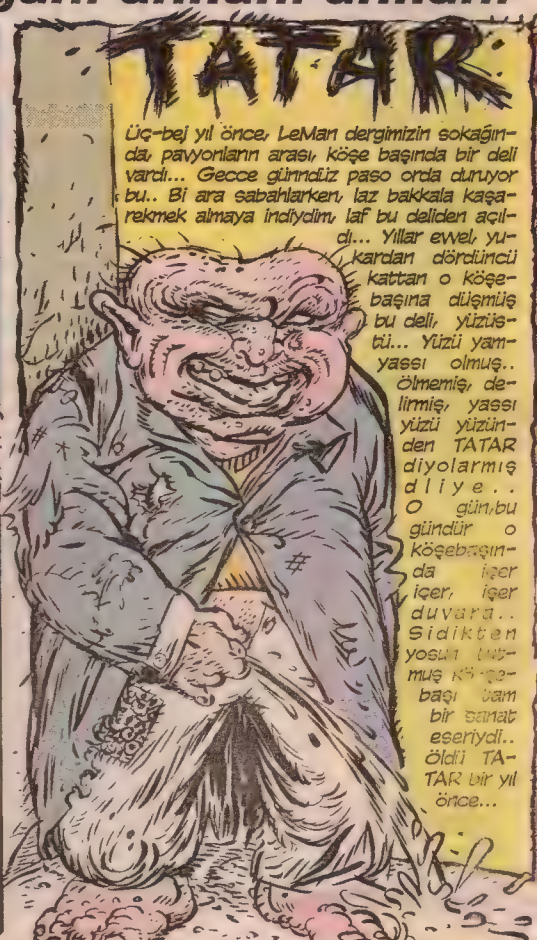

FANTASTİK AMA GERÇEK

Böyle şeyler hep filmlerde olur sanırız.. "Ohh pırıl!" diye bi güsel banyo, yapıp uzanmıştım kanepeye, yorgunluk... uyuya kalmışım... telifonun sesiyle uyandım.. Ulan! Kalkamıyorum! Sanki kabus devam ediyor....Kasım kasım kasımpatı, imkanı yok, taş kesilmişim!. Tam korkudan ağlamak üzereyken içerde esil esil esen rüzgarı farkettim.. Baktım, balkonun kapısı açık ardına kadar, içerde de pencere açıkmış... aradaki cereyan bünyemin .muna koymuş... Zor zekat çözüldüm de tekrar gidip bi şükür abdesti alıp kendime geldiydim.. (lan neydi o yaa...)

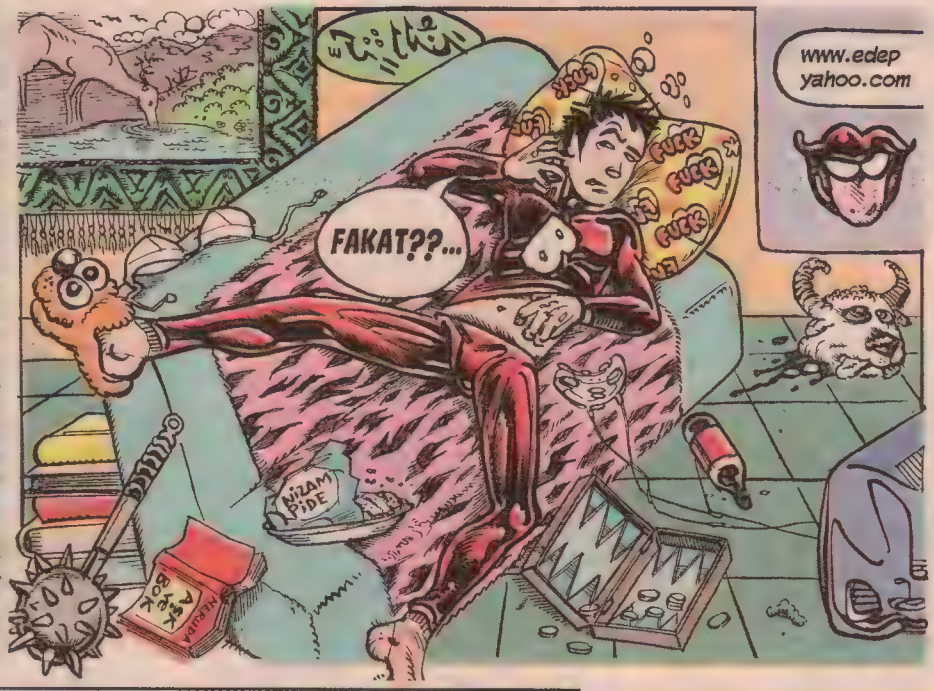

www.edep yahoo.com

Ben Akademide, resim bölümünde okurkene model çizimi derslerine bazen başka üniversiteden paraya ihtiyacı olan kimi genç kızlar gelip soyunurdu.. Sabah kalkmış gelmiş... Mutsuz.. Yorgun.. Poz verirken uyuyakalırdı kimisi.. Ders biter, yurda geri dönerdim (Yurtta Arnavutköyde, Fettullahçılar'ın süper 15 kişilik yurdu... Gelirim, elemanlar namaza durmuş.. Sabah okula dönerim çıplak model, akşam yurda dönerim namaz.. Sabah model, akşam namaz.. Öhhh.. bu acib gel-gitler, bu kültür karmaşası altbenliğimin anasını sitmişti)

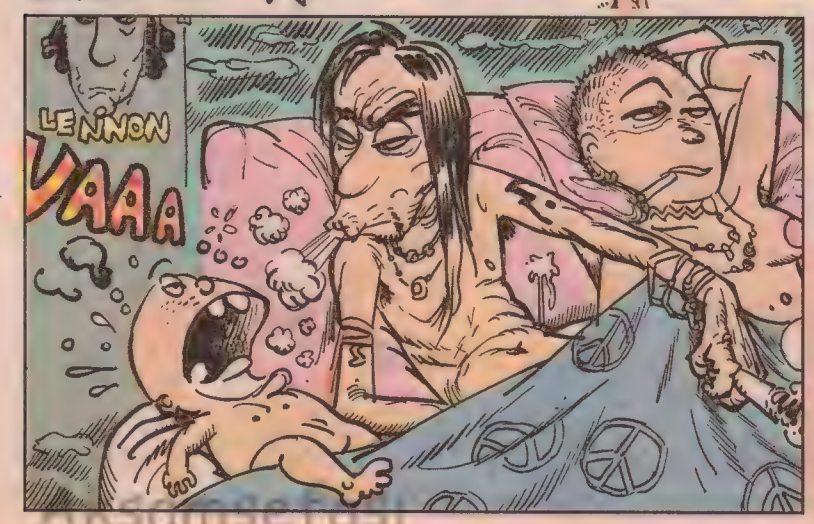

ATOM Yeni MUZ!
ÇIKTI! GASTECİLERDE..

Daha tekno icat olmadığı vakıtlar.. 96-97 sezonu gibi...
Ortalık Rock.. Bizim de tanıdık enteresan bi aile vardı.. Genç karı-koca rock'çı ve yeni evliydi.. Çocuk da mütemadiyen zırlıyomuş.. En sonunda baba, bi yöntem bulmuş, geceleri ufaklığın suratına esrar dumanı üfleyerek susturuyordu.. Böyle böyle renkli bi aileydi işte.. Şimdi artık onlar da yok.. Son ekonomik krizle beraber, Amerika'ya gidenler kervanına katıldılar.. Lan nooldu ortalık böyle yaa...

ve karşınızda... metüst

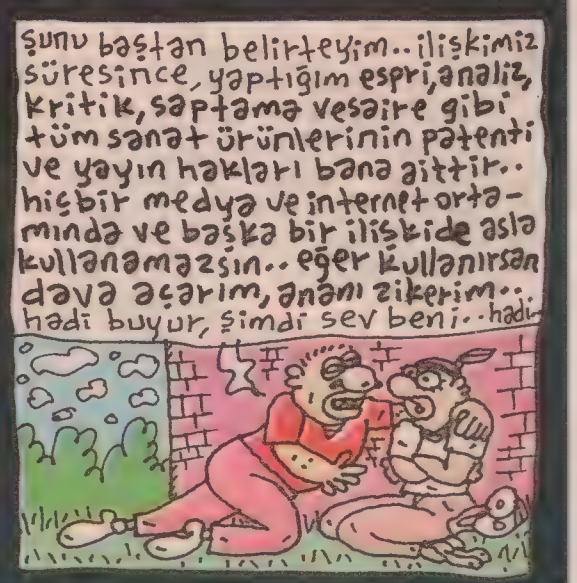

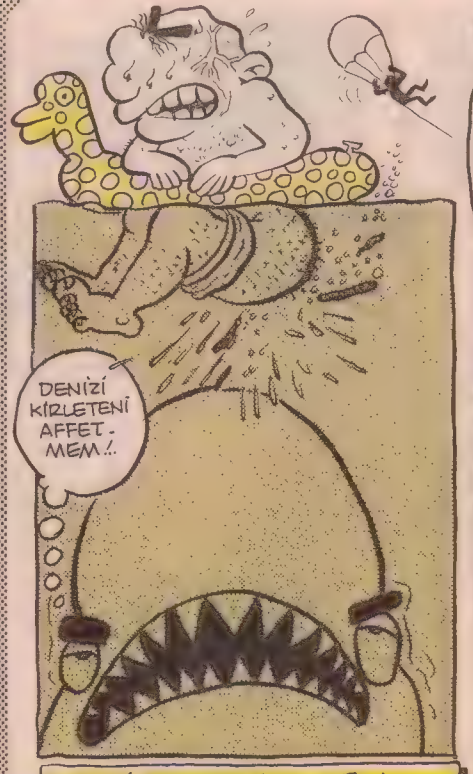

DENGELİ BESLENME/ Kaan Ertem

kaanertem.@leman.com.tr

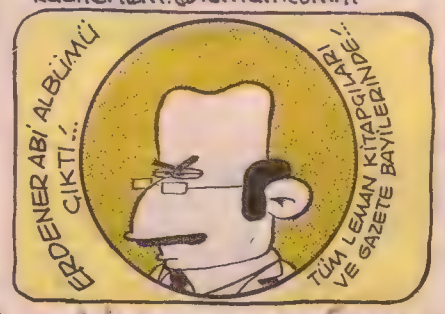

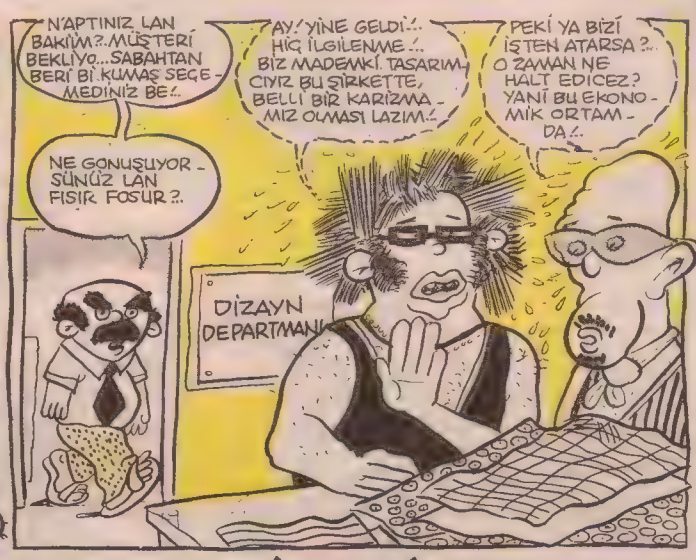

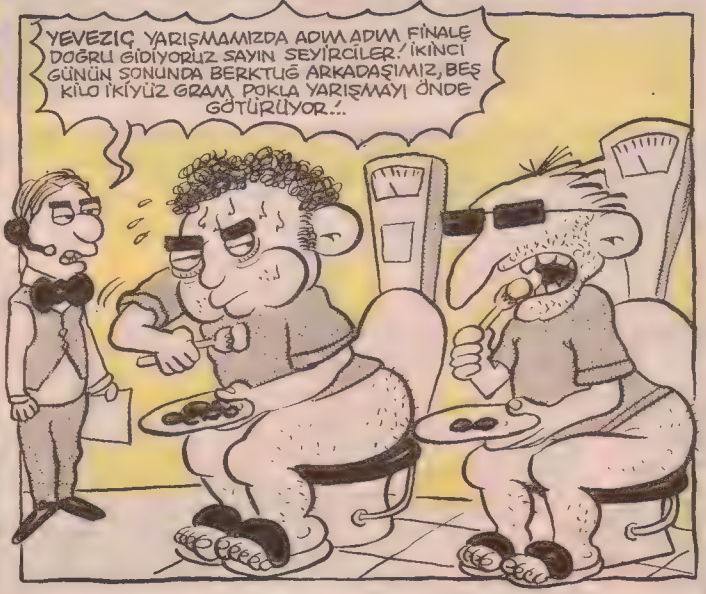

Dünya İşleri

NİHAT GENÇ

Trabzonda camiide bir adam secdeye vardığında cep telefonu çalmaya başlar. Çalar, çalar, susmaz. Yan saftaki adam selamını verir ve yanındaki adamın cebinden cep telefonunu çıkartıp yavaş bir sesle cevap verir: "Arkadaşın secdeye kadar gitti, gelecek!"

Yine bir Ulusoy anonsu: "Sayın yolcular, Sungurlu Dağ Tesisleri'ne gelmiş bulunmaktayız, tuvalet, lokantanın sağ yanındadır, afiyet olsun"

ABD topraklarına yönelik tehditi karşılamak için yirmi yıldır Yıldız Savaşları da denilen Füze Savunma Sistemi stratejisini tüm dünyaya kabullendirmek istiyor. Soğuk savaş bitti, uzaydan seni kim vuracak dendiğinde, serseri devletler ilan ettiği, Irak, İran, Libya, Kuzey Kore gibi ülkeleri bahane ediyor. ABD nükleer manyak! Uzay sarhoşu! Hiçbir iyilik ve sevimliliği yok! Savaş ve saldırı kaygıları üreten korku iktidarı. Avrupa Birliği (AB) Bizi bu işe karıştırma, biz, kendi topraklarımızı savaş alanlarında konuşlandırdığımız füzelerle savunuruz" diyor, (bunun adı da füze savunma alanı). Her iki sistemin arkasında büyük bir savaş sanayi.. Hangi savunma ortaklığına karar verileceği, kimin dediği olacak kavgası ABD'yle Avrupa arasında, ABD'yle tüm dünya arasında bitmeyen bir gerilim!

ABD'nin siyasi, ekonomik, askeri güç dayatmalarına karşı kurulmuş, ABD'nin "zoraki ağbiliğinden" gururu kırılmış, elele tutuşmuş entellektüel adamlar görünümündeki Avrupa Birliği dünya sorunları karşısında henüz rüşdünü ıspatlamış değil. İlerde nasıl bir renge ve şekle gireceğini hiçkimsenin bilemediği Avrupa Birliği şimdilik felaket yağdırarak değil, İnsan Hakları, Savaş suçluları gibi mahkemelerle bir insanlık ülküsünü yumuşacık elleriyle cömertçe dağıtmak görüntüsü peşinde! ABD'nin ambargo koyduğu İran ve Irak'a gizlice silah satan Fransa, Hollanda gibi ülkeler maskelenmiş karmakarışık bir siyasetin hınzırca gizlendiğini gösteriyor. Dünya sorunları olarak mayınlar, nükleer yasaklar, küresel ısınma, hormonlu gıdalar, kara para aklamaları gibi birçok konularda upuzun bitmeyen raporlar yazması aslında yeni bir dünya savaşı manevrası şeklinde gelişiyor! Avrupa Birliği fetihci Napolyon'un düşü mü, dörtyüzyıl önce yaşamış Hümanist filozof Erasmus'un insanlık düşü mü? Napolyon da hem fethediyordu, hem de savaş anında çıkartıyordu Medeni yasaları, en ücra kasabalara kadar vergi, mal varlıklarını tesbit eden yasaları! AB, batılı değerlerin fetihçisi. Değerleriyle inşa ettiği ülkeler henüz bir parça dinlenmeden neden daha kuvvetli bir kas, daha güçlü bir çelik koruyucu arıyor kendine!

AB, topraklarını çocuklarına bölüştüren Kral Lear'ı oynamakta, bakalım yarın çocuklardan hangisi babasını delilikle suçlayacak. Çünkü AB'nin önünde milyonlarca göçmen yığılmıştır, bu büyük barbar istilayı durdurmanın imkanı yoktur. Şu anda Avrupa Birliği, tüm üçüncü dünya ülkelerinde göçün nedenleri, durdurulması üzerine anketler, raporlar, vakıflar kuruyor. Herkesin herşeye hakkı olduğu görüntüsü göçün şiddetini, hızını alevliyor! Üçüncü dünyanın hemen her ülkesinden milyonlarca insan yaşadığı mağaralardan ailelerini kapıp her türlü acı sonuçlara katlanarak Avrupa'ya hucüma geçmiş durumda.

Avrupa Birliği, para ve piyasa gücü tatlı hayalleri, cennetsi bir yaşam tutkusunu gözü dönmüş bir sarhoşluğa dönüştürmüş durumda, herkes oraya koşuyor, herkes, insanlığın bu şefkat ve merhamet dolu kalbine sığınmak istiyor!

Balkanlar'daki bitmeyen savaşın ırkçı şövenistlerini de parasal yardımların uyuşturuculuğuyla bertaraf ediyor! Miloseviç'i teslim eden Yugoslavlar "oooh nihayet yardım alabileceğiz" deyip, Büyük Yugoslavya rüyasından vazgeçmiş görünüyor. Aslında "büyük" kelimesi, Balkanlar'ın zavallı, umutsuz insanların düştüğü bir tuzak! Orada herkesin "büyük"lük derdi var, Büyük Makedonya, Büyük Bulgaristan, Büyük Arnavutluk, Büyük Sırbistan. Her an "büyüklükten" birbirlerine girebilirler. Çocuklar gibi akılsız militanlar şu anda kendilerini şehir meclislerinde avutmaya çalışıyorlar. Balkanlar hızla şehir devletlerine dönüşmüş durumda. Yani, seçim ve meclis kavgaları içinde. Hepsinin sorunları etnik, kültürel haklar, azınlıklar sorunu, anayasa ve seçimlerin nasıl oluşacağı gibi konularda demokrasicilik oynayarak Avrupa'ya şirin görünme derdindeler. Bu küçük şehir devletleri, üç, dört, beş milyon nüfuslarını dahi kendi toprak ve ekonomik imkanlarıyla ayakta tutamıyor, milyon dolar gibi yardım cümleleriyle dilleri tutulmuş. AB'nin yardımı şart. İşte Arnavutluk, değil ekonomi, hiçbir şeyi yok. Eski bir Yunan atasözüdür. "köle, karnını doyurmaya niyet etmiş kişidir". Karın doyurma peşinde artık şovenistlik, büyüklük, küçüklük kalmadı, ekmek parası peşinde artık milli gurur, şeref, kalmadı, Avrupa Birliği ülküsü hepimizi güzelleştirecek kadar mükemmel bir ideal!

ABD ve AB, Soğuk Savaş'tan sonra tüm dünyaya en büyük numarası ve tuzağı: "Serbest piyasa" satmaya başladı. Kapılarını çalan kimse iki şey nasihat ediyorlar: "Yabancı sermaye akışını düzenleyen yasaları çıkart, insan haklarına saygı göster, demokratik seçimlere geç!" Serbest piyasa esrarlı bir karışım, Mesir macunu! Serbest piyasa ve insan hakları aynı macunun içinde nasıl yer alır, hem vahşi kapitalistlere, uluslararası şirketlere yüzbinlerce işçiyi kapıya koyma hakkı ver hem de "insan hakları" deyiver. Bu asla olmuyor, insan hakları, sadece etnik, kültürel baskılar olunca oluyor, fabrikalardan işçiler atılınca macun işe yaramıyor!

Rusya'ya, Türkiye'ye Kosova'ya verilen akıl bu, arkasına bir dolar imparatorluğu ve Yıldız savaşlarını alan Yeni dünya Düzeni'nin tüm dünyaya oynadığı oyun bu kadar basit, "serbest piyasanın sonuçları ne olursa olsun insan haklarını ilgilendirmiyor".

AB, Nato'ya takviye, Balkanlar'daki acı deneyimden sonra "acil müdahale gücü" kurmak istiyor. Bir Nato ülkesi olmaktan başka hiçbir umudu olmayan Türkiye'ye de karar komutasında hiçbir rol düşmüyor, "Asker verirsen ver, ama hiçbir siyasi kararda, merkezde rol oynayamazsın" diyor! Türkiye Avrupa Birliği'ne değil, zindana tıkılıyor. AB kapısında bekleyişe geçmiş Türkiye'nin askeri savunma sisteminden kovuluyor olması, ülkemizde büyük bir panik yaratmıştır.

Türk yetkililer son zamanlarda Çin'e gidip gelmekte. Çin nere, Kıbrıs nere demeyin, Çinliler Kıbrıs'a dahi karışmakta. Ve dünya yıkılsa olmayacak birşey, Türk yetkililer Kuzey Kore'yle görüşmeye başladı. Ziyaretçisi kesilmiş mahkumun artık katil koğuşlarından arkadaşlık kurması gibi! Kuzey Kore'nin elinde füzeler var, İran, Irak, Libya gibi ülkelere satıyor!

Türk askeri yetkililerinin Kuzey Kore'ye gitmesi, yalnızlaşan Türkiye'nin tedirginliğinin facia boyutunda olduğu, ya da, dış politikamızda "yılana sarılma" dönemlerinin başladığını gösteriyor.

Çünkü bugünlerde ülkemizi cumhuriyet tarihinin en büyük dış tehdidi beklemekte. Avrupa Birliği'nde dönem başkanlığını alacak Yunanistan'ın öncelikli olarak Kıbrıs ve Ege Sorununu, fırsat bu fırsat deyip, katlanılmaz dayatmalarla oldu bittiye getirmesi an meselesi. Bu bir felaket olur, Türkiye'nin AB macerasında filmin bütünüyle kopması senaryolarına sebep olmakta.

Zaten dış politika demek senaryo demektir. Türkiye'nin savunma güvenliği şemsiyesini Avrupalılar yırtmaya başlamıştır.

Bir yazar için en tehlikeli yazı türü dış politika yazısıdır, dünyada olup biten senaryolara yakın çekim bakınca, milliyetçi, içe

Devamı 14. Sayfada

Akşamsepa

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

SULARIN ÇOCUĞU BUĞRA ve YAZ SEZONU..

ASTROLOJİ

- İyi günler, burcunuz nedir ?..
- Kova...
- Yükselen ?..
- Boğa...
- Teşekkürler..:. İyi günler...
- İyi günler, sizin burcunuz nedir ?
- Yay...
- Yüksel ?
- Yüksel ne ya ?! Haa yükselen ..:. Terazi..:. Terazidir yükselenim..:.
- İyi, iyi günler ..:.

BÜNYE ve GIDA..:.

Bu maceranın sonu.

AHMET YILMAZ 2001

cemahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

13. Sayfadan devam

kapanık, düşmanlarla yaşayan hastalıklı bir yapıya bürünürsünüz. Oysa yazarlar geçmiş geleneksel düşmanlığın değil, taptaze duyguları canlandırmak isterler!

Ben de eski kafalı bir yazarım, küreselleşmeyi sindirim kolay olmuyor, yaşadığım toprakların namusunu iştah açıcı bir manzara gibi karşıdan seyredemiyorum.

Yüzyılımızın ortasında inanılmaz maddi yokluk cangılında askeri külfeti hiç düşünmeden kalkınmış Almanlar'ı ve Japonlar'ı hayatımın hiç bir dönemi sevmedim. Elli yıl okullarımızda Japonlar ve Almanlar nasıl çalışkan, nasıl kalkındı diye "kurtarıcı" öğütler verilirdi, "milli kalkınma modeli" başlığı altında anlatılırdı. Gurur ve asaletlerinden taviz vermeyen Ruslar beni daha çok ilgilendirdi! Avrupa istilacılarını hiçbir zaman unutmayan Ruslar'ın dehası, bu nefreti ve başkasına güvensizliği asırlarca kalplerinde gizlemişlerdir!

Soğuk Savaş'ın bitmesiyle bağımsızlığına kavuşan Türk devletlerine Türkiye'nin acemi, yavru bir sırtlan gibi koşması leşçilikti, tam bir hayvan belgeseli, aslan yaralı, sırtlanlar iş başında! Tarihin ilk gününden beri tarihin en büyük ordularıyla en büyük meydan muharebelerinde savaşmış Türkler için yakışık almazdı bu. Bir ülke, başkalarının zayıflık ve hastalığından elde ettiği güçle yaşayamaz, başkaları güçlendiğinde avantajlarını kaybetmiş bir çakal olur. Başkalarının gururunu iyi düşünmediğiniz takdirde çocukken neşeyle koştuğunuz yemyeşil kırlarınız mayın tarlası, dağlarınızın arkası nükleer füzelerle donatılır!

10 yıl kadar önceye gidin. Ülkemizde duyguların kaynama noktası, hep "milliyetçilik" oldu. Kaba saba basit insanlar bu duyguların kaynatılmasıyla bakan oldu, basın patronu oldu, sağ yirmi yıldır aralıksız iktidar oldu. Bu kaynama noktasını coşturan leşçi, gütü boklu kahramanların en büyük kozu: Orta Asya'ydı. Yüzyıllık esaret bitmiş, Adriyatik'ten Çin Denizi'ne büyük bir Türk gücü göya dünyaya damgasını vuruyordu. Milli sara nöbetleriyle Türkiye Orta Asya'nın altınları, Hazar Denizi'nin petrolüyle tüm dünyanın ortasında parlak ve sımsıcak bir güneş gibi parlamaya başlıyordu. İktidardaki herkes Sultan Süleyman olmuştu. İstanbul'u Romenler, Trabzon'u yoksul Rus kızları istila ediyor. Yirmi dolarla giriş yapan Nataşalar beşbin dolarla dönüyordu. Fahişe ticaretine yönelmiş Rusya'nın, elinde bavullarla zayıf kemik suratlı köylü Bulgarlar'ın Gürcüleri'nin yüzünde "oh olsun" diye dünyanın en ibret verici deneyimi komünizmin sonunu göbek atarak kutluyorduk. Bizim için tüm dünyanın nimetleri başlangıç, onlar için sefillik, fahişelik, mafya ve çürümüşlükle son bir çöküş idi. Açlıktan çılgına dönmüş bir dolar için tüm ailesini fahişe piyasasına süren Rus köylüleri tanıdıkça, kendi zenginliğimiz, tarihi zaferlerimiz ve kendi Özal'larımızla gözlerimiz kamaştı.

Çok geçmedi huri gibi ince, uzun, bembeyaz Rus kızlarına döktüğümüz paraları şimdi IMF'nin kucağına oturup geri istiyoruz. Şimdi onursuzluk zehirli bir ilaç gibi kollarımız bükülüp, boğazımızdan aşağı boca ediliyor.

O günlerde Orta Asya'nın küçücük insanları dev Güliver'i bacaklarından kollarından sımsıkı bağlamıştı. Türk kardeşlerimizle birlikte, dergi, kitap çıkartmaya, okulları açmaya, örste demir dövmeye başladık.

Moskova sokaklarında insanlar açlıktan ölürken, öldükleri aynı kaldırımda Adidas, McDonald's mağazaları açılıyordu. Rus ordusu 1. Çeçen Savaşı'nda hüsrana uğramakla kalmıyor, Rus askerleri ellerindeki top, tüfek, tankları birkaç dolara düşman askere satıyordu. Rusya tarihinin en büyük ekonomik krizini yaşıyor, ülke mafyaların işgalinde inanılmaz bir başı boşluğa sürükleniyor, Yeltsin vokta üstüne votka, komalara düşüyordu

Herşey Putin'e kadar! Dünya tanrısı olmak isteyen Ruslar parçalanmış topraklarını yeniden kutsal bir birliğe dönüştürmeye başladılar. Rusya Putin'le yeniden kendini yarattı! Eski kahramanları gibi doymak bilmeyen bir susuzlukla üç-dört yıl gibi kısa zaman içinde yeni bir uyanışın ayaklandırmasını başardılar!

Putin, batı neyi dayattıysa tam tersini yaptı, insan hakları, bağımsız yargı, bağımsız basın, hepsinde ipleri eline geçirdi! Rusya'nın ölüm gibi, yokolmak gibi derdi vardı ve her türlü karışıklığın sebebi "başıbozukluktu". Rus ruhunu ateşleyen Putin, Kızılordu'yu dahi önünde diz çöktürttü.

Batılılar görmezden geliyor ama, Putin, sınırsız Rus tutkularını ahenkle birleştirmeye başladı bile. Bugün Rusya'ya muhalif iki devlet kaldı, biri Ukrayna, diğeri Gürcistan! Gürcistan üç özerk bölgeden oluşuyor, Abhazya, Osetya, Acaristan. Sarp sınır kapımızdaki Acaristan bölgesi Gürcü yanlısı, Abhazlar isyan halinde Rusya'dan destek alıyor ve tüm özerkler kendi sınırlarının silahlı nöbetlerini kendileri tutmak istiyor.!

Türkiye Nato ve AB birliği rüyası gören Gürcistan'a, ABD kontrolünde on-onbeş subay yetiştirmek, beş-onmilyon dolar yapmakla sınırlı bir ilişki içinde. Son derece ateşli bir arzuyla orta-Asya'ya koşan Türkiye'nin elinde bugün sadece, Sarp sınır kapımızdaki Acaristan özerk bölgesinde kurduğu "ilişki", dünkü büyük rüyadan bir küçük teselli kalmıştır! Türkiye'nin karabalta bodoslama siyaseti Tarihinin en kötü günlerini yaşayan Rusya'yı uyandırdı. Bizimkiler Azerbaycan'da Susurlukçuluk oynarken, Ruslar deha sanatkar politikacılarını devreye sokup, Aliyev gibi isimlerle eşsiz zaferler kazandılar! Hızla akan bağımsızlık seline kendini kaptıran Orta-Asya devletleri hemen kendilerini toplayıp, bu çılgınlığa son verdiler! Türkiye'den birkaç fırıncı birkaç tekstilci getirip aç sırtlanın gönlünü birkaç kemik parçasıyla oyaladılar!

Çeçenler'in bağımsızlığıyla sonuçlanan 1. Çeçen savaşında tüm dünyanın "insan hakları" çağrısı karşısında afallayan Rusya, Çeçenistan'ın yokedilmesiyle biten II.Çeçen Savaşı'nda dünyaya hiç kulak asmadı. Bu kulak asmayan, duygusuz, soğuk adamı hepimiz tanıyorduk, bunun adı Rusya'ydı. Bu soğuk tavrı dünyanın yeniden bölüşülmesi stratejisinde çok önemli bir ayrıntıdır. Çünkü aynı insan hakları suçlamalarıyla neye uğradığını şaşıran Çin, Rusya, Kırgızistan, Kazakistan ve Tacikistan Çin'in Şanghay şehrinde "sınır güvenliği" gibi eften püften sorunlar etrafında biraraya geldiler. Bu yanyana gelmeler, gelenekselleşip Putin'le birlikte inanılmaz ve yepyeni bir güç, yeni yüzyılın ilk yılında tüm dünyayı serseme çeviren bir şekil almaya başladı.

Bu yeni gücün kod adı: Şanghay Beşlisi. Şu anda İran, Pakistan ve hatta Hindistan bu ortaklığın kapısında. Sınır güvenliği ve terörizm gibi sorunların çok ötesinde kendilerini dünyanın tek lideri ABD ve AB karşısında üçüncü büyük güç olarak kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Otuz yıldır konuşulan Çin'in bu büyük devasa gücü dünyanın başına ne çoraplar örecek korkusu, nihayet şeklini bulmuş, dağınık sular, isyankar sesler yeni bir kapta toplanmaya başlamıştır. Şanghay Beşlisi giderek büyüyor ve ABD ve AB'den rahatsız tüm dünyaya yeni bir heyecan kapısı açıyor. Sadece siyasi olarak değil. Uzak Doğu, Pasifik ülkelerini "ekonomik" olarak kurda kuşa yem ettirmemek, kendi coğrafyalarında, yani Asya'da kendi borularını ebediyyen öttürmek istemekteler!

Ve böylelikle, ekonomik ve siyasi olarak da, nükleer olarak da, Yeni Dünya Düzeni'nin tüm umutları eski rahatlığını kaybetmek üzere.

Tarihin ilk gününden beri uyuyan Çin, nihayet yaka-paça ortaya fırladı. Dünya kabadayısı AB ve ABD'ye "yok öyle üç kuruşa beş köfte" deyip, soğuk savaş dönemindeki bağlantısızlar hareketinden daha sert daha güçlü, daha kontrollü ve daha büyük bir coğrafyaya hükmetmek üzere niyetlerini açıkça konuşmaya başladı!

İran, Rusya, Çin vd. ortak özelliği ülke içindeki muhalif hareketleri sert, acımasız diktatörlükler gibi bastırmış olmaları. Putin de aynı yöntemi kullandı.

Çin başka şeyler de yapıyor, yanıbaşındaki irili ufaklı ülkeleri toplayıp kültürel tartışmalar yapıyor. Dünyamız için yepyeni fikirler! "İnsan hakları"nın Konfüçyus temellerini arıyorlar. Yani, "Bize göre (doğuya göre) insan hakları" kavramını tartışıyorlar. Batının dayatmasından gocunuyorlar ve batıya "artık bu kadarı olmaz" serzenişini çoktan aşmış durumdalar. Konfüçyus'a göre insan hakları ne demek? Şu demek: Düzene, devlete saygılı, uyumlu insanların insan hakları olur, uyumsuz, ayrılıkçı, muhalif, işi bozan insanların hakkı olmaz. Konfüçyus'a göre düzenin varlığı önceliklidir. Erdemli yurttaş düzene bağımlı, geleneksel ahlaka uyumlu insandır. Devletin de gözyaşları vardır devletin de şefkat ve merhamete ihtiyacı vardır.

Baskıcılığın kötü şöhretini altetmek için değil, gerçekten bizim batılı alışkanlıklarla "diktatörlük", "acımasızlık" dediğimiz kavramı

Devamı Karşı Sayfada

ters düz etme peşindeler.. Berlin'de gösterişli bir apartman dairesinde oturanlarla, Singapur'da derme çatma naylondan bir nehir teknesinde yaşayan insanların devlet ve insan hakları kavramları tamamıyla farklıdır. Teknedeki aile için bir hak varsa o da ne şart, ne şekil, ne biçim olursa olsun mutlak zenginliktir!

Usul usul bir yerlerde insanlık yeni bir kapışma gününe hazırlanıyor. Bu tartışmada suç ve ceza insana göre başka, devlete göre başka, diyen eski bir tartışma ama batıdan duyduklarımızla eğitildiğimiz modern toplumda yepyeni bir tartışma! Çünkü eski devletler insan hakları, etnik haklar konusunda rahat bir soluk alamıyor. Suç ortaklığı aşktan da derindir, kanlı katliamların mimarları yavaş yavaş yanyana geliyor!

Türkiye'nin de, AB'ye girmekte gecikmesinin sebebi, ısrarla "insandan" (mezhebi, dini, siyasi düşüncesi ne olursa olsun) sorumlu, birey haklarına bağlı yasaların gecikmesi, işine gelmemesi.. Türkiye de tarih boyu, düzenden devletten, kutsallığından sözetti, devlete karşı gelenleri insandan saymadı..

Ve en acı, en dayanılmaz yoksul ülkelerde insan haklarının ne anlama geldiği modern siyaset biliminin en tahrik edici paradoksudur. Şanghay endişelerinde haklı, insan hakları kapısının-yasalarının korkunç bir borç yüküyle birlikte açıldığının farkında. Doğu'da masallardan bugüne tek bir hakikat vardır: Zenginliği sürdürebilmenin yolu coğrafyanın bütünlüğü korumaktan geçer. Rusya, Yakutistan, Tataristan, Sibirya'sız asla yapamaz! Ne Çin, Sincan'da Uygurlar'a, ne İran kendi sınırlarında kalmış Güney Azerbaycan'ı (ki Kuzey Azerbaycan büyüktür) ne Rusya Kafkasya'yı, ne Kırgızistan, Tacikistan islamcı gerillalara asla izin vermeyecektir!

Bütün dış politika yorumcularının ABD ve AB bölüşümlü bir dünya düşünmekte inat ettiği tüm bu coğrafyalarda, Rusya ve Çin bambaşka bir tarihin önünü açmakta, kendi baskıcı düzenlerini meşrulaştıracak yeni bir "dünya görüşü", "ideolojisi" üretme ayarışları içindeler!

Bu arayış, yeni yüz yılımızın en büyük siyasi manevrasıdır ve bu arayışın arkasına onlarca devlet gönüllüce koşmaya başlamıştır. İşte mollalar, kendi düzenlerinde azınlığa düştüler; özgürlükçü öğrencilerin desteğiyle yüzde yetmişe varan muhalefeti dışlıyorlar dergileri yasaklıyor, iktidarın sadece sert köşelerini elinde tutan İran, Çin, öğrencileri muhalefeti hiç ciddiye almayıp, güpe gündüz yüzlerce insanı asmaları, çoktan birbirlerini kucaklaştırdı. Aynı baskıcı dertlerden muzdarip, Tanzimat'tan beri yüzü batıya dönük Türkiye de dünyanın başka yönlerini düşünmeye çoktan başladı!

Doğu'dan, Afrika'dan batı demokrasilerine çok güçlü bilimsel itirazlar yükselmekte. Yıllarca batıda oturup demokrasi dersi veren kibar batılı politikacıların Afrika ve Uzakdoğu seyahatlerinden sonra fikirlerini tamamen değiştirdiğini, diktatörlükleri haklı bulan rasyonel tezler ileri sürenleri çoktandır okuyoruz. Demokrasi okuma-yazma oranı düşük ülkelerde yürümez, diyorlar. Halk çok çabuk kandırılır, bağımsız yargı, bağımsız basın oluşmadığı için demokrasi adı altında bir avuç bürokratın ya da zenginin köle toplumu çıkar ortaya. Ve bu bir avuç imtiyazlı, seçim bahanesiyle, seçimcilik oynayarak daha azgın diktatörlüklerin kapısını açmakta. Ülkenin refah düzeyi, okumuşluğu, bağımsız kurumları, bağımsız piyasası oluşmadan demokrasiden bahseden batılılar cahildir, ya da kurnaz hainler! İşte batı tüm dünyaya bu kör cahilliğin vahşetini satmakta! Yüzbintane penceresi olan gökdelenlerde demokrasi raporları hazırlamanın sonu geliyor!

Batı demokrasisini sömürgelerinden taşıdığı kaynakların refah güvenliği üzerine oturttu, bugün dahi Avrupa Birliği üyelerinden herhangi biri, bu ülke muhtemelen İngiltere olacak, AB şemsiyesinde ekonomik olarak küçük bir yara alsa dahi, Avrupa Birliği çökme-dağılma tehlikesiyle karşı karşıya kalacak. Birlik, ancak çok kazanarak zenginliği bölüştürmede kullanılabilir ve birlik, sürekli Türkiye gibi "kurban" ülkeler bulmak zorunda! Kurbanlardan biri de Cezayir!

Şanghay beşlisi önemsenmez, çökse dahi, tüm dünyanın bambaşka süreç ve çağda yaşayan halklarının saatinin, batının kurduğu serbest piyasa ve insan haklarına ayarlı olmadığının farkında. Sadece Güney Afrika'nın yüzde otuzu işsiz ve dakikada cinayet sayısı Amerika'nın altı katı. Ya da şöyle düşünelim. Hafız Esad'ın ölümünden sonra iktidara gelen oğlu Beşşar Esad, bugüne kadar kuytuda bekleyen burjuva aydınlarının iki ayrı aydınlanma bildirisine muhatap oldu. Suriye'nin dünyadan yalnız, basın ve yargı bağımsızlığı olmadan, sermayenin devlet tekelini eleştiren aydınlar şüphesiz susturulacak! Beşşar susturdukça, Suriye'nin yalnızlığı büyüyecek ve o da İran gibi sığınacak bir teselli örgütü mutlaka bulacaktır. Diyelim, Cezayir, Berberi sorunu yeni başladı ama tarihsel bir sorun. Bizdeki Kürt sorunuyla tıpatıp aynı. Tarih öncesi Ortaasya'dan gelmiş ve tüm Kuzey Afrika'ya yerleşmiş Berberiler asırlardır ve özellikle son elli yıldır Arap-Müslüman asimilasyondan ve iktidarlardan fazlasıyla sıkıntılı, patladılar, kültürel haklarını dillerini konuşamadıkları, adam yerine koyulmadıklarını düşünüyorlar. Ve bugünlerde Fransa, İtalya kanallarında hergün bir Berberi'nin haksızlıklar karşısında isyankar konuşmalarına rastlarsınız. Peki ne olacak? Batıya kalırsa Kuzey Afrika'da onlarca "özerk bölge" inşa edilecek. Petrolden ve doğalgazdan başka hiçbir şeyi olmayan Cezayir asla buna yanaşmayacak! Berberiler'i susturdukça, yalnızlığı sürecek! Ve o da kendine batı dışı bir yön arayacaktır...

Üçüncü dünya etnik sorunlar demek, AIDS demek, küçük gaddar diktatörlükler demek, üçüncü dünya, kabustan beter tam bir mahşer yeri, işsizler, evsizler cehennemi. Üçüncü dünya modern dünyayı nefretle reddetmiş sert, satırlı, baltalı, kaleşnikoflu ideolojilerle dolu. Üçüncü dünya aydınları batılı değerleri eleştirmekten yoruldu. Üçüncü dünya aydınları kendi ülkelerinde "züppelikten" bitap düştü. Üçüncü dünya duygusal insan büyütür. Üçüncü dünya roman değil, şiir yazar. Üçüncü dünya modern olmayı arzular ama daha modern, ultra modern, en son moda yarışından tiksinir. Üçüncü dünya batıya meydan okumak için komünizme, sonra İslam'a sarıldı. Üçüncü dünya hep yenildi, şimdi yine deniyor, hep deneyecek.. Üçüncü dünya melodram seyreder. Sabahlara kadar aşk hikayelerine sadece onlar ağlar. Allah'a yalvaranlar ve hakikaten tapınanlar sadece üçüncü dünyada yaşıyorlar. Batılı dramatik fimleri bugün batılılar dahi sevmiyor, batının dramlarını, trajedilerini bugün en çok üçüncü dünya okuyor. Kötü adam, zenginoğlan, fakir aşık filmleri üçüncü dünyada hala kalabalıklar buluyor. Saf insan üçüncü dünyada. Şaşırmaya hazır insanlar hala orada. Hayatın anlamını merak eden artık evin beyi değil, hizmetçi kız, parton değil tezgahtar kız, Fransız aydını değil, göçmen, muhacir çocuk. Ve dünya işlerine üzülenler, acı çekenler, sadece üçüncü dünyada. Bu dünya çığlığı ABD ve AB'nin, nükleer manyakların emrine girmeyecek... Yeni bir insanlık nehri, elma gibi dağları bıçak gibi oyarak eskisi gibi gürül gürül geliyor.

Ben eski kafalı bir yazarım, doğuluyum. Kibar insanlara inanmam. Kibarlık dediğin nedir ki, köpekler bile önce eşeliyor toprağı sonra işiyor. Bıktım iki yüz yıldır batıyı okumaktan. Yılan gibi sürünerek derimize, veba gibi beynimizi çürüttü. Oysa herbirimizin istediği.. Bir taşra köyünde ihtiyarlayıp kuruyup kuruyup... Ekmeği toprağı koklayıp koklayıp... Bir incecik belli erik ağacının sürgünlerine gözlerimizin suyu çekilinceye kadar bakıp bakıp... ölmek değil mi?

Yani kardeşlerim, tahta kapılı kendi küçük evimiz ve suyla yumuşattığımız kuru ekmekten daha haz verici, daha büyük, toprak, dünya, insanlık sevgisi var mıdır? Bıktım iki yüz yıldır bu siyasi dangalaklıklarımızdan. Orta Asya'ya koşacağınıza, Yozgat'a, Ankara'nın gecekondularına, Konya'ya koşsaydınız. İdeoloji ve devleti okumaktan katılaşmış bir zekayla hergün bakır bakır sıçıyoruz. İşte benim çakal kardeşlerim, işte teşçi sırtlan sağcı kardeşlerim, koştunuz Orta Asya'ya.. Katerina'yı .ikmekten başka tarihi bilgisi olmayan ve Nataşaları, Katerine niyetine düzen benim aptal halkım. Bu muydu Anadolu'nun size öğrettiği dervişlik! İki günde siyasi kumarbaz, siyasi orospu oldunuz!

Bu topraklara mı getirtmek istemiyorsunuz Nazım'ın mezarını. Nazım giderken bu topraklarda belki hareketsiz belki çok durgun, belki bomboş taşlı çayırları vardı Anadolu'nun, ama, onurlu bir hayatın gölgesi vardı. Nazım'ı gömecek kadar onurlu, düzülmemiş tek bir metrekarelik toprağınız kaldı mı? Ah kardeşlerim biliyorum, sizi bu hale devletin kurdurttuğu o timarhane partileri getirtti.

Bu kadar aptal, bu kadar uğursuz, bu kadar soyguncu, bu kadar dangalak olmasaydınız, yemyeşil bir tarla ve az bulutlu bir gökyüzü bize bu denli pahalıya mal olmazdı!

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

LeM MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Direnişi Küreselleştir Başka Bir Dünya Mümkün

Bugün dünyanın efendileri geleceğimize karar verdikleri toplantılardan birini daha yapıyorlar. En gelişmiş sekiz ülkenin patronları, dünyanın geri kalanlarının yiyeceğinden içme suyuna kadar izleyeceği programlardan, konuşma şekline, soluyacağı havanın zehirinden, çocuklarının eğitimine, giyinme tarzından düşünce sistemlerine kadar planlıyorlar. Onlar planlıyorlar, biz yoksullaşıyoruz, aç kalıyoruz. Onlar planlıyorlar, çocuklarımız ölüyor, işsiz kalıyoruz. Çıkan savaşlarda ölüyoruz.

Adına küreselleşme denilen bu Yeni Barbarlık Düzeni ezilenleri sefalete sürüklerken, hayatlarımız çok uluslu şirketlerin elinde zenginlik malzemesi oluyor. Küresel sermayenin egemen olduğu dünyada, küreselleşen sadece yoksulluk oluyor.

Küreselleşmenin kurmayları, IMF, DB, DTÖ, G-8'ler altın yaldızlı paket içinde bize açlığı ve ölümü sunuyorlar. Gelişmiş ülkelere olan borçları yüzünden üçüncü dünya ülkelerinde binlerce çocuk ölüyor. Biz ise televizyonda bu şirketlerin 'multi vitaminli' çocuk maması reklamını izliyoruz.

Kapitalizm, kar oranlarını artırmak için binlerce işçiyi işsiz bırakıyor. Esnek üretim, kalite çemberleri, serbest bölge uygulamalarıyla sendikalar tasfiye ediliyor. Biz işçiler, örgütlenme ve yaşam hakkımız için Cenova'dayız.

İnsanın en temel haklarından biri olan eğitim, piyasalaştırılıyor. Küreselleşmenin bugün üniversitelerdeki yüzü paralı eğitim, metalaşan bilgi kısacası üniversitelerimiz ticarileştiriliyor. Paran kadar oku mantığı emekçi çocuklarının üniversite kapısını görmesini bile engelliyor. Biz öğrenciler, emekten özgürlükten yana bir üniversite için Cenova'dayız.

Dünyanın efendilerine, iki paylaşım savaşı yetmedi, bugün bölgesel savaşlarda halkları birbirine kırdırıyorlar. Demokrasi ve insan hakları adına en gelişmiş silahlarını masum bölge halkları üzerinde deniyorlar. Ülke bütçelerinin büyük kısmı silahlanmaya ayrılıyor. Biz savaş karşıtları; barışçıl ve şiddetsiz bir dünya için Cenova'dayız.

Çok uluslu şirketler kar hırsları için doğal yaşamı hiçe sayıyorlar. Nükleer santraller, siyanür, petrol, kimyasal atıklar, küresel ısınma, ormanların yok olması, zehirlenen hava ve denizler ile bu dünya yok olmaya doğru hızla ilerliyor. Dünya IMF'yi, G-8'leri, çok uluslu şirketleri yani kapitalizmi istemiyor. Biz, nefes alabilmek için Cenova'dayız.

Hala ucuz iş gücü açısından dünyada en çok kadın emeği kullanılıyor. Cinsiyetçilik ve erkek egemen yaşam tarzı dayak ve şiddeti artırıyor. Kadın bedeni bir meta olarak kullanılıyor. Biz kadınlar, bedenimize ve kimliğimize sahip çıkmak için Cenova'dayız.

Biz eşcinseller, her türlü cinsel baskıya ve dışlanmışlığa karşı Cenova'dayız.

Bizler, emekçiler, öğrenciler, kadınlar, çocuklar, işsizler, köylüler, evsizler, eşcinseller, savaş karşıtları, dünyanın unutulmuşları, yok sayılanları, bugün sesimizi varoşlardan, üniversitelerden, kentlerden ve köylerden, Meksika dağlarından Seattle'dan, Prag'tan, Türkiye'den yükseltiyoruz. İsyanımız küreselleşiyor!

Cenova'da G-8'lere haykırıyoruz, "Sizi ve Yeni Barbarlık düzeninizi istemiyoruz!"

IMF'ye, Dünya Ticaret Örgütü'ne, Dünya Bankası'na, G-8'e Hayır!

Direnişi Küreselleştir - Başka bir dünya mümkün!

Kampanyaya Destek Verenler:

Ahmet Haşim Köse (SBF Öğretim Üyesi) - Ahmet İnsel (Öğretim üyesi) - Ali Erarslan (Yol-İş 1 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi) - Alim Murathan (Enerji-Yapıyol Sen İzmir Şube Başkanı ve KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü) - Ali Rıza Dalkılıç (KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü) - Alpaslan Işıklı (Öğretim Üyesi) - A.Alper Akyüz (Öğretim Elemanı) - Altan Gördüm (Tiyatro Sanatçısı-Ankara Sanat Tiyatrosu - AST) - Ataman Oğuz (KESK eski MYK Üyesi) - Atilla Ongan (MAİ ve Küreselleşme Karşıtı Çalışma Grubu Üyesi) - Aydın Çelebi (Jeoloji Mühendisleri Odası Başkanı) - Aziz Konukman (Öğretim Üyesi) - Cengiz Faydalı (Enerji Yapıyol-Sen Genel Başkanı) - Cengiz Uzuner (KESK eski MYK Üyesi) - Çiğdem Oral Ülgen (Eğitim Sen İzmir 4 No'lu Şube Bşk.) - Doğan Tekel (CHP Üsküdar İlçe Bşk.) - Doğan Akhanlı (Yazar) - Edip Akbayram (Sanatçı) - Ekin Sanat Merkezi - Erhan Altuğ (BTS Gnl. Bşk.) - Erhan Karaçay (Enerji Yapıyol-Sen İstanbul Şubesi) - Erol Kızılelma (SODEV Genel Müdürü) - Eşber Yağmurdereli (Yazar) - Fahri Demirci (SES İzmir şube Yönetim Kurulu Üyesi) - Fatih Özgüven (Yazar) - Doç. Dr. Fuat Ercan (Öğretim Üyesi) - Gazi İpek (E.M.O. İstanbul Şubesi Eski Bşk.) - Gülay Batur (karikatürist) - Halil Ergün (Sanatçı) - Gasan Gülüm (Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube Bşk.) - Hayri Kozanoğlu (Öğretim Elemanları Sendikası Bşk. ve Öğretim Üyesi) - Hüsamettin Kurultay (HADEP Maltepe İlçe Saymanı) - Hüseyin Ayyıldız (KESK Örgütlenme Sekreteri) - Hüseyin Çağlar (Tüm Sosyal Sen İzmir Şube Bşk.) - Karakedi Kitabevi- Ilknur Birol (Eğitim Emekçisi) - Küçük İskender (Şair) - Doç. Dr. Mehmet Türkay (Öğretim Üyesi) - Metin Ayçiçek (Özgür Politika) - Mevlüt Ülgen (SES İzmir Şube Bşk., Küresel Sermayeye Karşı İzmir Girişimi Koodinasyon Kurulu Üyesi) - Murat Tokmak (DİSK Genel Sekreteri) - Mustafa Avcı (KESK Halkla İlişkiler) - Dr. Nail Satılgan (Öğretim Üyesi) - Nejat Yavaşoğulları (Bulutsuzluk Özlemi) - Neşe Korkmaz (CHP Parti Meclisi Üyesi) - Nevin Kaplan (KESK Eski Kadın Sekreteri) - Nurdan Düvenci (Avukat) - Özkan Tüm (SES Anadolu Yakası Şube Bşk.) - Roni Margulies (Şair) - Semih Gümüş (Adam öykü Yayın Yönetmeni) - Sevgil Erol (KESK Genel Sekreteri) - Sibel Özbudun (Öğretim Üyesi) - Siyami Erdem (KESK Eski Genel Başkanı) - Sungur Savran (Eski Öğretim Üyesi) - Şanar Yurdatapan (Sanatçı) - Tanıl Bora (Araştırmacı Gazeteci) - Temel Demirer (Araştırmacı Yazar ve Özgür Üniversite) - Turgay Fişekçi (Şair ve Adam Sanat Yayın Yönetmeni) - Tülin Öngen (Öğretim Üyesi) - Türker Alkan (Gazeteci ve Öğretim Üyesi) - Vahap Avni Turan (CHP Maltepe İlçe Bşk.) - Veli Karakurt (Eğitim Sen İzmir 6 No'lu Şube Eski Bşk.) - Yıldırım Türker (Gazeteci) - Yılmaz Demiral (AST Müdürü) - Yılmaz Erdoğan (Sanatçı) - Yusuf Gürlevik (CHP İstanbul İl Yöneticisi) - Zafer Kaya Okay (ESM - Tiyatro Sanatçısı)

kan-ter içinde... YAZ SICAĞIYLA EXTRA MÜCADELE!
Meyveli Gazoz değil, ATOM!!!
* Bomba Yazı Dizisi: Gençlerin Mezarı
* Vedat Özdemiroğlu (Mahşerin part ahçısı)
* Bahadır Boysal 2020
* Gökhan Dabak * Mem-Coş
* Sanal Simge * Sibel Gökçe
* Horoz?
* Kemkem ve Bebelere balon
ŞIKIR ŞIKIR TEMMUZ SAYISI!

LeM ar
SAYI: 505
14 TEMMUZ 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr)
● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112)
● Baskı: İlkcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

14 Temmuz 2001 Cumartesi-Sayı:2001/28 · 500.000.TL. (KDV

LeMan

KRONİK
leman.c

Ölmedim, Ayaktayım, Krizimle Başbaşayım...
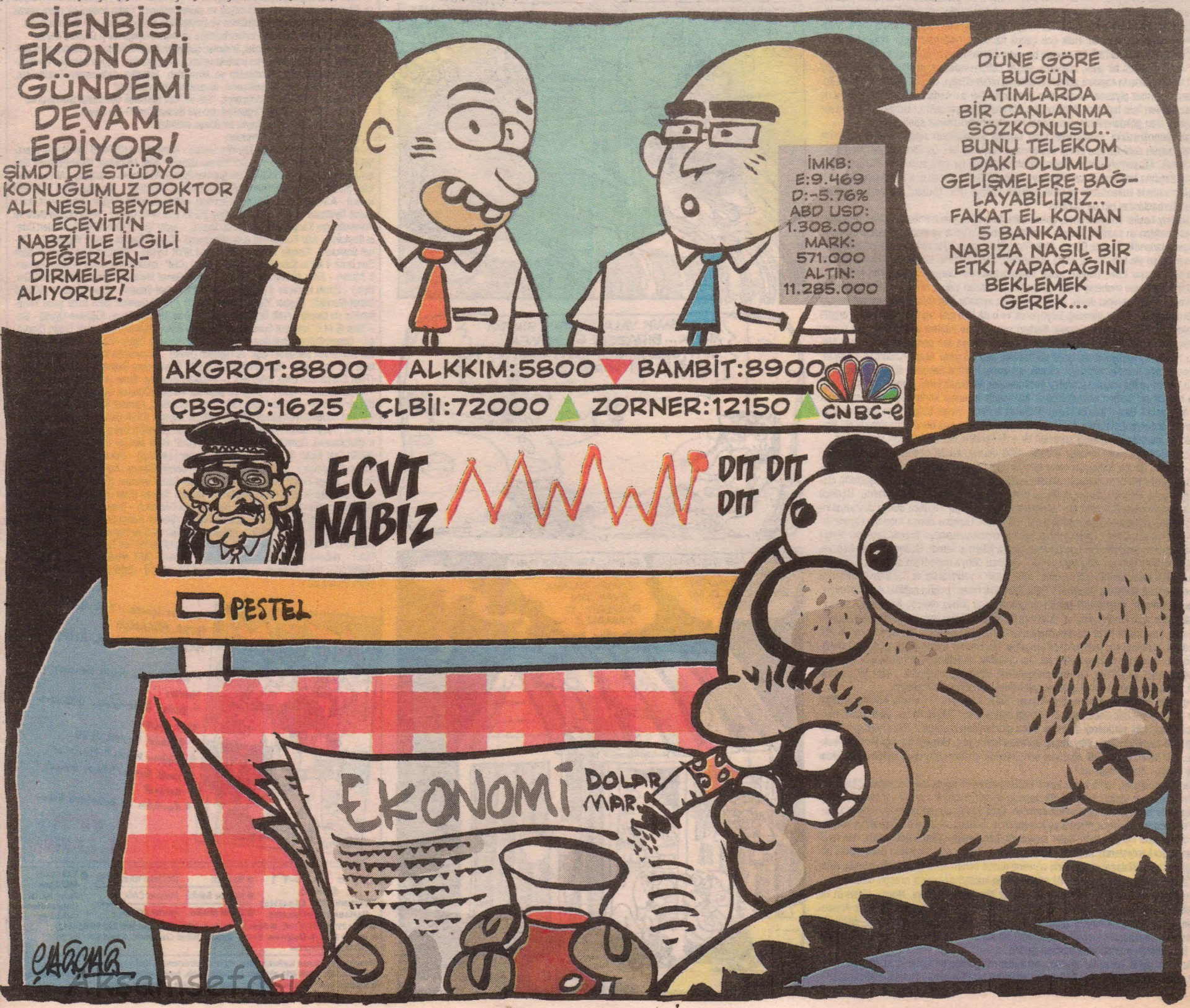
Başbakan Ecevit'in yaşlılığı vurgunculara nimet oldu. Öldü ölmedi söylentileri ile piyasaları allak bullak eden vurguncu spekülatörler bu dalgalanmalardan trilyonlar kazanırlarken, spekülatörler ile baş edemeyen Ecevit'de televizyon ekranlarından ancak "ölmedim" diyebiliyor. Kırsal-köylü kapitalist aşamayı bir türlü geçemeyen ülkemiz topraklarında bir borsa endeksi, puanı, açılışı kapanışı gırla gidiyor... **Ossuruktan** nem kapan borsayı, 60 milyon insanı açlık sınırında yaşayan bu ülkenin günlük hayatına sokmaya çalışıyorlar... Şu yasa çıkmazsa, şu kriz patlarsa, şu lider konuşursa, şöyle olursa, böyle olursa gözler hemen borsaya çevriliyor... Feryat figan ediliyor... İlgili ilgisiz herkesi bir borsa korkusudur aldı... Borsayı düşüren neredeyse vatan haini ilan edilecek... Halbuki **Marksist** ekonomistlere göre Borsa gelişmiş kapitalist ülkelerde, hiç bizdeki gibi değil... Bir-İki demeçle borsa tepetaklak gitmiyor... Onlara göre para kazanmanın ruhu yok... İktidarı elinde tutmanın bir aracı haline dönüşen ekonomik krizler, dengeler, Başbakan Ecevit'in öksürüğünden, nabzından, ayağının kayıp düşmesinden etkilenebiliyor... Bizim borsanın kriz bağımlılığı, bir **junk**ın eroin bağımlılığını aratmıyor.